

تاریخ انتشار : دوشنبه ۱۸ بهمن ۱۳۸۹ ☐

مجله الکترونیکی ویستا : خانه و خانواده - مد و آراستگی ☐

فهرست مطالب این شماره

• ۱۰ اشتباه در ظاهر شما
• ۱۰ اشتباه رایج آقابون در مد
• ۱۰ فرمان برای فرار از حساسیت به لوازم آرایشی
• ۱۰ کلید طلایی که زن شیک باید داشته باشد
• ۱۴ اصل درباره لباس فصل
• ۲۰ نکته که برای زیبایی باید از آنها اجتناب کرد
• ۶ گام به سوی داشتن ابروانی زیبا و فوق العاده
• ۷ ترفند آرایشی برای جواتر نمایان شدن
• ۸ توصیه برای پاک کردن آرایش
• آداب لباس پوشیدن در خانه
• آدم ها و مانکن ها
• آرایش ۵ دقیقه ای
• آرایش پلک ها
• آرایش تکمیلی و ترمیمی

- آرایش چشم
- آرایش چشمها
- آرایش در ۵ دقیقه
- آرایش زیاد خانمها یک بحران جهانی است!
- آرایش صورت
- آرایش لبها
- آرایش لبها
- آرایش مژه ها
- آرایش می کنم ، پس هستم
- آرایش می کنم ، مرا ببین !!!!
- آسیب شناسی مدهای ناهنجار
- آسیب شناسی مدهای ناهنجار و تاثیر آن بر جوانان
- آقایانی که خیلی چاق هستند
- آقایانی که خیلی لاغر و باریک اندام هستند
- آقایانی که شکم شان بزرگ است
- آقایون به تناسب اندامتان لباس بپوشید
- آیا چگونگی پوشیدن لباس روی شخصیت آدمی تاثیر می گذارد؟
- آیا شما اسیر و قربانی مد هستید؟
- آیا شما می خواهید خودتان را آرایش کنید؟
- ادنا زینل یان
- از زیبایی مروارید تا شفافبخشی الماس
- از لباس هایتان مراقبت کنید
- استفاده از آرایش گرم در زمستان!
- استفاده بیش از حد لوازم آرایشی موجب چین و چروک و پیری زودرس پوست می شود
- اصول استفاده از رنگها در طراحی لباس
- اصول ست کردن لباس و نحوه انتخاب آن
- اگر ران های بزرگی دارید، چگونه لباس بپوشید
- الگوسازی لباس امری دولتی یا مدنی؟
- امان از توهم فانتزی مد
- انتخاب پودر، عطر، کرم و ماتیک
- انتخاب رژلب مناسب
- انتخاب رنگ موی مناسب

• انتخاب شلوار جین
• انتخاب کت و دامن برای زنان درشت اندام
• انتخاب کت و شلوار دامادی
• انتخاب کراوات مناسب
• انواع مدل‌های مو مخصوص دختران جوان
• اهمیت خشک کردن البسه پس از شستشو
• ایستاده با مد
• با برندهای داخلی، شیک و به روز باشید
• با لباس مناسب عیب‌های اندام‌تان را بپوشانید
• با یک کفش مناسب کمتر احساس سرما می کنید
• بازگشت شئل قرمزی
• بازگشت کلاسیک‌ها
• بدون برق اما جذاب
• براق کردن کیف و کفش
• برای بهار چه لباسی بخریم؟
• برای چشم‌های قهوه‌ای
• برای من ای مهربان شلوار بیارا!
• برای هر لباس از چه چوب لباسی استفاده کنیم
• برداشتن ابروها با موچین
• بررسی پدیده "مد" در کشور های اسلامی
• بهترین شلوار جین را برای خود بخريد
• بهداشت در آرایشگاه زنان
• پاپوش‌های زمستانی
• پاک کردن کفش
• پاییز ، فصل بالاپوش‌های مختلف است
• پسرانی با تظاهرات دخترانه!
• پسرانی که با ادیسون دست داده اند!
• پسرهای ایرانی، مو افشان می کنند
• پشمی ها را آویزان نکنید
• پنج نکته برای بهتر شدن آرایش چهره عروس
• پوشاک بانوان کرد
• پوشاک ایرانی فقط «ترمه» و «پته جقه» نیست

- پوشاک بانوان کرد آذربایجان غربی
- پوشاک کردهای شمال خراسان
- پوشاک هخامنشی
- پوشاک، سمبل فرهنگی
- پوشش در تاجیکستان: ملی، مذهبی یا مدرن؟
- پوشش، تبلور یک غفلت تاریخی
- پوششی زیبا اما موجه
- پیروی از مد، انتخاب یا اجبار؟
- تابستان خنکی داشته باشید
- تابستان طوسی
- تاثیر بی‌خوابی بر زیبایی
- تاثیر روانی آرایش
- تاریخچه آرایش
- تاریخچه گریم
- ترمه و اطلس بیارید....
- تقلیدی کورکورانه یا حسی نوجوانانه
- تنوع‌طلبی جوانان و پای لنگ صنعت
- توصیه‌هایی برای خانمها
- توصیه‌های زمستانی
- تی شرت مناسب..
- جای خالی طراحان ایرانی در مدهای امروز
- جعل هویت با مدگرایی
- جلوگیری از چروک و تا خوردن لباس
- جوان و مدگرایی
- جین‌پوش هستید؟
- چرا آقایان از کراوات استفاده میکنند؟
- چرا باید به ظاهر خود اهمیت دهیم؟
- چشم و هم چشمی جوانان در نمایش تجدد!
- چطور مواظب کفش هایمان باشیم
- چگونگی انتخاب رنگ لباس
- چگونه آرایش کنیم
- چگونه با آرایش به حداکثر زیبایی برسیم

• چگونه بپوشیم؟
• چگونه عطر و ادوکلن خود را انتخاب کنید؟
• چگونه عیب های بدن خود را با لباس مناسب بپوشانید
• چگونه کفشهای براقی داشته باشیم
• چگونه لباس بپوشیم
• چگونه لباس بپوشیم تا شکم خود را به کوچکترین شکل نشان دهیم
• چگونه لباس بپوشیم تا لاغرتر به نظر برسیم
• چگونه لبخند خود را کامل کنیم
• چگونه ماندگاری بوی عطر را زیاده تر کنیم
• چگونه یک شلوار مناسب داشته باشیم
• چگونه یک کت و شلوار مناسب انتخاب کنیم
• چند نکته درباره پوشیدن لباس سفید
• چوغا هنر زنانه تن پوش مردانه
• چه بپوشیم و چگونه بپوشیم
• چه رنگ لباسی مناسب شما است؟
• چه رنگی و چه فرمی بپوشیم؟
• چه سیلی به چه صورتی می آید؟
• چه سربندی بپوشیم بهتر است؟
• چه کیف مناسبی بخریم؟
• چهار نوع آرایش مخصوص پاییز
• چه رنگی ها چه رنگی بپوشند؟
• چهره سپید، مورد پسند در قرون متمادی
• چی را کجا بپوشیم؟
• حجیم کردن لب
• حفظ کننده رنگ لباس های تیره و جین
• حقایقی در رابطه با آرایش
• خالکوبی دختران، نشانه بحران هویت
• خانمها! مراقب پوستتان باشید
• خانواده عطرها
• خانه کفش کجاست؟
• خرید آداب دارد
• خط چشم و طریقه صحیح کشیدن آن

- خط فقر باعث پررنگی خط چشم می شود؟
- خطای شایع در لباس پوشیدن
- خوش پوشی برای افزایش اعتماد به نفس
- خوش تیپی در صفر درجه
- خوش تیپی هم حساب و کتاب دارد!!
- خوش لباس ها چگونه می روند سر کار؟
- داشتن ابروهای زیبا
- دختران جوان و پیروی از مد
- در تمام دنیا ، مد حرف اول و آخر را می زند
- در شهر خبری نیست، هست
- در محل کار خوب لباس بپوشید
- دلخوشی این هفته
- دیور را چه کسی مدیریت می کند؟
- راحتی یا مد ؟ کفش های ناراحت زنانه !
- رادیکالیزم نخواستی در جامعه تنوع طلب
- رازهای زیبا شدن
- راهکارهایی برای دستیابی به جذابیت
- راهنمای انتخاب لباس در دوران بارداری
- راهنمای خرید پارچه
- راهنمای خرید چکمه
- راهنمای خرید لباس در تابستان
- راهنمای لباس پوشیدن در فصل پاییز
- رنگها در آرایش
- رنگها و انتخاب رنگ مناسب برای پوست
- رنگ های متنوع مردانه
- روش آرایش ابروها
- روش استفاده از کرم پودر
- روشهای انتخاب کمر بند و استفاده از آن
- ریشه یابی البسه اقوام ایرانی
- ریمپل و خط چشم
- زرد را از من بگیر، مشکى را نه
- زنان و مردان چگونه درباره زیبایی قضاوت می کنند؟

- زیبا بپوشید وگرنه برایتان گران تمام می شود؟
- زیبا، زیبا، زیباتر
- زیبایی از دست رفته
- زیبایی به چه قیمتی؟
- زیبایی، بدون آرایش
- ژاکت ، کت و دامن
- سال رنگ های سبز و بادمجانی
- سایز مناسب شما چیست؟
- ست کردن لباس برای آقایون
- سردرگمی در مد
- شب خاطره را با چه کفشی طی می کنید؟
- شخصیت افراد و طرز پوشش
- شیک بپوشید
- شیوع نگهداری از حیوانات مدرن!
- صابون بهتر است یا شیر پاک کن؟
- طراحان لباس در چرخه تولید غایبند
- طرحی که هنوز به سامان نرسیده است
- طریقه مراقبت از لباسها
- طلا و جواهر و ۱۱ نکته ای که باید بدانید
- ظاهر و باطن مانکنها
- عصر رمانتیک های چروک
- عطر
- عطر شناسی
- عطر و ادکلن و ۱۵ نکته
- عطری مناسب پوستتان انتخاب کنید!
- علائم تصویری پوشاک
- فرهنگ پوشاک در آذربایجان
- فصل چکمه های کوتاه و بلند
- فقط برای دیدن نیست
- فن آرایش داماد
- قانون، مد نمی سازد
- قبل از آرایش بخوانید

• قبل از آرایش چشم ها
• قدم زدن با کفش های پروانه‌ای
• قدم زدن با کفش های شاپرکی
• قشنگ ترین و جذاب ترین آرایش سال
• قلب سالم در کفشهای راحت
• کدام لباس برای کدام پوست؟
• کرمانشاهان و پوشاک آن
• کفش کوهنوردی
• کفش ها
• کفش‌های خوب
• کفش‌های زمستانی
• کلاه
• کلاه
• گرم تا کی بماند این بازار؟
• گنجینه ای غنی و زیبا، نقش بسته در جامه محلی
• لباس مناسب
• لباس
• لباس بانو
• لباس عروس و توصیه‌های مخصوص
• لباس مردان کرد
• لباس مناسب برای یک برف واقعی
• لباس‌های زیبای شما مخصوص میهمانی!؟
• لباسهای سنتی ایران
• لباس‌های محافظ در گرما و سرما
• لذت فصلی
• لوازم آرایش
• لوازم آرایش و پیری زودرس
• لوازم آرایشی در گذر زمان
• لوازم آرایشی گیاهی
• مدگرایی؛ ریشه‌ها و راهکارها
• مُد و لباس
• ما آویزها به کجای کلهات بیاویزیم خودمان را؟

•	ماکیاز چشمها
•	مانکن شدن به قیمت مرگ
•	مانکن های عراقی پس از جنگ
•	مثل خورشید بتابیم
•	مجلس ترحیم برای طراحی صحنه و لباس
•	محافظت از لباسهای گرم در تغییر فصل
•	محصولات آرایشی برای جوان به نظر رسیدن
•	مد نسخه فرهنگی می خواهد
•	مد و دختران
•	مد، تقلید، تنوع طلبی
•	مد، هنجار یا ناهنجار
•	مد؛ فریب مصرف کننده یا نیاز جامعه؟
•	مدگرایی چالشی در برابر لباس ملی
•	مدگرایی در نوجوانان
•	مدگرایی، تقلید یا تنوع
•	مدل مو؛ سیخ تو پریز!
•	مراحل تیخیر عطر
•	مرد ایرانی ایرانی
•	مردی با لباس های آنچنانی
•	مشکل داشتن رانهای بزرگ..
•	مصر باستان و محصولات کامل آرایشی
•	مصرف لوازم آرایشی بر روی جنین پسر آثار سوء دارد
•	معروف ترین مارکها در فروشگاههای مخفی در تهران
•	من چی بپوشم؟!
•	منابع عطر سازی
•	مواجهه با مد در مدار عقلانیت
•	مهندسی ابرو
•	می خواهی مرا ببینند
•	نپوشیدنی ها !!
•	نکات آرایشی برای بالا بردن اعتماد بنفس
•	نکات مفید آرایشی
•	نکاتی برای نشان دادن ظاهری زیبا و جذاب

• نکاتی در مورد عطرها
• نکاتی در مورد نگهداری کفش و جوراب
• نکاتی که هنگام خرید طلا و جواهر باید بدانید
• نکته‌های چادری
• نگاهی به ابعاد سلطه یهودیان بر صنعت مد
• نگرشی بر وضع لباس جامعه
• نگهداری از پاپوشها
• نگهداری چرم
• نگهداری، سخت تر از به دست آوردن
• نمایشگاه مد و لباس و چند پرسش؟
• نوگرا بودن جوانان، فرصت است یا تهدید؟
• وقتی رنگ ها جیغ می زنند
• وقتی مردها زنانه آرایش می کنند
• ویژگیهای تن پوشهای زنان در مناطق مختلف ایران
• ویژگی‌های یک کفش خوب
• هر چوب‌لباسی را بهر کاری ساخته‌اند
• هر چه فشن بود، رواست که بیوشند!!
• همه پوش، همه‌جا پوش، خوش پوش
• همه چیز درباره عطرها
• همه چیز، نه همه جا
• همه نگاه‌ها به سوی شما
• یک ، دو ، سه. خانم، حاضرید؟
• یک دست لباس شیک برای قلب دوم
• یک دوجین نکته درباره شلوار جین
• یک ست شیک و کلاسیک مردانه پاییزی
• یک شلوار و ۱۲ نکته

لینک دانلود : <http://vista.ir/?view=pdf>

برای داشتن یک تیپ مقبول مردانه، یاد بگیریم که از انجام چه کارهایی و چگونه خودداری کنیم.

(۱) رنگ بیش از حد

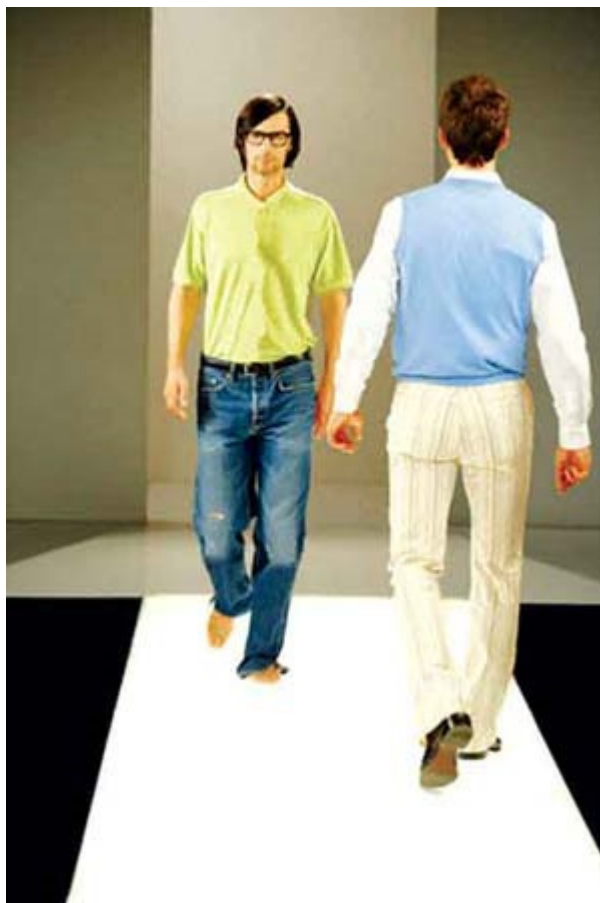
استفاده از رنگ های زیاد باعث می شود که توجه دیگران نسبت به شما جلب شود. سعی کنید در لباس هایتان بیش از ۳ رنگ استفاده نکنید و تا آنجا که می توانید پوشش خود را ساده نگه دارید.

سعی کنید از مکمل های رنگی استفاده کنید. رنگ هایی که متضاد یکدیگرند تکمیل کننده هم نیز هستند (مثلاً بنفش و زرد یا آبی و نارنجی) رنگ هایی که به هم نزدیک هستند به نام رنگ های «هم خانواده» شناخته می شوند. (مثل زرد و نارنجی) زمانی که می خواهید لباس بپوشید باید سعی کنید که از رنگ های متضاد یا رنگ های هم خانواده استفاده کنید. اگر لباس هایتان روشن است باید کفش هایتان نیز روشن باشد ولی اگر لباس های تیره بر تن می کنید کفش شما نیز باید تیره باشد.

(۲) طرح بیش از اندازه

برای ست کردن رنگ و طرح پارچه باید از لباس هایی استفاده کنید که بیش از ۳ طرح نداشته باشند. بهتر است لباس شما دارای یک یا دو طرح متنوع تک رنگ باشد.

از لباس هایی استفاده کنید که تنها دارای یک طرح معین هستند (مثلاً دارای گل های ساده سفید رنگ باشند یا در پشت آنها مارک کوچکی

باشد) و همیشه همان را بر تن کنید.

(۳) پارچه اضافی

برخی از افراد تصور می کنند که هر پارچه مختص طبقه خاصی از افراد اجتماع است. معمولاً ابریشم از کتان رسمی تر است و پارچه لینن نیز از دور داد می زند که با مخمل متفاوت است، چرم هم همیشه خیلی مردانه تر از فاستونی است. برای اینکه در میان این همه پارچه های مختلف به دام نیفتید می توانید لباس های تابستانی و زمستانی خود را از هم جدا کنید. لباس های زمستانی معمولاً کلفت تر، سنگین تر و زبرتر هستند. پارچه های تابستانی نیز از الیاف طبیعی درست شده و بسیار نازک و خنک هستند. آنها را از هم دور نگه دارید تا دچار اشتباه نشوید.

(۴) لباس فصل دیگری را پوشیدن

اگر شما در جایی زندگی می کنید که دارای آب و هوای گرم است، خوش شانس هستید. لباس های شما باید مختص یک فصل (بهار / تابستان) باشد. اما اگر مانند بسیاری از افراد در جایی زندگی می کنید که دارای آب و هوای متنوعی است باید در کمد لباس های خود جایی را برای ذخیره لباس هایی که به درد فصل حاضر نمی خورند باز کنید. همانطور که از قدیم گفته اند «از دل برود هر آنچه از دیده برفت». هرچه که آن پیراهن های لینن را از کت های پشمی دورتر نگه دارید خیلی کمتر اتفاق می افتد که آنها را به طور اتفاقی با هم ست کنید.

(۵) شلوارهای خیلی بلند یا خیلی کوتاه

حتی اگر از سایز خودتان مطمئن هستید اما باز هم شلوارهایتان را پیش از خرید یک بار پرو کنید. سایز لباس هایی که دارای مارک های متفاوتی هستند مختلف است.

و همیشه این قوانین را نیز به خاطر داشته باشید؛ شلوارهای ارتشی و پارچه پی باید تا بالای پاشنه کفش شما بیایند. شلوارهای جین می توانند تا انتهای پاشنه کفش نیز کشیده شوند. قد هر شلوازی که بیش از این اندازه باشد برای شما بلند است.

زمانی که راه می روید شلوار شما نباید آنقدر کوتاه باشد که جوراب هایتان از زیر آن معلوم شود. زمانی که می نشینید شلوار شما نباید بیش از چند سانت به بالای جورابتان برود.

(۶) شلوارهایی که بالا می ایستند

اگر شما دارای کمر باریکی هستید (پاهای بلند اما کمر کوچکی دارید) از شلوارهای جین و ارتشی استفاده کنید که جیب آن در جلو قرار داشته باشد و نه در طرفین. حقه دیگری که در اینجا می توانید به کار ببرید این است که شلواری خریداری کنید که بزرگتر از سایز شما باشد. این کار باعث می شود که اندام شما پرتر جلوه کند، همچنین قد شلوار نیز بلندتر شده و پاهای شما را ناقص جلوه نمی دهد.

(۷) تی شرت هایی که خیلی بلند یا کوتاه هستند

اگر تی شرت شما خیلی بلند است نباید آن را هیچ گاه داخل شلوار خود کنید. بر روی این مطلب تاکید داریم.

(۸) تی شرت های شلوغ

از تی شرت های تک رنگ استفاده کنید و از پوشیدن لباس های پرزرق و برق، دارای لگو و کلمات ناپسند به شدت پرهیز کنید. تی شرت های ساده خیلی راحت تر با پلور و ژاکت های مختلف ست می شوند.

(۹) لباس های چروک

چاره کار شما بسیار ساده است؛ باید یک اتو و میز آن را خریداری کنید. اما اگر در حال مسافرت هستید می توانید بر روی محل چروکیدگی کمی آب بریزید و سپس سشوار را بر روی آن بگیرید و با دست محل موردنظر را صاف کنید. با این کار لباس شما از آن چروکیدگی در می آید. علاوه بر این، آقایانی را دیدیم که این کار را به راحتی در دستشویی های عمومی با دست خشکن ها انجام می دهند، شاید کار خوبی نباشد اما جواب می دهد.

(۱۰) صندل با جوراب

برای مبتدی ها بهتر است که اصلاً فکر جوراب پوشیدن را از سر بیرون کنند. اما اگر پوشیدن جوراب اجباری است پیشنهاد می کنیم از جوراب هایی استفاده کنید که اندازه آنها فقط تا قوزک پا است و آنها را با اسنیکرهای نخی یا کفش های پارچه پی ست کنید.

منبع : روزنامه اعتماد

<http://vista.ir/?view=article&id=245812>

 vista.ir
Online Classified Service

۱۰ اشتباه رایج آقایون در مد

آیا ظاهر آنقدرها که میگویند در حیطه شغلی، رمانتیک و تاثیر گذاشتن بر روی دیگران، مؤثر است؟
مطمئناً!!!

از نظر علمی ثابت شده افرادی که شناختی از شما ندارند، از روی ظاهر شما در عرض ۳۰ ثانیه در مورد شخصیتتان نتیجه گیری می کنند. این ارزشیابی در مدت زمان بسیار کوتاهی به صورت ناخواسته در ذهن شکل می گیرد.

دانشمندان معتقدند که به ترتیب موارد زیر درمورد دیگران، توجه فرد را به خود جلب می کنند: رنگ پوست، جنسیت، سن، رفتار (قد، حرکات بدن)،

ظاهر، ارتباط مستقیم چشمی، و طرز صحبت کردن.

در مورد ۳ گزینه اول ما هیچ کاری نمی توانیم انجام دهیم؛ اما می توانیم با اتکا به یافته های علمی موارد دیگر را به نفع خود تغییر داده و تصور

ذهنی دیگران را در مورد خود تغییر دهیم.

از آنجایی که ۸۰٪ از چیزی که دیگران در مورد ما می بینند به طرز لباس پوشیدنمان بر می گردد، در این مقاله در مورد این مطلب توضیح داده خواهد شد:

۱) هیچ گاه با پیراهن آستین کوتاه، از کراوات استفاده نکنید. پیراهن های آستین کوتاه، لباس های درجه دو محسوب می شوند. اگر یونیفورم رسمی شغلی شما به این شکل باشد، و یا مدیر یک رستوران باشید، پوشیدن این لباس اشکالی ندارد اما اگر می خواهید یک تصویر حرفه ای از خود به جای بگذارید، بهتر است از پوشیدن پیراهن آستین کوتاه خودداری کنید.

۲) یکی از مهمترین اجزاء اساسی پوشش یک مرد را کفش هایش تشکیل می دهند. کفش هایتان باید تمیز باشند، برق بزنند، ظاهر آراسته ای داشته باشند و مناسب مکانی که در آن هستید باشند. اگر کت شلوار می پوشید حتماً باید کفش های مردانه بندی به پا کنید. یک کفش را برای چند روز پشت سر هم نپوشید و زمانیکه از آنها استفاده نمی کنید، قالبشان را درون آنها قرار دهید.

۳) در مورد شلوار باید گفت که آنقدر باید بلند باشد که جوراب هایتان را بپوشاند و جوراب هایتان هم باید آنقدر بلند باشند که وقتی پاهایتان را روی هم می اندازید، ساق پا مشخص نشود. شلوار، اگر یک تای کوچک روی پا بخورد به اندازه کافی بلند است. سر آستین و پاچه های شلوار نیز باید مرتب و منظم باشند. پاچه های مرتب هنگام نشستن شما را در وضعیت بهتری قرار می دهند و سر آستین های مناسب سنگینی و وقار شما را افزایش می دهند.

۴) هیچ گاه هم از کمربند دور کمری و کمربندهای پیش سینه دار با هم استفاده نکنید. این کار شما را قدری نامطمئن جلوه می دهد.

۵) جوراب باید با شلوار همخوانی داشته باشد.

۶) کمربند باید با کفش همخوانی داشته باشد.

۷) کراوات باید تا خط کمربند پایین بیاید. این امر اختیاری نیست و هیچ بحثی در مورد آن پذیرفته نمی شود. اگر کراوات از اندازه طبیعی خود کوتاهتر باشد، شما را یک فرد ناآگاه جلوه می دهد.

۸) گره کراوات زمانی خوب به نظر می رسد که بعد از گره، یک "فرو رفتگی" محسوس در آن ایجاد شود. گره کراوات و سایر آویزهای زینتی که به کراوات متصل می شوند، دمده شده اند.

۹) پوشیدن جلیقه نشانگر قدرت بیشتر است. باید توجه داشته باشید که آخرین دکمه کت یا جلیقه لزوماً نباید بسته شود. این امر از زمان ادوارد هفتم مد شد. او وزنش افزایش پیدا کرد، نمی توانست دکمه هایش را ببندد و بنابراین این کار را مد کرد.

کت های رسمی یک تا سه دکمه دارند. کت هایی که بیش از سه دکمه دارند، قدری امروزی تر بوده و بیشتر جنبه مد را داشته و آن اصالت خود را از دست می دهند و بیشتر برای وقایع اجتماعی معمولی مناسب هستند تا یک ملاقات مهم کاری. در کت هایی که شامل دو دکمه هستند، فقط دکمه اول بسته می شود.

در کت های سه دکمه، یا می توانید تنها دکمه وسط را ببندید و یا دکمه اول و دوم. برخی از متجددین کرانه باختری از این سه دکمه، تنها دکمه بالایی را می بندند!

کت هایی که ۴ دکمه و یا بیشتر دارند طوری طراحی شده اند که در آنها باید حتماً دکمه آخر نیز بسته شود. اگر دکمه آخر به راحتی بسته شد، که باید آنرا ببندید، اما اگر باعث کشیدن پارچه شود، بهتر است که آنرا باز بگذارید.

نوع دیگر کت های مردانه دارای دکمه های بیشتری هستند و از نوع اولیه قدری رسمی تر به نظر می رسند. در این مدل دکمه ها در دو تا سه ردیف عمودی قرار می گیرند. آنها بر اساس دکمه هایی که روی آنها به کار رفته، در سه گروه قابل تشخیص می باشند: ۲/۴ و ۱/۴ و ۲/۶.

شماره اول مربوط به تعداد کل دکمه های جلویی است و شماره دوم مربوط به سوراخ دکمه های کاربردی است. نتیجتاً به این معناست که لازم نیست از تمام دکمه هایی که می بینی، استفاده کنید و تمام آنها را ببندید.

در کت های ۲/۴ و ۲/۶ معمولاً دکمه بالایی و وسطی بسته می شود، اما دوک های انگلیسی اغلب دکمه آخر را می بستند و با این کار سینه هاپن تر و پایین تنه بارک تر شده و چهره مردانه تری به فرد داده می شود.

چرا آقایون ترجیح می دهند که آخرین دکمه کت، جلیقه، و یا ژاکت خودشان را باز بگذارند؟ ادوارد هفتم، پسر ملکه ویکتوریا (۱۸۴۱-۱۹۱۰) مدت زمان پادشاهی ۱۹۱۰-۱۹۰۱) او آنقدر وزنش زیاد بوده که به هیچ وجه نمی توانست آخرین دکمه لباس هایش را ببندد یا اگر بخواهیم کمی لطافت تاریخی به خرج دهیم، می توانیم بگوییم که یادش می رفته این کار را انجام دهد. اتباع او این کار را به صورت یک مدل مد جدید نشان

میدادند و از آن زمان به بعد اغلب آقایون چنین مدی را در پیش گرفتند و امروزه آخرین دکمه های کت اصلاً طوری طراحی نمی شوند که بتوان آنها را بست.

شاید هم ایده نبستن آخرین دکمه کت از نیم تنه های بلند گرفته شده باشد؛ آنها آنقدر بلند بودند که اگر آخرین دکمه ها بسته می شد، فرد به سختی می توانست راه برود. به همین دلیل افرادی که از چنین کت هایی استفاده می کردند، ترجیح می دادند که آخرین دکمه آنها باز بگذارند. (۱۰) آستین کت ها رسمی و اسپورت باید طوری طراحی شده باشد که در حدود ۴/۱ تا ۲/۱ سانت از سر آستین پیراهنی که در زیر آن پوشیده می شود را نشان بدهند.

ما در یک دنیای پیچیده و شلوغ زندگی می کنیم که افراد با ملاحظه در موقعیت ها و مجالس مختلف سعی می کنند به صورت شکل لباس بپوشند. در یک کلام می توان گفت که درست لباس پوشیدن، یعنی احترام گذاشتن به خود و دیگران.

منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=323274>

۱۰ فرمان برای فرار از حساسیت به لوازم آرایشی

(۱) در قوطی ها را ببندید: پس از استفاده از لوازم آرایش تان، در قوطی های آن را محکم ببندید. هیچ وقت کرم پودرها، پنکیک ها و سایه ها را با درهای باز روی میز آرایش رها نکنید.

(۲) دست هایتان را بشوید: پیش از آرایش کردن، دست هایتان را با آب و صابون خوب بشوید. پاکیزه بودن دست ها میکروب کمتری را به پوست صورت شما می رساند.

(۳) قرض ندهید: لوازم آرایش یک وسیله کاملاً شخصی است مانند مسواک و شانه بنابراین لوازم آرایش تان را به کسی قرض ندهید. استفاده از ریمل و سایه و حتی کرم پودر مشترک ممکن است موجب حساسیت پوستی شود.

(۴) آرایش، ممنوع: اگر شما به یک سایه و یا ریمل و یا هر ماده آرایشی دیگر حساسیت دارید، آن را کنار بگذارید و تا برطرف شدن کامل علائم حساسیت، مواد آرایشی دیگری را استفاده نکنید.

(۵) قدیمی ها را کنار بگذارید: نیم نگاهی به لوازم آرایش قدیمی تان بیندازید. آنهایی را که به مرور زمان کهنه شده و تغییر رنگ داده اند و تاریخ مصرف شان گذشته است را کنار بگذارید.

(۶) بدون بوها را مصرف کنید: بهتر است لوازم آرایشی را مصرف کنید که بدون بو باشد. لوازم آرایشی که دارای عطر است اغلب موجب حساسیت پوستی می شوند.

(۷) گاهی به چشم هایتان نگاه کنید: اگر چشمان شما قرمز شده است و یا اگر پلک هایتان ورم کرده و قرمز شده است، از سایه چشم استفاده نکنید چون این مواد آرایشی شدید، حساسیت چشم و پلک شما را تشدید می کند.

(۸) دور از آفتاب نگه دارید: بهتر است لوازم و مواد آرایشی تان را دور از تابش نور خورشید نگه دارید بنابراین اگر روی میز آرایش شما آفتاب می افتد لوازم و مواد آرایشی خود را از روی آن جمع کنید. اشعه آفتاب موجب تغییر شیمیایی مواد آرایشی شده و ممکن است شما به این مواد جدید حساسیت نشان دهید.

۹) اسپری‌ها را دور از حرارت نگه دارید: قوطی اسپری‌های مو و ضدعرق و حتی عطرها را دور از تابش آفتاب، شومافاز و یا سایر منابع حرارت قرار دهید. حرارت می‌تواند موجب انفجار این قوطی‌ها شود و در عین حال با تغییر مواد شیمیایی، این محصولات حساسیت زا می‌شوند.

۱۰) به برجسب وزارت بهداشت دقت کنید: مدیرکل نظارت بر مواد غذایی و آرایشی وزارت بهداشت اعلام کرده است که برای ورود هر ماده آرایشی بهداشتی به کشور، ثبت شرکت تولیدکننده خارجی و وزارت بهداشت الزامی است. دکتر هدایت حسینی می‌گوید: «هنگام خرید این محصولات به برجسب مجوز بهداشتی واردات این کالاها توجه کنید.» شما می‌توانید این برجسب‌ها را به رنگ سفید و با نوشته‌های فارسی مشکی رنگ پشت محصولات آرایشی با مجوز وزارت بهداشت پیدا کنید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=119532>

۱۰ کلید طلایی که زن شیک باید داشته باشد

مجلات مختلف همچون الی و ووگ چیزهای زیادی در مورد نحوه لباس پوشیدن می‌گویند، اما واقعیت این است که زنان همانند مردان نیاز به چیزهای دارند که داشتن آنها برای اینکه شیک و مد باشند، ضروری است و بدون آنها مثل این است که یک راهبه و فرد روحانی بدون دعا و نماز باشد.

۱) یک پیراهن مشکی:

داشتن آن برای هر زنی ضروری است. این لباس اشخاصی مانند آدری هپبرن در فیلم صبحانه ای برای تیفانی و مونیکا بلوچی در فیلم مالن را ماندگار کرد. پیراهن مشکی لباسی است که می‌توان آن را در تمام موقعیتها و در هر زمان و مکانی پوشید.

۲) یک کیف دستی شیک و با کیفیت خوب:

کیف‌هایی که از مواد خوبی تهیه شده باشند و ظاهر شیکی داشته باشند، باعث می‌شوند که به شما توجه شود. کیف نخستین چیزی که افراد متخصص مد و خوش سلیقه در افراد مشهور به آن توجه می‌کنند.

۳) عینک آفتابی:

عینکها مکمل صورت شما هستند و زمانی که آن را به چشم می‌زنید، شما

را اسرار آمیز و مرموز نشان می‌دهند.

۴) یک دستبند یا انگوی طلا:

به شما زیبایی و شیکی خاصی می‌بخشد. خصوصا اگر دستبندی داشته باشید که نام شما در سرتاسر آن نوشته شده باشد.

۵) عطری گرانها و خوشبو:

بوی فریبنده و برانگیزنده عطری عالی، حسی از جذابیت و فریبنده‌گی و مرموز بودن را به شما می‌بخشد. این عطر باعث می‌شود که فردی آن را بو کرده است، بخواهد تا شما را بشناسد و اسرار شخصیت شما را بداند.

۶) کفش هایی عالی با پاشنه بلند:

این کفش ها ظاهر شما را برازنده تر می کنند و با آنها زیباتر قدم بر می دارید.

۷) کت پوست و خز یا کتی از چرم عالی:

خواه شما به خز اعتقاد داشته باشید یا نه (در این صورت می توانید از نمونه مصنوعی استفاده کنید) یک کت خز همیشه قابل پوشیدن است و همیشه زیبا و شیک است. خزهای گران قیمت، پوست سمور و روباه است و نمونه ارزان، پوست و خز خرگوش است. یادتان باشد یک کت از چرم بسیار عالی می تواند جایگزین یک کت خز شود.

۸) یک ساعت جواهرنشان و شیک:

نیازی نیست که مارک خیلی معروف و گرانی باشد. فقط کار کند و شیک و زیبا باشد.

۹) روسری های ابریشمی:

این نوع روسری ظاهر شما را بهتر نشان می دهد و هیچ وقت از مد نمی رود.

۱۰) اعتماد به نفس:

اینکه لباس را به خوبی بپوشید و با اعتماد به نفس رفتار کنید، هیچ هزینه ای برای شما ندارد. خودتان باشید و به خودتان اعتقاد داشته باشید.

منبع : وطن دوستان ایرانی

<http://vista.ir/?view=article&id=115801>

 vista.ir
Online Classified Service

۱۴ اصل درباره لباس فصل

پشم پوششی مناسب برای زمستان است. امروزه پشم مصارف بسیاری دارد و انواع و اقسام شال و روسری، بلوز، مانتو و پالتو و حتی دستکش و چکمه از آن تهیه می شود. در عین حال پشم پوششی فوق العاده شیک است که تا مدت ها تنها بزرگان و اشراف اجازه استفاده از آن را داشته اند اما هم اکنون به پوششی عامه پسند تبدیل شده است. در اینجا قصد داریم انواع پشم و لباس های پشمی و تاثیر، فواید و مضرات هر یک را بر پوست بررسی کنیم. اگر شما نیز پوششی پشمی دارید یا قصد تهیه آن را دارید. این نکته ها را بخوانید...

۱) پشم بافتی محکم، مقاوم و راحت دارد و به همین دلیل لباس های پشمی بهترین انتخاب برای روزهای زمستان است.

۲) معمولا وقتی از پشم و لباس های پشمی صحبت می شود همه به یاد پشم گوسفند می افتند ولی لباس های پشمی دامنه بسیار وسیعی دارند و لباس های پشمی بسیار گران قیمتی از جنس موهر و آنگورا که از پوست خرگوش تهیه شده اند و کشمیر که از موی لاما و بز تهیه می شود نیز وجود دارد.

۳) امروزه می‌توان گفت پارچه‌های کشمیری از جمله پرمصرف‌ترین پارچه‌ها محسوب می‌شوند. این نوع پارچه بسیار گران و تجملی است. پارچه‌های کشمیری از موی نوعی بز که در کشمیر هند زندگی می‌کند، تهیه می‌شود. در حال حاضر چین اولین و بزرگ‌ترین تولیدکننده پارچه‌های کشمیری است.

۴) نوع دیگر از الیاف که از موی نوعی بز و خرگوش آنگورا گرفته می‌شود، موهر نام دارد که برخلاف پشم گوسفند فاقد برجستگی‌های سطح تار است و فلس‌های آن به صورت یکنواخت به ساقه چسبیده‌اند به نحوی که شکل و طرز قرار گرفتن این فلس‌ها روی تار باعث درخشندگی موهر می‌شود.

۵) امروزه عمده‌ترین تولیدکنندگان موهر در جهان، آفریقای جنوبی، آمریکا، ترکیه، آرژانتین، استرالیا و زلاندنو هستند. موهر استحکام بالایی دارد. غیرقابل اشتعال است. رطوبت را سریع جذب می‌کند و دیر از دست می‌دهد. کمتر چروک می‌شود. عمر طولانی دارد و رنگ آن ثابت است. به همین دلیل طرفداران آن بسیار زیاد است. قیمت لباس‌های موهری در مقایسه با لباس‌های کشمیری پایین‌تر است و به همین دلیل کاربرد بیشتری هم دارد.

۶) پشم از هر نوعی که باشد، ۸۰ درصد هوا را درون خود نگاه می‌دارد و همین امر سبب گرم شدن بدن می‌شود. با این حال اگر پوست شما دچار خشکی است یا مبتلا به خارش‌های پوستی هستید، بهتر است زیر لباس‌های پشمی، لباس نخی بپوشید تا به اصطلاح پشم پوست شما را نخورد و آن را حساس‌تر نکند. برای کودکان و نوزادان نیز بهتر است لباس‌های پشمی ظریف تهیه کنید.

۷) لباس‌هایی که از جنس پشم گوسفند هستند محکم و بادوام‌اند و کافی است تنها در هنگام شستن مراقب آنها باشیم اما درمورد لباس‌های کشمیری، موهری و آنگورایی وضع کمی فرق می‌کند. اولین قانون در مورداستفاده از لباس‌های کشمیری، پوشیدن و درآوردن آرام آنها از تن است. ۸) لباس‌های کشمیر را نباید به گیره چوب لباسی آویزان کرد زیرا حتی بهترین کشمیرها نیز در این صورت جا خواهند انداخت.

۹) لباس‌های کشمیر به راحتی کرک می‌شوند. به محض دیدن اولین کرک بهتر است آنها را با دست از روی لباس بردارید یا از برس نرم مخصوص این کار استفاده کنید و فراموش نکنید حتما باید برس را از بالا به پایین بکشید.

۱۰) در مورد لباس‌های موهری و آنگورایی بهتر است بعد از درآوردن از تن، لباس را درون ساک پلاستیکی گذاشته و به مدت یکی دو ساعت درون یخچال قرار دهید و یک تا دو ساعت قبل از پوشیدن آنها را بیرون بیاورید تا گرم شوند.

۱۱) لباس‌هایی که از جنس پشم گوسفند است را می‌توان در ماشین انداخت و با حرارت ۳۰ درجه سانتی‌گراد آن را شست. البته بهتر است پیش از انداختن این لباس‌ها درون ماشین آنها را در پارچه‌ای توری ببیچید و مچاله کنید تا گشاد و وارفته نشوند.

۱۲) برخی از پودرها مخصوص لباس‌های پشمی هستند. توصیه می‌شود از این پودرها استفاده کنید.

۱۳) پس از تمام شدن شست‌و شو نیز لباس پشمی را در آفتاب آویزان نکنید بلکه در نقطه‌ای مچاله کنید تا آب آن کاملاً برود. بعد می‌توانید برای کامل خشک شدن آن، لباس را پهن کنید.

۱۴) در مورد لباس‌های پشمی ظریف‌تر مثل آنگورا، موهر و کشمیر بهتر است از آب سرد استفاده کنید و آنها را با دست بشویید و سپس آب آنها را کامل بگیرید تا آب درون آنها سبب تغییر فرمشان نشود.

ترجمه: سمیه مقصودعلی

منبع: روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=129864>

۲۰ نکته که برای زیبایی باید از آنها اجتناب کرد

• زیبایی زیبا بودن و ماندن برای هر خانمی یک آرزوست. مواردی را که برای زیبا نگهداشتن باید اجتناب کرد یا رعایت نمود در اینجا ذکر میکنیم:

(۱) خشک کردن مو با حوله

موی سر هنگامی که خیس است حساس و شکننده میشود. بیرونی ترین لایه پوست سر نیز هنگامی که موها تر هستند حساس تر میشود، بنابراین در این هنگام سعی نکنید موی سرتان را با حوله خشک کنید چون در مدت زمان انتهای موهای سرتان دوشاخ میشود. بهتر است موها را در کلاهی حوله ای قرار داده تا بدین طریق خشک شود.

(۲) استفاده از کرمها و لوازم آرایشی منقضی شده

اگر از کرمها و مواد آرایشی که از تاریخ اعتبار گذشته است استفاده می کنید روی پوستتان جوش چرکی زده و دچار خارش میشود. چون این مواد زمان محدودی اعتبار دارند. این کرمها بعد از انقضاء اعتبار محل مناسبی برای رشد باکتری و میکرب می گردد. بنابراین هر چه سریعتر هر اندازه کرم منقضی شده دارید دور بریزید حتی اگر برای آن تاسف بخورید.

(۳) استفاده از دئودورانت درست بعد از موزدایی

بعد از موزدایی، پوست نسبت به الکل و عطر بسیار حساس تر میشود. بنابراین هنگام شب موزدایی کنید و صبح هنگام دئودورانت استفاده کنید.

(۴) مراقبت پی در پی و مداوم از پوست

استفاده فراوان از محصولات محافظ پوست، پوست را حساستر میکند. بنابراین سعی کنید از یک سری از محصولات آرایشی که استفاده از کرمها و لوازم آرایشی منقضی شده برای پوستتان بعد از تست کردن مناسب است استفاده کنید. پیشنهاد ما برای مراقبت از پوستتان این است که بیشتر از مواد طبیعی استفاده کنید.

(۵) موی بافته

وقتی موی سرتان را می بافید سعی کنید گره های بافته ها را محکم نیچید . چون موی سر شما آسیب می بیند. پس گره ها را شل تر ببافید و حتی امکان از گیره مو استفاده نمایید.

(۶) لاک زدن بدون استفاده از مواد نگهدارنده ناخن

لاک زدن قبل از آغشته کردن ناخن به مواد نگهدارنده رنگ ناخن شما را بتدریج زرد می کند و ناخن شما زیبایی خود را از دست می دهد. یک لایه از ماده نگهدارنده مغذی ناخن شما خواهد بود و ناهمواریهای ناخن را نیز می پوشاند.

(۷) ترکاندن جوش های زیر پوستی و جوش های سر سیاه با انگشت دست

انگشتان شما منبع میکروب هستند و این منجر به عفونت محل میشود. برای این کار از گاز استریل یا دستمال تمیز استفاده نمایید و سپس با پنبه آغشته به لوسیون صورت ، محل را شستشو دهید.

(۸) پاک کردن ماسک از صورت با آب

شستن ماسک صورت با آب اثر آنرا کم می کند. پس بهتر است ماسک را با دستمال مخصوص آرایش از صورت پاک کرد.

(۹) استفاده از لوسیون بدون موزدایی

این کار باعث لکه شدن پوست میشود چون این کرم با آلودگیهای پوست ترکیب میشود. پس قبل از استفاده از لوسیون حتماً موزدایی کنید.

(۱۰) مرتب کردن مژه ها با انگشتان دست

این کار باعث شکسته شده یا کنده شدن مژه ها میشود. پس بهتر است از برس مخصوص مژه استفاده گردد.

(۱۱) موزدایی در هر روز

این کار اثر عکس دارد. یعنی پوست کلفتتر میشود. پس یکبار در هفته کافیست.

(۱۲) استفاده از کرم ضد آفتاب در ساحل

بعد از ۳۰ دقیقه کرم اثر خود را از دست می دهد و اگر پوست در این هنگام در معرض آفتاب قرار گیرد، می سوزد. پس قبل از رفتن به ساحل از این کرم استفاده نمایید.

(۱۳) لاک زدن بلافاصله بعد از حمام کردن

آب گرم ناخن را تا حدی متورم می کند. اگر در این هنگام لاک بزنید بعد از اینکه ناخن سرد شود لاک از ناخن شما جدا میشود. پس مدتی بعد از حمام کردن لاک بزنید نه بلافاصله بعد از آن.

(۱۴) خوابیدن وقتی که صورت آرایش دارد

نتایج: پوست جوش می زند؛ پوست لکه میشود ؛ پوست خسته به نظر می آید.

پس مهم نیست چقدر خسته باشید حتماً آرایش خود را قبل از خواب پاک کنید.

(۱۵) حمام های طولانی و داغ

این کار ۳۹ به طول باعث خشکی پوست میشود. حمام نباید بیش از ۱۰ دقیقه و بیش از دمای C انجامد. و در نهایت عادت کنید در پایان دوش گرفتن یکبار زیر آب سرد بروید ، این کار باعث میشود پوستتان حالت ایلستیک خود را حفظ کند و شاداب تر بماند. بعد از دوش گرفتن بدن خود را با لوسیون یا شیر مخصوص آغشته کنید.

(۱۶) گاز گرفتن لبها هنگامی که خشک هستند

این کار لبهای شما را زخمی می کند . پس با برس مخصوص و نرم لبهای خود را با کرم مناسب چرب کنید.

(۱۷) استفاده روزانه از مو پیچهای برقی و حالت دهنده

این کار برای موهایتان مضر است چون دمای زیاد مو را خشک می کند و انتهای مو را از بین می برد. در عوض از مو پیچ های اسفنجی حتی هنگام خواب نیز میتوانید استفاده کنید.

(۱۸) اگر نزدیک بین هستید از عینک استفاده نکنید.

وقتی به دور دست نگاه می کنید چشمان خود را به هم می زنید و این باعث چروک شدن پوست دور چشم میشود و امروزه با وجود مدلهای جدید و متنوع فریمهای عینک درست نیست که از عینک استفاده نکنید.

(۱۹) مالیدن چشمها

مالیدن چشم باعث زخم شدن زلالیه میشود. بهتر است با ورزش یوگا خستگی دور چشمها را برطرف کنید.

(۲۰) استفاده از کف موس روی موی تر

با این کار حالت مو برای مدت زمان کمتری می ماند. پس بهتر است موها را قبلاً کاملاً خشک نموده یا با سشوار یا حوله ، سپس از کف موس استفاده کرد.

منبع : سایت آموزشگاه

<http://vista.ir/?view=article&id=92493>

۱) همیشه ابروها را به سوی بالا شانه کرده و مرتب کنید تا به طور طبیعی به شکلی قوس دار در بیایند.

۲) مراقب شکل ابرو باشید. ابروها باید از بالای مجرای اشکی شروع و در بالاترین نقطه پشت چشم تیز شده و در گوشه بیرونی چشم پایان یابند. بسیاری از خانم ها اشتباه کرده و مو های این قسمت از ابروها را بر می دارند ولی این کار باعث می شود که ابروها اریب شده و شما همیشه به نظر عصبانی و اخمو بیایید.

۳) پوست خود را آماده نمایید. یک تکه پنبه را به تقویت کننده یا منقبض کننده پوست آغشته کرده و به روی ابروها بمالید.

۴) یک مداد را روی خط خارجی ابرو نگه داشته و ببینید در کجا نقطه اوج ابرو واقع می شود. از نقطه کمان ابرو تا انتهای آن، ابروی شما باید یا صاف و یا کمی قوس دار برداشته شود. البته این قسمت بستگی به سلیقه خود

شما دارد.

۵) موچین را با زاویه ۴۵ درجه نگه داشته و سپس موهای زیر خط ابروها را بردارید. ابروها را در جهت رشد موها بیرون بکشید. سعی کنید از فرم طبیعی ابروی خود تبعیت نمایید نه از تمایلات خود زیرا ابروهای شما در فرم طبیعی زیباتر هستند.

۶) نواحی کم پشت ابرو که خالی به نظر می رسد را با یک مداد تیز شده ابرو پر کنید. مداد را خیلی کم رنگ و سطحی بر روی ابرو بکشید با حرکات سریع روی موهای ابرو حرکت دهید. پودر ابرو ظاهری طبیعی تر به ابروهای شما می دهد. با استفاده از برس ابرو پودرهای روی ابرو را پاک کنید. اگر در کار برداشتن ابرو بی تجربه هستید از ژل های رنگی ابرو نیز می توانید استفاده کنید. روی ابروها را با این ژل با حرکات بالا و پایین بپوشانید. ژلهای اضافی را از روی ابرو پاک کنید و به ابروها شکل دلخواه را بدهید و بگذارید تا خشک شوند.

▪ نکته

رنگ ابرو از رنگ مو دو درجه روشن تر است. اگر موهای شما بلوند باشد برعکس ۲ درجه تیره تر است.

منبع : بیرتک

<http://vista.ir/?view=article&id=97581>

 vista.ir
Online Classified Service

۷ ترفند آرایشی برای جوانتر نمایان شدن

گاهی اوقات کارهایی را برای روزها... ساعت ها... و یا حتی هفته ها انجام می دهیم تا جوانتر به نظر برسیم، اما در عین حال کارهایی را نیز انجام می دهیم که سبب می شوند پیرتر جلوه کنیم. در این قسمت به چند نمونه از این اشتباهات و نحوه تصحیح هر یک از آنها اشاره می کنیم.

۱) صورت چرب و براق

معمولاً این روزها اینطور شنیده می شود که اگر پوست صورت خود را با

کرم های روغنی و شفاف چرب کنیم، به نظر جواناتر می رسیم. ما به هیچ وجه مخالف این مطلب نیستیم، اما این روزها خانم های زیادی را می بینیم که در تمام اوقات (محل کار، نهار، مهمانی) به این دلیل که اعتقاد

دارند پوستشان با کرم های براق کننده، جواناتر خواهد شد، این کار را انجام میدهند، آنها همچنین تصور می کنند که زیبا تر به نظر می رسند. اما اشتباه می کنند! اولاً باید توجه داشته باشید که لزوماً برای جواناتر شدن نیازی به صورت براق ندارید. دوماً صورت براق پیری پوست شما بیشتر نمایان می کند چرا که گودی ها، چروک ها و لک های پوست واضح تر می شوند. می توان گفت که صورت براق تمام ایرادهای صورت را بزرگنمایی می کند. زمانیکه نور روی صورت براق می افتد (چه در روز و چه در شب) نقص های صورت، خودشان را بیشتر نشان می دهند و ... مهمتر از همه ... هیچ چیز زیبایی در مورد صورت روغنی وجود ندارد حتی اگر به بهترین وجه آنرا آرایش کنید.

• و اما راه حل

زمانیکه برای بیرون رفتن از خانه آماده می شوید، می توانید از روش های زیر برای آرایش استفاده کنید و پوست خود را جوان و شاداب نمایید.

▪ صورت و گردن خود را به دقت بشوید تا کلیه چربی ها و مواد باقیمانده از آرایش قبلی از صورتتان پاک شوند.

▪ از یک کرم مرطوب کننده مرغوب بر روی پوست خود استفاده کنید.

▪ هر گونه آرایشی که می خواهید مانند روال عادی انجام دهید. ۴- مقداری پن کک را از بالا به پایین بر روی پوست خود بزنید تا رنگ ها به خوبی بر روی پوست بخوابند و درخشندگی بیش از اندازه نیز از بین برود. پنکک چون حالت پودری دارد به خوبی جذب مناطق مرطوب می شود و اجازه می دهد تا آرایش برای مدت زمان بیشتری بر روی پوستتان باقی بماند. این امر همچنین از پوست شما در مقابل اشعه های زیان آور خورشید نیز جلوگیری می کند. شما با این کار می توانید هم از پوستتان مراقبت کنید و هم آنرا جواناتر کنید. امتحان کنید: پیش از استفاده از پودر صورت، جلوی پنجره بایستید (و یا جایی که نور به صورتتان بتابد) و یک آینه بدست گرفته و خود را در آن نگاه کنید. پودر را بر روی صورت استعمال کنید، پشت پنجره بروید و مجدداً صورت خود را در آینه نگاه کنید و ببینید چه تغییری در آن ایجاد شده. اگر متوجه هیچ تغییری نشدید، بدانید که خیلی جوان هستید و هیچ خط و خطوطی بر روی پوستتان وجود ندارد!!

۲) سایه چشم رنگین کمانی و روشن با فرم های عجیب

استفاده از تمام رنگ ها به طور بیش از اندازه و غیر طبیعی سبب فرسوده نشان دادن پوست می شود... و از این گذشته شما را غیر جذاب، بدریخت و شلخته نشان می دهد. در تیتراژ این قسمت به سایه های روشن و رنگین کمانی اشاره کردیم. گاهی اوقات این نوع سایه ها آنقدر روشن و تند می شوند که چشم های شما را مثل چراغ های جلوی اتومبیل می کنند. البته تولید کنندگان این نوع محصولات همیشه باید بازاری برای فروش محصولاتشان پیدا کنند. آنها فقط به دنبال سود خودشان هستند، اما من اینجا هستم تا شما را راهنمایی کنم که چگونه می توانید شاداب ترین و جوان ترین پوست را داشته باشید. خوب کافی است؛ حالا که خودم را خالی کردم می توانیم به ادامه این مبحث بپردازیم. (لیخند!)

• و اما راه حل

چشم شما هر فرم و شکلی که داشته باشد، با استفاده از یک میکاپ مناسب می توانید آنرا به جواناترین و زیباترین شکل ممکن دربیابید. به یاد داشته باشید که این چشم هایتان هستند که شما را پیروز می کنند... نه سایه ها. در اینجا شما را با چند قانون کلی آشنا می کنیم: ۱- از رنگ های طبیعی استفاده کنید، رنگ مورد علاقه من سفید چرک برای گوشه های پلک، قهوه ای روشن و یا خاکستری برای روی پلک و مقداری هم برای استخوان زیر ابرو است. (رنگ سفید چرک معمولاً پس از استعمال سایه به تمام قسمت ها زده می شود تا رنگ همه جا هماهنگ شود و چهره طبیعی تری به شما بدهد.) ۲- از خط چشم برای زیبا تر شدن چشم ها استفاده کنید. رنگ مشکی لطافت بیشتری به چشم ها می دهد. ۳- از ریمل استفاده کنید. رنگ مشکی یا قهوه ای کاملاً مناسب است. اگر مژه های پری ندارید، می توانید از مژه مصنوعی استفاده کنید. فقط قهوه ای باشد نه مشکی. (باید پیش از استفاده از مژه مصنوعی آنرا هم از عرض و هم طول کوتاه کنید و انواع پرمو آنها را نیز خریداری نکنید چرا که بر روی چشم خیلی مصنوعی به نظر می رسند و زیبایی ندارند) اگر به اندازه کافی از آن استفاده کنید چهره شما زیباتر خواهد شد. آیا می گویند که قبلاً همیشه این کار را انجام می دادید؟؟ حتی مانیکورست من هم قبل از اینکه به او بگویم چیزی در این مورد نمی دانست.

۳) استفاده از رژلب های بنفش، مشکی یا نارنجی

این رنگ ها معمولاً چهره را سالخورده کرده و اگر از انواع پر رنگ آنها استفاده شود، چهره بدی به شما می دهند. مشکی / نارنجی (بنفش / مشکی) هیچ گاه بر روی صورت جذاب نخواهند بود.

• و اما راه حل

شاید نارنجی بسیار کمرنگ بد نباشد، البته اگر با لباس هایتان هم خوانی داشته باشد، اما در هر صورت سعی کنید از کمرنگ ترین انواع که با تن قهوه ای همراه هستند استفاده کنید. البته رک و پوست کنده بگویم من نه صاحب فروشگاه لباس های نارنجی هستم و نه رژ لب های نارنجی/قهوه ای می فروشم. رنگ نارنجی معمولاً بر روی پوست زیبا نمی شود. اگر ملزم به استفاده از رژ لب نارنجی هستید حتماً آنرا بر روی لب خود محو کنید.

از رنگ هایی استفاده کنید که دارای تن ملایمی از قهوه ای باشند. قرمز باید مقداری آبی داشته باشد تا برو روی پوست رنگ نارنجی را نمایان نسازد. آبی، قرمز را زیباتر می کند و به جوانی و شادابی صورت نیز کمک می کند.

اگر می خواهید لب های پرتی داشته باشید، می توانید رژ لب و یا خط لب خود را کمی بالاتر از خط طبیعی لب بکشید. اگر از براق کننده هم استفاده می کنید یادتان باشد که آنرا فقط در داخل خط طبیعی لب استعمال کنید. با این روش چهره شما ظریف تر شده و جذابیت بیشتری به خود می گیرد... یادتان باشد که بیش از اندازه از برق لب استفاده نکنید. زمایکه لب های خودتان را بزرگ تر می کنید یادتان باشد که پس از اتمام کار روی آنرا پنکک بزنید تا طبیعی تر و محو تر به نظر برسد، در غیر اینصورت خط اضافی که خودتان کشیده اید توی ذوق می زند و خیلی مشخص می شود. آیا می توانید تشخیصی دهید که من لب هایم را با استفاده از میکاپ بزرگ تر کرده ام؟

۴) موهای خشک و شکننده

اگر به دلیل استفاده از مواد دکلوره، رنگ، صاف کردن، و یا نور خورشید، موهایتان حالت اولیه خود را از دست داده و زمخت و شکننده شده است، باز هم در بازار محصولات متفاوتی یافت می شود که با استفاده از آنها می توانید حالت اولیه را به موهایتان باز گردانید. موهای خشک و شکننده سن شما را بالاتر می برند.

• و اما راه حل

تا جایی که می توانید اجازه ندهید تعداد محصولات شما را گیج کنند و حتی الامکان فرآورده هایی را انتخاب کنید که موهایتان را از آن چیزی که هست، بدتر نکند. تصور نکنید که چون همه ی اطرافیان، موهای شما را با این شیوه دیده اند، پس می توانید در مهمانی ها با همان وضعیت شرکت کنید. با استفاده از چند محصول مناسب به راحتی می توانید موهایتان را به حالت اول برگردانید. اگر احساس می کنید که مشکلات خیلی حاد شده، می توانید به یک متخصص پوست و مو مراجعه کنید تا او شما را در این زمینه راهنمایی کند... چهره جوانی که موها می توانند به شما بدهند، دوست داشتنی تر است.

۵) بدون آرایش چشم

اگر دلتان می خواهد چشمتان آرایش نداشته باشد، هیچ اجباری برای انجام این کار وجود ندارد؛ اما در عین حال اگر می خواهید جوانتر شوید، بهتر است چشمتان را کمی آرایش کنید. این کار چهره شما را شاداب تر می کند و زیبایی خاصی به کل صورت می دهد.

• و اما راه حل

در طول روز از رنگ های ملایم تر استفاده کنید و رنگ های تیره را برای مهمانی های شب بگذارید.

۶) استفاده نکردن از رژ گونه، استفاده کم یا استعمال در محل نامناسب

خوب، این مسئله همیشه به عنوان یکی از مشکلات شخصی من نیز به شمار می رود. دوست ندارم رژ گونه زیادی به صورتم بزم و از سوی دیگر نمی خواهم مقدار آن خیلی کم باشد. همیشه پیش از بیرون رفتن از همسرم سوال می کنم که آیا مقدار آن کافی است یا نه. بله، گاهی اوقات مجبور می شوم روی آن مقداری پنکک بزنم تا رنگش کمی ملایم تر شود! مشکل دیگری که اکثر خانم ها با آن مواجه هستند این است که آنرا در کدام قسمت صورت مصرف کنند (البته این مشکل من نیست!) همه این امور سبب می شوند که چهره شما مسن تر جلوه کند.

• و اما راه حل

آیا می دانید که "رژهای چرب" صورت شما را صاف تر می کنند و در عین حال استعمال آنها نیز راحت تر است؟ هیچگاه از رژ گونه های براق استفاده نکنید. این امر سبب میشود که فرو رفتگی ها و برآمدگی های صورت بیشتر جلوه کنند و خطوط زیر چشم نمایانتر گردند. البته باید دقت داشته باشید از انواعی استفاده کنید که نه خیلی چرب، و نه خیلی خشک باشند و نسبت به پوستتان رنگ طبیعی داشته باشند و به خوبی روی صورت بخواهند.

زمانیکه از رژگونه استفاده می کنید، باید آنرا در محلی بزنید که نور خورشید به طور طبیعی آنجا را قرمز میکند. (البته بجز بینی). این محدوده از

نزدیکی استخوان گونه شروع شده و تا امتداد گوش ادامه پیدا می کند. مقدار کمی از آنرا به بالای پیشانی بزنید و خط رویش موها را به وسیله آن محو کنید. (آنقدر زیبا می شوید که خودتان نیز تعجب خواهید کرد) مقداری از آن را هم به گردنتان بزنید تا با صورت هم رنگ شود.... حالا یک صورت درخشان و در عین حال طبیعی دارید.

اگر احساس می کنید که نیاز به رژگونه بیشتری در طول روز دارید، می توانید از انواع پودری آن استفاده کنید. از یک رنگ ملایم و طبیعی استفاده کنید و سعی کنید درخشش زیادی نداشته باشد.

۷) وضعیت قرار گرفتن اندام بر روی سن تاثیر می گذارد

هیچ موقع نباید تیپ و وضعیت اندامی خود را دست کم بگیرید. سعی کنید همیشه وضعیت مناسبی داشته باشید و اگر عادت بدی دارید، آنرا تصحیح کنید.

اگر اندام خود را در وضعیت مناسبی نگه ندارید، دچار قوز کمر، غبغب، شکم، قوس کمر و برخی مشکلات درونی دیگر خواهید شد.

• و اما راه حل

برای تصحیح آداب بد اندامی، باید حواستان به طرز ایستادن و نشستنتان در تمام طول روز (حتی در محل کار) باشد. اگر برای چند هفته این کار را انجام دهید، عادات بد ناپدید می شوند. در هنگام ایستادن کمرتان صاف باشد و شانه ها عقب و چانه به سمت بالا باشد نه پایین. با رعایت این نکات به راحتی می توانید چند سال جوان تر جلوه کنید.

از یکی از دوستان نزدیک، فرزندان و یا همسران بخواهید که وضعیت قرار گرفتن اندام شما را تحت نظر داشته باشد، و هر موقع از الگوی مناسب فاصله بگیرید، این امر را به شما گوشزد کند. با این کار اطرافیانتان نیز تشویق به تصحیح حالت های بد مشابه میشوند.

منبع : بیرتک

<http://vista.ir/?view=article&id=88026>

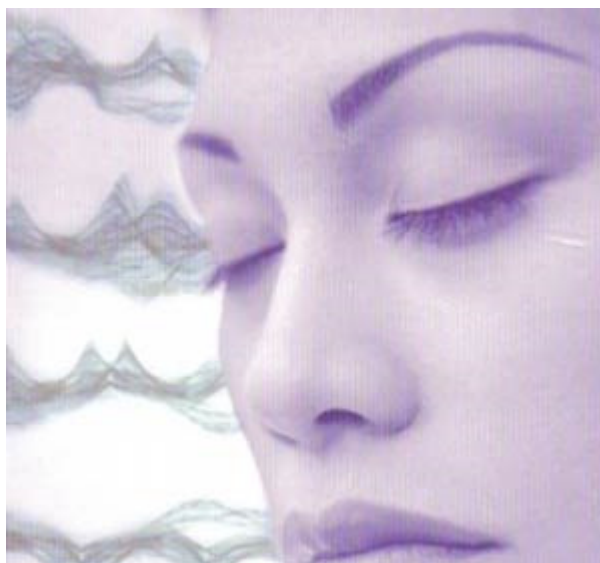
 vista.ir
Online Classified Service

۸ توصیه برای پاک کردن آرایش

اگر شما از آن دسته بانوانی هستید که بدون پاک کردن آرایش صورتان به رختخواب می روید، بدانید که دارید بزرگترین خیانت را به پوست صورتان می کنید. در صورتی که باقی مانده مواد آرایشی روی سطح پوست شما باقی بمانند، جذب روزه های پوستی شده و می توانند سلامت پوستتان را به خطر بیندازند. پاک کردن آرایش به پوست فرصت می دهد تا نفس بکشد.

۱) فراموش نکنید بهتر است يك پاک کننده آرایش خوب تهیه کنید. این از آن مواردی است که خرج کردن پول بیشتر به نفع سلامت پوستتان خواهد بود. مارک های معروف تجاری لوازم آرایش، به طور معمول پاک کننده های خوبی نیز به بازار عرضه می کنند.

۲) برای پاک کردن آرایش چشم، از مواد پاک کننده آرایش که ویژه چشم است، استفاده کنید. چشمان شما بسیار حساسند و نیاز به مراقبت بیشتری دارند.

۳) آرایش صورت شما مانند کرمپودر و رژ لب به راحتی به وسیله پاک‌کننده‌های آرایشی که پایه آبی دارند، از روی پوست‌تان پاک می‌شوند. ولی آرایش چشم مثل سرمه، ریمل و خط چشم نیاز به مواد پاک‌کننده قوی‌تری دارند. این مواد پاک‌کننده باید پایه روغنی داشته باشند تا این مواد آرایشی سمج را از چشمان شما پاک کنند.

۴) برای پاک کردن آرایش چشمان‌تان، از حرکات ملایم‌تر دست‌تان روی پوست اطراف چشم استفاده کنید چون پوست این نواحی بسیار حساس است و امکان آسیب دیدن و چروک خوردن آن زیاد است.

۵) برای پاک کردن آرایش یک تکه پنبه یا پد پنبه‌ای را به مواد پاک‌کننده آغشته کنید و روی پوست صورت، اطراف چشم و گردن خود بکشید. در صورتی که با این روش، آرایش شما پاک نشد، چند نقطه از ماده پاک‌کننده را در چند جای صورت‌تان بگذارید، سپس با یک گلوله پنبه مرطوب آن را در تمام صورت‌تان پخش کنید با این روش حتی مواد آرایشی نفوذ کرده به منافذ پوست‌تان نیز خارج می‌شوند.

۶) در صورتی که اصلاً آرایش نمی‌کنید، لازم است شما هم در پایان روز، صورت‌تان را با یک پاک‌کننده ملایم تمیز کنید تا بقایای گرد و غبار و آلودگی‌های هوا از روی سطح پوست شما پاک شوند. این روش از چرب شدن پوست شما و جوش‌زدن آن جلوگیری می‌کند. تمیز کردن منظم پوست آن را براق و سالم می‌کند.

۷) پاک‌کننده‌هایی را که در آن الکل به کار رفته است، خریداری نکنید. این پاک‌کننده‌ها گرچه باعث می‌شوند در سطح پوست‌تان احساس تازگی کنید ولی در طولانی مدت موجب خشکی پوست شما می‌شوند.

۸) کسانی که پوست حساسی دارند باید در هنگام خرید پاک‌کننده‌ها دقت بیشتری به خرج دهند. می‌توانید نمونه این محصولات را روی پوست بازوی‌تان امتحان کنید و اگر به آن حساسیت نداشتید، آن را خریداری کنید. پاک‌کننده‌های ملایم برای شما مناسب‌ترند.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=84895>

 vista.ir
Online Classified Service

آداب لباس پوشیدن در خانه

در خانه باز می‌شود؛ مثل همیشه رأس ساعت، آقای شوهر از در وارد می‌شود. خنده‌اش می‌گیرد. خبری هست؟ نه! هیچ خبری نیست و نه قرار است باشد اما خانه مثل همیشه نیست. بچه‌ها هم حتی عوض شده‌اند. دلشان می‌خواهد بی‌خود بخندند. مادر را که نگاه می‌کنند بیشتر خنده‌شان می‌گیرد... چه خبر است؟

▪ ایستگاه

زن مثل همیشه نیست. از کنار آینه بی‌تفاوت نمی‌گذرد. می‌ایستد. نگاهی به خود می‌کند، به صورتش؛ به دایره گردی که زیرگرد خستگی مخفی شده، و همه چیز از اینجا آغاز می‌شود؛ از نگاه کردن به خود.

▪ مدار صفر درجه

نگاه کن، نه به آسمان و نه به زمین، بلکه به خودت. آن هم نه از روی عکس‌ها و میان جمع پر هیاهوی آدم‌های داخل فیلم، بلکه از صفحه آینه!

فرقی نمی‌کند این نگاه را من با نشانی یک پدر به آینه بیندازم یا تو به نام

یک مادر یا شما که مادر بزرگ یا پدر بزرگ یا بچه این خانه هستید. وقتی من و شما در هر جایگاهی که قرار گرفته‌ایم نگاهی تازه به خود می‌اندازیم و قبل از اینکه دیگران ما را ببینند خودمان را می‌بینیم، اتفاقی که چون سکه‌ای با لب‌های کج در گلوئی زندگی‌مان گیر کرده؛ رها می‌شود و ما را با خود می‌برد...

یکی از این راه‌ها تغییر نوع پوشش در خانه است. در حالی که ادعا می‌کنیم افراد خانواده بیشترین درجه اهمیت را برای ما دارند، اما اگر این طور است چرا ما بدترین پوشش را در میان این عزیزترین‌ها داریم؟ هر چند نمی‌توان انتظار داشت با کت و شلوار و لباس شب در خانه گشت اما بی‌تفاوتی کامل به لباس‌هایی که می‌پوشیم هم می‌تواند رنگ و لعاب زندگی‌مان را بگیرد. اگر نمی‌خواهید این اتفاق بیفتد رموز زیر را به خاطر بسپارید.

(۱) لباس‌هایتان را طبقه‌بندی کنید

همان‌طور که لباس‌هایتان را برای مراسم ختم، عروسی، مهمانی‌های کوچک و بزرگ تقسیم‌بندی می‌کنید، این برنامه‌ریزی را برای لباس‌های خانگی خود هم داشته باشید، به این صورت که حتما لباسی برای نظافت خانه در نظر بگیرید. همچنین از پیش‌بند برای پخت غذا استفاده کنید و به این تقسیم‌بندی، لباس خواب را هم اضافه کنید.

(۲) هماهنگ بپوشید

نگاهی به لباس‌های خانگی که در کمد دارید بیندازید و ببینید کدام یک از این بلوز و شلوارها می‌توانند با همدیگر پوشیده شوند و به قول معروف ست شوند. با این نگاه، لباس‌هایی که احتیاج به کامل شدن را دارند انتخاب کنید.

(۳) حواستان به جنس لباس باشد

هر لباسی که می‌خرید باید جنس خوبی داشته باشد. اما این نکته درباره لباس‌های خانگی برخلاف تصور عموم مهم‌تر است چرا که این لباس‌ها بیشتر کثیف می‌شوند و احتیاج به شست‌وشوی بیشتری پیدا می‌کنند. پس گول قیمت ارزان را نخورید و سعی کنید آنچه می‌خرید جنس خوبی داشته باشد تا به زودی کهنه و بی‌رنگ و رو نشود.

(۴) در خانه، رنگی‌تر بپوشید

هر کدام از ما یک ردیف رنگی خاص در ذهن داریم اما خانه فضایی است که چهار دیواری بودن و اختیاری بودنش این اجازه و جرأت را به ما می‌دهد تا رنگ‌های دیگر را هم امتحان کنیم و رنگ‌های جدید را هم کثیف کنیم و در نگاه دیگران به خودمان تغییری ایجاد کنیم.

منبع : پایگاه اطلاع رسانی هفته نامه زندگی مثبت

<http://vista.ir/?view=article&id=103209>

 vista.ir
Online Classified Service

آدم‌ها و مانکن‌ها

"- تحت لوای نظام مصرف به مردان و زنان جوان انگاره‌هایی عرضه می‌شود که مظاهر سنتی مرد و زن بودن را می‌گسلد. آنان از لذاتی بهره می‌برند که پیش از این جزء محرمات بود یا به جنس مخالف تعلق داشت. این جعل جدید از مرد بودن، جار و جنجالی است که از سالن‌های مد در بازار و خیابان‌ها برخاسته است... این فردیت است که عرضه می‌شود و از طریق

کالا شدگی و نمایش مصرف بر انگیزته می شود. "

این سخنان را فرانک مورت نوشته است در سال ۱۹۸۷. از آن روزگار، فرهنگ مد و مدسازی در جامعه جهانی پیشرفت‌های شگرفی یافته است. به مدد رشد رسانه‌های جمعی و سرمایه گذاری‌های کلان سیاست گذاران غربی

در تولید فیلم‌های سینمایی هالیوودی، مد، دغدغه روزانه اغلب ما آدمیان شده است. و در جوامع در حال پیشرفت (شما بخوانید جهان سوم) این تب مدگرایی بیش از سایر کشورهاست، حتی بیش از کشورهای مبدأ و صادر کننده این فرهنگ. می‌گویید نه؟! غروب یک روز تعطیل بروید در میدان ولی عصر بایستید و با از چشم یک کارشناس جامعه پژوه خیره شوید به این همه مدهای رنگ و وارنگی که بر تن مانکن‌های سیاری کرده اند به نام: عابر پیاده! اما آدمها، خیلی‌ها مان آدم بودنمان بسته به مانکن بودنمان است. هر چقدر درجه پوشش و آرایش لباسمان بیشتر باشد، احساس پذیرفته شدگی اجتماعیمان بیشتر می‌شود. و این گونه می‌شود که نظام سرمایه جهانی سوار ما می‌شود و به قول فرانک مورت، می‌شویم عمده بی حیره و مواجب نظام مصرف.

"جورج سیمل" جامعه شناس معتقد است که "مد" عبارت است از تغییر غیر متمرکز جنبه‌های فرهنگی زندگی انسان که از یک تنش اساسی و پایه ای در وضعیت اجتماعی انسانها ناشی می‌شود.

هر کدام از ما تمایل داریم تا ضمن آنکه از دیگران تقلید کنیم وجوه و شاخصه‌های خاص خود را نیز دارا باشیم و بر همین اساس است که مدها مدتی مورد پذیرش قرار گرفته و بعد از مدتی دیگر با اقبال عمومی مواجه نشده و به اصطلاح "دمده" می‌شوند و این اتفاق زمانی می‌افتد که یک مد بسیار فراگیر شود. بدین ترتیب که ابتدا طرح یک لباس یا یک نوع آرایش مو و صورت به طبقات بالای جامعه نفوذ کرده و سپس به سرعت بدل‌های آن به طبقات پایین تر می‌آید و آنگاه است که طبقه بالا برای حفظ برتری خود به یک مد جدید روی می‌آورد. اما نکته حائز اهمیت آن است که مد تنها محدود به لباس، آرایش مو و صورت نمی‌شود. طرز نشستن، صحبت کردن، راه رفتن، استفاده از وسایل زندگی، ظروف و... نیز هر روز با مد تغییر می‌کند. حتی در جامعه ما خوردن برخی از غذاها نیز به صورت مد روز در آمده یا اینکه منسوخ می‌شود. برای مثال امروزه خوردن انواع فست فودها همان اندازه در میان مردم مد شده است که با راه افتادن سفره خانه‌های لوکس و پر تجمل، غذاهای سنتی رواج یافته اند. در صورتی که در گذشته خوردن بسیاری از غذاها بخصوص در میان جوانان بشدت از بین رفته بود.

به هر حال اگر چه زشتی و زیبایی امری نسبی است که همواره با تغییر سلاقی جامعه تغییر خواهد کرد، اما جوانان از کجا وام می‌گیرند؟

دکتر "محمود توکلی" روان شناس، در این باره چنین می‌گوید: زیبایی در هر جامعه و در هر دورانی مورد توجه مردم است و خوب یا بد نمی‌توان انکار کرد که همواره یکی از امتیازات افراد به شمار می‌رفته است. تا اینجا نه تنها هیچ مشکلی وجود ندارد بلکه اهمیت ندادن منطقی آن بخصوص در میان جوانان نگران کننده است، زیرا تجربه نشان داده است که آن دسته از جوانانی که به زیبایی و آراستگی خود اهمیت نمی‌دهند در معرض انواع بیماریهای روحی و روانی چون افسردگی و... قرار دارند و علاوه بر آن بیشتر در معرض خطرات اجتماعی و انحرافات قرار می‌گیرند.

دکتر توکلی در ادامه می‌افزاید: اما این مسئله آن زمانی نگران کننده می‌شود و حتی در بسیاری از موارد شکل بیماری به خود می‌گیرد که از حالت عادی خود خارج شده و تمام فکر و ذهن یک فرد را به خود معطوف کند به نحوی که در بسیاری از مواقع باعث بروز انواع بیماری و ناهنجاری می‌شود. برای مثال کسانی که بیش از اندازه به زیبایی خود اهمیت می‌دهند یا دچار اعتماد به نفس کاذب می‌شوند یا اینکه اعتماد به نفس خود را به شکل کامل از دست می‌دهند که هر دوی این حالات می‌تواند خطر ناک باشد.

وی اضافه می‌کند: از طرفی توجه به این معضل سبب می‌شود تا مهمترین و پر اهمیت ترین مسئله در زندگی جوانان این مسئله شده و بنابراین آنان را از بسیاری از فعالیت‌های اجتماعی باز می‌دارد یا آنکه باعث می‌شود اگر چنانچه به فعالیت اقتصادی مشغول هستند نتیجه کلیه فعالیت‌های خود را صرف این امر کنند.

وی درباره علت گرایش افراطی جوانان به معیارهای زیبایی و مد می‌گوید: این مسئله دلایل گوناگونی دارد. اگر چه جوانان در تمام دنیا به اینگونه معیارها توجه دارند، اما جوانانی که در جوامع در حال گذار زندگی می‌کنند، بیشتر در معرض این مسئله قرار دارند، به طوری که استفاده از بسیاری از مارک‌های معروف به اندازه ای در این کشورها خریدار دارد که در خود کشورهای تولید کننده اگر به این قیمت‌ها عرضه شود خریدار ندارد. برای مثال در ایران ممکن است جوانی که در سطح زندگی متوسط و حتی متوسط رو به پایین قرار دارد، مایل باشد که خود را با جدیدترین معیارهای مد و زیبایی منطبق سازد و در این راه از هیچ کوششی حتی تحت فشار گذاشتن خود یا خانواده اش هم دریغ نمی‌کند.

این روان شناس در پایان می‌گوید: از طرفی افرادی که از اعتماد به نفس کمتری برخوردارند و علاوه بر آن هیچ مزیت فکری و عقیدتی ندارند سعی

می‌کنند که بسیاری از ضعف‌های خود را با پوشیدن لباسها و جواهرات گران قیمت و مد روز پنهان کنند و بدین وسیله خود را در معرض تحسین‌های دیگران قرار دهند.

بر اساس تحقیقات انجام شده از سوی یاهو و سازمان North American Testing ، بیش از ۵۰ درصد از کاربران اینترنت برای پیدا کردن لباس، کفش، ملزومات شخصی و طلا و جواهر از وب سایتها استفاده می‌کنند.

به گزارش این سازمان بین المللی این افراد ترجیح می‌دهند جستجوی چنین محصولاتی را بیشتر در وب سایتها مد انجام دهند تا اینکه در تبلیغات تلویزیونی به دنبال آن باشند. همچنین ۶۱ درصد از افراد ۱۳ تا ۱۹ ساله نیز از یاهو برای دسترسی به اطلاعات آنلاین مد استفاده می‌کنند.

در حالی که این آمار در مورد کشور ما نیز صدق می‌کند که پابندی معقول به سنن و آداب و فرهنگ جامعه یکی از الزامات اصلی است که باید در پیروی از مد توجه بیشتری به آن شود.

روح الله صاحبی، مشاور امور فرهنگی استانداری تهران معتقد است بی توجهی و مقاومت چندین ساله در برابر جریان پویای مد و محدودیت در تنوع رنگها باعث شد که زنان و نوجوانان ما به الگو برداری از منابع غیر رسمی رو بیاورند و مافیای مد اروپا با استفاده از این خلاء مد غرب را با اندکی تعدیل و قیمت ارزان وارد ایران کرد به گونه ای که امروزه پارچه چادر به عنوان پوشش تعریف شده جامعه ایران از چین و پاکستان وارد شده و مدلهاى مانتو به عنوان پوشش اغلب زنان ایران در کشورهای ترکیه، هند و چین طراحی می‌شود.

وی که از این موضوع به عنوان "رها شدگی فرهنگی" نام می‌برد و معتقد است که در ابعادی گسترده، هویت ایرانی - اسلامی را نشانه می‌رود، می‌افزاید: بر همین اساس دولت چند سال است که به فکر برگزاری جشنواره‌هایی را کرده است که در آن مدهای ایرانی- اسلامی عرضه شود و طراحان داخلی بتوانند لباسهای خود را در معرض نمایش بگذارند. با این حال بسیاری از تحلیلگران اجتماعی و طراحان مد و لباس برگزاری این جشنواره‌های دولتی را نا موفق ارزیابی می‌کنند و معتقدند دولت با ورود نابجا به عرصه ساماندهی مد و لباس الگو برداری سطحی از نمونه‌های خارجی را به نمایش گذاشته است.

ایران در حالی جشنواره مد و لباس خود را سال به سال برگزار می‌کند که شبکه‌های ماهواره ای در هر ۳ دقیقه به معرفی و ارائه یک مد جدید می‌پردازند و تنها ترکیه به عنوان یکی از کشورهای تولید کننده مانتو، هر دو هفته بین ۶ تا ۷ طرح جدید را به ایران صادر می‌کند و در مقابل این جریان پویا و گاه تهاجمی مد در جهان است که منتقدان حرکت طراحان دولتی جشنواره مد و لباس را لاک پشت وار و بسیار دور از نیازهای روز جامعه ارزیابی می‌کنند. آنها معتقدند که طرحهای ارائه شده در این جشنواره‌ها قابلیت استفاده در اماکن عمومی و محیطهای کاری را ندارند. بر همین اساس یکی از کارهایی که در این جهت در حال انجام است طرح ساماندهی مد و لباس است که متولی آن وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و هیئت وزیران در این جهت مبلغ یک میلیارد ریال جهت تحقق اهداف قانون ساماندهی مد و لباس از محل اعتبار هزینه‌های پیش بینی شده قانون بودجه سال ۸۶ کل کشور در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرارداد تا برابر قوانین و مقررات مربوط هزینه شود.

در همین خصوص الهام امین زاده، نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی بیان کرد که مجلس نمی‌خواهد ایجاد مد کند بلکه تنها کار مجلس سیاستگذاری در خصوص مد و لباس است. وی افزود: ساماندهی بحث مد و لباس به معنای محدود کردن و نازیبا کردن پوشاک زنان و جوانان نیست.

به گفته وی مجلس قصد دارد با دخالت در نحوه ادامه پوشاک از سوی تولید کنندگان به زنان و جوانان، سیاستی را اتخاذ کند که پوشاک متناسب با فکر و قامت ایرانی بر تن آنها بنشیند. وی تاکید کرد: ساماندهی مد و لباس در کمیسیون فرهنگی مجلس می‌تواند گامی بلند برای تطابق فرهنگ ایرانی با پوشش ایرانیان باشد.

بر این اساس وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است جهت پی ریزی ساختار مدیریتی موضوع این قانون کمیته ای ۹ نفره متشکل از دو نفر از اصناف مرتبط، یک نفر از انجمن طراحان پارچه و لباس، یک نفر نماینده از وزارت فرهنگ و ارشاد، صدا و سیما، وزارت بازرگانی، وزارت صنایع و معادن و یک نفر از کمیسیون فرهنگی تشکیل دهد و الگوهای مورد تایید کمیته پیگیری این قانون را تشویق و ترغیب و تبلیغ نماید و در جهت پرهیز از الگوهای مغایر با فرهنگ ایران اسلامی اهتمام جدی ورزد.

همچنین این وزارتخانه مکلف است جهت تبادل فرهنگی ملل مسلمان، موزه، نمایشگاه و جشنواره‌های ملی، منطقه ای و بین المللی با محوریت معرفی نمادها و الگوهای پارچه و لباس ایرانی، اسلامی برگزار نماید.

منبع : روزنامه سیاست روز

<http://vista.ir/?view=article&id=342035>

آرایش ۵ دقیقه ای

معمولا خانم ها به دنبال روشی هستند تا مدت زمان آرایش خود را کوتاهتر کنند. در این قسمت راه کارهایی برای آرایشی ساده ظرف مدت زمان ۵ دقیقه و یا حتی کوتاهتر بیان شده است:

• دقیقه اول: قلم موی رنگ بر را برداشته و بر روی گودی چشم، کک و مک ها و هرگونه کبودی و سرخی موجود بر روی پوست بزنید و با نوک انگشتان خود بر روی قسمت های ذکر شده ضربه های آرامی وارد کنید تا مواد بخوبی جذب پوست شما شده و نقاط مذکور را کاملا پوشش دهند.

• دقیقه دوم: با پد و یا فرچه مخصوص پن کک را به طور یکسان به قسمت های مختلف پوست

خود بزنید. البته این کار را با ملایمت انجام دهید تا باعث از بین رفتن بیرنگ کننده نشود.

• دقیقه سوم: قلمو را به پودر پوشش دهنده آغشته کنید و آن را به زیر، بالا و اطراف چشم

خود به خوبی بمالید.

• دقیقه چهارم: با استفاده از فر مژه، مژه های خود را حالت دهید سپس از ریمل سیاه رنگ استفاده کرده و آنها تنها بر روی نوک مژه های خود بزنید.

• دقیقه پنجم: به وسیله یک رژگونه برنز رنگ، گونه و پشت چشمهای خود را کمی تیره کنید و در آخر نیز از رژ لب مورد علاقه خود استفاده کنید.

با کمی تمرین می توانید مدت زمان این کار را به کمتر از ۵ دقیقه نیز

برسانید.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=87399>

آرایش پلک‌ها

اولیه نکته در مورد سایه چشم است. خیلی از خانم‌ها برای صرفه‌جویی در وقت، از همان رژگونه خود برای سایه‌چشم استفاده می‌کنند ولی این کار اصلاً مناسب نیست، چون رنگ صورتی تیره‌ای که در ترکیب رژگونه‌ها به کار می‌رود، برای اطراف چشم در نظر گرفته شده است و نه تنها زیبایی چندانی ایجاد نمی‌کند بلکه برعکس باعث ایجاد حالت خستگی چشم‌ها می‌شود.

اگر می‌خواهید آرایش ساده‌ای داشته باشید و تنها از یک رنگ برای آرایش پلک‌هایتان استفاده کنید، بهتر است از رنگ‌هایی مثل صورتی، قهوه‌ای سوخته و یارنگ بژ (قهوه‌ای-خاکستری) استفاده کنید، این رنگ‌ها به برس زدن اندکی احتیاج دارند و در کوتاه‌ترین زمان می‌توانند زیبایی خاصی به پلک‌ها ببخشند.

خط چشم، دومین کاریست که برای آرایش چشم‌ها انجام می‌شود. کشیدن خط بر روی نیمی از پلک (بالا یا پایین) بهترین راه برای کوچک جلوه‌دادن چشم‌هاست که معمولاً با هدف کلی کشیدن خط چشم، مغایرت

دارد.

بنابراین برای درشت‌تر جلوه‌دادن چشم‌ها بهتر است از ابتدای خط رویش مژه‌ها تا انتها (بر روی پلک بالا یا پایین و یا هر دو) خط کاملی بکشید یعنی دقیقاً از داخلی‌ترین گوشه چشم تا خارجی‌ترین قسمت آنرا با خط چشم پوشش دهید. هنگام استفاده از ریمل نیز ابتدا مژه‌های داخلی چشم را ریمل بکشید و بعد به سمت مژه‌های خارجی پیش بروید.

منبع : پایگاه اطلاع رسانی پزشکی ایران سلامت

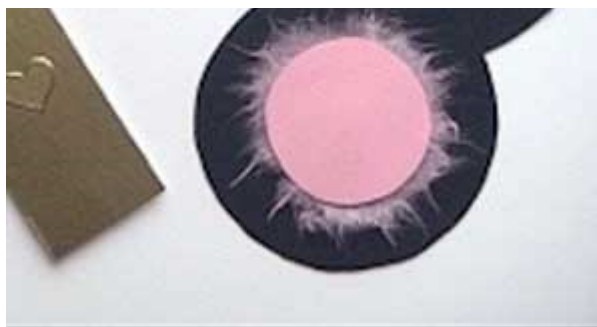
<http://vista.ir/?view=article&id=15703>

 vista.ir
Online Classified Service

آرایش تکمیلی و ترمیمی

با آرایش ترمیمی و استفاده از رنگهای تیره و روشن فوندیشن و یا پورد می‌توانیم ایرادهای اعضای صورت را تا حد امکان بپوشانیم. می‌توانیم با رنگهای تیره این اعضا را کوچکتر و با رنگهای روشن آنها را بزرگتر نشان دهیم. اگر در این کار دقت نکیم، این لکه‌های تیره و روشن نه تنها زیبا نخواهند بود، بلکه چهره را زشت نیز خواهند کرد. در آرایش ترمیمی بیشتر از

پودر استفاده میشود تا از کرم و مایع، زیرا پودر به راحتی روی فوندیشن پخش میشود. آرایش ترمیمی بر اثر تکرار بهتر میشود چون تکرار این آرایش باعث میشود که متوجه شویم که چگونه باید اعضای صورت را با استفاده از رنگهای متضاد کامل نشان دهیم.

به طور مثال برای بینی پهن، کنار بینی را کمی تیره تر میکنیم و روی بینی را پودر میزنیم. درمورد بینیهای بلند، نوک بینی را تیره تر میکنیم و در بینی های کج، رنگ تیره را در کنار بینی و رنگ روشن تر را در وسط بینی به کار

میبریم.

برای پوشاندن جای زخم و یا جوش، آکنه، لکه های روی پوست و سیاهی دور چشم و خطوط ریز و پهن کنار دهان عمل ترمیمی و تکمیلی را بعد از زدن فوندیشن انجام میدهیم، زیرا فوندیشن را نمیتوانیم روی پودر بزنیم و مانع پاک شدن آن شویم.

پودر و یا کرمهای ترمیمی در رنگهای روشن، متوسط و تیره ساخته میشوند.

حلقه سیاه دور چشم را میتوان با استفاده از کرم پودر ترمیمی پوشاند. البته دلایل زیادی برای افتادن حلقه سیاه دور چشم و گود رفتن و پف کردن پلکها وجود دارد، مثل کم خوابی، غذای نامناسب، مصرف مشروبات الکلی، ناراحتی های کلیوی و... که در این صورت باید ابتدا در رفع مشکل اصلی بکوشیم و سپس از آرایش کمک بگیریم. به هر حال، پلکها و اطراف چشم را تا زمانی که تیره و گود رفته هستند روشنتر میکنیم و یا در حالتی که پف کرده اند برای پوشاندن این پف، روی آن را با پودر تیره تر و اطراف آن را با پودر روشن میپوشانیم و به دقت پودر را پخش میکنیم. از پودر تیره برای کوچکتر نشان دادن بینی بزرگ و یا کج، غبغب، آرواره پهن و برجسته، پلکهای سنگین، چانه برجسته و پیشانی جلو آمده استفاده میکنیم.

از پودر روشن برای بزرگتر نشان دادن بینی کوتاه، چشمان گود رفته کوچک، صورت باریک و بلند، چانه عقب رفته، گردن باریک و بلند و پوشاندن حلقه سیاه دور چشم استفاده میکنیم.

برای برجسته تر نشان دادن گونه ها، یک خط فرضی از گوشه دهان به وسط گوش و یک خط دیگر به صورت عمودی، از گوشه خارجی چشم به طرف چانه میکشیم. فوندیشن تیره را بعد از خط عمودی روی این خط فرضی به طور افقی میزنیم.

زخمهای کوچک، خال و لکه سیاه را با فوندیشن میتوانیم بپوشانیم که بهتر است با انگشت فوندیشن را کاملا پخش کنیم تا خط فاصله ای ایجاد نشود و صورت دو رنگ نشان ندهد. برای پوشاندن لکه های بزرگ و خال یا لکه مولودی (اصطلاحا همان ماه گرفتگی) مسلما وقت بیشتری باید صرف کنیم و با صبر و حوصله به قدر کافی کار کنیم. بعد از زدن فوندیشن، مواد پوشاننده را روی لکه می مالیم و مجددا لایه نازکی از فوندیشن را روی آن میزنیم و سپس تمام صورت را به طور یکنواخت پودر میزنیم. باید توجه داشته باشیم که استفاده از فوندیشن خیلی زیاد و ضخیم، بدون پخش کردن صحیح مشکل صورت را بدتر از آنچه که هست نشان میدهد.

کتابآرایش راز زیبایی و جوانی

تالیف: پریچهر فتحی

منبع : اطلاعات دارویی و پزشکی

<http://vista.ir/?view=article&id=81211>

 vista.ir
Online Classified Service

آرایش چشم

سایه چشم:

چشمان شما نقاط اصلی و کانونی چهره شما هستند و آرایش آنها و انتخاب رنگ این آرایش بستگی مستقیم به حالت و رنگ چشمتان دارد. شما میتوانید با رنگها اندازه ها و اشکال متفاوتی به وجود بیاورید. همیشه به خاطر داشته باشید که رنگهای روشن باعث درشتی و رنگهای تیره باعث کوچکتر شدن چشمتان میشود.

هنگام سایه زدن، روشن ترین رنگ را روی کل پلک، یعنی از خط مژه تا ابرو، میکشیم. این سایه روشن رنگ پایه آرایش چشم شما خواهد بود، درست مانند کرم پودر که رنگ پایه آرایش صورتتان است. این سایه روشن باعث دوام رنگ و همچنین جلوگیری از خط افتاده آرایش چشمتان میشود.

نکته:

روزها، وقتی که عجله دارید، رنگ پایه را زده و سپس ریمل بزنید، همین.

پس از زدن رنگ پایه روشن، رنگ متوسط را پایین ابرو بزنید. این قسمت از چشم جایی است که اکثر خانمها سایه چشم را میزنند. رنگ متوسط را روی رنگ پایه پخش کنید.

رنگ سوم را هم میتوانید بیفزایید. برای رنگ سوم از یک رنگ تیره استفاده کنید تا در نگاهتان عمق ایجاد کند. رنگ تیره را در امتداد خط مژه بالا و گوشه خارجی چشم و همچنین از وسط پلک پایین به سمت خارج چشم بکشید تا با سایه ای که به پلک بالا زده اید یک حالت مثلثی در گوشه چشم ایجاد کند. این سایه باعث میشود که چشم و خط ابروی شما برجسته تر نشان داده شود.

سایه سوم را خوب پخش کنید تا چشم شما بهتر شکل بگیرد.

چگونگی زدن سایه میتواند چشمتان را بزرگتر، کوچکتر، با فاصله زیاد و یا با فاصله کم جلوه دهد. راز کار در این است که سایه چشمتان را باید طوری پخش کنید که نگاه شما جلب توجه کند، نه سایه چشمتان.

هرگز فراموش نکنید که قبل از آرایش پلکهای خود را آماده کنید. درست مانند موقعی که صورتتان را با کرم پودر برای آرایش آماده میکنید. برای آماده سازی پلکها میتوانید از سایه مگنت Kayla استفاده کنید (توضیحات این محصول در بخش Kayla سایت آرایش موجود است).

آن را روی کل سطح پلکهای خود بمالید و خوب پخش کنید و سپس آرایش چشمتان را آغاز کنید. سایه مگنت باعث میشود که پلکهای شما برای آرایش آماده شده و دوام آرایش آنها زیاد شود.

نکته:

هنگام زدن سایه چشمتان را باز نگهدارید و کمی سرتان را به عقب متمایل کنید تا به خوبی ببینید که چه میکنید و سایه درست روی پلک شما بنشیند.

افراد سن بالاتر میتوانند از سایه های هفت رنگ استفاده کنند.

اگر پلکهای پف کرده دارید، سعی کنید از رنگهای مات برای سایه چشمتان استفاده کنید.

ریمل:

بعد از رژ لب، ریمل مهمترین وسیله آرایشی شماست که باعث درشتی چشمها و جلوه دار شدن مژه هایتان میشود. غیر از تنوع رنگ، ریمل ها انواع مختلفی دارند، ضخیم کننده، بلند کننده، حجم دهنده، پر رنگ کننده، ضد آب و معمولی.

روش زدن ریمل برای جلا دادن نگاه شما اهمیت به سزایی دارد. باید توجه داشته باشید که ریمل شما تمام سطح مژه، از ریشه تا نوک آن، را بپوشاند.

برای مژه های بالا، قبل از کشیدن برس ریمل روی مژه ها، میله ریمل را روی پایه مژه هایتان بمالید تا به اندازه کافی رنگ روی مژه هایتان بنشیند. سپس این رنگ را با استفاده از برس ریمل، از پایین تا بالای مژه به خوبی بکشید. اگر این کار را با دقت انجام دهید، مژه هایی زیبا با نوکهای جدا از هم خواهید داشت.

هنگام زدن ریمل به مژه های پایین، میله ریمل را به صورت عمودی نگه داشته و آن را به چپ و راست حرکت دهید. مراقب باشید که زیر چشمتان

را لک نکنید.

وقتی میخواهید بیش از یک بار ریمل بزنید، شانه زدن مژه ها بین ریمل زدن با باعث میشود که مژه های شما به هم نچسبند.

نکته:

اگر ریمل شما نو است و میزان ریمل روی میله آن زیاد است، اضافه آن را با دستمال پاک کنید.

اگر میخواهید ماده ریمل بیشتر روی برس آن بنشیند، برس را داخل ظرف بچرخانید. هیچوقت آن را در ظرف ریمل بالا و پایین نکنید، چون باعث میشود که ریمل داخل ظرف زودتر از معمول خشک شود.

خط چشم:

بازار خط چشم بسیار بازار شلوغی است، چون شرکتهای مختلف انواع مختلف این محصول را به بازار داده اند که باید در انتخاب آن بسیار دقت کرد. خط چشم در انواع، مدادی، مایع و بودری وجود دارد.

اگر از مداد خط چشم استفاده میکنید، دقت کنید که نوک آن نرم باشد تا به راحتی بتوانید خط چشمتان را بکشید. این موضوع بسیار مهم است چون پوست پلکهای شما بسیار حساس و آسیب پذیر است. کشیدن خط چشم بخشی از هنر آرایش کردن است که احتیاج به تمرین و مهارت نسبتا زیادی دارد.

مداد خط چشم محبوبیت زیادی دارد چون کشیدن خط چشم با آن آسانتر است و شما میتوانید به راحتی حالتی را که میخواهید به چشمانتان بدهید.

Kayla به زودی خط چشم های مایع خود را به بازار عرضه خواهد کرد. پس برای اطلاع از زمان عرضه این کالا حتما مرتبا به قسمت Kayla در سایت آرایش مراجعه کنید.

اگر میخواهید فاصله چشمانتان را بیشتر جلوه دهید، هنگام کشیدن خط چشم روی گوشه داخلی چشم بیشتر تا کید کنید و اگر میخواهید این فاصله را کمتر جلوه دهید، روی گوشه خارجی چشم بیشتر تاکید کنید و گوشه داخلی را روشن تر نگه دارید. برای داشتن چشمان خمار گوشه خارجی خط چشمتان را کمی به بالا متمایل کنید.

نکته:

هنگام استفاده از مداد خط چشم، دهانتان را کمی باز نگهدارید تا عضلات چشمتان شل شوند. به این ترتیب کشیدن خط چشم راحتتر شده و نیازی نیست که پوست پلکتان را بکشید.

تا جاییکه میتوانید خط چشمتان را نزدیک به مژه هایتان بکشید تا از به وجود آمدن خط سفید بین مژه و خط چشم جلوگیری کنید.

نکات آرایش چشم:

از سایه های سه رنگ Kayla استفاده کنید. چون هر سه رنگ متناسب با هم را دارند. (روشن، متوسط، تیره. هر سه در یک مجموعه)

هنگام زدن سایه چشم توجه داشته باشید که سایه تیره، چشم را کوچکتر و سایه روشن، چشم را درشتتر نشان میدهد.

رنگ روشن سایه را روی کل پلک بکشید.

رنگ متوسط را روی پایین پلک بکشید

رنگ تیره را روی گوشه خارجی بکشید تا به نگاهتان عمق بدهید.

خط چشم را به آرامی با کششهای کوتاه، از داخل به خارج چشم بکشید.

ریمل به نگاهتان جلا میبخشد. ریمل آبی نیلی Kayla را آزمایش کنید، متحیرتان میکند.

توجه داشته باشید که سایه چشمتان را هنگام آرایش خوب روی هم پخش کنید. چونکه شما نمیخواهید سایه تان در سه رنگ جلوه کند.

همچنین دقت کنید که ریمل کمتری روی مژه های پایین بمالید.

اگر مژه های به هم چسبیده دارید، با شانه مژه آنها را شانه کنید.

اگر زیر چشمانتان مشکلی از قبیل پف، لکه یا... دارید، توجه داشته باشید که زدن ریمل به مژه های زیرین توصیه نمیشود، چون این کار پف و یا لکه ها را برجسته تر جلوه میدهد.

اگر دور چشمتان کبودی دارد میتوانید با سایه مگنت این کبودی را به حد اقل برسانید و بعد چشمانتان را آرایش کنید.

منبع : سایت تخصصی بانوان یزد

<http://vista.ir/?view=article&id=6890>

آرایش چشمها

کمی کرم پوشاننده (Concealer) با نوک انگشت اطراف چشم بمالید تا حلقه های زیر چشم و یا پوست تیره دور چشم را بپوشاند. رنگ کرم باید کمی از پوست خودتان روشن تر باشد.

با برس یک سایه چشم کمرنگ به پشت چشم بمالید (از محل رویش مژه ها تا زیر ابروها). از یک سایه رنگ متوسط برای پوشاندن چین روی استخوان زیر ابرو استفاده کنید. از گوشه بیرونی چین شروع کنید و سایه را با حرکتی جارو مانند (مثل حرکت برف پاک کن ماشین) به سمت گوشه درونی چین (نزدیک بینی) بمالید. آنقدر این کار را تکرار کنید تا رنگ کاملا با پوست مخلوط شود. اگر دوست دارید می توانید دو رنگ مختلف را با هم مخلوط کنید تا رنگ دلخواهتان ایجاد شود.

با یک مداد خط چشم نوک تیز پلک بالا را (نزدیک مژه ها) آرایش کنید (باز هم از بیرون به سمت بینی). بعد با یک قلم موی لب، خط را کمی مات کنید.

حالا فقط گوشه بیرونی پلک پائین را (تا یک سوم پلک) خط بکشید. از همان

رنگ پلک بالا استفاده کنید و باز هم با قلم موی لب، لبه ی خط را محو کنید

باز هم با استفاده از برس سایه چشم یک لایه دیگر از همان سایه روشن قبلی روی پلک بالا از مژه تا استخوان زیر ابرو بکشید تا همه رنگها با هم یکدست شود.

با یک تکه پنبه رنگهای اضافی دور و بر را پاک کنید و پنبه را با ملایمت (مثل حالت گردگیری) زیر چشم بکشید تا اضافه رنگهایی که احيانا از بالا ریخته از روی صورت جمع شود.

اگر مژه هایتان مستقیم یا رو به پایین است قبل از زدن ریمل از فر مژه استفاده کنید. ولی اگر مژه رو به بالا دارید کافیسیت با پس و پیش مالیدن برس ریمل به ریشه مژه آن را کمی فر دار کنید. این کار مژه ها را از هم جدا می کند تا ریمل یکدست بخورد. برای مژه های پایین اول پس از در آوردن برس از محفظه با دستمال کاغذی ریمل اضافی را از روی برس ریمل پاک کنید بعد با نوک برس خیلی کم ریمل به مژه های پایین بمالید.

اگر ابرو هایتان کم پشت یا توخالی است با یک مداد هم رنگ ابروی خودتان نقاط خالی بین ابرو را پر کنید. مواظب باشید خط اضافی زیر یا بالای ابرو نکشید. در انتها با برس ابرو ابروها را برس بکشید.

<http://kadbaanoo.blogfa.com/post-۳۸۲.aspx>

منبع : مطالب ارسال شده

آرایش در ۵ دقیقه

برای دست یافتن به یک آرایش مناسب، نیازی نیست که مقدار زیادی لوازم آرایش مصرف کنید و پول آرایشگاه بدهید. اگر وقت زیادی ندارید، این فرمول را پیاده کنید. مطمئن باشید که ظرف مدت پنج دقیقه، شما به آرایشی سالم و مطلوب دست می‌یابید.

در ابتدا، مخلوطی از کرم مرطوب‌کننده رنگی و یا معمولی با کرم پودر روی صورت خود بمالید. همان‌طور که منتظرید این مخلوط روی صورت شما بنشیند، یک نوک انگشت ژل پترولیوم روی ابروها بماند و آن را به سمت بالا مالش دهید. سپس دو لایه ریمل را با دقت روی مژه‌های بالا و پایین چشمانتان بمالید. پس از مالیدن رژ لب، با یک دستمال آن را خشک کنید و سپس لایه دوم را بمالید. پودر را روی پیشانی، بینی، لب‌ها و چانه‌تان بمالید.

▪ برای تجدید آرایش خود، کافی است این پنج مرحله ساده را دنبال کنید:
(۱) هرگونه آرایشی را با پاک‌کننده‌های روغنی از روی لب‌ها و چشمان پاک کنید و مراقب باشید که پوست اطراف چشمان زیادی خشک نشود.
(۲) ببینید اگر کرم پودرتان نیاز به تجدید کردن دارد، روی آن کمی آب بپاشید و سپس دوباره روی بینی، پیشانی و چانه کرم‌پودر و روی پلک‌ها و لب‌هایتان پودر بزنید.

(۳) آرایش چشمانتان را تجدید کنید. بهترین آرایش برای غروب یک رنگ هماهنگ با رنگ چهره و یک خط چشم ملایم روی پلک بالایی و ریمل

مشکی است.

(۴) از اندکی وازلین برای حالت دادن ابروها به سمت بالا استفاده کنید.

(۵) رژ لب‌تان را بمالید. رنگ قرمز مات برای شب مناسب است. اگر ترجیح می‌دهید از رژ لب روشن استفاده نکنید، از رنگی استفاده کنید که اندکی از آنچه به طور معمول به کار می‌برید، تیره‌تر باشد. ابتدا با مداد لب، خط لب بکشید و پس از مالیدن رژ لب با یک دستمال آن را خشک کنید و لایه دوم را بمالید.

منبع : پایگاه اطلاع رسانی هفته نامه زندگی مثبت

آرایش زیاد خانمها یک بحران جهانی است!

برای بعضی از خانمها حتی یک روز معمولی هم با مراسم ویژه‌ای شروع می‌شود. ابتدا دست و صورت با یک لایه مرطوب‌کننده، سپس یک لایه ضدآفتاب و پس از همه اینها با یک لایه پمپک یا کرم‌پودر روی پوست صورت پوشیده می‌شود. مرحله بعدی آرایش چشم با احتیاط تمام است که از انواع سایه‌ها و مدادها و سپس حجم‌دهنده مژه‌ها استفاده می‌شود. رژگونه، رژ لب و انواع مواد آرایشی دیگر هم در مراحل آخر و بسته به سلیقه به کار می‌رود. فارغ از تمام مسایل فرهنگی و سلامت، استفاده از این مقدار مواد آرایشی و وقت زیادی که از این خانمها تلف می‌شود، هزینه‌ای که به سبب خرید خانواده‌شان تحمیل می‌شود از مسایلی است که نمی‌توان به راحتی از آن گذشت....

مساله زیاد آرایش کردن خانمها تقریباً همانند پدیده گرم شدن زمین و آلودگی هوا، یک بحران جهانی است. به همین دلیل مدت‌ها است که حتی بعضی شرکت‌های تولیدکننده، لوازم آرایشی و بهداشتی یک بسیج همگانی را به نام زیبایی دورنی به راه انداخته‌اند تا استفاده کمتر از مواد آرایشی را تبلیغ کنند.

خانم ارین فلاهرتی مالک یک سالن زیبایی است که یک قانون ویژه دارد.

مشتری‌های ثابت این خانم باید هرازگاهی یک هفته را بدون لوازم آرایش سپری کنند. به گفته او، بهتر است هر چند وقت به پوست صورت فرصتی برای تنفس داد. به نظر وی همان‌قدر که استفاده از لوازم آرایش می‌تواند جذاب باشد، استفاده نکردن از آنها می‌تواند موجب ایجاد اعتماد به نفس و همچنین سلامت پوست شود.

• زیبایی در سادگی است

این روزها شیک بودن دیگر در استفاده زیاد از لوازم آرایش نیست بلکه در سادگی است. خانم ارین فلاهرتی می‌گوید: «ما در سالن زیبایی‌مان سعی می‌کنیم برای مشتری‌ها از حداقل لوازم آرایش استفاده کنیم و آنها را تشویق کنیم در خانه هم کمتر این مواد را به کار ببرند. به نظر بسیاری از مشتریان حجم کمتر کرم‌ها و پودرها در صورت حتی موجب زیبایی بیشتر هم می‌شود. از طرفی وقتی خانمها مجبور نیستند تا هر روز زمان زیادی را نگران استفاده از انواع کرم‌های شل و آبکی با پودرهای عطسه‌آور گران‌قیمت باشند تا زیبا به نظر برسند، بیشتر وقت دارند تا به خود زندگی بپردازند.»

• ۱۲ توصیه ساده زیبایی

با اینکه خیلی از خانمها برای اینکه به خود یا خانواده‌شان برسند خیلی وقت ندارند اما ناخودآگاه زمان زیادی را جلوی آینه تلف می‌کنند. اولین حسن آرایش کم هم این است که کمی به وقت‌های آنها اضافه می‌کند. اما به همین راحتی هم نمی‌توان از کنار زیبایی و شیک بودن گذشت. به همین دلیل خانم فلاهرتی این نکات را برای زیبایی بدون آرایش پیشنهاد می‌کند.

(۱) به جای آرایش به سلامت پوست صورت‌تان توجه کنید. شرط لازم و کافی برای استفاده نکردن از لوازم آرایش داشتن یک پوست سالم و باطراوت است. غذای سالم بخورید. بهداشت پوست‌تان را مراقبت کنید و مراقب جوش‌های مزاحم باشید.

(۲) پول لوازم آرایش را بدهید و یک صابون صورت خوب و یک شوینده مناسب برای پوست تهیه کنید.

- (۳) یک لایه بردار ملایم دارای SPF بالا هم می‌تواند در صاف و سالم به نظر رسیدن پوست مفید باشد.
- (۴) اغلب کرم‌های ضد پیری پوست برای خانم‌های زیر ۳۰ سال خیلی قوی هستند و نیازی به استفاده از آنها نیست اما اگر هنوز فکر می‌کنید که باید از یکی از این انواع کرم‌ها استفاده کنید یک مدل ملایم‌تر و ضعیف آن را انتخاب کنید.
- (۵) سعی کنید موها و ناخن‌های مرتبی داشته باشید. آرایش ساده و مناسب مو در زیبا به نظر رسیدن ظاهر بسیار موثر است. داشتن مو و ناخن مرتب موجب می‌شود حتی بدون استفاده از لوازم آرایش هم نامرتب به نظر نرسید. یک مانیکور ساده و یا مدل مویی انتخاب کنید که بتوانید برای یک هفته آن را نگه دارید.
- (۶) به جای انواع رژلب سعی کنید فقط از یک مرطوب‌کننده ساده استفاده کنید.
- (۷) اگر لب‌ها سالم و مرطوب به نظر برسند زیبایی خاص خود را خواهند داشت.
- (۸) اگر خیلی اصرار دارید که حتما چیزی روی پوست صورت‌تان استفاده کنید سعی کنید کرم ضدآفتابی که ته رنگ مختصری دارد به کار ببرید.
- (۹) این نکته را از یاد نبرید که حتی بدون آرایش هم باید هر روز از ضدآفتاب استفاده کنید.
- (۱۰) اگر قرار است فقط کمی آرایش کنید سعی کنید فقط ایرادهای کلی را برطرف کنید. لکه‌گیری روی پوست صورت با یک کرم ملایم یا یک نوک انگشت از ماسک صورت روی جای آبله کوچکی که دارید کافی است.
- (۱۱) لوازم آرایش اضافه خود را دور بریزید. یک میز آرایش خلوت کمتر شما را برای آرایش کردن تحریک می‌کند.
- (۱۲) اگر قرار باشد فقط دو نوع ماده آرایشی انتخاب کنید فقط یک پودر یا پن‌کیک ساده و یک مرطوب‌کننده و براق‌کننده لب از مارک‌های معتبر را انتخاب کنید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=121795>

 vista.ir
Online Classified Service

آرایش صورت

پودرها، کرم پودرها و فون‌ها برای این ساخته شده‌اند که پوست شما را یکدست و یکنواخت سازند. هیچکس همیشه پوستی یکنواخت و یکدست نداشته و ندارد و اگر شما کسی هستید که دارای پوستی خوب و یکنواخت و صاف هستید پس به مطالب این قسمت توجه نکنید.

اما به کسانی که پوست خوبی ندارند و می‌خواهند آن را طوری آرایش کنند که طبیعی به نظر برسد به مطالب زیر توجه کنند:

هنگام انتخاب نوع آرایش شما باید رنگی انتخاب کنید که نزدیکترین رنگ به رنگ پوست شما باشد. اگر شما از این قانون تبعیت نکنید به نظر می‌رسد که یک ماسک غیر طبیعی بر صورت زده اید. وسایل آرایش صورت را بر روی دست و بازوی خود امتحان نکنید بلکه آنها را بر روی پوست صورت یا گردن خود تست کنید.

• در اینجا چند نوع مختلف از وسایل آرایش صورت را معرفی می‌کنیم:

▪ پوشش دهنده:

پوشش دهنده ها زیر کرم پودر زده می شوند و برای مخفی کردن جوش و خال و لک های پوستی استفاده می شوند. پوشش دهنده ها در تیوپ ها و بطری هایی به شکل مایع وجود دارند و برای پوست های خشک مناسب هستند. این نوع مانند لایه نازکی بر روی پوست می نشیند و یا به شکل فشرده و چسبنده که لایه ضخیم تری بر روی پوست ایجاد می کنند و برای پوست های چرب تر مناسب هستند. پوشش دهنده ای را انتخاب کنید که کمی از پوست طبیعی شما روشن تر باشد. کرم پودری که شما بر روی آن خواهید زد آن را یکنواخت و هموار خواهد کرد.

▪ کرم پودر:

کرم پودر بر تمام سطح پوست صورت می نشیند و پوست را یکنواخت نرم و لطیف جلوه داده و به سه شکل عرضه می شود: مایع، کرم و کرم پودر. برای پوست های چرب از کرم های بدون چربی و برای پوست های خشک از کرم پودرهای چرب و برای پوست های ترکیبی از کرم پودرهای محلول در آب استفاده کنید.

▪ پودر:

پودر را می توانید بر روی کرم پودر استفاده کنید. چون به کرم پودر شما کمک می کند که بر روی پوست شما بنشیند. اما هدف اصلی از پودر زدن این است که حالت بشاش و با طراوت صورت شما حفظ شود. برخلاف سلیقه بعضی ها که پودر شل را ترجیح می دهند، ما پودر فشرده را توصیه می کنیم چون تمیزتر بوده و ماندگاری آن بر روی صورت بیشتر است.

منبع : خانواده ما

<http://vista.ir/?view=article&id=101611>

آرایش لبها

برای آرایش لبها، از رژ لبی استفاده کنید که خیلی پررنگ نباشد، و رنگ متوسط داشته باشد. خط لب را بعد از استفاده رژ لب، بکشید. دقت کنید که خط لب خیلی پررنگ تر از رنگ رژ لب نباشد. خط لب خیلی غلیظ نه تنها <از مد ا فتاده> بلکه اصلاً هم زیبا نیست. برای اینکه رنگ خط لب شما زیبا و طبیعی باشد، از رنگی استفاده کنید که هم رنگ و یا نهایتاً یک درجه تیره تر از رنگ رژ لب شما باشد. در ضمن خط لب را دقیقاً روی خط طبیعی لب خود (خطی که سطح صورت را از لب جدا می کند) بکشید و اگر لبهای شما کوچک هستند از نقاشی کردن لب خودداری کنید. بهترین روش برای درشت تر کردن لبها کوچک، استفاده از رژلبهایی با رنگ متوسط (نه کمرنگ و نه پررنگ) و نیز استفاده از برق لب است.

بهتر است بعد از کشیدن خط لب، با یک قلموی نازک، اندکی رنگ خط لب و رژ

لب را با هم مخلوط کنید تا هم، رنگ به صورت یکنواخت بر روی لبهای شما پخش شود و هر رنگ رژ و خط لبتان با یکدیگر چندان مغایرت نداشته باشند.

آرایش اجزای صورت، در اینجا به پایان می‌رسد اما ممکن است پوست برخی افراد دارای لک‌هایی باشد که احتیاج به محو کردن داشته باشد. در صورت وجود لک و یا حلقه سیاه دور چشم، این مرحله را بعد از استفاده کرم پودر بر روی پوست صورت انجام دهید. در بازار محوکننده‌هایی وجود دارند که برای محو کردن حلقه‌تیره زیر چشم استفاده می‌شوند. این کرم‌ها بهتر است یکی-دو درجه روشن‌تر از رنگ پوست شما باشد.

این محصولات بیشتر برای کمرنگ کردن لک‌هایی استفاده شود که بیشتر جلب توجه می‌کنند، اما راه بهتر برای محو کردن لک‌های پوست، استفاده از همان کرم پودر رنگ پوست است. کرم پودر باید به‌صورت غلیظ‌تر استفاده شود تا در نهایت لک‌ها نیز به رنگ طبیعی پوست در آیند. در ضمن بهتر است همواره از محوکننده و کرم پودر با <نشان (مارک) یکسان> استفاده کنید چون در این‌صورت امکان هماهنگ کردن آنها با یکدیگر بسیار آسان‌تر خواهید بود. بعد از پوشاندن لک‌ها توسط کرم‌پودر، سعی کنید با ضربات آهسته انگشت خود بر روی پوست، تمام قسمت‌های پوست صورت را هم سطح کنید تا برجستگی بر روی پوست شما نمایان نباشد. آرایش شما تمام شد، خسته نباشید.

منبع : پایگاه اطلاع رسانی پزشکی ایران سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=15749>

 vista.ir
Online Classified Service

آرایش لبها

آرایش لبها میتواند به جذابیت و زیبایی صورت اضافه و یا آن را کم نماید. نزدن رژ لب بهتر از زدن آن به طور نامرتب یا با رنگهای نامناسب است. با رژ لب میتوان فرم لبها را زیباتر و اصلاح نمود و با سایر اعضای صورت متناسب ساخت. قبل از زدن رژ لب باید لبها کاملاً تمیز باشند. فوندیشن یا پودر معمولاً روی لبها هم زده میشود. یادآوری میشود که رژ لب نباید از لبی به لب دیگر زده شود. باید کاملاً اختصاصی باشد و در صورت استفاده دو نفر یا بیشتر میتوانید برای پاک کردن آن از گوش پاک کن استفاده کنید. برای انتخاب رنگ رژ لب میتوان آن را کنار لب قرار داد و هماهنگی رنگ را با صورت پیدا نمود. برای زدن رژ لب، لبها را در آرامش کامل به حالت کشیده و جدا از هم (به حالت لبخند) نگه میداریم.

با استفاده از مداد مخصوص خط لب، اول لب بالا را میکشیم که از گوشه لب شروع و به طرف وسط ادامه می‌یابد سپس لب پایین را میکشیم. رنگ مداد لب را کمی تیره تر از رنگ خود رژ انتخاب کنید.

بعد از تعیین رنگ مناسب، رژ لب را ابتدا به لب بالا و سپس به لب پایین میزنیم. توجه داشته باشید که با آرایش ترمیمی درست میتوان فرم لبها را

به صورت دلخواه نشان داد.

• هماهنگ کردن اندازه لب و یا فرم دادن به آنها به وسیله آرایش:

(۱) هنگامی که لب پایین نازک است، خط لب را پایینتر از خط معمولی لب میکشیم و آن را با رژ لب پر میکنیم. همچنین کمی وازلین یا برق لب به

- وسط لب پایین بملید تا آن را برجسته تر جلوه دهد.
- ۲) وقتی لب بالا نازک است، خط لب بالا را بالاتر از خط معمولی لب میکشیم تا بهتر جلوه کند و با لب پایین تناسب داشته باشد.
- ۳) هنگامی که لبهای پایین و بالا نازک هستند، اندازه لبها را در بالا و پایین با مداد لب زیاد میکنیم و داخل خط را با رژ لب پر میکنیم که لبها پرتر به نظر آیند.
- ۴) برای لبهای پر و بزرگ نباید رژ لب خیلی روشن و جلب نظر کننده استفاده کرد. رژ لب مات برای این لبها بهتر از رژ لب براق است.
- ۵) دهان و لبهای کوچک را میتوان با کشیدن خطوط در اطراف دهان بزرگتر نشان داد.
- ۶) در فرم دهانی که گوشه های افتاده دارد میتوان خط لب را رو به بالا کشید و فرم دهان را اصلاح کرد.
- ۷) لبهای نامساوی را نیز میتوان با کشیدن خطوط در جاهای لازم یکنواخت نمود.
- برای جلوگیری از مالیده شدن رژ لب بر روی دندانها میتوان از روش زیر استفاده کرد:
- انگشت اشاره خود را در دهانتان قرار دهید و لبهایتان را ببندید. سپس انگشت خود را بیرون بکشید. به این ترتیب رنگ اضافه رژ لب از داخل لبهایتان پاک شده و از مالیده شدن آن به دندانهایتان جلوگیری میکند.

منبع : سایت عمومی

<http://vista.ir/?view=article&id=83434>

 vista.ir
Online Classified Service

آرایش مژه ها

مژه ها را ۳ مرتبه فر کنید. نزدیک به ریشه ها - وسط مژه ها و نزدیک به ریشه و هر بار فر مژه را برای ۵ ثانیه نگهدارید. البته خانمهای با موی فر احتیاج به این کار ندارند.

یک لایه از ریمل زخیم کننده را روی مژه های بالائی بمالید مخصوصا گوشه های داخلی چشمها. و اجازه دهید برای ۳۰ ثانیه خشک شود.

یک لایه ریمل مخصوص بلند کردن مژه ها را از ریشه تا نوک مژه ها بزنید.

۴- همنطور که هنوز ریمل خیس است یک دست از ریمل سیاه که به مژه ها حالت ضخامت میدهند به تمام مژه ها بمالید. ولی توجهتان بیشتر به ریشه ها باشد. خیلی با دقت و ضریف سعی کنید که خط اصلی مژه را تیره تر کنید.

۵- قبل از اینکه ریمل کاملا خشک شود اضافیهای انرا از روی مژه ها بردارید.

۶- قسمت پائین مژه ها را با ریمل مخصوص بلند کننده بصورتی که برانش ریمل را بصورت افقی نگه داشته اید بمالید. و دوباره اضافه ریملها را پاک کنید.

۷- با یک مداد نوک نازک یا با پودر سایه چشم و برانش خودش بین ریشه مژه ها بصورت نقطه بکشید این نقطه ها باید کملا تمیز باشند تا حالت خود را روی مژه ها نشان دهند.

منبع : سایت تخصصی بانوان یزد

<http://vista.ir/?view=article&id=6893>

آرایش می‌کنم ، پس هستم

رنگ‌ها زیبا هستند و زیبایی می‌آورند؛ وقتی که رنگ‌ها روی صورت می‌نشینند، جذابیتشان صورتکی می‌سازد که زیبا و کاملاً متفاوت با نمونه اصلی است ! بله این واقعیت دنیای امروز است؛ هر چه خیابان‌ها خاکستریتر می‌شوند، تعداد آدم‌های رنگی بیشتر می‌شود. نگاهی به گذشته نشان می‌دهد که <آراستن> جزو جداییناپذیر فطرت انسان‌هاست. حتی اقوام بدوی و آدم‌های دور از تمدن آمریکای جنوبی هم خود را با استخوان شکار تزئین میکردند. بشر در مراحل ابتدایی، از صمغ‌ها و خاک‌های رنگین برای آرایش خود استفاده می‌کرده است.

تاریخ کشور ما هم از این قاعده مستثنی نیست؛ آرایش کردن از خیلی وقت پیش بین زنان ایرانی مرسوم بوده. دکتر ویلز که در زمان ناصرالدین شاه قاجار به ایران سفر کرده در سفرنامه‌خود می‌نویسد: <زنان اعیان و طبقه بالا، اغلب چهره خود را به کمک وسایل آرایش محلی آرایش می‌کنند و يك خال درشت مشکی هم وسط ابروان خود می‌کشند که در طبقه کم بضاعت گاه این خال تبدیل به پولک رنگی می شود...>

زنان ایرانی، از سالیان قبل گونه‌ها را با سرخاب سرخ می‌کردند و صورت و

گردن خود را به کمک پودر سفیداب، سفید، مژه و چشم‌ها هم به وسیله سرمه به کلی سیاه می‌شد. آنها حتی عقیده داشتند که استعمال سرمه چشم را تقویت می‌کند و موجب افزایش بینایی می‌شود! برای تیره تر شدن ابروها هم از وسمه ای که از ساعت‌ها قبل آن را جوشانده بودند، دم کرده و آماده ساخته بودند، استفاده می‌کردند.

• آرایش کردن یا نکردن؟!

آرایش کردن یا نکردن؟! نه، مسئله این نیست. مشکل امروز، تنها در از بین رفتن مرزهای آرایشی و پائین آمدن سن آرایش است. اگر در گذشته، آرایش از سن و سال خاصی وبه صورت <کم، متوسط و تند> در موقعیت‌های مختلف کاربرد داشت، امروز دیگر مرزی برای آن باقی نمانده. در طول يك قرن گذشته و سرخاب و سفیداب جای خود را به انواع و اقسام لوازم آرایشی داده اند.

لوازمی که در ابتدای پیدایش خود، جزو اشیای لوکس محسوب نمی‌شدند و فقط نیازی مبرم برای زنان مسن‌تر و یا افرادی که فیزیک ظاهری زیبایی نداشتند بود، در دنیای امروز به نیازی ضروری در بین اغلب زنان و دختران جوان تبدیل شده است. امروز دیگر استفاده از لوازم آرایشی نه برآورد يك خواسته، بلکه يك احتیاج اجتماعی است که گاهی نیاز به زیبایی از آنجا ریشه می‌گیرد! اگرچه همیشه واقعیت گفتنی نیست اما در سربسته‌ترین حالت تنها می‌توان نوشت: این روزها اگر خانمی برای کار به شرکت، موسسه و... درخواست بدهد و ظاهر و قیافه خود را فراموش کند، در شرایط برابر به لحاظ تخصصی با دیگران، در اکثر مواقع او در آزمون استخدام آخرین نفر خواهد بود؛ مگر اینکه مهارت یا زمینه استثنایی

داشته باشد. البته این تنها یکی از انگیزه های قابل نوشتن است!

دکتر حمید نوروزی روان‌شناس معتقد است که با از بین رفتن مرزهای آرایشی، سن آرایش هم به عنوان يك متغیر وابسته پایین‌تر آمده و دختران جوان، در سنین پایین، دست به آزمودن رژلب، پودر و رژگونه می‌زنند. او می‌گوید: <در بسیاری از موارد، این پدیده از تیره شدن رابطه با پدر و مادر ریشه می‌گیرد. گروهی از دختران می‌خواهند از گروه سنی خود پیشی بگیرند. از رهگذر جادوی لوازم آرایش، آنها به آرزوی دیرینه خود برای کوتاه کردن دوره کودکی و نوجوانی و به دست‌آوردن دلخواه‌ترین خواسته خود، <بزرگسالی و استقلال> دست می‌یابند. وقتی دختری در سن جلوه زیبایی‌هاست و نمی‌تواند از رنگ شادی در لباس خود استفاده کند، وقتی پدر و مادر، به صورت کنترل شده لباس مورد علاقه را در دسترسش قرار نمی‌دهند، او نیز برای پیدا کردن کسانی که مثلاً مانتوی مورد نظرش را تأیید کنند، به پارک کشیده می‌شود و چه بسا ناگهان میان کسانی چشم‌باز می‌کند که دیگر برای او زیبایی باقی نمی‌گذارند.>

شاید شما نیز با دختران جوان و نوجوانی که با آرایش زاویه دار تند کنار خیابان ایستاده، لباس‌های کثیف پوشیده و آرایش شب را برای روز به کار برده‌اند برخورد کرده باشید. در مورد او چه فکری کرده‌اید؟

روانشناسان می‌گویند چه آرایش تندتر باشد، اعتماد به نفس پایین‌تر است و افراد خجول از آرایشی استفاده می‌کنند که تصور می‌کنند برایشان شخصیت بیشتری می‌آورد. اغلب آرایش خشن و چشم‌هایی با زاویه های تند مختص آدم‌های بی اعتماد به نفسی است که می‌خواهند دیگران باورش‌شان کنند و مورد پذیرش جامعه قرار گیرند. بیشتر آنها فکر می‌کنند که در صورت خود نقص عمده ای دارند، این نقص گاهی آنقدر بزرگ جلوه می‌کند که برای رفع آن دست به هر کاری می‌زنند. آرایش در اینجا به کاهش اضطراب و افسردگی ناشی از تصور داشتن نقص کمک می‌کند. این افراد آرایش غلیظ را نه به خاطر مردان بلکه در واکنش به فروپاشی درون خود انجام می‌دهند، یعنی تلاش می‌کنند دیگران چهره غمگین، ژولیده و پریشان آنان را نبینند.

• زیبایی در بحران ، بحران در زیبایی

دوران نوجوانی دوران کسب هویت مستقل فردی است. یعنی به دلیل تغییر و تحولات ایجاد شده در نوجوانان برای ایجاد ارتباط با جنس مقابل و دریافت توجه از وی، زیبا بودن و جذاب بودن نه به دلیل ایجاد برانگیختگی جنسی در طرف مقابل، بلکه به دلیل تاخیر پدید هویت خویش و یافتن جایگاهی در دنیای بیرون است. بنابراین تغییر رفتار دختران نوجوان در این سن، طبیعی است. آنها سعی می‌کنند از نظر نوع لباس و آرایش با افرادی که حتی يك سال از آنها کوچکترند، متفاوت باشند. هدف این تفاوت ایجاد فاصله است. آنها دوست دارند که بزرگ شدن خود را به رخ بکشند. در این سن آنها به دنبال یافتن چهره‌هایشان هستند و با یافتن جواب آنها به تصویری ذهنی از خود می‌رسند. یعنی سعی می‌کنند که برای خود هویت شخصی قائل شوند و در این راستا سوالات بسیاری را در مورد دین، مذهب، اجتماع و باورها می‌پرسند.

چگونگی پاسخ‌های والدین به این سوالات ، همانقدر که می‌تواند به شکل گیری هویت او کمک‌کند، می‌تواند مخرب نیز باشد. به این صورت که در این دوران دختران نوجوان معمولاً از مادرانشان و پسران نوجوان معمولاً از پدرانشان الگوبرداری می‌کنند و این الگو به تدریج در آنها درونی می‌شود. با ورود نوجوان به دنیای بزرگتر و جدیدتر، او با ارزش‌های تازه تری از طریق همسالانش آشنا می‌شود و با هنجارهای جامعه مواجه می‌گردد. حال او باید این دو شیوه ارزشگذاری را بر هم منطبق کند. هر قدر ارزشگذاری خانواده با ارزشگذاری اجتماع و گروه همسالان هماهنگ‌تر باشد، هویت یابی آسان‌تر خواهد بود. در صورتی که ارزش‌ها متضاد باشند نوجوان به تعارض بر خورده و دچار سردرگمی در نقش می‌شود.

معمولاً در چنین زمانی نوجوان مجبور می‌شود که در خانواده و در میان گروه همسالان نقش‌های متفاوتی را پیش بگیرد و مثال بارز آن دختران راهنمائی و دبیرستانی هستند که با آرایش غلیظ و تند در جامعه ظاهر شده و تمایل شدیدی به استفاده از لوازم آرایش دارند. گاه رفتارشان آنقدر زنانه می‌شود که مشکل می‌توانید آنها را از خانم‌های متاهل افتراق دهید. بنابراین پدیده آرایش در سنین پایین بستگی زیادی هم به گروه همسالان فرد دارد.

• رسانه ها، متهم ردیف اول

در این میان انگشت اتهام، به سوی <وسایل ارتباط جمعی> است، و <ماهواره و سینما> احتمالاً متهم‌های ردیف اول! آنها دنیای مد هستند؛ مد لباس، مو و آرایش! کارشناسان علوم اجتماعی معتقدند با ایجاد و گسترش ارتباطات بین طبقات مختلف يك جامعه و در نگاهی وسیع‌تر، بین جوامع مختلف، مخصوصاً از طریق رسانه های دیداری، افراد به عنوان مخاطب با نمونه‌هایی آشنا می‌شوند که خارج از فرهنگ و آداب و رسوم و ارزش های جامعه خودشان است، نمونه‌هایی که به دلیل متنوع بودن در اکثر مواقع به الگو تبدیل می‌شوند. ولی آیا شما هم موافقید که همه تقصیرها را نباید تنها به گردن ماهواره و فرهنگ غرب بیندازیم؟ بهتر نیست به جای این کار، به نقشی که خودمان در ایجاد این مشکلات ایفا

کرده‌ایم توجه کنیم؟

• از نو تازه شویم

الگوهای امروزی همراه با آرایش و آراستگی هستند و دختران نوجوان هم در شکل‌گیری هویت خویش به این الگوهای متعارف جامعه نزدیک می‌شوند.

اما نحوه آرایش به ویژگی‌های شخصیتی افراد مربوط است. اگر شرایط فرهنگی خانواده، طرز آرایش نوجوان را طبیعی بدانند، مسلماً خود وی نیز این اعمال و آرایش را طبیعی قلمداد می‌کند، چون در واقع ما ملاک خاصی برای ارزیابی آرایش افراد نداریم و از آنجا که آرایش، ارتباط تنگاتنگی با ارزیابی خود از میزان جذابیت جسمانی دارد، پس کمیت و کیفیت آرایش به میزان رضایت روانی و درونی افراد بستگی دارد.

نکته این است که محدودسازی بیش از حد نوجوانان باعث می‌شود آنان خواسته‌های والدین را منطبق با نیازهای روانشناختی و شرایط اجتماعی امروزی ندانند، در این صورت آنها در غیاب والدین و در خارج از خانه از لوازم آرایش استفاده می‌کنند. در کنار همه این‌ها باید توجه داشته باشید که مخالفت و ستیزه‌جویی نه تنها تغییری در رفتار نوجوانان ایجاد نمی‌کند بلکه او را شعله‌ورتر و گستاخ‌تر می‌کند. نوجوان شما باید بتواند تشخیص دهد که منظور از زیبا شدن، زدن ماسک دروغین بر چهره و سعی در برتری جویی و جلب توجه دیگران نیست. سعی کنید به جای ایجاد خفقان و محدودیت، مرزها را به فرزندان‌تان بیاموزید.

منبع: روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=254717>

 vista.ir
Online Classified Service

آرایش می‌کنم ، مرا ببین !!!!

آرایش کردن یا نکردن؟! نه، مسئله این نیست. مشکل امروز، تنها در از بین رفتن مرزهای آرایشی و پایین آمدن سن آرایش است. رنگها زیبا هستند و زیبایی می‌آورند؛ وقتی که رنگها روی صورت می‌نشینند، جذابیتشان صورتکی می‌سازد که زیبا و کاملاً متفاوت با نمونه اصلی است! بله این واقعیت دنیای امروز است: هر چه خیابانها خاکستری‌تر می‌شوند، تعداد آدمهای رنگی بیشتر می‌شود. نگاهی به گذشته نشان می‌دهد که آراسته بودن جزو جدایی ناپذیر فطرت انسانهاست. حتی اقوام بدوی و آدماهای دور از تمدن آمریکای جنوبی هم خود را با استخوان شکار تزئین می‌کردند. بشر در مراحل ابتدایی، از صمغها و خاکهای رنگین برای آرایش خود استفاده می‌کرده است. تاریخ کشور ما هم از این قاعده مستثنی نیست؛ آرایش کردن از خیلی وقت پیش بین زنان ایرانی مرسوم بوده است. دکتر ویلز که در زمان ناصرالدین شاه قاجار به ایران سفر کرده در سفرنامه‌خود می‌نویسد: زنان اعیان و طبقه بالا، اغلب چهره خود را به کمک وسایل آرایش محلی آرایش می‌کنند و يك خال درشت مشکی هم وسط ابروان خود می‌کشند که در طبقه کم بضاعت گاه این خال تبدیل به پولك رنگی

می‌شود.

زنان ایرانی، از سالیان قبل گونه‌ها را با سرخاب سرخ می‌کردند و صورت و

گردن خود را به کمک پودر سفیداب، سفید، مژه و چشم‌ها هم به وسیله سرمه به کلی سیاه می‌شد. آنها حتی عقیده داشتند که استعمال سرمه چشم را تقویت می‌کند و موجب افزایش بینایی می‌شود! برای تیره تر شدن ابروها هم از وسه ای که از ساعتها قبل آن را جوشانده بودند، دم کرده و آماده ساخته بودند، استفاده می‌کردند.

● آرایش کردن یا نکردن؟!

آرایش کردن یا نکردن؟! نه، مسئله این نیست. مشکل امروز، تنها در از بین رفتن مرزهای آرایشی و پایین آمدن سن آرایش است. اگر در گذشته، آرایش از سن وسال خاصی وبه صورت (کم، متوسط و تند) در موقعیتهای مختلف کاربرد داشت ، امروز دیگر مرزی برای آن باقی نمانده است. در طول يك قرن گذشته و سرخاب و سفیداب جای خود را به انواع و اقسام لوازم آرایشی داده اند .

لوازمی که در ابتدای پیدایش خود ، جزو اشیای لوکس نبوده و فقط نیازی مبرم برای زنان مسن‌تر و یا افرادی که از فیزیک ظاهری زیبایی برخوردار نبودند، محسوب می‌شد، در دنیای امروز به نیازی ضروری در بین اغلب زنان و دختران جوان تبدیل شده است. امروز دیگر استفاده از لوازم آرایشی نه برآورد يك خواسته، بلکه يك احتیاج اجتماعی است که گاهی نیاز به زیبایی از آنجا ریشه می‌گیرد! اگرچه همیشه واقعیت گفتنی نیست اما در سربسته ترین حالت تنها می‌توان نوشت: این روزها اگر خانمی برای کار به شرکت، مؤسسه و... درخواست بدهد و ظاهر و قیافه خود را فراموش کند، در شرایط برابر به لحاظ تخصصی با دیگران، در اکثر مواقع او در آزمون استخدام آخرین نفر خواهد بود؛ مگر اینکه مهارت یا زمینه استثنایی داشته باشد؛ البته این تنها یکی از انگیزه‌های قابل نوشتن است!

دکتر حمید نوروزی روان‌شناس معتقد است که با از بین رفتن مرزهای آرایشی، سن آرایش هم به عنوان يك متغیر وابسته پایین‌تر آمده و دختران جوان، در سنین پایین، دست به آزمودن رژلب، پودر و رژگونه می‌زنند. او می‌گوید: «در بسیاری از موارد، این پدیده از تیره شدن رابطه با پدر و مادر ریشه می‌گیرد. گروهی از دختران می‌خواهند از گروه سنی خود پیشی بگیرند. از رهگذر جادوی لوازم آرایش، آنها به آرزوی دیرینه خود برای کوتاه کردن دوره کودکی و نوجوانی و به دست آوردن دلخواه‌ترین خواسته خود، <بزرگسالی و استقلال> دست می‌یابند . وقتی دختری در سن جلوه زیبایی‌هاست و نمی‌تواند از رنگ شادی در لباس خود استفاده کند، وقتی پدر و مادر، به صورت کنترل شده لباس مورد علاقه را در دسترسش قرار نمی‌دهند، او نیز برای پیدا کردن کسانی که مثلاً مانتوی مورد نظرش را تأیید کنند، به پارک کشیده می‌شود و چه بسا ناگهان میان کسانی چشم‌باز می‌کند که دیگر برای او زیبایی باقی نمی‌گذارند.»

شاید شما نیز با دختران جوان و نوجوانی که با آرایش زاویه دار تند کنار خیابان ایستاده، لباسهای کثیف پوشیده و آرایش شب را برای روز به کار برده‌اند برخورد کرده باشید. در مورد او چه فکری کرده‌اید؟

روانشناسان می‌گویند: هر چه آرایش تندتر باشد، اعتماد به نفس پایین‌تر است و افراد خجول از آرایشی استفاده می‌کنند که تصور می‌کنند برایشان شخصیت بیشتری می‌آورد. اغلب آرایش خشن و چشم‌هایی با زاویه های تند مختص آدم‌های بی اعتماد به نفسی است که می‌خواهند دیگران باورش‌ان کنند و مورد پذیرش جامعه قرار گیرند. بیشتر آنها فکر می‌کنند که در صورت خود نقص عمده ای دارند، این نقص گاهی آنقدر بزرگ جلوه می‌کند که برای رفع آن دست به هر کاری می‌زنند. آرایش در اینجا به کاهش اضطراب و افسردگی ناشی از تصور داشتن نقص کمک می‌کند. این افراد آرایش غلیظ را نه به خاطر مردان بلکه در واکنش به فروپاشی درون خود انجام می‌دهند، یعنی تلاش می‌کنند دیگران چهره غمگین، ژولیده و پریشان آنان را نبینند.

● بحران زیبایی

دوران نوجوانی دوران کسب هویت مستقل فردی است. یعنی به دلیل تغییر و تحولات ایجاد شده در نوجوانان برای ایجاد ارتباط با جنس مقابل و دریافت توجه از وی، زیبا بودن و جذاب بودن نه به دلیل ایجاد برانگیختگی جنسی در طرف مقابل، بلکه به دلیل تأیید هویت خویش و یافتن جایگاهی در دنیای بیرون است. بنابراین تغییر رفتار دختران نوجوان در این سن، طبیعی است. آنها سعی می‌کنند از نظر نوع لباس و آرایش با افرادی که حتی يك سال از آنها کوچکترند، متفاوت باشند. هدف این تفاوت ایجاد فاصله است. آنها دوست دارند که بزرگ شدن خود را به رخ بکشند. در این سن آنها به دنبال یافتن چراهایشان هستند و با یافتن جواب آنها به تصویری ذهنی از خود می‌رسند. یعنی سعی می‌کنند که برای خود هویت شخصی قائل شوند و در این راستا سؤالات بسیاری را در مورد دین، مذهب، اجتماع و باورها می‌پرسند.

چگونگی پاسخهای والدین به این سؤالات ، همان قدر که می‌تواند به شکل گیری هویت او کمک‌کند، می‌تواند مخرب نیز باشد. به این صورت که

در این دوران دختران نوجوان معمولاً از مادرانشان و پسران نوجوان معمولاً از پدرانشان الگوبرداری می‌کنند و این الگو به تدریج در آنها درونی می‌شود.

با ورود نوجوان به دنیای بزرگتر و جدیدتر، او با ارزشهای تازه تری از طریق همسالانش آشنا می‌شود و با هنجارهای جامعه مواجه می‌گردد. حال او باید این دو شیوه ارزشگذاری را بر هم منطبق کند. هر قدر ارزشگذاری خانواده با ارزشگذاری اجتماع و گروه همسالان هماهنگ‌تر باشد، هویت یابی آسان‌تر خواهد بود. در صورتی که ارزش‌ها متضاد باشند نوجوان به تعارض بر خورده و دچار سردرگمی در نقش می‌شود.

معمولاً در چنین زمانی نوجوان مجبور می‌شود که در خانواده و در میان گروه همسالان نقشهای متفاوتی را پیش بگیرد و مثال بارز آن دختران راهنمایی و دبیرستانی هستند که با آرایش غلیظ و تند در جامعه ظاهر شده و تمایل شدیدی به استفاده از لوازم آرایش دارند. گاه رفتارشان آنقدر زنانه می‌شود که مشکل می‌توانید آنها را در بین خانم‌های ماهل شناسایی کنید. بنابراین پدیده آرایش در سنین پایین بستگی زیادی هم به گروه همسالان فرد دارد.

• رسانه ها ، متهم ردیف اول

در این میان انگشت اتهام، به سوی «وسایل ارتباط جمعی» است، و «ماهواره و سینما» احتمالاً متهمهای ردیف اول هستند! آنها دنیای مد هستند؛ مد لباس، مو و آرایش! کارشناسان علوم اجتماعی معتقدند با ایجاد و گسترش ارتباطات بین طبقات مختلف يك جامعه و در نگاهی وسیع‌تر، بین جوامع مختلف، مخصوصاً از طریق رسانه های دیداری، افراد به عنوان مخاطب با نمونه هایی آشنا می شوند که خارج از فرهنگ و آداب و رسوم و ارزشهای جامعه خودشان است، نمونه‌هایی که به دلیل متنوع بودن در اکثر مواقع به الگو تبدیل می شوند. ولی آیا شما هم موافقید که همه تقصیرها را نباید تنها به گردن ماهواره و فرهنگ غرب بیندازیم؟ بهتر نیست به جای این کار، به نقشی که خودمان در ایجاد این مشکلات ایفا کرده‌ایم، بیشتر توجه کنیم؟

•!از نو تازه شویم

الگوهای امروزی همراه با آرایش و آراستگی هستند و دختران نوجوان هم در شکل‌گیری هویت خویش به این الگوهای متعارف جامعه نزدیک می‌شوند.

اما نحوه آرایش به ویژگی های شخصیتی افراد مربوط است. اگر شرایط فرهنگی خانواده، طرز آرایش نوجوان را طبیعی بدانند، مسلماً خود وی نیز این اعمال و آرایش را طبیعی قلمداد می‌کند، چون در واقع ما ملاک خاصی برای ارزیابی آرایش افراد نداریم و از آنجا که آرایش، ارتباط تنگاتنگی با ارزیابی خود از میزان جذابیت جسمانی دارد، پس کمیت و کیفیت آرایش به میزان رضایت روانی و درونی افراد بستگی دارد.

نکته این است که محدودسازی بیش از حد نوجوانان باعث می‌شود آنان خواسته های والدین را منطبق با نیازهای روانشناختی و شرایط اجتماعی امروزی ندانند، در این صورت آنها در غیاب والدین و در خارج از خانه از لوازم آرایش استفاده می‌کنند. در کنار همه اینها باید توجه داشته باشید که مخالفت و ستیزه‌جویی نه تنها تغییری در رفتار نوجوانان ایجاد نمی‌کند بلکه او را شعله ورتر و گستاخ‌تر می‌کند. نوجوان شما باید بتواند تشخیص دهد که منظور از زیبا شدن، زدن ماسک دروغین بر چهره و سعی در برتری جویی و جلب توجه دیگران نیست. سعی کنید به جای ایجاد خفقان و محدودیت، مرزها را به فرزندان‌تان بیاموزید.

منبع : ارتباط موفق

<http://vista.ir/?view=article&id=236173>

• تنوع طلبی ونوگرایی:

جوانی ، فصل تازه ای در زندگی و سرآغاز ورود انسان به جهان پر شور و رنگارنگ است که غرایز طبیعی در شکل دهی آن ، نقش اصلی را بر عهده دارد . استقلال طلبی ، تنوع دوستی ، هیجان خواهی ، میل به نقد گذشته و نوگرایی از جمله ویژگی های دوران جوانی است که به شدت رفتارهای جوانان را تحت تاثیر قرار می دهد . تمایل به امروزی شدن و نوگرایی به درجات مختلف در هر نوجوان وجود دارد و گواه نیاز وی به شکستن قالب های موجود ، فاصله گرفتن از هنجارهای پیشین و رسیدن به هویتی متمایز از کسانی که پیش از او بوده اند و همچنین گرایش به فاصله گرفتن از والدین است . این نیاز ، زمانی که نمود بیرونی به خود می گیرد و در رفتار جوان منعکس می شود ، به صورت مدگرایی ظاهر می گردد .

• همانندسازی:

همانندسازی به فرایندی اطلاق می شود که فرد ، طی آن نگرش ها و الگوهای رفتاری شخص دیگری را برای خود سرمشق قرار می دهد وبا تقلید از نگرش ها وویژگی رفتاری وی احساس می کند که مقداری از قدرت وکفایت او را نیز به دست آورده است. منبع اصلی همانندسازی در دوران کودکی والدین هستند ؛ زیرا کودک ، اولین و بیشترین برخورد را در زندگی با والدین خود دارد ؛ اما در دوران نوجوانی که فرد از والدینش فاصله می گیرد ،

الگوهایی را که خود را با آنها شبیه کرده است ، از دست می دهد و در درون او خلأیی به وجود می آید . چنین خلأیی می باید از طریق یافتن الگوهای دیگر ، یعنی از طریق همانندسازی های جدید با دیگری ، پر شود . به اعتقاد روان شناسان ، همین خلأ و احساس ناامنی ناشی از آن باعث می شود که نوجوان در مسیر خود به راه حل هایی متوسل شود که این راه حل ها از طریق همانندسازی با شخصیت هایی است که الگوی نوجوان قرار می گیرند . این شخصیت ها ممکن است چهره های محبوب و معروف یا گروه خاصی (مانند هیپی ها) باشند و جوان خود را از نظر ظاهری شبیه آنها ساخته ، در شیوه لباس پوشیدن و طرز رفتار با آنان همانندسازی کند ؛ به محض این که یک هنرمند یا ورزشکار لباسی را بپوشد و در صحنه ای ظاهر شود ، جوانان با وی همانندسازی نموده ، سعی می کنند به عنوان مد ، آن را در جامعه طرح کنند .

• رقابت وچشم وهم چشمی با دیگران:

انگیزه رقابت وچشم و هم چشمی با دیگران از دیگر عوامل پیروی از مد در بین جوانان و نوجوانان محسوب می شود . این انگیزه ، در همه افراد وجود دارد و به گونه های مختلف بروز می کند . رقابت اگر در زمینه های مثبت جهت داده شود ، باعث پیشرفت و رشد و تکامل معنوی فردی می شود ؛ اما اگر جهت گیری آن به سوی امور مادی و مدپرستی باشد و فرد سعی کند از لحاظ ظاهری (پوشش و آرایش) از دیگران عقب نماند ، سرانجام خوبی نخواهد داشت .

• تاثیر همسالان ودوستان:

یکی از عوامل پیروی از مد در بین جوانان و نوجوانان ، ترس و نگرانی از سرزنش ها از سوی دوستان است . در واقع تحقیر و تمسخر ، پوزخند زدن و متلک گفتن اطرافیان و ترس از آن باعث می شود که جوانان و نوجوانان از مدهای رایج پیروی کنند . از این گذشته تمایل شدید به همسان سازی با گروه های هم سال و الگوپذیری از دوستان در مدگرایی جوانان نقش اساسی دارد .

• تشخیص طلبی :

برتری جویی وتشنه طلبی ازدیگروامل پیدایش مد در بین جوانان است. جوانان و نوجوانانی که خود را برتراندیگران و مربوط به قشرمرفه جامعه می دانند، سعی می کنند این برتری را درپوشش ، آرایش وحتی گویش خود نشان دهند ومدهای جدید را بکاربرند.

• نقش تولیدکنندگان دراشاعه مد:

شرکت های تولیدی از طریق روان سنجی و شناخت روحیات افراد جامعه و با توجه به همین روحیه نوگرایی و میل به امروزی شدن در جوانان ، هر

روز یک شلوار ، پیراهن ، کفش ، کلاه ، عینک ، ساعت ، گوشی تلفن و ... را عرضه می کنند واندک تغییری ازجانب آنها ، یک مد جدید می شود. حتی گاهی برای آنکه کالای تولیدی شان زودتر درجامعه مد می شود ، ازیک فرد مشهور (مثل یک هنرمند یا ورزشکار)، با اعطای مبلغ زیادی پول، می خواهند که برای یک بارهم که شده ، ازآن کالای جدید استفاده کند ودرفیلم یا صحنه تلویزیون، ظاهرشود. یکی از دلایل عمده ای که تولیدکنندگان و طراحان خارجی توانسته اند در سطح جهانی جایی برای خود باز کنند و مدآفرینی داشته باشند ، آشنایی آنها با مبانی روان شناختی «تأثیرگذاری» و بکارگیری روش ها و اصول فنی مناسب در کار است ، در حالی که تولیدکنندگان داخلی و محدود ، معمولاً به الگوبرداری و تقلید از آنها پرداخته و به نوعی مدهای غربی را در جامعه ترویج می کنند .

• رسانه ها و ترویج مد:

پیشرفت فناوری وبه وجود آمدن پدیده هایی مثل ماهواره واینترنت تأثیربسیار زیادی درزندگی مردم داشته است . هرچند توسعه فناوری ارتباطی افزایش رفاه عمومی را در پی داشته ، ولی متأسفانه سوء استفاده عده ای سودجو ، تبدیل به معضلی شده که امروزه شاهد آن هستیم . جوانان ساعت ها پای اینترنت و ماهواره می نشینند تا جدیدترین مدل ها را ببینند و خود را شبیه فلان خوانند یا هنرپیشه مورد علاقه شان نمایند . رسانه های گروهی به کمک تبلیغات و مدهای جدید نیازها و الگوهای جدیدی برای افراد ایجاد می کنند که بعضی از این الگوها با فرهنگ و ارزش های جامعه ما هیچ تناسبی ندارد و باعث مشکلات اجتماعی و خانوادگی می شود . تولیدکنندگان به سرعت از طریق رسانه ها نیازهای کاذبی را جایگزین نیازهای اساسی افراد می کنند. شبکه های تلویزیونی ، نشریات وپایگاه های فعال اینترنتی، انواع مدهای جدید را تبلیغ می کنند واز این طریق زمینه را برای گرایش جوانان و نوجوانان به سوی مدهای جدید مهیا می سازند .

• کارکرد مد:

با توجه به اینکه بیشتر مدهای رایج در بین جوانان و نوجوانان برگرفته از الگوهای بیگانه و غیرخودی است ، می توان گفت که مدگرایی به معنای جدید آن ، نوعی از خودبیگانگی و تقلید از فرهنگ غربی را القا می کند ، تا آنجا که الان برخی از جوانان از نوک پا تا فرق سرشان غربی است و یا حتی از کلمه و یا جملاتی بر روی لباس ، ماشین یا در ورودی مغازه شان نوشته شده که کمتر ارتباطی با زندگی شخصی یا آرمان ها و علایق فردی آنها دارد و حتی گاه معنای آن را نیز به درستی نمی دانند و شاید اگر بدانند ، موجب شگفتی ، خنده یا ناراحتی شان بشود . این چیزی است که از مدگرایی یا مدیرستی جوانان امروز ما به چشم می آید . چیزی که شاید بتوان گفت تا حد زیادی ناشی از تقلید کورکورانه و غفلت از خویش است . چرا که کلمات و عبارات فوق شعارهای آخرین مدهای شخصیتی بوده که غرب به جوانان تقدیم نموده ، در حالی که جوان امروز ما نگاه خاص خودش ، شخصیت و حتی مشکلات خودش را دارد . تقلید هر روزه از آخرین مدهای رایج در جهان غرب به معنای از خودبیگانگی ، بحران هویت ، تزلزل شخصیت وابستگی اقتصادی ، احساس حقارت و از همه دردناک تر این است که بسیاری از رفتارها و هنجارهایی که امروزه به عنوان مد در جامعه ما مطرح بوده و از سوی عده ای تبلیغ می شود ، با اصول اخلاقی و ارزش های فرهنگی جامعه ما هیچ تناسبی ندارد . مدهایی که به اتلاف انرژی و وقت و قابلیت های فکری و سرمایه های مادی جوانان و خانواده می انجامد و شاید بتوان گفت که هیچ سهم و نقشی در نو شدن و امروزی شدن جوان و جامعه ندارد .

جامعه شناسان مد را یک پدیده اجتماعی می دانند که افراد را با یکدیگر هم رنگ می کند . بسیاری از جوانان مد را عامل تعیین کننده ای در جهت مشخص شدن طبقه اجتماعی خود می دانند ، اما موضوعی که حائز اهمیت است ، تقلید از افراد و مدهایی است که هیچ گونه نسبتی با فرهنگ جامعه آن ندارد . این مسئله ای است که امروزه جوانان ما دچار آن هستند . تقلید نابجایی که می تواند اثرات منفی برای ارزش های اجتماعی داشته باشد و تقلید کورکورانه تا حد زیادی افراد را مجبور به هدر دادن وقت و پرداخت هزینه های زیاد می کند و در نتیجه آنها را از فعالیت های مثبت باز می دارد . متأسفانه هر وقت صحبت از مد و مدگرایی می شود ، اکثراً برداشت های نامناسب از آن دارند و آن را تخریب می کنند . در صورتی که پیروی از مد همیشه بد نیست و می تواند جوانان را از لحاظ روحی ارضاء کند وحتی در پیشرفت جامعه نیز مفید واقع گردد . مد مناسب می تواند بخشی از فرهنگ جامعه شود ، چرا که علاقه به مد درمیان جوانان به صورت عادت درآمده و بتدریج نمادی زیبا از فرهنگ جامعه به وجود می آورد . تقلید از مد همیشه اثرات منفی ندارد، بلکه می تواند نتایج مثبتی هم داشته باشد . شادی، نشاط و نوگرایی، شکوفایی خلاقیت و نوآوری ، زندگی انسان ها را از یکنواختی خارج می کند و احساس تازه شدن به آنها می دهد .

• مدهای پوششی:

ازآنجا که مدگرایی عمدتاً درپوشش و لباس جوانان و نوجوانان نمود عینی پیدا می کند ، به اجمال این موضوع را بررسی می نمایم . لباس به مثابه یک پرچم ، هویتی برای انسان است . همان طور که پرچم یک کشورهویت وسعت ، قدرت و حتی شخصیت یک کشوررا نمایان می کند ،

لباس نیز شخصیت انسان را نشان می دهد . در خصوص پوشش و مد می توان گفت :

لباس پاسخگوی حداقل سه نیاز انسان می باشد ؛ وی را از سرما و گرما محفوظ می دارد ، در جهت حفظ عفت و حیا به او کمک می کند و در نهایت ، به فرد آراستگی و وقار می بخشد. درهرجامعه ای نوع و کیفیت لباس زنان و مردان، علاوه بر آنکه تابع شرایط اقتصادی و اجتماعی و اقلیمی آن جامعه است ، تابع جهان بینی و ارزش های حاکم بر فرهنگ آن جامعه نیز هست . طرز تفکر و جهان بینی فرد در انتخاب لباس بسیار موثر است . انسان توسط لباس به خود آراستگی و زیبایی می بخشد . خودآرایی و زینت کردن نه تنها آثار مثبت روحی و روانی در دیگران داشته و موجب آرامش روحی می شود ، بلکه اثرات روانی مثبتی نیز در خود دارد . لذا علاوه بر آنکه نحوه لباس پوشیدن معرف شخصیت فرد می باشد ، بر تحول و شکل گیری شخصیتی وی نیز تاثیرگذار است.

بعضی ازموارد ارتباط بین نحوه پوشش و شخصیت انسان بدین شرح می باشد:

پوشیدن لباس آراسته و پرهیز از هر نوع آشفتگی و پریشانی . نشانه ای از وجود نظام فکری و ذوق سلیم در انسان است . لذا می توان گفت که آشفتگی برونی ، حکایت از آشفتگی درونی می کند . زیرا انسان اگر دارای شخصیت طبیعی و سالم باشد . از آشفتگی و به هم ریختگی گریزان است و نظم و ترتیب و تمیزی را بر ژولیدگی و پریشانی ترجیح می دهد . پرهیز از خودآرایی و پذیرفتن آشفتگی و ژولیدگی در لباس ، به جهت تعارضی که با خواسته های فطری انسان دارد ، اثرات بدی در زمینه روانی بر انسان می گذارد . به طوری که به تدریج سبب بروز افسردگی روحی و انهدام ذوق سلیم در انسان و منجر به اعتدال روانی می شود، تا آنجا که علایق انسان را به زندگی و مواهب موجود در آن از حد اعتدال کاهش می دهد و او را به شخصی منزوی و گوشه گیر تبدیل می کند. آراستگی ظاهری ، اگر با خودآرایی درونی همراه شود ، تنها رمز موفقیت انسان در جلب محبت و راه یافتن در دل ها می باشد ، درحقیقت بدون برخورداری از شرایط ایده آل باطنی، انتظار محبوبیت پیدا کردن تنها به خاطر ظاهری مدرن، انتظاری نابجا خواهد بود. کیفیت و چگونگی لباس هم از نظر رنگ، مدل و هم از نظر آراستگی و تمیزی نشانه نوع شخصیت انسان است و چه بسا افرادی که با پوشیدن نوع خاصی از لباس ها، دچار مسخ شخصیتی شده و به کلی رفتار و اعمالشان تغییر یابد. فقط کافی است هنگام عبور از خیابان ها به وینترین مغازه ها با دقت بیشتری نگاه کنید ؛ متوجه خواهید شد که اکثر مدل های لباس مغازه ها مشابه هم هستند ؛ مدل هایی که مدتی مورد توجه جوانان قرار می گیرند و بعد از زمان کوتاهی جای خود را به مدل های تازه می دهند . بیشتر جوانان به سراغ لباس هایی می روند که مد روز است .

کثرت هدفمند این لباس ها در مراکز تجاری باعث رغبت بیشتر جوانان به سمت لباس های مد روز می شوند . مد و سلیقه انسان ها برای انتخاب لباس هیچ گاه با مصوبه بوجود نمی آید ، اما می توان با اجرای قانون ساماندهی مد و لباس و عرضه و نمایش طرح های اسلامی - ایرانی به مردم نشان داد که چنین طرح هایی منافاتی با مد ندارد . حتی می توان چنین طرح هایی را به مد تبدیل کرد . بسیاری از مردم کشورمان نمی دانند لباس هایی با طرح های اسلامی - ایرانی (مثل چادر ملی که چندی پیش ارائه شد) وجود دارد .

● اسلام، مدگرایی و امروزی شدن :

اسلام ، امروزی شدن و نوگرایی در سبک و شیوه لباس پوشیدن را ضمن رعایت پوشش شرعی و پرهیز از افراط و اسراف قبول دارد . آنچه اسلام با آن مخالف است ، پشت پا زدن به ارزش ها ، رعایت نکردن عفت و اخلاق اسلامی و همانندسازی با بیگانگان است . همچنین اگر پدیده های انحرافی در قالب مد به جوانان ارائه شود و میل فطری نوگرایی و نیاز به امروزی شدن به انحرافات سوق یابد ، اسلام با آن مخالف است . اسلام با نوگرایی که همسو با ارزش ها بوده و اصول و مبانی اعتقادی را محفوظ بدارد هیچ گاه مخالف نیست . در ادامه برخی از ویژگی های لباس را که با شخصیت انسان مرتبط است در روایات اسلامی یادآور می شویم ؛ لباس زیبا ، باعث تقرب به خداست ؛ امام صادق (ع) فرمود : «خود را با لباس زیبا کنید زیرا خدا زیباست و زیبایی را دوست دارد .» (وسائل الشیعه ، ج ۳) وقتی انسان احساس کند خدا او را دوست دارد تاثیر مثبتی بر شخصیت او می گذارد . یکی از عوامل نشاط و شادابی روانی ، پوشیدن لباس تمیز است ؛ حضرت علی (ع) فرمود : «لباس تمیز ، غم و ناراحتی را برطرف می کند و برای نماز یک نوع پاکیزگی است .» (همان) لباس تمیز باعث ذلت و خواری دشمنان می شود و انسان را در مقابل آنان سربلند نگاه می دارد ؛ همان طور که امام صادق (ع) فرمود : «لباس پاکیزه دشمن را ذلیل می نماید .» (همان) لباس مناسب ، انسان را در میان مردم عزیز می دارد ؛ حضرت علی (ع) فرمود :

«به راستی نیکوترین لباس آن لباسی است که تو را با مردم همسان سازد و موجب آسایش تو در میان مردان شود و زبان های آنان را از بدگویی تو باز دارد .» (غررالحکم) لباس انسان ، باید معرف جنس او نیز باشد . برای همین باید بین لباس مردان و لباس زنان تفاوت وجود داشته باشد و هر کدام لباس مخصوص خود را بپوشند . پیامبر گرامی اسلام (ص) مردانی را که لباس زنان و زنانی را که لباس مردان را می پوشند ، از رحمت

خدا به دور می خواند . لباس نباید غیر متعارف و به اصطلاح لباس شهرت باشد . گاهی انسان بر اساس خودخواهی و تکبر لباسی را انتخاب می کند که نظیرش در هیچ کس نبوده باشد .

امام صادق (ع) فرمود : «برای انسان از نشانه های خفت و خواری همین بس که لباسی بپوشد که به آن مشهور شود.» (بحار الانوار ، ج ۷۸) لباس شهرت ، نشانه شخصیت خودخواه و متکبر است . از سیره و زندگی پیامبر گرامی اسلام (ص) و سایر پیشوایان دینی چنین استنباط می شود که آنها با تجمل پرستی سخت مخالف بودند و از آنچه نشانه خودخواهی و تکبر داشت ، بر حذر بودند . استفاده از رنگ های شاد در لباس ، اثرات غیر مستقیمی در افزایش حرکت و فعالیت و پیشرفت کار افراد دارد و در سلامت روانی و شخصیتی افراد موثر خواهد بود . انسانی که از رنگ های روشن و شاد در لباس استفاده می کند ، از آرامش روانی بیشتر برخوردار است . پیامبر گرامی اسلام (ص) فرمود : «لباس سفید رنگ بپوشید که سبب آرامش و پاکیزگی شماست.» (همان)

• جمع بندی

مد چیزی فراتر از ارضای حس زیبا دوستی انسان است. وقتی خالق خود زیبا باشد ، مخلوق هم زیباست و هم دوستدار زیبایی . اما زیبایی را نباید در مدهای نامتعارف ، مضحک و جلف جستجو کنیم . زیبایی یعنی رهایی ازهرآنچه رنگ دگرگون به خود گرفته است و پیراستگی ازآنچه به جهل برما تحمیل کردند . به یاد داشته باشیم زیبایی به معنای ساختن صورتکی نقاشی شده از رنگ های عجیب و غریب برای سردرگم ساختن اندیشه های پریشان و بی برنامه ای که از تنهایی به ستوه آمده اند و از بیکاری به جان ، نیست . زیبایی صورت های گرم شده آغشته به انواع رایحه هایی که هوش از دل نیازمند به غریزه می رباید و آرامش وی را به غوغایی نافرجام تبدیل می کند ، نمی باشد . صورت هایی که جواز گرفتار آمدن در دام های بلای پنهان شده توسط دیگران است . از آنجا که تمام امیال و هیجانات در جوانان شدیدتر و پر رنگ تر از دیگر گروه های سنی است ، اگر جامعه نتواند به جوانان خود مسیرهای درست ابراز وجود و شیوه های درست تخلیه هیجانات را ارائه کند طبیعی است که او سردرگم و بی هدف ، در فضایی سرد و تهی از هر گونه تنوع و شادی و تفریح به حال خود رها شده و تبدیل به هدفی مطمئن برای صاحبان سرمایه در بازارهای جهانی می شود تا از طریق او رشد اقتصادی خود را تضمین کند . هنگامی که در یک لیوان خالی آب نریزیم ، دیگران آن را مطابق با سلیقه خود پر خواهند کرد .

• فرهنگ خودی، اصلی ترین ضابطه مدگرایی و امروزی شدن :

فرهنگ و ارزش های اجتماعی ازاساسی ترین عناصر یک نظام اجتماعی هستند که پایه ارزیابی ما را از پدیده های اطرافمان تشکیل می دهند و در واقع رفتار ما را نسبت به آنها تنظیم می کنند . لذا درپیش یا عدم پذیرش الگوها و مدهایی که در جامعه رواج می یابند ، ابتدا باید رابطه آنها را با نظام ارزشی حاکم برجامعه و اصول ومبانی مورد قبول آن مردم، مورد ارزیابی قرار داد و میزان همگرایی یا واگرایی آنها را از یکدیگرسنجید . به عنوان نمونه مدهای لباس اگر در عین به روز بودن و جذابیت داشتن ، برگرفته از فرهنگ ملی و مذهبی باشد ، نشانه خلاقیت و نوآوری جوانان ما بوده ، هویت آنان را به نمایش می گذارند . بنابراین باید تدابیری سنجیده شود تا مدها و مدل ها هم نیاز به تنوع طلبی و نوجویی و میل به امروزی شدن جوانان را تامین کنند و هم جوانان ما از پیامدهای منفی مدگرایی در امان بمانند . در نتیجه اگر بتوانیم مدهای ملی را طرح و اشاعه دهیم ، دیگر جوانان به سمت الگوهای نامناسب غربی نمی روند . توسعه امکانات تفریحی و آموزشی ، پرهیز از تهاجم به شخصیت جوانان ، تولید مد بومی و ایجاد انجمن ها و سازمان های اجتماعی و سیاسی متناسب با شرایط و نیازهای نسل جوان می تواند راهگشای این مسئله اجتماعی باشد . برای ایجاد هماهنگی لازم نیازمند اطلاع رسانی و فرهنگ سازی مناسب هستیم . در این میان رسانه های جمعی همچون نشریات ، صدا و سیما و اینترنت بیشترین نقش را خواهند داشت .

به این صورت که با ایجاد بستری برای سخن گفتن آنهایی که تنوع طلب هستند ، از نظریات ، اعتقادات و احساسات درونی آنها بیشتر آگاه می شویم و سپس با کمک جامعه شناسان و روان شناسان خبره به بررسی این مسائل بپردازند و از نتیجه این بررسی ها به ساخت برنامه هایی روی آورند که اولاً به شناخت از مد و طرح ها با زمینه اجتماعی پرداخته شود و بعد به تحلیل و بیان نقاط ضعف این طرح ها اشاره گردد و در مرحله بعد با ذکر موقعیت اجتماعی ، مذهبی و فرهنگی مردم کشورمان با کمک طراحان مد که شناخت مناسبی از سلاقی ایرانی دارند ، به ارائه طرح های مناسب جایگزین پرداخت .

گفتیم که نوگرایی و نوآوری در پوشش و امثال آن فی نفسه مذموم نیست ، ولی تقلید از یک طرح بدون در نظر گرفتن مولفه های مذهبی و ملی جامعه باعث بروز مشکلاتی می شود . پس برای پیروی از یک مد نیازمند آگاهی از هدف هستیم . معمولاً مدهای تقلیدی با اهدافی غیر اهداف اصلی تولید کننده عرضه می گردد که این خود جای بحث جداگانه ای دارد . اما خود مد یک ایده خوب و جذاب است که باید آن را شناخت و بر

اساس اصول اجتماعی هر جامعه ای از آن استفاده نمود .

• حرف آخر:

همه ما به خوبی می دانیم که پیروی از الگوها و مدهای غربی و پوشیدن لباس هایی با آرم های خارجی ویا تقلید از مدل موی سر فلان فوتبالیست نمی تواند به ما شخصیت اعطا کند و موجب پیشرفت ما گردد. عوامل اصلی موفقیت در تمامی زمینه ها ، ایمان، خودباوری و پابندی به اصول اعتقادی و ارزش های اخلاقی است. تا زمانی که علم و دانش در وجود ما شکوفا نگردیده و زیرساخت های شخصیت ما مبتنی بر الگوهای مذهبی و ملی شکل نگیرد ، آرایش ظاهر و تقلید از مدها و الگوهای دیگران ، جز بحران هویت و دور شدن از اصالت فرهنگی خویشستن ، نتیجه ای در پی نخواهد داشت . میل به امروزی شدن و مدگرایی ناخواسته ما را به پیروی از الگوهای بیگانه می کشاند . از طرفی غرور و احراز هویت نیز به دوران جوانی اختصاص دارد . چه خوب است غرور ملی و غیرت دینی را در خویش تقویت کرده و میل به امروزی شدن و مدگرایی را با الهام از آموزه های تمدن اصیل ایرانی و اسلامی خویش و متناسب با هویت فرهنگی خود به فعلیت برسانیم . شاید اگر جوانان با فرهنگ اصیل اسلامی - ایرانی بیشتر آشنا شوند و به هویت خود پی ببرند ، پوششی معقول و مطابق با فرهنگ خود را انتخاب کنند که برای ایجاد چنین فضایی احتیاج به فرهنگ سازی داریم . در مورد ارائه الگوهای داخلی باید این نکته را در نظر داشت که جوان تنوع طلب است. در نتیجه بهترین راهکار، ایجاد بستر فرهنگی مناسب و خلق الگوهای شایسته برای جوانان می باشد .

منابع در دفتر روزنامه موجود است.

منبع : روزنامه رسالت

<http://vista.ir/?view=article&id=342475>

 vista.ir
Online Classified Service

آسیب شناسی مدهای ناهنجار و تاثیر آن بر جوانان

حس تنوع طلبی توام با گرایش به خودنمایی در محیط اجتماعی، تغییرات چشمگیری در نوع پوشش، آرایش، الگو، رفتار و اغلب گرایش های بشری را به همراه داشته است. گستردگی این دگرگونی ها به اندازه زندگی انسان امروزی بوده و اشاعه هریک از آنها در سطح جامعه پیامدهای خاص خود را به همراه دارد پدیده مد گریبانگیر جامعه مصرف محور امروز جهان است. گرایش به مد بیانگر نوعی تجدید نظرخواهی و در واقع تلاش در جهت نوکردن و تغییر در مسائل مختلف ظاهری زندگی است. به عبارت دیگر گرایش وسیع به تغییر و تنوع ، بیانگر حرص و نیاز شدید انسان برای ورود به قلمروهای جدید است، نیازی که جزئی از فطرت انسان ها را تشکیل می دهد. میل به تغییر از یک نیاز فطری سرچشمه گرفته و قابل سرکوب کردن نیست. برای همین انسان همواره به دنبال تغییر قالب ها و فرار از کلیشه هاست. درهم آمیختگی اجتماعی باعث می شود که جامعه به سمت یک دست شدن درسبک پوشش، مدل آرایش، سلیقه رایج و طرز رفتار برود. هراچند گاهی شاهد تغییراتی در این یکدستی می باشیم که نشانه مدرنیسم و مد است.

با ظهور تب مدرنیته یا مدرنیزاسیون جهانی شدن و تحول در برخی مفاهیم و معیارها ، فضای زندگی بشربتبدیل به فضایی مصرف زده ، سطحی و کاملاً صوری سوق داده می شود.

در این فضا انسان به دنبال این است که شکل ظاهری خود را تغییر دهد و از آنجا که این تغییر بزودی او را دل زده می کند، به سرعت به دنبال اشکال ظاهری جدیدی می رود. چنانچه این ظواهر نوین به شکل صحیح و در قالب فرهنگ ملی و مذهبی جامعه در اختیار وی قرار نگیرد، یا آنها را خلق می کند و یا از دیگران تقلید می کند. براساس تحقیقات انجام شده، جوامعی که در قبال این رفتار جوانان و نوجوانان واکنش های تحقیر آمیز و مقابله ای در پیش می گیرند، به نتایجی وخیم تر در مسئله بحران نسل ها رسیده و بخش مهمی از نیروی کارآمد انسانی خود را مضمحل خواهند یافت .

• تعریف:

بنا به تعریفی دیگر، باب روزیا مد (Fashion) تغییرات در پوشش، آداب، الگوهای رفتاری، سبک زندگی، هنر، ادبیات و حتی فلسفه بوده و بیشتر مبتنی بر میل به فرق داشتن و همچشمی می باشد.

امروزه پیروی ازمذنه تنها در نوع پوشش جوانان ، بلکه در بخش های مختلف زندگی افراد تاثیر گذار است. از سبک لباس و آرایش های ظاهری گرفته (مد مو، مد لباس) تا وسایل منزل، حتی گرایش ها و علایق خاصی که در قشری از جامعه ناگهان بیش از سایر علایق مورد پسند واقع می شود ، فعالیت هایی مثل روی آوردن به ورزش یوگا، تقاضا برای جراحی های پلاستیک و سفر به دبی .

جامعه شناسان مد را نمادی از شیوه زندگی و ابزاری نمایانگر ثروت ، رفاه و پایگاه طبقاتی که فرد به آن تعلق دارد ، تعریف می کنند. شاید به این دلیل که پایگاه طبقاتی خود را در پشت نقابی پنهان کنیم . به دامن مد پناه می بریم و از یک رفتار، قیافه یا طرز پوشش، بدون توجه به طبقه اجتماعی که به آن تعلق داریم پیروی می کنیم یا به شکل گسترده ای مبلغ آن می شویم. با این تعریف، مد به عنوان شکلی از شیوه زندگی، محدوده وسیعی را در بر می گیرد و تنها به لباس و آرایش محدود نمی شود ، هر چند که نمود عینی آن را در آرایش و پوشش افراد بویژه جوانان متجلی شده است. یک مد جدید مانند سیلی بزرگ جامعه را فرا گرفته، جوانان را مسخ نموده و پس از مدتی (کوتاه) تغییر می کند. خیلی از افراد مد و مدگرایی را یک امر کاملاً شخصی و سلیقه ای می دانند و معتقدند نمی توان افراد جامعه را مجبور کرد که برخلاف آنچه دوست دارند و انتخاب می کنند، عمل نمایند . ولی آیا انتخاب هر گونه لباس و آرایشی برای هر جامعه و فرهنگی مناسب است؟ و اساساً این سؤال همیشه مطرح است که مدگرایی خوب است یا نه ؟

• مسئله شناسی مد و جوانان :

دوره جوانی دوره گذر از بلوغ و شکل گیری حس استقلال طلبی فرد است. از همین رو جوان سعی دارد با روش های مختلف استقلال و هویت خود را به دیگران نشان دهد. مد و مدگرایی پدیده ای است که کمابیش در میان همه اقشار جامعه وجود دارد ، اما در این میان ، جوانان و نوجوانان بیش از دیگران به مد اهمیت داده و بسیار مدگرا می باشند.

فرونی احساس تنوع طلبی به عنوان یک نیاز روحی ، روانی همراه با تمایل به خودنمایی در جوانان ، گسترش رسانه ها و اینترنت ، توسعه وسایل ارتباط جمعی و فناوری های جدید رایانه ای و در پی آن گسترش ارتباط بین جوامع با فرهنگ های گوناگون و همچنین مشاهده تصاویر جذاب از هنرپیشگان ، خوانندگان ، ورزشکاران و چهره های محبوب با مدل های جدید پوششی ، آرایشی و غیره ، همچنین متنوع تر شدن تفریحات و تسهیلات زندگی ، موقعیت جدید در شناخت و فهم ارزش ها ، باورها و انتخاب ها و در نتیجه ترویج ناگهانی آداب و عقایدی را در پی دارد که در برخی موارد فراتر از حد متعارف به ناهنجاری و رفتارهای متضاد با ارزش های جامعه تبدیل شده و خود را به عنوان یک مسئله اجتماعی نشان می دهد. اگر از جوانانی که عادت کرده اند پوشش، آرایش و رفتارشان را طبق آخرین مدهای رایج تنظیم کنند، پرسیده شود که به چه علت این کار را کرده اند، یا مثلاً این آرم و کلمه روی لباس آنها چه کارکردی دارد، به سختی می توان پاسخ متقاعد کننده ای شنید ، جز آنکه: «خب، قشنگه !»، «برای اینکه مده.»! به نظر برخی جوانان، رعایت سبک پسندیده روز و پیروی ازمذنه روز، امری اجتناب ناپذیر است.

این پاسخ ها گرچه سطحی به نظر می رسند، اما در یک تحلیل روان شناختی نشان دهنده نوعی از تعلق گروهی، نوجویی ، تنوع طلبی و گرایش جوانان به امروزی شدن است و یک پدیده طبیعی در جهت ارضای این نیازها محسوب می شود ؛ اما از آنجا که همراه آلامد (آنچه که مد شده است) ، الگوهای رفتاری ، هنجاری و ارزش های خاصی در بین جوانان و نوجوانان رونق و شیوع یافته و مد که نمایانگر ارزش مسلط یک زمان در یک جامعه خاص است، عاملی برای انتقال هنجار و ارزشی از جامعه ای به جامعه ای دیگر می شود ؛ بررسی زمینه ها و پیامدهای مدگرایی، یکی از موضوعات مهم در جامعه ما محسوب می شود. از آنجا که در اکثر مواقع چنین محصولات (کالاها فرهنگی) که تولید داخل باشد را یافت نمی

کند، به نوع تغییر شکل یافته وارداتی آن روی می آورد که همین مسئله باعث بروز برخی مسائل اجتماعی از جمله بحران هویت، می گردد. این موضوع اهمیت ولزوم ارائه کالاهای فرهنگی متناسب با فرهنگ ملی و مذهبی و همچنین متناسب با تغییرات روز(جهان) را می رساند.

• مد درایران :

با نگاهی به تاریخ ایران، مشاهده می شود از زمان قاجار که پای ایرانیان به فرنگ باز شد تا پایان عصر پهلوی، فصل متفاوتی در مدگرایی ایرانیان گشوده شد. آشنایی درباریان قاجار با زندگی غربیان در پی مسافرت های پرهزینه به اروپا ، به نوعی نخستین گام در عرصه شناخت پوشش های غربی بود . ذکر این نکته ضروری است که ایران به لحاظ واقع شدن بر سر راه ابریشم و منطقه خاور میانه همواره گذرگاه تردد اقوام مختلف بوده، ولی غنای اسلامی و ایرانی فرهنگ این سرزمین مانع تقلید پذیری از بیگانگان بود. با ضعف پادشاهان ایرانی، بویژه در عصر قاجار، به دلیل کاهش اعتماد به نفس و خودباوری ، علائم غربزدگی آشکار گردید . متأسفانه امیرکبیر هم مجال نیافت تا الگوبرداری صحیح در عرصه فناوری را برای توسعه ملی کامل کند. ادامه تحصیل برخی از ایرانیان در فرنگ زمینه تغییر دیدگاه نسبت به هویت مذهبی و ملی را پدید آورد و انحراف در الگوبرداری از مظاهر پیشرفت با آغاز دوران پهلوی به اوج خود رسید.

نگاه پهلوی اول به مقوله توسعه یافتگی و مبارزه با عوامل عقب افتادگی همانند پترکیزیسم بود. او پس از مسافرت به ترکیه و ملاقات با آتاترک و مشاهده مظاهر غرب برایین باور شد که حجاب سبب عقب افتادگی ایران زمین است ! به همین علت دستور کشف حجاب زنان و یکدست کردن لباس رسمی مردان ایرانی را صادر کرد. از آن زمان که رضا پهلوی با سلطه بر کشور شکل لباس پوشیدن مردم ایران را تغییر داد و نقطه تاریکی در تاریخ ایران رقم زد، تا کنون مدهای مختلفی در ایران رایج گردیده که تقریباً در اغلب آنها عناصر مذهبی و ملی رعایت نشده و بیشتر الگوبرداری تقلیدی از مدل های غربی بوده است. حکومت پهلوی و روشنفکران غرب زده برایین باور بودند که باید فرهنگ ایران را اروپایی کنند تا بدین ترتیب از ضعف و عقب ماندگی رهایی یافته ، در ردیف کشورهای پیشرفته قرار گیرند ! بنابراین مدگرایی و غرب گرایی در ایران ، در یک بسترفکری و دوشادوش هم رشد کرده اند .

گرچه مدگرایی و غرب گرایی دو مفهوم جدا از هم و دارای تعریف متمایز از یکدیگرند ، اما سیر تحولات تاریخی و اجتماعی در ایران به گونه ای سرنوشت این دو مفهوم را با هم گره زده است که هرگاه سخن از مدگرایی به میان می آید ، مفهوم غرب گرایی نیز به ذهن متبادری شود. همین طور در ایران و کشورهای نظیر آن ، رشد صنعتی در راس شعارها قرار گرفت و خیلی زودتر از آن ، طرز تفکر ، نحوه زندگی و آداب پوشش دچار تغییر شد . میل به «اروپایی زیستن» در جامعه ایرانی باعث شد که به جای بازسازی و نوسازی چارچوب اقتصادی و اجتماعی جامعه خود ، به طواهر صنعتی شدن توجه شود . از آن زمان به بعد مهم ترین جلوه اروپایی شدن ، پوشیدن لباس های اروپایی و ترویج مدهای غربی به شمار می رفته است.

• بررسی نظرات جامعه شناختی و روان شناختی

▪ سازگاری خودانگیزانه:

«هربرت بولومر» یکی از مهم ترین نظریه پردازان کنش متقابل، معتقد است که مدها بیانگر سازگاری خودانگیزانه عظیمی از جمعیت کشورها با محیط آنهاست . این تطابق طی دو مرحله نوآوری و انتخاب صورت می گیرد . در مرحله نوآوری تمامی مدهای جدید با توجه به پذیرش اجتماعی به وجود می آید ، اما برخی از آنها نادیده گرفته می شود. در مرحله انتخاب، مد اشاعه می یابد. این فرآیند دارای سه کارکرد می باشد؛ اول انتخاب میان مدل های مختلف ، موجب انتخاب مدل های مناسب تر می شود و این امر موجب هم شکل شدن افراد می گردد . دوم مدل ها طی یک روند منظم از گذشته به آینده حرکت می کنند . سوم این احساس مشترک را پروراند ، شکل داده و یک تجانس روحی به وجود آورده که آنها در مقابل مدهای گذشته قرار می دهد. طبیعت مد با ارتباط ذاتی دو مفهوم بیان می شود : مد داروخارج از مد . بولومر اشاره کرده که این واژه ها مشخص کننده یک الگوی مداوم تغییر است که گروه های خاص به طور موقتی آن را می پذیرند تا دوباره جایگزین شوند. هرچند که مد را در محدوده الگوهای زینتی قرار می دهند . اما تغییر مد در بسیاری از جنبه های زندگی نسبتاً مستقل بوده، تحت تاثیر آن قرار دارند و بدون آنکه به جنبه های دیگر زندگی تاثیر گذارند ، تغییر می یابند .

طبق گفته بولومر ، مدها به جنبه های دیگر زندگی تاثیر نمی گذارند ، ولی خود از آن تاثیر می پذیرند . این در حالی است که مشاهده می گردد که اگر یک پدیده برای فرد بیشتر از هر چیز اهمیت داشته باشد و فرصت های مناسبی در دستیابی به اهدافش بیاید ، در عمل مدگرا شده و سعی می کند گرایش بیشتری به آن پیدا کند . در این حالت زندگی را از منظر به روز بودن یا نبودن نگرسته و بدین سان تاثیر زیادی در زندگی اش باقی می گذارد . این مطالب از آنجا سرچشمه می گردد که هر ابزاری در کنار خود ایدئولوژی خود را هم به همراه می آورد .

▪ ناهمنوایی:

هرجامعه در درون خود ارزش ها و هنجارهای خاصی را تعریف کرده که تخطی از آن ناهنجاری محسوب می شود. به عقیده «تالکوت پارسونز» کجروی امری نسبی است، چرا که عملی که ممکن است از نظر جامعه کجروی محسوب شود، دسته ای آن را هنجار بدانند.

«رابرت مرتن» معتقد است که آدم ناهمنوا الزاما خطاکار نیست. وی بین ناهمنوایی و کجروی تمایز قائل شده است. بسیاری از افراد ناهمنوا، نظیر منتقدین فرهنگی و اصلاح طلبان اجتماعی، رفتار ناهمنوایانه خود، یعنی عدم پذیرش اهداف یا راهکار از دیگران را پنهان نمی کنند و برای این امر توجیهات خاص خود را دارند. افراد دیگری را که می توان در دسته ناهمنوایان جای داد، مدگرایان جوانی هستند که برای عمل خود دلایل خاص خود را دارند هرچند که این رفتارها با هنجار و فرهنگ حاکم در جامعه سازگار باشد. از جمله دلایل آنها تنوع طلبی است که می توان آن را پذیرفت زیرا از نظر روانی با ویژگی شخصیتی جوان سازگار است. می توان گفت که هر منحرفی ناهمنوا است، ولی هر ناهمنوایی منحرف نیست. بر اساس نظریه مرتن، مدگرایان ناهمنوا خوانده می شوند، اما نمی توان آنها را در حوزه انحراف اجتماعی قرار داد. حتی ممکن است اصول و روش های ناهمنوایان به علت تغییر در هنجارها و ارزش ها، در زندگی مردم قرار گیرد و عدول از آن ناهمنوایی و انحراف تلقی شود. به نظر «آنتونی گیدنز»، هنجارها در میان فرهنگ های مختلف و حتی بین خرده فرهنگ های گوناگون درون یک جامعه فرق می کنند. مثلا هنجاری که در فرهنگی، طبیعی قلمداد می شود، در فرهنگی دیگرانحراف به حساب می آید. کجروی را می توان ناهمنوایی با هنجار یا مجموعه هنجارهای معینی تعریف کرد که توسط تعداد قابل ملاحظه ای از مردم در اجتماع یا جامعه ای پذیرفته شده است.

هیچ جامعه ای را نمی توان به سادگی به کسانی که از هنجارهای منحرف می شوند و کسانی که با آنها همنوایی می کنند، تقسیم کرد. از آنجا که همه کجروها در یک طبقه قرار نمی گیرند، می توانند چندین دسته باشند با تخلف های متفاوت، یعنی منحرفین درجه بندی شده به ترتیب تخلف های شان. همه هنجارهای اجتماعی با ضمانت های اجرایی همراه هستند که از آنها در مقابل ناهمنوایی حمایت می کنند. ضمانت اجرایی هر واکنشی از سوی دیگران نسبت به رفتار یک فرد یا گروه است که هدفش تامین اطلاعات از هنجار معینی می باشد.

ضمانت اجرایی ممکن است مثبت باشد (دادن پاداش برای همنوایی) یا منفی (تنبیه برای رفتاری که همنوایی نمی کند) ضمانت اجرایی به دوصورت رسمی (مانند نظام کیفری) و غیررسمی (مانند خانواده) می باشد. مدگرایی جوانان عملی نیست که نیازمند به ضمانت اجرایی رسمی داشته باشند، چرا که جوانان ذاتا تنوع طلب بوده و این عمل باعث ناهمنوایی آنان با هنجارهایی جامعه می شود. به همین منظور باید به جوانان طریقه درست همنوایی کردن با رعایت هنجارها را آموخت. ضمانت اجرایی غیر رسمی (مثل تأیید نشدن این رفتارها از طریق خانواده) نیز می تواند نتایج خوبی داشته باشد.

▪ رقابت بین طبقه بالا و پایین :

سبک هایی که به منظور تشخیص پدید می آید، توسط طبقات پایین تر ساختار اجتماعی مورد تقلید قرار گرفته که به نوبه خود طبقات بالا را به نوآوری و ابداع در مد تشویق می نماید. در این دیدگاه مدگرایی تنها یک رفتار نمی باشد، بلکه کارکردی پویا میان طبقات بالا و پایین جامعه می باشد. به عبارت دیگر افراد طبقات پایین سعی می کنند که هر چه بیشتر شبیه افراد طبقات بالا باشند، در سویی دیگر نیز افراد طبقه بالا وقتی بین خود و طبقات پایین تفاوتی نمی بینند، سعی می کنند وضع گذشته را رها سازند و با خرید کالاها و لباس های گرانقیمت مانع از رسیدن طبقات پایین به سطح آنان شوند. پس از مد نیز برای برتری نشان دادن خود استفاده می شود. «گنورگ زیمل» جامعه شناس آلمانی، مد و مدسازی را فرآیندی می داند که بر اثر کشمکش میان طبقات متضاد برسر دستیابی به منابع بیشتر با تکیه بر فراگرد تمایز حاصل می شود. به اعتقاد وی، مد صورتی از تقلید و بنابراین صورتی از تشخیص اجتماعی است. ولی در عین حال ضمن دگرگونی مستمر خود یک زمان را از زمان دیگرویک قشر اجتماعی را از یک قشر دیگر متمایز می کند. مواردی را که مربوط به یک طبقه اجتماعی است متحد کرده و آنها را از دیگران منفک می کند. در نتیجه این انتخاب است که مد به وجود می آید و هنگامی که توده مردم در تلاش برای ازمیان بردن تفاوت های ظاهری مربوط و طبقه اجتماعی از آن تقلید کنند، این مد را به خاطر یک شیوه مردم پسند جدید رها می سازند. خصوصیات واقعی مد ایجاب می کند که در یک موقع به وسیله بخشی از یک گروه معین، یعنی اکثریت عظیمی که صرفا در مسیر پذیرش آنها هستند به مرحله اجرا درآید. به مجرد آن که یک نمونه از مد مورد قبول عام قرار گرفت، دیگر از آن به صورت مد سخن نمی گوئیم. هنگامی که مد گسترش یافته و عمومیت پیدا کند، به تدریج به پایان خود نزدیک شده و نابود می گردد. «هربرت اسپنسر» خاطرنشان می سازد که مد یکی از خصایص هم رنگی با جماعت است که سعی می کند مردم را با همدیگر هم رنگ نماید. او معتقد است مد برعکس تشریفات، موجب شباهت به اشخاص طبقه بالاتر می شود؛ در واقع نوعی تقلید ناشی از رقابت است در برابر تقلید ناشی از پسند و ستایش.

▪ مدگرایی و گروه مرجع:

طبق نظر «مارکس» اگر خانه ای بزرگ یا کوچک، مشابه خانه های اطرافش باشد، نیاز اجتماعی سکونت را به راحتی مرتفع می کند؛ اما اگر یک خانه بزرگ در کنار یک خانه کوچک باشد، اعضای خانه کوچک، خود را در یک کلبه تصور می کنند. گروه مرجع به عنوان ابزاری که ما را در تصمیم گیری یاری می کند، می تواند نقش مهمی در زندگی ما ایفا کند. بدیهی است که عموماً ما به مقایسه ابعاد مطلوب می پردازیم؛ از این روتلاش می کنیم تا برای کسب پایگاه شبیه پایگاه مطلوبیت را در خود احیا کنیم و همیشه گروهی را به عنوان گروه مرجع در نظر داشته باشیم؛ این گروه مرجع معیار مقایسه ما می باشد. بسیاری از لباس هایی که ما می پوشیم در ابتدا توسط هنرپیشگان و ورزشکاران پوشیده شده، سپس به بازار عرضه می گردد و چون همین طرح توسط آنها پوشیده شده، مردم آنها را خریداری کرده و استفاده می کنند. «تورشتاین وبلن» مد را وسیله ای برای این که افراد نشان دهند ثروتمند و با شخصیت و یا دارای اندیشه های بخصوصی هستند، می داند؛ لذا به محض اینکه مدی در جامعه گسترده شد، اشراف زادگان و ثروتمندان به سراغ این مد جدید می روند؛ چرا که مد قدیمی دیگر آنها را از طبقات دیگر جامعه متمایز نمی کند.

▪ مد و موفقیت:

ما برای موفق شدن در زندگی نیازمند به راه های گوناگون هستیم و هر کدام از این راه ها ما را بیشتر به موفقیت برساند، به دفعات مکرر از آن استفاده می کنیم. برای بررسی این موضوع از نظریه موفقیت و انگیزه «هومنز» استفاده می کنیم. وی معتقد است از میان اعمالی که شخص انجام می دهد، اگر آن عمل بیشتر به پاداش منجر شود، احتمال تکرار آن افزایش می یابد و قضیه انگیزه را چنین بیان می کند: اگر عملی که قبلاً باعث موفقیت شده باشد، همان موفقیت مجدداً تکرار شود، آن شخص ممکن است دست به همان رفتار بزند، با توجه به همین قضایا می توان گفت که اگر چه شخص ممکن است با مدگرایی با خانواده خود درگیر شود ولی در میان همسالان خود مورد تشویق و تأیید و اعتماد قرار می گیرد و حتی در ارتباط با جنس مخالف به موفقیت رسیده و ارزش و منزلت خود را بالاتر می برد، چون این موفقیت ها در راستای مدگرایی او انجام گرفته، این عمل بیشتر مورد تکرار قرار می گیرد.

▪ مد و ارزش و منزلت اجتماعی:

به طور کلی تمامی رفتارهای انسان در راستای برآورده کردن نیازهای اومی باشد و انسان سعی می کند در قالب رفتارها یا واکنش ها بتواند به نیازهای خود پاسخ دهد. مدگرایی نیز یکی از رفتارهایی می باشد که ما طی آن به طور ناخودآگاه به نیازهای خود پاسخ می دهیم. به اعتقاد «ابراهام مازلو» نیازهای انسان پنج دسته می باشد که عبارت اند از: نیازهای جسمانی (اساسی ترین نیازهای حیات، مثل غذا و آب)، نیازهای امنیتی (محیط فیزیکی و احساسی مطمئن)، نیازهای تعلق داشتن (برقراری دوستی و پذیرش از سوی دیگران)، نیازهای احترام (شناخت، توجه و نیاز از سوی دیگران)، نیازهای خودشکوفایی (پیشرفت، بالاترین دسته نیازها) به گفته مازلو ارزش و منزلت یکی از نیازهای مهم انسان می باشد. جوانان نیز بر حسب مقتضیات سنی می خواهند از ارزش و احترام دیگران برخوردار باشند و برای رسیدن به این هدف از ابزارها و شیوه های مختلف استفاده می کنند؛ برخی از طریق درس خواندن، عده ای با ورزش و هنر و برخی نیز با تغییرات ظاهری باب روز اظهار وجود می نمایند. بنابراین از لحاظ روانی مد با خودنمایی و نیاز به جلب توجه دیگران به خود بستگی دارد.

▪ ریشه یابی:

همان طور که اشاره شد دلیل به وجود آمدن مد را می توان به حس تنوع طلبی و کنشش افراد به سمت ابداع و تغییر و تجربه این تغییرات دانست. سابقه این مسئله در اولین جوامع بشری نیز مشاهده می شود، چرا که هر یک از قشرهای این جامعه دارای سلیقه و نوع پوشش متفاوتی بودند و این تنوع طلبی بشر را از همان بدو پایه گذاری جوامع بشری می توان ملاحظه نمود.

مردم و بخصوص نوجوانان و جوانان بنا بر میل ذاتی خویش، تنوع طلب و خواهان تغییر و تحول هستند و لذا این علاقه وجود دارد که خود را به شکل افراد و گروه های محبوب اجتماعی و یا ستارگانی که پیرامون آنها تبلیغات حیرت آوری وجود دارد، در آورند. در این میان با توجه به قدرت، تنوع و گستردگی تبلیغات غربی می توان گفت که ستاره ها و مدل های آنها، بسیار فراگیر تر و تاثیرگذارتر از انواع داخلی هستند. مد و مدگرایی را می توان از جهتی مولود مدرنیسم دانست. مدرنیسم نگاه نو به عالم و آدم است، نگاه و شناختی که برخاسته از زیستن در حال و گسستن از گذشته بوده و صریحاً با مفهوم سنت در تقابل می افتد. مدرنیته که شکل عینیت یافته فرهنگ مدرن است، همراه و همزاد با گذرا گذشتگی به حال، نوآوری، تجدد و مد است. از این رومدرنیته همواره خود را در ستیز و چالش با کهنگی، رکود، قدمت و سنت و پیروی از هنجارهای پایدار قرار می دهد و کنشش و تمایل آن به سوی تجدد و نوآوری در فرهنگ و ارزش های اجتماعی است. بنابراین، نوآوری در تفکر و رفتار به عنوان نماد اندیشه مدرنیسم قلمداد می شود و از آنجا که جوامع غربی موطن و مظهر مدرنیته بوده اند، فرایند مدرنیزاسیون (مدرن سازی) و اشاعه طرح ها و مدهای نو، رابطه مدگرایی و غرب گرایی را نشان می دهد. برای این که به چگونگی پذیرش مد در جوامع امروزی بپردازیم، باید به قوانین مذهبی و عرفی،

فرهنگی و اجتماعی احاطه داشته باشیم . در جامعه ای مثل ایران ، مشاهده می کنیم که هیچ گاه قانون و عرف به مردم اجازه نمی دهد که مانند زنان و مردان غربی با پوشش نیمه برهنه در جامعه تردد کنند .

پس هرگز مد شدن چنین پوشش هایی در جامعه ایران به وقوع نخواهد پیوست . می توان گفت خاستگاه اولیه مد در یک جامعه حالات روحی، روانی و عرف آن جامعه می باشد . دراینکه درجوامع امروزی تقریباً هرچند ماه یک باروبا تغییر فصل ، شاهد مد شدن و تغییرات بسیاری در انواع رفتارها هستیم ، جای هیچ شک نیست که این سرعت تغییر مرهون پیشرفت صنعت است . (مدهای پوششی وابسته به صنایع نساجی ، مدهای آرایشی وابسته به صنایع شیمیایی و ...) حتی به جرات می توان گفت مدهای خود یک صنعت به حساب می آید .

بسیاری از صنایع خود را درصنعت مد شریک می کنند تا به بازارهای بیشتر و خریداران و در نهایت درآمد بالاتری برسند. صنایعی مثل رنگرزی، پوشاک، عطروحتی خودرو در این راه به درآمدهای زیاد رسیده اند. اگر بخواهیم به بررسی چگونگی پذیرش مد در دنیا بپردازیم ، می بینیم که مد بر اثر یک اتفاق یا رخداد حادث نمی شود. این طور نیست که یک فرد بدون هیچ بررسی و هدفی به یک تغییر و تحول بپردازد و سپس از آن به عنوان مد یاد شود. بلکه مد حاصل یک بررسی و تحقیق در زمینه های گوناگون است . زمانی که یک شرکت تولید لباس تصمیم به ابداع یک مد جدید می گیرد ، به فرآیندی دقیق و منظم برای این کار نیاز دارد تا بتواند طرح مورد نظر خود را عرضه نماید . این فرآیند شامل شناخت صحیح و کامل جامعه هدف ، فرهنگ ، مذهب و قوانین ، نحوه استقبال از طرح های قبلی ، سلیقه و طبع جوانان، میزان تاثیرپذیری جوانان و دیگر افراد جامعه از طرح های ارائه شده ، نوع آب و هوای مناطق مورد نظر ، رنگ پوست، مو و چشم انسان های منطقه هدف ، نحوه انتخاب ، سلیقه و زمان بندی برای ارائه مد می باشد. تولیدکنندگان پوشاک، عطرو لوازم آرایشی ، لوازم خانگی ، خودرو و ... که همگی در خلق مد موثرند ، با تغییر برخی شاخصه ها به تحقیق در آنها می پردازند و از نتایج این تحقیقات است که مثلاً تولید کنندگان پوشاک به کارخانجات نساجی و رنگرزی سفارش پارچه با رنگ مد نظر را می دهند و با نظر طراحان مد به تولید و ارائه اجناس خود به عنوان یک طرح و مد جدید می پردازند.

البته در جوامع پیشرفته چنین کارهایی صورت می پذیرد و در کشورهای درحال توسعه یا عقب مانده فقط تقلید است که به رواج یک مد کمک می کند . چنانچه شاهد هستیم افراد با دیدن یک فیلم، سریال، خبر، عکس یک هنرپیشه یا ورزشکارمشهور به تقلید از اوپرداخته وعده ای نیزبه تولید نوع پوشش وی می پردازند و آن را مد جلوه می دهند وبا گشاد و تنگ کردن ، یا کوتاه و بلند کردن مدل های قبلی ، سبک جدیدی ازمد را ارائه می دهند . حال به این پرسش می رسیم که چرا جامعه ما درحال حاضر دچاراین تقلید شده وازاصالت وهویت مذهبی وملی دورشده است ؟ درپاسخ به این مسئله اشاره می کنیم که درحال حاضر فناوری وصنایع مرتبط با مدگرایی جوانان کمتریافرهنگ مان تناسب دارند و این باعث شده که ما در جامعه مان رواج بی رویه لباس ، لوازم بهداشتی و آرایش ، رنگ ، خودرو خارجی و وارداتی از سایر کشورها باشیم . در این میان نگاه واردکنندگان نیزبیشتر مبتنی بر پایه سودآوری بیشتر از این کاراست که همین موضوع باعث ورود اجناس با کیفیت فرهنگی پایین می باشد.

• انگیزه وزمینه های روانشناختی مدگرایی در جوانان :

علاوه بربرساخت های تاریخی واجتماعی ، مدگرایی در بین جوانان از یک سری اصول وسازه های روان شناختی نیز تبعیت می کند وبا انگیزه ها ونیازهای چندی در ارتباط است . میل به دیده شدن توسط دیگران درتمام انسان ها به نسبت های مختلف وجود دارد . گاه این خصلت به صورت نوعی خودنمایی وتقلید چشم بسته از فرهنگ بیگانگان جلوه می کند واغلب نتیجه آن ترویج هویت های بیگانه است. جامعه شناسان معتقدند که رواج برخی مدها ، گاهی اوقات به معنای مخالفت جوانان یک نسل با محیط پیرامونشان است . به عبارتی هنگامی که جوانی قادر نباشد آزادانه دیدگاهش را بیان کند ، امکانی برای رشد اقتصادی خود فراهم نبیند ، راهی برای تفریح و ابراز شادی ها و هیجانانش نیابد ، به ناچار برای رهایی از این فشارها و یا برای مهار کردن خشم خویش از جامعه ای که تصور می کند زندگی را بر او تنگ کرده است ، گاه به صورت خودآگاه یا ناخودآگاه و برای شکستن ارزش های رسمی رایج اعلام می کند . او در این شرایط در سکوتی ظاهری و با به فاصله گرفتن از ارزش های جامعه می خواهد بگوید : «من هستم . مرا ببینید »!

• ابرازوجود وجلب توجه دیگران:

افراد هستند که با تعویض و تغییر هرروزلباس و آرایش خود وخرید لباس های گران قیمت و مد روز ، در صدد جلب توجه دیگران بر می آیند . استفاده از لباس های چسبناک وبراق ورنگارنگ ، جوراب های شبیه تور ماهیگیری ، کفش هایی با پاشنه های خیلی بلند، آرایش تند با رنگ های غیر طبیعی و ... (که بیش از همه در بین جوانان و بخصوص دختران رایج است) ، باعث جلب توجه دیگران شده ، نگاه هایی را به خود معطوف می دارد. یکی از دلایل گرایش جوانان به مد به خاطر مورد توجه قرار گرفتن (ابراز وجود و خودنمایی کردن) و پاسخگویی به نیازهای روانی آنهاست . جوانان به دلیل داشتن روحیه تاثیرپذیر آمادگی بیشتری برای پدیده های نو دارند . دلیل دیگر هم می تواند سرخوردگی ها و نداشتن اعتماد به

نفس و چشم و همچشمی باشد که افراد را به سوی مدهای مختلف می کشاند . البته عده ای هم هستند که هیچ دلیل خاصی برای تبعیت از مد ندارند و فقط به خاطر اینکه این پدیده در جامعه رواج پیدا کرده از آن استقبال می کنند، می خواهند جای خود را در میان اطرافیان و هم سن و سال های خود بازکنند و بابت آن هزینه های بسیاری را تقبل می کنند، حتی اگر برایشان مشکل باشد . در ادامه به تکمیل این بحث می پردازیم.

منبع : روزنامه رسالت

<http://vista.ir/?view=article&id=341205>

 vista.ir
Online Classified Service

آقایانی که خیلی چاق هستند

- ژاکت هایی را که دارای لایه های اضافی هستند نپوشید.
- از کراوات های جلف استفاده نکنید.
- پیراهن های راسته هم نپوشید.
- یقه پیراهن های رسمی خود را در اندازه های مناسب خریداری کنید.
- کسی که مچ دستش بزرگ است هرگز از ساعت کوچک استفاده نکند.
- جلیقه های سنگین و گشاد و یا ژاکت های پشیمی نپوشید.
- پوشیدن ژاکت هایی را که یقه پهن دارند را فراموش کنید.
- از پوشیدن شلوارهای بلند و یا پارچه های محکم و سخت اجتناب کنید.
- لباس یقه ۷ و جلیقه یا پیراهن های مردانه با طرح عمودی و پیراهن هایی با یقه باریک یا باز بپوشید.
- از کمربند هایی که رنگشان تک است و سنگین و مردانه هستند استفاده کنید.
- از ژاکت های بلند و راه راه گیره دار استفاده کنید. ژاکت هایی که ۳ یا حتی ۴ دکمه دارند.
- لباس های بافتنی زیبا بپوشید چون این لباس ها به جای اینکه شما را چاق تر نشان دهند شما را جمع و جور می کنند.

منبع : تغذیه و رژیم درمانی

<http://vista.ir/?view=article&id=129575>

 vista.ir
Online Classified Service

آقایانی که خیلی لاغر و باریک اندام هستند

- پیراهن و یا ژاکت هایی را که یقه ۷ هستند نپوشید.
- از کراوات های باریک هم استفاده نکنید.
- پیراهن و یا کت و شلوارهایی که راه راه هستند نپوشید.
- پارچه های روشن یا تاپ های خیلی تنگ و محکم نپوشید چون شانه های شما را کوچکتر نشان می دهد.
- ژاکت های یقه دار بپوشید و همین طور روی پیراهن جلیقه بپوشید.
- از پوشیدن کت و شلوار و یا دامن و ژاکت های چهار دکمه ای اجتناب کنید.
- شلوار های رزمی گشاد و محکم بپوشید. شلوار هایی که هر دو طرفش جیب داشته باشد. جیب هایی بزرگ که بتوانید در آن چیزی قرار دهید.
- ژاکت های بافتنی سنگین و کلفت بپوشید.
- پیراهن های دکمه دار و یقه باز و پهن که حداکثر بلندی را داشته باشد بپوشید.

منبع : تغذیه و رژیم درمانی

<http://vista.ir/?view=article&id=129574>

 vista.ir
Online Classified Service

آقایانی که شکم شان بزرگ است

- جلیقه و یا هر چیزی را که خیلی کوچک باشد نپوشید. چون شکم تان را بزرگتر نشان خواهد داد.
- لباس های دستباف نپوشید چون به شکم تان می چسبند و ساکن و ثابت می ماند.
- شلوار تان را خیلی بالای شکم تان قرار ندهید چون خیلی مضحک و خنده دار به نظر می رسد.

- از پوشیدن کت و شلوار و پیراهن و یا ژاکت های چهار دکمه ای اجتناب کنید.
- از پارچه های رنگ روشن استفاده کنید.
- لباس های آزاد و گشاد و تیره از جنس کتان بپوشید.
- شلوار هایتان را به اندازه ای بخرید که تا روی شکم تان بیاید.
- مطمئن شوید که کراواتتان پهن است و تا روی کمر بند تان می رسد.
- ژاکت و شلوار یک رنگ بپوشید و همیشه به دنبال ژاکت های دو دکمه ای باشید.

منبع : تغذیه و رژیم درمانی

<http://vista.ir/?view=article&id=129567>

 vista.ir
Online Classified Service

آقایون به تناسب اندامتان لباس بپوشید

گرچه گفته شده که "همه ی آقایون یکسان خلق شده اند"، اما وقتی صحبت از هیکل و نوع لباس پوشیدن به میان می آید، این عقیده کاملاً اشتباه به نظر می رسد. به خاطر کمتر بودن انحای بدن آقایان نسبت به بدن خانم ها، تفاوت اندام در آنها کمتر است. اما به هر حال باز تفاوت هایی وجود دارد. اگر بدانید که چگونه با تناسب اندامتان لباس بپوشید و از پوشیدن چه مدل هایی خودداری کنید، در هر اجتماعی خوش تیپ ترین خواهید بود. یک نکته که همیشه موقع خرید لباس های جدید باید به خاطر داشته باشید این است که برآورده بودن لباس در تئوری در درجه اول اهمیت قرار دارد. اگر

یک کت زیبا و گران در تن شما مناسب به نظر نمی رسد، دیگر مهم نیست که چقدر گران باشد یا مارک آن چه باشد، چون به درد شما نمی خورد. برعکس، اگر یک کت ارزانتر خوب به تن شما بنشیند و آن قسمت هایی از بدنتان را که دوست ندارید خیلی نمایان باشد را میپوشاند، بااینکه قیمت چندانی ندارد، اما شما را خوش تیپ نشان خواهد داد. در این مقاله می خواهیم به شما آموزش دهیم که چه لباسهایی مناسب اندام شماست و هنگام خرید باید بیشتر به دنبال چه لباسهایی باشید.

• مردان قوی هیکل

- از پوشیدن راه راه های افقی پرهیز کنید

اگر بزرگ و جثه دار هستید و مخصوصاً در نواحی شکم کمی اضافه دارید، از پوشیدن لباسهایی با راه راه های افقی و راه راه های مورب به شدت خودداری کنید. آنچه شما باید با کمال افتخار به تن کنید، پیراهن ها و شلوارهایی با راه راه های عمودی است.

این نوع پارچه راه راه نیمرخ بدن شما را بلندتر نشان داده و لاغرتر به نظر خواهید آمد. کت و شلوارهای با راه راه باریک عمودی برای شما بهترین

انتخاب است، به خصوص وقتی با یک پیراهن مشکی ساده در زیر آن سیت شود. پیراهن های راه راه عمودی باریک را هم می توانید با شلوار جین های تیره یا شلوار پارچه ای مشکی سیت کنید. برای لباس عادی‌تان هم می توانید به سراغ شلوارهای مخمل کبریتی تیره بروید.

▪ از پوشیدن کت هایی با دو چاک در پشت پرهیز کنید

شما باید سراغ کت هایی بروید که پشت شما را به خوبی بپوشاند. و به خصوص اگر احساس می کنید که در نواحی باسن کمی چاق هستید، باید از پوشیدن کت هایی که در پشتشان دو چاک دارند خودداری کنید، چون این نوع کت ها توجه را بیشتر به سمت باسن شما معطوف می کند. پوشیدن کت های بدون چاک پشت یا حداکثر یک چاک برای شما بهتر است.

▪ لباسهایی بخرید که اندازه و برازنده شماست

برخی به اشتباه تصور می کنند که لباسهای تنگ، لاغرتر نشان می دهد و قسمت های چاق و برآمده بدن را می پوشاند. البته این موضوع در خانم ها می تواند تا حدودی صحیح باشد، چون لباس زیر خانم ها می تواند تا حدی به آنها برای کنترل بعضی قسمت های چاق کمک کند. اما در آقایان به هیچ وجه اینطور نیست. لباسهای تنگ هیکل شما را حتی چاقی های شما را زنده تر هم نشان می دهد. از طرف دیگر برخی مردان چاق تصور می کنند پوشیدن لباسهای خیلی گشاد می تواند چاقی آنها را پنهان کند. اما آنها هم اشتباه فکر می کنند.

لباسهای خیلی گشاد فقط شما را از آنچه هستید چاق تر نشان می دهد. رمز لاغر به نظر آمدن این است که لباسهایی تن کنید که نه خیلی برایتان گشاد باشند و نه خیلی تنگ. لباس شما باید اندازه تن شما باشد.

▪ لباسهای تک رنگ بپوشید

پوشیدن رنگ های متضاد برای شلوار و پیراهن مثل سیاه و سفید بدن شما را دو قسمت می کند و میان تنه شما را بسیار بزرگتر نشان می دهد. در عوض بهتر است رنگ لباس بالاتنه و پایین تنه خود را از رنگ های یکجور و یک فام انتخاب کنید تا لاغرتر به نظر برسید. و اگر می خواهید خیلی لاغرتر به نظر برسید سرتاپا مشکی بپوشید. اما برای اینکه دیگران فکر نکنند به مراسم ترحیم می روید، کفش یا وسایل دیگرتان را از رنگ های مختلف استفاده کنید.

▪ از پوشیدن بلوز یقه اسکی خودداری کنید

اگر سنگین و قوی هیکل هستید، به هیچ وجه بلوز یقه اسکی تن نکنید، بلوزهای یقه هفت و تی شرت، بلوزهای آستین بلند و پلور و ژاکت برای شما مناسب تر است. به خصوص وقتی گردنتان کوتاه است، بلوزهای یقه هفت گردنتان را بلندتر نشان خواهد داد.

▪ نقش های روی لباستان را به دقت انتخاب کنید

از پوشیدن تی شرت ها و پیراهن هایی که نقش های بزرگ دارند خودداری کنید. این نوع طرح ها توجه طرف را به قسمت بالاتنه شما معطوف می کند، که اگر شکم بزرگی داشته باشید اصلاً خوشایند نیست. لباسهایی با طرح های ریز که دور از هم قرار گرفته باشند برای شما مناسب تر است.

▪ کمربند ببندید

بستن کمربند باعث می شود که قسمت کمرتان لاغرتر و جم و جورتر به نظر برسد. اما دقت کنید که خیلی آن را سفت نبندید که شکمتان بیرون بیفتد.

• مردان لاغر و قد بلند

▪ از پوشیدن راه راه های عمودی خودداری کنید

مردان قد بلند با پوشیدن راه راه های عمودی خیلی بلندتر به نظر خواهند آمد، از اینرو بهتر است لباسهای راه راه افقی انتخاب کنید. به خصوص پیراهن هایی که یک راه کلفت عمودی روی قسمت سینه دارند برای شما بسیار مناسب است چون شانه هایتان را پهن تر نشان می دهد و خوش هیکل تر به نظر خواهید رسید.

▪ از پوشیدن لباسهای تک رنگ خودداری کنید

اگر از بالا تا پایین یک رنگ بپوشید (به خصوص مشکی)، از آنچه هستید هم لاغرتر به نظر خواهید آمد. پس سعی کنید از رنگ های متضاد و مختلف در لباسهایتان استفاده کنید. باید خوشحال باشید چون دست شما در انتخاب رنگ لباس کاملاً باز است.

▪ پیراهن های اندازه خود تن کنید

پیراهن های گشاد و آزاد دور شما موج می خورد و اصلاً مناسب شما نیست. از اینرو بهتر است پیراهن ها و بلوزهایی انتخاب کنید که اندازه تن

شما باشد. اما دقت کنید لباسهای چسبان اصلاً برای شما خوب نیست چون لاغری شما را صد برابر نشان خواهد داد.

▪ کفش های پنجه گرد نپوشید

اگر واقعاً قد بلند هستید، کفش های نوک گرد باعث می شود بی تناسب به نظر بیایید. برای اینکه توازن بیشتری به هیكلتان بدهید از کفش های نوک چهار گوش استفاده کنید. وقتی موقع انتخاب کفش رسمی باشد با مشکلی مواجه نخواهید بود، اما خرید کفش های اسپرت با نوک گوشه دار کمی دشوار است، بدین منظور حتی الامکان کفش هایی بخرید که نوکشان خیلی گرد نباشد.

▪ از پوشیدن شلوار جین های تنگ خودداری کنید

شلوار جین های تنگ با اینکه در دهه ی هشتاد خیلی مُد بود، اما اصلاً برازنده شما نیست. شما بهتر است شلوار جین هایی راسته تر انتخاب کنید.

▪ از رنگ های روشن تر استفاده کنید

رنگ های روشن شما را کمی چاق تر نشان می دهد. پس بهتر است رنگ هایی مثل سفید، کرم، آبی روشن، طوسی کمرنگ، و از این قبیل انتخاب کنید.

• مردان کوتاه قد

▪ کفش های نوک مربعی انتخاب کنید

کفش های نوک تیز وقتی خوب به نظر می رسد که قدتان بلندتر باشد و شلوارتان تا حدی روی کفشتان را بگیرد. اما اگر کوتاه قد هستید، پوشیدن این نوع کفش ها شما را مثل دلقک های سیرک می کند. بهترین نوع کفش برای شما کفش های نوک گوشه دار و مربعی است.

▪ کفشتان را کمی پاشنه دار انتخاب کنید

گرچه پوشیدن کفش های با پاشنه های سنگین اصلاً زیبا نیست، اما خوب است که کفش های شما یک مقدار کمی پاشنه داشته باشد. از پوشیدن کفش های تخت باید اجتناب کنید. کفش های کمی پاشنه دار زیادی در بازار موجود است و این نوع کفش ها با هر نوع شلوار هم خوب می آید. اگر می خواهید باز هم بلندتر به نظر برسید، بهتر است از شلوارهای بلند استفاده کنید که قسمت عقب آن روی پاشنه کفشتان را بگیرد.

▪ از وسایل جانبی استفاده کنید

لوازمی مثل یک گردنبند زیبا، کراوات، یا کلاه باعث می شود که توجه افراد روی صورتتان جلب شود و کمتر متوجه هیكلتان شوند. کلاه از همه ی این ملزومات بهتر است چون قدتان را هم چند سانتی متری بلندتر می کند.

▪ از پوشیدن لباسهایی با نقش های بزرگ خودداری کنید

روی هیکل های کوتاه، نقش و نگارهای بزرگ خیلی به چشم می آید. برای شما بهتر است که لباسهایتان را با نقش های کوچک تر انتخاب کنید.

▪ شلوارهای فاق کوتاه بپوشید

شلوارهای فاق بلند برای مردان کوتاه قد چندان مناسب نیست چون باعث می شود قسمت های باسنشان را بزرگتر نشان دهد. اما شلوار فاق کوتاه پاهایتان را بلندتر نشان می دهد و باسنشان را هم بزرگ و چاق نمی کند.

▪ از کراوات های باریکتر استفاده کنید

کراوات های باریک و متوسط بدنتان را بهتر نشان می دهد. از بستن کراوات های بلند اجتناب کنید چون تناسب هیكلتان را به هم می ریزد. اگر کوتاه قد هستید بهتر است از کراوات های کوتاه تر و باریک تر استفاده کنید.

▪ آنچه برازنده شماست، تن کنید!

همه ی هیکل ها زیباست، پس از اینکه قدتان خیلی کوتاه یا خیلی بلند است نالان نباشید. شما می توانید با پوشیدن لباسهای مناسب و برازنده عیب و ایراد بدنتان را برطرف کنید. خیاطان باید یکی از نزدیکترین دوستان شما باشد. مهم نیست قد و هیكلتان چقدر است، فقط یک خیاط ماهر می تواند برای هیکل های مختلف لباسهای متناسب بدوزد.

ممکن است دوست داشته باشید که روی مُد لباس بپوشید، اما یادتان باشد اگر در اتاق پرو دیدید که به هیکل شما برازنده نیست، اصلاً فراموشش کنید. نکاتی که در این مقاله گفته شد، موقع خرید لباس خیلی به دردتان خواهد خورد!

منبع : پورتال مردمان

<http://vista.ir/?view=article&id=310397>

آیا چگونگی پوشیدن لباس روی شخصیت آدمی تاثیر می گذارد؟

لباس دست کم پاسخگوی سه نیاز آدمی است؛ یکی این که او را از سرما و گرما حفظ می کند، دیگر این که در جهت حفظ عفت و شرم به او کمک می کند و سوم این که به او آراستگی و زیبایی و وقار می بخشد. در هر جامعه ای نوع و کیفیت لباس زنان و مردان، علاوه بر آن که تابع شرایط اقتصادی و اجتماعی و اقلیمی آن جامعه است، تابع جهان بینی و ارزش های حاکم بر فرهنگ آن جامعه نیز می باشد. انسان بسته به این که برای جهان چه معنایی قائل باشد، خود را چگونه موجودی شناسد، چه سرنوشتی برای خود تصور کند و سعادت خود را در چه بداند، لباس پوشیدنش تفاوت می کند.

همانطور که گفتیم انسان بوسیله لباس به خود آراستگی و زیبایی می بخشد. خودآرایی و زینت کردن نه تنها آثار مثبت روحی و روانی در دیگران داشته و موجبات ارضاء روحی آنها را فراهم می آورد، بلکه اثرات روانی مثبتی نیز در خود فرد دارد. بنابراین نه تنها کیفیت لباس پوشیدن حاکی از شخصیت انسان است بلکه در شکل گیری و تحول شخصیت او نقش دارد. اینک بعضی از موارد ارتباط نوع پوشش و شخصیت آدمی را بر می شماریم:

(۱) پوشیدن لباس آراسته و پرهیز از هر نوع آشفتگی و پریشانی، نشانه ای

از وجود نظام فکری و ذوق سلیم در انسان است. بنابراین می توان گفت آشفتگی برونی حکایت از آشفتگی درونی می کند. زیرا انسان اگر دارای شخصیت طبیعی و سالم باشد از آشفتگی و بهم ریختگی گریزان است و نظم و ترتیب و تمیزی را بر ژولیدگی و پریشانی ترجیح می دهد.

(۲) پرهیز از خودآرایی و پذیرفتن آشفتگی و ژولیدگی در لباس به جهت تعارضی که با خواسته های فطری انسان دارد اثرات سوئی در زمینه روانی بر انسان بجای می گذارد بطوری که به تدریج سبب بروز افسردگی روحی و انهدام ذوق سلیم در انسان شده و منجر به بی اعتدالی روانی می شود، تا آنجا که علائق انسان را به زندگی و مواهب موجود در آن از حد اعتدال کاهش می دهد و او را به شخصی منزوی و گوشه گیر تبدیل می کند.

(۳) آراستگی ظاهری اگر با خود آرایی درونی همراه شود، تنها رمز موفقیت انسان در جلب محبت و راه یافتن در دلهاست، به طوری که بدون برخورداری از چنان شرایط ظاهری و باطنی، انتظار محبوبیت پیدا کردن، انتظاری بی جا خواهد بود.

در اینجا بعضی از ویژگی های لباس را که با شخصیت انسان مرتبط است از زبان روایات اسلامی یادآور می شویم:

(۱) لباس زیبا باعث تقرب به خداست. امام صادق (ع) فرمود خود را بوسیله لباس زیبا کنید زیرا خدا زیبا است و زیبایی را دوست دارد. (وسائل، ج ۳، ص ۳۴۰). بنابراین وقتی انسان احساس کند خدا او را دوست دارد تأثیر مثبتی بر شخصیت او می گذارد.

(۲) امام علی (ع) فرمود: لباس تمیز غم و ناراحتی را برطرف کرده و برای نماز یک نوع پاکیزگی است. (وسائل، ج ۳، ص ۳۴۶).

بنابراین یکی از عوامل نشاط و شادابی روانی پوشیدن لباس تمیز است.

۳) لباس تمیز باعث ذلت و خواری دشمنان می‌شود و انسان را در مقابل آنان سربلند می‌کند. امام صادق(ع) فرمود: لباس پاکیزه دشمن را ذلیل می‌نماید. (همان، ص ۳۴۶).

۴) لباس مناسب انسان را در میان مردم عزیز می‌کند، امام علی(ع) می‌فرماید: براستی نیکوترین لباس آن لباسی است که تو را با مردم همسان سازد و موجب آرایش تو در میان آنان بوده و زبانهای آنانرا از بدگویی تو باز دارد. (غرر ۱۵۲).

۵) لباس انسان باید معرفت جنس او نیز باشد بنابراین لباس مردان باید با لباس زنان تفاوت داشته باشد و هر کدام لباس مخصوص خود را بپوشند. پیامبر خدا(ص) مردانی را که لباس زنان را می‌پوشند و زنانی که لباس مردان را می‌پوشند از رحمت خدا دور دانست. (سنن ابی داود، ج ۴، ص ۶۰).

۶) لباس نباید غیرمتعارف و به اصطلاح لباس شهرت باشد. گاهی انسان بر اساس خودخواهی و تکبر لباسی را انتخاب می‌کند که نظیرش در هیچکس نبوده باشد. امام صادق(ع) فرمود: برای انسان از نشانه‌های خفت و خواری همین بس که لباسی بپوشد که به آن مشهور شود. (بحار، ج ۷۸، ص ۲۵۲). بنابراین لباس شهرت نشانه شخصیت خودخواه و متکبر است.

۷) پرهیز از لباس فرهنگهای بیگانه، کسی که فرهنگ اسلامی و ملی خود را رها کند و به رنگ و لباس بیگانگان (که مظهر آن دنیای غرب است) درآید نشانه نداشتن استقلال و نشانه وابستگی به آنان است. چنین فردی دچار احساس خود کم بینی شده است و شخصیتی ذلیل دارد. امام علی(ع) می‌فرماید: همواره حال این امت نیکو خواهد بود تا زمانی که لباس بیگانگان را نپوشند و غذاهای آنان را نخورند و آن زمان که چنین کنند خداوند آنها را ذلیل خواهد کرد. (وسائل، ج ۳، ص ۳۵۶).

۸) استفاده از رنگهای شاد در لباس اثرات غیرمستقیمی در افزایش حرکت و فعالیت و پیشرفت کار افراد می‌شود و بالطبع در سلامت روانی و شخصیتی افراد مؤثر خواهد بود. در روایتی از پیامبر خدا(ص) نقل شده که فرمودند: لباس سفید رنگ بپوشید که سبب آرامش و پاکیزگی شماست. (همان، ص ۳۵۵). بنابراین انسانی که از رنگهای روشن و شاد در لباس استفاده می‌کند از آرامش روانی بیشتری برخوردار است. از آن چه گذشت معلوم می‌شود که کیفیت و چگونگی لباس هم از نظر رنگ و هم از نظر مدل و هم از نظر آراستگی و تمیزی نشانه نوع شخصیت انسان است و چه بسا افرادی که با پوشیدن نوع خاصی از لباس‌ها دچار مسخ شخصیتی می‌شوند و به کلی رفتار و اعمالشان تغییر پیدا می‌کند.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=109107>

 vista.ir
Online Classified Service

آیا شما اسیر و قربانی مد هستید؟

برای تازه واردها، معمولا مارک "اسیر مد" چندان خوشایند نیست. کسانی که در امر مد توانا هستند از این اصطلاح برای انتقاد کردن از سایر افراد استفاده می کنند. البته معنای این عبارت هنگامی که برای افراد مختلف استفاده می شود، متفاوت است. به راستی کسی که "قربانی مد" شده است، چه تیپ و قیافه ای دارد؟ مقاله را بخوانید تا بفهمید.

• چه کسی قربانی مد است؟

در این قسمت ۳ نظریه مختلف پیرامون این مبحث ذکر شده:

اولین نظر مربوط به گفته های "کارین الدور" یک خبرنگار بخش مد می باشد. او اظهار می دارد که "قربانی مد به فردی اطلاق می شود که در یک زمان معین تمام لباس های جدید و مارک دار را بر تن می کند و خود را شبیه مانکن های ویتترین مغازه ها می کند. این فرد بیشتر شبیه به یک دلفک است."

دومین تعریف از طرف یکی از دوستانم که از طراحان قدر لباس به شمار می رود، بیان شده است. برای او مدپوش کسی است که:

الف) لباس های مارک دار بپوشد

ب) در خرید کردن بیش از اندازه وسواسی باشد

ج) فقط می خواهد "آخرین مد" را بپوشد بدون در نظر گرفتن اینکه لباس به او می آید یا خیر

در طول زمانی که در جستجوی معنای این کلمه در وب بودم به معنای

دیگری هم رسیدم. طرفداران این گروه بر این باورند که "قربانی مد فقط لباس های روز را بر تن میکند، اما زمانی که آنها را می پوشد قیافه مسخره ای پیدا می کند".

و حالا با تقدیم احترام فراوان تعریف خودم را در اختیارتان می گذارم. قربانی مد کسی است که فقط می خواهد لباس های روز را بپوشد. او تمام لباس هایی را که از طرف طراحان مطرح پیشنهاد می شود، خریداری کرده (در آن واحد) آنها را ناشیانه با یکدیگر اقدام می کند و همین امر باعث می شود که تیپ وحشتناکی پیدا کند... نه ظاهری زیبا.

اگر امسال تابستان شخص تابلویی را دیدید که تی شرت بنفش یا زرد، شلوارک سفید، کمر بند رنگی و صندل صورتی پوشیده بود و یک عینک آفتابی متالیک (زمانی که آفتابی وجود ندارد) بر چشم های خود زده بود شک نکنید که او یک قربانی مد است. حالا از این موضوع چه درسی می گیریم؟ اگر می خواهید به چشم یک دلفک به شما نگاه نشود، کارهای او را بر روی خودتان پیاده نکنید.

یک قربانی خود خیلی تلاش می کند که زیبا به نظر برسد، اما لباس های او چه ۵۰ هزار تومان باشند چه ۵۰۰ هزار تومان بازهم نمی تواند خودش را جمع و جور کند. خوش تیپ به نظر رسیدن کار ساده ای نیست و نیازمند تلاش های بسیار زیادی است. لباس هایی که می پوشید باید متناسب شرایط باشند، برآورنده شخصیت شما بوده و به تیپتان نیز بیایند. به خاطر داشته باشید که خوش تیپ بودن به نوع لباس هایی که می پوشید بستگی ندارد، بلکه باید طرز صحیح لباس پوشیدن را بیاموزید.

اگر بخواهیم شرایط فردی را که اسیر مد شده است بدتر کنیم، می توانیم به راحتی بگوییم که او در زیر فشارهای عمومی از پا در خواهد آمد. به عنوان مثال فردی "دیوید بکهام" را در یک برنامه تلویزیونی مشاهده می کند. در همان لحظه احساس می کند که باید برود و همان شلوار جین، ژاکت خلبانی و کفش های نوک تیز پوست ماری را بخرد. چرا؟ تنها به این دلیل که آنها بر تن دیوید واقعا جذاب به نظر می رسند. این افراد ممکن است یک کت و شلوار را که اصلا مناسب حالشان نیست، تنها به این دلیل که فروشنده زیرک به آنها گفته "آخرین مدل کت شلوار" است خریداری کنند.

• اسیر مد نشوید

حالا که اطلاعات بیشتری در این زمینه پیدا کردید، برای شما چند پیشنهاد داریم تا خدای نکرده جزء یکی از آن قربانیان بیچاره به شمار نروید:

• همیشه خودتان باشید

چیزی را بر تن کنید که فکر می کنید زیباست نه لباسی را که دیگران تصور می کنند، مد است. باید همیشه در لباس های خود احساس راحتی کنید، بنابر این لباسهایی را بر تن کنید که مناسب حال شما هستند. همیشه در ذهن خود طرز پوششتان را مجسم کنید و آنها طوری اقدام کنید که برآورنده باشند. اگر احساس کردید زمانیکه لباس های "مد" خود را می پوشید و آن کفش های نوک تیزتان را به پا میکنید، مردم جور دیگری به شما نگاه می کنند؛ بهتر است دیگر از آنها استفاده نکنید، چراکه این نوع لباس ها برای شما ساخته نشده اند. این امر در مورد لباس های زرق و برق دار هم صدق می کند: اگر در پوشیدن لباس های گل منگلی راحت نیستید هیچ کس شما را مجبور به انجام چنین کاری نمی کند.

• هرچه کمتر، بهتر

بعد از من تکرار کنید: من زیاده روی نمی کنم! بله؛ اصلا لازم نیست که شما تمام لباس های مدی را که دارید در یک زمان بر تن کنید. پیشنهاد من این است که در هر فصل چند لباس جدید خریداری کنید و آنها را با لباس های دیگری که در کمد خود دارید ادغام نمایید. این راه هم کم هزینه است و هم شما را در کلیه فصول خوش تیپ نگه می دارد.

• متعادل باشید

باید همیشه در جا رختی شما یک تعادل برقرار باشد به این معنا که تمام جارختی نباید از لباس های مارک دار و مد روز پر شده باشد یا اینکه بدتر... فقط لباس های دمه و از ریخت افتاده را نگهداری کنید.

پیش از اینکه تصمیم به خرید یک لباس جدید بگیرید، از خودتان سوال کنید که آیا به دلیل "مد" آنرا می خرم و یا کلا از آن خوشم می آید؟ به علاوه از خود بپرسید که اگر مثلا آن مارک اسپریت روی جیب جلوی این پیراهن نبود باز هم آنرا می خریدم؟ اگر واقعا آن لباس را دوست نداشته باشید در پوشیدن آن راحت نخواهید بود. در نتیجه بهتر است از خرید آن صرفنظر کنید.

• در پی مارک نباشید

لباس های خود را با مارک طراحان در نظر بگیرید (مثلا کمر بند بوس یا جین دیزل) با جدا کردن مارک لباس ها، آنها به شما تعلق پیدا می کنند و می توانید احساس بهتری نسبت به آنها داشته باشید.

• برده رسانه ها نباشید

تیپ خود را بر اساس آنچه در تلویزیون یا مجله ها می بینید، تغییر ندهید. افراد معروف و هنرپیشه تنها برای جلب توجه لباس های عجیب غریب و رنگ به رنگ می پوشند و شیوه لباس پوشیدن آنها مناسب زندگی روزمره نیست.

• عروسک خیمه شب بازی نشوید

لب ها و گونه هایتان را بیش از اندازه قرمز نکنید و زمانی که خورشید در آسمان نیست و همچنین در کلپ های شبانه از عینک آفتابی استفاده نکنید. امیدوارم این نکات به شما کمک کنند.

تا دیدار آینده شیک پوش باشید، اما اجازه ندهید اسیر انواع مد شوید.

منبع : پورتال مردمان

<http://vista.ir/?view=article&id=304031>

 vista.ir
Online Classified Service

آیا شما می خواهید خودتان را آرایش کنید؟

راه های بسیاری وجود دارد که شما ظاهر خود را بهتر کرده و زیباتر به نظر برسید. شما می توانید یک لباس کفش های جدید یا نو بپوشید ، بینی خود را عمل کنید یا وزن اضافی خود را کم کنید ، کمبود وزن خود را جبران کرده و وزن اضافه کنید. اما تمام این روش ها احتیاج به زمان و پول دارند. شما می خواهید همین حالا زیباتر شوید و بدون پول هم به هدف خود برسید. خوب البته این مساله ممکن است کمی غیر واقعی باشد اما به هر حال راهی وجود دارد که ظاهر شما در عرض چند دقیقه و با مبلغ تقریبا کمی بهتر شود.

آرایشی را که به شما بیشتر می آید و شما را زیباتر می کند در پیش بگیرید. ما به شما نشان خواهیم داد که چه چیزی را بخرید ، چطور از آن استفاده کنید و حتی پس از تمام شدن روز چطور آنها را پاک کنید. ما در اینجا چند نکته مهم و مفید آرایشی را متذکر می شویم . اما قبل از اینکه کارمان را شروع کنیم بهتر است این مسئله را خاطر نشان کنیم که از نکاتی که در اینجا می آموزید به عنوان وسیله ای برای آرایش کردن استفاده کنید نه گذاشتن ماسکی بر روی صورت خود.

• چه نوع آرایشی به شما می آید؟

بخشی از تفریح آرایش کردن مخلوط و آراستن رنگ ها و سایه های مختلف برای صورت های متفاوت می باشد . ولی این مسئله اهمیت دارد که وقتی شما رنگی را انتخاب می کنید این رنگ باید به نوع پوست و رنگ پوست شما و همچنین رنگ چشمان شما بیاید. اگر شما پوستی تیره دارید رنگ سرخ را با پوست خود ترکیب نکنید و اگر پوستی رنگ پریده و زرد دارید سایه های تیره هیچ جذابیتی برای شما ایجاد نخواهند کرد. پس واقعا باشید و قبول کنید که بعضی از رنگ ها در بسته بندی های خود زیباتر هستند تا اینکه بر روی صورت شما باشند.

منبع : بیرتک

<http://vista.ir/?view=article&id=97582>

 vista.ir
Online Classified Service

ادنا زینل یان

کارشناس ارشد طراحی لباس مرکز هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از ۱۳۵۶ تالار رودکی، دارای عنوان درجه یک هنری (دکتری) در رشته طراحی لباس از شورای ارزشیابی هنرمندان کشور، فعالیت در زمینه های طراحی لباس تئاتر، اپرا، حرکات موزون، مَد، یونیفرم و مسئولیت های آرشو لباس، مسئول واحد طراحی، (دکور و لباس).

تدریس دانشگاهی از بهمن ۱۳۶۳ در دانشگاه های الزهرا، دانشگاه آزاد، هنرهای زیبا دانشگاه تهران و تربیت مدرس.

برنامه ریزی و تدریس طراحی لباس مُد در کلاس های آزاد دانشکده هنرهای زیبا.

- همکاری در برپایی نمایشگاه های لباس.

- مسئول تحقیقات و اجرای پوشاک «دومین نمایشگاه مقام و منزلت زن»، تاریخ صدساله لباس بانوان، موزه هنرهای معاصر با سازمان تبلیغات اسلامی.

- مسئول بخش کارگاه «لباس و هنر» در همایش «هنر و زندگی» مرکز مطالعات و تحقیقات هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

- مسئول لباس نمایشگاه بین المللی حجاب در نمایشگاه های دائمی، ارشاد استان تهران.

- طراحی یونیفرم پرسنل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی،

راهنماهای کاخ موزه سعدآباد، تالارهای هنری، پرسنل وزارتخانه‌ها و نهادها.

- عضو هیئت داورى چهارمین جشنواره تئاتر کوثر، سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران.

- عضو هیئت داورى پنجمین جشنواره تئاتر بانوان، سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران.

- عضو هیئت مدیره انجمن طراحان صحنه و لباس (سابق)

- سخنرانی پیرامون جایگاه و ارزش لباس و طراحی لباس صحنه در آمفی‌تئاتر دانشگاه شریعتی.

- سخنرانی در سمینار آموزشی تئاتر جوانان کشور (تالار مولوی)

- سخنرانی پیرامون موانع و مشکلات طراحی لباس در تئاتر ایران و خانه هنرمندان.

- همکاری با حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه هنر، بازنگری و ارزشیابی کتب مدرسان جهت چاپ. استاد راهنما در دفاعیات دانشگاه‌های تهران،

آزاد، سوره، الزهرا.

• طراحی لباس نمایش‌های:

(۱) مکبث، مجید جعفری، تالار وحدت.

(۲) فیزیکدان‌ها، رضا کرم‌رضایی، تالار وحدت.

(۳) مستنطق، مرحوم آقای جعفری، تالار وحدت.

(۴) زندگی بوعلی سینا، مرحوم آقای اسکویی، مجموعه آزادی.

(۵) آخر بازی، مرحوم خانم دکتر مزده، چهارسو، ۱۳۶۸.

(۶) من به باغ عرفان، خانم پری صابری، تالار وحدت، ۱۳۶۷.

(۷) دکتر کنوک، آقای راد، تئاتر شهر سالن اصلی، ۱۳۶۵.

(۸) تبعیدی، آقای دکتر عزیزی.

(۹) آژاکس، آقای دکتر صادقی، نیاوران.

(۱۰) خاطرات دو دوشنبه، مجید جعفری، سالن اصلی تئاتر شهر.

(۱۱) حُر، آقای سلحشور، تالار وحدت.

(۱۲) ماهان کوشیار، آقای راد، تئاتر شهر چهارسو، ۱۳۷۲.

(۱۳) تراژدی کسری، مجید جعفری، تالار وحدت.

(۱۴) ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی، آقای سمندریان، تالار وحدت ۱۳۶۶.

(۱۵) تاجر ونیزی، آقای فناپیان، تالار مولوی.

(۱۶) واتسلاو، آقای دانشور و براهیمی، تئاتر شهر سالن اصلی.

(۱۷) بازی استریندبرگ، آقای سمندریان، چهارسو.

(۱۸) آن شب که تورو زندانی بود، مجید جعفری، سالن اصلی تئاتر شهر.

(۱۹) سلطان مار، شهره لرستانی، سالن اصلی تئاتر شهر.

(۲۰) عقاب دوسر، آقای حسامی، سالن اصلی تئاتر شهر.

(۲۱) دو نمایش با یک بلیت، مجید جعفری، سالن شماره ۲.

(۲۲) تراژدی اسفندیار، حسین فرخی، تالار وحدت، ۱۳۶۹.

(۲۳) مجلس‌نامه، رحمانیان، تئاتر شهر- چهارسو، ۱۳۷۷.

(۲۴) حِرا، آقای نصرالله قادری، تئاتر شهر چهارسو، ۱۳۷۷.

(۲۵) المیرا در آتش، حسین فرخی، تالار وحدت، ۱۳۷۱.

(۲۶) باز این چه شورش است، آقای مجید جعفری، تالار وحدت.

(۲۷) باز این چه شورش است، آقای حاج سید جوادى، تالار وحدت.

(۲۸) پرند سبز، دکتر محمود عزیزی، سالن اصلی تئاتر شهر، ۱۳۷۱.

(۲۹) قصه شب، حسین جعفری، تئاتر شهر، چهارسو، ۱۳۶۳.

(۳۰) نیلوفر آبی، آقای مجتبی یاسینی، تالار وحدت.

(۳۱) ارتور اوئی، مجید جعفری، سالن اصلی تئاتر شهر، ۱۳۷۸.

(۳۲) هفت کردار، هرمز هدایت، تئاتر شهر سالن اصلی.

(۳۳) مکبث، آقای حسین فرخی، تئاتر تالار نو، ۱۳۸۳.

(۳۴) زمستان، خانم هما روستا، تئاتر شهر چهارسو، ۱۳۸۳.

(۳۵) ویتسک، آقای دکتر دلخواه، تئاتر شهر، ۱۳۸۳.

(۳۶) رومئو و ژولیت، آقای فرخی، تئاتر شهر، ۱۳۸۴.

(۳۷) ساتنا کروز، خانم هما روستا، تئاتر شهر سالن چهارسو، ۱۳۸۴.

(۳۸) زکریای رازی، مجید جعفری، تالار وحدت، ۱۳۸۴.

(۳۹) بدرود امپراطور، آقای پویان، سالن قشقایی و اصلی، بهمن و اسفند ۱۳۸۵.

(۴۰) اتاق شماره ۶، ناصر حسینی مهر، بهار ۱۳۸۶.

• همکاری با صدا و سیما

سریال «ما می‌توانیم» به کارگردانی یاسمینا، سریال «ایوب» به کارگردانی فرح‌الله سلحشور، سریال «دست‌های آلوده»، به کارگردانی حسین فرخی، تله‌تئاتر ۱۳۷۸، سریال «تا روشنایی» به کارگردانی حسین فرخی، تله‌تئاتر ۱۳۷۴.

• لوح‌های تقدیر و جوایز و تقدیرنامه

- تقدیرنامه از رئیس ستاد کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی.

- لوح تقدیر برای فعالیت‌های هنری از وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی در روز جهانی تئاتر، لوح تقدیر از وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای فعالیت‌های مستمر هنری.

- لوح تقدیر و جوایز از مشاور وزیر وقت مدیرکل ارشاد استان تهران.

- لوح تقدیر از معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در جشنواره شهید رجایی ۱۳۸۴، هفته دولت، (طراحی لباس نمونه).

- لوح تقدیر از رئیس وقت مرکز مطالعات و تحقیقات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

- دیپلم افتخار، تندیس زرین برای بهترین طراحی لباس در بیست و چهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای نمایش زکریای رازی ۱۳۸۴.

منبع : سوره مهر

<http://vista.ir/?view=article&id=275170>

 vista.ir
Online Classified Service

از زیبایی مروارید تا شفاف‌بخشی الماس

گرایش به زیبایی و زیباتر شدن در وجود هر آدمی نهفته است. چه زن و چه مرد هر دو تلاش می‌کنند تا با هر وسیله آرایشی و زینتی خود را به شکل و شمایل زیباتر دریاورند. این میل در انسان‌های نخستین نیز دیده می‌شود. استفاده از برگ و چوب درختان و پوست و موی حیوانات به

عنوان لباس و زر و زیور به خوبی گواه این است که بعد از خوراک و پوشاک مهمترین نیاز انسان دستیابی به امکاناتی است که با آن به زیبایی برسد. گرچه اغلب طرفداران به وسایل زینتی را خانم ها تشکیل می دهند ولی هزاران سال پیش این مردها بودند که به خودشان گردن بند آویزان می کردند و دستبند می بستند و موهایشان را با برگ درختان زینت می دادند. در قرون وسطی، سنگ های صاف و صیقل شده و نسبتاً روشن را از وسط سوراخ می کردند و با طناب گردن بند می ساختند.

استفاده از جواهرات در این دوران به معنای تراشیدن سنگ های گران بها و آویزان کردن آنها در گوشه لباس، کمربند و غلاف شمشیر جنگاوران بود. با شروع رنسانس در قرن چهاردهم و کشف راه های دریایی و سرزمین های جدید در آمریکا و پیدایش طلا استفاده از گردنبندها و گوشواره و سنجاق لباس در میان افراد طبقه اشراف رایج شد.

ابتدایی ترین سنجاق سینه که امروز در موزه Victoria & albert لندن قرار دارد، صفحه دایره ای شکل بود که به وسیله یک سوزن که در مرکز آن قرار داشت بر روی لباس و شل نصب می شد. جواهرات علاوه بر اینکه در تاج پادشاهان و نیم تاج عروسان به کار می رفت در زندگی افراد خرافاتی نیز جایگاه ویژه ای داشت. برخی با این باور که ارواح شریر از خانه و خانواده شان دور شود، دلقین یا اسب افسانه ای تکه شاخ را که روی سنگ تراشیده شده، بر در خانه شان نصب می کردند. مسیحیان نیز برای دفع ارواح بد، دوری از گناه، حمایت در برابر انواع خطرهای دشمنی و نجات زن باردار حین زایمان شمایل مسیح و حواریون، ساخته شده از طلا و کهربا را روی میزهای دعا می گذاشتند.

در قرن شانزدهم طراحی جواهرات به صورت آنچه امروز می شناسیم آغاز شد. اولین دستبند هم در این زمان به صورت یک زنجیر کلفت طراحی شد. از زنجیر طلا علاوه بر زیورآلات در تهیه کیف و سنجاق سینه، قلاب کمربند و کلاه نیز استفاده می شد. تمامی زیورآلاتی که برای اولین بار در ایتالیا و فرانسه ساخته شد هم اکنون در موزه هنر لندن و لوور پاریس نگهداری می شوند. سنجاق سینه های قرن شانزدهم یکی از زیباترین نمونه های سنجاق پیراهن های زنانه است که معمولاً به صورت گل و پروانه طراحی و با سنگ های آبی و سفید و صدف مزین شده است. اولین بار زنجیر ساعت، حلقه و انگشتر در فرانسه و در قرن هفدهم ساخته شد. سنجاق ها، مروارید کاری شدند و از هنر ویترا (نقاشی روی شیشه) برای ساختن گردن بند استفاده شد. جورج راونسکرافت در سال ۱۶۷۰ در فرانسه از الماس بر روی انگشترها استفاده کرد که با استقبال فراوانی از سوی افراد طبقه اشراف مواجه شد.

کارلو جولیانی در ناپل ایتالیا، اوژنیو فونتانی در فرانسه و تیفانی در نیویورک از دیگر کسانی بودند که شروع به طراحی زیورآلات با ویترا کردند. همزمان با انقلاب صنعتی در سال ۱۷۸۹ طراحی و ساخت و فروش جواهرات ممنوع شد و سپس بعد از حدود سه سال مجدداً روی کار آمد. شکوفایی جواهرات در اروپا را باید قرن نوزدهم دانست.

پیوکاستلانی و میکل آنجلو کاتانی از نخستین کسانی بودند که در دو دهه اول قرن تمامی زیورآلات کلاسیک در اروپا را جمع و به طراحی نمونه های جواهرات باستانی پرداختند. قرن ۱۹، قرن ظهور سنگ مشکی در صنعت طلا و جواهر است. گرچه زیورآلاتی که سنگ مشکی دارند اغلب در مناسبت های عزاداری استفاده می شوند ولی در اصل نماد میهن پرستی هستند. قضیه به جنگ های فرانسه در سال های ۱۸۱۳ تا ۱۸۱۵ برمی گردد که به دلیل جنگ فقط از سنگ مشکی در طراحی جواهرات استفاده می شد.

استفاده از آلیاژهای مختلف در زیورآلات را هم آلمانی ها با ساخت بندساعت از جنس پلاتین در طراحی جواهرات مد کردند. بیشترین اشکالی که در این زمان در طراحی زیورآلات استفاده می شد عبارت بودند از گل، خوشه گندم، پروانه و خورشید که هر کدام به عنوان یک سمبل شناخته می شدند. سنجاق سینه به شکل گل که با شیشه هایی به رنگ نارنجی تزیین شده باشد، نماد باروری و پاکی است که دوشیزگان در میهمانی ها بر لباس هایشان نصب می کردند.

در قرن بیستم، مدل خاصی برای جواهرات دیده نمی شود جز اینکه برخی از کمپانی های طراحی جواهرات مثل کارتیه دست به اقدام جالب و خلاقانه می زنند.

نمونه بسیار زیبا، الگوی سنجاق سینه ای است که شرکت کارتیه در زمان جنگ جهانی دوم و بعد از آن طراحی کرد. دو طرح برای دو زمان مختلف، اولی پرنده ای بود داخل قفس به نشانه وضعیت نابسامان مردم در جنگ و دیگری پرنده ای خارج از قفس که پس از جنگ وارد بازار طلا و جواهرات شد.

حلقه های باریک و درهم پیچیده ای که هنوز هم در دنیا طرفدار دارد، یکی دیگر از بهترین طراحی های این شرکت به شمار می رود. کارتیه، طراح و جواهرساز فرانسوی در سال ۱۹۲۵ انگشتری ساخت که از ۳ حلقه باریک از طلای زرد، قرمز و سفید تشکیل شده بود و دیری نپایید که به یکی از پرفرودارترین و محبوب ترین مدل حلقه ها بین زوج ها تبدیل شد. ساخت گوشواره های بلند و دنباله دار هم محصول همین قرن است. گردنبندها

قلاده ای نیز پس از اینکه ملکه الساندر در انگلیس برای پوشاندن زخم های گلویش از آن استفاده کرد در این زمان مد شد. و اما امروز...

در قرن بیست و یکم و آن هم در سال ۲۰۰۶ کمتر تبلیغی برای طلا و جواهرات دیده می شود. بیشتر افرادی که برای تهیه زیورآلات به طلافروشی مراجعه می کنند، دنبال سنگ هایی هستند که با تاریخ و روز تولد آنها جور دربیاید. این هم از تاثیرات هند شرقی است که در اروپا و بیشتر از همه آمریکا رسوخ کرده است. حلقه های طلا و گردنبندهای پر از برلیان جز در خانواده های اشرافی و افراد مسن جایگاهی ندارد. افراد جوان به دنبال خرید گردنبندهایی با شکل و شمایل عجیب و غریب هستند؛ اژدها، تمساح، اژدر و...

مارلا فرارا طراح سیسیلی زیورآلات می گوید: با اینکه طلای زرد همواره مد است ولی در سال های اخیر جذابیتی برای جوان ها نداشته است. پلاک های هندسی که از آلیاژ های مختلف ساخته شده و طرح حیوانات ترسناک دارند، بیشترین نوع زیورآلاتی است که پشت وپشت مغازه ها خودنمایی می کند. فرارا دلیل انتخاب جوانان را جاذبه سنگ ها و تاثیرات آنها بر روح و روان می داند و ادامه می دهد: این روزها، انرژی درمانی یکی از بحث های دلخواه و مورد توجه جوانان است. وقتی هم که صحبت از انرژی درمانی می شود نمی توان نقش سنگ ها را نادیده گرفت. بنابراین هیچ جای شگفتی نیست که جوان ها، دیگر علاقه ای به طلاجات که مطمئناً قیمت شان هم چندین برابر بدلیجات است، نداشته باشند. جوانان امروز، دیگر به پیام ها توجه نمی کنند حتی در طلا و جواهرات. مهمترین پیامی که آویزهای با طرح کژدم و اژدها که اغلب نیز از طراحی ژاپنی و چینی الگوبرداری شده، این است که جرأت داشته باش و ترس.

و حال بشنوید از سنگ ها و خاصیت جادویی آنها در درمان انواع بیماری ها و خلق و خوی ها. سنگ ها علاوه بر نقشی که در زیبایی و شکوه زیورآلات ایفا می کنند، خاصیت فوق العاده ای در درمان بیماری های روحی و جسمی خواهند داشت.

• الماس

سنگ متولدین فروردین، سنگی که به سلطان سنگ ها معروف است، باعث تقویت انرژی های درونی فرد می شود. تردید و دودلی و بی ثباتی را از بین می برد، باعث تحرك و شادابی می شود و فرد را به خودباوری می رساند. اختلالات کلیه و مثانه را نیز بهبود می بخشد.

• زمرد

سنگ متولدین اردیبهشت، متعادل کننده روح و جسم است و باعث افزایش تمرکز می شود. به افرادی که مراقبه می کنند و در پی کشف و شهوند بسیار پیشنهاد می شود. سنگ کوارتز نیز از دیگر سنگ هایی است که برای افراد علاقه مند به مراقبه و یوگا مناسب است. کوارتز خاصیت الهام بخشی دارد، انرژی منفی را از محیط می گیرد و به شما آرامش می دهد.

• اونیکس

سنگ متولدین مرداد باعث تقویت اعتماد به نفس و خودباوری می شود و باعث تعادل انرژی های بدن می شود.

• اوپال

سنگی از خانواده عقیق و متعلق به متولدین مهر، برطرف کننده بیماری های روانی به ویژه افسردگی است.

نیروهای اخلاکگر محیط را از بین می برد. ضمن اینکه تاثیر ویژه ای در سلامت قلب دارد.

• فیروزه

سنگ متولدین آذر، حامی بدن از نیروهای شر و اهریمن است. به همین دلیل چشم زخم نامیده می شود. ناراحتی های روحی را بهبود می بخشد و بر عملکرد کبد و سیستم قلبی- عروقی تاثیر مثبت می گذارد.

• یاقوت قرمز

سنگ متولدین آبان، یکی از بهترین سنگ های شفا بخش است. هر نوع احساس منفی را از بدن دور می کند. اضطراب و آشفتگی و هرگونه غم و غصه را از بین می برد.

آویختن گردنبند یاقوت، انسان را به وضعیت آرام و متعادل می رساند، ضمن اینکه دردهای موضعی مثل روماتیسم و نفرس را کاهش می دهد.

• آمیتیست

سنگ متولدین بهمن، ضد دلشوره و اضطراب است و خاصیت فوق العاده ای در ایجاد آرامش در فرد دارد.

• مرجان

سنگ متولدین اسفند که منشاء دریایی دارد، در تقویت اعتمادبه نفس موثر است و بیماری های اسکلتی- عضلانی را بهبود می بخشد.

•یشم

سنگ سبزی که به کریستال آرام بخش معروف است، هیجانات درونی را کاهش می دهد و باعث افزایش نیروهای مثبت محیط می شود. ارتباط مستقیمی با میزان سلامتی دارد.

هر چه میزان تندرستی شما افزایش یابد، تیرگی آن نیز بیشتر می شود. در غیر این صورت کمی کم رنگ تر از گذشته خواهد شد، یشم سنگ احساسات و عواطف است، باعث بهبود اعتمادبه نفس می شود و میزان ایمان فرد را افزایش می دهد. خوش شانسی می آورد و قوای جسمانی را افزایش می دهد.

بهاره مهرنژاد

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=12501>

 vista.ir
Online Classified Service

از لباس هایتان مراقبت کنید

- نگهداری از مخمل و ابریشم
- پارچه های مخمل و ابریشم اگر تا شوند و در کمد یا چمدان نگهداری شوند، خط می اندازند که جلوه و بافت پارچه از بین می رود، این پارچه ها را دور یک استوانه بپیچید و تا نکنید.
- جلوگیری از چروک و تا خوردن
- هنگام تازدن لباس ها و قرار دادن آنها در چمدان برای اینکه مابین لباس، خط تا نیفتد، در محل تا، یک تکه دستمال یا کیسه فریزر بگذارید.
- جلوگیری از چروک شدن شلوار
- هنگام سفر، جمع آوری و قراردادن لباس ها در چمدان بسیار مهم است. اگر می خواهید شلوارها در حین بسته بندی در چمدان چروک نشود، توصیه می شود ابتدا قسمت بالای شلوار را قرار دهید، سپس بقیه لباس هایتان را

روی آن بگذارید و بعد پای شلوار را روی لباس ها برگردانید.

- خوشبو کردن کمد لباس

برای اینکه کمد لباسستان خوشبو باشد، هرگز لباس های کثیف و عرق کرده را به مدت طولانی در کمد آویزان نکنید. در ضمن می توانید شیشه های عطر خالی را لابه لای لباس هایتان بگذارید.

- حفظ خط شلوار

برای اینکه شلوار شما خط اتوی خوبی داشته باشد، در محل خط انداختن شلوار صابون بکشید و سپس اتو کنید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=97781>

استفاده از آرایش گرم در زمستان!

به گفته رییس انجمن مد و سلامت کانادا، رنگ آرایش برای فصول گرم و فصول سرد متفاوت است و اگر رعایت نشود، موجب مصنوعی نشان دادن چهره فرد می‌شود.

دکتر آرتور جونز معتقد است، رنگ‌های گرم مانند صورتی پررنگ، گل‌بهی، نارنجی و طلایی، رنگ‌های مناسبی برای آرایش زمستانی هستند و باید از رنگ‌های سرد مانند بنفش کمرنگ، صورتی روشن و قهوه‌ای خودداری کرد. به طور معمول، رنگ پوست در زمستان روشن‌تر است و به همین دلیل رنگ کرم پودر در زمستان باید تیره‌تر از فصل تابستان انتخاب شود و رنگ رژگونه نیز به پایه نارنجی نزدیک‌تر باشد. در عین حال، در زمستان باید به آرایش چشم‌ها دقت بیشتری کنید زیرا در سرما چشم‌ها زیبایی همیشگی خود را ندارند و سفیدتر و بی‌روح‌تر می‌شوند و تنها با آرامش (استفاده از خط چشم و سایه‌های تیره و براق و ریمل مشکی) می‌توان به آنها جلوه بخشید.

همچنین استفاده از رژلب‌های مات، جامد و نسبتاً پررنگ به جای براق، مایع و کمرنگ نیز از اصول آرایش زمستانی است.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=94826>

استفاده بیش از حد لوازم آرایشی موجب چین و چروک و پیری زودرس پوست می‌شود

مصرف بیش از حد معمول لوازم آرایش ضمن ایجاد حساسیت، لك، جوش و آکنه در پوست باعث چروك شدن آن و پیری زودرس در افراد به خصوص

خانم‌ها می‌شود.
دکتر فریبا قلمکارپور متخصص پوست و مو و فلوشیپ درماتوپاتولوژی لیزرتراپی در خصوص مصرف لوازم آرایشی و تاثیر آن بر پوست صورت ضمن تاکید بر لزوم تناسب آرایش با شرایط کاری و فرهنگی همچون متناسب بودن با پوست هر فرد، گفت: لوازم آرایشی متناسب با نوع پوست هر فرد (خشک، معمولی و چرب) باید انتخاب شود؛ همچنین توجه به کیفیت این لوازم جهت پیشگیری از بروز حساسیت‌های پوستی، آکنه و جوش و لک‌های صورت ضروریست.

استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مصرف مواد حاوی رنگدانه همچون رژ لب و رژگونه را باعث ایجاد حساسیت‌های پوستی عنوان کرد و

افزود: کرم‌های گریم نیز به دلیل مانع شدن از تنفس پوست و میزان بالای مواد شیمیایی داخل آن، کرم‌های پُرضرری هستند که مصرف آنها عوارض بسیاری را به دنبال خواهد داشت.

دکتر قلمکارپور استفاده از فرمول الگوریتم جوانی را برای حفظ و نگهداری پوست صورت برای همه افراد توصیه کرد و گفت: بر اساس این فرمول کرم‌های ضد آفتاب و کرم‌های حاوی اسیدهای میوه که اثر روشن‌کنندگی و پلینگ (لایه برداری) و ضد چروکی برای پوست دارند از سن ۱۸ سالگی برای کلیه افراد توصیه می‌شود.

همچنین، استفاده از کرم‌های مرطوب‌کننده فاقد چربی برای افراد سنین ۳۰ و ۳۵ سال به بالا توصیه می‌شود.

وی در پایان استفاده از شیرپاکن را برای پاک کردن آرایش پوست‌های خشک و استفاده از لوسیون‌های حاوی محلول پاک‌کننده و یا یک الکل ضعیف یا محلول خنثی را برای پاک کردن آرایش در پوست‌های چرب توصیه کرد.

منبع : هنر در خانواده

<http://vista.ir/?view=article&id=80548>

 vista.ir
Online Classified Service

اصول استفاده از رنگ‌ها در طراحی لباس

در ایران، هر چقدر دلتان بخواهد خیاط داریم و هر کسی برای خودش خیاط آشنایی دارد که هزارچندگاهی چند دست لباس برایش می‌دوزد، جالب است بدانید که در کشورهای اروپایی مانند انگلیس، عکس آن است. آنجا طراحان لباس زیادی در جامعه حضور دارند ولی کمتر کسی فکر رفتن به خیاطی را به ذهن خود راه می‌دهد چون این کارها در آن کشورها هزینه زیادی برمی‌دارد. در کشورهای اروپایی کسی مانند ما عادت ندارد برای یک مهمانی به بورس پارچه‌فروشی‌ها سر بزند و لباس دلخواهش را بدوزد. بنابراین حالا که از این نظر حساسی دست‌مان باز است، بد نیست علم انتخاب رنگ در طراحی لباس را یاد بگیریم. در این صورت در لباس‌هایتان

بیش از پیش خواهید درخشید.

• چشم‌نوازتر شوید

انتخاب رنگ‌های مناسب برای لباس چیزی فراتر از سلیقه شخصی است. ممکن است متخصص طراحی لباس، ترکیب نارنجی و فیروزه‌ای را برای لباس بپسندد ولی پسند دیگران احتمالا چیزی دیگر است. چون متخصص طراحی لباس با آشنایی از رنگ‌ها، رنگ‌هایی را کنار هم می‌چیند که با هم هماهنگ باشند. هماهنگی در رنگ لباس‌هایی که انتخاب می‌کنید مانند هماهنگی در نت‌های موسیقی است. همان‌طور که هماهنگی در نت‌های موسیقی می‌تواند آهنگی گوش‌نواز بیافریند، هماهنگی در رنگ‌بندی لباس می‌تواند شما را چشم‌نوازتر نشان دهد.

• از دایره رنگ کمک بگیرید

دایره رنگ، دایره مشهوری است که رنگ‌ها در آن با اصول ویژه‌ای چیده شده‌اند. اگر شما اصول استفاده از این دایره رنگ را در طراحی لباس یاد بگیرید می‌توانید لباس‌هایتان را با استفاده از الگوهایی که این دایره رنگ در اختیارتان قرار می‌دهد، ست کنید و جذاب‌تر به نظر بیایید.

• رنگ‌های مشابه

در جهت عقربه‌های ساعت رنگ‌های مشابه در کنار هم قرار می‌گیرند. برای مثال، قرمز و نارنجی و یا زرد و سبز روشن و یا سبز سیر و یشمی، شما می‌توانید این ترکیبات را برای لباس‌هایتان انتخاب کنید و بسیار برازنده‌تر به نظر بیایید.

• رنگ‌های متضاد

میان هر رنگ و رنگ متضاد آن سه رنگ فاصله است. برای مثال، قرمز و سبز سیر یا نارنجی و یشمی، یا سبز روشن و بنفش. رنگ‌های متضاد شما را پرنرنگ‌تر به نظر می‌رسانند و قدرت رنگ‌های لباس‌هایتان را بیشتر نشان می‌دهد. می‌توانید رنگ روسری و مانتو و یا بلوز و دامن‌تان را متضاد انتخاب کنید.

• رنگ‌های مکمل

چنین رنگ‌هایی در دایره رنگ درست در مقابل هم قرار می‌گیرند مانند قرمز و سبز، نارنجی و آبی و یا زرد و بنفش روشن یا سبز روشن و بنفش سیر.

• رنگ‌های گرم و سرد روشن یا تیره

بسیار عالی است که شما از ترکیب رنگ‌ها در طراحی لباس‌تان استفاده کنید. انتخاب رنگ‌های گرم و یا سرد، زنده یا کدر و مرده و یا روشن و یا تیره می‌تواند چهره شما را در لباس‌تان بسیار متفاوت جلوه دهد:

▪ رنگ‌های گرم و سرد: قرمز، نارنجی، زرد، صورتی، قهوه‌ای را رنگ‌های گرم می‌دانند. این رنگ‌ها در لباس توجه برانگیزند. رنگ گرم خودنما است و احساسات را برمی‌انگیزد. ترکیب رنگ‌های گرم در کنار هم در سر تا پای شما، شما را جسور و غنی و زنده جلوه می‌دهد. پوشیدن این رنگ‌ها را به دختر خانم‌های جوان در مهمانی‌های دخترانه پیشنهاد می‌کنیم. برعکس طیف سبز تا بنفش که شامل آبی و سایه خاکستری است، رنگ‌های سردند. مجموعه‌ای از رنگ‌های سرد احساس منفی را منتقل می‌کند ولی همیشه هم این‌طور نیست. مجموعه‌ای از رنگ‌های سبز و آبی گاه احساس پاکیزگی را تداعی می‌کند.

▪ رنگ‌های زنده و مرده: اگر شما گروهی از رنگ‌های زنده را چه گرم و چه سرد در کنار هم به کار ببرید، مانند این است که عده‌ای آدم جدی در محفلی همه با هم و درباره مطلب واحدی جر و بحث می‌کنند. کاربرد این رنگ‌ها در لباس بچه‌ها سلامت و شادابی آنها را نشان می‌دهد. رنگ‌های مرده را حتما در کنار یک رنگ زنده به کار ببرید تا تاثیر مطمئن‌تری بگذارند.

▪ رنگ‌های روشن و رنگ‌های تیره: رنگ‌های ملایم در طراحی لباس خانم‌ها، شخصیت ملایم‌تری را نشان می‌دهند. برعکس رنگ‌های روشن، رنگ‌های تیره مانند قرمز تیره، ارغوانی تیره، سبز تیره، آبی‌تیره، احساسی از بزرگی و قدرت را منتقل می‌کند که مناسب پوشاک مردانه و لباس‌های رسمی است.

رویکرد دیگری از این مبحث را می‌توانید در صفحه ۳۱ (سرگرمی) همین هفته بخوانید که تاثیر رنگ لباس تیم‌های حاضر در جام ملت‌های اروپا بر شور و شوق تماشاگران مورد ارزیابی قرار گرفته است.

• استفاده از رنگ‌ها در طراحی لباس

خیلی‌ها چون رنگ ویژه‌ای را دوست دارند بیشتر لباس‌هایشان را در آن مایه انتخاب می‌کنند ولی بد نیست اثر هر یک از رنگ‌ها را بشناسید، شاید نظراتان این بار که به خرید رفتید درباره رنگ لباس‌هایی که می‌خرید تغییر کرد:

- قرمز: قرمز رنگ پر شور و نشاطی است. رنگ قلب و زبانه‌های آتش. قرمز نگاه را به طرف خود می‌کشاند. استفاده از رنگ قرمز برای پیراهن و رنگ سفید برای دامن شما را با نشاط‌تر و زنده‌تر جلوه می‌دهد. قرمز رنگ جوانی است و نوجوانان و جوانان می‌توانند لباس‌ها و حتی کفش و کیف خود را در این مایه برگزینند.
- زرد: زرد رنگ اختار است ولی نشانه توجه و شادمانی نیز هست. رنگ آفتاب و گل نرگس. فراموش نکنید اگر لباس‌هایی به رنگ زرد و خیلی درخشنده انتخاب می‌کنید، موجب خستگی چشم می‌شود. رنگ‌های لیمویی بهتر از رنگ زرد برای لباس جلوه دارند. اگر شما روسری زرد را انتخاب کرده‌اید، می‌توانید آن را با مانتویی مشکی ست کنید تا زیباتر شود.
- سبز: سبز رنگ آرامش و درختان است. سبز بهار و طراوت را در ذهن تداعی می‌کند. شما می‌توانید گردنبندهای سبز را با کیف و یا کفش در این مایه ست کنید و بدرخشید.
- آبی: آبی رنگ آسمان و دریاست. لباس‌های آبی هم مانند لباس‌های سبز آرامش را القاء می‌کنند. اگر شما یک پیراهن یا روسری آبی روشن بپوشید، جوان و پرانرژی به نظر می‌آید، به همین دلیل است که از این رنگ در طراحی لباس‌های ورزشی زیاد استفاده می‌شود. آبی سیر نشانه وفار است بنابراین گوشواره‌ها و گردنبندهایی از این رنگ شما را سنگین‌تر جلوه می‌دهد. آبی نشانه نظافت و پاکیزگی نیز هست، به همین دلیل است که بسیاری از دندانپزشکان و کادر بهداشتی از این رنگ در لباس‌هایشان استفاده می‌کنند.
- بنفش: بنفش رنگ دلفریبی است که از دیرباز رنگ ملکه‌ها بوده است. بنفش ملایم در لباس‌های مهمانی و یا به عنوان روسری شما را رازگونه و جذاب نشان خواهد داد.
- قهوه‌ای: قهوه‌ای رنگ رسمی به شما می‌رود، به ویژه اگر اشیا و لباس‌های چرمی را در رنگ اصلی خود که قهوه‌ای است برگزینید، بسیار شیک و رسمی به نظر خواهید رسید. رنگ قهوه‌ای برای محل کار و مکان‌های رسمی عالی است.
- سفید: سفید سمبل پاکی و بی‌گناهی و صلح است. قدرت سفید را به عنوان یک رنگ کمکی دست‌کم نگیرید. آقایان اگر یک شلوار سفید و خانم‌ها اگر یک مانتو سفید در کمد لباس‌شان داشته باشند می‌توانند به راحتی آن را با هر پیراهن و روسری ست کنند.
- سیاه: سیاه رنگ شب و عزاست. ظاهر وزین رنگ سیاه آن را محبوب هنرپیشه‌ها و سیاستمداران ساخته است. اگر میل دارید که در یک مهمانی رسمی‌تر و به نظر بیایید، لباس‌هایی بپوشید که از رنگ سیاه در آن استفاده شده است. رنگ سیاه شما را لاغرتر نشان می‌دهد.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=333500>

 vista.ir
Online Classified Service

اصول ست کردن لباس و نحوه انتخاب آن

• اصول کلی

- (۱) همواره لباسی را بپوشید که کاملاً اندازه شما باشد.
- (۲) پوشیدن لباس‌های بزرگ تنها اندام شما را اغراق آمیز تر جلوه داده و آنها را پنهان نمیکند.
- (۳) بیشتر سعی کنید تنها در زمانی که کمر باریکی دارید از کمر بند استفاده کنید.
- (۴) پارچه های سنگین مانند پشمی، بافتنی و چرمی شما را سنگین

وزن تر جلوه میدهند.

(۵) پارچه های سبک وزن مانند کتان، نخی شما را لاغر تر جلوه میدهند.

(۶) رنگهای تیره شما را لاغر تر و کوچک تر میکنند.

(۷) رنگهای روشن شما را بزرگتر و حجیم تر میکنند.

(۸) لباسهای بالا تنه و پایین تنه یکرنگ شما را لاغر تر جلوه میدهند.

(۹) لباسهای بالا تنه و پایین تنه با رنگهای متفاوت شما را بلند قد تر میکند.

(۱۰) لباسهای یقه بلند گردن را کوتاه تر میکند.

(۱۱) گردن بند کوتاه نیز گردن را کوتاه تر میکند.

(۱۲) روسری که به سمت پایین آویزان شده باشد، قد شما را بلند تر

جلوه میدهد.

(۱۳) خالکوبی پیرامون گردن و روی شانه ها سبب چهار شانه تر شدن

شما میگردد.

(۱۴) لباس با خطوط افقی شما را چاق تر و با خطوط عمودی شما را لاغر تر جلوه میدهد.

• برای لاغر تر و بلند قد تر بنظر رسیدن نکات زیر را رعایت کنید:

(۱) لباسهای کاملا اندازه بپوشید لباسهای خیلی کوچک و خیلی بزرگ تنها شما را چاق تر نشان میدهند.

۲- لباسهای یکدست یکرنگ بپوشید. ترجیحا یکرنگ از سر تا نوک پا.

(۳) از پوشیده لباسهای با طرح برجسته و پارچه های زمخت خود داری کنید.

(۴) لباسهای تیره رنگ با پارچه های نازک و نرم بپوشید.

(۵) شلوار را در ناحیه کمر بالا بیاورید نه پایین تر.

(۶) کراوات با پهنای متوسط پوشیده و حتما طول آن تا کمر برسد.

(۷) از پوشیدن لباسهای با نقش و نگار شلوغ خودداری ورزید.

(۸) لباس با طرح راه راه عمودی بپوشید.

(۹) از داشتن ملزومات بیش از حد خود داری کنید.

(۱۰) کفش پاشنه بلند به پا کنید.

• برای کوتاه تر و چاق تر بنظر رسیدن نکات زیر را رعایت کنید:

(۱) لباسهای با رنگ متفاوت بپوشید.

(۲) رنگهای روشن و پر رنگ بپوشید.

(۳) کراوات پهن تر بپوشید.

(۴) لباسهای چند لایه به تن کنید.

(۵) کفش بدون پاشنه و ظریف بپوشید.

(۶) شلوار تمام قد بپوشید.

(۷) از پوشیدن لباسهای سرتاسر یکرنگ بپرهیزید.

(۸) لباس با طرح راه راه عمودی و کراوات باریک بپوشید.

• چگونه ست کنیم

(۱) رنگ جوراب باید همرنگ و یا تیره تر از شلوار باشد.

(۲) رنگ کمر بند با رنگ کفش باید یکسان باشد.

(۳) کت و شلوار خاکستری و سرمه ای با کفش مشکی، و کت و شلوار قهوه ای و زیتونی با کفش قهوه ای ست است.

• نکات ست کردن لباس برای زنان...

▪ زنان قد بلند

- (۱) از کمر بند پهن استفاده کنید.
- (۲) از دامن خیلی کوتاه و خیلی بلند پرهیز کنید.
- (۳) بهتر است پیراهن خود را داخل شلوار و دامن تو بگذارید تا خط عمودی کمرتان نمایانتر گردد.
- (۴) لباس نقش دار و طرح خطوط افقی بپوشید.
- (۵) دامن بلند و یا دمپا گشاد بپوشید.
- (۶) لباسهای سر تا پا یکرنگ بپوشید.
- (۷) از گردنبند و گوشواره کوچک استفاده نکنید.
- (۸) کیف دستی کوچک حمل نکنید.
- (۹) شلوار راسته بپوشید.
- (۱۰) تاپ نپوشید.
- (۱۱) کفش پاشنه بلند نپوشید و از کفش اندکی لژ دار استفاده کنید.

• زنان قد کوتاه و ریز نقش

- (۱) لباس با طرح راه راه افقی نپوشید.
- (۲) از لباس های رنگارنگ، ملزومات بزرگ و شلوار دمپا گشاد و یا پاچه های تا شده استفاده کنید.
- (۳) دامن کوتاه با نقش و نگار بزرگ بپوشید.
- (۴) لباس های یکرنگ و شلوار راسته و لباس تنگ و ملزومات کوچک استفاده کنید.
- (۵) خطوط عمودی و لباسهای یقه هفت بدن را کشیده تر میکنند.
- (۶) کفش کمی نوک تیز بپوشید.
- (۷) کفش پاشنه بلند بپوشید.
- (۸) از کمر بند باریک استفاده کنید.

▪ زنان چاق

- (۱) لباسهای یکدست یکرنگ بپوشید.
 - (۲) از کت و ژاکت بلند با دکمه های باز استفاده کنید.
 - (۳) از روسری شالی استفاده کنید.
 - (۴) گردنبند دراز شما را لاغر تر میکند.
 - (۵) کفش پاشنه بلند بپوشید.
 - (۶) لباس یقه هفت و قلبی شکل، گردن را کشیده تر میکند.
 - (۷) ژاکت بلند بدون اپل بپوشید.
 - (۸) لباسهای تیره رنگ بپوشید.
- نکات ست کردن لباس برای مردان...

▪ مردان قد بلند

- (۱) لباسهای یکدست یکرنگ نپوشید.
 - (۲) لباسها و شلوارهای زیبدار نپوشید.
 - (۳) کت و شلوار با خطوط راه راه با خطوط عمودی و کراوات باریک و ژاکت که طولش تا روی کمر است نپوشید.
- مردان قد کوتاه

- (۱) کفش بوت و ساق بلند نپوشید آنها شما را قد بلندتر نمیکند.
- (۲) شلوار پاچه کوتاه و یا پاچه تا شده نپوشید.

(۳) لباس آستین دار به تن کنید.

(۴) از نقش و نگار عمودی راه راه عمودی و شلوار راسته و کراوات باریک استفاده کنید.
▪ مردان لاغر

(۱) کراوات باریک و پیراهن و یا تیشرت یقه هفت نپوشید.

(۲) لباسهای براق و با خطوط عمودی و چسبان نپوشید.

(۳) کت و شلوار اپل دار بپوشید.

(۴) شلوار بگی بپوشید.

(۵) پلور حجیم و یقه اسکی بپوشید.

▪ مردان چاق

(۱) ژاکت اپل دار نپوشید.

(۲) کراوات زرق و برق دار نزنید.

(۳) دکمه پیراهن را تا انتها و بالا نیندازید.

(۴) ساعت باریک به دست نکنید.

(۵) پلور حجیم و یقه اسکی نپوشید.

(۶) بلوز و پیراهن یقه هفت نپوشید.

(۷) شلوار تنگ نپوشید.

(۸) لباس با خطوط عمودی و کراوات یکرنگ استفاده کنید.

(۹) از لباسهای تیره رنگ استفاده کنید.

▪ مردان شکم بزرگ

(۱) جلیقه و یا هر چیزی که روی شکم بیافتد و به آن فشار بیاورد را نپوشید.

(۲) شلوار را روی شکم خود نیاورید.

(۳) لباسهای براق و یا روشن نپوشید.

(۴) لباسهای گشاد و تیره رنگ بپوشید.

(۵) کراوات پهن بزنید که تا خط کمر بلند باشد.

(۶) ژاکت و شلوار یکرنگ بپوشید.

منبع : پارسی فا

<http://vista.ir/?view=article&id=90052>

 vista.ir
Online Classified Service

اگر ران های بزرگی دارید، چگونه لباس بپوشید

اگر ران های شما از آنچه که دوست دارید بزرگتر هستند، می توانید با پوشیدن لباس های مناسب آنها را بپوشانید.

قدم اول)

در تی شرت، بلوز و ژاکت های ورزشی خود از اپل و لایبی استفاده کنید. آنها باعث می شوند که بالاتنه شما عریضتر و پهن تر دیده شود؛ در نتیجه بین نیمه بالایی و پایین بدن شما تعادل برقرار می شود.

قدم دوم)

ژاکتها، بلوزها و پلورهای را انتخاب کنید که در زیر ران آویزان می شوند یا با پایین ران های شما تماس دارد. به دنبال مدل هایی باشید که شکاف های پهلوی و جانبی دارند، زیرا این مدل ها علاوه بر افزایش شیک و مد بودن، به راحتی شما در هنگام حرکت کمک می کنند. دامن های کلوش یا A شکل بپوشید.

منبع : سایت دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=100777>

 vista.ir
Online Classified Service

الگوسازی لباس امری دولتی یا مدنی؟

برخلاف نظر طراحان مد و لباس در مجلس کارشناسان می گویند یکسان سازی مانع از تحقق جامعه سالم یا سالم سازی محیط است. دکتر صدیق سروستانی جامعه شناس و استاد دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران یکی از کارشناسانی است که می گوید مد و در پی آن رنگارنگی و تنوع در جامعه به ایجاد محیط سالم در جامعه کمک می کند.

دکتر صدیق سروستانی تأکید دارد که هیچ آسیب تکی جنسیتی در جامعه وجود ندارد و عوامل دیگری در وقوع این جرایم دخیلند. گفتگوی حاضر درباره اهمیت مد و اثر آن در ایجاد یک محیط سالم و خلاق در جامعه پیش رفته است:

- جناب صدیق سروستانی، از مدتی قبل طرحی در مجلس مطرح شد که به طرح مد و لباس معروف شد، تحلیل شما از طراحی لباس ملی و مد مشخص چیست؟
- باید نکته ای را متذکر شوم. پوشش و لباس به طور کلی دو کارکرد دارد یکی «حفظ فرد در برابر

سرما و گرما» و دیگری «حفظ هنجارهای ارزشی». با این توضیح باید بگوییم همه به نوعی مشکلات را زنانه می کنند. مشکل اساسی در این است که ما نظام کنترل اجتماعی غلطی در

پیش گرفته ایم وگرنه با چنین طرحهایی مشکلات قابل رفع نیست.

• ما مدتی قبل هم شاهد این واقعه بودیم که مجلس با ارائه طرحی قصد تعیین مهریه برای دختران از طریق کمیته ای در فرمانداری هر شهر را داشت تا بتواند بر اساس شغل پدر دختر و یا مواردی مشابه مهریه را تعیین کنند. این کار نیز به نوعی همین برنامه یعنی دخالت در امور خصوصی مردم تلقی نمی شود؟

- این گونه کارها، غیر علمی ترین کارهایی است که می توان با انجام آن در تصمیم گیری های خصوصی مردم دخالت کرد. يك خانواده هم وقتی نگرانی هایش از وضع جوان خود را با محدود سازی یا دخالت در امور او بروز می دهد خطاهای جبران ناپذیری را شکل می دهد. در این گونه موارد باید تا آنجا که ممکن است دولت کنار برود و همه نهادهای غیر دولتی مشارکت کنند. باید خانواده ها جلو بیایند. در این گونه موارد نباید چنان وارد شویم که برچسب زنی کرده باشیم. اگر اینگونه دخالت کنیم محل کار هم می شود سربازخانه. باید دست به دست هم بدهیم و کاملاً مردمی و غیر دولتی معضل را مرتفع کنیم. باز هم تأکید می کنم این يك کار فرهنگی است و نه دولتی. منظورم از دولت هم معنای اعم آن است. اگر دولت بخواهد در امر لباس پوشیدن مردم دخالت کند نتیجه مطلوبی نمی گیرد.

• به هرحال وقتی سخن از لباس و مد می شود ناخودآگاه همه به فکر لباس پوشیدن زنان می افتند. برای همین هم حساسیتهایی به همراه دارد. به نظر شما چنین بحثی می تواند درست باشد ؟

- این نظر درستی نیست. ببینید ما خودمان هم هرکدام تابع مدی هستیم و براساس آن لباس می پوشیم. ست کردن لباس مقتضای سالم سازی محیط است و وقتی بتوانیم يك فضایی را ایجاد کنیم که در آن رنگها حضور دارند و تغییر در محیط قابل لمس است می توانیم به سلامت محیط امیدوار باشیم. این وضع نباید با تجمّل خلط شود.

• ببینید، مسئولان پلیس همواره عامل لباس را در وقوع حوادث تلخ دخیل می دانند. مثلاً در همین چند ماه گذشته گروه های بزهکار زنان و دخترانی را ربوده اند و پس از آزار و اذیت آنها را رها کرده اند. پلیس در تحلیل این وقایع لباس پوشیدن را عاملی برای تحريك این قبیل بزهکاران برشمرده است. به نظر شما این حرف از نظر کارشناسی محلی از اعراب دارد؟

- بگذارید تأکید کنم که هیچ آسیب اجتماعی تك جنسیتی نداریم. به عبارت دیگر تا بی قانونی نباشد ارزش قانون مشخص نمی شود بنابراین شما هیچ جامعه نرمالی را پیدا نخواهید کرد که همه مثل هم باشند. جامعه نرمال ترکیبی از کثیری از همنوایان و قلیلی از کجروان است و برای همین هم یکسری الگوها را تعریف کرده یا می کنیم. پس حتی اگر بپاییم و به زنان بگوییم از فردا در جامعه ظاهر نشوند یا اینگونه ظاهر شوند نمی توانیم مشکلی را حل کنیم چرا که اگر مدت کوتاهی چنین کنیم خواهیم دید چه تبعات وخیم تری دارد. بگذارید سنوآلی بپرسم اگر با پوشش مشکلات مورد نظر حل می شد ما زمستانها نباید شاهد وقوع جرمی از این دست می شدیم چرا که زمستانها به دلیل برودت هوا پوشش به حد اعلا می رسید ولی چرا ما شاهد وقوع چنین جرایمی هستیم.

• اصلاً چه الزامی برای وجود مد وجود دارد؟ همین که ما تابستان مجبور شویم يك لباس بپوشیم و پاییز لباسی دیگر و بعد این رویه ادامه پیدا کند هزینه های سنگینی را به جامعه تحمیل می کنیم، به نظر شما این وضع می تواند بر اقتصاد خانواده تاثیر منفی بگذارد و تبعات ناخوشایندی به همراه داشته باشد؟

- باید توجه داشته باشیم که پرداختن به مسئله مد و لباس نیازمند رویکردی چندوجهی است. باید ببینیم برای چه سنی در چه زمانی برای چه اقشاری و در چه مکانی می خواهیم به بررسی بپردازیم.

اصالتاً خود «مد» نه تنها اشکالی ندارد که به دلیل تلون و تنوعی که ایجاد می کند با احتساب مولفه های ارزشی جامعه می تواند مثبت باشد. ما موظفیم که تحول و تنوع در جامعه ایجاد کنیم. من در خود مد هیچ اشکالی نمی بینم. اما وقتی زندگی به سوی زندگی مصرفی پیش برود آن وقت خود این زندگی يك آسیب هایی دارد. اما این به معنای آن نیست که از طریق قانونگذاری و دخالت دولت کار قابل حل است.

• با این توضیحات بگذارید يك سنوآلی مطرح کنم. شما می گوید مد و اصل آن برای سلامت جامعه خوب است. اما دستکم کسانی که طرح مد و لباس را پیش برده اند معتقدند بی هنجاری در مد و لباس سبب شده که امروز در شهر لباسهایی بر تن زنان و دختران ببینیم که آن را برنتابیم. آیا این يك آسیب نیست؟

- تأکید کردم که خود مد هیچ اشکالی ندارد به جز آنکه باید هنجارهای اصلی با يك تنظیماتی در آن لحاظ شده و مورد توجه قرار بگیرد. نخست آنکه

نباید به همراه مد آن عربانی مورد نظر در غرب رواج یابد. دیگر اینکه باید ضوابطی که در فرهنگ ماست مورد توجه قرار بگیرد.

• مگر همین طرح مد و لباس نمی تواند این کار را انجام دهد؟

- نه قبلا هم گفتیم که کار دولتی نیست. با اندکی تسامح و تساهل می توانیم این کار را از طریق خود جوانان حل و فصل کنیم. این تساهل و تسامح که می گوئیم اغماض در قبال دشمن نیست.

این کار و این تساهل و تسامح برای همین جوانهای خودمان که سرمایه اجتماعی کشور هستند صورت می گیرد. این جوانها به هر حال نیازمند یکسری معافیت ها هستند. باز هم تأکید می کنم ما معافیت به دشمن نمی دهیم بلکه جوانهای خودمان را فرصت می دهیم. در این صورت وظیفه ما بزرگترها هم این می شود که با ایجاد يك نظام كنترل اجتماعی صحیح و به دور از برخورد، ضوابط اساسی را که گفتیم رعایت کنیم و اگر ما خودمان از تغییر محیط و رنگ ها حمایت کنیم و به دنبال آن باشیم می توانیم جوانان را که متقاضیان اصلی این تغییر و تحول هستند جذب کنیم.

• شما مرتب از تغییر و تحول صحبت می کنید و می گوئید این تغییر و تحول به سلامت جامعه كمك می کند. چرا چنین اعتقادی دارید؟

- نگاه کنید وقتی قدری از تهران خارج می شوید و چهره طبیعت نمایان می شود چه حال و هوایی پیدا می کنیم. بین وضع قبلی و وضع کنونی مان تحولی ایجاد می شود که در روحیه ما تاثیر می گذارد. این تغییر وقتی در نوع نگرش و حرکتهای ما نیز ایجاد بشود می تواند منشا اوضاع مثبتی باشد.

نسل جوان نیز نیازمند تحرك است. در شرایط مدرن و جدید باید باعث نوآوری شویم و تشویق به نوآوری کنیم. در این حالت جوانان خودمان اقدام به نوآوری و ایجاد مد مطابق اصول و ضوابط جامعه ما می کنند و از آن مصرف گرایی مورد نگرانی شما هم کاسته می شود.

وقتی در زندگی ما طیفی از رنگها به وجود آید سبکهای زندگی متفاوت وجود داشته باشد آن وقت وضع فرق می کند تا يك شرایط عادی معمولی. طبیعت را نگاه کنید. همه اش باهم تفاوت دارد. روز دارد، شب دارد اینها ضرری به یکدیگر نمی زنند و لازم و ملزوم یکدیگرند. بنابراین فرض اصلی غلط است. اینکه فکر کنیم با رنگارنگی پوشش تحريك پذیری بزهکاران افزایش می یابد به دلیل نظام كنترل اجتماعی ناقص ماست که جایی به نیازها درست پاسخ نداده و جایی دیگر با محدود سازش به عنوان حل ماجرا وارد عمل شده است.

• طبیعت چگونه می تواند برای سلامت اجتماعی ما موثر واقع شود و در قالب مد به كمك ما بیاید؟

- با ایجاد روح زیبایی پسندی. برای همین است که می گوئیم موظفیم که مد بیاوریم. ببینید حتی آدمی لحظه لحظه اش تغییر است. ثابت نیست. برای همین اول نوزاد خلق می شود و بعد بزرگ و بزرگتر می شود. تغییرات تولد تا مرگ حکایت از همان تنوع در طبیعت دارد که ما باید از آن و دیگر مولفه های طبیعی الگوبرداری کنیم. وقتی ما در طبیعت دو روز مثل هم نداریم و در نظام خلقت هر روز با روز دیگر متفاوت است آن وقت چرا می خواهیم همه افراد جامعه را شبیه هم و مشابه هم کنیم.

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=223985>

 vista.ir
Online Classified Service

امان از توهم فانتزی مد

پدیده هایی مثل اینترنت و ماهواره را می توان از دستاوردهای تکنولوژی به حساب آورد. اما به محض اینکه نام این دو محصول به میان می آید، بیشتر از آنکه متوجه جنبه های مثبت آنها شویم، فکerman ناخودآگاه متوجه استفاده های نادرستی که افراد از آنها می کنند، می شود.

وقتی کره زمین به یک دهکده جهانی تبدیل می شود، مردم کشور ما هم ناگزیر است که از ابزاری مانند اینترنت و ماهواره استفاده کند تا به این دهکده جهانی بپیوندد. اما متأسفانه مطابق عادت معهود این وسایل هم مانند خیلی از ابزارهای دیگر به راحتی وارد کشورمان شد، بدون اینکه فرهنگ استفاده از آن در میان مردم جا افتاده باشد و به این صورت وسایلی

که می توانست در بسیاری از جاها گره گشای مسائل مردم باشد، تبدیل به معضلی شد که شاید حالا نبودنش را به بودنش ترجیح بدهیم. وقتی جوان ها از اینترنت با کلی امکانات، فقط برای چت کردن استفاده می کنند، از ماهواره هم به عنوان الگویی برای پوشش و آرایش استفاده خواهند کرد.

دخترها و پسرهای جوان صرفاً برای اینکه به روز باشند، مانند مانکن های خارجی لباس می پوشند و آرایش می کنند و به این صورت از فرهنگ اصیل ایرانی و سنت های پدر و مادر خود دور می شوند. اکثر والدین تحمل پذیرش چنین وضعیتی را ندارند و خواه ناخواه این قضیه باعث اختلا ف در خانواده ها می شود. گاهی اوقات هم برخی از والدین برای اینکه جلوی فرزندان شان کم نیاورند و بگویند که مثل قدیمی ها فکر نمی کنند، با این سر و وضع فرزندان شان کنار می آیند و این قضیه را این طور توجیه می کنند که آنها جوان هستند و باید جوانی کنند.

روانشناسان درباره مد عقاید مختلفی دارند از جمله اینکه: عده ای مد را دلیل نوگرایی و تنوع طلبی می دانند. عده ای آن را ظهور شور و اشتیاق جوانی در مسیری هدایت نشده تلقی می کنند. گروهی معتقدند انسان ها به دلیل سرخوردگی و نداشتن اعتماد به نفس و خودکم بینی به مدهای مختلف رو میآورند و گروهی هم بدون هیچ دلیل خاصی و صرفاً به خاطر اینکه پدیده ای رواج یافته و مبادا آنها از قافله عقب بمانند، از آن تبعیت می کنند.

برخی از روان شناسان هم مد را یک رفتار اجتماعی می دانند. شبکه ای از روابط اجتماعی که دارای ارزش ها و هنجارهای خاص خود است. آنها مد را ظهور یک تاثیرپذیری روانی در سطح اجتماع می دانند که اثرات آن در رفتار، گفتار، پوشش، آرایش و... افراد بروز می کند.

اما روح متحول و همواره در تکاپوی انسان ها با تنوع طلبی در عرصه های مختلف زندگی عجین شده است. شاید ایجاد مد و پیروی از آن هم، ریشه در همین تنوع پسندی داشته باشد. علاقه به نوشدن، همیشه همراه انسان هاست. اما چه بهتر که این نوگرایی مطابق و متناسب با فرهنگ همان ملت باشد.

کشورمان از نظر فرهنگ و تمدن به قدری اصالت دارد که احتیاج ندارد مردمش درباره پوشش و آرایش از کشورهای بیگانه وام بگیرد. در ایران باستان همواره نوگرایی وجود داشته است و زنان ایرانی نیز دارای لباس های متنوع با رنگ های شاد بودند. به هر حال وقتی صحبت از مد به میان میآید، خیلی ها آن را منحصر به سر و ریخت ظاهری نوجوان ها و جوان ها می دانند، اما مدگرایی مختص یک قشر خاص و پوشاک آنها نمی شود. از جراحی بینی و بلندکردن قد گرفته تا مدل جدید آرایش مو و صورت همگی محصولات مدگرایی است. در ضمن پدیده مدگرایی فقط شامل جوان ها و نوجوان ها نمی شود. شاید به خاطر مقتضیات سنی و نیازهای ویژه این دوره گرایش به مد در این قشر بیشتر از سایرین باشد، اما در گروه های دیگر نیز این گرایش وجود دارد. مثلاً خانم خانه دار چهل، پنجاه ساله ای که به دنبال آخرین مدل سرویس طلا یا وسایل خانه است هم از مد تبعیت می کند، اما مورد اخیر به اندازه وضع ظاهری یک نوجوان حساسیت را نیست و شاید خیلی جلب توجه نکند.

متأسفانه وقتی صحبت از مد می شود اکثراً برداشتی اشتباه از آن دارند و تبعیت کردن از آن را نابهنجاری و تخریب کننده می دانند، اما پیروی کردن از مد همیشه هم بد نیست. مثلاً یکی از گرایش های جوانها رفتن به دانشگاه است آیا می توان گفت حالا که درس خواندن و دانشگاه رفتن مد شده عملی نابهنجار است که نباید از آن پیروی کرد؟

معمولاً خانواده ها برای کنترل کردن فرزندان شان و اینکه آن ها را مقید به ارزش های سنتی کنند به آنها دستور می دهند و اگر فرزندان شان، از سنت ها تبعیت نکنند آن وقت آنچه در انتظارشان است تنبیه است. اما نتیجه ای که عاید والدین خواهد شد معکوس خواهد بود و آنچه که مورد انتظار والدین است، اجرای دستورات از سوی فرزندان شان نخواهد بود. وقتی جوان یا نوجوان وادار به پیروی می شود، آنها یا در مقابل این دستورها، مقاومت و سرکشی می کنند یا تبدیل به اشخاصی منفعل و گوشه گیر می شوند و البته می توان حالت سوم را هم در این مورد لحاظ کرد و آن تبدیل شدن نوجوان به فردی دورو است که در خانه مطابق میل والدین عمل می کند و بیرون از خانه به سمت مدل های ناهنجار کشیده می شود.

خانواده با توجه به پایبند بودن به ارزش های سنتی در مقابل پدیده ای به نام مد می ایستد. اما غالباً مدل های ارائه شده از سوی اجتماع در

ذهن فرد برتری روانی دارد. الگوهایی که از طرف اجتماع ارائه می شود برای جوانان پذیرفتنی تر است، زیرا ارزش های خانوادگی به نوجوان تحمیل می شود در حالی که آن ها در انتخاب الگوهای بیرونی و اجتماعی مختار هستند.

یکی از الگوهای اجتماعی نوجوانان، گروه همسالان هستند. آن ها یک سوم شبانه روز و گاهی بیشتر از این زمان را با هم سپری می کنند و همین باهم بودن باعث می شود که بیشترین تاثیرپذیری را از همدیگر داشته باشند. نوجوان الگوی خود را از بین گروه همسال انتخاب می کند برای اینکه از گروه عقب نماند مسیر درست یا غلطی را که گروه در پیش می گیرد، طی می کند.

جامعه به خصوص خانواده در راستای ایجاد و تقویت ارزش های سازنده و مثبت می تواند موثر واقع شود. والدین باید نوجوان را متوجه این نکته بکنند که داشتن ظاهر زیبا خوب است اما همه چیز در ظاهر آدم ها خلاصه نمی شود. انسان ها اگر زیبایی باطن نداشته باشند در روابط شان با سایرین محکوم به شکست خواهند بود. نوجوان اگر متوجه شود که زیبایی باطن هم ماندگار است و هم ارزشمند و اگر بداند که زیبایی ظاهری تحت الشعاع زیبایی باطنی است و بدون آن اصلا نمودی ندارد، مسلما آن وقت به تقویت فضایل اخلاقی بیشتر خواهد پرداخت. مهمترین اقدام خانواده در جهت همراهی با نوجوان این است که او را به سوی شناخت علل بروز رفتارش سوق دهد. اگر نوجوان پیاموزد که برای انتخاب نوع پوشش و آرایش از خود سوال کند قطعا در مقابل ناهنجاری ها منطقی تر عمل خواهد کرد و به سمت ارزش های اجتماعی و مثبت پیش خواهد رفت.

نتیجه اینکه خانواده مهمترین نقش را در دستیابی نوجوان به هویت شخصی اش دارد و اجتماع با ارائه الگوهای شایسته، ایجاد بستر و فرهنگی مناسب و مهمتر از همه با زبانی مهربان و ملایم می تواند در تثبیت این هویت بکوشد.

منبع : روزنامه مردم سالاری

<http://vista.ir/?view=article&id=269587>

 vista.ir
Online Classified Service

انتخاب پودر، عطر، کرم و ماتیک

با توجه به عدم تحمل یا ناسازگاری پوست با کرم، پودر و عطر به دلیل وجود مواد تحریک کننده، رعایت نکاتی چند در حفظ سلامتی پوست ضرورت دارد. شناخت ناسازگاری مواد بهداشتی - آرایشی مذکور بسیار آسان است. برای این منظور می توان مقدار کمی از کرم، پودر یا عطر را روی پوست پشت بدن مالید چنانچه ناسازگاری وجود داشته باشد، حساسیت پوست به صورت یک اگزما خفیف بروز می کند. البته همواره باید از پودر، کرم و عطری استفاده نمود که با پوست سازگاری داشته باشد. مثلا نباید از یک پاک کننده مخصوص پوست های چرب، برای پاک نمودن پوست های خشک استفاده کرد.

• پودرها

پودرها، حالت براق پوست را ثابت می نمایند و پوست را در مقابل تغییرات

آب و هوا محافظت می کنند. پودرها که تا اندازه ای خشک هستند، بیشتر برای پوست های چرب مناسب می باشند. از پودر هنگامی می توان در پوست خشک استفاده نمود که قبلا پوست با ماده ای چرب پوشیده شده باشد.

پودر حاوی تالک می باشد و ضمن جذب عرق، حالت روغنی پوست را نیز تخفیف می دهد. املاح پودرهای سفید خیلی سبک بوده همچنین نشاسته برنج موجود در پودرها تاثیر مفیدی بر پوست دارند. از سوی دیگر، "کائولن" موجود در پودرها، شفافیت و برافایی پوست را از بین می برد. پودرهای حاوی پودر ابریشم، خاصیت جذب کنندگی دارند و رطوبت پوست را می گیرند. البته در برخی موارد رنگ ها و عطرها موجود در پودرها، حساسیت در پوست ایجاد می کنند که به تدریج و طی چند هفته التیام می یابند.

• عطرها

عطرها طبیعی یا مصنوعی همواره می توانند بر روی پوست ایجاد حساسیت نمایند. این حساسیت ها به صورت یک اگزما خفیف همراه با تورم پوست بروز می کند که با عدم استفاده از عطرها، از بین می رود.

• کرم ها

کرم ها به ندرت ایجاد حساسیت می نمایند. البته کرم هایی که منافذ پوست را مسدود می سازند، گاهی پوست را تحریک و ملتهب می نمایند. با این حال باید از کرم های قابل تحمل پوست که فاقد مواد تحریک کننده باشند، استفاده نمود.

• ماتیک ها

ماتیک ها که علاوه بر ایجاد رنگ درخشان، نرمی مخاط لب و اصولا حفاظت لب ها را به عهده دارند از یک ماده روغنی، مواد رنگی، عطر و یک ماده ضد عفونی کننده تشکیل یافته اند. برخی از ماتیک ها که دارای گلیسرین و آب می باشند، خشک بوده و از روی لب ها دیرتر محو می شوند. البته این نوع ماتیک ها بیشتر از انواع دیگر ایجاد حساسیت می نمایند و باعث ایجاد حالت تورم در لب ها می شوند. حساسیت به ماتیک که با خارش، تورم و پوسته پوسته شدن غیرعادی لب ها پدیدار می شود، با عوض کردن ماتیک، ضمن تست آن بر روی پوست پشت بدن از بین می رود.

منبع: بیرنگ

<http://vista.ir/?view=article&id=97584>

انتخاب رژلب مناسب

معمولا خانم ها به دنبال روشی هستند تا مدت زمان آرایش خود را کوتاهتر کنند. در این قسمت راه کارهایی برای آرایشی ساده ظرف مدت زمان ۵ دقیقه و یا حتی کوتاهتر بیان شده است:

• دقیقه اول: قلم موی رنگ بر را برداشته و بر روی گودی چشم، کک و مک ها و هرگونه کیودی و سرخی موجود بر روی پوست بزنید و با نوک انگشتان خود بر روی قسمت های ذکر شده ضربه های آرامی وارد کنید تا مواد بخوبی جذب پوست شما شده و نقاط مذکور را کاملا پوشش دهند.

• دقیقه دوم: با پد و یا فرچه مخصوص پن کک را به طور یکسان به قسمت

های مختلف پوست

خود بزنید. البته این کار را با ملایمت انجام دهید تا باعث از بین رفتن بیرنگ کننده نشود.

• دقیقه سوم: قلمو را به پودر پوشش دهنده آغشته کنید و آن را به زیر، بالا و اطراف چشم خود به خوبی بمالید.

• دقیقه چهارم: با استفاده از فر مژه، مژه های خود را حالت دهید سپس از ریمل سیاه رنگ استفاده کرده و آنرا تنها بر روی نوک مژه های خود بزنید.

• دقیقه پنجم: به وسیله یک رژگونه برنز رنگ، گونه و پشت چشمهای خود را کمی تیره کنید و در آخر نیز از رژ لب مورد علاقه خود استفاده کنید.
با کمی تمرین می توانید مدت زمان این کار را به کمتر از ۵ دقیقه نیز برسانید.
• انتخاب رژ لب مناسب.

□ چرا رنگ این رژ لب مثل عکس روی جلدش نیست؟ شاید رنگش واقعا بد باشه!! اما نه، اینطور نیست. اگر رنگش واقعا بد بود شما هیچ موقع آنرا خریداری نمیکردید. برای اینکه رنگ واقعی رژلب ها نمایان شود باید ابتدا بر روی لب خود زیرسازی انجام دهید.

□ چگونه میتوان رنگ مناسبی برای زمینه انتخاب نمود؟ برای اینکه بتوانید رنگ مناسب و دلخواه را انتخاب کنید، تستر را برداشته و کمی از آن را بر روی یک تکه کاغذ سفید امتحان کنید (این روشی است که عکاس و فیلم بردارهای حرفه از آن استفاده می کنند زیرا همیشه رنگ زمینه در فیلمها نمایان می شود) و ببینید که آیا رنگ مورد نظر شما همین است یا خیر. تشخیص رنگ بر روی پوست اندکی دشوار است در حالیکه انجام چنین کاری با استفاده از کاغذ بسیار ساده می باشد. شما واقعا به دنبال چه هستید؟ ما از روی تمام تئوری های موجود به چند نکته اساسی دست پیدا کردیم و می خواهیم آنها را با شما در میان بگذاریم. از یکی از رنگهای موردعلاقه خود مثلا قهوه ای برای زیرسازی استفاده کنید. در اینجا به شما می گوئیم که استفاده از تون های مختلف چگونه می تواند چهره شما را تغییر دهد:

۱- قرمز/ صورتی: باعث می شود تا چهره شما گرمتر، قوی تر و بانفوذ تر به نظر برسد. البته باید توجه داشته باشید که این رنگ باعث می شود تا تمام رنگ های قرمز صورت بیشتر نمایان شود بنابراین در استفاده از این رنگ کمی محتاط تر عمل کنید.

۲- زرد / نارنجی: رنگهای گرم و ملایم می باشند و برای پوست های کمی تیره مناسب هستند. البته اگر رنگ پوست شما به زردی گرایش دارد بهتر است از پیش زمینه سبز / آبی برای زیرسازی استفاده کنید و از رنگ زرد هم بیشتر از نارنجی استفاده کنید زیرا رنگ نارنجی باعث می شود تا رنگ پوست شما تا حدی به سمت خاکستری و کیود گرایش پیدا کند.

۳- سبز / آبی: یکی از رنگ هایی که می تواند به چهره شما ژرفا بخشد، قدرت نفوذ را بالا برده و قیافه چشمگیری به شما بدهد رنگ سبز/آبی است. البته استفاده بیش از اندازه نیز ممکن است این تصور را ایجاد می کند که انگار شما در حال راه رفتن زیر نور لامپ مهتابی هستید!!

۴- نقره ای / خاکستری: این رنگ به چهره شما شفافیت و ملایمت اضافه می کند و برای استفاده روی پیش زمینه های روشن بسیار مناسب است به همین دلیل این روزها طرفدارهای بسیار زیادی دارد و رنگ رژهای زیرسازی شده را نیز ملایم و براق می کند. فقط باید مراقب باشید که بیش از حد به سمت خاکستری/آبی متمایل نشود زیرا باعث آشکار شدن گودی های زیر چشم می شود.

۵- سبز: هه هه؟! سبز؟؟ بله، بعضی وقت ها، مارک های خیلی معروف سبزه های بی نظیری تولید می کنند که معمولا با رنگ های تون آبی ست هستند. استفاده از این رنگ شما را فانتزی می کند. البته در سایر قسمت های صورت نیز باید از رنگهای بیشتری استفاده کنید. (همیشه رنگ های مایل به قرمز طرفدارهای زیادی دارند...اما در میان آنها رنگهای سبز فوق العاده ای نیز دیده می شوند...فقط کافی است روی رنگ لبها دقت کنید)

• طرز استفاده از رژلب

هر رنگ پوستی که دارید و حتی اگر آنرا دوست ندارید (مثل گودی های آبی و خاکستری دور چشم و برخی کیودی های موجود بر روی پوست صورت) سعی کنید هیچ گاه رنگ پوست و رژلبتان یکسان نباشد زیرا مثل این است که شخصی پوست خود را برنزه کند و بعد هم لباس قرمز بپوشد. این کار باعث می شود تا قیافه شما به بدترین حالت ممکن درآید.

<http://vista.ir/?view=article&id=238606>

انتخاب رنگ موی مناسب

- ساختمان موی سر
 - موی سر شامل ساقه و ریشه می باشد
 - موی يك بافت مرده است (بغير از ریشه) كه از پروتئين كراتين تشكيل يافته.
 - موی سر بطور طبیعی ماهی ۱ سانتیمتر رشد میکند.
 - طول عمر هر تار مو روی سر ۳-۵ سال می باشد.
 - هر انسان بطور متوسط ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزار عدد مو بر سر خود دارد.
- ساقه مو شامل ۳ قسمت می باشد:

۱- قشر خارجی (CUTICLE): این لایه كه پولك مانند بوده و همانند فلس ماهی در حالت عادی بروی هم خوابیده اند اما در صورت تماس با مواد شیمیایی تحريك شده و باز می گردند و معمولاً ۴ روز طول میکشد تا به حالت اول خود بازگردند. قشر خارجی وظیفه محافظت از مو در مقابل نور، هوا و شستشو را بعهده دارد.

۲- لایه میانی (CORTEX): كراتين و رنگدانه های مو (PIGMENT) در این لایه قرار دارند. ضخامت، قابلیت ارتجاعی و استحکام مو به آن بستگی دارد. رنگدانه های مو بصورت دانه های ریز ملانين (MELANIN) بوده كه در

كیسه های ریزی موسوم به آلوئول قرار گرفته اند. كورتكس مو در اثر اكسیداسون بیش از حد توسط اكسیدان و فر و همچنین استفاده از شامپوهای نامناسب و برس زدن خشن آسیب می بیند.

۳- قسمت مرکزی (MEDULA): این قسمت تو خالی و یا پر می باشد.

• انواع رنگ مو

۱- رنگ موی موقتی: این رنگ تنها بروی کوتیکول مو قرار می گیرد و به كورتكس نفوذ نمیکند - با يك یا دو بار شامپو زدن از میان می رود - فاقد آمونیاك و پيروكسید هیدروژن است - مدت زمان انجام آن ۱۵ دقیقه می باشد.

۲- رنگ موی نیمه دائمی: رنگ حاوی مقدار اندکی آمونیاك و پيروكسید هیدروژن می باشد - معمولاً ۶-۱۲ هفته دوام دارد - مدت زمان انجام آن ۱.۵ ساعت می باشد.

۳- رنگ موی دائمی: فرمول رنگ طبیعی مو را تغییر می دهد - حاوی آمونیاك و پيروكسید هیدروژن می باشد - رنگ با رنگدانه های مو تركيب میشود - پس از ۴-۶ هفته میبایست ریشه های تازه روییده مو را مجدداً رنگ کرد - مدت زمان انجام آن ۱.۵ ساعت می باشد.

۴- هایلایت (HIGHLIGHT): رشته هایی از مو را دكلره می کنند تا روشنایی آن را افزایش دهند - حاوی آمونیاك و پيروكسید هیدروژن و رنگ بر می باشد - مدت زمان انجام آن ۱.۵ تا ۲ ساعت می باشد.

تركیبات رنگ مو، روش رنگ کردن و نحوه انتخاب رنگ مناسب...

• تركیبات رنگ مو

رنگ مو در انواع مختلفی همچون كرمها، ژلها، تیوپها و شامپوها در بازار وجود دارد. به غیر از رنگدانه های مصنوعی در فرمول رنگ دو عنصر مهم دیگر در آن شركت دارند:

۱- پیروکسید هیدروژن (HYDROGEN PROXIDE): همان اکسیدان می باشد که دو وظیفه را برعهده دارد:

- تثبیت رنگ مو

- اکسیداسیون ملانین

اکسیدان باعث میگردد تا سولفور از مو خارج گردد به همین خاطر استفاده حجم بیش از حد اکسیدان سبب نازکی و زبری تار مو میگردد. اکسیدان در حجمهای مختلف ۱۰ و ۲۰ و ۳۰ کاربرد دارد.

۲- آمونیاک: این ماده قلیایی نقش کاتالیزور را ایفا می کند - رنگ مو را روش می کند-سبب جدا شدن کوتیکول و باز شدن آن می گردد تا رنگ بتواند بدرون پوسته نفوذ کند.

- عمل رنگ شدن چگونه انجام میپذیرد؟

پیش از آنکه عمل رنگ شدن بطور دایم بخواهد صورت بگیرد می بایست پولکهای قشر خارجی باز گردند برای این کار از آمونیاک استفاده می شود - سپس اکسیدان ملانین را اکسید کرده و رنگدانه جدید طی واکنش شیمیایی ابعاد بزرگتر میگردد تا دیگر نتواند از کورتکس مو خارج گردد.

- دکلره چیست؟

دکلره (DECOLORATION) یا عمل بلیچ (BLEACHING) به عمل از بین بردن رنگ طبیعی مو اطلاق میگردد. دکلره زمانی انجام می شود که بخواهیم رنگ مو را روشنتر کرده و یا آن که از رنگ مویی که بیش از ۳ درجه از رنگ طبیعی مو روشنتر می باشد استفاده کنیم. در عمل دکلره ملانین (رنگدانه مو) اکسید میگردد. همواره پیش از دکلره کردن مو آزمون حساسیت موسوم به پچ تست (PATCH TEST) را انجام دهید زیرا در صورت حساسیت آسیب جدی به پوست خواهد زد - همچنین زنان باردار و افرادی که از قرصهای اعصاب استفاده میکنند نباید عمل دکلره را انجام دهند.

- نحوه انتخاب رنگ مو

رنگ موی شما ترکیبی از ۳ رنگ قرمز، زرد و آبی می باشد. این رنگها رنگهای اصلی نام دارند. رنگهای ثانویه شامل نارنجی، سبز و بنفش میباشند. اگر شما به تصویر زیر نگاه کنید خواهید دید که رنگ مقابل رنگ دیگر آن رنگ را خنثی میکند. مثلاً هرگاه رنگ موی شما نارنجی باشد رنگ آبی آن را تبدیل به رنگ قهوه ای-مشکی می گرداند و یا هرگاه زرد باشد بنفش آن را خنثی می کند. یکی از عوامل مهم در انتخاب رنگ، رنگ طبیعی موی شما میباشد.

- نتیجه نهایی = رنگ طبیعی مو + رنگ موی مورد استفاده

انواع رنگ ها و نکاتی در مورد موهای رنگ شده... سطح رنگ مو سطح و یا تراز رنگ مو تعیین کننده میزان روشنی و تیرگی آن میباشد.

- مشکی قوه ای خیلی تیره قوه ای تیره

□ (BLACK) (VERY DARK BROWN) (DARK BROWN)

- قهوه ای قوه ای متوسط قوه ای روشن

□ (BROWN) (MEDIUM BROWN) (LIGHT BROWN)

- بلوند تیره بلوند روشن بلوند خیلی روشن

□ (DARK BLOND) (LIGHT BLOND) (VERY LIGHT BLOND)

- بلوند پلاتینه

□ (PLATINUM BLODN)

- در انتخاب رنگ مو ۵ عامل نقش دارند:

۱- رنگ پوست

۲- رنگ طبیعی مو

۳- رنگ چشم

۴- چاقی و لاغری شخص

۵- شخصیت فرد

- رنگ موی سر شما می بایست مکمل رنگ پوستتان باشد. هیچگاه موی سرتان را بیش از ۳-۲ درجه از رنگ طبیعی خود روشنتر و یا تیره تر

نکنید. برای تشخیص رنگ سه عامل متفاوت دخیل میباشند که شامل:

- ۱- تن رنگ: گرمی و سردی رنگ را تعیین می کند. رنگهای گرم: قرمز - نارنجی - زرد و رنگهای سرد: آبی - سبز و بنفش میباشند.
 - ۲- سطح رنگ: روشنی و تیرگی رنگ را تعیین میکند که با افزایش رنگهای مشکی و سفید تغییر می یابد.
 - ۳- ضریب اشباع رنگ: درجه غلظت و یا میزان رنگدانه های موجود را تعیین می کند.
 - TINT (ته رنگ): با افزودن رنگ سفید به يك رنگ مشخص ته رنگهای آن رنگ تشکیل میگردد.
 - SHADE (سایه): با افزودن رنگ مشکی به يك رنگ مشخص سایه های آن رنگ تشکیل میگردد.
- کدام رنگ را انتخاب کنیم؟

- ۱- افراد با پوست تیره: رنگهای شرابی، مسی، شاه بلوطی، فندقی، بادامی و آجری
- ۲- افراد با پوست روشن: بلوند خاکستری یا صدفی، قهوه ای مات، بلوند دودی و هایلایت آبی و یا قرمز
- ۳- افراد با پوستهای گندمگون و برنزه: شیری، گل بهی، مسی، کرم نخودی، قهوه ای، فندقی و عسلی.
- ۴- افراد با پوستهای صورتی و سرخ: کرم گلی، زیتونی تیره و قهوه ای تیره.
- ۵- افراد با چشمهای آبی: آبی خاکستری، آبی تیره، قهوه ای و مشکی.
- ۶- افراد با چشمهای کهربایی: طلاپی، فندقی، مسی و قهوه ای سوخته.
- ۷- رنگهای گرم برای: پوستهای تیره و گندمی و اشخاص لاغر.
- ۸- رنگهای سرد برای: پوستهای روشن و افراد چاق.

• نکاتی در مورد مو و موهای رنگ شده

- ۱- بخاطر داشته باشید که موهای ظریف بدلیل داشتن لایه کوتیکول نازک تر زودتر از موهای ضخیم رنگ را بخود میگیرد.
- ۲- هرگاه پوستتان به رنگ مو آغشته شد میتوانید آن را با پودر بچه تمیز کنید.
- ۳- در آفتاب از کلاه، روسری و محصولات ضد آفتاب استفاده کنید تا از بی رنگ شدن و خشکی موهایتان جلوگیری کرده باشید.
- ۴- شامپو زدن خشن سبب خارج شدن رنگ و خشکی موی سرتان می گردد. بنابراین سر خود را با شامپوهای ویژه موهای رنگ شده با ملایمت شستشو دهید. از کاندیشنر و تقویت کننده ها استفاده کنید تا رطوبت موهایتان حفظ گردد.
- ۵- هنگام خشک کردن موهایتان با هوله این کار را با ملایمت انجام دهید تا موهایتان آسیب نبینند.
- ۶- هنگامیکه موهایتان هنوز خیس میباشند آنها را برس نکشید و بجای آن از يك شانه استفاده کنید.
- ۷- هنگام استفاده از سشوار موها را زیاد خشک نکنید. زمانی که هنوز مقداری رطوبت دارند آنها را رها کنید. با این کار از ایجاد الکتریسیته ساکن جلوگیری خواهید کرد.
- ۸- پیش از وارد شدن در آب استخر موهای خود را با آب بدون کلر شستشو داده و از کلاه ویژه شنا نیز استفاده کنید.

<http://vista.ir/?view=article&id=238603>

 vista.ir
Online Classified Service

انتخاب شلوار جین

برای اغلب جوانان، شلوار جین با ارزشترین لباس داخل کمد محسوب میگردد. معمولاً این توجه بدلیل گران قیمتی و یا زیبایی آن نبوده، بلکه بعلت

تطبيق پذیری و همه جا پوش بودن آن می باشد. شما میتوانید شلوار جین را در خانه، محل کار و گردشها و میهمانی های غیر رسمی بپوشید. برخلاف این سودمندی یافتن مناسبترین آن آسان نیست. با این شرایط زمانی که بدنبال شلوار جینی مناسب برای خود میگردید چکار باید بکنید؟ گذشته از قیمت چند نکته زیر را نیز باید بخاطر بسپارید.

• انتخاب صحیح

• به دنبال جین های مستقل از زمان بگردید

گفتن اینکه چه نوع شلوار جینی سال بعد مد خواهد شد مشکل است، اما با برگزیدن مدل های آزموده شده و استیل های واقعی جین میتوانید شلواری را انتخاب کنید که سالها شیک و مطابق با روز باقی بماند. در زیر سه مثال کلاسیک آورده شده است:

- جین های آبی اورجینال: از شلوارهای کار زیر و با دوام ساخته شده و اکنون فراگیرترین لباسی است که می توانید داشته باشید.
- جین های آبی مقداری کم رنگ شده: این نوع غیر رسمی تر از هر نوع دیگر بوده و میتوان آنرا همراه با یک کت اسپرت و پیراهن شیک بر تن نمود.
- جین های چروک: نوع سنگ شور شده قهوه ای یا جین چروک آبی. این مدل شیک تر از انواع معمولی جین بوده و همه پوش تر و معمولاً مد می باشد.

رنگ های تند تر مانند قرمز محدودیت زمانی داشته و همیشه مد نیستند. همچنین باید از رنگ های سفید و مشکی اجتناب کنید. جین های مشکی خیلی زود از مد می افتند و جین سفید نیز تا زمانیکه دون جانشین نباشید نیازی به خریداریش نخواهید داشت.

• توجه کنید که چه وقت قرار است آن را بپوشید

راحتی شلوار جین در تن مهمترین مسئله آن بشمار میرود. در نهایت شیک ترین شلوار جین هم اگر در آن راحت نباشید، باعث نامتناسب بنظر رسیدن شما خواهد شد. با این حال درنظر داشتن اینکه چه وقت و کجا میخواهید شلوار جین خود را بپوشید، در روند انتخاب آن کمک بسزائی بشما خواهد نمود.

برای مثال اگر در محل کار فقط کت و شلوار می پوشید، ممکن است شلوار جین خود را صرفاً برای قدم زدن اطراف منزل و یا گردش استفاده کنید که این به معنای داشتن محدودیتهای کمتر هنگام برگزیدن نوع و ظاهر شلوار است. با اینحال اگر در محیط کاری شما پوشیدن شلوار جین مجاز باشد، ممکن است بخواهید همیشه جین بپوشید که در این صورت باید در انتخاب شلوار خود دقت بیشتری نموده و معیارهای مهم تری را در نظر بگیرید. در هر دو حالت مطمئن شوید که شلوار جین شما با کفشها یا پوتینهایتان همخوانی داشته باشد.

مدل صحیح، تن خور مناسب و چند نکته دیگر برای انتخاب شلوار جین...

• شلوار جینی با جلوه انتخاب کنید

فقط به این دلیل که میخواهید نوع کلاسیکی را خریداری کنید، حتما نباید شلوار جینی خسته کننده را برگزینید. مدل های کلاسیک شیک در عین حال میتوانند جلوه نیز داشته باشند. مثلاً میتوانید نوع راسته، مخروطی شکل و یا پاچه گشاد آنرا انتخاب کنید.

• شلواری کاملاً اندازه را خریداری نمایید

فرقی نمی کند شلوار جینی که انتخاب می نمایید چقدر زیبا و شیک باشد، اگر برایتان بزرگ یا کوچک باشد، باعث خنده دار شدن شما خواهد شد. ابتدا مطمئن شوید که پاچه و کمر آن زیاد تنگ نباشد. همچنین باید در آینه ببینید که پشت شلوار هم خوب ایستاده باشد. یادتان باشد، اگر به شما نمی آمد، یکی دیگر را امتحان کنید.

به علاوه چون شلوارهای جین ممکن است آب رفته و کوچک شوند بهتر است که کمی قدش را بلند تر انتخاب کنید. این کار بشما امکان میدهد پاچه شلوار را کمی بالا زده و یا هر گونه اصلاح مطابق با میل خود را اعمال نمایید.

• وضعیت تن خور شلوار را بسنجید

بهترین روش برای آزمودن ارزش شلوار جین شما این است که آنرا بطور آزمایشی بپوشید. کمی با آن در فروشگاه قدم زده و مقدار حجم جیب و میزان راحتیش را هنگام نشستن بررسی کنید. آیا دسته کلید یا کیفتان جا می شود؟ آیا آن شلوار در برخی از فصول باعث گرما یا خارش در بدن میگردد؟

همچنین باید آن را با کمربندی که همیشه می بندید امتحان کنید. این باعث می شود تا از اندازه کمر و تطابق کمربند با شلوار اطمینان حاصل نمایید.

در نهایت، شلوار را با کفشهایی که همیشه می پوشید امتحان کنید، و بیاد داشته باشید که علاوه بر اطمینان از همانگی رنگ آن دو، باید ببینید که شلوار خوب روی کفش قرار می گیرد یا خیر. اگر قد شلوار کمی بلند تر بود، آن را تا بزنید. انتهای پاچه شلوار باید با قسمت بالایی کفی کفش هم طراز باشد.

• مطمئن شوید که از قبل کوچک شده است

هر کسی می داند که وقتی شلوار جین مورد علاقه اش کوچک می شود چقدر باعث عصبانیت می گردد. اطمینان یافتن از اینکه شلوار قبلا کوچک شده است، ضرر و زیان را کاهش خواهد داده و در آینده این مقدار کوچک به حداقل خواهد رسید. با این حال بخاطر داشته باشید که اندازه شلوار را کمی بلندتر از حد نیاز انتخاب کنید.

• مراقبت از شلوار جین

▪ پیش از تو زدن آنرا بشویید

قبل از اینکه پاچه شلوار را تو بزنید آن را بشویید تا ابتدا به اندازه واقعی در آید. برای اطمینان خاطر بیشتر مقداری کمتر از اندازه مورد نیاز تو بزنید تا اگر باز هم شلوار آب رفت قدش کوتاه نشود.

• شلوار را پشت و رو بشویید

اولین باری که می خواهید شلوار جین خود را بشویید، آن را جدا از لباسهای دیگر شستشو نمایید. دفعات بعد بهتر است برای حفظ رنگ و ظاهر کلی آنرا پشت رو کرده و سپس بشویید.

• آنرا در ماشین خشک کن نیندازید

همیشه شلوار جین خود را برای خشک کردن روی بند و یا روی پایه های مخصوص قرار داده و مطمئن شوید که روی هم تا نخورده باشد.

• شلوار جین شیک برای جوانان

همیشه پیدا کردن شلوار جین مناسب آسان نیست، بخصوص برای مردان که ترجیح میدهند بجای صرف ساعتها طولانی برای خرید لباس به مطب دندانپزشکی بروند. با این حال با بخاطر سپردن این نکات میتوانید شلوار جین مناسب خود را براحتی بیابید.

<http://vista.ir/?view=article&id=238592>

انتخاب کت و دامن برای زنان درشت اندام

این روزها پوشاک زنانی که درشت اندام و بزرگ هستند، فراوانتر و شیکتر از گذشته شده است. قبلا هنگامی که لباس های این گونه زنان مطرح می شد، اصولا لباس های ساده خانه در نظر گرفته می شد. اما امروزه شما می توانید لباس های شیک و مدرن را تقریبا برای هر سایزی بیابید. یک کت و دامن متناسب، انتخاب عالی برای اینچنین زنانی است، زیرا ترکیب و ساختار بیشتری نسبت به سایر مدل های لباس دارد. اگر شما کت دامن مناسبی برای سایز اندام خود انتخاب کنید، بیدرنگ باعث می شود که

آراسته تر و بهتر به نظر برسید.

۱) مشخص کنید که برای چه مراسم و موقعیتی می خواهید لباس بپوشید. کت و دامن های کاری معمولا رنگ و طرح های ساده تر و معتدل تری دارد. کت و دامن های معمولی و میهمانی های دوستانه، می تواند از پارچه و رنگهای شادتری انتخاب بشود.

بدن خود را مناسب و زیباتر نشان بدهید
۲) تعیین کنید که فرم اندام شما چگونه است. اینکه چاقی و اضافه وزن شما در چه قسمتی از اندام شما قرار دارد، در شکل و برش کت و دامنی که باید بخرید، نقش مهمی دارد. هر اندامی نیاز به لباسی دارد که کاملا با آن

متناسب باشد.

۳) کتی انتخاب کنید که متناسب اندام شما باشد. انتخاب کتی که کاملا اندازه و مناسب اندام است، برای زنانی که اضافه وزن دارند بسیار مهم است؛ زیرا ساختار و فرم کت می تواند بخش های برجسته و بزرگ بدن را بپوشاند و کوچکتر نشان بدهد. کتی انتخاب کنید که شانه های پهنی داشته باشد و به سمت کمر باریک شود.

۴) دامن هایی را انتخاب کنید که ران های شما را کوچکتر و مناسب نشان بدهد. اگر رانهای بزرگ و پهنی دارید، دامن خطی ای شکل برای شما مناسب است.

۵) از خیاطی استفاده کنید تا لباس را با تناسب اندام شما هماهنگ کند. اگر کت دامنی انتخاب کرده اید که کاملا اندازه و متناسب شما نیست، یک خیاط خوب می تواند آن را به نمونه ای مناسب تبدیل کند.

۶) کت و دامن هایی را انتخاب کنید که بتواند در قسمت کمر کمربند داشته باشد، تا اندام شما را بهتر و ظریفتر نشان بدهد. کت های کمردار مدلی جدید و جالب هستند.

۷) اگر پاهای زیبایی دارید، دامن های تا روی زانو بپوشید.

۸) از پوشیدن کت دامن های باد کرده و حجیم خودداری کنید. زنی که اضافه وزن دارد، با پوشیدن چنین لباس هایی اغلب بزرگ تر و چاقتر به نظر می رسد. در عوض لباس هایی بپوشید که قسمتهای مثبت شما را برجسته و مشخص می کند.

۹) از پوشیدن کت و شلوارهایی که جیب های بغل از رو دارد، خودداری کنید.

منبع : سایت دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=103356>

 vista.ir
Online Classified Service

انتخاب کت و شلوار دامادی

انتخاب کت و شلوار دامادی هم یکی از جالبترین بخشهای جشن ازدواج است ولی فقط کت و شلوار نیست که به آن نیاز دارید. اگر قرار است شما داماد شوید باید فهرستی از وسایل و لباسهایی را که در آن روز نیاز دارید تهیه کنید:

▪ کت و شلوار دامادی، یک دستمال گردن (بنا بر سلیقه شما)، یک پیراهن برای زیر کت، جلیقه زیر کت، جوراب ساقه کوتاه، کفش دامادی، زیر پیراهن یا همان عرق گیر، بند شلوار، دکمه سرآستین کت (این بخش را رسم است که از خانواده همسران هدیه بگیرید)، کمر بند و یک عدد گل و یا روبان برای قرار دادن در جیب کت تان (بهتر است این بخش هماهنگ با دسته گل عروس باشد).

▪ برای انتخاب کت و شلوار دامادی به سراغ رنگ های رسمی مشکی، سرمه ای و یا زغالی تیره بروید. این رنگ ها در تضاد با لباس سپید عروس هستند و جلوه بیشتری به شما در جشن ازدواج تان می بخشند.

▪ دکمه سردست های براق و رسمی، به تیپ شما حالت رسمی تری می بخشند و شما را شیک تر نشان می دهند. اگر یکی از رنگ های تیره را

برای کت و شلوار دامادی تان انتخاب کرده اید حتما برای پیراهن زیر آن سراغ رنگ های روشنی مانند سفید یا آبی روشن یا خاکستری روشن بروید.

▪ برای انتخاب کت و شلوار دامادی به دنبال خرید مارک های گران قیمت نباشید چون در این صورت مجبورید مقدار زیادی از هزینه های ازدواج را بابت خرید فقط یک دست کت و شلوار بپردازید.

▪ شما می توانید سری به ژورنال های لباس یا فروشگاه های معتبر بزنید و مدل کت و شلوار خود را انتخاب کنید سپس یک خیاط مردانه ماهر پیدا کنید و دوخت مدل کت و شلوار مورد نظرتان را به او بسپارید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=117900>

 vista.ir
Online Classified Service

انتخاب کراوات مناسب

نیازی نیست که زمان زیادی را صرف کنید تا یک کراوات عالی که با کت و شلوار و لباس شما به خوبی هماهنگ می شود، انتخاب کنید. این کار از آنچه که فکر می کنید ساده تر است. اگرچه طرح و رنگ کراوات به سلیقه شخصی مربوط می شود، اما یک کراوات مناسب باید ساختار خوبی داشته باشد.

▪ خرید یک کراوات با کیفیت

گام اول)

کراواتی با طول و عرض مناسب انتخاب کنید. این کار به اندازه اندام شما و مد بستگی دارد.

گام دوم)

کراوات را لمس کنید. یک کراوات با کیفیت باید هنگام لمس کردن نرم باشد و

از سه بخش، نه دو قسمت، که به هم دوخته شده است تشکیل شده باشد.

گام سوم)

آستر و تودوزی کراوات را که باعث ایجاد فرم و حجم کراوات می شود، بررسی کنید. کراوات باید تا پایین و نوک انتهایی خود آستردوزی شده باشد و ترجیحا از موادی تهیه شده باشد که درصد بالایی پشم دارد.

گام چهارم)

به کوک نامرئی کراوات دقت کنید؛ یک نخ شل در پشت کراوات، زیر دو لبه به هم متصل شده خواهید یافت. کراواتی که به خوبی تهیه شده باشد، زمانی که این کوک نامرئی را بکشید، باعث می شود تا کراوات جمع بشود و چین بخورد.

گام پنجم)

کراوات را روی دست خود قلاب کنید یا آویزان کنید. انتهای باریک آن باید به شکل مربع در پشت وسط انتهای پهن کراوات قرار بگیرد. کراواتی که به این شکل آویزان می شود، به خوبی بر روی سینه شما قرار می گیرد. از خریدن کراواتهایی که هنگام قرار دادن دور دوست، پیچ می خورد خودداری کنید.

گام ششم)

به جنس پارچه کراوات توجه کنید. ابریشم رایجترین جنس است، زیرا شکلش را به خوبی حفظ می کند و سبک و بادوام است. ترکیبات پولی استر نیز شکل خود را حفظ می کند، اما به خوبی پارچه های الیاف طبیعی رنگپذیر نیست. چروکیدگی بیش از حد هم یکی از مشکلات کراواتهای نخی است.

▪ انتخاب رنگ و طرح کراوات:

۱) انتخاب طرح کراوات: طرحی را انتخاب کنید که طرح پیراهن شما را تکمیل می کند. یک پیراهن راه راه ظریف، با کراواتی که راه های برجسته و مشخصی دارد هماهنگ می شود، در حالیکه پیراهنی با خطوط چشمگیر و برجسته، به کراوات ملایمتری نیاز دارد.

۲) انتخاب رنگ کراوات: پیراهن آبی کم رنگ تقریبا با هر رنگ کراواتی خوب به نظر می رسد. می توانید آن را با یک کراوات زرد یا طلایی امتحان کنید. برای ایجاد ظاهر تک رنگ، می توانید یک پیراهن تک رنگ روشن را با یک کراوات تیره به همان رنگ بپوشید، مثلا پیراهن زرشکی روشن با یک کراوات زرشکی تیره.

یک پیراهن سفید رنگ، برای کراوات هایی که رنگ تند یا طرح چشمگیر و برجسته ای دارند، زمینه خوبی است.

یادتان باشد که رنگ پس زمینه کراوات باید با پیراهن و کت شما هماهنگ باشد یا آن را تکمیل کند.

▪ مراقب باشید

۱) به طور کلی بخش های طرح دار لباس خود را به دوتا محدود کنید. اگر کت و کراوات شما هردو طرح دار است، پیراهن ساده ای را انتخاب کنید.

۲) برای کارهای تجاری رسمی یا مصاحبه های کاری، کراواتهایی با طرح و رنگ ظریفتر و ملایمتر بهتر است. کراواتهای زرق و برقدار با طرح های درشت و برجسته یا طرح های گرافیکی مشخص، باید برای موقعیتهای غیررسمی تر انتخاب بشود.

منبع : سایت دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=100775>

از آنجایی که مو در زیبایی چهره بسیار تاثیر دارد ، مدل موی مورد نظر نیز بر اساس مقتضای سنی هر فرد می‌تواند در زیباتر شدن چهره ی او موثر واقع شود. برای شما دختران جوانی که گاه دوست دارید طبق مد رفتار کرده بدون توجه به این که آیا این مدل در چهره و یا حتی شخصیت شما تا ثیر مثبت دارد یا منفی، راهکارهایی در هنر پیرایش وجود دارد که می‌تواند شما را در هما هنگ بودن چهره و مویتان راهنمایی کند...

• مصری ساده :

این مدل دخترانه و ساده را برای دختران جوانی که دارای صورتی گرد ولی گونه دار هستند پیشنهاد می‌کنیم چرا که در این مدل موها به طور یکدست

از پشت تا دو طرف صورت و تا زیر چانه کوتاه می‌شود که هم با فرق از وسط و هم با فرق از دو طرف کج برای این صورتهای مناسب است و باعث کشیدگی صورت شده و تهلی و گردی صورت را می پو شانند. با کشیدن سشوار از زیر، البته در بعضی مواقع ضروری ، این مدل بسیار شیک و ساده است. شاید بگویید موهای فری دارید که برای موهای فر شاید شیک تر هم باشد که با کمی کتیرا یا آبلیمو درست شود ، در هر صورت این مدل به حالت مو بستگی نداشته و در سنین جوانی دختران مدلی قابل پسند و زیباست.

• مصری فانتزی:

این مدل بیشتر متناسب صورتهای دخترانه ایست که صورتی کاملاً گرد وبدون گونه دارند بطوریکه هیچ بر جستگی بر روی گونه ها نبوده و صاف دیده شود. در این مدل که پشت گردن یکدست و صاف کوتاه می‌شود ولی در قسمت جلو و دو طرف صورت بلندتر به سمت پا بین و مایل به زیر چانه زده می‌شود، ترکیب صورت را کشیده تر و زیباتر نشان می‌دهد زیرا مایل بودن وتیزی جلوی موها به سمت پایین صورت باعث کشیدگی و فرم دادن چهره خواهد شد.

• عروسکی:

برای صورتهای جوانی که کمی کشیده و دراز به نظر می‌رسند این مدل مو که تقریباً در آن جلوی موها تا وسط سر کاملاً خورد می‌شود و پشت سر یکدست و صاف است مناسب می‌باشد چرا که خورد شدن موها در بالای سر و دو طرف صورت باعث می‌شود که گردی و شلوغی آنها از کشیدگی و درازی صورت کم کند و چهره را به سمت یک صورت بیضی شکل که متعادل است سوق دهد.

• مدل گرد یا پر:

حتماً برای دخترانمهایی که صورتهایی بسیار کشیده و دراز و لاغر با پیشانی های بلند دارند این مدل را پیشنهاد می‌کنیم چون موها از روی گونه و با چتری از جلو ، گرد زده می شوند، با یک سشوار از رو در پر کردن صورت وزیباتر وشاداب تر کردن آن تاثیر زیادی خواهد داشت.

• مدل قارچی:

این مدل برای دخترانی که از موی بلند خوششان نمی‌آید و در عین حال مدلی شیک وفانتزی را می‌خواهند مناسب است که البته آنهایی که گردنهای بلند و صورتهایی کشیده دارند و برای دختران چاق با گردنهای کوتاه توصیه نمی‌شود چون آنها را چاق تر و کوتاه تر نشان خواهد داد چراکه در این مدل مو، موهای پشت سراز زیر کاملاً کوتاه شده و روی موها تا وسط گوش ودقیقا مثل قارچ یکدست در اطراف سر با کمی چتری سلیقه ای زده خواهد شد.

• مدل آلمانی:

واما آن دسته از دخترانی که گفتیم گردنهای کوتاه وتهل داشته ومدل قارچی را به آنها توصیه نمی‌کنیم ،مدل شیک دیگری را برای آنها می‌شناسیم که در رفع کوتاهی گردن وکشیدگی آن به آنها کمک خواهد کرد وآن مدلی است که از پشت سر، زیر موها کاملاً به سمت بالا و تا وسط گوشها کاملاً کوتاه شده وبقیه ی اطراف سر یکدست وگرد زده نمی‌شوند، بلکه با فاصله های چند سانتی از جلو تا میانه ی گوش خورد می‌شوند وچون پشت سر کوپ شده وروی هم پر می‌شود از نظر دید چشم در رفع کوتاهی گردن کمک خواهد کرد.

• مدل خورد تکه ای یا فارا:

این مدل بیشتر برای سنین ۲۴ به بالا پیشنهاد می‌شود چون زیاد دخترانه نیست و برای سنین نوجوانی که آنها را بیش از سنشان نشان خواهد

داد توصیه نمی‌شود. این مدل برای دخترانی که اغلب موی خیلی بلند ولی نه یکدست، چه صاف و چه فر را دوست دارند مدلی شیک است که گرچه سلیقه ای روی مو می‌تواند زیاد یا کم خورد شود ولی وقتی از زیر سشوار شود به مدل کلوش تبدیل خواهد شد که آن هم مدلی دخترانه و زیباست و به اکثر چهره هами آید.

• توصیه های مفید:

▪ اگر جلوی موهای شما کوتاه است و دوست دارید آنها را به سمت بالا اتو بکشید و صاف نگه دارید و حتما هم از انواع مواد ثابت کننده استفاده می‌کنید بهتر است این نکته را در نظر داشته باشید که این کار در ریزش موی شما بسیار تاثیر داشته و شما اثرات آن را در دو، سه سال آینده خواهید دید. پس بهتر است حتی الامکان موها را یک یا دو بار در هفته، به خصوص موهای جلوی سر که هم زودتر سفید میشوند و هم زودتر می‌ریزند را اتوو یا سشوار بکشید و از فیکساتورها کمتر استفاده کنید.

▪ اگر موهای خیلی بلندی دارید، حتما هر ماه یا دو ماهی یک بار یکی، دو سانت از نوک آنها را بزنید تا در سلامتی و شادابی و جلوگیری از مو خوره به موهای خود کمک کرده باشید.

▪ بعد از حمام موها را به آرامی با حوله خشک کنید و از فشار دادن بیش از حد آنها که باعث ریزش مو می‌شود خودداری کنید.

▪ اگر بعد از شامپو از نرم کننده استفاده می‌کنید، آن را فقط به نوک موها بزنید و از زدن نرم کننده به ریشه ی مو خودداری کنید زیرا باعث ریزش مو خواهد شد.

▪ برای شستشوی موهای چرب از آب ولرم متمایل به سرد و برای شستشوی موهای خشک از آب گرم متمایل به داغ استفاده کنید.

▪ برای جلوگیری از ریزش و تقویت مو، می‌توانید دو تا سه قاشق غذا خوری از آب برنج آبکش شده را با یک زرده تخم مرغ مخلوط کرده و هفته ای یک بار به ریشه ی موها بزنید و با کلاه پلاستیکی بپوشانید و در بعد از یک ساعت بشوید.

برای تمام دختران جوان همراه با تقویت زیبایی ظاهر، زیبایی اندیشه و باطنی سالم را آرزو می‌کنیم.

منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=311549>

 vista.ir
Online Classified Service

اهمیت خشک کردن البسه پس از شستشو

پس از شستشوی البسه، نوبت به خشک کردن آن ها می رسد که خود دارای نکاتی است که دانستن آن ها مطمئنا می تواند سبب طولانی تر شدن عمر لباس ها و همچنین بهتر حفظ شدن شکل و فرم ظاهری البسه گردد. بعلاوه در اتو کردن آن ها نیز تاثیر مثبتی دارد. اغلب از آروش برای خشک کردن لباس ها استفاده می شود. یکی استفاده از درجه خشک کن، که بعضی از ماشین های لباسشویی به آن مجهز هستند و در حقیقت آخرین مرحله شستشوی لباس با ماشین لباسشویی است. در برخی از ماشین های لباسشویی این درجه به تنهایی و بدون شستشو نیز کار می کند که برای خشک کردن لباس هایی که با دست شسته شده اند نیز مفید است. اما روش دوم که متداول تر است، عبارت است از؛ خشک کردن

لباس ها از طریق آویزان کردن آن ها روی یک بند رخت در زیر نور آفتاب و یا مجاورت هوا، این بند رخت ممکن است در فضای بالکن یا حیاط قرار داده شود و در صورت نبود چنین امکاني، می توان از بند رخت های کشویی که به دیوار حمام نصب می شوند یا نوع دیگری از آن ها که به رادیاتور شوفاژ متصل می شود استفاده کرد. روش آویختن انواع لباس از قبیل بلوز، دامن، شلوار و غیره نیز در حفظ فرم لباس موثر است. بعنوان مثال برای آویختن یک دامن پیلی دار بهتر است برای حفظ فرم پیلی ها، آن ها را قبل از آویختن دامن، روی بند یا گیره لباس در جای خود ثابت کنید تا به همان صورت خشک شوند. لباس های پشمی را برای جلوگیری از کشیده شدن و بلند شدن آستین ها از بند آویزان نکنید بلکه به صورت تخت(مسطح) روی سطح رخت آویز قرار دهید. همچنین در مورد لباس های تریکوی نخی هم بهتر است قبل از آویختن روی بند، لباس را شکل دهید تا پس از خشک شدن حالت عادی خود را داشته باشد.

منبع : روزنامه ابتکار

<http://vista.ir/?view=article&id=107153>

 vista.ir
Online Classified Service

ایستاده با مد

پاریس، میلان، ریودوژانیرو، لندن، نیویورک؟ هیچ کدام. این بار تهران است که تبدیل شده به جایی برای «سان» دیدن از فشن پوش های شهر. دیگر لازم نیست هفت تیر و میدان ولیعصر و شهرک غرب را بالا پایین کنی برای پیدا کردن چند مدل جدید. این جا تا دلت بخواهد مدل وجود دارد با چاشنی برازنده يك بانوی ایرانی.

سالن بزرگ شو کمی تاریک است. پروژکتورهای نورانی و رقصان سکو یا به اصطلاح cat walk روشن است. از پشت دکور شاپرکانی صورتی رنگ، دخترانی با اندام کشیده و لباس هایی کاملاً جدید و خوش رنگ و لعاب، یکی یکی وارد می شوند.

قدم های شان با موزیک ملایم صحنه، استیل جذابی به هیبت این مانکن ها بخشیده است. دخترکان در بدو ورود به cat walk ابتدا با توقفی کوتاه نمایی کلی از لباس را به تماشاگران ارایه می دهند. انگار دارند از زیر طاق نصرت می گذرند. سپس با قدم هایی آرام، به سمت جلوی سکو می آیند یا به اصطلاح «دقیله» می روند. جلوی سکو، با مکثی چند ثانیه ای می ایستند و نمایش خود را از لباس کامل می کنند، دست به کمر.

دکور حریر صورتی به cat walk سفید جلوه خاصی داده است. اولین مانکن، با مانتوی خوش دوختی ظاهر می شود. حاشیه های پایین مانتو با بنه جقه

تزیین شده و سر دست‌هایش هم به رنگ سبز یشمی با رنگ شلوار و شال هماهنگ شده است. مانکن دوم، ژله قرمز رنگ بلندی به تن دارد و آن را با دامن مشکی به تن کرده است. یکی از دخترها با حلیقه بلندی که آن را روی سارافون پوشیده، جذاب‌تر از بقیه به نظر می‌رسد. بعضی از مانتوها را فقط باید با چکمه بلند پوشید تا خودش را نشان دهد. یکی از مانتوها دو

تکه است و رنگ‌های شادی در آن به کار رفته. مانکن بلندقامتی، مانتوی راحتی زیبایی از کتان پوشیده و از همان پارچه، کیف شیکی را دور گردنش انداخته است. مانتوها در هر طرح و رنگی، طراحی و دوخته شده است.

طرح چادرها هم جالب است. خصوصیت مشترک تمام این چادرها، حالت شل مانند آن‌هاست، جوری که به راحتی از سر نمی‌افتد و مانکن آن‌ها را مثل لباس یا مانتو می‌پوشد. در سالن جای سوزن انداختن نیست. دوربین به دست‌ها هیچ فرصتی را از دست نمی‌دهند. یکی از چادرها کلاه دارد و مانکن زیر کلاه یک شال یا روسری با رنگ مخالف سرش کرده است. چادر دیگری، آستین دوردوزی شده دارد که با طرح‌های متداول در چادرهای ایرانی یک کم توفیر دارد. ۶۰ مانتو و پنج چادر. یکی از یکی زیباتر چشم‌ها را به دنبال خود می‌کشند.

• بعد از ۵ سال

۳۰ دختر بلند قامت در اتاق پرو پشت صحنه در تکاپوی پوشیدن لباس برای دفیله هستند.

از یکی از دختران که مانتوی سنگین و رسمی پوشیده می‌پرسم: «حاضری با این مانتو بیرون بروی؟» با خنده‌ای زیرکانه می‌گوید: «نه!» اشاره می‌کند که نسل جوان امروز به دنبال رنگ‌های شاد و لباس‌های راحت و اسپرت است. این لباس‌ها در عین این که زیباست، رسمی و مجلسی است. تعدادی از مانتوها که بر مبنای سلیقه جوانان دوخته شده، برگ برنده این شوهای لباس است.

طراحان جوان در پوشیدن لباس و بستن شال و روسری، به مانکن‌ها کمک می‌کنند. مثل فضا نوردی که چند دقیقه مانده به پرتاب سفینه‌اش. این‌ها دانشجویان رشته طراحی لباس از دانشگاه‌های مختلف تهران هستند که زیر نظر «فروزان شاه کوپا» کارگردان این شوی لباس فعالیت می‌کنند.

شاه کوپا، طراح لباس و مدرس دانشگاه الزهرا در رشته طراحی است. او با برگزاری ۲۵ شوی زنده لباس بر اساس استانداردهای فرانسه و ایتالیا یکی از موفق‌ترین زنان مجری در این مدل جشنواره‌هاست.

او که با جمع آوری ۳۰ دختر جوان که ۱۰ نفر آن‌ها کاملاً حرفه‌ای هستند، گروه ثابتی را در جشنواره «زنان سرزمین من» تشکیل داده، می‌گوید: «رشته modeling سال‌هاست که در دانشگاه‌های دنیا تدریس می‌شود. من از طریق آموزش مکاتباتی با آن‌ها در تماسم، تا در جریان آخرین متدهای شوی لباس قرار بگیرم.»

بعد هم می‌گوید: «بعضی از مانکن‌ها پنج سال است که با من کار می‌کنند. هرچند حجم زیاد لباس‌های طراحی شده در این دوره باعث شد، تعدادی مانکن استخدام کنم و به آن‌ها آموزش دهم، اما به طور کلی این دختران در راه رفتن یا همان دفیله، کمتر از مانکن‌های جورجیو آرمانی و ورساچه و والتینو نیستند. استاندارد قد مانکن‌ها ۱۷۵ سانت است و مانکن‌های ما بین ۱۷۰ تا ۱۸۰ سانت قد دارند.

• دفیله ریلی

ردیف اول صندلی‌های سالن، در قرق مهمانان خارجی از جمله همسران سفرا خارجی و تعدادی طراح و کارگردان شوی لباس است. آنچه آن‌ها به عنوان لباس رسمی و مانتو بر تن دارند، برگرفته از مدل‌های ایرانی اسلامی در بازار ایران است. «کریستینا شیمل»، بانوی جوانی از کشور آلمان، این شو را نمونه بدیعی در شوهای رایج دنیا عنوان می‌کند:

«دلم می‌خواست بعضی از مانتوها تن من بود. به نظرم فشن بسیار جالبی است و چه خوب که سال آینده شوی بین‌المللی آن هم برگزار شود. امیدوارم آن موقع در ایران باشم.»

حالا نوبت آخرین مرحله از این شوی لباس است. حضاران سرگرم سان دیدن هستند. ۳۰ مدل جوان به ترتیب در دفیله ریلی، با گلچینی از بهترین لباس‌ها پشت سرهم و با فواصل مشخص وارد cat walk می‌شوند. این نمایش آخر، بهترین نمایش این شو است.

بدون شك نمی‌توان برگزاری چنین شوی ابتدایی‌ای را با باشکوه‌ترین فشن‌های خارجی با آن مانکن‌ها و نورهای رقصان و cat walk شیشه‌ای مقایسه کرد، اما آنقدر تمهیدات و امکانات در کشوری مثل ایران که قرار است ایده دهنده و طراح لباس اسلامی زنان باشد وجود دارد که از این شوها بیشتر از این انتظار برود. اگر دومین دوره جشنواره زنان سرزمین من بیشتر از آن که یک مزون‌دار مایه‌دار بالاشهری باشد، حاصل ایده چند

طراح جوان خوش ذوق است. همانطور که آن مانکن جوان گفت حتی خود مانکن‌ها مایل به پوشیدن بسیاری از این لباس‌ها نیستند، چه رسد به زنان سرزمین ما!

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=246936>

vista.ir
Online Classified Service

با برندهای داخلی، شیک و به روز باشید

• مرد ایرانی ایرانی

حتماً دیگر می‌دانید که برندهای ایرانی در مورد پوشاک آقایان، برای خودشان سری در سرها دارند و مردان ایرانی می‌توانند با خیال راحت برای هر محیط و هر فصلی، کت و شلوارهای خوبی تهیه کنند. بهتر است ببینیم که چهار برند معروف ایرانی چه نوع محصولاتی را به مردان عرضه می‌کنند و برای خرید چه نوع کت و شلوارهایی بهتر است به آنها مراجعه کنید.

• هاکوپیان

حالا دیگر هاکوپیان نزدیک به چهار دهه است که پوشاک مردان ایرانی را

تأمین می‌کند. شاید جالب باشد بدانید این برند ایرانی در زمینه مواد اولیه، تکنولوژی مدرن طراحی و دوخت و سایر جزئیات فنی مورد تأیید کارشناسان بین‌المللی قرار گرفته. جایزه بین‌المللی طلائی آمریکا برای کیفیت و برتری در سال ۲۰۰۳، دو جایزه بین‌المللی برای پرستیز تجاری در سال ۲۰۰۱، یازده جایزه بین‌المللی خوشنام‌ترین شرکت در سال ۲۰۰۱، چهارده جایزه جهانی برای کمال مطلوب در عملکرد سازمان در سال ۲۰۰۶ و جوایز متعدد دیگر در حوزه‌های متنوع دیگر از افتخارات هاکوپیان به حساب می‌آیند.

برای خرید کت و شلوارهای بسیار رسمی و استاندارد بهتر است مردان میانسال این برند را انتخاب کنند. هرچند این برند، واحد جوانان با نمونه‌های جوان‌پسند هم دارد.

• گراد

هنوز چیزی از تأسیس این برند نگذشته است ولی حالا دیگر خیلی از مردان ایرانی نام گراد را می‌شناسند و با کت و شلوارهایش آشنا هستند. خیلی‌ها می‌دانند که برای خرید یک کت و شلوار ساده و شیک می‌توانند با خیال راحت به گراد اطمینان کنند. نمونه‌های متنوع برای جوانان و مردان میانسال و حتی مسن و سبزه بالا، به خوبی این نام را به‌خاطر مردان ایرانی سپرده است. علاوه بر کت و شلوار، این برند، بخش‌های دیگر پوشاک آقایان را هم تولید می‌کند. گراد با این‌که هنوز چند سالی بیشتر نیست که به جمع برندهای داخلی اضافه شده ولی خوشنام است.

• ماکسیم

نزدیک به سی سال است که این برند، لباس‌ها و لوازم جانبی مردانه شیکی را طراحی می‌کند. ویژگی اصلی این برند این است که لباس‌هایش به روز است و متناسب با نیاز مخاطبان پیش می‌رود. طرح‌های روز اروپائی و رقابت با برندهای جهانی، از اصلی‌ترین اهداف این برند است. اگر به دنبال کت و شلوارهایی با ظاهری به روز، خاص و متفاوت هستید، بهتر است سراغ ماکسیم را بگیرید. نمونه‌های اصلی هر فصل ماکسیم برای مردان جوان و میانسالی پیشنهاد می‌شود که دوست دارند در کنار رسمیت، کمی هم فانتزی باشند. از طرف دیگر لوازم جانبی این برند، تنوع زیادی دارد.

• ایکات

پژمان بازغی، مانکن این برند، توانست ایکات را به خیلی‌ها معرفی کند. حالا دیگر خیلی‌ها با دیدن پژمان بازغی در قد و قواره یک بازیگر، باز هم به یاد کت و شلوارها و تی‌شرت‌ها و پیراهن‌هایی می‌افتند که از برند ایکات تن او دیده‌اند. ایکات را بیشتر جوان‌ها می‌پسندند زیرا نمونه‌های فانتزی و اسپرت را هم در ویترینش می‌یابند. این برند، رنگ‌های روشن و شاد را وارد بازار کت و شلوار کرده و نمونه‌های نخی و کتان‌ش خیلی مورد استقبال جوان‌هاست.

منبع : مجله زندگی ایده ال

<http://vista.ir/?view=article&id=116887>

با لباس مناسب عیب‌های اندام‌تان را بپوشانید

• لباس مناسب

- دور کمر: با ترکیب مناسب پیراهن، شلوار و کمر بند، راه‌های زیادی برای استتار میان تنه کوتاه یا بلند وجود دارد.
- میان تنه کوتاه: اگر پاهای‌تان کشیده و بلندتر از میان‌تنه است، از لباس‌های کمر دار استفاده نکنید. گرچه این یک امر ژنتیکی است اما می‌توانید با در نظر گرفتن دستورات عمل‌ها زیر، آن را به راحتی بپوشانید.
- شلوار جین را تا روی کمر بالا نکشید.
- بهتر است به جای پیراهن تی‌شرت یا پلیور بپوشید و هرگز آن را روی شلوار نکنید تا کمر یا میان تنه را بپوشاند.
- تی‌شرت‌های بلند بپوشید.
- رنگ پیراهن یا تی‌شرت را با رنگ کمر بند ست کنید. این هماهنگی میان تنه را بلندتر نشان می‌دهد.
- سوئی شرت و ژاکت‌هایی بپوشید که حداقل تا روی میان تنه را بپوشانند.
- پوشیدن لباس‌های رسمی (کت و شلوار) نسبت به لباس‌های اسپورت یا راحت هم کمک می‌کند تا میان تنه کوتاه به چشم نیاید. برای شروع می‌توانید با ست کردن رنگ ژاکت، شلوار و پیراهن ظاهری آراسته و جذاب داشته باشید. به بیان دیگر، پوشیدن رنگ‌های متضاد مثل صورتی با سیاه میان تنه کوتاه را بیشتر به چشم می‌آورد.
- یک حقه دیگر این است که به خیاط بگویید ۵/۲ سانت به قد کمر اضافه و از آن طرف ۵/۲ سانت از درز شلوار کم کند به این ترتیب شلوار به راحتی روی

میان تنه می‌ایستد، بدون این‌که پاچه آن روی زمین کشیده شود. شلوارک هم میان تنه را کوتاه‌تر نشان می‌دهد.

• قسمت پشت

با میان تنه بزرگ یا کوچک چه کنیم؟ چگونه با لباس مناسب شکم بزرگ را پنهان کنیم؟

معمولاً آقایان به نسبت خانمها زیاد به قسمت پشت بدن توجه نمیکنند اما به هر حال اگر میان تنه بزرگی یا خیلی کوچکی داشته باشید باید به طریقی با لباس مناسب آن را بپوشانید.

میان تنه صاف (تخت): برخی افراد میان تنه صاف را دوست دارند اما برخی نیز از آن متنفرند چرا که شلوار به زحمت روی تنشان میایستد و یا تیشرت به شکل بیفواره‌ای پشتشان آویزان می‌شود.

برای پوشاندن این عیب اصلاً سراغ شلوارهای بگی و گشاد نروید. به جای این که مدام فکر کنید، کاش میان تنه بزرگتر داشتیم بهتر است انواع جین یا شلوارهایی بپوشید که دقیقاً قالب کمرتان باشد و فاق بلند داشته باشد. شلوارهای فاق بلند میان تنه را بزرگتر نشان می‌دهند. شلوارهای راسته لوله تفنگی هم بیشتر توجه افراد را به کشیدگی پاها جلب می‌کند تا میان تنه کوچک.

▪ میان تنه بزرگ: لزوماً میان تنه بزرگ منشأ بدهیکلی نیست. اما اگر هنوز از داشتن آن ناراحتید می‌توانید بیشتر شلوارک یا دامن بپوشید. علاوه بر این می‌توانید شلوارهای جین نسبتاً گشاد را با تیشرت یا پلیور که روی آن را بگیرید، بپوشید.

اگر می‌خواهید راحت لایس بپوشید حواستان باشد شلوارهایی که کمرشان پهن است نپوشید چرا که پهنی کمرشان طول میان تنه را بیشتر نشان می‌دهد.

بهتر است از پوشیدن شلوارهای پله‌دار بهره‌یزید چرا که بزرگی میان تنه را بیشتر توی چشم می‌آورد.

▪ میان تنه بلند:

معمولاً در میان تنه‌های بلند، پاها کوتاه و بالاتنه بلند است، با کمی هماهنگی در پوشیدن لباس می‌توان این عیب را به راحتی پوشاند.

▪ صاف بایستید. کوتاه یا بلند، مدل ایستادن شما روی فرم بدن و چگونگی ایستادن لباس روی آن تأثیر زیادی دارد.

▪ تیشرت، پیراهن یا ژاکت‌هایی بپوشید که رنگش با شلوارتان تضاد داشته باشد.

▪ برعکس میان تنه کوتاه، باید شلوار را تا کمر بالا کشید.

▪ پیراهن، تیشرت یا هر چه بالاتنه می‌پوشید را توی شلوار بزنید.

▪ برای افرادی با این میان تنه بهترین نوع پوشش کت یا مانتوهای چهار دکمه است. به این ترتیب نظر افراد بیشتر به لباس‌تان جلب می‌شود تا پاهای کوتاه.

▪ استفاده از بند جوراب در خانمها یا بند شلوار در آقایان هم کمک می‌کند تا پاها کشیده‌تر به نظر برسند. همچنین کمربندهای نقش‌دار با سگ بزرگ هم مناسب هستند.

• شکم بزرگ:

چگونگی پنهان کردن شکم بزرگ، هنری است که همه به‌خصوص آقایان باید به‌خوبی داشته باشند. خوب چاره این جاست. بهتر است لباس‌های نخی سبک با رنگ‌های تیره بپوشید. اول از همه دور پارچه‌های پشمی، فاستونی، فلانل و نمونه‌های دیگر پارچه سنگین را خط بکشید. بهتر است سراغ از پارچه‌های سبک با نخ طبیعی و رنگ‌های تیره و مات بروید که البته باید یک رنگ باشد.

وقتی برای سر کار رفتن، لباس راحتی می‌پوشید بهتر است زیر تیشرت‌تان زیرپوش بپوشید و آن را توی شلوار بزنید. سپس روی آن سوتی‌شرت یا پلیور بپوشید. زیر پوش شکم را ثابت نگه می‌دارد و پلیور تا حدودی بزرگی آن را می‌گیرد، سعی کنید کمتر تیشرت بپوشید.

تیشرت‌های بگی و گشاد فقط شکم را بزرگتر نشان می‌دهند و البته از آن طرف تیشرت‌های جذب و تنگ هم بزرگی شکم را بیشتر توی چشم می‌زنند. پیراهن آستین بلند بهترین مدل لباس برای شکم‌های بزرگ است و بدن را متناسب‌تر نشان می‌دهد.

هیچ‌گاه شلوار را زیر شکم نپوشید یعنی بهتر است کمربند روی آن باشد، در غیر این صورت توجه بیشتری به بزرگی جلب می‌شود.

وقتی نوبت به لباس‌های رسمی مثل کت و دامن یا کت و شلوار می‌رسد متأسفانه کارشناسان به توافق نمی‌رسند. برخی بر این باورند که کت‌های چهار دکمه بهترین گزینه است. اما به عقیده برخی دیگر گشادی کت‌های معمولی بزرگی شکم را کمتر به چشم می‌آورد.

بهترین پیشنهاد: بهتر است با یک خیاط ماهر یا فروشنده زبردست برای بهترین برش لباس‌تان مشورت کنید.

لباس مناسب هیچ وقت نمی‌تواند بطور کامل عیوب شما را برطرف کند. اما همیشه می‌توانید کسانی را تصور کنید که با سلیقه خوب‌شان بسیار کم ایراد به نظر می‌رسند.

منبع : مجله زندگی ایده آل

<http://vista.ir/?view=article&id=283816>

با یک کفش مناسب کمتر احساس سرما می کنید

طی زمستان باید با کفش مناسب از پاها در برابر سرما حفاظت کرد. پوشش پا نیز مانند پوشیدن یک کت گرم ، کلاه و دستکش اهمیت دارد. داشتن کفش یا چکمه ای که کیفیت خوبی داشته باشد ضروری است ، و جوراب های دارای آکرلیک با خارج کردن عرق از داخل کفش و چکمه ، پاها را خشک نگه می دارند. برخی افراد بویژه به سرمازدگی حساسند. این افراد شامل سالمندان ، سیگاری ها ، افرادی با بیماری هایی که باعث جریان خون ضعیف می شوند مانند دیابت ، کم کاری تیروئید و سختی عروق هستند. مصرف الکل یا داروهای خاص نیز با ممانعت از توانایی فرد برای تشخیص

علائم هشدار دهنده ، سرمازدگی را افزایش می دهند.

در صورت بروز اولین نشانه یعنی بی حسی و کرخی ، می توان از حوله گرم و آب گرم برای گرم کردن استفاده کرد.

باید دقت کرد که در اثر سرما صدمه بافتی ایجاد نشده باشد.

ورزشکاران نیز باید برای انجام ورزشهای زمستانی مراقب کفش اسکی ، اسکیت یا هر کفش دیگری که به پا می کنند باشند بطوریکه خیلی گشاد یا خیلی تنگ نباشند که باعث تاول و صدمه به پا شوند.

منبع: روزنامه جام جم

منبع : سازمان آموزش و پرورش استان خراسان

<http://vista.ir/?view=article&id=102921>

بازگشت شئل قرمزی

در هفته های پایانی تابستان بر روی وبترین اکثر بوتیک های لباس این علامت دیده می شود: . این علامت علاوه بر اینکه تخفیف بزرگ فصل را به همه اعلام می کند نشان دهنده راکد بودن بازار نیز هست. مدل های کیف و کفش چندان تغییری نکرده اند، لباس ها نیز همچنان همان الگو را دارند. تنها تغییری که می توان حس کرد وبترین بوتیک های بچگانه فروشی است که با رنگ و لعاب خاصی که دارند بازار خشک و بی روح آخر فصل را رونق بخشیده اند.

تماشای نمایش لباس های مردانه و زنانه، دیدن مانکن هایی که با لباس های مختلف و گاهای یکرنگ در حرکتند و آدم هایی که خیره شدند تا تمامی مدل ها را در مغزشان ثبت کنند جز برای آنهایی که اولین بارشان است پا به سالن های نمایش لباس می گذارند، چندان شگفت انگیز نیست. اما دیدن نمایش لباس های کودکان در همه حال زیبا، جذاب و خیره کننده است. تئاتر الیزه شهر رم هفته گذشته میزبان کودکان بود تا در اواخر تابستان بهترین لباس هایشان را به معرض نمایش بگذارند. برگزارکننده این برنامه دختر جوانی بود به نام آگاتا رویز طراح اسپانیایی که بیش از ده سال است در ایتالیا زندگی می کند و به طراحی لباس کودکان مشغول است. وقتی در خصوص دلیل برگزاری رژه مد کودکان از او می پرسیم، پس از کلی اظهار علاقه به کودکان و احساس و عواطف آنها می گوید: «بچه ها لازم دارند شاد باشند، یکی از نیازهای اساسی آنها شاد بودن است که بزرگترها کمتر به آن توجه می کنند.

اینکه فقط اجازه بازی و ورجه وورجه کردن داشته باشند ملاک آزادی کودکان نیست. کودکان وقتی شاد خواهند بود که آزادانه لباس بپوشند، رنگ هایی را که علاقه دارند انتخاب کنند.» او همچنین معتقد است: «دادن اجازه انتخاب لباس به کودکان باعث برانگیختن حس استقلال طلبی آنها می شود، حسی که به آنها شخصیت و اعتمادبه نفس می دهد. وقتی کودکان را از انجام کاری که علاقه دارند مثل پوشیدن لباس مورد علاقه شان، منع می کنیم یعنی شخصیت آنها را قبول نداریم و این یعنی سرکوب علایق کودک که به سرخوردگی او منجر می شود.» آگاتا در مورد نحوه طراحی لباس می گوید: «مهمترین عنصر در طراحی لباس کودکان، رنگ است. کودکان رنگ ها را درک می کنند و زبان آنها را می فهمند.

این را می توان از نقاشی های آنان وقتی شاد یا خیلی غمگین هستند، فهمید. کودکان بیشتر از آنکه مدل لباس در نظرشان جلوه کند، رنگ آن به چشمشان می آید و دقیقا این وظیفه طراح است که لباس را با مدل بی نظیر و رنگ های خیره کننده، جذاب سازد.» تا چند دقیقه دیگر مراسم شروع می شود و انتظارها برای دیدن مونالیزا دختر ۸ ، ۹ ساله ای که قرار است اولین لباس برگزیده مجموعه آگاتا را بپوشد، به پایان می رسد. آنچه در سالن تئاتر الیزه بیش از همه جالب توجه است نمایش عکس ها و نقاشی هایی است که تاریخ پیدایش لباس در کودکان را روایت می کند. از نقاشی هایی که دوره قرون وسطی و نحوه لباس پوشیدن فرزندان خانواده مدیچی را نشان می دهد تا عکس های سال های ۱۹۰۰ که لباس کودکان جنبه امروزی تر می گیرد. می توان چگونگی پیدایش و تغییر و تحولات لباس را متوجه شد.

گرچه نوشته ای زیر هرکدام از تابلوها زده شده که حکایت از مدل لباس کودکان در آن زمان دارد. طبق اسنادی که اینجا وجود دارد، لباس کودکان تقریباً از قرن ۱۴ بود که رسمیت پیدا کرد. قبل از آن هیچ خبری از لباس نوزادی نبود و کودکان را با یک پارچه از ناحیه گردن تا قوزک پا محکم می بستند با این تفکر که مبادا اسکلت نوزاد صدمه ببیند و دچار انحناء و خمیدگی شود. به کودکان بزرگ تر از یک سال نیز لباسی که شبیه به تونیک بود، یکسره و گشاد و بدون آستین، می پوشانند. در فصول سرد نیز جامه ای از پوست حیوانات که با علوفه پر شده بود تن آنها می کردند. نکته جالبی که اینجا نوشته شده این است که مردمان قبل از قرون وسطی بیش از آنکه اعتقاد به نوع پوشش کودکان و نقشی که در محافظت آنها از سرما و گرما دارد، داشته باشند، به نیروهای خیر و شر ایمان داشتند. به گونه ای که برای سالم ماندن کودکان از ارواح پلید طلسمی از استخوان حیوانات درست کرده و وسط آن را سوراخ می کردند و یک تکه فلز به آن می انداختند و به صورت آویز به گردن کودکان می بستند.

از اواخر قرون وسطی، قرن چهاردهم، همه چیز به کلی تغییر کرد. نقش خانواده مدیچی در فلورانس بر تغییر و تحول لباس را نمی توان نادیده انگاشت. بچه های این زمان مدل پدر و مادرهایشان لباس می پوشیدند. دخترکان پیراهن های پیش سینه دار و پسرها کت و شلوارهای کوتاه. در رنسانس رنگ ها مفهوم خاصی داشتند و معانی متفاوتی می دادند. رنگ لباس ها بسته به طبقه اجتماعی که کودک در آن می زیست تغییر می کرد. لباس اشراف زادگان اغلب طلایی، آبی و قرمز بود. تیره ترین رنگ ها نیز به خانواده های کم درآمد تعلق داشت.

طلایی نشان بخشنده و مهربانی بود، آبی به منزله صداقت و قرمز معنای شکوه و جلال می داد. زمان مدیچی ها سه نوع لباس وجود داشت: یکی پیراهن کتان سفید که مخصوص خواب بود. دیگری یک لباس بدون آستین که روی لباس خواب پوشیده می شود و به رنگ آبی بود. لباس

دیگر يك نوع تونيك گشاد آستین دار بلند بود که با جوراب کوتاه پوشیده می شد و مخصوص بیرون از منزل بود. يك شنل از جنس پوست حیوانات هم وجود داشت که تنها در زمان میهمانی ها روی دوش انداخته می شد. پسرها علاوه بر پوشیدن لباسی که از پارچه ای مشابه جیر تهیه می شد، باید کلاهی را که از پوست بره تهیه شده بود در میهمانی ها بر سر می گذاشتند. در قرن شانزدهم تا حد زیادی از شکوه لباس ها کاسته شد.

در این زمان نیز کودکان همچون والدینشان لباس می پوشیدند اما ساده تر و معمولی تر از قرن پانزدهمی ها. آنها فقط مجبور بودند زیر دامنشان سه تا زیردامنی به رنگ سفید بپوشند. مشکل ترین کار کودکان قرن شانزدهم شاید همین تن کردن ۴۷ دامن روی هم بود. لباس ۱۲۱۰ ساله ها از قرن ۱۷ به صورت یقه دار و پلیسه درآمد مدلی که از انگلستان آمده بود و پس از مدت زمان اندکی همه گیر شد. بلوزها آستین دار بودند و یقه شان که حاشیه آن توردوزی بود محکم به دور گردن بسته می شد. دامن ها بلند و پلیسه بود. شلوار پسرها اما کوتاه بود که باید با جوراب بلند که تا بالای زانو می رسید، پوشیده می شد. قرن هجدهم مصادف بود با بروز يك سری تغییر و تحولات چشمگیر در عرصه لباس های مردانه، زنانه و حتی بچگانه.

گرچه مد لباس های دخترک ها بسیار زنانه بود ولی يك خانم کوچولوی واقعی از آنها می ساخت. تصویر آن در سالن دیده می شود. دختر ۴ ، ۵ ساله ای با دامن پلیسه کوتاه قرمز که بلوز آستین پفی مچ دار با یقه توردوزی شده که سفت گردن را می گیرد، پوشیده و کفش های پاشنه سه سانت ورنی که بندهایش متقاطع است به پا دارد و روی صندلی مقابل دوربین نشسته است. قرن نوزدهمی ها دو نوع لباس داشتند. یکی زیر پیراهنی به رنگ سفید و از جنس کتان و دیگری پیراهنی به رنگ آبی و گلدار با آستین های پرچین و مچ دار که روی اولی به تن می کردند. پسرها نیز بلوزشان چندان تفاوتی با دخترها نداشت فقط یقه سفت محکم داشت که دور آن گردن بند مارشال آویخته می شد. در اواخر این قرن مخمل نیز به لباس های پسران اضافه شد. روی پیراهن های یقه بسته سفیدرنگ که آستین مچ دار داشت، دو نوار باریک از جنس مخمل مشکی در قسمت میانی پیراهن دوخته می شد که جزء تزئینات لباس به شمار می آمد. در همین زمان بود که کت های انگلیسی دکمه قابلمه ای با شلوارک هایی که با جوراب بلند سفید همراه می شدند، برای پسرهای ۱۰ ، ۱۲ ساله طراحی شد. لباس های دریایی دخترانه نیز در نیمه دوم قرن ۱۹ بود که به بازار آمد. بلوزهای چهارخانه آبی سفید یا تگ رنگ آبی و سفید که یقه برگردان به رنگ سفید داشتند و با دامن های راه راه ست می شدند.

کلاه ناوی سفید هم که جزء حذف ناشدنی بود و بیشترین حس زیبایی را القا می کرد. قرن بیستم اوج شلوارهای کوتاه، پیراهن های چهارخانه یقه مردانه و رکاب برای پسران و سه پیس برای دختران است. سارافون نیز از ۱۹۴۰ بود که طراحی شد و برای اولین بار نیز در شوی لباس های کودکان کوکو چنل به نمایش درآمد. آخرین تابلویی که به دیوار الیزه نصب شده و به تماشایش می رویم، تصویر دختر خردسالی است که بلوز سفید به تن دارد و روی آن سارافونی که دو ردیف توردوزی در انتهایش دیده می شود و البته به دلیل سیاه و سفید بودن عکس معلوم نیست چه رنگی است، به تن دارد. جوراب تور پوشیده و کفش های پاشنه کوتاه به پا دارد و با موهای پاپیون زده به دوربین خیره شده است. حال نوبت به تماشای لباس های ۲۰۰۶ می رسد. لباس هایی که آگاتا رویز طراحی کرده و اغلب به رنگ زرد، نارنجی و قرمز ند و شنل قرمزی را به یاد آدم می آورند.

شیک ترین مدل لباس مربوط به دختر خردسالی است که مونالیزا نام دارد و سارافون بندی که تا زانو بلندی دارد و از انتهای آن دو ردیف حریر قرمز و زرد تا مچ پا دوخته شده و يك پاپیون بزرگ به رنگ قرمز در قسمت سینه نصب شده، پوشیده است. لباس دیگری که به نظر برای دختران ۱۱ ، ۱۲ سال به بالا طراحی شده بلوز و دامنی است دولایه که از ساتن سفید و حریر سفید و قرمز دوخته شده است. دامن آن چین دار و کلوش است و تا زانو می رسد.

بلوزش نیز آستین حلقه ای و یقه خشتی است که با حریر، چین دار شده و يك گل بزرگ سفید سمت چپ آن دیده می شود. پرترفدارترین مدل هم که مربوط به تین ایچرهای ۱۵ ، ۱۶ ساله می شود، بلوز سفید و آبی است که یقه آن ترکیبی از مدل بندی و هفت بوده و با شلوار جین ست می شود. این مدل لباس يك کلاه حصیری و يك کیف مستطیل شکل دسته دار نیز همراه دارد که در تن مانکن دیده می شود. اینجا زورو، شنل قرمزی و بت من نیز هستند که همه حکایت از علاقه شدید کودکان به لباس های عجیب و متفاوت می کند.

پیراهن سفیدرنگ آستین حلقه ای با یقه خشتی که از قسمت کمر کلوش و پرچین می شود نیز مدلی است که آندره آ آبیو طراحی کرده و اتفاقا با استقبال بی نظیری از سوی تین ایچرها روبه رو شده است. آندره آ لباس پسرانه نیز طراحی کرده که تماما سفید است. شلوارک سفید، کلاه سفید، بلوز سفید با کتانی سفید برای ۱۵ ، ۱۶ ساله هایی که تصمیم دارند به جرگه مدپوش ها بپیوندند. با نگاه به لباس های طراحی شده می

توان فهمید که کودکان کمتر تمایلی به پوشیدن لباس های الگوبرداری شده از لباس های مردانه و زنانه دارند و اغلب ترجیح می دهند لباسی بپوشند که به آنها راحتی، شادی و آزادی دهد.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=232977>

 vista.ir
Online Classified Service

بازگشت کلاسیکها

مردن پوشان خود می دانند که در مقابل کلاسیکها هیچ اند. يك سری آدم می نشینند، فکر می کنند، خلاقیت به خرج می دهند و لباس طراحی می کنند، دست آخر، می بینی به جای لباس های مدل جدید، همان کلاسیکها وارد بازار شده و مورد استقبال قرار گرفته اند. این را می توان از لباس هایی که پشت ویتربین بوتیکها به چشم می خورد فهمید. این روزها بازار کیف و کفش و لباس اروپا پر است از آدم هایی که در پی خرید کریسمس فروشگاهها را بالا و پائین می روند تا رخت و لباسی نو برای این جشنها تهیه نمایند. تمامی فروشگاههای معروفی که در میلان، پاریس و لندن به صورت زنجیره ای فعالیت می کنند، لباس هایی را به فروش می رسانند که به تقلید از کت و دامن، پالتو، تی شرت و شلوارهای بازیگران قدیمی اروپا طراحی شده اند و با قیمتی

بسیار بالا به فروش می رسند. يك سری که پولدار هستند دامن های بلند و پشمی که مدلش را مارلن دیتریش در فیلمها می پوشید با قیمتی برابر ۲۴۰۰ یورو می خردند یا ۶۵۰ یورو بابت کیف های کوچک مستطیل شکل که برژیت باردو به دست می گرفت، می دهند. خانم هایی که قصد تفریح و مسافرت در ایام تعطیل را دارند، کیف معروف مری پاپینز همان کیف دستی دوزنقه ای شکلی را که دکترها به دست می گیرند، با قیمت ۵۱۰ یورو تهیه می کنند. الیزابت تیلور هم از این قافله دور نمانده، مدل شلوار جین او با قیمت ۴۵۰ یورو فروش فوق العاده ای در بین دختران و زنان جوان داشته است. اینجا است که می توان گفت طراحی لباس کار بسیار پیچیده ای است. با گذشت سالها هنوز هم کیف و کفش و لباس های دهه های پیشین خریدارانی قابل توجه دارد. هنوز هم کلاسیکها حرف اول را می زنند و هیچ جای شگفتی نیست که هزاران یورو پول بابت کفش و کلاه زولیت بینوش خرج کنیم.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=7589>

 vista.ir
Online Classified Service

بدون برق اما جذاب

دنایای وسوسه‌گر مد، دنیای بی‌پایانی است که هر روز محصولی تازه‌ای برای لوندی و دلبری دارد و اصولاً ویژگی مد که آن را جذاب نگه می‌دارد، خلاقیت مداوم در عرضه محصولات جذاب و گیراست. یکی از حوزه‌هایی که در گذشته حاشیه سبز مد بود و جریان‌های مد آن را متأثر می‌کرد و امروزه تبدیل به یکی از حوزه‌های مد، طراحی و نوآوری شده، زیورآلات است. زیورآلاتی نه از جنس طلا، بلکه از مواد عموماً استیل و گاهی نقره که بیش از هر چیز از طراحی خاص و خارق‌العاده‌ای برخوردارند. البته گاهی این طراحی‌ها بسیار ساده‌اند ولی چنان پرقدرتند که فراگیر می‌شود. نمونه اخیر آن گوشواره‌های حلقه‌ای بزرگ بود که در طول یک دوره یک ساله از اواسط

سال ۲۰۰۷ تا اواسط سال ۲۰۰۸ گوشواره حلقه‌ای بزرگ، زیور قالب بیشتر خانم‌ها به ویژه جوان‌ها و تینیجرها بود. روزهایی که بلوزهای بلند با ساق مد بودند، گوشواره‌های حلقه‌ای این مد را تکمیل می‌کرد. بازار زیورآلات غیر طلا (که دیگر نمی‌شود نام بدلی برای آنها گذاشت) از زمانی رونق چشمگیری گرفت که کمپانی‌های بزرگ طراحی و تولید لباس، عطر، لوازم آرایشی و... در این حوزه نیز طراحی را به خدمت گرفتند و سرمایه‌گذاری کردند. از حدود پنج سال پیش گردنبندها، گوشواره‌ها، دست‌بندها و انگشترهایی با نام و نشان وارد بازار شدند. محصولاتی که بیش از هر چیز تفاوت قیمت آنها در حالی که از جنس طلا نبودند، عجیب و تعجب‌برانگیز بود اما چون تبدیل به بخشی از جریان مد شدند و مد نیز علاقه‌مندان خاص خود را دارد که بهای آن را می‌پردازند، به سرعت جای خود را در میان سبد خرید خانم‌ها باز کردند.

شرکت‌های مطرح طراحی چون Mexx, calvin klein, swatch, esprit, kenzo, nina ricci, bvl, zoppini, dior این روزها در کنار البسه یا محصولات آرایشی و بهداشتی خود زیورآلاتی را تولید می‌کنند. محصولات تزئینی هر یک از این کمپانی‌ها دارای ویژگی‌های خاص خود است؛ محصولات نیناریچی دارای بالاترین قیمت هستند، محصولات بولگاری توانسته‌اند شکل و طرح خود را به رسمیت برسانند، چنانچه بیشتر خانم‌ها که چند باری در مغازه‌های زیورآلات قدم زده باشند، می‌توانند گردنبند، انگشتر و... با مارک بولگاری را تشخیص دهند. البته این نکته نادیده نماند که محصولاتی چون نیناریچی و دیور همان‌طور قیمت بالایی دارند، از طراحی‌های منحصر به فردی نیز برخوردارند که تا مدت‌ها جذابند و به سرعت با رسیدن محصول تازه‌تری از سکه نمی‌افتند.

• سواج و تینیجرها

یکی از اولین شرکت‌هایی که زیورآلات خود را با نام بیژو، وارد فروشگاه‌های ایران کرد سواج بود. پیش از آن هم سواج با ساعت‌های اسپرت و جوان پسندش در ایران شناخته شده بود و به همین دلیل زیورآلات آن با نام «بیژو» اولین بار در مغازه‌های ساعت عرضه شدند. محصولات سواج بسیار محبوب دخترهای نوجوان و مناسب حال و هوای این گروه سنی است. استفاده از رنگ‌های زنده و شاد و طرح‌های فانتزی از دلایل محبوبیت در میان تینیجرهاست. دختران نوجوان می‌گویند که زیورآلات نامدار تیپ آنها را تکمیل می‌کنند. آنها به قیمت بالای این محصولات آگاهند ولی به سرعت هم اضافه می‌کنند که «مارکه، پول مارکش را می‌گیره». این دخترها می‌کوشند، مشتری همیشگی بدلیجات هستند و در کنار آن سعی دارند هر سال یک نمونه از آخرین مدل‌های زیورآلات مارکدار را به کمد خود اضافه کنند.

• قیمت بالا و مشتریان خاص

قیمت زیورآلات مارکدار با آنچه به عنوان زیورآلات می‌شناسیم، قابل مقایسه نیست. این روزها کوچک‌ترین زیورآلات مارکدار حداقل ۵۰ هزار تومان قیمت دارد ولی با صرف همین هزینه می‌توانید یک کیسه گوشواره، گردنبند و... از میان بدلیجات انتخاب کنید. فروشندگان زیورآلات دیدگاه‌های مختلفی دارند. برخی این دو نمونه محصول را رقیب یکدیگر نمی‌دانند و معتقدند هر گروه از این محصولات مشتری‌های خاص خودشان را دارند. صاحبان یکی از این فروشگاه‌های مارکدار در میدان مادر می‌گوید: «من مشتری دائمی‌ای دارم که ماهی یک بار از من خرید می‌کند». صاحب یکی دیگر از همین فروشگاه می‌گوید: «فروشگاه‌های بدلیجات به مراتب فروش بیشتری دارند؛ نگاهی بکنید، تعداد مشتری‌های ما در برابر بدلی فروش‌ها قابل مقایسه نیست».

فروشنده بدلیجات این تفاوت را تایید می‌کند و می‌گوید: «مردم دوست دارند برای چیزی که امروز مد می‌شود، فردا از مد می‌افتد، هزینه بالایی صرف کنند».

● رقابت با طلا

روزی زیورآلات بدلی یک کپی از طلاهای موجود در بازار بودند اما این جریان تقلید و تاثیر عوض شده است. امروزه آنچه شرکت‌های نام برده طراحی و به عنوان مد عرضه می‌کنند، طلاسازان نیز در ساخته‌های خود جا می‌دهند تا از جریان مد دور نمانند. روزهایی که استفاده از گوشواره‌های بلند بدون گردنبند مد بود، در فروشگاه‌های طلا نیز نمونه‌های این گوشواره‌ها به چشم می‌آمدند.

منبع : روزنامه کارگزاران

<http://vista.ir/?view=article&id=346346>

براق کردن کیف و کفش

برای براق کردن ومواظبت از آنها توصیه می شود کارهای زیر را انجام دهید:الف) استفاده از واکس :ابتدا تمام لکه ها را پاک کنید وبرای این منصور کفش را با آب وصابون می شویند ولی این کار موجب خشک شدن کفش می شود ولی شما می تونید از سرکه وآب به نسبت مساوی استفاده کنید وبا حوله نرم خشک کنید . بعد از گذشت یک ساعت از واکس زدن می توانید کفش را براق کنید.ب) ومی توانیدازلین ویاروغن کتان را به مقدار کم به کفش بمالید وبادستمال نرم پاک کنید وبامخمل براق کنید واین گونه برق انداختن بیشتر برای کفشهای برقی استفاده می شود.ج) با پوست موز : که می توانید سطح خارجی کفش را مرتباً با سطح داخلی پوست موز مرطوب کنید که یک لایه شیرۀ موز روی آن می بندد وآنها را خشک شود این روش هم نتیجه بخش خواهد بود.د: آن را رو در روی مستقیم نور خورشید قرار ندهید که موجب از بین رفتن کفش میگردد .

ه)اگر می خواهید کیف یا کفش و یا دستکش چرمی خود را براق کنید یک تکه پوست پرتغال را به آن بمالید وبعد با پارچه نرم ولطیفی آن را پاک کنید . فوق العاده براق خواهد گردید .

منبع : بیا تو جوان

<http://vista.ir/?view=article&id=99902>

برای بهار چه لباسی بخریم؟

فصل بهار که می‌شود، وقتش است که لباس‌های پشیمی را توی چمدان بگذارید، چند قرص نفتالین لابه‌لای لباس‌ها بگذارید و آنها را روانه انباری کنید. در این وقت‌ها است که ویتترین رنگارنگ لباس‌فروشی‌ها شما را وسوسه می‌کند که به خرید لباس بهاری بروید. اما قبل از اینکه برای خرید لباس بهاره راهی پاساژ و مراکز خرید شوید حتما این ۱۲ نکته را به خاطر بسپارید...

(۱) برای کودکان لباس‌های چسبان نخرید: اگر دنبال خرید لباس بهاره برای کوچولوها هستید، یک قانون اصلی را باید رعایت کنید. آن هم این است که لباس‌هایی را برای فصل بهار بچه‌ها بخرید که خیلی تنگ و چسبان نباشند.

لباس‌های تنگ و چسبان ناراحت هستند و بچه‌ها در آن احساس راحتی نخواهند کرد.

(۲) بچه‌ها را همراهان به خرید ببرید: توصیه دوم ما این است که انتخاب لباس بهاره را به عهده خود بچه‌ها بگذارید. اگر برایشان انتخاب کمی دشوار است دست کم چند لباس مناسب با رنگ‌های شاد و مورد توجه کودکان را انتخاب کنید و از او بخواهید از میان آن لباس‌ها، لباس موردنظرش را برگزیند البته خرید رفتن با کودکان هم اصول خاص خودش را دارد. مهم‌تر از همه اینکه کودک شما قبل از خرید بهاره باید خوب تغذیه کرده باشد و سیر باشد. بچه‌ها وقتی گرسنه‌اند در هنگام خرید بهانه می‌گیرند و گریه راه می‌اندازند.

(۳) به کاتالوگ‌ها و وب‌سایت‌ها نگاهی بیندازید: قبل از اینکه برای خرید لباس بهاره به مراکز خرید بروید، پیش خودتان تعیین کنید که چه مدل لباسی، چه طرحی و چه رنگی را می‌خواهید. این کار باعث می‌شود که خرید شما هدفمند شود. حداقل از سر درگمی در میان انواع لباس‌ها نجات پیدا می‌کنید. شما حتی می‌توانید به کاتالوگ‌ها و وب‌سایت‌ها هم نگاه کنید و از میان مدل‌های موجود که در این فصل بهار، مد شده است، مدل دلخواهتان را انتخاب کنید.

(۴) جنس‌های خنک را برگزینید: به خصوص اگر دنبال خرید لباس بهاره برای کوچولوها هستید، توصیه ما این است که به جنس لباس توجه ویژه‌ای داشته باشید. جنس لباس در راحتی شما و احساس خنکی شما موثر است. بهترین جنس پارچه برای لباس بهاره، پارچه‌های نخی، کتان، پنبه‌ای و حتی ساتن است.

(۵) به رنگ‌ها دقت کنید: فصل بهار، فصل تازگی طبیعت است و همه جا پر از گل و گیاه می‌شود بنابراین شما می‌توانید در انتخاب رنگ لباس‌تان هم از رنگ‌هایی که در طبیعت در این فصل زیاد هستند، الهام بگیرید. برای پسر بچه‌ها می‌توانید یک شلوار خاکی با بلوز سفید ست کنید. این ست لباس را آقایان با سنین بالاتر هم می‌توانند انتخاب کنند. برای دختر بچه‌ها هم رنگ‌های آبی تیره و سبز عالی است.

(۶) به جنس پارچه توجه کنید: برای خرید لباس بهاره، باید به جنس و دوخت پارچه لباس توجه ویژه‌ای داشته باشید. پارچه خوب، پارچه‌ای است که کیفیت آن در هر دو سوی آن یکسان باشد. به دنبال خرید پارچه‌هایی باشید که جنس نرمی داشته باشند و در عین حال مقاوم هم باشند. بهتر است برای خرید لباس بهاری دنبال پارچه‌های پلاستیکی نباشید چون هم در آنها احساس گرما خواهید کرد و هم به دلیل اینکه مواد مصنوعی با پوست سازگاری مناسبی ندارد، ممکن است دچار خارش شوید به خصوص اگر برای خرید لباس برای بچه‌ها می‌روید، حتما به این نکته توجه کنید.

(۷) مانتوهای بهاره بخرید: وقت آن رسیده است که پالتوها و ژاکت‌های زمستانی را جمع کنید و دنبال خرید مانتوهایی مناسب برای خرید فصل تابستان باشید. برای فصل بهار سراغ خرید مانتوهای رنگ روشن مثل سفید، کرم و خاکی بروید حتی می‌توانید برای مهمانی‌های خودمانی‌تر، مانتوهای بنفش روشن، صورتی روشن، سبز روشن و مغز پسته‌ای را بپوشید. سعی کنید مانتوهایی را که انتخاب می‌کنید پارچه‌های نازک و

سبکی داشته باشند و بدون چین و لایه باشند.

۸) کفش بهاره بخرید: در فصل بهار، چکمه و نیم چکمه تعطیل است بنابراین سری به کفش‌های روباز بهاری و صندل‌ها بزنید. کفش‌های تخت عروسکی گزینه خوبی برای بانوان هستند که حتی می‌توانید آن را با جوراب‌های نازک زنانه ست کنید. برای آقایان هم صندل‌هایی که با بندهایی روی پا محکم می‌شوند برای موقعیت‌های غیررسمی بهاری مناسب‌اند. اگر علاقه‌ای به پوشیدن صندل ندارید، حداقل برای بهارتان، یک جفت کفش پارچه‌ای خنک بخرید.

۹) یک ژاکت سبک بخرید: چند سالی است که ژاکت‌های سبک با پیراهن‌های نخی زیرشان روانه فروشگاه‌ها در فصل بهار شده است. این ژاکت‌ها در رنگ‌های ملیح و زنانه با بلوز سفید زیرین، انتخاب مناسبی برای مهمانی‌های خودمانی و ساده در فصل بهار است که احساس راحتی و آسایش بهار را در شما دوچندان می‌کند.

۱۰) زیرپیراهن را فراموش نکنید: شاید به نظر شما خیلی پیش پا افتاده و ساده باشد ولی پوشیدن یک زیر پیراهن مناسب و نخی از این فصل به بعد ضروری است. پوشیدن یک زیر پیراهن مناسب باعث می‌شود که در ظهرهای بهاری که هوا گرم می‌شود، بوی بدی نگیرید. زیر پیراهن نخی به خصوص برای آقایانی که در روزهای گرم بهاری در هوای آزاد کار می‌کنند بسیار ضروری است که کمک می‌کند هر روز نیاز به تعویض لباسشان نداشته باشند.

۱۱) شال‌ها و روسری‌های بهاری بخرید: شال‌ها و روسری‌ها در فصل بهار با رنگ‌های شاد مناسب‌ترند. در عین حال دنبال شال‌ها و روسری‌هایی باشید که بافت شلی داشته باشند که به جریان هوا در آن کمک کنند و احساس خنکی داشته باشید.

۱۲) یک بارانی دم دست بگذارید: فصل بهار فصل باران‌های ناگهانی است بنابراین دم دست داشتن یک بارانی شاد به شما کمک می‌کند که در هوای بارانی خیس نشوید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=366029>

 vista.ir
Online Classified Service

برای چشم‌های قهوه‌ای

انتخاب آرایشی که برانده رنگ چشم‌هایتان باشد، باعث کوچک شدن دایره وسیع انواع ممکن آرایش‌ها می‌شود و چهره شما خاص، زیبا و بی‌نظیر جلوه می‌کند.

کسانی که رنگ چشمانشان قهوه‌ای است (رنگ غالب چشم ایرانی‌ها همین رنگ است) انتخاب سایه و رنگ پایه برای چهره‌شان، چندان سخت نیست؛ فقط کافی است مطلب زیر را بخوانید تا در جریان این امر قرار بگیرید. برای سایه چشم باید رنگی را انتخاب کنید که زیبایی چشم شما به تمامی جلوه‌گر شود؛ رنگ‌هایی مثل قهوه‌ای، صورتی، آبی و طلایی و انواع کمرنگ و پررنگ همه اینها ازجمله رنگ‌هایی هستند که با قهوه‌ای چشمانتان تقابل ایجاد می‌کنند. تهرنگ سرد باعث ایجاد کنتراست با گرمی تهرنگ چشم‌ها می‌شود و درخشش آنها را دوچندان می‌کند. برای آنکه

آرایش‌تان طبیعی‌تر به نظر برسد، سایه چشم‌ها را یک درجه روشن‌تر از رنگ طبیعی چشم‌تان انتخاب کنید. البته اگر می‌خواهید نگاهی گرم و زنده داشته باشید، سایه‌ای با یک درجه تیره‌تر از رنگ چشم‌ها، کارساز خواهد بود.

برای خط چشم، رنگی را بردارید که با سایه چشم‌ها بیشترین هماهنگی را

داشته باشد. تون‌های آبی یا گوجه‌ای، بهترین گزینه‌ها برای سایه‌های آبی و بنفش است. یک خط چشم مشکی (که به شکل سنت درآمده!) باعث می‌شود چشم‌ها حالتی دراماتیک به خود بگیرند و چشمان قهوه‌ای شما بیشتر بدرخشند.

استفاده از ریمل سیاه نیز به بازشدن و درخشش چشم‌هایتان کمک خواهد کرد. با توجه به اینکه ریمل برای بلندتر و ضخیم‌ترشدن مژه‌ها ساخته شده است، به عنوان یکی از ملزومات آرایش هر رنگ چشمی، مورد استفاده قرار می‌گیرد اما برای چشم‌های قهوه‌ای، ریمل‌های مشکی باعث افزایش گرمی و شکوه سایه و رنگ چشم‌هایتان می‌شود. بهتر است باقی آرایش‌تان در حد جزئی باشد تا فقط چشم‌هایتان جلب توجه کنند. اگر برای لب و گونه‌هایتان از رنگ‌های خنثی استفاده کنید، چشم‌های شما کانون توجه خواهند بود و زیبایی و آراستگی چهره‌تان حفظ می‌شود.

▪ نکته یک:

برخی از ست‌های آرایشی، مخصوص چشم‌های قهوه‌ای طراحی شده‌اند و رنگ‌های پیشنهادی‌ای در آنها موجود است که انتخاب را برای شما راحت‌تر می‌کند و سرعت انجام کار را هم بالا می‌برد.

▪ نکته ۲:

سایه‌ها و خط‌چشم‌های براق و اکلیلی، درخشندگی چشم‌ها را بیشتر می‌کنند و چشم‌ها را درشت‌تر نشان می‌دهند؛ ضمن اینکه چهره‌ای شیک و زیبا برایتان فراهم می‌سازند.

ستاره سمائی

منبع : همشهری آنلاین

<http://vista.ir/?view=article&id=93358>

 vista.ir
Online Classified Service

برای من ای مهربان شلوار بیار!

از آنجا که تهیه یک هدیه مناسب برای آقایان چندان آسان نیست، به‌تان پیشنهاد می‌کنم که اگر کمر بند، جاکلیدی، عطر و ادکلن، پیراهن و ساعت را در سال‌های پیش برای پدر یا همسران خریده‌اید، امسال به خرید یک شلوار شیک فکر کنید. البته خرید شلوار برای آقایان هم کار چندان ساده‌ای نیست...

ولی اگر به هر حال، تصمیم گرفتید که این هدیه را برای پدر یا همسران بخرید، بد نیست این راهنمای خرید را بخوانید و از توصیه‌هایش برای یک خرید خوب و مطمئن استفاده کنید:

(۱) یک خیاط خوب پیدا کنید:

بهترین گزینه برای داشتن یک شلوار مردانه مناسب و خوش‌دوخت، این است که یک خیاط مردانه دوز ماهر پیدا کنید. معمولاً سفارش دادن شلوار مردانه به خیاط مزیت‌های زیادی دارد. اول اینکه می‌توانید رنگ و جنس پارچه شلواری را خودتان انتخاب کنید و آن را از پارچه‌فروشی‌های معتبر تهیه کنید. فراموش نکنید پارچه‌فروشی‌های معتبر، همیشه می‌توانند آدرس چند خیاط مردانه دوزماهر را به شما بدهند.

(۲) سایز مناسب بخرید:

اگر برای خرید لباس زنانه رفته باشید، حتماً می‌دانید که لباس‌های زنانه سایزهای مشخصی دارند مثل ۱۲، ۱۴ و ۱۶ و... برای شلوارهای مردانه هم این سایزبندی وجود دارد ولی نکته اصلی که خرید شلوار مردانه را آسان‌تر می‌کند، این است که فروشگاه‌های بزرگ، دور کمر و دور باسن و همچنین طول قد شلوار را هم سایزبندی کرده‌اند و شما به کمک این شاخص‌ها راحت‌تر می‌توانید شلوار متناسب و مورد نظران را انتخاب کنید. سایزهای اصلی شلوارهای مردانه براساس دور کمر عبارتند از: ۳۰، ۳۲، ۳۴، ۳۶، ۳۸، ۴۰، ۴۲، ۴۴، ۴۶. سایزهای اصلی شلوارهای مردانه براساس قدشلوار هم عبارتند از: ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵. گاهی سایزبندی شلوارهای مردانه به صورت کوچک، متوسط، بزرگ و خیلی بزرگ است. اگر شما براساس این معیار شلوار خریداری کنید، نباید انتظار داشته باشید که قد شلوار دقیقاً اندازه شما باشد.

(۳) شلوار ترمزدار بخرید!

در شلوارهای جدید ترمز می‌دوزند. باور کنید، این بخش از شلوار نوار باریکی است که در سطح داخلی شلوار دوخته می‌شود و باعث می‌شود اگر آقایان پیراهن را داخل شلوارشان قرار می‌دهند، پیراهن سر نخورد و بیرون نیاید. اگر شلوارتان را به خیاط سفارش می‌دهید، از او بخواهید این بخش را برای شما اضافه کند.

(۴) مدل شلوارتان را انتخاب کنید:

شلوارهای مردانه مدل‌های بسیار متفاوتی دارند. فاق بلند و فاق کوتاه، راسته و یا پاچه پهن هستند. پاچه شلوارهای مردانه یا ساده است و یا پاکتی. در عین حال شلوارهای مردانه یا زیپ دارند و یا دکمه. بخشی که کمر بند در آن قرار می‌گیرد یا پل پهن دارد و یا پل باریک که کمر بندهای پهن و یا باریک روی آن بسته می‌شوند. برخی از شلوارهای مردانه پیلی هم دارند که به شلوار حالت خمره‌ای می‌دهند. این شلوارها چندان مد نیستند.

(۵) شلوار جین مناسب بخرید:

برای اینکه یک شلوار جین مناسب بخرید، باید به سایز آن، برش‌هایی که دارد و سنگ‌شور بودن که شما را از تثبیت رنگ آن مطمئن می‌کند، دقت کنید. سایز جین در چهار نوع ترکیه‌ای، معمولی، راحت و شل دسته‌بندی می‌شود. مدل‌های شلوار جین هم به انواع بوت‌کات، پاچه‌پهن، پاچه‌تنگ، استرچ، با پاچه بلند و کوتاه تقسیم‌بندی می‌شود. رایج‌ترین سنگ‌شورها؛ تیره، زغال‌سنگی، چرک و کثیف است. افراد چاق بهتر است شلوار جین بزرگ با رنگ‌های تیره و پاچه پهن را انتخاب کنند تا شلوار جین بیشتر روی تن‌شان بنشیند. آقایان لاغر بهتر است از شلوارهای ترکیه‌ای و یا معمولی با رنگ‌های روشن استفاده کنند.

(۶) به سایز کمر دقت کنید:

زشت است که شکم یک آقا روی شلوارش بیفتد. پس هنگام خرید شلوار به این نکته دقت کنید که شلواری که می‌خرید، اندازه دور کمرش مناسب باشد. در غیر این صورت باید آن را در زیر شکم بست. بهتر است که شلوار دقیقاً اندازه دور کمر باشد و آن را با کمر بند روی کمر محکم کرد.

(۷) پارچه‌های لنین را انتخاب نکنید:

پارچه لنین جنسی بسیار خنک برای شلوارهای مردانه تابستانی است که در رنگ‌های شاد و روشن مثل کرم، شیری و سفید می‌تواند از شما مردی خوش‌پوش و تابستانی بسازد ولی نکته اصلی این است که پارچه لنین بسیار آسان چروک برمی‌دارد بنابراین اگر خیلی مقید هستید، از پوشیدن آن در مکان‌های رسمی خودداری کنید. این شلوارها برای میهمانی‌های غیررسمی و تفریحات تابستانی مناسب هستند. پارچه‌های کتانی هم در این فصل خنک هستند و هم به اندازه لنین چروک نمی‌خورند.

(۸) به حراج‌های مردانه سری بزنید:

فروشگاه‌های بزرگ و معتبر پوشاک در پایان هر فصل، حراج برگزار می‌کنند. ما رفتن به این حراج‌های پوشاک را به شما توصیه می‌کنیم چون برخلاف خانم‌ها که اهل خرید هستند، آقایان کمتر به خرید شوق نشان می‌دهند بنابراین برخلاف لباس‌های بانوان که در این حراجی‌ها زود تمام می‌شود، معمولاً هر وقت به بخش آقایان این فروشگاه‌ها سری بزنید، می‌توانید لباسی مناسب سایز پیدا کنید.

۹) اگر پدر یا همسر تان چاق است، برایش شلواری با راه‌های عمودی بخرید:

پارچه‌های دیپلماتیک با راه‌های عمودی نازک سفید در یک زمینه تیره، بهترین انتخاب برای آقایان چاق است چون چنین شلواریایی این افراد را بلندقدتر و لاغرتر نشان می‌دهند و به راحتی با رنگ روشن هماهنگ می‌شوند.

منبع: روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=370984>

vista.ir
Online Classified Service

برای هر لباس از چه چوب لباسی استفاده کنیم

• انواع چوب لباسی ها و کاربرد آنها

- به نظر شما چه تفاوتی میان کاربرد چوب‌لباسی‌های مختلف وجود دارد؟
در کمد لباس‌هایتان را باز کنید و با دقت به چوب‌لباسی‌های آویزان شده به میله اصلی کمد، نگاهی بیندازید. آیا تنوعی در جنس و مدل آنها می‌بینید یا اینکه همه لباس‌هایتان با هر نوع و فرمی که هستند، روی چوب‌لباسی‌های فلزی که معمولا همراه لباس‌های خشکشویی شده به مشتری داده می‌شوند، آویزان شده‌اند؟!

به احتمال زیاد این‌طور نیست. در کمد همه ما انواع و اقسام چوب‌لباسی‌ها شامل فلزی بدون روکش، فلزی با روکش نازک، پلاستیکی، چوبی و ترکیبی از چوب و فلز یافت می‌شود که یا خودمان آنها را خریداری کرده‌ایم یا هنگام

خرید لباس، چوب‌لباسی مخصوصش همراه آن بوده است؛ ولی موضوع اینجاست که اغلب ما معمولا موقع آویزان کردن لباس‌ها در کمد - باوجود چوب‌لباسی‌های متنوع - هر چوب‌لباسی خالی‌ای را که در دسترس است، برداشته و لباس را روی آن آویزان می‌کنیم؛ آن‌وقت اعتراض می‌کنیم که نمی‌دانیم چرا کت و دامن یا کت و شلوار نوی ما بعد از مدتی آویزان بودن داخل کمد، سرشانه‌هایش بد فرم و چین‌دار شده و دیگر شکل اولیه را روی بدن ما ندارد؛ در صورتی که مقصر اصلی خودمان هستیم، زیرا انتخاب ما برای چوب‌لباسی مناسب، درست نبوده است. بله، تعجب نکنید. لباس‌ها گذشته از وزن، جنس و میزان استقامت چوب‌لباسی - باتوجه به فرمشان باید توسط چوب‌لباسی مناسبی به میله کمد آویخته شوند. درواقع چوب‌لباسی‌ها نه تنها ابزار آویزان کردن لباس‌ها هستند، بلکه نقش محافظت‌کننده از فرم آنها را نیز برعهده دارند.

در همین راستا ما به معرفی تعدادی از مهم‌ترین و پرکاربردترین چوب‌لباسی‌ها - باتوجه به نوع کاربریشان - می‌پردازیم:
این چوب‌لباسی دارای یک آویز و ۲ بازوی مایل است که فرم شانه انسان را دارد. این نوع چوب‌لباسی‌ها را معمولا برای آویزان کردن انواع و اقسام بلوزها و پیراهن‌های دکمه‌دار مردانه و زنانه مورد استفاده قرار می‌دهند.

چوب‌لباسی‌هایی که فرم کلیپس دارند و در واقع ۲ بازوی آنها با استفاده از فلزی روی هم به صورت محکم قرار می‌گیرند، مخصوص آویختن شلواریایی با پارچه‌های نازک و ظریف هستند. درضمن معمولا لایه‌ای از ابر فشرده لبه داخلی این بازو را می‌پوشاند تا روی پارچه فشار زیادی وارد نیامده و به اصطلاح جا نیندازند.

شلوارهای با پارچه‌های ضخیم‌تر مانند جین، کتان یا مخمل کبریتی - که برای قرارگرفتن روی میله چوب‌لباسی نیازی به گیره یا کلیپس ندارند - را روی چوب‌لباسی‌هایی با میله گرد ضخیم مانند تصویر بیاویزید؛ درضمن، انتهای بازوهای طرفین میله - که با زاویه‌ای تندتر به میله وصل شده - نیز

مانع از افتادن شلوار روی زمین می‌شود. علاوه بر این، از بازوی این نوع چوبلباسی نیز می‌توانید برای آویختن پیراهن‌های مردانه استفاده کنید. دامن از جمله لباس‌هایی است که برای آویختن آن راه‌های مختلفی وجود دارد. به‌عنوان مثال اگر در دو طرف کمر دامن شما ۲ بند حلقه مانند روبانی دوخته شده است، می‌توانید هریک از بندها را به گیره‌های کوچکی - که معمولاً در ۲ بازوی اغلب چوبلباسی‌های پلاستیکی و بعضی از انواع چوبی قرار دارد، بیاویزید؛ ولی در این حالت دامن به صورت صاف آویخته نخواهد شد. بنابراین برای این کار، چوبلباسی‌های گیره‌دار در هر شکل و مدلی که باشند، بهترین انتخاب‌اند. به این ترتیب که روی میله پایینی این‌گونه چوبلباسی‌ها معمولاً ۲ گیره وجود دارد که کمر دامن را محکم گرفته و آن را به همان حالت صاف آویزان می‌کند.

برای آویختن یک دست لباس - که اجزای آن ۲ تکه یا ۳ تکه است - شامل کت و شلوار و جلیقه، بلوز و شلوار و مانند اینها، چوبلباسی‌ای را انتخاب کنید که زاویه ۲ بازوی آن باز باشد تا بتواند حالت و فرم کت یا بلوز را خوب نگهدارد؛ در ضمن دارای میله‌ای برای آویختن شلوار نیز باشد. وقتی می‌خواهید کت تکی را به چوبلباسی بیاویزید - به‌خصوص اگر از جنس ضخیم و زمستانی باشد - لازم نیست که چوبلباسی میله‌دار انتخاب کنید. نکته قابل‌توجه - به‌ویژه در مورد کت‌های مردانه - انتخاب چوبلباسی‌ای با داشتن فرم شانه در ۲ سر بازوی آن است. در ضمن برای آویختن پالتوها نیز باید از این نوع چوبلباسی استفاده کرد، ولی با توجه به اینکه این مدل چوبلباسی‌ها در ۲ نوع جنس پلاستیکی و چوبی تولید می‌شوند، اگر می‌خواهید برای پالتویتان چوبلباسی انتخاب کنید، نوع چوبی آن محکم‌تر است. ژاکت‌ها، مانتوها و بلوزهای بافتنی نیز برای آویخته‌شدن به چوبلباسی فرم‌دار نیاز دارند، زیرا این قبیل لباس‌ها تحت کوچک‌ترین فشاری فرم گرفته و تغییر ظاهر پیدا می‌کنند؛ بنابراین آنها را روی چوبی آویزان کنید که شکل لباس را حفظ کند. آویزان‌کردن شال، روسری و مقنعه برای تمام خانم‌ها یک معضل بزرگ شده است؛ درحالی که انتخاب چوبلباسی‌های چندمیله‌دار برای این منظور، می‌تواند بسیار مشکل‌گشا باشد. حداقل دیگر لازم نیست در به‌در دنبال روسری خود در زیر بقیه لباس‌ها بگردید. اغلب ما معمولاً برای آویزان کردن لباس‌های رسمی زنانه، یکی از انواع چوبلباسی‌های معمولی را انتخاب می‌کنیم؛ درحالی که در این تقسیم‌بندی‌ها برای پیراهن‌های رسمی و مخصوص مهمانی زنانه نیز فکری شده است. این چوبلباسی‌ها معمولاً با لایه‌ای ابر و روکش پارچه‌ای پوشیده شده‌اند.

شما هم می‌توانید این قبیل چوبلباسی‌ها را در فروشگاه‌های مخصوص فروش حوله، روتختی و مانند اینها پیدا کنید؛ ولی به جای آنکه به دنبال این مدل چوبلباسی بگردید و احتمالاً مبلغ گزافی هم بپردازید، از چوبلباسی‌های معمولی چوبی بدون میله استفاده کرده و آنها را با لایه‌ای از ابر یا پشم‌شیشه و پارچه روکش کنید.

چوبلباسی‌های برای کروات، کمر بند و ...

علاوه بر پیشنهادات فوق، چوبلباسی‌های دیگری با کاربردهای خاص‌تر کمابیش یافت می‌شود که تولید انبوه آنها می‌تواند راهی برای ایجاد هرچه بیشتر نظم و دسترسی راحت‌تر به لوازم مربوط در کمدها باشد. به‌عنوان مثال در تصاویر زیر شما چوبلباسی‌هایی را ملاحظه می‌کنید که با فرمی کاملاً متفاوت برای آویزان‌کردن کمربندها، لباس زیر، شال، دستمال‌گردن و حتی روسری‌های نازک و ظریف مناسب هستند. بعضی از چوبلباسی‌ها هم کاربردهایی فراتر از کمد لباس دارند. حتماً تا به حال مشکل آویزان کردن لباس در ماشین خود را داشته‌اید. چوبلباسی‌هایی برای این منظور هم طراحی شده است.

منبع : سایت دخت

<http://vista.ir/?view=article&id=100781>

برداشتن ابروها با موجین

هنگام برداشتن ابروها به وسیله موجین بهتر است که

۱- ابروها را به وسیله کمی روغن یا شیر پاک کن نرم کنیم.

۲- پوست را محکم بگیریم.

۳- موها را یکی یکی در مسیر رشد مو در بیاوریم.

۴ - بعد از برداشتن موها، کمپرس آب سرد روی آن گذاشته و کمی ضدعفونی کننده برای جلوگیری از تورم روی آنها بمالیم.

برای فرم دادن به ابرو میتوانیم از مداد ابرو و پودر ابرو استفاده کنیم. قبل از استفاده از مداد ابرو باید حتما آن را با مدادتراش مخصوص مدادهای آرایش بتراشیم.

مدادهای آرایشی ابرو معمولا به رنگهای قهوه ای روشن، متوسط، تیره، زغالی، سیاه و جگری تیره هستند.

بهتر است که رنگ مداد مورد استفاده یک درجه روشن تر از ابروی اصلی انتخاب شود. برای ابروهای بسیار روشن (بلوند) رنگ مداد کمی تیره تر توصیه میشود.

قبل از مصرف مداد حتما ابروها را به طرف بالا و گوشه ابرو را به طرفین، در مسیر رشد موها برس کنیم و سپس با مداد نوک تیز خط نازک میکشیم و آرام آرام خط را بهتر کرده و فرم میدهیم.

میتوانیم از پودر استفاده و با برس ابرو از گوشه داخل ابرو شروع، به طرف وسط ابرو و سپس به سمت گوشه خارجی ادامه داده و سپس با یک برس تمیز پودرهای اضافی را تمیز نموده و حالت طبیعی به ابروها دهیم.

منبع : سایت تخصصی بانوان یزد

<http://vista.ir/?view=article&id=6888>

 vista.ir
Online Classified Service

بررسی پدیده "مد" در کشورهای اسلامی

تغییر بعد مادی یک فرهنگ به مرور بر بعد معنوی و افکار و اندیشه های شکل دهنده آن فرهنگ تاثیر می گذارند . از طرفی نوگرایی ، نخواستاری و میل به زیبایی درانسان نیازی فطری است که سبب تنوع در پوشش و ایجاد پدیده ای به نام "مد" در جهان شده است ...

نوع پوشش و وضع ظاهری بیش از زبان و سریعتر از آن دچار تغییر و تحول می شود و به عنوان بعدی از ابعاد مادی فرهنگ با سرعت بیشتری از ابعاد غیر مادی تغییر شکل یافته و یا با انواع دیگر اختلاط می یابد . این مسئله از آن جهت حائز اهمیت است که تغییر بعد مادی یک فرهنگ به مرور بر بعد

معنوی و افکار و اندیشه های شکل دهنده آن فرهنگ تاثیر می گذارند .

از طرفی نوگرایی ، نخواستاری و میل به زیبایی درانسان نیازی فطری است که سبب تنوع در پوشش و ایجاد پدیده ای به نام "مد" در جهان شده

است. طراحی مد به شکل امروزی آن از قرن هفدهم میلادی آغاز شد که ابتدا در تابلوهای نقاشی ظهور می یافت و بعد در میان اقدشار مختلف مردم رواج و گسترش پیدا می کرد. امروزه طراحی مد به صنعت عظیمی در جهان تبدیل شده است و طراحان مد پیشگامان عرصه فرهنگ و تولید سلیقه جدید و نوین مطابق با فرهنگ برهنگی رایج در غرب هستند که با ابزار قدرتمند رسانه و تبلیغات به تخریر افکار عمومی جهان به ویژه جوانان می پردازند.

کارکرد مد در دنیای امروز این است که از مد افتاده را بدقواره و زشت جلوه دهند و کالای جدید را سمبل زیبایی معرفی نمایند تا مردم دنیا بازاری باشند دائمی برای محصولات که آنها تولید می کنند و به تدریج تبدیل شوند به تشنگانی که منتظرند تا آنان برایشان نسخه جدید بپیچند و آن طور باشند که آنها می خواهند. متاسفانه جامعه ما نیز از این قانده مستثنی نبوده و به عنوان بازاری برای مصرف کالاهای آنها تبدیل شده است. مقام معظم رهبری بارها به این مسئله اشاره کرده اند و رواج بی رویه مد و فرهنگ غرب را گوشزد کرده و فرموده اند:

- " تقلید فرهنگ خطر بسیار بزرگی است اما این حرف اشتباه نشود با اینکه بنده با مد و تنوع و تحول در روش های زندگی مخالفم، نه، مدگرایی و نوگرایی اگر افراطی و روی چشم و هم چشمی نباشد عیبی ندارد، لباس و رفتار و آرایش تغییر پیدا می کند، مانعی هم ندارد اما مواظب باشید قبله نمای این مدگرایی به سمت اروپا نباشد، این بد است مردم باید خودشان طراحی کنند و بسازند. درمجامع جهانی هر کس در هر کشوری لباس ملی خود را دارد و به آن افتخار می کند من و شما که ایرانی هستیم لباسمان چیست؟ بنشینید و برای خود لباس ملی طراحی کنید، اگر می خواهید موی سرتان را آرایش کنید، لباس بپوشید و سبک راه رفتن خود را تغییر دهید، خودتان این کار را انجام دهید و از دیگران یاد نگیرید."

لزوم طراحی بومی و ملی و ایجاد مدهای داخلی و میهنی بر کسی پوشیده نیست و همین امر سبب شده تا طراحان لباس در ایران به فکر ایجاد و ترویج نوع جدیدی از پوشش باشند که هم ملی و ایرانی بوده و هم با معیارهای شرعی و اسلامی هماهنگ باشد. دستاورد این امر برگزاری جشنواره های مد اسلامی است که در دیگر کشور های اسلامی مانند مالزی با عنوان fashion اسلامی چند سالی است که اجرا می شود.

در کنار طراحی مد اسلامی باید به این مسئله توجه نمود که در کنار ایجاد مدل های جدید باید از آسیب ها یی که جوامع غربی به آن مبتلا هستند جلوگیری کرد و برای در امان ماندن از عوارض منفی افراط و تفریط در خودآرایی و مدگرایی فرهنگ سازی کرد، حدود و چهارچوب خاصی نیز برای آن تعیین نمود. برای مثال در اسلام تأکید شده که وسیله خودآرایی یا محیط آرایی باید حلال باشد؛ از راه مشروع تهیه شود؛ سبب اسراف در سرمایه ها و استعداد نباشد؛ از هرگونه شائبه تجمل پرستی و جنبه خودنمایی داشتن به دور باشد؛ به گونه ای نباشد که زمینه تحریک هواهای نفسانی و امیال جنسی دیگران را فراهم کند؛ به صورت تقلید کورکورانه از دیگران انجام نگیرد و...

در یک کلام از بررسی تعالیم اسلامی به دست می آید که اسلام نه تنها خودآرایی را منع نمی کند؛ بلکه به شیوه معقول و منطقی بر آن تأکید می ورزد. در عین حال همیشه و در همه حال، از افراط و تفریط در هر چیزی منع می کند. لازم به ذکر است که هدف از ایجاد مد های اسلامی این نیست که تنها مرجع اجتماع را در تابعیت و تقلید از پوششی خاص تغییر کند بلکه هدف نهایی این است که با طراحی مدل های جدید و ایرانی- اسلامی نوع نگاه و سلیقه مردم را نسبت به پوشش تغییر یافته و پوشش نه به عنوان ابزاری برای بروز بهتر و بیشتر جاذبه جنسی بلکه - با ایجاد اعتدال در اخلاق و فضیلت های روحی مردم - پوشش به عنوان نمودی از طرز فکر و اندیشه و وسیله ای برای درک زیبایی های ماورای عالم باشد و جامعه را از گرفتار شدن به هرگونه سطحی نگری، در این مسئله نجات بخشد. در عین حال تلاش کند که افراد، فقط به زینت ابعاد ظاهری جسم و محیط زندگی خود نپردازند همان طور که امام علی(ع) می فرماید: "زینة البواطن اجمل من زينة الطواهر: زینت درونی از زینت ظاهر بسیار زیباتر است."

منبع: خبرگزاری جمهوری اسلامی - ایرنا

<http://vista.ir/?view=article&id=350646>

بهترین شلوار جین را برای خود بخرید

برای اغلب جوانان، شلوار جین با ارزشترین لباس داخل کمد محسوب می‌گردد. معمولاً این توجه بدلیل گران قیمتی و یا زیبایی آن نبوده، بلکه بعلت تطبیق پذیری و همه جا پوش بودن آن می باشد. شما میتوانید شلوار جین را در خانه، محل کار و گردشها و میهمانی های غیر رسمی بپوشید.

برخلاف این سودمندی یافتن مناسبترین آن آسان نیست. با این شرایط زمانی که بدنال شلوار جینی مناسب برای خود میگردید چکار باید کنید؟ گذشته از قیمت چند نکته زیر را نیز باید بخاطر بسپارید.

• انتخاب صحیح

• به دنبال جین های مستقل از زمان بگردید

گفتن اینکه چه نوع شلوار جینی سال بعد مد خواهد شد مشکل است، اما با برگزیدن مدل های آزموده شده و استیل های واقعی جین میتوانید شلواری را انتخاب کنید که سالها شیک و مطابق با روز باقی بماند. در زیر سه مثال کلاسیک آورده شده است.

• جین های آبی اورجینال:

از شلوارهای کار زبر و با دوام ساخته شده و اکنون فراگیرترین لباسی است که میتوانید داشته باشید.

• جین های آبی مقداری کم رنگ شده:

این نوع غیر رسمی تر از هر نوع دیگر بوده و میتوان آنها همراه با یک کت اسپرت و پیراهن شیک بر تن نمود.

• جین های چروک:

نوع سنگ شور شده قهوه ای یا جین چروک آبی. این مدل شیک تر از انواع معمولی جین بوده و همه پوش تر و معمولاً مد می باشد.

رنگ های تند تر مانند قرمز محدودیت زمانی داشته و همیشه مد نیستند.

همچنین باید از رنگ های سفید و مشکی اجتناب کنید. جین های مشکی خیلی زود از مد می افتند

و جین سفید نیز تا زمانیکه دون جانسون

نباشید نیازی به خریداریش نخواهید داشت.

• توجه کنید که چه وقت قرار است آن را بپوشید

راحتی شلوار جین در تن مهمترین مسئله آن بشمار میرود. در نهایت شیک ترین شلوار جین هم اگر در آن راحت نباشید، باعث نامتناسب بنظر رسیدن شما خواهد شد. با این حال درنظر داشتن اینکه چه وقت و کجا میخواهید شلوار جین خود را بپوشید، در روند انتخاب آن کمک بسزائی بشما خواهد نمود.

برای مثال اگر در محل کار فقط کت و شلوار می پوشید، ممکن است شلوار جین خود را صرفاً برای قدم زدن اطراف منزل و یا گردش استفاده کنید که این به معنای داشتن محدودیتهای کمتر هنگام برگزیدن نوع و ظاهر شلوار است.

با اینحال اگر در محیط کاری شما پوشیدن شلوار جین مجاز باشد، ممکن است بخواهید همیشه جین بپوشید که در این صورت باید در انتخاب شلوار خود دقت بیشتری نموده و معیارهای مهم تری را در نظر بگیرید. در هر دو حالت مطمئن شوید که شلوار جین شما با کفشها یا پوتینهایتان همخوانی داشته باشد.

• شلوار جینی با جلوه انتخاب کنید

فقط به این دلیل که میخواهید نوع کلاسیکی را خریداری کنید، حتما نباید شلوار جینی خسته کننده را برگزینید. مدل های کلاسیک شیک در عین حال میتوانند جلوه نیز داشته باشند. مثلاً میتوانید نوع راسته، مخروطی شکل و یا پاچه گشاد آنها را انتخاب کنید.

• شلواری کاملاً اندازه را خریداری نمایید

فرقی نمی کند شلوار جینی که انتخاب می نمایید چقدر زیبا و شیک باشد، اگر برایتان بزرگ یا کوچک باشد، باعث خنده دار شدن شما خواهد شد. ابتدا مطمئن شوید که پاچه و کمر آن زیاد تنگ نباشد. همچنین باید در آینه ببینید که پشت شلوار هم خوب ایستاده باشد. یادتان باشد، اگر به شما نمی آمد، یکی دیگر را امتحان کنید.

به علاوه چون شلوارهای جین ممکن است آب رفته و کوچک شوند بهتر است که کمی قدش را بلند تر انتخاب کنید. این کار بشما امکان میدهد پاچه شلوار را کمی بالازده و یا هر گونه اصلاح مطابق با میل خود را اعمال نمایید.

• وضعیت تن خور شلوار را بسنجید

بهترین روش برای آزمودن ارزش شلوار جین شما این است که آنرا بطور آزمایشی بپوشانید. کمی با آن در فروشگاه قدم زده و مقدار حجم جیب و میزان راحتیش را هنگام نشستن بررسی کنید. آیا دسCA کلید یا کیفتان جا می شود؟ آیا آن شلوار در برخی از فصول باعث گرما یا خارش در بدن میگردد؟

همچنین باید آن را با کمربندی که همیشه می بندید امتحان کنید. این باعث می شود تا از اندازه کمر و تطابق کمربند با شلوار اطمینان حاصل نمایید.

در نهایت، شلوار را با کفشهایی که همیشه می پوشید امتحان کنید، و بیاد داشته باشید که علاوه بر اطمینان از همانگی رنگ آن دو، باید ببینید که شلوار خوب روی کفش قرار می گیرد یا خیر. اگر قد شلوار کمی بلند تر بود، آن را تا بزنید. انتهای پاچه شلوار باید با قسمت بالایی کفی کفش هم طراز باشد.

• مطمئن شوید که از قبل کوچک شده است

هر کسی می دان که وقتی شلوار جین مورد علاقه اش کوچک می شود چقدر باعث عصبانیت می گردد. اطمینان یافتن از اینکه شلوار قبلا کوچک شده است، ضرر و زیان را کاهش خواهد داده و در آینده این مقدار کوچک به حداقل خواهد رسید. با این حال بخاطر داشته باشید که اندازه شلوار را کمی بلندتر از حد نیاز انتخاب کنید.

• مراقبت از شلوار جین

▪ پیش از تو زدن آنرا بشوید

قبل از اینکه پاچه شلوار را تو بزنید آن را بشوید تا ابتدا به اندازه واقعی در آید. برای اطمینان خاطر بیشتر مقداری کمتر از اندازه مورد نیاز تو بزنید تا اگر باز هم شلوار آب رفت قدش کوتاه نشود.

▪ شلوار را پشت و رو بشوید

اولین باری که می خواهید شلوار جین خود را بشوید، آن را جدا از لباسهای دیگر شستشو نمایید. دفعات بعد بهتر است برای حفظ رنگ و ظاهر کلی آنرا پشت رو کرده و سپس بشوید.

▪ آنرا در ماشین خشک کن نیندازید

همیشه شلوار جین خود را برای خشک کردن روی بند و یا روی پایه های مخصوص قرار داده و مطمئن شوید که روی هم تا نخورده باشد.

▪ شلوار جین شیک برای جوانان

همیشه پیدا کردن شلوار جین مناسب آسان نیست، بخصوص برای مردان که ترجیح میدهند بجای صرف ساعتها طولانی برای خرید لباس به مطب دندانپزشکی بروند. با این حال با بخاطر سپردن این نکات میتوانید شلوار جین مناسب خود را براحتی بیابید.

منبع : هشت

<http://vista.ir/?view=article&id=283206>

بهداشت در آرایشگاه زنان

وقتی قصد دارید آرایشگاهی را برای آرایش و زیبایی خود انتخاب کنید، چه معیارهایی را در نظر می‌گیرید؟ نزدیک بودن آرایشگاه به محل کار یا منزل؟ پایین بودن قیمت خدمات؟ به روز بودن مدل‌ها و امکانات آرایشی؟ با تجربه و با سابقه بودن آرایشگر؟ آیا معیاری مانند اهمیت به وضعیت بهداشت و رعایت استانداردهای بهداشتی در یک آرایشگاه هم در انتخاب شما تاثیری دارد؟ چندی پیش مدیر گروه بهداشت محیط و حرفه‌ای مرکز بهداشت استان خراسان اعلام کرد که از بزرگترین مشکلات آرایشگاه‌های زنانه، دخالت مستقیم و غیرمستقیم آرایشگران در امور پزشکی است. به همین مناسبت درباره سلامت در محیط آرایشگاه مطالبی نوشته‌ایم که می‌خوانید.

• نکات بهداشتی هنگام اصلاح

آرایشگران باید پیش از شروع اصلاح، نخ را با الکل ضدعفونی کرده و بعد از پایان کار هم برای کاهش التهاب پوست مشتری، از پماد اکسید روی استفاده کنند. بعد از استفاده هر مشتری، نخ باید عوض شود تا یک نخ با پوست دو صورت تماس نداشته باشد. در غیر این صورت، احتمال انتقال بیماری‌های پوستی زیاد است. برای مشتریان گذری، آرایشگر باید تعدادی موچین ضدعفونی شده آماده داشته باشد و در طول روز یک موچین را تنها برای یک نفر استفاده کند. در پایان روز نیز همه موچین‌ها را برای ضدعفونی شدن در الکل قرار دهد.

• آرایش‌های رایج و سلامت

وقتی شما برای کوتاه کردن موهایتان به آرایشگاه می‌روید، اغلب پیش از کوپ تمامی آرایشگران سر مشتری را می‌شویند. تمیز بودن سرشویی عامل مهمی در جلوگیری از انتقال بیماری‌های پوست و مو و بیماری‌های قارچی است. سرشویی آرایشگاه‌ها باید پس از هر بار استفاده، شسته و خشک شود در ضمن افرادی که فقط می‌توانند از یک نوع شامپو استفاده کنند، باید هنگام مراجعه به آرایشگاه حتما شامپوی خود را همراه داشته باشند.

دومین نکته مهم در این قسمت، حوله مورد استفاده برای خشک کردن موهاست. بهتر است هر مشتری هنگام مراجعه به آرایشگاه حوله خود را هم همراه بیاورد. البته در آرایشگاه‌های معتبر تعدادی حوله وجود دارد که در پایان روز در ماشین لباس‌شویی و خشک‌کن شسته و هفته‌ای یک بار هم برای ضدعفونی شدن به خشک‌شویی فرستاده می‌شوند. نکته بعدی در رابطه با قیچی و شانه‌ای است که آرایشگر برای کوتاه کردن مو از آن استفاده می‌کند. قیچی پس از هر بار کوپ باید با الکل ضدعفونی شود و در پایان هفته نیز در دستگاه اتو کلاو استریل شود. شانه‌ها هم پس از هر بار استفاده باید شسته و در ظرف محتوی الکل نگهداری شوند.

• پوشش‌های محافظ

یکی از مواردی که در بیشتر آرایشگاه‌ها مغفول واقع می‌شود، استفاده از پیش‌بند است. به طور معمول از هر پیش‌بند برای چند مشتری استفاده می‌شود و به این ترتیب امکان خطر انتقال بیماری‌های پوست و مو از طریق قسمتی از پیش‌بند که دور گردن بسته می‌شود و در ارتباط مستقیم با پوست است وجود دارد. در آرایشگاه‌های معتبر از چسب‌های مخصوصی دور گردن استفاده می‌کنند. به این ترتیب پوست گردن در تماس مستقیم پیش‌بند نیست. مش کردن موها اغلب به دو روش انجام می‌شود: با استفاده از کلاه و با استفاده از فویل. کلاهی که برای مش استفاده می‌شود از جنس لاستیک نرم و با ضخامتی متوسط است. آرایشگران موظف‌اند پس از هر بار مصرف کلاه، آن را با مایع ظرفشویی شسته و با الکل ضدعفونی کنند و برای جلوگیری از چسبناک شدن به آن پودر بزنند. استفاده از فویل برای مش کردن، بهداشتی‌تر است چون فویل یک بار مصرف بوده و برای مشتری بعدی استفاده نمی‌شود. اما آرایشگری که با فویل مش می‌کند باید با تجربه‌تر باشد چون فویل حرارت بیشتری را در خود نگه می‌دارد و ممکن است مو را بسوزاند. برای گذاشتن موم روی پوست افراد نیز اغلب از قاشق‌های یک‌بار مصرف استفاده می‌شود. در تاتو از سوزن‌ها و رنگ‌های مخصوصی استفاده می‌شود که اگر پس از هر بار استفاده عوض و دور ریخته نشوند می‌توانند عامل انتقال بیماری‌های خونی

و عفونی مانند ایدز و هپاتیت B باشند.

اگر پیش از کاشت ناخن آرایشگر از مواد ضد قارچ استفاده نکند و هوای زیر ناخن مصنوعی را خوب نگیرد، فضای میان ناخن فرد و ناخن مصنوعی خالی می ماند و این فضا در اثر تماس با آب می تواند مرکز تجمع قارچ و میکروب شود.

• آرایشگاه ها و تخلفات رایج

در حال حاضر، بیشتر آرایشگاه ها تاتو می کنند، محصولات چاقی و لاغری تجویز می کنند و... که تمام این موارد تخلف پزشکی به حساب می آید. یک آرایشگاه فقط حق دارد در چارچوب وظایفی که از سوی اتحادیه صنف آرایشگران زنانه مشخص شده، باتوجه به نرخ های تعیین شده اقدام کند. از جمله کارهایی که هم اکنون رواج زیادی در آرایشگاه ها یافته، تزریق ژل به لب است. این موضوع موجب متورم شدن لب ها می شود و اگر به هر دلیلی موجب عفونت شود، فرد حق شکایت داشته و مدیر آرایشگاه مسوول است. این موضوع درباره تاتوی ابرو هم صادق است. بسیاری از افراد پس از تاتو دچار حساسیت پوستی می شوند و روی ابروی آنها گوشت اضافه درمی آید. این موارد در حوزه آرایشگاه ها، تخلف بهداشتی محسوب شده و پرونده آن به شورای حل اختلافات ارسال می شود.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=94827>

 vista.ir
Online Classified Service

پاپوش های زمستانی

• برای انتخاب جوراب مخصوصاً در فصل های سرد سال به این نکات توجه کنید::

- جوراب خود را ضخیم انتخاب کنید. جوراب های بلند بخريد و كفش های ساق بلند بپوشيد تا ساق پايتان را اذيت نکند.
- به رنگ جوراب ها دقت داشته باشيد، هيچ چيز بد منظره تر از يک جوراب قرمز با لباس های مشکی نیست!
- رنگ دستکشان را با جورابتان هماهنگ کنید.
- به کش جوراب دقت کنید اگر سفت باشد در تمام طول روز ساق پايتان را اذيت می کند و اگر شل باشد دائم ليز خواهد خورد.
- برای شرکت در مهمانی های زمستانی از جوراب پشمی با رنگ مناسب با لباستان استفاده کنید. جوراب های پشمی تنوع رنگی وسیعی دارند.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=96765>

 vista.ir
Online Classified Service

پاک کردن کفش

• پاک کردن کفش جیر

برای پاک کردن کفش جیر ابتدا از یک مداد پاک کن کمک بگیرید و لکه ها و خطوطی که روی کفش افتاده پاک کنید. سپس با یک برس نرم کفش، روی آن بکشید تا گرد و غبار آن پاک شود. اگر بخشی از آن سفید شده است با فاصله ۲۰ سانتیمتر روی شعله شمع بگیرید تا با دوده شعله شمع، آن قسمت سیاه شود. گرفتن کفش جیر روی بخار کتری به کفش شما جلای ویژه ای می بخشد.

• پاک کردن کفش های مردانه

کفش آقایان معمولاً خیلی زود کثیف می شود و اگر همسر شما بعد از یک روز کاری با کفش های خاک آلود وارد خانه شد، نگران نباشید. ابتدا با

دستمال و در صورت نیاز با دستمال مرطوب کثیفی کفش را پاک کنید. با کمک یک مسواک کهنه، خاک و غبار کناره های کفش را پاک کنید؛ کمی روغن زیتون به کفش بمالید و یک ساعت بعد با فرچه کفش ها را واکس بزنید.

• پاک کردن کفش های کتانی

کفش های کتانی خیلی زود کثیف می شوند؛ بهترین روش، استفاده از شامپوی فرش برای شستن این کفش ها است. برای این کار، طبق دستورالعمل شامپوی فرش عمل کنید.

• پاک کردن کفش های روشن

کفش های سفید و روشن لاستیکی را می توانید با خمیر دندان تمیز کنید، خمیر دندان و یا شیر پاک کن را روی تکه ای پنبه بمالید و بعد از تمیز کردن کفش با آب روی لکه های کفش بمالید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=101855>

 vista.ir
Online Classified Service

پاییز ، فصل بالاپوش های مختلف است

هوا فوق العاده است این روزها خنکی بادهای پاییزی را روی صورتتان حس می کنید.

کافی است کمی نوک بینی تان یخ کند و انگشت هایتان، سرما را به خود

بکشد تا به خودتان بیایید: «آخ کاش ژاکت همراهم بود» بهتر است تا هوا سردتر نشده، از معجزه روسری‌های بزرگ پشمی غافل نشوید. حتی اگر خودتان هم نداشته باشید، مادر و مادر بزرگ و خاله و عمه از این روسری‌ها فراوان دارند. روسری‌هایی که می‌توانید دور تنتان بپیچید. حالا هم گرما را حس می‌کنید و هم زیبایی را.

به غیر از این روسری‌ها، شال، ژاکت، شل و انواع بالاپوش برای پاییز وجود دارند که با هر ظاهری دلنشینند. قرار نیست زیاد خرج کنید. همان قدیمی‌ها را از کمد در بیاورید و با یک ست کردن ساده، تبدیل به نقطه عطفی در خوش‌تیپی شوید. برای استفاده از این بالاپوش- با هر شکلی، از شل تا اورکت- باید چند نکته را بدانید. دلتان می‌خواهد؟

▪ رنگ‌بندی این بخش از پوشش بهتر است خیلی خاص نباشد. رنگ‌های تیره به دلیل جذب نور و گرمای بیشتر برای پوشش رویی بهتر است. از طرف دیگر با بسیاری از رنگ‌های دیگر هماهنگ می‌شود. مشکی، دودی، قهوه‌ای و خاکستری از رنگ‌های خوب هستند.

▪ دوست دارید از این رنگ‌های تکراری استفاده نکنید؟ اصلاً سخت نیست. به جای اینکه به دنبال پوششی با رنگ‌های ویژه بگردید، سنجاق‌های بزرگ

را با تزئینات رنگ دلخواهتان داشته باشید و جایی به پوششتان وصل کنید. اگر روسری را دورتان می‌پیچید، محل اتصال دو لبه‌اش، اگر ژاکت دارید، لبه پایین، سمت راست ▪ اگر شل می‌اندازید، جایی نزدیک شانه‌ها.

▪ اگر بالاپوشتان نقش‌دار است، دقت کنید، کمترین رنگی که در آن به کار رفته، چیست. حالا می‌توانید کیف و کفشتان را با آن هماهنگ کنید. همیشه دورترین نقطه را برای ست کردن رنگ انتخاب کنید تا تکرار، کمتر به چشم بیاید.

▪ بر خلاف لباس‌های تابستانه، در لباس‌های پاییزه حتی بیش از زمستانه‌ها می‌توانید از گره، زیپ، دکمه و نخ و روبان استفاده کنید. امسال انواع گره، بیش از سایر اتصالات در پوشش، بازار را در دست گرفته. برای انتخاب ژاکت می‌توانید از نوعی بردارید که با یک گره کوچک کنار بالاتنه‌تان بسته می‌شود. قطعاً این مدل بر مدل‌های دگمه‌ای ترجیح دارد.

▪ اگر مانتو یا بلوزتان طرح‌دار است – که بهتر است در پاییز نباشد- لطفاً قید بالاپوش طرح‌دار را بزنید. قرار نیست دیگران با دیدن ظاهر شما یاد کاغذهای کادویی بیفتند.

▪ قبل از به تن کردن بالاپوش، آستین‌های مانتو را پایین بزنید. در غیر این صورت آستین مانتو لوله می‌شود و دیگر به تنهایی نمی‌توانید آن را از زیر آستین ژاکت پایین بکشید.

▪ بدون در نظر گرفتن مد، جو و هر امر زودگذر دیگر، استفاده از صندل در فصل پاییز – حتی اگر هوا هنوز گرم و بهاری باشد- بعد از فروپاشی امپراتوری روم منسوخ شده است. مخصوصاً اگر در بالا، شل یا ژاکت یا کت به تن کرده باشید.

▪ برای اینکه شل یا شالی که دورتان پیچیده‌اید، کمی رسمی‌تر به نظر برسد، با خودش کاری نداشته باشید. فقط پوشش زیر را از اجزای رسمی، مثل شلوار راسته نیمه‌پشمی تا روی قوزک پا، مانتوی ساده و راسته (و نه گشاد و چین‌دار) و کفش جلوبسته ساده و رسمی انتخاب کنید. حالا حتی اگر پشت شلنتان عکس هری پاتر هم باشد، فقط یک اشتباه فنی به حساب خواهد آمد.

▪ یادتان باشد برای بالاپوش هرگز با گرمکن ورزشی از چارودیواری منزل خارج نشوید، مگر برای ورزش کردن.

▪ یادتان باشد در پوشش‌های اوایل پاییز که هوا هنوز خیلی سرد نشده رنگ‌ها می‌توانند تکراری باشند ولی فقط یک بار. کفش نخودی با شال نخودی خوب است ولی اگر مانتویتان هم نخودی باشد، هماهنگی به هم می‌خورد.

▪ خیلی‌ها معتقدند هنوز هم کاپشن مشکی بهترین مد پاییزه برای بالاپوش است که کنارش نخواهیم گذاشت. بله؛ ولی به مدل کاپشن هم بستگی دارد و البته جنسش.

▪ استفاده از لباس مناسب در فصول مختلف ضرورتاً به این معنا نیست که مثلاً برای پوشش زمستانی از لباس‌های ضخیم و سنگین استفاده

- کنید. شما می‌توانید حتی چند نمونه سبک را با هم همراه کنید و از ترکیب آنها ظاهری متفاوت برای خود دست و پا کنید.
- در صورتی که پایین‌تنه بزرگی دارید، حواستان باشد که ژاکت، کت یا کاپشن سبکتان، چاک پشت نداشته باشد. خانم‌هایی که در ترکیب اندامشان چنین خصوصیتی هست، بهتر است از چاک کنار استفاده کنند یا اصلاً بی‌خیال آن شوند.
 - لطفاً توجه کنید. انتخاب اتفاقی پارچه‌های نقش‌دار معمولاً ترکیب مناسبی به وجود نمی‌آورد. مثل هر انتخاب اتفاقی دیگری.
 - لطفاً وقتی دنبال لباس برای پوشیدن می‌گردید هر چیزی به نظرتان خوب آمد، در کنار هم نگذارید. به ترکیب آن هم فکر کنید.
 - سلیقه خودتان مهم‌ترین بخش انتخاب است. باور کنید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=279248>

 vista.ir
Online Classified Service

پسرانی با تظاهرات دخترانه!

در هر ثانیه در جهان ۲۲ رژلب به فروش می‌رود. می‌توان مطمئن بود که دست کم یکی از این رژلب‌ها در ایران فروخته می‌شود، زیرا ایرانی‌ها یکی از رکوردداران مصرف لوازم آرایش اند. نه تنها دخترها ظاهراً پسرها هم بی‌علاقه نیستند. مدتهاست که دیگر تنها زنان موهای سفیدشان را با رنگ مشکی نمی‌پوشانند، بلکه این کار برای مردان هم امری عادی شده است و خیلی‌ها تمایل دارند تارهای سفید و خاکستری سرشان را در زیر لایه‌ای از رنگ مشکی پنهان کنند.

طبیعی است که مردان پا به سن گذاشته، از هواخواهان این روش به حساب می‌آیند و پسران جوان به یمن نیروی طبیعت، تن به رنگ کردن موهایشان نسپرده‌اند. علی ۱۸ ساله بوده که برای اولین بار ابروهایش را برداشته است، البته خود او اعتقاد دارد که در واقع آنها را "تمیز" می‌کند، چون از مرتب بودن خوشش می‌آید. حالا ۴ سال از آن زمان می‌گذرد، مادرش اوایل کمی مخالفت می‌کرد، اما حالا انگار کم‌کم به "مرتب بودن" پسرش عادت کرده است. علی برای تمیز کردن ابروهایش خودش دست به کار شده و به روش آزمون و خطا جلو رفته است: اوایل که می‌خواست ابروهایم را درست کنم، بلد نبودم، برای همین ابروهایم خیلی به هم

ریخت، خیلی نازک شد. بعد رویم نمی‌شد اصلاً بیرون بروم. دائم کج و کوله در می‌آمد و می‌خواستم صافش کنم، بعد دیگر از آن حالتش دیگر خارج شده بود. البته او قویاً تاکید می‌کند که برخلاف پسرهای دیگری که ابرویشان را بر می‌دارند، نمی‌خواهد که از این طریق دل دخترها را به دست آورد.

تنها دلیلش برای این کار علاقه شخصی او به تمیز بودن است و اینکه داشتن موی اضافی را در صورتش نمی‌تواند تحمل کند. نکته دیگری که در صورت علی نیاز به سامان دادن دارد، به گفته خود او، مژه‌هایش هستند. البته برای این کار هم راه چاره را مدت‌هاست که پیدا کرده است: من

مژه هایم خیلی بلند هستند و می شکنند. به همین دلیل از فر مژه استفاده می کنم، البته چیزی هم نیست که عین ریمل باشد. خشک است. فقط حالت چرخش به مژه هایم می دهد.

بعد از آن استفاده می کنم، وقتی که مژه هایم خیس هستند که آن حالت عادی خود مژه را حفظ کند. یعنی نه اینکه کامل بخوابد بر گردد، بالا برود یا پایین بیاید. علی تا به حال سایه چشم، کرم پودر یا مواد آرایشی دیگری استفاده نکرده است، اما از بعضی دوستانش می گوید که یک روز مثلا رنگ پوستی تیره تر از همیشه دارند یا اینکه رد خفیفی از سایه را در پشت چشمانشان می توان دید. بعد هم به گفته علی، وقتی در برابر این پرسش قرار می گیرند که آیا سایه زده اند یا کرم پودر به صورتشان مالیده اند، هزار "بهانه" می آورند که خود را توجیه کنند. اما در این میان هنوز یک قلم دیگر باقی مانده و آن هم راهی برای خلاص شدن از رنگ تیره لب هاست که ارمغان سیگار کشیدن چند ساله است؛ من یکی، دوبار از برق لب استفاده کرده ام، آن هم در خانه و شب، به خاطر اینکه سیگار می کشم و لبهایم سیاه می شود، به خاطر همین مثلا شبها که می خواهم بخوابم، بعضی مواقع استفاده کرده ام که آن هم فقط به این خاطر که آن رنگ سیاهی که سیگار به لب می دهد را بگیرد. بعد فردا صبحش هم شستم و از خانه بیرون رفتم.» علی اضافه می کند که حتی جلوی در خانه هم دیگر برق لب نداشته است.

• رصد کردن صورت پسران

بیشتر دخترچه ها عاشق این هستند که لب هایشان را با رژلب های مادرهایشان قرمز کنند. ستاره به خاطر می آورد که جشن تولد نه سالگی اش با جشن فارغ التحصیلی خاله اش همراه شده بوده است. با دیدن دوستان خاله، که همه آرایش کرده به مهمانی آمده بودند، ستاره هم تهدید می کند که اگر مادرش برای او رژلب نزنند، به مهمانی تولد نخواهد آمد. به این ترتیب نه سالگی، سن اولین تجربه دست به آرایش شدن او می شود و بعدها هم با ورود به دبیرستان این تجربه عمق بیشتری پیدا می کند. او صادقانه اعتراف می کند که عاشق آرایش کردن است. نه تنها آرایش کردن خودش را دوست دارد بلکه یکی از کارهای مورد علاقه اش آرایش کردن دیگران است، هرچند که این دختر ۲۷ ساله آرایشگر نیست و در رشته مامایی در دانشگاه تحصیل کرده است.

آرایش، گاهی اوقات برای ستاره تسلی بخش است. او می گوید: وقتی در خانه هستم، مواقعی که حالم مثلا خیلی خراب است، روی صورتم آرایش ندارم یا افسرده می شوم و در فکر فرو می روم، بلند می شوم و آرایش می کنم. اصلا روحیه ام را عوض می کند. حتی وقتی لباس نو می خرم برای پوشیدن آن اول از همه آرایش می کنم. حالا ستاره به اندازه ای در این کار مهارت پیدا کرده که می تواند در یک نگاه تازه کاران را از حرفه ای ها تشخیص دهد. آنهایی که انگار تازه به صرافت "خط چشم کشیدن" افتاده اند و هنوز آن قدر دستانشان ورزیده نشده تا بتوانند دو خط صاف و هم اندازه را بر پشت چشمانشان بکشند. البته چشمان تیزبین ستاره، تنها صورت دختران را رصد نکرده، بلکه او از کشفیاتش از صورت برخی از پسرها هم می گوید: ابروهای خیلی باریک بود و دیده بودم که زیر چشمانشان مشکی شده، رنگ لب ها خیلی فرق داشت. زیاد جذاب نیست، به هر حال آرایش برای مردها نیست. اصلا همه چیز قاطی پاتی شده است. مثلا دخترها با رفتارهای مردانه می خواهند جای مردها باشند و پسرها با رفتارهای زنانه، جای زنان. خیلی از این چیزها می بینیم، برای همین اصلا دارد عادی می شود.

• مرد هست و ابرویش

دوستان بابک، او را جز پسران تمیز و آراسته می دانند، از آنهایی که اهل کرم و عطر هستند و موهایشان همیشه مرتب است و صورتهایشان اصلاح شده. بابک اهل آرایش هست اما به قول خودش آرایش مردانه. به عبارتی زیر ابرو برداشتن، در دایره واژگان او جایی ندارد و به نظرش برای چند دختر نباید شخصیت و اصالت مردانگی را زیر سوال برد. اعتقاد او در یک جمله خلاصه می شود: مرد هست و ابرویش و حالا به قول قدیمی ها سیل و ریش و از این صحبت ها. اگر این کارها را نکند که با زن فرقی ندارد. دور و بر بابک هستند دوستان پسری که اهل آرایشند، البته او به گفته خودش با آنها رفیق است و اهل رفت و آمد، اما این دلیل نمی شود که دل پری از دستشان نداشته باشد؛ خیلی از دوستانم هستند که زیر ابرو بر می دارند، خیلی کارهای زنانه می کنند، مثلا کرم های مخصوص می زنند. و لشان کنید، لاک و رژلب و این ها را هم می زنند.

بعضی ها هم که از این چیزهایی هست که می زنند به لب، براق می شود، از آنها هم می زنند. یا موهای آنچنانی! موهایشان مثلا یک متر بالاتر از سرشان است، انگار با ادیسون دست داده اند یا مثلا هر روز برق می گیرندشان بعد از خانه بیرون می آیند. اگر به بابک پیشنهاد کنند که به عنوان فروشنده در یک مغازه لوازم آرایشی کار کند، هیچ مخالفتی با این موضوع ندارد و به راحتی آن را قبول می کند؛ چرا قبول نکنم. لوازم آرایش برای خانم ها خیلی هم خوب هست. اصلا می گویم خانم ها اگر آرایش نکنند که اصلا نمی شود. زن هست و آرایشش. چند سال پیش بود که یکی از مجریان معروف مرد تلویزیون ایران، در یکی از برنامه هایش به ناگاه با ابروهایی تمیز شده ظاهر شد. بعد از آن هم می شد در گوشه و کنار، عکس هنرپیشگان مرد سینما یا تلویزیون را دید که پوست تیره رنگ و ابروهای به خط شده شان روی جلد مجلات خودنمایی می کرد. اگر آرایش

کردن و ساعتها در جلوی آئینه به خود رسیدن، کاری بود که اغلب زنانه به حسابش می آوردند، این روزها پسرانی را هم می توان دید که برای بیرون رفتن از خانه از ساعتها قبل به تکاپو می افتند.

رفته رفته نمی توان آرایش را تنها مختص زنان دانست و مردان را هم باید به این جمع اضافه کرد. شرکت های تولیدکننده لوازم آرایشی از مدتها پیش محصولات آرایشی ویژه مردان را هم روانه بازار کرده اند. در هر حال خانم ها باید از این به بعد به یاد داشته باشند که در هنگام خرید کرم های ضدچروک، ژل های دور چشم یا تونیک های ترمیم کننده پوست، حتما از فروشنده سوال کنند که آیا این محصول نسخه زنانه آن است یا مردانه...

منبع : روزنامه ابتکار

<http://vista.ir/?view=article&id=360179>

پسرانی که با ادیسون دست داده اند!

در هر ثانیه در جهان ۲۲ رژلب به فروش می رود. می توان مطمئن بود که دست کم یکی از این رژلب ها در ایران فروخته می شود، زیرا ایرانی ها یکی از رکوردداران مصرف لوازم آرایش اند. نه تنها دخترها ظاهرا پسرها هم بی علاقه نیستند.

مدتهاست که دیگر تنها زنان موهای سفیدشان را با رنگ مشکی نمی پوشانند، بلکه این کار برای مردان هم امری عادی شده است و خیلی ها تمایل دارند تارهای سفید و خاکستری سرشان را در زیر لایه ای از رنگ مشکی پنهان کنند. طبیعی است که مردان پا به سن گذاشته، از هواخواهان این روش به حساب می آیند و پسران جوان به یمن نیروی

طبیعت، تن به رنگ کردن موهایشان نسپرده اند.

علی ۱۸ ساله بوده که برای اولین بار ابروهایش را برداشته است، البته خود او اعتقاد دارد که در واقع آنها را "تمیز" می کند، چون از مرتب بودن خوشش می آید. حالا ۴ سال از آن زمان می گذرد، مادرش اوایل کمی مخالفت می کرد، اما حالا انگار کم کم به "مرتب بودن" پسرش عادت کرده است. علی برای تمیز کردن ابروهایش خودش دست به کار شده و به روش آزمون و خطا جلو رفته است: اوایل که می خواستم ابروهایم را درست کنم، بلد نبودم، برای همین ابروهایم خیلی به هم ریخت، خیلی نازک شد. بعد رویم نمی شد اصلا بیرون بروم. دائم کج و کوله در می آمد و می خواستم صافش کنم، بعد دیگر از آن حالتش دیگر خارج شده بود.

البته او قویا تأکید می کند که برخلاف پسرهای دیگری که ابرویشان را بر می بردارند، نمی خواهد که از این طریق دل دخترها را به دست آورد. تنها دلیلش برای این کار علاقه شخصی او به تمیز بودن است و اینکه داشتن موی اضافی را در صورتش نمی تواند تحمل کند.

نکته دیگری که در صورت علی نیاز به سامان دادن دارد، به گفته خود او، مژه هایش هستند. البته برای این کار هم راه چاره را مدت هاست که پیدا کرده است: من مژه هایم خیلی بلند هستند و می شکنند. به همین دلیل از فر مژه استفاده می کنم، البته چیزی هم نیست که عین ریمل باشد. خشک است. فقط حالت چرخش به مژه هایم می دهد. بعد از آن استفاده می کنم، وقتی که مژه هایم خیس هستند که آن حالت عادی خود مژه را حفظ کند. یعنی نه اینکه کامل بخواهد بر گردد، بالا برود یا پایین بیاید.

علی تا به حال سایه چشم، کرم پودر یا مواد آرایشی دیگری استفاده نکرده است، اما از بعضی دوستانش می گوید که یک روز مثلا رنگ پوستی

تیره‌تر از همیشه دارند یا اینکه رد خفیفی از سایه را در پشت چشمانشان می‌توان دید. بعد هم به گفته علی، وقتی در برابر این پرسش قرار می‌گیرند که آیا سایه زده‌اند یا کرم پودر به صورتشان مالیده‌اند، هزار "بهانه" می‌آورند که خود را توجیه کنند.

اما در این میان هنوز یک قلم دیگر باقی مانده و آن هم راهی برای خلاص شدن از رنگ تیره لب هاست که ارمغان سیگار کشیدن چند ساله است: من یکی، دوبار از برق لب استفاده کرده‌ام، آن هم در خانه و شب، به خاطر اینکه سیگار می‌کشم و لبهایم سیاه می‌شود، به خاطر همین مثلا شبها که می‌خواهم بخوابم، بعضی مواقع استفاده کرده‌ام که آن هم فقط به این خاطر که آن رنگ سیاهی که سیگار به لب می‌دهد را بگیرد. بعد فردا صبحش هم شستم و از خانه بیرون رفتم.» علی اضافه می‌کند که حتی جلوی در خانه هم دیگر برق لب نداشته است.

• رصد کردن صورت پسران

بیشتر دخترچه‌ها عاشق این هستند که لب‌هایشان را با رژلب‌های مادرهایشان قرمز کنند. ستاره به خاطر می‌آورد که جشن تولد نه سالگی‌اش با جشن فارغ‌التحصیلی خاله‌اش همراه شده بوده است. با دیدن دوستان خاله، که همه آرایش کرده به مهمانی آمده بودند، ستاره هم تهدید می‌کند که اگر مادرش برای او رژلب نزند، به مهمانی تولد نخواهد آمد. به این ترتیب نه سالگی، سن اولین تجربه دست به آرایش شدن او می‌شود و بعدها هم با ورود به دبیرستان این تجربه عمق بیشتری پیدا می‌کند.

او صادقانه اعتراف می‌کند که عاشق آرایش کردن است. نه تنها آرایش کردن خودش را دوست دارد بلکه یکی از کارهای مورد علاقه‌اش آرایش کردن دیگران است، هرچند که این دختر ۲۷ ساله آرایشگر نیست و در رشته‌ی مامایی در دانشگاه تحصیل کرده است.

آرایش، گاهی اوقات برای ستاره تسلی‌بخش است. او می‌گوید: وقتی در خانه هستم، مواقعی که حالم مثلا خیلی خراب است، روی صورتم آرایش ندارم یا افسرده می‌شوم و در فکر فرو می‌روم، بلند می‌شوم و آرایش می‌کنم. اصلا روحیه‌ام را عوض می‌کند. حتی وقتی لباس نو می‌خرم برای پوشیدن آن اول از همه آرایش می‌کنم.

حالا ستاره به اندازه‌ای در این کار مهارت پیدا کرده که می‌تواند در یک نگاه تازه‌کاران را از حرفه‌ای‌ها تشخیص دهد. آنهایی که انگار تازه به صرافت "خط چشم کشیدن" افتاده‌اند و هنوز آنقدر دست‌انشان ورزیده نشده تا بتوانند دو خط صاف و هم‌اندازه را بر پشت چشمانشان بکشند.

البته چشمان تیزبین ستاره، تنها صورت دختران را رصد نکرده، بلکه او از کشفیاتش از صورت برخی از پسرها هم می‌گوید: ابروهای خیلی باریک بود و دیده بودم که زیر چشمانشان مشکی شده، رنگ لب‌ها خیلی فرق داشت. زیاد جذاب نیست، به هرحال آرایش برای مردها نیست. اصلا همه چیز قاطی پاتی شده است. مثلا دخترها با رفتارهای مردانه می‌خواهند جای مردها باشند و پسرها با رفتارهای زنانه، جای زنان. خیلی از این چیزها می‌بینیم، برای همین اصلا دارد عادی می‌شود.

• مرد هست و ابرویش

دوستان بابک، او را جز پسران تمیز و آراسته می‌دانند، از آنهایی که اهل کرم و عطر هستند و موهایشان همیشه مرتب است و صورتهایشان اصلاح شده. بابک اهل آرایش هست اما به قول خودش آرایش مردانه. به عبارتی زیر ابرو برداشتن، در دایره واژگان او جایی ندارد و به نظرش برای چند دختر نباید شخصیت و اصالت مردانگی را زیر سؤال برد. اعتقاد او در یک جمله خلاصه می‌شود: مرد هست و ابرویش و حالا به قول قدیمی‌ها سبیل و ریش و از این صحبت‌ها. اگر این کارها را نکند که با زن فرقی ندارد.

دور و بر بابک هستند دوستان پسری که اهل آرایشند، البته او به گفته خودش با آنها رفیق است و اهل رفت و آمد، اما این دلیل نمی‌شود که دل پری از دستشان نداشته باشد: خیلی از دوستانم هستند که زیر ابرو بر می‌دارند، خیلی کارهای زنانه می‌کنند، مثلا کرم‌های مخصوص می‌زنند، ولشان کنید، لاک و رژلب و این‌ها را هم می‌زنند. بعضی‌ها هم که از این چیزهایی هست که می‌زنند به لب، براق می‌شود، از آنها هم می‌زنند. یا موهای آنچنانی! موهایشان مثلا یک متر بالاتر از سرشان است، انگار با ادیسون دست داده‌اند یا مثلا هر روز برق می‌گیرندشان بعد از خانه بیرون می‌آیند.

اگر به بابک پیشنهاد کنند که به عنوان فروشنده در یک مغازه لوازم آرایشی کار کند، هیچ مخالفتی با این موضوع ندارد و به راحتی آن را قبول می‌کند: چرا قبول نکنم. لوازم آرایش برای خانم‌ها خیلی هم خوب هست. اصلا می‌گویم خانم‌ها اگر آرایش نکنند که اصلا نمی‌شود. زن هست و آرایشش.

چند سال پیش بود که یکی از مجریان معروف مرد تلویزیون ایران، در یکی از برنامه‌هایش به ناگاه با ابروهایی تمیز شده ظاهر شد. بعد از آن هم می‌شد در گوشه و کنار، عکس هنرپیشگان مرد سینما یا تلویزیون را دید که پوست تیره‌رنگ و ابروهای به خط شده‌اشان روی جلد مجلات خودنمایی می‌کرد.

اگر آرایش کردن و ساعتها در جلوی آینه به خود رسیدن، کاری بود که اغلب زنانه به حسابش می‌آوردند، این روزها پسرانی را هم می‌توان دید که برای بیرون رفتن از خانه از ساعتها قبل به تکاپو می‌افتند.

رفته رفته نمی‌توان آرایش را تنها مختص زنان دانست و مردان را هم باید به این جمع اضافه کرد. شرکت‌های تولیدکننده لوازم آرایشی از مدتها پیش محصولات آرایشی ویژه‌ی مردان را هم روانه بازار کرده‌اند. در هر حال خانم‌ها باید از این به بعد به یاد داشته‌باشند که در هنگام خرید کرم‌های ضدچروک، ژل‌های دور چشم یا تونیک‌های ترمیم‌کننده پوست، حتما از فروشنده سؤال کنند که آیا این محصول نسخه زنانه آن است یا مردانه.

منبع : سایت اختصاصی هواداران

<http://vista.ir/?view=article&id=360573>

پسرهای ایرانی، مو افشان می‌کنند

مدل‌های تازه‌ای برای آرایش مو میان پسرهای جوان ایرانی باب شده است.

«خروسی»، «تن تنی»، «میکروبی»، «بک اسلیپ»، «تیغوسی»، «بکامی» یا «مارمولکی» و «دم عقربی» آخرین مدل‌های موی پسرهای ایرانی است که این روزها در تهران و در شهرهای دیگر مورد استفاده قرار می‌گیرد. این مدل‌ها بخشی از مدل‌هایی هستند که پیروی از آن، باب روز است و «فشن» خوانده می‌شود.

محمد ۲۴ ساله و سعید، ۱۹ ساله در اتاق انتظار آرایشگاهی در مرکز شهر

تهران نشسته‌اند و در انتظار خالی شدن صندلی‌های آرایش هستند.

سعید که جلو و پشت موهایش بلند است، می‌خواهد موهایش را خروسی بزند که این روزها رایج‌ترین مدل موی متفاوت در تهران است. مدلی که در آن باید جلوی مو را مثل تاج خروس بالا داد و پشت موها را هم صاف کرد.

محمد هم که موهای کوتاه دارد می‌خواهد «میکروبی» را امتحان کند. «میکروبی»، مدلی است که در آن موها کاملاً کوتاه می‌شوند، سپس با کمک ژل موهای جلوی سر بالا داده می‌شود.

کیوان، مسئول این آرایشگاه است. موهای او هم مدل «بک اسلیپ» است. یعنی موهایی به هم ریخته دارد درست مثل موهای کسی که تازه از رخت‌خواب بلند شده است.

او می‌گوید: «مدل‌ها از روی ژورنال‌های سالیانه، سی‌دی‌ها، اینترنت، موی بازیکن‌ها و چهره‌های مشهور داخلی و خارجی مثل فوتبالیست‌ها و هنرپیشه‌ها و کانال‌های ماهواره‌ای به خصوص کانال فشن برداشته می‌شود و به خاطر هم به آن "فشن" می‌گویند.»

به گفته او بیشتر مشتری‌هایش جوان‌هایی هستند که برای زدن و درست کردن موهای خود به مدل‌های "فشن" هفته‌ای دو سه بار به آرایشگاهش می‌آیند.

کیوان می‌گوید طی هفته گذشته یکی از بازرسان اتحادیه آرایشگاه‌های مردانه به همراه یک مامور اداره اماکن نیروی انتظامی با مراجعه به آرایشگاهش از او خواسته تا مدل موهای خود را تغییر دهد و از زدن مدل‌های "فشن" و برداشتن ابرو پرهیز کند وگرنه آرایشگاهش را پلمب می‌کنند.

نیروی انتظامی، از اول مرداد ماه در یک طرح جدید برخورد با آن چه «مدل های غربی مو و منحرف» خوانده را شروع کرده است. محمد علی نجفی، رئیس اداره اماکن نیروی انتظامی هم هفته گذشته خبر از بسته شدن ۱۲ آرایشگاه مردانه به خاطر اقدام به برداشتن ابرو و زدن مدل های غربی داد. البته پیش از شروع طرح تازه پلیس در مورد برخورد با مدل موی پسرها، در قوانین اتحادیه آرایشگاه های مردانه هیچ گونه منعی برای زدن مدل های غربی وجود نداشته است.

محمد افتخاری، رئیس اتحادیه آرایشگاه های مردانه به زیگزاگ می گوید: «جوان هایی که مدل های عجق و حق می زنند کسانی هستند که شلوار پوشیدن و کمر بند بستن هنوز یاد نگرفته اند اما موهای خود را مدلی می کنند که انگار تازه از ناف لس آنجلس افتاده اند. مثل اینکه آمده اند بالماسکه.»

طبق بخش نامه ای که از سوی اتحادیه آرایشگاه های مردانه صادر شده است «در صورت مشاهده تخلف از سوی آرایشگاه ها اول به آن ها تذکر داده می شود و بعد در صورت تکرار، آرایشگاه آن ها به صورت موقت تعطیل و در صورت تکرار، جواز کسب آن ها باطل می شود.» افتخاری معتقد است در صورتی که آرایشگاه ها مردانه موی پسرها را «فشن» زنند به زودی این مدل ها دیگر مورد استفاده قرار نمی گیرد. «جرم مال خر بیشتر از دزد است چون اگر او نباشد فرد هم دزدی نمی کند. در نتیجه اگر آرایشگاه ها هم موهای غربی زنند به زودی دیگر شاهد این مدل ها نخواهیم بود.»

• مدل هایی که به «عقل جن هم نمی رسد»

البته مسئولان بسیاری از آرایشگاه های مردانه این نظر را ندارند و معتقدند محدود کردن آرایشگاه ها نمی تواند جلوی جوانان را بگیرد و آنها را وادارد که موهایشان را به مدل های غربی آرایش نکنند.

مسئول یکی از این آرایشگاه ها که آرایشگاهش برای چند روز از سوی اتحادیه بسته شده است، می گوید: «بسیاری از جوان ها، خود این مدل ها را در خانه با کمک خواهر و مادرشان درست می کنند. آن ها مدل هایی را می زنند که حتی به عقل جن هم نمی رسد.» او که در طی روزهای گذشته بخشی از مشتری های خود را از دست داده است، می گوید: «در مدل های "فشن" بیشتر سشوار زدن و حالت دادن به مو تاثیر دارد که این هم با استفاده از ژل ها، تافت ها و مواد دیگر انجام می شود که در بازار موجود است؛ مثل چسب هایی که می توانند موها را تا ۲۰ سانتیمتر بالا نگهدارند.»

• مدل های پر خرج

برای درست کردن مو مطابق مدل هایی که نزد جوان های ایرانی «فشن» خوانده می شود باید پول خرج کرد.

در بازار لوازم آرایش تهران قیمت قوطی های چسب مو از دو، سه هزار تومان تا ۱۲ هزار تومان، اسپری های تافت از دو، سه هزار تومان تا پنج هزار تومان، قوطی های ژل از هزار تومان تا هفت هزار تومان، واکس مو از هزار تومان تا سه هزار تومان و دستگاه اتوی مو از ۱۵ هزار تومان تا ۶۰ هزار تومان است.

متوسط دستمزد یک آرایشگر هم برای زدن مو به سبک «فشن» بین پنج تا ده هزار تومان است که نسبت به شهرت آرایشگاه، موقعیت مکانی آن و همچنین میزان زمانی که برای آرایش مو صرف می شود فرق می کند.

بهنود، اهل فشن است و هفته ای ۲۰ هزار تومان برای درست کردن موهایش خرج می کند. او می گوید: «هفته ای دوبار به آرایشگاه می روم و خودم هم هر روز نیم ساعت برای درست کردن موهایم وقت می گذارم. باید خوب سشوار زد و یا از اتو برای حالت دادن استفاده کرد و بعد با کمک تافت، چسب و یا ژل، موها را نگهداشت و بعد همه چیز برای رفتن به خیابان حاضر است.»

او می گوید مدل های فشن متفاوت هستند، خیلی از دخترها از این مدل ها خوششان می آید و «کلاس» دارد. «سن من با پدرم فرق می کند؛ من جوان هستم و نباید موهایم را مدل زمان شاه و زوزک بزنم.»

پر هزینه بودن مدل موهای های «فشن» به این معنی نیست که استفاده از آن ها تنها در بین جوانان پول دار و در تهران رایج است. «اشکان» که خود اهل یکی از شهرستان های استان کهگیلویه و بویراحمد است و به همراه برادرش تنها آرایشگاه «فشن» شهرشان را اداره می کرده می گوید: «خیلی از جوان ها صف می کشیدند و گاهی برای چند هفته بعد هم وقت می گرفتند.»

درست کردن و زدن مدل های «فشن» گاه در دسرهایی را هم به دنبال دارد و می تواند به جز برخورد های پلیس مشکلات دیگری را هم به همراه داشته باشد.

نیم، ۲۴ ساله و دانشجوی عمران از این ددرسر ها می گوید: «دوست دارم مدل موهایم را به سلیقه خودم تغییر دهم. مثلاً زمانی جلوی موهایم

را از ته می زدم و پشت آن ها را بلند می کردم اما گاهی خانواده ام دوست نداشتند و مردم به من در خیابان خیلی بد نگاه می کردند.»
او می گوید: «چند ماه پیش یکی از دوستان من کلیپ ویدیویی را آورد به اسم وات ای هو دان از گروه لینکین پارک و ما هر دو تصمیم گرفتیم مدل موهایمان را شبیه چستر بنینگتون بزنیم. دوستم این کار را کرد اما من به خاطر مشکلات دانشگاه و پایان نامه فوق لیسانسم نتوانستم این کار را بکنم.»

• برخورد های «گاز انبری»

هرچند مدل موهای ویژه و آرایش های «فشن»، این روزها میان پسران بیشتر به چشم می خورد، اما گرایش به داشتن ظاهری نامتعارف و باب روز، گرایشی تازه نیست و هر زمان به شکل و گونه ای، رایج بوده است.

ناصر قاسم زاده، روان شناس که به گفته خود در بین کسانی که به او مراجعه می کنند جوان های اهل «فشن» هم حضور دارند، می گوید: «معمولا شاهد این قضیه در ابتدای سن جوانی و پایان نوجوانی هستیم. این تنها یک ویژگی دوران جوانی است. یک جور نشان دادن خود به دیگران و خودنمایی که در صورت هدایت و کنترل می تواند به سلامت روان هم کمک کند.»

او می گوید: «نباید به دنبال پیدا کردن بیماری در این جوانان باشیم. داشتن مدل موهای ویژه به شکلی مبارزه با وضعیت موجود است که دلخواه آن ها نیست و به جای برخورد باید روی خواسته های این جوانان بررسی هایی صورت بگیرد و به آن ها الگوهایی را ارائه داد.»

• معرفی بعضی از مدل های «فشن»

▪ خروسی:

مدلی است که در آن جلو و پشت موها بلند است و با حالت دادن، جلوی مو را شبیه تاج خروس درست می کنند. در این مدل پشت موها هم با کمک اتو یا سشوار به سمت عقب کشیده شده و بعد با چسب مو تثبیت می شود.

▪ یک اسلیپ:

نامی ساختگی به کنایه از آشفتگی مو، پس از خواب؛ در این مدل، موها به صورت نامنظم و درهم حالت داده می شوند. درست مثل وقتی که موها بعد از خواب حالت گرفته اند.

▪ دم عقربی:

در این مدل موهای جلو باید کوتاه کوتاه باشد و پشت موها بلند باشد و بعد پشت موها به دو قسمت تقسیم شود و دو تکه درست شوند. درست مثل حالت دم عقرب.

▪ میکروبی:

مدلی است که در آن موهای جلو و پشت سر کوتاه کوتاه می شوند و بعد با کمک ژل و یا حالت دهنده های دیگر موهای جلوی سر را بالا می دهند. جوری که حالت سیخ سیخی به خود بگیرد.

▪ بکامی یا مارمولکی:

مدلی است که از مدل موی دیوید بکام بازیکن مشهور فوتبال انگلستان در جام جهانی ۲۰۰۲ گرفته شده و در آن بخشی از وسط مو به صورت بلند نگهداشته می شود و بعد دو سمت سر با ماشین خالی می شود. بعد هم با کمک حالت دهنده ها موهای باقی مانده در وسط سر به شکل یک نوار بالا نگهداشته می شوند.

به گفته او برخورد های «گاز انبری» در طولانی مدت جواب نمی دهد و مشکل را حل نمی کند بلکه تنها حالت تسکینی دارد و می تواند در طولانی مدت باعث «سرکشی» جوانان شود.

• مدل های «میخی، سیخی»

البته در ایران خیلی از آرایشگرها و افراد هم هستند که از مدل های «فشن» خوششان نمی آید، نام این مدل ها را نشنیده اند و این مدل ها را بد و «سوسولی» می دانند.

حسن شفریق، یکی از این افراد است. او ۷۷ سال دارد و ۶۰ سال است در محله جوادیه آرایشگری می کند.

او صاحب آرایشگاهی است که هنوز ماشین های برقی سلمانی به آن راه نیافته و در آن همچنان از ماشین دستی استفاده می شود؛ آرایشگاهی با یک صندلی آرایشگری و یک آینه بزرگ در روبه روی آن.

در این آرایشگاه هیچ خبری نه از ژل است نه از تافت و واکس مو. آرایشگاه تنها با جعبه های تیغ، کاسه های برنجی کوچک که برای درست کردن

کف ریش از آن ها استفاده می شود، شانه های مختلف و شیشه های خالی ادکلن های قدیمی تزئین شده است. شفریق بهترین مدل هایی را که می تواند بزند. «ایتالیایی»، «فرانسوی»، «آلمانی» و «کرنلی» معرفی می کند که در «دوره شاه» مد بوده است.

او می گوید: «چند سال پیش مغازه جا برای سوزن انداختن نبود اما حالا مشتری چندانی ندارم بیشتر بچه مدرسه ای ها پیش من می آیند، مشتری های قدیمی و کسانی که می خواهند موهایشان را کوتاه کوتاه کنند و پول کمی بدهند.»

او می گوید: «حالا جوان ها عقلشان را از دست داده اند. موهای خود را مدل میخی و سیخی می زنند و روغن می زنند به کله هایشان.» او هیچ چیز درمورد مدل های «خروسی» و «فشن» نشنیده است و تا اسم مدل «تیفوس» را می شنود می گوید: «دوره آخر زمان شده. تیفوس که یک مرض است نه مدل مو.»

<http://vista.ir/?view=article&id=275385>

 vista.ir
Online Classified Service

پشمی ها را آویزان نکنید

پیش از این به نحوه شست و شوی صحیح لباس های پشمی به طور کامل پرداخته بودیم ولی بعد از هر شست و شو مرحله خشک کردن آن نیز فرا می رسد و همانطور که شستن این قبیل لباس ها دارای قوانین و مقرراتی است خشک کردنشان نیز می بایست با رعایت نکات خاصی انجام بپذیرد: برای خشک کردن لباس های پشمی راه های مختلفی وجود دارد. در میان علائم بین المللی که بر روی برچسب لباس ها دوخته می شود، کادر مشکی مربع شکل نشانه خشک کردن لباس است و علامت داخل این مربع نحوه خشک کردن را نشان می دهد و هنگامی که در فضای داخل این کادر پاره خطی مشکی رنگ به حالت افقی وجود داشته باد، به معنای این است که لباس مورد نظر باید بر روی سطحی صاف پهن و خشک شود. این روش برای اغلب لباس های بافتنی، به خصوص با مواد اولیه پشم توصیه می شود زیرا در صورت آویختن اغلب لباس های بافتنی بر روی بند رخت و

به حالت معمول قسمت های آویزان شده از لباس کش آمده و به همان طریق نیز خشک می شوند، به همین جهت بهترین کار خشک کردن آنها بر روی سطحی صاف است. برای این منظور یا لباس را پس از پایان مرحله آبکشی در داخل یک سبد بزرگ گذاشته و به همان صورت در کنار منبع گرمایی قرار دهید، تا خشک شود و یا آنکه از این روش تنها برای خارج شدن میزان آب اضافی باقی مانده از آبکشی استفاده کرده و پس از گذشت مدتی حدود نیم ساعت لباس را بر روی سطح یک سینی بزرگ به صورت صاف پهن کنید به این طریق دیگر محدوده و فرم خشک شدن مشخص گردیده و از چروک شدن لباس نیز جلوگیری به عمل می آید.

نکته ۱) برای خروج آب حاصل از آبکشی پیش از مرحله پهن کردن روش بهتر دیگری نیز وجود دارد. حوله ای بزرگ را به صورت دولا بر روی سطحی مانند سینی پهن کرده و لباس بافتنی را پس از قرار دادن تنها ده دقیقه درون یک سبد بر روی آن حوله به حالت صاف و با کمی تا کردن (با توجه به ابعاد حوله) پهن کنید.

سپس از قسمت پایین، حوله را به همراه لباس به صورت لوله درآورده و تا انتهای لباس لوله کنید. به این صورت آب باقی مانده در میان بافت های لباس به حوله منتقل شده و سپس آن را بر روی سطحی صاف به همان روش یاد شده پهن کنید تا به طور کامل خشک شود. ولی ذکر این نکته ضروری است که برای این منظور بهتر است از حوله سفیدرنگ استفاده کنید زیرا نوع رنگی آن ممکن است در مجاورت با آب رنگ پس داده و لباس بافتنی را رنگی کند.

نکته ۲) در صورتی که پولیوری دارید که بر روی برجسب آن منعی جهت آویختن بر روی بند وجود ندارد ولی همچنان از کش نیامدن آستین هایش مطمئن نیستید جهت آویزان کردن آن بر روی بند از یک جوراب شلواری زنانه استفاده کنید. به این ترتیب که جوراب شلواری تمیزی را از قسمت یقه داخل پولیور وارد کرده و هر لنگه از جوراب را از یک آستین آن بیرون آورید سپس با اتصال گیره ها به دو پنجه جوراب خارج شده از آستین ها و همچنین یقه بلوز به بند رخت آن را آویزان کنید.

نکته ۳) هرگز لباس پشمی به خصوص به رنگ سفید را در معرض نور خورشید خشک نکنید. نور خورشید بر روی لباس های پشمی سفید هاله ای زردرنگ ایجاد می کند به جای این کار لباس را پس از آبکشی و خروج آب اضافی تا کرده و داخل کیسه ای به مدت یک ساعت و نیم در فریزر قرار دهید. سرما در اینجا نقش سفیدکننده را ایفا خواهد کرد.

منبع : بیرتک

<http://vista.ir/?view=article&id=95219>

 vista.ir
Online Classified Service

پنج نکته برای بهتر شدن آرایش چهره عروس

اگر چشمانتان را بیشتر دوست دارید، با خط چشم و ریمل با آنها بازی کنید مهمترین مشخصه ای که چهره شما باید در آن روز بزرگ داشته باشد چیست؟

شما باید به ویژگی هایی اهمیت بدهید که بیش از همه دوست دارید، در روز عروسی شما میخواهید خودتان باشید اما در زیباترین صورت ممکن. اگر چشمانتان را بیشتر دوست دارید، با خط چشم و ریمل با آنها بازی کنید. اگر لب هایتان برایتان مهم تر است، از سایه روشن یا رژ لب درخشان استفاده کنید. هر آنچه که فکر میکنید شما را زیباتر جلوه می دهد به کار ببرید. آخرین چیزی که شما می خواهید این است که احساس کنید تغییر بسیار

بزرگی رخ داده و حتی شما تبدیل به شخص دیگری شده اید!

• عروسان باید از چه شیوه های آرایشی استفاده کنند تا در عکسهایشان زیباتر شوند؟

از آنجاییکه فلاش عکاسی به سایه های صورتی نیروی بیشتر می بخشد، حتی مقداری زردی نیز به پوست شما می افزاید. از اصلاح کننده رنگ برای پوشاندن حلقه های تیره زیر چشم (به خصوص اگر شب قبل درست نخوابیده اید و احتمالاً این حلقه ها در زیر چشمان شما افتاده است) استفاده کنید. آرایشتان را با پودر ثابت کنید و مطمئن شوید که پوستتان مات شود تا در عکسها براق نیفتد. همینطور رژ لبی را انتخاب کنید که کمی از حد معمولی که استفاده می کنید روشن تر باشد. زیرا لبهای کمرنگ در عکس، محوتر به نظر می آیند.

• عروس چطور می تواند مطمئن باشد آرایشش در تمام طول روز باقی می ماند؟

برای چشمان، استفاده از سایه ها و خط چشم با ماندگاری بالا و اتمام آن با سایه روشن روی استخوان زیر ابرو برای جلوه دادن به چشم مناسب است. روی گونه های پتان از دو نوع رژ گونه استفاده کنید، اولی نوع خنثی که از برآمدگی گونه شروع شده و به سمت خط موهای پتان می رود و دومی سایه ی روشنی که فقط روی برآمدگی گونه استفاده می شود. برای ماندگار رنگ لبهای پتان نیز قبل از استفاده از رژ لب، دور لب را خط کشیده و حتی روی لب را نیز با مداد کاملاً پر کنید.

• چطور پوست صورت را در روز عروسی برنزه کنیم؟

اینکه شخصاً پوستتان را برنزه کنید، ایده خوبی است اما بهتر است این کار را دو هفته قبل از عروسی شروع کنید تا در روز جشن پوستتان نارنجی یا مصنوعی به نظر نیاید. یک بار کامل از پوست لایه برداری کنید و به یاد داشته باشید که گردن و سینه نیز باید رنگی مشابه صورت داشته باشند.

• چه رژیم آرایشی برای عروس ها مناسب است؟

رژیم آبی بسیار مناسب است، آب بسیار زیادی بنوشید تا تمام سموم از بدن و پوست شما خارج شود. حتماً از نرم کننده پوست استفاده کنید تا ملایمت پوست شما حفظ شود.

منبع : سایت فریا

<http://vista.ir/?view=article&id=118867>

vista.ir
Online Classified Service

پوشاک بانوان کرد

منطقه کُردستان که مرکز آن سنندج می باشد در غرب ایران در میان آذربایجان ، همدان و باختران واقع شده است .

این ناحیه از کشورمان دارای فرهنگی بسیار غنی می باشد که نمود آن در صنایع دستی ، موسیقی، شعر و ادبیات و لباس این اقوام مشهود است . پوشاک بانوان این منطقه پوشاکی خاص است که با تزئینات و هنرهای دستی بانوان کرد همراه است .

• پوشاک بانوان کُرد شامل:

(۱) کفش

کفش بانوان کُرد معمولاً از جنس تیماج الوان یا چرم خاص می باشد و طرح آن بسیار ساده است با این مشخصه که نوک آن کمی به سمت بالا

برگشته است که معمولاً روی آن را نقش بندی کرده و با نخهای الوان ابریشمی به روش گل دوزی تزئین می کند.

(۲) شلوار بانوان کُرد

جنس این شلوارها معمولاً از ساتن رنگی یا تافته می باشد که قسمت بالای آن را حدود ۲۰ سانتی متر از پارچه چلوار سفید ساده انتخاب می کنند. در ناحیه کمر و مچ پا این شلوارها با لیفه بسته می شود و چین می خورد . برای دوخت آن از دو ساق و یک میان ساق پهن چهار گوش استفاده می کنند.

(۳) زیر پیراهن بانوان کُرد

جنس این تکه از لباس معمولاً از چلوار انتخاب می شود و دارای برشی ساده و بلند می باشد که تا پشت پا می رسد به همین ترتیب آستین آن

هم دارای برشی ساده است و در ناحیه میج با دکمه بسته می شود . لازم به ذکر است که استفاده از این پیراهن چندین سال است که رواج خود را ازدست داده است و بانوان کرد از زیر پیراهنهای رایج در بازار استفاده می کنند.

۴) پیراهن بانوان کُرد

پیراهن بانوان کرد از جنس ابریشم الوان می باشد که طرح و رنگ آن بستگی به سلیقه شخصی دارد این پیراهن تمام قد و بلند می باشد ، دارای یقه گرد است واز زیر بغل مخروطی شکل به سمت پایین پهن می شود . نوع آستین آن آستین سنپوسه دار می باشد . این نوع آستین در ناحیه میج دارای زائده ای دوزنقه شکل یا لوزی شکل است که درحالت عادی بر روی میج یا میج آستین کت بسته می شود ودر مراسم جشن و پایکوبی آن را باز می کنند که به عنوان دستمالی در رقص از آن استفاده می کنند. بلندی این زائده به اندازه ای است که درحالت ایستاده برروی زمین کشیده نشود.

پیراهن بانوان این ناحیه دارای تزئینات پولک دوزی می باشد و پولک های آرایشی معمولاً از جنس فلز می باشد وبه شکل دایره انتخاب می شود ومعمولاً ازحدود زیر سینه تا پای دامن به پهنای سینه مزین به این نوع پولک می باشد، بعلاوه روی سینه هم ازهمین نوع پولک ولی در اندازه کوچکتر برای تزئین به نقش دلخواه استفاده می کنند وگاهی دور لبه سنپوسه را هم پولک دوزی می کنند. البته بطورکلی انتخاب رنگ و نقش پارچه ، همینطور انتخاب رنگ وقرم پولک و نقش دوخت آن يك امر كاملاً سلیقه ای است که از تنوع زیادی برخوردار است .

۵) جلیقه بانوان کُرد

جنس آن از مخمل الوان می باشد و دارای پراچه های پهن است و اکثر این پراچه ها به رنگ طلایی انتخاب می شود وبرای تزئین آن از نوار و پولک های فراوان استفاده می کنند در قدیم مرسوم بود که دو طرف جلوی جلیقه را از بالا تا پایین سکه طلا و گاهی نقره دوخته اما به دلیل سنگین شدن و پرهزینه شدن این نوع جلیقه درحال حاضر بیشتر تزئینات روی آن با پولک انجام می شود .

۶) قُبای بانوان کُرد

جنس این نوع قبا از زری و با طرحهای متنوع گلداز است که اغلب رنگهای متنوعی درآن دیده می شود. این قسمت از لباس نیز همانند پیراهن بلند می باشد ومعمولاً هم قد پیراهن انتخاب می شود . بانوان کُرد قبا را روی پیراهن خود می پوشند و درناحیه یقه با دکمه و قیطان دوطرف قبا بهم وصل می شود و به غیر از این دکمه، قبا دکمه دیگری ندارد و تا پایین باز می باشد بعلاوه در دو طرف دامن چاک نیزدیده میشود و ازکمر به پایین در دوطرف جیب به صورت کیسه ای در پهلوی ها دوخته می شود در آستر قبا معمولاً حاشیه ای سه سانتی متری و مشکی دوخته می شود که از اطراف یقه شروع می شود و تا پای دامن ودور دامن قبا .

آستین قبا معمولی وساده است ودارای برگردانی بر میج آن است و برش جلویی قبا به نحوی است که درلبه دامن از هم دور می ماند . البته بانوان کرد استان کردستان گاهی به جای قبا ازکت (نوع کوتاهتر قبا) و یا یل استفاده میکنند ، اما آنچه مرسوم است و درلباسهای کاملاً سنتی دیده می شود استفاده ازقبا می باشد.

۷) دستمال سه گوش تزئینی (لچک)

این دستمال ازجنس توراست و رنگهای مختلفی دارد که معمولاً متناسب با رنگ پیراهن انتخاب می شود این تور را به شکل سه گوش بریده و لبه های آن را پولک دوزی یا منجوق دوزی می کنند گاهی روی آن را با نقوش هندسی تزئین می کنند که اکثراً از نخ گلابتون برای تزئین روی آن استفاده می شود. دوگوشه این مثلث به صورت نواری توری به بلندای يك متر می باشد که این دوگوشه بهم درجلو گره می خورد وبعد از اینکه يك دور از زیر و روی هم رد گردند به پشت سر انداخته می شود این لچک ، هم می تواند روی سر انداخته شود وهم روی شانه .

۸) عمامه بانوان کرد

این نوع عمامه ازدوقسمت تشکیل شده است :

الف) کلاهی کوتاه با کِلگی مسطح و پولک دوزی شده.

ب) مقداری پارچه مشکی لوله شده که به روی بدنه کلاه پیچیده شد ه وبا سنجاقهای بلند ته گرد بهم وصل می شوند و دنباله این پارچه لوله شده در پشت سر از آن می آویزد.

اطراف آنرا نیز با زیورهای گوناگون آرایش می دهند و برای اینکه عمامه درست برسر قرار گیرد و نیافتد رشته هایی از زیور را از زیر چانه می گذارند و به پهلوی عمامه وصل میکنند . البته استفاده ازاین نوع عمامه دیگر رایج نمی باشد و بانوان کرد به جای استفاده از آن از دستمالهای مشهوری به نام کلاغه ای استفاده می کنند.

جنس این نوع روسری ابریشم می باشد که زمینه آن سیاه با گل‌های زرد و سفید است به این نوع روسری ، روسری کلاغه ای هم گفته می شود و طرز بستن آن بر سر بستگی به سلیقه و آرایش بانوان این منطقه دارد.

منبع : خانه اقوام ایرانی

<http://vista.ir/?view=article&id=252513>

vista.ir
Online Classified Service

پوشاک ایرانی فقط «ترمه» و «پته جقه» نیست

لباس، یکی از مهمترین مؤلفه‌ها در میراث فرهنگی هر کشور است. از سوی دیگر همیشه تأکید شده است که مؤلفه «تفاوت»، یک کشور را جذاب می‌کند و یکی از مهم‌ترین نمودهای تفاوت یک کشور با سرزمین‌های دیگر، لباس ملی و متفاوت آنهاست؛ چیزی که متأسفانه ما آن را از دست داده‌ایم. چقدر امکان احیای پوشاک ملی و حفظ این بخش از میراث فرهنگی ایران وجود دارد؟

افسانه ریحانی فرد» یکی از طراحانی است که سعی کرده در کارهای خود مؤلفه‌های ایرانی و اسلامی را به کارگیرد، در حالی که بازار پوشاک ما متأثر از طرح‌ها و مدهای غیرایرانی است.

گفت‌وگو با این طراح که تا به حال نمایشگاه‌هایی در خارج از کشور داشته و مدعی ایرانی کردن مدل‌هایی از لباس است فرصتی است تا بتوان این عرصه را بهتر شناخت. ریحانی فرد معتقد است علاوه بر طرح خوب و با هویت باید تدارک کافی نظیر پوشش‌های تصویری- رسانه‌ای و برنامه‌های نمایش لباس مناسب اجرا شود تا یک طرح خوب قابلیت تبدیل شدن به مد را بیابد.

▪ بحث بر سر لباس و طراحی آن در ایران ما چنان داغ شده که حتی در قالب یک طرح در مجلس هم مطرح شده است. نکته طریف این بحث را هم باید

در این موضوع جست‌وجو کنیم که آیا می‌توان لباس و مد ایرانی طراحی و عرضه کنیم یا نه؟ به عبارت دیگر آیا می‌توان با به کارگیری مؤلفه‌های روز در کار لباس را با هویت ایرانی تلفیق کنیم یا نه؟

- هدف من هم در سال‌هایی که کار طراحی لباس کرده‌ام همین بوده است. درواقع سعی کرده‌ام طرح ایرانی را به نوعی مدرن کنم. البته باید تأکید کنم که ویژگی پوشیده بودن مانع از زیبایی لباس نمی‌شود و حتی می‌تواند مطابق با معیارهای روز دنیا باشد.

▪ آیا استفاده از طرح‌هایی مثل طرح ترمه و به کارگیری شکل «پته جقه» در پارچه می‌تواند به هویت بخشی لباس‌هایمان کمک کند یا باید موضوع را به گونه‌ای دیگر دید؟

- طرح ترمه در کشورهای اروپایی نظیر ایتالیا هم وجود دارد و از آن استفاده می‌کنند. این اتفاق مربوط به سال‌ها و قرن‌ها کار است و الزاماً ایرانی

نیست. گرچه این طرح سنت‌های ما را یادآوری می‌کند مثل آنچه در بقچه مادر بزرگ‌ها بود ولی نمی‌توان گفت که این مؤلفه‌ای برای ایرانی کردن مد و لباس است. البته اندکی لباس را سنتی و بومی می‌کند.

▪ با این وصف چه مؤلفه‌هایی برای ایرانی شدن لباس و هویت بخشی به آن مطرح است که باید به آنها توجه کنیم؟

- نسخه مشخصی نمی‌توان پیچید. البته بگذارید به یک نکته اشاره کنم. تنها تفاوتی که کشور ما با سایر نقاط جهان دارد این است که به دلیل وجود قوانین و مقررات موجود در کشور لباس‌ها به نوعی به لباس فرم درآمده است. باید این نکته را چه در طراحی و چه در مد رعایت کنیم. بسیاری از لباس‌ها مناسب پوشش اسلامی است ولی این به قوانین سایر نقاط جهان مربوط نمی‌شود.

در مورد ایرانی شدن و هویت بخشی به لباس و مد به سادگی نمی‌توان گفت یکسری ویژگی‌ها هست که بیاییم و آنها را به کار بگیریم بعد می‌شود یک لباس با هویت ایرانی تولید کرد. مثلاً آیا می‌توان لباس عشایر قشقایی را به واسطه داشتن نشانه‌های ایرانی به بازار عرضه کرد؟ مسلماً نمی‌شود چون هم حجمی از پارچه را می‌طلبید که مقرون به صرفه نیست و بعد تصور کنید زنی با دامن قشقایی بخواند سوار تاکسی شود یا سر کار برود.

▪ به هر حال ما یک پیشینه‌ای داشته‌ایم و با لباس و خیاطی و این چیزها هم غریبه نبوده‌ایم. بنابراین به نظر می‌رسد بتوان با تغییراتی در این نوع پوشش آنها را برای استفاده امروز آماده کرد. همان‌طور که خودتان گفتید مثل مدرن کردن طرح‌های ایرانی برای نیاز امروز.

- بله اما لباس‌هایی که امروز برای استفاده عرف شده مربوط به جای خاصی نیست. هر ۱۵ تا ۲۰ سال یک بار یک نوع از پوشش و لباس «مد» می‌شود.

▪ ببینید منظور من هم همین است. اینکه چرا ما نمی‌توانیم با استفاده از نشانه‌های فرهنگی خود در طراحی پارچه و لباس مدلی را ارائه کنیم که بازار آن را بطلبد و بعد عرف پوشش شده و بگویند حالا این مد است؟

- نه این‌گونه نیست. مد نه اختراع می‌شود و نه کشف. در یک دوره زمانی تکرار می‌شود داغ می‌شود و به نیاز روز تبدیل می‌شود. سپس دوباره جایگزینی برای آن عرضه می‌شود.

▪ این تغییر و ایجاد ویژگی‌های جدید در آنچه سال‌ها قبل مد بوده را چه کسی اعمال می‌کند. به هر حال کسانی هستند مثل شما که طراحان و تخصص این کار را دارند آنها می‌توانند چنین تغییراتی را به بازار عرضه و تحمیل کنند. آنها چه کسانی هستند که کانال‌های ماهواره‌ای به کارشان توجه دارند و این‌گونه کانون توجه می‌شوند!

- اینکه چه کسانی می‌آیند مد را دوباره به روز درمی‌آورند به همین سادگی قابل بیان نیست ولی کشورهایی نظیر ایتالیا، فرانسه و آمریکا ابرقدرت‌های مد را دارند. طراحان در آنجا این عرصه را به صنعتی برجسته و پولساز تبدیل کرده‌اند. آنجا مد را خلق می‌کنند و دیگران می‌آیند و از این طرح‌های اصلی تبعیت می‌کنند. طراحان بزرگ برای پوشاک مردانه، زنانه و اسپورت این کار را انجام می‌دهند.

▪ می‌گویند مد را در این کشورها ابرقدرت‌های مد خلق می‌کنند. با این حساب ما فقط خریدار و استفاده‌کننده این مدها هستیم در حالی که اگر مد را بشود خلق کرد ما هم می‌توانیم به تناسب هویت و فرهنگمان مد خلق کنیم و عرضه کنیم؟

- بله ما هم می‌توانیم، ولی نیازمند حمایت‌های بزرگی هستیم. ویرترین‌های بزرگ، مانکن‌های بزرگ، «شوروم»های بزرگ می‌خواهیم. یک نمونه قابل لمس در این حمایت‌ها برنامه‌هایی چون جشن‌های بزرگ است مثل (ردکاپت). مثلاً در جشن‌های بزرگ که رسانه‌ها آن را پوشش تصویری می‌دهند هنرپیشه‌های بزرگ و معروف با لباس‌های طراحی شده و مخصوص شرکت می‌کنند که این بزرگترین تبلیغ برای یک مد جدید است.

▪ پس ما هم می‌توانیم طرح‌های خود را با چنین شیوه‌هایی به مردم معرفی کنیم و مردم هم علاقه‌مند هستند ببینند اشخاص معروفی چون هنرمندان سینما و تلویزیون و یا فوتبالیست‌ها چه لباسی می‌پوشند. ما هم از این برنامه‌ها کم نداریم. مثلاً مدتی قبل نمایشگاه مطبوعات بود. برخی هنرپیشه‌ها و تعدادی از فوتبالیست‌ها برای مصاحبه یا حضور در غرفه‌ها آمده بودند. مردم آنها را دوره کرده و به نوعی آنها را مورد توجه قرار می‌دادند اما نوع پوشش آنها با ایرانی بودن و آنچه هویت ملی است تفاوت و فاصله بسیار داشت، در حالی که می‌شد آنها لباس ملی و با هویت ایرانی به تن کنند، این طرافت کار شما متخصصان این حوزه را می‌طلبد.

- ما فکر می‌کنیم به همه کار وارد هستیم و به جزئیاتش مشرف، ولی در عمل می‌بینیم دانش کافی نداریم. این کار یک طراح لباس است و من طراح لباس می‌توانم بگویم چه لباسی با چه شرایط و ویژگی‌هایی به تن یک فرد می‌آید و خوش‌نماست.

▪ این قشرهایی که من از آنها اسم بردم پول کمی هم برای لباس‌هایشان نمی‌پردازند.

- بله. آنها لباس گران و مارک‌دار می‌خرند، می‌پوشند ولی خودشان انتخاب می‌کنند. در صورتی که اگر از مشورت طراحان لباس استفاده کنند آن

وقت می‌شود از این موقعیت برای معرفی لباس‌ها و طرح‌های جدید استفاده کرد.

▪ شما اشاره کردید که تا به حال توانسته‌اید در برخی کشورهای اروپایی نمایشگاه لباس اسلامی ایرانی برپا کنید. بنابراین اگر رایزنی‌هایی با تلویزیون و رسانه‌هایی از این دست می‌کردید می‌شد به نوعی حمایت این رسانه‌های تصویری را به دست آورید؟

- بله. حتی اگر موقع سریال ساختن این سیاست باشد که با استفاده از تخصص طراحان لباس، مدل‌هایی ارائه شود که هویت ایرانی و اسلامی ما را نمایان کند باز هم می‌توانیم بر این بازار و مشخصه‌هایش تأثیر بگذاریم. نکته دیگر «مد» خیابانی است و مردم چون آن را می‌بینند از آن تبعیت می‌کنند. بنابراین به صرف به‌کارگیری یک راه نمی‌توان امیدوار به توفیق یافتن یک مد شد.

▪ بالاخره با این اوصاف چگونه یک تولید ایرانی می‌تواند نظیر مارک‌های معروف و خارجی مشتری پیدا کرده و در عرصه رقابت مد جلب توجه کند؟

-خب، ببینید مارک‌های معروف و مشهور، طراحان بزرگ و معروفی دارند که حتی در مواردی به تشبیه، لقب امپراتور می‌گیرند. برای این کار ترکیبی از طراح و تولیدکننده و عوامل پشتیبانی دیگر لازم است.

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=289683>

 vista.ir
Online Classified Service

پوشاک بانوان کرد آذربایجان غربی

این استان در شمال غربی کشورمان واقع شده است، بعضی از مناطق آن ترک زبان خارجی و برخی کرد نشین می‌باشند. در این ناحیه طوایف مختلفی از کرد ها سکونت دارند، با این حال بیشتر کردهای این ناحیه در شهر مهاباد و اطراف آن می‌باشند.

• پوشاک بانوان کرد آذربایجان غربی

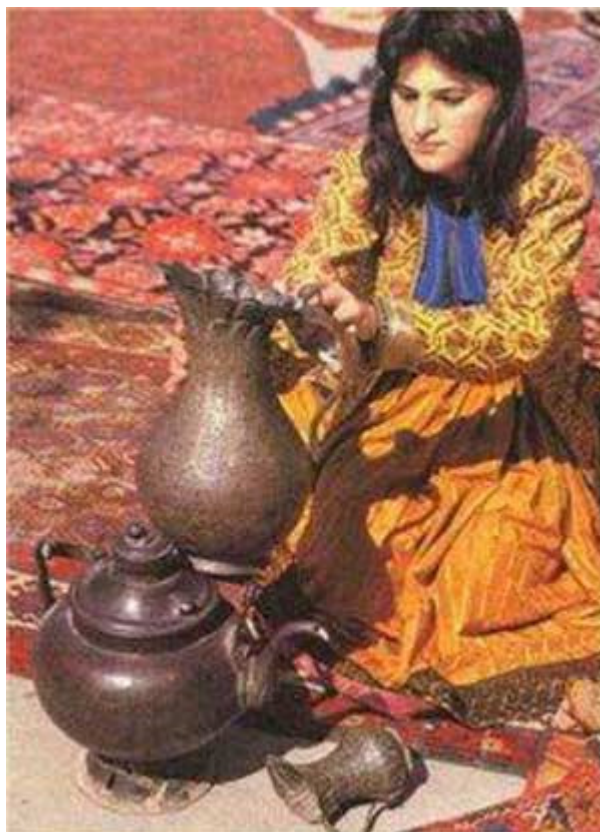
پوشاک بانوان این منطقه شامل ۸ تکه اساسی می‌باشد که عبارتند از : کلاه - روسری - سربند - پیراهن - شال کمر - پل (ارخالق) - شلوار و کفش، البته در لباس بانوان کرد این منطقه گاهی جلیقه نیز دیده شده است.

۱) کلاه بانوان کرد در آذربایجان غربی

کلاه بانوان این منطقه به شکل يك استوانه کوتاه می‌باشد که ابتدا آنرا از مقوا می‌سازند و سپس با مخمل الوان روکش می‌شود ضمن این که کلاه حتماً پارچه‌هایی از جنس آستر، آستر کشی می‌شود. روی کلگی کلاه از تزئینات گوناگونی استفاده می‌شود این تزئینات شامل گلدوزی، پراک دوزی و پولک دوزی می‌باشد.

۲) روسری بانوان کرد آذربایجان غربی

این روسری از جنس توری می‌باشد که گلداز یا ساده است به شکل مثلثی

است که هر ضلع آن دو متر و یک چارک است و دو ضلع از آن روی شانه قرار می‌گیرد و معمولاً این دو ضلع ریشه های تزئینی در نظر گرفته می‌شود و دو گوشه این دو ضلع در جلو به روشهای تزئینی گره می‌خورد و یا از داخل حلقه های چوبی عبور پیدا می‌کند و به این ترتیب روسری روی شانه فیکس می‌شود و یک دنباله بلند از آن آویزان می‌شود و گاهی آنرا به پشت برده و گره می‌زنند .

(۳) سر بند بانوان کرد آذربایجان غربی

سر بند بانوان این ناحیه مانند بانوان دیگر نواحی کردنشین همان پارچه کلاغه ای با زمینه سیاه و طرحهای زرد و سفید است و طرز بستن آن به دلخواه، بانوان می باشد، اما آنچه مرسوم است این که در اکثر نواحی بخصوص در ایل «زراره» بانوان روسری را بر روی بدنه کلاه می پیچند .

(۴) پیراهن بانوان کرد آذربایجان غربی

این پیراهن نیز مانند پیراهن سایر مناطق پیراهنی است بلند و گشاد که دارای بالا تنه ساده و پائین تنه پرچین می باشد، باین تفاوت که چین این پیراهنها بر خلاف سایر پیراهنها که از زیر سینه شروع می شود از حوالی ران به بعد می باشد یقه این پیراهن گرد می باشد و در وسط آن یک چاک تا ناحیه سینه قرار گرفته است. پارچه آن معمولاً الوان و گلدار است و دارای آستینهای بلند می باشد . که می تواند سنبوسه دار و بدون سنبوسه باشد.

(۵) شال کمر

طول شال کمر بانوان کرد بیش از ۸ متر و عرض آن ۴۰ سانتی می باشد پارچه شال کمر بانوان کرد از پارچه های گلدار و الوان انتخاب می شود و روش بستن آن به دور کمر بر خلاف مردان که آنرا محکم می بندند بسیار راحت و آزاد می باشد .

(۶) یل (ارخالق)

بانوان این منطقه نیز مانند سایر مناطق کردنشین از یک یل (کت) جهت پوشش روی پیراهن استفاده می کنند . قد این کت تا کمر بوده و پارچه آن معمولاً از مخمل الوان انتخاب می شود . آستین این کت معمولاً از ساده می باشد و در محل مچ چاک می بلند و باز دارد

(۷) شلوار بانوان کرد آذربایجان غربی

شلوار بانوان کرد آذربایجان غربی مانند سایر مناطق کرد نشین می باشد .

(۸) کفش بانوان کرد آذربایجان غربی

جنس کفش زنان کرد آذربایجان غربی از چرم می باشد که به صورت یک تکه از کف پا تا روی پا می آید . رویه این کفش بر پشت پا با نخهای ابریشمی ضخیم و الوان زه کشی می شود . ضمن اینکه در رویه پا ناحیه نوک پنجه دارای منگوله های الوان می باشد . همچنین بانوان کرد این ناحیه آگاهی از پوشش دیگر به نام قبا استفاده می کنند جنس پارچه قبا بانوان کرد این ناحیه معمولاً از پارچه های نازک انتخاب می شود در روش بستن آن به این طریق است که جلوی سینه آن به صورت سه گوش بر روی هم آمده و در پشت در ناحیه کمر با بندهای بسته می شود .

منبع : خانه اقوام ایرانی

<http://vista.ir/?view=article&id=252519>

 vista.ir
Online Classified Service

پوشاک کردهای شمال خراسان

در استان خراسان ، کردها از اطراف کلات تا غرب بجنورد سکونت یافته اند. کردهای این ناحیه ازدو ایل بزرگ به نامهای زعفرانلو و شادلو تشکیل شده اند، که هر یک از آنها نیز دارای طوایف جداگانه ای می باشند ،طبق بررسی

های انجام شده شادلوها درجنورد و زعفرانلوها در قوچان سکونت دارند. اساس وپایه پوشاک این دو ایل یکسان و هماهنگ می باشد ولی پس از طی زمان بعضی از آنها دستخوش دگرگونی شده اند بعنوان مثال شادلوها در اثر معاشرت با شهرنشینان دارای پوشاکی ساده تر از دیگر نواحی شده اند. لذا به علت اصلاتی که در لباسهای زعفرانلوها مشاهده می شود لباسهای آنها بعنوان مبنابررسی لباس کردهای شمال خراسان انتخاب می شوند.

پوشاک بانوان کرد مناطق شمال خراسان مجموعاً ۸ تکه می باشند که مشخصات آنها به قرار زیر است:

۱) کفش بانوان کرد شمال خراسان

این کفش در بین مردم این ناحیه به کومخ معروف است. جنس آن تیماج الوان

بخصوص سبزا است. شکل ظاهری کفش شبیه نعلین نوک برگشته می باشد و رویه و کناره های کفش را با نخهای ابریشمی رنگی رودوزی و گلدوزی می نمایند.

۲) جوراب بانوان کرد شمال خراسان

جنس این جورابها معمولاً پشم گوسفند است و دارای ساقه های کوتاهی می باشد که تا وسط ساق پامی رسد. شایان ذکر است که این جوراب ها توسط بانوان این ناحیه با نقش و نگاره های زیبایی یافته می شود.

۳) وجه تمایز لباسهای بانوان این ناحیه با دیگر نواح

شلیته بانوان کرد شمال خراسان کردنشین در دامن یا شلیته ای می باشد که بر تن می نمایند. بانوان این ناحیه بر خلاف دیگر نواحی کرد نشین که از پیراهن استفاده می کنند از دامن های پرچین موسوم به شلیته به همراه یک پیراهن نه چندان بلند استفاده می کنند. این دامن ها تا نواحی زانو می رسد که این اندازه برای بانوان سن بالا کمی بلندتر می شود.

شلیته حدود ۱۰ تا ۱۲ متر پارچه الوان گلدار می باشد که معمولاً تا ۲/۱ قد دامن از پایین را زری دوزی و نواردوزی می نمایند. معمولاً پیراهن که با این دامن پوشیده می شود روی دامن را تا حدودی می گیرد.

۴) پیراهن بانوان کرد شمال خراسان

پیراهن بانوان این ناحیه تا حدود کمر میرسد که در امتداد آن چند رج نوار تزئینی افقی چین دار نیز دوخته می شود. پارچه این پیراهنها معمولاً از نوع گلدار انتخاب می شود و بطور کلی تزئینات فراوانی روی آن انجام می شود. از جمله اینکه قسمت پیش سینه را با نوارهای افقی وعمود تزئین کرده و سردستها (مچها) نیز دارای نوار دوزی زری می باشد یقه این پیراهن دارای چاکهای ۱۰ از دو طرف می باشد.

۵) جلیقه بانوان کرد شمال خراسان

همانند سایر مناطق کرد نشین منباشکوه و مظهر اصالت لباسهای کرد این ناحیه جلیقه آن می باشد. لذا مانند دیگر مناطق کردنشین آنرا از مخمل الوان انتخاب کرده و روی آن تزئینات فراوان اعم از سکه دوزی یا پراق دوزی و نواردوزی انجام می شود.

۶) روسری بانوان کرد شمال خراسان

پارچه آن گلدار والولن می باشد که زمینه

آن روشن و نقش و نگارهای الوان زیبایی دارد. ابعاد آن که چهار گوش می باشد هر ضلع

یک متری ۲۵ سانت است قبل از استفاده آن دوطرف آن رویش می دهند

و به صورت سه گوش تا کرده و روی سر گذاشته و یک گوشه آن را به داخل

سربند برده و گره می زنند.

۷) سربند بانوان کرد شمال خراسان

همان پارچه کلاغه ای معروف است که در دیگر نواحی کرد نشین نیز استفاده می شود.

۸) چادر بانوان کرد شمال خراسان

يك پارچه مربع شكل به ابعاد ۲ x ۲ می باشد که در ضلع آنرا دو رج با فاصله نواردوزی و ریشنه دوزی می کنند. رنگ این چادر همیشه مشکی انتخاب می شود .

علاوه بر اقلام ذکر شده که به صورت پوشش استفاده می شود بانوان کرد شمال خراسان از تزئینات زیادی بر روی لباسها و سروگردن و دستهای خود استفاده می کنند از جمله خرمهره ها بر بر روی سربند و پالیه های جیب , آویزهای نقره و طلا بر بناگوش , پیشانی بندهای مختلف , دستبندهای متنوع از انواع عقیق و کهربا و نقره سینه ریزهای گوناگون و قابهای دعا و سکه های فراوان بر روی جلیقه های الوان استفاده می کنند.

منبع : خانه اقوام ایرانی

<http://vista.ir/?view=article&id=252517>

پوشاک هخامنشی

• پوشاک مردان پارسی

بطور کلی لباس پارسیان عبارت بود از یک بالا پوش شبیه شنل یک دامن پرچین که بالا پوش و دامن در محل کمر دارای یک کمربند چرمی بوده است.

▪ بالا پوش:

بالا پوش پوششی مانند شنل است در بعضی ها جلوی آن باز و بعضی بسته است. بالا پوش جلو بسته که از سرپوشیده می شده دارای یقه ایست که از نقطه چال گردن دور گردن قرار میگیرد.

بلندی بالا پوش به اندازه بالا تنه است. و در محل کمر ختم می شود در این قسمت کمر به شکل لیفه تمام چینهای پشت بالا پوش جلو باز روی چال گردن بوسیله دکمه ای بهم وصل می شود.

▪ دامن پارسیان بر دو نوع است:

نوع اول یک راسته چین و دومی دارای دوراسته چین.

(۱) دامنیک راسته چین در جلوی دامن دارای چینهایی است که از دو طرف

چپ و راست به صورت منحنی هائی افتاده و به پشت دامن می رود. درو سر این چینهای جلو به پهلوهایی دامن دوخته شده است. دامن در کمر دارای حاشیه یالیف کمر می باشد.

(۲) دامن دو راسته چین از پهلوها و پشت مانند دامن یک راسته چین است ولی در جلو بجای یک راسته چین دارای دو راسته چین است که از یکدیگر بوسیله یک پارچه یا چین- های افقی به بلندی دامن فاصله دارند.

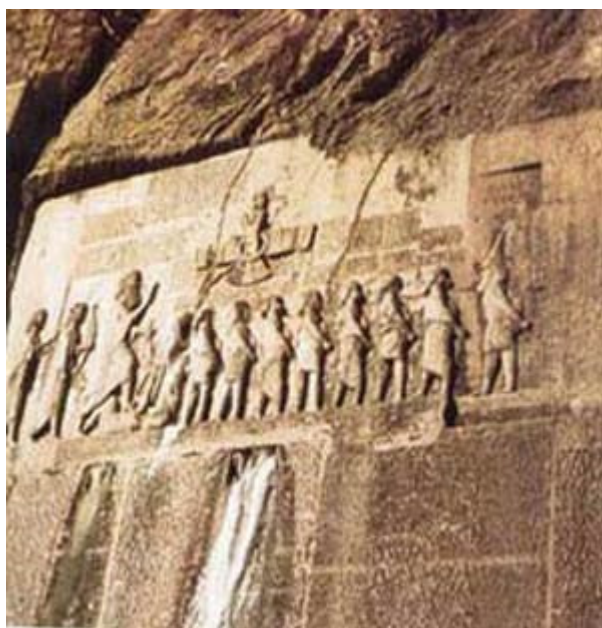
در مواقعی که دامن و بالا پوش برتن می باشد، کمر لیف این دو بر روی هم منطبق است.

وهریک جداگانه بوسیله بند لیف محکم شده اند. روی هر دو یک کمربند چرمی (به منظور نگهداری سلاح) بسته می شده.

پارسیان لباس خود را از پارچه های نقش و نگاردار با رنگهای گوناگون و پرشکوه تهیه می- کرده اند.

▪ کلاه پارسیان:

کلاه پارسی از جنس نم بوده است. (مگر کلاه های جنگی که از آهن و مفرغ ساخته می شده است)

▪ کفش پارسی:

یک نوع کفشی است که از لحاظ شکل خیلی ساده می باشد و چون جوراب به پا کشیده می شود و به نظر می رسد که برای دوخته شدن درز را از راه پشت پاشنه و رویه کفش می دادند.

دور دهانه کفش پادشاهان هخامنشی و ماد زرکوب بوده است.

نوع دیگر کفش در زیر خود تخت اضافه نداشته و پاشنه از بیرون ندارد و مانند کفش مادی (نوع اول) پاشنه آن از داخل کار گذاشته شده است زبانه بلندی در جلو در زیر محل بند کفش دارد که بوسیله سه بند و گل چرمی که از سوراخهای مقابل خود رد می شوند رویه کفش بر روی هم جمع می شود کفشها اغلب برنگهای زرد حنائی و ار غوانی تهیه می شده است.

• پوشاک زنان پارسی

اصولا لباس زنان این دوره ممکن است که اختلافی با لباس مردانشان نداشته یا لباس مردان با اندکی اختلاف مورد استفاده زنان نیز قرار می گرفته است و فقط اختلافی که دارد تزئینات پیش سینه و شکل آن است.

کفشهایشان نیز همان است که مردان پارسی به پا می کردند.

در چند مورد لباس زنان بومی عبارت بود از پوششی ساده بلند یا دارای راسته چین و آستین کوتاه که در پائین دامن از زانو به پائین شرابه هائی تا مچ می رسیده برتن میکرده اند.

نوع دیگر پوشش چادری بوده مستطیل که بر سر می افکندند در زیر آن یک پیراهن دامن بلند در زیر این پیراهن پیراهنی بلندتر که تا مچ می رسیده بر تن می کردند اند.

- نوع ۱: پوشش ساده راسته چین دار و آستین کوتاه ، دامن از زانو به پائین شرابه هایی تا مچ پا آویزان است.

- نوع ۲: چادر مستطیلی که بر سر می اداخته اند و در زیر آن یک پیراهن دامن بلند و در زیر این پیراهن یک پیراهن دیگر بلندتر که تا مچ پا می رسید بر تن می کردند.

▪ پوشاک جنگی پارسی

پوشاک جنگی پارسیان و پوشاک جنگی هخامنشیان بدین شکل بوده و از سلاح هائی شامل (تیر ، سپر ، شمشیر ، قمه ، زره ، جوشن و کلاه خود با پر) استفاده می کرده اند.

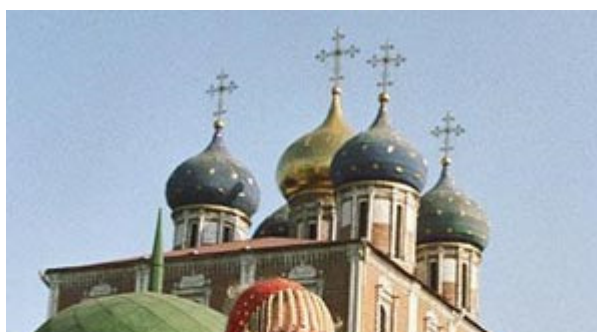
منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=284112>

 vista.ir
Online Classified Service

پوشاک، سمبل فرهنگی

پوشاک بارزترین سمبل فرهنگی ، مهمترین و مشخص ترین مظهر قومی و سریع الانتقال ترین نشانه فرهنگی است که به سرعت تحت تأثیر پدیده های فرهنگ پذیری در بین جوامع گوناگون انسانی قرار می گیرد ، حتی عده ای را عقیده بر آن است که استیلای فرهنگی و سلطه پذیری در وهله اول از طریق انتقال پوشاک صورت می گیرد و حتی می توان با تغییر پوشاک یک جامعه ، نوع معیشت و شیوه تولید آنها را نیز دچار گرگونی نمود و تغییرات و

تحولاتی در ساختار زندگی اجتماعی آن جامعه ایجاد کرد (مثل تغییر پوشاک تحمیلی توسط رضا خان در ایران و کمال آتاتورک در ترکیه).

گروههای متفاوت انسانی که در مناطق مختلف ایران زندگی می کنند و هر کدام دارای ویژگیهای قومی برجسته ای هستند تحت عوامل گوناگون از جمله اکولوژی منطقه قرار دارند تن پوش ویژه ای به تن دارند که در همان نگاه نخست قومیت ، حوزه زندگی ، زبان و سایر مشخصات فرهنگی و حتی مذهب و اشتغالات اصلی زندگی آنان را در ذهن بیننده تداعی می کند. شناخته شده ترین این اقوام عبارتند از آذربایجانی، بلوچی ، بختیاری ، ترکمن ها و قزاق ها ، خراسانی ها، قشقایی ها، کردها ، گیلانی ها ، لر ها ، مازندرانی ها، جنوبی ها ، ضمناً همانطور که گفته شده پوشاک در هر

منطقه ای زمینه بسیار مناسبی برای تأثیر و تأثر فرهنگی به حساب می آید. مثلاً پوشاک زنان جنوب ایران که به پوشاک « بندری معروف است متأثر از پوشش ساکنان کشورهای همجوار و شیخ نشین های حاشیه خلیج فارس است، زیرا مردم ناحیه جنوب ایران از دیرباز تاکنون ارتباطات دریایی با مردم کشورهای همجوار داشته و یا دریانوردانی از ملل مختلف بدلیل گوناگون در این ناحیه مستقر بوده اند ، لذا پوشاک زنان و منطقه تا حد زیادی متأثر از نشانه های فرهنگی اقوام و ملل همجوار است ، حتی نشانه هایی از پوشاک زنان هند و پاکستان را نیز در لباس زنان این منطقه می توان مشاهده کرد و بازمانده نشانه ای از ابتکار زنان پرتغالی را برای ممانعت از سوخت صورت و نوک بینی در اثر تابش شدید نور آفتاب در پوشش زنان بندری می توان ملاحظه کرد. بنابر این پوشاک یکی از نشانه های بارز فرهنگی است که همواره در معرض تغییر و تحولات قرار دارد . در شکل گیری و ترکیب پوشاک محلی هر قومی عوامل عمده زیر دخال دارند:

• مذهب

مردم شهرها، روستائیان و عشایر ایران معتقد به دین مبین اسلام بوده و به ارزش آن سخت پای بند هستند به طوری که هر یک از احاد جامعه ، کلیه اعمال و رفتارهای فردی و اجتماعی و حتی ظواهر خود را از جمله « پوشاک » با آن موازین هماهنگ می کند . خط مشی و دستورات اسلام در مورد پوشاک افراد و بخصوص جامعه نسوان کاملاً مشخص است و لباس زنان پوشیده و بلند است تا حدی که به پشت پایشان می رسد.

پیراهن آنان با دگمه بسته می شود که در مواردی تا یقه ادامه دارد.

عموماً آن دسته از زنان ایرانی که در جوامع کوچک و بصورت سنتی زندگی می کنند بجای روسری یا مقنعه از سرپند یا لچک برای پوشش موهای سر استفاده می کنند، لباس ها نیز گشاد و راحت است و از پارچه های ضخیم دوخته می شود . روی پوشاک زنان معمولاً زیورها و پیرایه هایی نیز بسته می شود.

• شرایط و عوامل طبیعی

عمده ترین جنبه کاربری پوشاک ، علاوه بر بعد مذهبی و پوششی آن ، حفاظت تن در مقابل عوارض آب و هوایی و نیز خطرات و ضربه ها و تماس های ناشی از فعالیتهای روزمره است:

لذا لباس های سنتی در قالب کاربردی آنها عمدتاً ساده و بی پیرایه هستند و فقط به جنبه کاربردی آنها توجه می شود ، مثلاً مردم مناطق کوهستانی ، از پتاهو استفاده می کنند تا پا را از خطر نیش گزندگان ، ضربه سنگها ، پیچ خوردگی و غیره مصون سازند یا چوپان ها به این دلیل پستک (نمدین) با خود به کوهستان می برند تا در مقابل باد و باران و برف و سرما و حتی تابش شدید نور خورشید خود را محافظت نمایند. ضمناً جنس و نوع پارچه بکار رفته در پوشاک و حتی تعداد آنها در هر منطقه ای با شرایط و عوامل طبیعی مطابقت دارد، بطوری که در هر فصلی از سال پوشاک ویژه ای مورد استفاده قرار می گیرد و اساساً بلندی و کوتاهی لباس و رنگ آنها در ارتباط مستقیم با نوع آب و هوای هر منطقه می باشد . مثلاً شلوار مرد بلوچ بلند و گشاد و به رنگ روشن است تا مانع نفوذ گرمای تابستان به بدن شود در مناطق کوهستانی نیز که هوا سرد و متغیر است ، برای محافظت از سرما از پوشاک پشمی استفاده می کنند اگرچه به مقتضای هر فصل به تعداد پوشاک افزوده و یا کاسته می شود.

در کوهستان های سرسبز شمال و مزارع چای زنان غالباً رنگ لباس خود را طوری انتخاب می کنند که تضاد شدیدی با رنگ محیط داشته باشد تا از فاصله دورهم در معرض دید رئیس خانواده باشند. همین امر در مورد زنان ساکن کوهستانهای خشک نیز صادق است و رنگ پوشاک زنان تضاد

شدیدی با رنگ مسلط محیط دارد.

• شیوه معیشت مسلط و فعالیتهای غیر زارعی

معیشت مسلط جامعه دو نوع تاثیر کاربردی روی پوشاک ساکنان هر منطقه دارد. اولاً بیشتر مواد اولیه ای که در پوشاک بومی و سنتی منطقه بکار می رود ، از تولیدات محلی تامین می شود ، ثانیاً نوع فعالیت مردم ، پوشاک های ویژه ای را اقتضاء می نماید، لذا معیشت هم در کیفیت پوشاک مردم تاثیر می گذارد و هم در شکل ظاهری و در تعداد قطعات آن موثر واقع می شود . بنا براین مردمی که معیشت مسلط آنها دامداری است ، مواد اولی و اصلی پوشاک آنها را پشم تشکیل می دهد (یا پشم بصورت پیچیده و ریسیده و تابیده ، بافته شده و یا اینکه بصورت پوست و پوستین و غیره) و یا اینکه پشمهای در هم تنیده شده به صورت لباس های نمذین . ضمناً گشاد یا چسبان بودن لباس و ضخیم یا نازک بودن آن هم با شیوه معیشت مسلط هر منطقه تناسب دارد.

مثلاً دامداران معمولاً جورابه های پشمی ضخیم ، شلوار و کلاه پشمی و کفش های محکم پوستی می پوشند. در گذشته نه چندان دور کلیه پوشاک مردم در محل تولید و استفاده می شد به جز آن دسته از افراد که به علت رفت و آمد زیاد به شهر و تاثیر پذیری از فرهنگ شهر نشینی ، ترجیحاً بعضی از پوشاک مثل کلاه یا کفش و یا شال را از سایر مناطق تهیه می کردند ، کیفیت پوشاک مردان و مواد آنها غالباً در ارتباط با نوع معیشت و حاصل از آن است، ولی در مورد پوشاک زنان معمولاً چنین نیست و بخشی از در آمد خانواده همیشه صرف خریدن پارچه برای پوشاک زنان می شده است ، همین موضوع نیز عاملی ابتدایی برای ایجاد ارتباط بین گروه های قومی منزوی با مراکز اقتصادی و تجاری نزدیک آن بوده است .

• منزلت های اجتماعی

همه‌گونه که تنوع پوشاک مناطق گوناگون به منزله علامت و نشانه خاص برای معرفی اقوام مختلف است ، جنس ، رنگ و شکل لباس و زیورها و ضمائم آن هم به پوشنده لباس منزلت اجتماعی ویژه ای می بخشد، زیور آلات زنان در گذشته بجز جنبه های نمایش و زیبایی ، دلایل اقتصادی و مالی نیز در پس انداز خانواده داشته است .

زن در کلیه گروه های قومی و جوامع انسانی موجود در ایران یکی از محارم است و از یک مصونیت اجتماعی ویژه برخوردار می باشد، لذا در کشمکش های قومی و قبیله ای از هر آسیبی در امان بوده است ، بنابراین زیورهای زنان به ویژه در گذشته پشتوانه اقتصادی هر خانواده به حساب می آمد، زیرا همه اموال منقول و غیر منقول می توانست به تاراج رود جز زیورآلات که توسط زنان استفاده و حمل می شد و این به خاطر همان احترام و قداستی بود که زنان داشتند، بنا براین مرد خانواده ترجیح میداد که بیشترین پس انداز خود را تبدیل به زیورهای گران قیمت نموده و به زن خود هدیه نماید.

در واقع به یک کرشمه دو کار انجام می دهد و علاوه بر جنبه های محکم اقتصادی در کسب وجهه بقیه نقش داشته است .

کسب منزلت اجتماعی از طریق پوشاک در بین مردان نیز وجود دارد . ضمن اینکه هر قطعه ای پوشاک ممکن است بیانگر قشر و طبقه و رفاه و تحول خاصی باشد، میتواند بیانگر میزان دانش ، سفر، سیاحت و زیارت نیر به حساب آید.

حاجی های ترکمن عمامه ای به رنگ زرد می بندند، اشخاص مسن و متقی ، عبا بر دوش می اندازند و تشخص خود را باین صورت نمایان می سازند، مداحان حضرت علی (ع) کلاه سبز مخروطی بر سر می گذارند. خوانین شال را زیر چوقای می بندند. یا اینکه کلاه بلند خسروی ، مخصوص خوانین می شود و کلاه کوتاه مخروطی به رنگ قهوه ای مخصوص فقیران و کارگران می باشد.

منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=284117>

پوشش در تاجیکستان: ملی، مذهبی یا مدرن؟

امروز چنین به نظر می‌رسد که پوشش برای کشورهای فارسی زبان ایران، افغانستان و حتی تاجیکستان از مسائل داغ روز است. دولتهای ایران و افغانستان با بدحجابی مبارزه می‌کنند و کوشش می‌کنند از گسترش بیشتر پوشاک اروپایی جلوگیری کنند. اما در تاجیکستان ترجیح می‌دهند که جوان‌ها، بویژه دانشجویان لباس خاص دانشگاه و دبیرستان‌ها را رعایت و بیشتر لباس ملی یا سنتی بپوشند، یعنی نه حجاب و نه اروپایی.

برای بررسی اینکه مقامات آموزشی و پرورشی چه لباسی را برای دانشجویان و دانش‌آموزان ترجیح می‌دهند و از سوی دیگر، خود جوانان بیشتر چه لباسی می‌خواهند بر تن کنند، در دو دانشگاه پایتخت تاجیکستان صحبت‌های زیادی با دانشجویان و حتی استادان داشته‌ام. میسره حکمت، دختری مذهبی است که هم به شیوه غیرحضور در

دانشگاه تحصیل می‌کند و هم در یکی از شرکتها کار می‌کند.

وی می‌گوید که در خانواده‌ای سنتی ولی نه مذهبی در منطقه رشت، در شرق تاجیکستان به دنیا آمده و از سن سیزده سالگی رعایت فرائض مذهبی، از جمله پوشش اسلامی را شروع کرده و در چهارده سالگی ازدواج ناموفق داشته است، زیرا همسرش با پوشش اسلامی وی کاملاً ضد بوده و این اختلاف نظر منجر به طلاق شده است.

وی می‌گوید هرچند فرزندان خردسال داشته، اما توانسته برای تحصیل به ایران برود و بعد از مدتی دوباره به وطنش بازگشته و به تحصیل پرداخته است. میسره می‌گوید که هم در دانشگاه و هم در جای کار به دلیل اینکه روسری بزرگی بر سر می‌کند، بارها با استادان و مدیرانش مشکل داشته است. برایش بارها گفته‌اند که وی به مذهب تشیع گرویده و پیروی از پوشش زنان ایرانی می‌کند.

اما وی می‌گوید که هیچ کاری با ایرانی و عرب و افغان ندارد و به خداوند و رسولش ایمان آورده است و ستر اسلامی فرض شده برای زنان را انجام می‌دهد و هیچگاه عضو هیچ حزب سیاسی نبوده است. در همین حال، میسره می‌گوید که در بسیاری موارد با وی به عنوان زنی مؤمن برخورد می‌کنند و در شرکتی که کار می‌کند، مشتریان در مقایسه با سایر همکارانش ترجیح می‌دهند که به وی مراجعه کنند.

دانشگاه آموزگاری دوشنبه از قدیمی‌ترین دانشگاه‌ها در تاجیکستان است و ریاست این نهاد آموزشی و پرورشی شدیداً دنبال نظم و مقررات است. زبیدالله که بر گردن کراوات دارد می‌گوید که کراوات را اصلاً دوست ندارد اما به دلیل اینکه ریاست دانشگاه نمی‌گذارد بدون کراوات وارد دانشگاه بشود مجبور است ناراحتی ناشی از کراوات بر گردن کردن را در این فصل گرما تحمل کند.

وی می‌گوید که در دانشگاه آموزگاری نه پوشیدن حجاب مجاز است و نه دامن یا شلوار کوتاه و تنگ و ریاست دانشگاه کوشش می‌کند تا دختران دانشجوی فقط لباس ملی، یا سنتی تاجیکی بدون روسری یا لباس اروپایی محافظه کارانه بپوشند.

به گفته وی در دانشگاه پوشیدن روسری کوچک تاجیکی که هیچ ربطی به پوشش اسلامی ندارد ممنوع نیست اما از آن استقبال هم نمی‌شود. زبیدالله می‌گوید که مقررات دانشگاه را در مورد اینکه به دختران شیک پوش اجازه نمی‌دهد با دامن کوتاه مینی ژوپ یا تی شرت و بلوز و شلوار تنگ نیمه برهنه یا به صورت کلی، شلوار جین در درس حاضر شوند، می‌پذیرد، زیرا به گفته وی، چنین لباسهایی شهوت انگیزند و استادان و جوانان را از روند دانش آموزی منحرف می‌کنند.

با دختری صحبت می‌کنم که بر تن لباس سنتی تاجیکی از پارچه اطلس دارد و خود را شب‌نم معرفی می‌کند و در بخش زبان فرانسوی درس می‌خواند. شب‌نم می‌گوید که لباس سنتی نمونه‌ای از ویژگیهای ملی هر قوم است و دوست دارد تا فرانسه هم با همین لباس ملی تاجیکی برود. وی می‌گوید در لباس ملی راحت است و به علاوه، در خانواده و دانشگاه هیچ مشکلی با والدین و استادان ندارد.

چند تن دیگر از دانشجویان دانشگاه آموزگاری دوشنبه که نخواستند نامشان فاش شود می‌گویند که هرچند مقررات دانشگاه را در مورد لباس رعایت می‌کنند، اما هیچ عقیده‌ای به درستی این مقررات ندارند. آنها بر این باورند که اصلاً سر و لباس، یعنی ظاهر دانشجویان برای استادان نباید

مهم باشد. مهم این است که دانشجوی از سواد خوب و سطح بالای اطلاع و فرهنگ روشنفکری برخوردار باشد و در آینده متخصصی ورزیده بشود. بخشی از دانشکده‌های دانشگاه ملی تاجیکستان در کنار رود دوشنبه بنیاد شده است و دانشجویان آن جا را جزیره می‌نامند. هنگامه، دانشجوی دانشکده ژورنالیسم و ترجمانی که بر تن پیراهن و شلوار سنتی از پارچه ادرس تاجیکی دارد، می‌گوید به خاطر تحصیل از یک ناحیه دوردست و کوهستانی بدخشان به دوشنبه شهر آمده است و نخستین شرط پدرمادرش این بوده است که در پایتخت لباس ملی تاجیکی را با لباس اروپایی عوض نکند و در دانشگاه هم فقط با لباس ملی حاضر شود.

وی که بر سر روسری کوچک تاجیکی ندارد می‌گوید که روسری امروز جزء لباس ملی دختران شهری تاجیک محسوب نمی‌شود و والدین و استادان پوشیدن روسری کوچک را مهم نمی‌دانند و کسی هم برای نهوشیدن روسری ایراد نمی‌گیرد. روسری کوچک تاجیکی از پشت کاکل دختران بسته می‌شود و قسمت‌های بناگوش، زلف و جبین کاملاً پیدا باقی می‌ماند.

به گفته هنگامه، وزارت آموزش و پرورش تاجیکستان علیه پوشش اسلامی در دانشگاه‌ها شدیداً مبارزه می‌کند و این نقض حقوق بشر است. او می‌گوید که چندی پیش وزیر آموزش و پرورش به دانشگاه ملی آمد و در حضور آن‌ها دختری را که مانتو و ستر اسلامی بر تن داشت تهدید به اخراج از دانشگاه کرد و گفت که به چه دلیل از پوشش ایرانی‌ها پیروی می‌کند و اگر می‌خواهد لباس اسلامی بر تن کند، چرا برای تحصیل به نهادهای آموزش و پرورش اسلامی نمی‌رود. اما دختر گفت که مسلمان است و لباس اسلامی وی هیچ مغایرتی با قانون اساسی تاجیکستان ندارد و در صورت اخراج از دانشگاه هم ستر اسلامی را رعایت می‌کند.

با دانشجوی دختر شیک پوشی صحبت می‌کنم که در محوطه دانشگاه روی میسه‌های بهار دراز کشیده است. وی به سؤال من بسیار فشرده پاسخ می‌دهد که با این لباس‌های شیکش بسیار راحت است و انتخاب لباس کار خصوصی هر فرد است و هیچ گزارشی هم در این مورد به کسی نخواهد داد.

اما منظومه فیروز، دانشجوی دیگر دانشگاه ملی که بلوز آستین دراز سرخ و شلوار سیاه بر تن کرده، می‌گوید درست است که انتخاب لباس کار خصوصی فرد است، اما جامعه تاجیکستان سنتی است و جوانان باید آن را احترام کنند و اگر لباس اروپایی هم می‌پوشند، باید بسیار برهنه و کوتاه و تنگ نباشد.

هنگامه دانشجوی بخش خبرنگاری دانشگاه ملی تاجیکستان در لباس تاجیکی از پارچه ادرس

ستاره و فرزانه، دو تن از دختران دانشجوی حجاب پوش می‌گویند که برای رعایت ستر اسلامی و ادامه درس در دانشگاه شدیداً مبارزه می‌کنند و هرگز از هیچکدام آن‌ها دست بر نمی‌دارند. بعد از بازدید وزیر آموزش و پرورش تاجیکستان از دانشگاه، ریاست دانشگاه ملی تاجیکستان ملاقاتی با دختران محجبه برگزار کرد تا آن‌ها را از پوشیدن ستر ممنوع کند.

اما دختران دانشجوی محجبه به محی الدین کبیری، عضو پارلمان تاجیکستان که رئیس حزب نهضت اسلامی این کشور است مراجعه کردند و وی برای دفاع از حقوق دختران مذهبی در ملاقات حضور داشت و ثابت کرد که این تقاضای وزارت آموزش و پرورش مغایر با قانون اساسی تاجیکستان است.

از آن زمان تاکنون، به گفته دانشجویان، هرچند ریاست دانشگاه کوشش می‌کند تا حجاب دختران را نادیده بگیرد، اما به قول بیشتر دانشجویان، این سکوت، موقتی است.

سراج الدین امام قول، معاون رئیس دانشکده زبان و ادبیات دانشگاه ملی تاجیکستان از دانشجویان شکایت می‌کند و می‌گوید که دانشجویان امروز افتخار ملی ندارند، زیرا همه شان از شیوه لباس پوشی کشورهای همسایه پیروی می‌کنند و نمی‌خواهند لباس ملی بر تن کنند. این در حالی است که در راهروها و صحن دانشگاه، صدها دانشجو را می‌دیدم که بیشتر آن‌ها بر تن لباس مطابق با مقررات دانشگاه داشتند که نه اروپایی بود و نه مذهبی.

چنین به نظر می‌رسد که مقررات دانشگاه‌های تاجیکستان در مورد پوشش دانشجویان از استاندارد یگانه‌ای برخوردار نیست. از سویی جوانان دانشجو مجبورند با کراوات بر گردن و پیراهن روشن و شلوار مشکی یا تیره در درس حاضر شوند و در دست کیف کتاب و دفتر داشته باشند و اصلاً با خود تلفن همراه نداشته باشند.

از سوی دیگر از دختران دانشجو تقاضا می‌شود که حجاب بر سر نکنند و همزمان، دامن و شلوار تنگ و کوتاه نپوشند و فقط پیراهن دراز و گشاد سنتی از پارچه‌های تاجیکی بر تن کنند.

پرزیدنت امام علی رحمان، سال گذشته در سخنرانی اش در دانشگاه کشاورزی تاجیکستان گفته بود که بلوز و دامن و شلوار تنگ و کوتاه دختران

دانشجو به روند تدریس مزاحمت می‌کند.

بر اساس اطلاع منبعی در دولت تاجیکستان، در حال حاضر مقامات ذریبط سرگرم بررسی تعیین پوششی رسمی برای دانشجویان و دانش آموزانند.

منبع : رادیو زمانه

<http://vista.ir/?view=article&id=261676>

vista.ir
Online Classified Service

پوشش، تبلور یک غفلت تاریخی

وضعیت پوشش یا به قولی حجاب، در شرایط کنونی، تبلور یک غفلت تاریخی، فقدان یک برنامه‌ریزی صحیح و تجلی عملکردی نسنجیده و بی‌تفاوتی عمیق نسبت به یک پدیده اجتماعی و از طرفی برخوردی سطحی با آن است که توانسته است مستقیماً چشم و جان از طرفی باورهای دینی مخاطبان خود را نشانه رود.

هر پدیده اجتماعی برای بروز و ظهور خود - تقریباً همیشه - نشانه‌ها و علائمی دارد که معمولاً مقدمات آن سال‌ها و بلکه ده‌ها سال قبل خود را نشان می‌دهند. کشورهای پیشرفته و با توسعه‌یافته نیز براساس همین علائم و نشانه‌ها به حل و فصل مسائل اجتماعی - فرهنگی خود می‌پردازند. اما نوع عملکرد آنان بر عواملی استوار است که برای سیاست‌گذاران این کشور نیز قاعدتاً باید حائز اهمیت باشد:

(۱) ضرورت مطالعه دائمی در علوم اجتماعی خاص کشور - نه فقط به صورت عام - به صورت یک امر قطعی برای مسئولین این کشورها صرف‌نظر از خط و ربط‌های حزبی و سیاسی آن‌ها درآمده است و مانند طبیعی که برای تشخیص بیماری در یک فرد به آزمایش‌های دوره‌ای و جست‌وجوی نشانه‌های دیگر روی می‌آورد مطالعات متنوع اجتماعی در رأس برنامه‌های جدی آنان است. بنابراین اگر چشم‌های عادی توان دیدن علائم و نشانه‌هایی را که ده‌ها سال بعد امکان ظهور می‌یابند نمی‌بینند این مراکز

کارشناسی آن‌ها را رصد می‌کنند.

(۲) در سطح کلان جامعه وجود دارد و در این میان منافع و جهت‌گیری‌های حزبی و فردی علی‌رغم تصویری که از خود نشان می‌دهند کمتر دخالت دارد.

(۳) برای مطالعه دائمی در امور اجتماعی آن کشورها، لجستیک لازم مالی و حقوقی و قانونی را جدی می‌گیرند و در این موارد سخنی از صرفه‌جویی به میان نمی‌آورند. بنابراین تحقیقات «حقیقی و واقعی» انجام می‌گیرد.

(۴) به خروجی و داده‌هایی که از طرف کارشناسان و سیستم‌های مطالعاتی اجتماعی - فرهنگی ارائه می‌شود - حتی اگر سیاست‌گذاران و

مسئولین خود تشخیص نمی‌دهند - اعتماد و اعتنا لازم می‌شود و آنها را در چنبره بروکراسی و یا قفسه‌های کتابخانه‌های دفاتر خود اسیر نمی‌کنند.

۵) نظرات کارشناسی و مطالعات اجتماعی را که گاه در حد یک مطلب کوتاه ارائه می‌شود را فوراً توسط سیستم‌های برنامه‌ریزی که به صورت یک علم و تخصص بسیار مهم و جدی مطرح است به برنامه‌های عملیاتی تبدیل می‌کنند و در نتیجه این برنامه‌ریزی، حدود وظایف هر سازمان و وزارتخانه و حتی روزنامه از نظر کمی و کیفی با توجه به «زمان» و «مکان» تعیین شده مشخص می‌شود.

۶) برای حل یا مهار یک پدیده اجتماعی هزینه لازم را در همه موارد تأمین می‌کنند و این تأمین مالی و یا حقوقی را با اتلاف وقت و یا تزریق تدریجی اعتبارات و یا بهانه‌های دیگر به تعویق نمی‌اندازند.

۷) پس از این‌که برای رفع و حل یک بحران، عملیاتی را آغاز کردند در میانه راه آن را رها نمی‌کنند و یا اگر بخشی از آن حل شد ساده‌اندیشانه تصور نمی‌کنند که کار تمام شده است. بلکه برای ریشه‌کنی یا حل قطعی آن تا پایان عملیات، حمایت و تأمین لازم را انجام می‌دهند و با سطحی‌نگری کار را نیمه‌تمام رها نمی‌کنند.

۸) در مورد حل پدیده‌های اجتماعی و تصمیم‌گیری‌های کلان تصمیم‌گیرندگان و یا مجاری قدرت یکی است و حتی اگر یکی نیست لاف‌ها هم وحدت عمل دارند و نیروهای یکدیگر را دفع و خنثی نمی‌کنند.

۹- پس از این‌که پدیده یا معضل اجتماعی - فرهنگی حل یا رفع شد بازهم مطالعات اجتماعی و مراکز کارشناسی برای حفظ و بقای شرایط مطلوب موجود به مطالعات خود ادامه می‌دهند و بازهم سیستم رسمی کشور به این مراکز برای همین مطالعات امکانات و سرویس‌های لازم را می‌دهند.

۱۰) برای حل معضلات فرهنگی - اجتماعی خود به هنر روی می‌آورند و همواره از این بستر کمک می‌گیرند.

حال با این مقدمه به کشور خود نگاه کنیم و ببینیم که به ازای هر کدام از موارد بالا در داخل کشور ما چه اتفاق می‌افتد؟

▪ در کشور ما چیزی به نام «مطالعات دائمی» اجتماعی - فرهنگی وجود ندارد.

▪ در ایران مطالعات جامعه‌شناختی توسط سیستم‌های رسمی یا مورد حمایت رسمی دولت انجام نمی‌گیرد، اگر هم بگیرد معمولاً در نهایت به مطالعات در حد بیلان و در اکثر موارد در حد مطالعات دانشجویی انجام می‌شود.

▪ برای این مطالعات، لجستیک مالی وجود ندارد و حمایت، بیش‌تر شبیه به شوخی است.

▪ اگر در موارد بسیار معدودی، اطلاعاتی نیز در حیطه مسائل روز اجتماع تولید شود، به آنها اعتنا و اعتماد لازم نمی‌شود و خود سیاست‌گذاران و صاحب‌منصبان به جای کارشناسان نظر داده و عمل می‌کنند.

▪ اگر هم نظرات کارشناسی در باب انواع آسیب‌شناسی‌های اجتماعی وجود داشته باشد یا منتشر شود هیچ نهاد و مراکزی و در واقع مغز متفکری که آنها را تبدیل به برنامه عملیاتی کند وجود ندارد.

▪ برای تأمین مالی این‌گونه مسائلی که به صورت «نیمه» کار می‌شود، در واقع ممکن است در موارد بسیار معدودی کاری شروع شود اما در ادامه یا اتمام کار تلاشی نمی‌شود و نیمه‌کاره رها می‌شود.

▪ چنددستگی در سیستم تصمیم‌گیر کشور در حیطه مسائل اجتماعی و فرهنگی وجود دارد. بنابراین تصمیم‌گیری جدی نیست و نیروها سازمان‌ها و مراکز بیش‌تر، انرژی یکدیگر را دفع می‌کنند.

با توجه به مواردی که ذکر شد در زمینه حجاب و پوشش نیز هیچ اتفاق جدی صورت نمی‌گیرد. برای این‌که براساس جوددگی در فضای رسانه‌ای و ژورنال و باهیاها، مصاحبه‌های بی‌ثمر با افراد و شخصیت‌ها که اصولاً مخاطبین آنها معلوم نیست چه کسانی هستند و حتی اجرا و برگزاری آنها در بسیاری از موارد کاملاً منفی و مخرب است به اصل ماجرا آسیب می‌رساند.

از طرفی در سیستم رسمی کشور به بیانیه و در بسیاری موارد پوزیشن‌های دموکراسی اکتفا می‌شود و بدون آن‌که ادبیات اولیه جامعه‌شناسی و علائم و هشدارها و ده‌ها مسئله دیگر دیده و رؤیت شود به امیدواری‌های خیالی بسنده می‌شود. فراق‌کنی‌های عجیب و غریب نیز باب شده است و بسیاری از ساده‌اندیشان از طرفی و البته هوشمندان مغرض از طرف دیگر با دادن آدرس اشتباه و مقصر جلوه دادن صد درصد دشمنان خارجی تمام عوامل بی‌حجابی را خارجی می‌دانند. در حالی‌که تغییر در صورت پوشش که اکنون به طرز خاصی جلوه کرده است دارای لایه‌های پنهانی بوده است که به تغییر «نگرش» و «رفتار» در میان چهارطبقه اجتماعی مخالفان، موافقان معترض و موافقان کج‌اندیش، افراطی و کوتاه‌نظر و در نهایت طبقه منفعل و اباحه‌گر باز می‌گردد. عوامل مختلفی مانند رسانه‌زدگی و به ویژه نشان دادن جمعیتی عظیم که همواره در رسانه‌های کشور و به مناسبت‌های مختلف حضور دارند مسئولین و حتی بسیاری از مردم را در غفلتی عمیق فرو برد.

حل مقوله بی‌حجابی یا بدحجابی نه تعداد جمعیت را برمی‌تابد که نسبت افراد بی‌حجاب یا بدحجاب را نسبت به طبقه دیگر اندک به حساب آوریم و بازهم خام‌اندیشانه نفس را حتی بکشیم و نه عقل و تدبیر و ردیف کردن براهین عقلی و دینی را که معمولاً کارشناسان و دست‌اندرکاران در مضرات و آسیب‌های بدحجابی و حسنات حجاب و عفاف بیان می‌دارند. جهان امروز، جهان رسانه و «تصویر» است و تصویر همچنان‌که «مک‌لوهان» طرح کرد دوره تمدن جدید بشر را رقم زده است. تصویر امروز به جای عقل و محاسبه و ادله‌ها و براهین عقلی نشسته است و بشر را نسبت به آن در عرصه فرهنگ و هنر و اجتماعی و حتی اقتصاد در بی‌نیازی کاذبی فرو برده است.

همچنان‌که بخش تدافعی و نظامی کشور در عرصه مطالعه و پژوهش و تولید حمایت می‌گردد، عرصه فرهنگ و به‌ویژه هنر با رویکردی آسیب‌شناسانه نه در قالب مصاحبه و مقاله و مطبوعات و نه توسط افراد کاردان و نه کسانی که با حضور در رسانه‌ها چهره‌های علمی - فرهنگی شده‌اند و به جای کارشناسان واقعی نشسته‌اند و حتی دست‌اندرکاران کشور نیز فریب آن‌ها را خورده‌اند شاید بتواند در یک برنامه‌ریزی همه‌جانبه و فراگیر به راه‌حل‌های منطقی بینجامد.

منبع : پژوهشگاه فرهنگ و هنر اسلامی حوزه هنر

<http://vista.ir/?view=article&id=307117>

 vista.ir
Online Classified Service

پوششی زیبا اما موجه

مدل موی عجیب و غریبی که من نام آن را نمی‌دانم، ابروهای تیغ انداخته، شلوار جین گشادی که به زحمت روی کمر می‌ایستد و تعدادی وصله و پینه آن را زینت داده‌اند، تی شرتی که چندین سایز بزرگتر به نظر می‌رسد و از سر شانه آویزان است.

لباسی که اگر دقت کنی شاید شباهتی با مانتو داشته باشد، با نوارها و کمر بندی پهن، روسری کوچکی که تنها بخش مرکزی سر را پوشانده و به سختی در زیر گلو گره خورده است، چکمه‌های بلند تا زیر زانو و آرایش بسیار غلیظ متناسب با رنگ لباس و روسری.

هر کدام از این دختر و پسر ساعت‌ها پای اینترنت و ماهواره نشسته‌اند تا

جدیدترین مدل‌های سال را پیدا کنند، ساعت‌ها در خیابان‌های شهر پرسه زده‌اند تا آنچه را که مطابق مد است بیابند، حتی اگر هیچ تناسبی با چهره و قیافه‌شان نداشته باشد اهمیتی ندارد، مهم این است که شبیه آن هنرپیشه و یا خواننده لباس بپوشند و در نظر بیننده متجدد و امروزی باشند.

مد و مدگرایی از سالیان دور و شاید از نخستین روزهای زندگی بشر همراه او بوده است. روحیه تنوع طلب بشر همیشه او را به سمت ساخت مدل‌های جدید تر و وسایلی که زندگی را برای او راحت تر سازد سوق داده و زندگی آسان امروز خود را تا حد زیادی مرهون همین تنوع طلبی و نوآفرینی است. همین قدرت ابداع و نوآوری، انسان غار نشین را که ابزار زندگی او با زحمت زیاد از سنگ ساخته می‌شد و لباس‌های او را تکه‌های به هم دوخته شده الیاف درختان و یا پوست حیوانات تشکیل می‌داد به عصر ماشین و عصر الیاف متنوع مصنوعی و طبیعی بسیار ظریف و لطیف با رنگ‌های متنوع و لباس‌هایی با طرح‌ها و مدل‌های گوناگون رسانده است. به این ترتیب می‌توان مدگرایی انسان را پدیده‌ای مثبت دانست که می‌تواند او را با راه‌های جدید تر و ساده تر زندگی آشنا سازد.

"مد را طبقات حاکم و مرفه جامعه تعیین می کنند. آنها با دسترسی به منابع مالی و امکاناتی که دارند جدید ترین وسایل و مدل ها را مورد استفاده قرار می دهند. طبقات متوسط جامعه نیز که به نوعی این گروه را برتر از خود می دانند سعی می کنند با آنها همانند سازی کنند. طبیعت بشر این است که از کسی که فکر می کند از او برتر است تقلید می کند. به این ترتیب می توان مد گرایی را به نوعی تقلید از گروه هایی دانست که برای افراد مقبولیت داشته و آنها را برتر می دانند." این ها را دکتر بهروز روزبه، جامعه شناس می گوید. او معتقد است مد گرایی تا زمانی که به تقلید کورکورانه تبدیل نشود قابل قبول و پسندیده است. چرا که جامعه در این صورت پدیده های نو را با آداب و سنن، فرهنگ، مذهب و سایر اصول اجتماعی خود تطبیق داده و چنان چه تضادی بین آنها وجود نداشته و برای بهتر شدن زندگی مفید باشد، می پذیرد. اما فاجعه از جایی آغاز می شود که افراد به تقلید کورکورانه روی می آورند و هر چیز را صرفا به دلیل این که مارک خاصی دارد و یا توسط افراد خاصی به کار گرفته شده مورد استفاده قرار می دهند.

• من هستم

در گذشته دختران به دلیل حضور کمتر در جامعه و پسران به خاطر محدودیت روابط با یکدیگر و نیز به دلیل محدودیت رسانه های ارتباط جمعی به مد و الگوهای جدید چندان اهمیت نمی دادند. افراد در این شرایط بیشتر به فرهنگ بومی، خودی، داخلی، منطقه ای و ملی خود می پرداختند، در حالی که امروز این حرکت تا اندازه ای معکوس شده است. بخش های مختلف جامعه به دلیل گسترش ارتباطات تحت تاثیر فرهنگ غیر بومی و غیر ایرانی قرار گرفته اند، و جوامع صنعتی با سرعتی سرسام آور به تولید و تبلیغ کالاهای مصرفی و پوشاک مختلف می پردازند و با استفاده از گسترش حیرت آور رسانه ها برای اجناس خود در دورافتاده ترین نقاط جهان بازاریابی می کنند. علاوه بر این در مدرسه، کلاس و جامعه ارتباط زیادی بین گروه های سنی جوان و نوجوان وجود دارد، و این افراد دائما در تعامل با یکدیگر هستند. این ارتباطات باعث ایجاد حس رقابت بویژه در نوع پوشش و وسائل مورد استفاده می شود. این جوانان اغلب از الگوهایی که منشاء اصلی آن معمولا جوامع طراح و صادر کننده مد هستند الگو برداری می کنند جوان به این طریق خود را یک سر و گردن بالاتر از دیگران می داند، و احساس می کند نردبان ترقی را با موفقیت طی کرده است. این روند تنها مختص جوانان کشور ما نیست؛ بلکه ترغیب به مصرف کالاهایی نه چندان ضروری، با طرح، رنگ و نشان های خاص، بدون آن که از جمله نیازهای اساسی محسوب شود، و استفاده از پوشش به سبک های غیر بومی جریانی جهانی است که امروزه اکثر جوامع در نقاط مختلف دنیا و بویژه کشورهای جهان سوم و در حال توسعه با آن رو به رو هستند.

امروز اگر هنگام عبور از خیابانهای شهر بخصوص مراکز اصلی خرید نگاه اجمالی به ویتترین مغازه ها ببندید به آسانی متوجه خواهید شد که مدل و رنگ خاصی از لباس در تمام آنها مشترک است. این رنگ و مدل مدت چندانی دوام نخواهند یافت و خیلی زود جای خود را به رنگ ها و مدل های جدیدی خواهند داد، و شما اگر اراده ای چندان قوی نداشته باشید و بخواهید خود را هر روز با مدل های جدیدی که به بازار می آیند وفق دهید ناچارید هر چند ماه یک بار سر کیسه را شل کنید و سری به بازارها و مراکز خرید بزنید. این کار اگرچه سود سرشاری را عاید بنگاه های اقتصادی که هر از چند گاهی با ایجاد تغییراتی مختصر در کیف و کفش و لباس های قبلی به اصطلاح مد جدیدتری را وارد بازار می کنند خواهد کرد، اما شما اگر از نظر مالی مشکلی ندارید و اگر در تبعیت از مدهای رایج عاقلانه و با در نظر گرفتن شئون فردی و اجتماعی رفتار می کنید مطمئنا حرکت شما در استفاده منطقی از زیبایی ها به جامعه نیز نشاط خواهد داد. به عبارت دیگر پیروی از مد از نظر روانی، نتایج مثبتی در پی دارد و باعث می شود افراد از فضای یکنواخت و کسل کننده زندگی خود خارج شوند. از نظر روانشناسان نیز گرایش جوانان به مد به دلیل مورد توجه قرار گرفتن و پاسخگویی به نیازهای روانی آنها است؛ زیرا جوانان به دلیل روحیه تاثیر پذیر خود آمادگی بیشتری برای پذیرش پدیده های نو دارند. با این وجود مد مانند هر پدیده اجتماعی تعدادی نتایج منفی نیز برای جامعه به همراه دارد، مواردی از قبیل عدم وجود همخوانی با هنجارها، ارزش های فرهنگی و مذهبی جامعه، صرف هزینه های بالای مادی جهت خرید این نوع کالاها و... در پیروی از مد آنچه که حائز اهمیت است حفظ همین ارزش ها به منظور جلوگیری از تقلید نابجا از الگوهای غربی است. این همان چیزی است که بعضی از جوانان ما به دلایل مختلف کمتر مورد توجه قرار می دهند.

استفاده از بعضی پوشش ها و آرایش ها که هیچگونه سنخیتی با فرهنگ و عرف این مرز و بوم ندارند و گاهی از اوقات نمادی از گروه های خاصی هستند که حتی در کشورهای مبدا جایگاه چندانی ندارند را نمی توان ناشی از علاقه انسان به زیبایی و نوگرایی او نامید. بعضی از این مدل ها چه بسا که احساس انزجار و تاسف بیننده را بر می انگیزند. این نوع پوشش را می توان نوعی تنوع طلبی لجام گسیخته نامید که در حال حاضر از کنترل خارج شده است.

جامعه شناسان و روانشناسان دلایل متفاوتی را برای تبعیت از مدهای ناهنجار و غیر عرفی ذکر می کنند. عده ای این پدیده را ناشی از عدم

اعتماد به نفس افراد و حقیر شمردن خود و جامعه ای می دانند که در آن زندگی می کنند، گروهی معتقدند روی آوردن به پوشش های عجیب راهی است برای جلب توجه، جوانی که هیچ راهی برای کسب اعتبار در میان خانواده، دوستان و جامعه خود نمی شناسد به این وسیله می خواهد بگوید من هم هستم، اما در کنار همه این عوامل گروهی نیز به این وسیله در مقابل فشار و اجبار جامعه واکنش نشان می دهند، یا به سیاست های موجود اعتراض می کنند. دکتر روزه از این نوع اعتراض به خود تخریبی یاد می کند و می گوید: " این نحو اعتراض به سیاست های جامعه خود فرد را تخریب می کند، بدون این که تاثیری در تغییر وضعیت موجود داشته باشد. در واقع این افراد چون توانایی مقابله با وضع موجود را از طریق راه های منطقی و اصولی ندارند به این شیوه اعتراض خود را نشان می دهند."

• یک گام به عقب

موج جدید مد گرایی در کشور ما اولین بار در زمان قاجاریه و به طور رسمی با سفر ناصرالدین شاه به فرنگ آغاز شد. سال ها بعد رضا شاه تصمیم گرفت مظاهر تجدد غربی را هر چه بیشتر در ایران رونق دهد. لذا مردان ملزم شدند لباس های بلند و گشاد خود را کنار گذاشته و کت و شلوار بپوشند و کلاه پهلوی به سر گذارند. واقعه کشف حجاب در ۱۷ دی ۱۳۱۴ و حوادث مربوط به آن نیز که بدنبال سیاست کشف حجاب آنا تورک در ترکیه برای زنان اعمال شد به قدری مشهور است که نیاز به توضیح ندارد. اما این موج جدید به دلایلی با مقاومت مردم ایران مواجه شد. روزه در این زمینه می گوید: " تمدن غنی ۲۵۰۰ ساله از یک سو و فرهنگ اسلامی ۱۴۰۰ ساله از سوی دیگر لایه هایی قوی را در فرهنگ مردم این سرزمین پایه ریزی کرده بودند. لذا برخلاف کشورهایمانند کشورهای آفریقایی که تمدن چندان قوی نداشتند و به راحتی در مقابل مظاهر تجدد غرب سر فرود آورده و آن را پذیرفتند، این روند در کشور ما با مقاومت شدیدی مواجه و با وقوع انقلاب اسلامی به کلی متوقف شد."

سیاست های افراطی پس از انقلاب در مورد پوشش از یک طرف و موج عظیم تبلیغات رسانه ای از طرف دیگر یک بار دیگر مردم و بویژه جوانان را در مسیر مد گرایی به شیوه غربی قرار داده است. امروز لایه دیگری بر لایه های فرهنگی مردم این سرزمین در حال شکل گیری است، و ما بیش از پیش شاهد تقابل سنت و مدرن گرایی هستیم. تقابلی که دو نسل جدید و قدیم را گاه در مقابل یکدیگر قرار می دهد و تنش هایی را بوجود می آورد. پیشرفت روزافزون تکنولوژی و در نتیجه به وجود آمدن شبکه های ارتباطی و ماهواره ای بر تمام زوایای پنهان و آشکار زندگی تأثیر گذار بوده و این فاصله و شکاف را روز به روز عمیق تر می سازد. رسانه های گروهی فاصله میان سطوح گوناگون را از بین می برند و به سرعت راه خود را در همه جا می گشایند و به کمک تبلیغات می کوشند با رواج مدهای جدید نیازهای جدیدی را در افراد ایجاد کنند. تلویزیون و مجموعه های داستانی رنگارنگ نیز دمدستی ترین الگو برای نوع لباس پوشیدن، مدل اتومبیل و مبلمان و آداب معاشرت است، که این تجددگرایی را به اعماق روستاها و عشایری که روزگاری تنها آداب و سنت های خود را می شناختند و مطابق با آن عمل می کردند می کشاند. بی میلی دختر و پسر نسبت به آداب سنتی و قومی و قبیله ای و بیزاری از الگوهای تحمیلی مادر و پدر، تأثیر پذیری آنها را از الگوهای بیرونی دو چندان می کند. رسانه ملی با اتخاذ سیاست دفع افسد به فاسد، یعنی انتخاب بد در مقابل بدتر در واقع این جریان را شدیدتر و همه گیرتر می کند. مطرح ساختن الگوهایی که تابع مدها و شیوه های غیر هنجاری جامعه ما هستند بر گسترش و اشاعه این روش زندگی در اقصی نقاط کشور دامن می زند. علاوه بر این آن گونه که دکتر روزه عنوان می کند این نوع سیاست، پذیرفتن تلویحی شکست است، و سیاست گزاران را مجبور خواهد ساخت روز به روز بیشتر از اعتقادات خود چشم پوشی کرده و همرنگ جماعتی شوند که چندان با اعتقادات این مرز و بوم سازگاری ندارند. تلویزیون باید با مطرح ساختن مدل های قابل قبول در برنامه های مختلف به شکلی غیر مستقیم به نحوی در مردم تأثیر گذار باشد که خود آنها به صورت خود جوش مدل ها و رفتارهایی را که شایسته یک ایرانی و یک مسلمان نیست طرد کنند. استفاده از اهرم های زور و فشار نه تنها در این زمینه کارساز نیست، بلکه سیاست گزاران را با نوعی تقابل مواجه خواهد ساخت. " فرهنگ سازی نیازمند تعامل فرهنگی در فضایی سالم است و این فضای سالم نیازمند احترام به افرادی است که عقاید و رفتارهای آنها ممکن است با خواست و نگاه ما در تضاد باشد. نمی توان به عده ای به چشم یک مجرم اجتماعی نگریست و در عین حال انتظار داشت که وقتی به بررسی مسایل مربوط به آن جرم می پردازیم مجرمان با اشتیاق پای صحبت ما بنشینند، به پیشنهادها و انتقادهای ما گوش جان فرا سپارند و احياناً در این فضای یک طرفه دیدگاه های ما را مورد تکریم قرار دهند."

• اهرمی به نام لباس ملی

پوشش نامناسب بعضی از هم وطنان ما چندی پیش دولت و مجلس را بر آن داشت تا در پاسخ به درخواست افکار عمومی برای برخورد با وضعیت نابهنجار برخی از مدل ها دست به کار شده و طرح های مختلفی را مورد بررسی قرار دهند. موج مقابله فرهنگی با پوشش نامناسب مسئولین را بر آن داشت تا با برپایی نمایشگاه های مختلف لباس و پوشاک الگوهایی را که به نظر تطابق بیشتری با هنجارهای جامعه ما دارند معرفی کنند. طرح ساماندهی مد و لباس طرح دیگری بود که در این راستا مطرح شد و بدون این که نتیجه ای به بار داشته باشد مسکوت ماند. گروهی از

کارشناسان این طرح را راهکاری مناسب برای برخورد با الگوهای ناهنجار رایج در جامعه دانستند و عده ای معتقد بودند نوع پوشش افراد به سلیقه، انتخاب و اعتقادات افراد بستگی دارد. اگر کسی به استفاده از مدل هایی که ارائه می شود اعتقاد نداشته باشد در هیچ نمایشگاهی حضور نخواهد یافت و برای انتخاب خود مراجع دیگری را در نظر خواهد گرفت. ارائه مدل های پوششی و برگزاری نمایشگاه هایی مانند ریحانه تنها برای کسانی سودمند خواهد بود که در شرایط فعلی خود را ملزم به رعایت سنت ها و ارزش های دینی و عرفی می دانند و نباید این حرکت ها را به خودی خود راه حل مشکل پوشش در سطح جامعه دانست.

موضوع دیگری که در این راستا مطرح شد و افکار عمومی را مدتی مشغول ساخت طرح لباس واحد و ملی بود. طرحی که به اعتقاد دکتر روزبه می تواند چالش های زیادی را در جامعه ایجاد نماید: " بهتر است ما الگوی پوششی مطابق با باورها و اعتقادات جامعه را ارائه دهیم و بگذاریم افراد با میل و سلیقه خود آن را اجرا نمایند. محدود ساختن افراد به انتخاب یک نوع پوشش خاص ما را با تقابل مواجه خواهد ساخت. ضمن این که چنین طرح هایی در صورت موفقیت موجب کسالت و نازیبایی جامعه خواهد شد. استفاده از پوشش های متنوع و با رنگ های گوناگونی که عرف جامعه را رعایت کند باعث سرزندگی و شادابی جامعه خواهد شد."

• حرف آخر

طی چندین شماره در همین صفحه سعی داشتیم لزوم رعایت پوششی متناسب با شئون انسان را مورد بررسی قرار داده و تبعات پوشش های ناهنجار را تا اندازه ای مطرح سازیم. گفتیم خانواده مهمترین و موثرترین پایگاه برای ارزش های اجتماعی و مذهبی به کودکان و نوجوانان امروز و جوانان فردا است؛ و پدر و مادر نقشی حیاتی در سازندگی شهروندان آینده هر جامعه دارند. کارشناسان از بی تأثیری اهرم فشار و روش های مستقیم در تربیت دینی گفتند و تأثیر پوشش را در امنیت روانی و اجتماعی زن مورد بررسی قرار دادند. همه این ها تلاشی بود برای کنکاش در زوایای مختلف آنچه که ارزنده ترین زینت نامیده می شود. امید که مفید فایده بوده باشد.

<http://vista.ir/?view=article&id=288722>

پیروی از مد، انتخاب یا اجبار؟

فرهنگ عامه، "تغییر" تنها عنصر همیشه حاضر بوده و هست. بنابر یک تحقیق جدید، آنچه که در انتخاب نام کودک، نوع حیوان خانگی، پوشاک، لوازم منزل، خودرو و ترانه در فهرست "داغ" قرار دارد، نتیجه رفتار مقلدین اتفاقی است.

مد روز هرچه باشد، شلوار دمپا گشاد یا چسبان، بالاخره تغییر میکند. پس اگر از مد روز چندان خوششان نمی آید نگران نباشید، این مد در زمانی بسیار کوتاه به چیزی کاملاً متفاوت تبدیل خواهد شد.

این تحقیق نشان میدهد که مدهای مختلف به طور شگفت آوری طبق روالی منظم و قابل پیش بینی می آیند و میروند و این روال تغییر توسط عده بسیار اندکی از افراد خلاق تغذیه شده و به میلیونها نفری میرسد که همه،

از یکدیگر تقلید میکنند.

• مقلدین

گروه تحقیق به بررسی فهرست ۲۰۰ ترانه برتر مجله بلبورد از سال ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰ پرداختند. سرعت تغییر و جایگزینی ترانه ها در دوره های مشخص زمان، تقریباً یکنواخت است و در طول ۳۰ سال، هر ماه ۶ درصد آنها تغییر کرده اند. چنین روند یکنواختی در مورد انتخاب نام کودک یا حتی انتخاب نوع نژاد سگ خانگی صدق میکند و نشان میدهد که هر "بازار" برای تغییر یافتن و متحول شدن باید زمان مشخصی را طی کند.

دانشمندان برای دست یافتن به الگوی دستگاه مد سازی، یک سیستم شبیه سازی کامپیوتری تقلید تصادفی به وجود آوردند که در آن صدها هزار موجود به تقلید از یکدیگر میپرداختند و تنها ۲٪ یا کمتر از این عده، در مقام خلاقه بودند. این مدل شبیه سازی شده توانست نظم و تغییرات دائمی و منظمی را پیش بینی کند که با دنیای واقعی شباهت فراوانی داشت.

به این ترتیب الکس بنتلی (Alex Bentley) سرپرست این تحقیق، متوجه شده است که هر چیز-بنا به بزرگ و کوچکی فهرست انتخابها- با چه سرعتی وارد دنیای مد شده و از آن خارج میشود، برای مثال یک فهرست بهترین ۱۰۰ تا از یک مورد، سریعتر از یک فهرست ۴۰ تایی تغییر میکند. با این حال، تعداد مخاطبین تأثیری بر سرعت تغییر ندارد. به نظر دانشمندان، در عین اینکه تعداد جمعیت بیشتر برابر با ایده های جدید بیشتری است، اما به همان نسبت رقابت برای رسیدن به بالاترین مقام به همان نسبت شدید شده و این دو فاکتور یکدیگر را تعدیل میکنند.

• مد سازان

تعجبی ندارد که بیشتر مدسازان خلاق، افراد جامعه هستند و بنابر این تحقیق، هرچه تعداد این افراد خلاق در جامعه بیشتر باشد، سرعت تحول مد در این بخش خاص بیشتر خواهد بود. به گفته بنتلی: "مدسازان افراد جالب و جذابی هستند که مدهای جدید را به جهان تزریق میکنند." اما یافتن مشتریانی که بتوانند موجب تقلید دیگران شوند همواره نتیجه مشابهی نداشته است و عملاً پیشبینی اینکه یک شخص بخصوص تا چه حد میتواند بر مد تأثیر بگذارد، همواره موفقیت آمیز نیست.

اما حتی با نتیجه غیرقابل پیش بینی هم، مزایای جهان مدی که تحت تسلط "تغییر" باشد این است که در واقع کالای اصلی همان تغییر است و اگر بخواهید کالای خود را بفروشید، عنصر اصلی آن باید تغییر باشد.

به گفته بنتلی: "مدونا (Madonna) بهترین مثال برای اثبات این گفته است. او هر سال تصویر ظاهری خود را به کلی تغییر داده و با توجه به حضور بی وقفه و مثال زدنی اش در فهرست بهترینهای فرهنگ پاپ، متوجه میشویم که واقعا کالای اصلی و آنچه مدار حرکت فرهنگ پاپ است، تغییر است و بس."

تقلید تصادفی موجب اتخاذ تصمیمهایی غیر منطقی میشود که در مورد پوشاک و موسیقی ضرری ندارد اما اگر در بخشهای دیگر زندگی وارد شود زیان آور خواهد بود.

بنتلی اضافه میکند: "پیروی مداوم از اعتقادات و عقاید روز میتواند در بسیاری از موارد استراتژی بی حاصلی باشد. زیرا این عقاید فاقد پایه و اساسی منطقی بوده و پایه ای مستحکم برای بنا کردن هر چیز با اهمیتی به شمار نمی آیند." "تصور کنید دانشمندان و سیاستمداران هم پیرو مد میشدند، ما دوست نداریم آنها از مد پیروی کنند، زیرا انتظار داریم آنها افرادی با تفکر مستقل باشند."

منبع : سایت فریا

<http://vista.ir/?view=article&id=255706>

 vista.ir
Online Classified Service

تابستان خنکی داشته باشید

تابستان با گرمایی غیرقابل پیش بینی از راه می‌رسد و انواع وسایل خنک کننده فقط بخشی از مشکل طاقت فرسای گرما را کم می‌کنند. نوع و جنس پوشش می‌تواند بهترین کمک را در این روزهای گرم تابستانی به شما بکند تا کمتر از گرمای هوا برنجید و گله و شکایت کنید. قدم اول، جنس لباس است. پارچه‌های نخی، پنبه ای، لینن، گاباردین و ابریشم نازک مناسب این فصل هستند و پوست در مجاورت آنها احساس خنکی می‌کند. پوست در کنار ابریشم به اندازه لینن اجازه تنفس ندارد، اما اگر از چروک شدن لباس های لینن خسته شده اید و نمی‌توانید خود را با جمله «مد است» راضی کنید مخلوط لینن و ابریشم مصنوعی (rayon) را امتحان کنید. مخلوط ۷۰ در صد نخ و ۳۰ درصد نایلون یا پارچه های صددرصد پلی استر هم برای تابستان مناسب هستند. چنین پارچه‌هایی میلیون ها منفذ ریز در

خود دارند و هوا را کاملاً از خود عبور می‌دهند. به این ترتیب با وزیدن کوچک ترین نسیمی دمای بدن کاهش می‌یابد. پارچه‌هایی مثل تریکو یا جین هم که در سراسر سال به کار می‌روند برای تابستان مناسبند اما باید ضخامت آنها را نسبت به پاییز و زمستان کمتر انتخاب کنید.

رنگ لباس ها هم در تابستان تغییر چشم‌نوازی دارد. معمولاً دیدن لباس‌های با رنگ های تند بر تن اطرافیان آمدن تابستان را نوید می‌دهد. پوشیدن یک یا دو تکه لباس با رنگ تند تنوع خوبی است اما لباسی که از سر تا پا به رنگ های تند متعدد باشد چشم را آزار می‌دهد. رنگ های تند مناسب این فصل سبز مغزپسته‌ای، صورتی، ارغوانی روشن، نارنجی و آجری هستند.

در فصل تابستان رنگ‌های روشن برای لباس مناسب‌ترند. رنگ روشن بخشی از انرژی خورشید را منعکس می‌کند در حالی که رنگ تیره بیشتر آن را به خود جذب می‌کند و موجب گرم شدن بدن می‌شود. رنگ‌های سفید، شیری، کرم، بژ و نخودی در تابستان به خنک ماندن بدن کمک می‌کنند. همچنین می‌توانید لباس‌هایی به رنگ‌های خنثی بپوشید که در تمام طول سال کاربرد دارند مثل قهوه ای کم رنگ، طوسی یا آبی کم رنگ. در تابستان امکان انتقال سریع از فضای گرم به سرد وجود دارد. در فضای بسته محل کار یا مراکز خرید معمولاً فضا را بیش از آنچه لازم است - برای رفاه حال مشتریان- خنک می‌کنند و اگر بیرون و زیر آفتاب داغ تابستان عرق کرده باشید با کوچک‌ترین وزش باد کولر، سرما خواهید خورد. بهتر است همیشه لباس نازکی همراه داشته باشید تا وقتی وارد محیط سردتر میشوید برای این که به آن دما عادت کنید، بپوشید. حتی ممکن است دما در طول روز بالا و پایین برود. آقایان برعکس زمستان که وقتی وارد ساختمان می‌شوند کتشان را در می‌آورند، می‌توانید کت تابستانی و رنگ روشنی تهیه کنید که وقتی وارد مکان های سرپوشیده و خنک می‌شوید به تن کنید.

در تابستان بدن خود را با لباس های بلند و گشاد بپوشانید. سعی کنید لباس های آستین بلند و شلوارهای بلند بپوشید. به یاد داشته باشید اولین خط دفاعی در برابر اشعه آفتاب لباس است. SPF (فاکتور محافظت در برابر آفتاب) اکثر لباس ها بین ۵ تا ۹ است. لباس‌های نخی با بافت فشرده از پوست بیشتر محافظت می‌کنند. خریدهایتان را از روی کیفیت انجام بدهید نه کمیت. انگلیسی ها می‌گویند «ما آنقدر پول نداریم که لباس ارزان قیمت بخریم.» با پولی که در اختیار دارید بهترین پارچه ها را انتخاب کنید. به سراغ مدهای کلاسیک بروید تا بتوانید سال ها از آن استفاده کنید. پول خود را بیشتر صرف خرید لباس اصلی مانند مانتو، شلوار، پیراهن و کفش بکنید.

و در نهایت، همیشه «قانون سه تایی» را به یاد داشته باشید:

لباسی بخرید که رنگ و طرح آن حداقل به سه لباس دیگرتان بیايد. هنر هماهنگ کردن طرح ها و رنگ ها را با هم یاد بگیرید و لباس اصلی تان را با کیف یا روسری ارزان قیمت تری هماهنگ کنید.

منبع : روزنامه تهران امروز

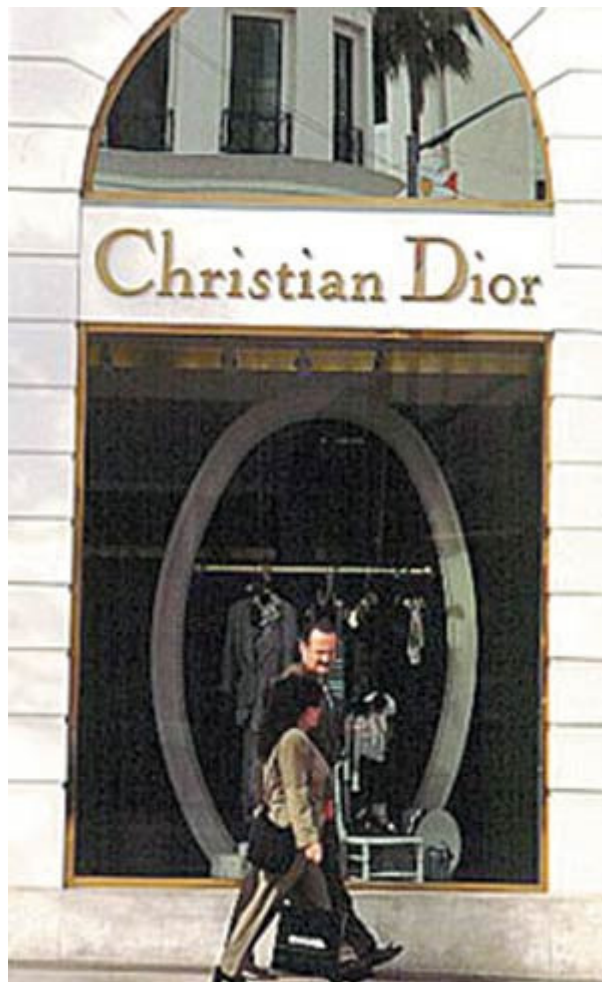
<http://vista.ir/?view=article&id=257548>

تابستان طوسی

پایتخت مد اروپا هفته گذشته شلوغ ترین روزهای کاری خود را گذراند. برگزاری جشن شصت سالگی دیور باعث شد تعداد بسیاری از طراحان به فکر نوآوری بیفتند و لباس هایی به سبک و سیاق دیور طراحی کنند. درست شصت سال از زمانی که کریستین دیور در سال ۱۹۴۷ اولین شوی لباس به نام New look را به نمایش گذاشت می گذرد.

لباس هایی که در زمان خودش طرفداران فراوان پیدا کرد و باعث شد دیور راه چند ساله را یک شبه طی کند و با مد کردن بلوز های یقه رومی چین دار و دامن های ماکسی کلوش که تا سطح زمین فقط بیست سانتی متر فاصله داشت و کمربند های پهن و کفش های مدل رومی که پاشنه کوتاه داشتند و بند بلندشان دور پا بسته می شد به شهرتی میلیونی برسد. در جشن شصت سالگی دیور که در کاخ ورسای برگزار شد و مونیکا بلوچی، نائومی کامپل، لیندا اوانگلیستا برترین مدل اروپایی و پدروآلمودوبار کارگردان اسپانیایی و دیگر افرادی که مشترک لباس های دیور بودند شرکت داشتند کریستین دیور لباس هایی را به عنوان طرح های تابستان معرفی کرد که بسیار عجیب و تلفیقی از تمامی فرهنگ ها بودند.

کریستین دیور نامی پرافتخار در صنعت مد به شمار می رود. او در ۲۱ ژانویه ۱۹۰۵ در مونته کاتینی به دنیا آمد و در ۲۴ اکتبر ۱۹۵۷ درست ده سال پس از افتتاح اولین نمایش لباس درگذشت. پس از تحصیل در رشته علوم سیاسی به ارتش فراخوانده شد و بعد از جنگ جهانی دوم به صورت رسمی وارد دنیای لباس شد و از سال ۱۹۳۸ به اتودزنی طرح لباس زنانه

پرداخت و موفق شد با سرمایه گذاری مارسل بوساک که صاحب کارخانه منسوجات بود و معروف به پادشاه کتان معروف، اولین فروشگاه خود در پاریس را افتتاح کند. فروش لباس های دیور در سال ۱۹۴۷ به حدی بود که تا سال تمام نشده توانست نخستین سالن مد در نیویورک را راه اندازی کند و به شهرتی دو برابر گذشته دست یابد. همانطور که از نام اولین مجموعه لباس های دیور پیداست (New look) او نگاهی متفاوت به لباس های زنانه داشت و توانست صنعت لباس اروپای پس از جنگ را حیاتی دوباره بخشد. دو سال بعد از اولین شوی لباس هایش خط تولید لباس های کتان را راه انداخت که با سود فراوان همراه شد. در سال ۱۹۵۰ به طراحی دامن های بلند و تنگ و بلوزهای یقه باز طرح بادی پرداخت.

در سال ۱۹۵۳ مجموعه ای طراحی کرد با پارچه های پرگل و نقش دار که به لاله معروف شد و محبوبیت زیادی پیدا کرد. در سال های ۵۴ و ۵۵ دو مجموعه به نام های A و H طراحی کرد که کاملاً شبیه به این دو حرف الفبا بود. در مدل اولی لباس ها چسبان و یقه باز بود و برعکس یقه در مدل A بسته بود و دامن طرح کلوش و پفی داشت. در سال ۱۹۵۷ طراحی لباس را محدود و به تولید کیف، کفش، عطر و ادکلن و لاک ناخن مشغول شد که علاوه بر درآمدزایی و فروش بی سابقه باعث معتبر شدن نام دیور در سراسر اروپا شد. خانواده دیور بعد از ماکس جاکوب اشرافی ترین خانواده فرانسه به شمار می روند.

بعد از مرگ کریستین دیور در پنجاه و دو سالگی مدیریت کمپانی دیور به مارک بوهان، جان فرانکو فرره و جان گالیانو سپرده شد که البته در میان تمامی این طراحان صاحب سبک فقط جان گالیانو زنده است و سکان کمپانی شماره یک مد فرانسه را هدایت می کند. هفته ای که گذشت

طراحان دیور در یک اقدام جالب طرح های آفریقایی، آسیایی را با لباس مدرن اروپایی آمیخته و تن مانکن هایی کرده بودند که شبیه عروسک های کوکی بودند. برترین لباس های تلفیقی دیور به لباس هایی مربوط می شد که دامن ها شکل ماهی و بلند و بلوزها شبه کیمونو بودند. پارچه های به کار رفته در کیمونو معمولاً طوسی و خاکستری با گل های درشت سرخابی و بنفش و قرمز و زرد بود. با توجه به اینکه تمامی مدل های ارائه شده در هفته مد پاریس از دیور گرفته تا آرمانی و شانل و والتینو تلفیقی از طوسی و سفید بودند به نظر می رسد طوسی به عنوان رنگ فصل انتخاب شود.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=265921>

 vista.ir
Online Classified Service

تاثیر بی خوابی بر زیبایی

احتمالا در اینکه بی خوابی و بد خوابی، آرامش اعصاب و روانتان را به هم می ریزد تردیدی ندارید. این را هم لابد قبول دارید و تجربه کرده اید که فردای شب بی خوابی، روز کاریتان روز خوبی نخواهد بود و نخواهید توانست با تمرکز کافی به کار و زندگی تان برسید...

اما شاید اصلا فکرش را نکرده باشید که بین خواب و زیبایی هم ارتباطی وجود داشته باشد؛ این در حالی است که تحقیقات مختلف ثابت کرده بی خوابی و بد خوابی می تواند عوارض زیادی ایجاد کند. اگر شما ۶ تا ۸ ساعت در روز خواب کافی نداشته باشید، آثار خستگی روی پوست تان دیده می شود. خواب کافی سبب تنظیم متابولیسم بدن شده و موجب دفع مواد زاید و سمی از عضلات، کبد و پوست می شود. هنگام خواب، دستگاه گوارش شما استراحت می کند و حتی سیستم عصبی تان هم در وضعیت خواب تغییری نمی کند که لازمه بازسازی و بازتوانی این سیستم است. گویا خواب شبانه کافی، پادزهر استرس است و روز بعد که از خواب بیدار می شوید، شادابی پوست و رفع خستگی عضلات را برایتان به ارمغان

می آورد.

حتما از متخصصان پوست شنیده اید که بهتر است هنگام خواب آرایش صورت و چشمه پتان را پاک کنید. می دانید چرا؟ چون پاک کردن آرایش بخش است و می تواند زمینه را برای خواب آرام شبانه مهیا کند. برخی متخصصان معتقدند که حتی پیدایش چروک های اطراف چشم نیز مرتبط است با بالش های نامناسبی که برخی از ما شب ها زیر سر می گذاریم. توصیه می کنم اگر مشکل یا اختلالی در خواب شبانه تان دارید، به بهانه حفظ سلامت و شادابی پوست تان هم که شده، در صدد رفع آن برآیید و خودتان را از این نعمت خدادادی محروم نکنید.

دکتر خسرو صادقی نیت

فلوشیپ اختلالات خواب و عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=131714>

تاثیر روانی آرایش

مطالعات باستان شناسی ، تاریخی و انسان شناسی، تایید کرده اند که لوازم زیبایی برای بدن، توسط زنان و مردان همه فرهنگ ها و جوامع مورد استفاده قرار گرفته است.

گردشی در گالری های صورت در موزه ملی ما، شواهد بارزی از تحول در عادت آرایش شخصی طی ۲۰۰ سال گذشته نشان می دهد. بررسی های مدرن فرهنگ های کشورهای دور، نشان می دهند که رنگ آمیزی پوست و رنگ کردن مو در رفتار اجتماعی، نقشی مهم بازی می نموده است. در فرهنگ حاضر، در مقایسه با سابق این موضوع کاهشی نداشته است، فقط ظریف تر و کمی غیر ملموس تر گردیده است.

نیاز به آرایش پوست آنقدر حیاتی است که اگر همه محصولات آرایشی تجاری از بازار برچیده شوند، مصرف کنندگان ، لوازم مورد نیاز خودشان را خود تولید خواهند کرد؛ مواد حیوانی، گیاهی و معدنی مخلوط می شوند، یا به صورت خمیر در آورده می شوند و برای آرایش، رنگ آمیزی مو و صاف کردن چین های صورت به کار می روند. دختران مدرسه ای لوبیای قرمز را ذخیره می کنند پس از مرطوب کردنشان بر روی صورت و گونه ها و لب ها می مالند. ابروها، خطوط رویش مو و نشانه های زیبایی مدام تغییر می کنند تا با درک اجتماعی رایج از جذابیت ، هماهنگی یابند.

سلامت پوست، از عدم وجود انواع بیماری ها تغییر وسیع تری دارد چون ظاهر پوست، مو و ناخن برای ابراز موقعیت اجتماعی و برای ایجاد تاثیر بر

دیگران و در نتیجه ایجاد اعتماد به نفس و رضایت از خود موثر است و شخصی که معتقد است بدن سالم او مطابق با استانداردهای زیبایی نیست، باز هم از یک ناراحتی رنج می برد.

بنابراین ، این مساله ما را موظف می نماید که شرکت فعالی در مراقبت اولیه پوست و زیبایی و آرایش آن داشته باشیم و این مسئولیت را نباید به آرایشگران، مسئولین سالن های زیبایی و مراکز فروش یا فروشندگان لوازم آرایشی محول ساخت و باید دانست همه انسان ها مشتاقانه منتظر پذیرفتن مشورت از طرف افرادی می باشند که می توانند ضامن زیبایی و سلامتی چهره آنها باشند. بدون آنکه بدانیم چه می کنیم و چه اثری خواهد داشت.

منبع : بیا تو جوان

<http://vista.ir/?view=article&id=97056>

تاریخچه آرایش

آرایش کردن از زمان های بسیار قدیم مخصوصا زمانی که مردم با دارو آشنا شدند، بین خانمها و آقایان متداول بوده و آنها با علاقه فراوانی برای زیباتر نشان دادن صورتشان میکوشیدند.

مطالعه تاریخ باستان به ما ثابت میکند که در دوران ماقبل تاریخ نیز مردان و زنان به بهتر نشان دادن ظاهر خود علاقه مند بودند. نوع آرایش و وسایل آرایشی که در یک فرهنگ و ملیت برای زیباتر و جذابتر نشان دادن به کار میروید ممکن است در فرهنگ دیگر کاملا مردود باشد، اما اکثر مردم از تغییر در مد لباس، مو و آرایش صورت لذت میبرند.

تاریخ شروع آرایش کلا به مصریای قدیم میرسد. آنها برای مراسم مذهبی از عطریات و مواد آرایشی استفاده میکردند و حمامهای مخصوص برای خوشبو کردن پوست بدن میگرفتند، به نظافت و پاکیزگی اهمیت میدادند و بعد از حمام از مواد خوشبوکننده و روغنی برای نرم نگه داشتن پوستشان استفاده میکردند. شانه و آئینه به عنوان اولین لوازم آرایشی مورد علاقه

همه خانمها و آقایان بود. کلتوپاترا، ملکه مصر، مواد آرایش و عطر را عاشقانه برای پوست و مو و بدن خود استفاده میکرد است.

اگر ما پیشرفت و تغییرات در مد و زیبایی را از زمان اجدادمان تا حالا دنبال کنیم، شاید به تمام آن تغییرات پی ببریم.

آثار به جا مانده از اجداد به ما نشان میدهد که مواد رنگی برای رنگ کردن مو، ناخن و پوست به گار میرفته و خالکوبی نیز در آن زمان وجود داشته و مرسوم بوده است. مواد رنگی و آرایش از ریشه درختان، برگ و کلا مواد گیاهی و معدنی تهیه میگردد. مصلای پودر به نام کوهل شبیه سرمه در زمان مصریای قدیم برای شفافتر و بزرگتر نشان دادن چشمها مصرف میشد. دوده چراغ را به ابرو میزدند و از اکسید آهن برای تهیه سرخاب جهت آرایش صورت استفاده میکردند.

یونانیها از سال ۴۶۰ میلادی با علاقه فراوان عطریات و مواد آرایشی میساختند و برای مراسم مذهبی و استفاده شخصی و حتی گاهی به عنوان دارو استفاده میکردند. خانمهای یونانی از موادی به نام ورمیلیون برای آرایش صورت استفاده میکردند که به رنگ قرمز روشن بود و از ترکیب نمکهای جیوه در ساخت آن استفاده میشد.

خانمهای رومی مخلوطی از گچ و سرب را به صورت میزدند تا آن را سفیدتر کنند، همچنین با رنگهای گیاهی گونه ها و لبهایشان را سرخ میکردند از مخلوط ذرت، شیر و آرد ماسکهای برای صورت تهیه میکردند که آن را با کره نیز مخلوط مینمودند. رومیها هم مانند یونانیها و مصریها حمام و نظافت را باور داشتند و خانمها در موقع حمام از شیر و شراب استفاده مینمودند. حمامهای رومی معمولا عمومی بود با قسمتهای جداگانه برای خانمها و آقایان. مردان رومی نیز از عطریات و روغن برای خوشبو کردن پوست و نرم نگه داشتن آن بعد از حمام استفاده میکردند. شعرهای یونانی زیادی درباره نظافت، زیبایی مو و پوست و ناخن سروده شده است و نقاشیهای بسیاری بیانگر اهمیت آن است.

آسیاییها، به خصوص چینها، تاریخچه بسیار دوری در مورد سلامتی دارند و آراستگی را یک هنر به حساب می آورند، مخصوصا بین افرادی که امکان استفاده از لوازم آرایش مختلف و لباسهای متنوع را داشتند. در ژاپن آرایش گیشاها خیره کننده بود و هنوز هم یک هنر باارزش به شمار می

آید.

ایرانیان نیز همانگونه که تاریخ و شواهد نشان میدهد، پیرو مد و آراستگی مو و صورت و لباس بودند.

افریقایی هاتحول بزرگی در آرایش مو و طراحی لباسهای مخصوص به وجود آوردند. آنها داروهای بسیاری از گیاهان و مواد اولیه که در اطراف خود داشتند تهیه میکردند. همچنین از رنگهای زیادی برای آرایش صورت خود استفاده میکردند که بعضی از انواع مدل مو و لباس آنها هنوز هم رایج است.

در قرون وسطی بیشتر مواد رنگی روی گونه ها و لبها زده میشد. چشمها فقط با سرمه آرایش میشدند. مواد آرایشی و داروها از هم جدا نبودند ولی در اواخر قرن شانزدهم تقریباً از هم تفکیک شدند. این دوره بین کلاسیک و رنسانس بود، زمانی که مذهب نقش مهمی در زندگی و عقاید و رفتار اجتماعی مردم داشت. حمام روزانه متداول نبود ولی عطر و مواد خوشبوکننده زیادی مصرف میشد.

در عصر رنسانس نقاشیهای کلاسیک و نوشته ها نشان میدهند که چقدر آراستگی ظاهر بین مردم متداول بوده است. یکی از غیرعادیترین مدها تراشیدن ابروها و خط مو در پیشانی بود و معتقد بودند که ابروی تراشیده چهره بسیار باهوش و متفکری به زن میدهد.

در زمان الیزابت اول (۱۵۵۸ تا ۱۶۰۳ میلادی) ماسکهای صورت متداول شدند. در این دوره ماسکهای از ترکیب پودر پوست تخم مرغ، زاج سفید، بوراکس، بادام، تخم خشخاش، شیر، شراب، کره، میوه و سبزیجات ساخته میشد. گونه و لبها آرایش میشدند ولی آرایش چشمها بسیار کم رنگ بود.

ماری آنتوانت (۱۷۵۵ تا ۱۷۹۳ میلادی) ملکه فرانسه و اکثر خانمهای مرفه فرانسوی حمام توت فرنگی و شیر میگرفتند. لبها و گونه ها شدیداً با رنگهای صورتی و نارنجی آرایش میشدند. به ابروها فرم داده میشد ولی از سایه چشم زیاد استفاده نمیشد و پودرهای خوشبو برای صورت استفاده میکردند. این دوره به دوره افراط و زیاده روی در آرایش معروف است.

در زمان ویکتوریا، ملکه انگلیس، آرایش صورت جذابیت خود را از دست داد. خانمها بسیار ساده و بدون رنگ بودند و معروف است که زنان گونهای خود را نیشگون گرفتن و لبهایشان را با گاز گرفتن سرخ میکردند. ماسکهای از ترکیب عسل، تخم مرغ، شیر، میوه و سبزیجات و روغن های مختلف ساخته میشد. این دوره یکی از سختترین و محدودکننده ترین دوران تاریخ آرایش به حساب می آید.

در سالهای ۱۹۲۰ انقلابی در کارخانه های لوازم آرایش به وجود آمد و سایه های رنگارنگ برای چشم ها، رژگونه و رژ لبهای متنوعی ساخته شد. کرمها و لوسیونهای گوناگون برای پوست و شامپوهای نرم کننده و تقویتی مو به بازار آمد. در سالهای ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ مدهای اروپایی بیشتر کشورها را تحت الشعاع قرار دادند، مواد پاک کننده پوست، کرمها لوسیون ها و نرم کننده هاو لوازم آرایش متنوعی وارد بازار شدند. ابروهای پهن مد شد، خط چشم نیز پهن مشخص بود، گونه ها و لبها رنگملایم داشتند. در اواخر ۱۹۶۰، آرایش ترمیمی و تکمیلی متداول شدو باز هم ابروها باریک شدند.

از سالهای ۱۹۷۰ به بعد کارخانه ها رنگهای متفاوتی برای آرایش روز و شب و مواد و لوازم آرایش برای زیبایی، سلامتی و پاکیزگی پوست و مو ارائه کردند و خانمها بیشتر و بیشتر جذب این مواد شدند.

برگرفته از کتاب:

آرایش، راز زیبایی و جوانی

منبع : اطلاعات دارویی و پزشکی

<http://vista.ir/?view=article&id=81202>

 vista.ir
Online Classified Service

تاریخچه گریم

• گریم چیست؟

ریشه و اصل پیدایش گریم به را در دوران های ابتدائی، در مراسم آئینی می توان جست، در این مراسم، از گریم به شکل بسیار ابتدائی استفاده می شده است.

چهره ها را با رسوب مختلف، رنگ های معدنی و یا عصاره گیاهان رنگ آمیزی می کردند و گاه صورتک هایی که از پوست درختان تراشیده شده بود، بر چهره می نهادند. در طول زمان همچنان گریم را نزد مصریان باستان می توان مشاهده کرد که که عمدتاً اطراف چشمان را با رنگ های سبز و خطوط سیاه رنگ آمیزی می نمودند، آفریقائیان نیز علاوه بر بکار بردن رنگ های شاد وزنده برای چهره می نهادند، همچنین سرخ پوستان با بکار بردن رنگ های مختلف بر چهره و تزئین سر با پره های رنگی و صورتک هایی با رنگهای بسیار شاد، گریم را در زندگی و آئین های خود بکار می بستند.

بشر از بدو خلقت در پی فراهم آوردن موجبات سرگرمی خود بوده است، به اشکال گوناگون چون بازی با سایه، اجرای رقص، موسیقی و یا نمایش خود را سرگرم کرده است. در نمایش، بازیگر سعی کرده است، برای داشتن چهره ای متفاوت از دیگران و نیز به منظور تاثیر گذاردن نقش بر تماشاگر با تغییر شکل دادن خود به کمک رنگ آمیزی چهره، مو و به کار برده صورتک توسل جوید.

مصدر این کلمه گریم به معنای خطوط پیری بر چهره انداختن، آراستن چهره برای تئاتر و سینما است، صفت فاعلی آنرا گریمور می نامند. آرایش کردن از زمان های بسیار قدیم مخصوصاً زمانی که مردم با دارو آشنا شدند، بین خانمها و آقایان متداول بوده و آنها با علاقه فراوانی برای زیباتر نشان دادن صورتشان می کوشیدند. مطالعه تاریخ باستان به ما ثابت میکند که در دوران ماقبل تاریخ نیز مردان و زنان به بهتر نشان دادن ظاهر خود علاقه مند بودند. نوع آرایش و وسایل آرایشی که در یک فرهنگ و ملیت برای زیباتر و جذابتر نشان دادن به کار میرود ممکن است در فرهنگ دیگر کاملاً مردود باشد، اما اکثر مردم از تغییر در مد لباس، مو و آرایش صورت لذت میبرند.

منبع : بیا تو جوان

<http://vista.ir/?view=article&id=97062>

 vista.ir
Online Classified Service

ترمه و اطلس پیارید....

• راهنمای خرید لباس عروس

• راحتی را فراموش نکنید. وقتی که مدل مورد نظر را که به اندام شما می آید، انتخاب کردید، مطمئن شوید که می توانید به راحتی حرکت کنید و بنشینید و بایستید. در ضمن مراقب برآمدگی های بدمنظری که هنگام

نشستن ممکن است در لباس ظاهر شود، باشید.

سعی کنید وقت زیادی برای انتخاب، سفارش و خرید لباس عروسیتان بگذارید و از این که مدل‌های متفاوت زیادی را امتحان کنید، نترسید. یادتان باشد شخصی را همراه خود ببرید که به سلیقه و نظرش اعتماد دارید. منظور ما نامزدتان نیست چون او هرچه را بپوشید مطمئناً می‌گوید محشر است!

- هر وقت برای پرو لباستان به مزون یا خیاطان سر می‌زنید، حتماً کفش پاشنه بلند همراه داشته باشید تا بهتر ببینید لباس چگونه است. وقتی لباس را امتحان می‌کنید کمی در اطراف راه بروید و همچنین با آن بنشینید.
- فکر نکنید که شما مجبورید در روز عروسی سفید بپوشید. این تنها یک عادت فرنگی است. هر کدام از ما رنگ پوست متفاوتی داریم. بنابراین طبیعی است که رنگ سفید به همه کس نمی‌آید.

کرم، عاجی و حتی صورتی کمرنگ یا آبی برای یک عروسی کلاسیک این

روزها معمول است. خیالتان راحت.

- وقتی می‌خواهید راجع به پارچه لباستان تصمیم بگیرید، به زمانی که عروسی شما برگزار می‌شود، فکر کنید. اگر در زمستان است شما می‌توانید از پارچه‌های سنگین و کلفت با خز یا مخمل استفاده کنید. (بله؛ خز یا مخمل) اگر در تابستان ازدواج می‌کنید، پارچه‌های سبک مثل شیفون، وال، نخ نفیس، تور یا ساتن برای لباستان فوق‌العاده است.

- یادتان باشد مکان عروسی شما تا حدودی روی انتخاب لباستان اثر می‌گذارد. اگر شما بخواهید در فضای باز عکاسی داشته باشید، لباس شما نباید دنباله بلندی داشته باشد. اگر عروسی شما در باغ است، پارچه لباس شما باید مناسب هوای آزاد باشد و دنباله کمتری هم داشته باشد. اگر عروسی شما در تالاری است که فضای آن کوچک است، باید لباسی با پف کمتر و باریک‌تر تهیه کنید. چرا؟ مثل اینکه یادتان رفته، عروس خانم باید برای بازدید از مهمان‌ها از بین همه آن میزهای به هم چسبیده عبور کند!

- سخت نگیرید. این کاملاً به شما بستگی دارد که تور روی مو بگذارید یا نه. اما اگر احساس ناراحتی می‌کنید و به‌نظرتان این موضوع دیگری برای نگرانی است، بی‌خیال تور شوید.

- نامزدتان آمده تا با شما ازدواج کند نه با کسی که از یک مجله بیرون آمده. بنابراین لازم است که شبیه خودتان باشید نه مدل‌های ژورنال‌های عروس!

- به یاد داشته باشید شما مجبورید که لباس خود را برای یک روز بپوشید ولی به عکس‌های آن برای سال‌های متمادی نگاه کنید. لباسی که امروز در انتها درجه مد باشد ممکن است در عکس‌های عروسیتان خنده‌دار به نظر برسد. هشدار از ما. غصه نخورید.

- حداقل یک ماه قبل از عروسی به استفاده از کفش عروسیتان کنید. حتی راحت‌ترین کفش‌ها هم هرگز برای دفعه اول راحت نیستند. یک جفت کفش اضافی خیلی راحت هم همراه با خود داشته باشید. چطور؟ می‌توانید آن را توی یک کیسه زیر صندلی خود بگذارید! به‌همین راحتی.

• عروس‌های باریک

می‌دانم عروس‌های باریک اندام چشمشان این لباس را گرفته است. لباس‌هایی ساده، چسبان و معمولاً بدون طراحی خاص یکی از نمونه‌های کلاسیک لباس عروس هستند. اگر باریک اندام و قد بلند هستید، معطل نکنید. این مدل لباس برای شما قطعاً بهترین است.

یادتان باشد در دوخت و سفارش آن از پارچه‌های ظریفی مثل georgette و کرپ استفاده کنید.

• مدل پرنسس

اغلب خانم‌های ایرانی اندامی شبیه A دارند حتی لباسی به شکل A یا مدل پرنسس برای آنها ساخته شده است. پس دیگر نگران نباشید. این لباس‌ها درزهای عمودی چسبانی از شانه تا روی دامن کلوششان دارند که شکلی شبیه A درست می‌کند. با پوشیدن این لباس تناسب اندام شما حفظ می‌شود و حتی قدتان از حالت طبیعی بلندتر جلوه می‌کند.

• عروس‌های ریزه میزه

شما هم همیشه از دیدن هیبت لباس عروس وحشت می‌کنید؟ حتماً با خودتان می‌گوئید من با این هیکل ریزه‌میزه، حتماً شب عروسی‌ام در لباس عروس گم می‌شوم. اشتباه می‌کنید. مدل امپراطوری شما را از گم شدن نجات می‌دهد! در این مدل یک برش ظریف زیر سینه می‌خورد که با یک درز درست زیر سینه، بالاتنه را از پائین جدا می‌کند. این نوع لباس‌ها مناسب عروس‌هایی با بالاتنه کوچک است و خانم‌های ریزه‌اندام را بلندتر نشان می‌دهد.

• عروس‌های چاق

می‌دانم خیلی زحمت کشیده‌اید که برای شب عروسی‌تان کمی لاغر شوید. ولی متأسفانه هنوز چاقید. اصلاً جای نگرانی نیست. لباس‌هایی که بالاتنه و دامنشان سر هم است به شما کمک می‌کند، کمی لاغرتر به نظر برسید. این مدل‌ها برای خانم‌های لاغر پیشنهاد نمی‌شود چون آنها را استخوانی نشان می‌دهد. چین‌های خیلی ریز روی دامن هم برخلاف تصوراتان شما را از آن سایزی که هستید، بزرگ‌تر نشان خواهد داد.

• مدل پری‌دریانی

حتماً اسم این مدل را شنیده‌اید. مدل پری‌دریانی یا مدل ماهی، یک مدل تنگ و باریک با حاشیه کلوش است. این مدل برای بلند قد کردن عالی است و از طرف دیگر برای قد بلندها و لاغر‌ها، انحنا یا همان قوس کمر متناسب را به ارمغان می‌آورد.

• لباس‌های به صافه

لباس‌های دو تکه (دامن و کت یا تاپ) هم از نمونه‌های اصلی لباس عروس است. خانم‌هایی که به فکر جیب همسرشان هستند. این مدل را انتخاب می‌کنند چون می‌توانند از هر کدام از هر کدام تکه‌های این لباس بعداً جداگانه استفاده کنند. پیشنهاد من این است که دامن را زیادی پفدار و پرچین و پر نقش نگیرید تا بتوانید بعداً با تاپ‌های مجلسی در میهمانی بپوشید.

منبع : مجله زندگی ایده آل

<http://vista.ir/?view=article&id=283812>

تقلیدی کورکورانه یا حسی نوجویانه

چارقدی پرگل بر حلقه صورت با دو طره مو که بر گونه خزیده، چشمانی درشت و سرمه کشیده، ابروانی پیوسته و وسمه کشیده. تنبان و شلیقه و جلیقه و ارسی رنگ و وارنگ و چین و واچین، این تصویری است کهنه از زن ایرانی در آینه‌ای غبارگرفته متعلق به بیش از ۱۵۰ سال پیش.

کت و شلواری مشکی، کلاه مخملی، کفش‌های مشکی ورنی نوک‌تیز، پیراهن سپید، سیل‌های از بناگوش دررفته و ظاهری که نمادی از شخصیت، خلق و خو و پوشش مرد ایرانی است متعلق به بیش از ۷۰ سال پیش.

مانتویی به رنگ روشن مناسب اندام‌های باریک و قلمی، رنگ‌پوستی تیره یا به قولی

برنزه، موهای‌های‌لایت شده با صندل و ساعت مچی Swatch و موبایل Nokia، این هم تصویری امروزی از خانم‌های آلامد ایرانی.

دوره به دوره سال به سال تحول و دگرگونی در پوشش و ظاهر و شکل زندگی فرد فرد جامعه.

تنوع، تغییر و دگرگونی جزء جدانشدنی زندگی اجتماعی بشری است. نگاهی موشکاف به سیر تحولات در ظاهر افراد جامعه ما را به پدیده "مد" هدایت می‌کند. پدیده‌ای که هر از گاه همچون موجی عظیم تغییراتی در ظاهر جامعه ایجاد می‌کند.

البته امروز مد در شنون مختلف زندگی نقشی پررنگ و گستره‌ای وسیع یافته است. از ناخن پای فرنچ شده خانم‌ها گرفته تا وجود مایکروفر در آشپزخانه‌های این. حتی هر از گاهی مشاهده می‌شود گرایش به برخی روش‌ها و یا ایسم‌ها در میان طبقه تحصیلکرده مد می‌شود و رواج می‌یابد مثل گرایش به یوگا، مدیتیشن، اوشو، فمینیسم و... امروز بسیار مشاهده می‌شود که وسایل منزل بسیاری از خانه‌ها بنابر آنچه مد معرفی می‌کند تغییر می‌یابد این مسئله به رواج تفکر مصرفی باز می‌گردد، تفکری که افراد را وامی‌دارد تلاش کنند برای دستیابی به محصولات جدیدتر کارخانه‌های تولیدی. از سوی دیگر مد رابطه‌ای مستقیم با حس تنوع‌طلبی و دگرگون‌خواهی نوع بشر دارد. به هر جهت این پدیده در جامعه بشری امروز نقشی مهم و تعیین‌کننده ایفا می‌کند. اما این‌که امروز سرچشمه این تغییر و تحولات و خطده‌ی‌ها در انتخاب پوشش و روش زندگی از کجاست و چه تفاوت‌های ساختاری با بینش و فرهنگ جامعه ما داشته و دارد بحثی است قابل بررسی. اما انکار، حذف، ممانعت و مخالفت، نمی‌تواند در برابر این پدیده قدرتمند تأثیری مقبول داشته باشد؛ پس چه بهتر که با دیدی باز و ذهنیتی روشن، دقیق و کارشناسانه تلاش کنیم از این پدیده به نفع رونق فرهنگ خودی و همچنین تولیدات داخلی در کشورمان بهره ببریم.

علی امیری ۲۶ سال دارد و ساکن تهران است. با تحصیلات دیپلم و شغل آزاد. وی معتقد است مد حرکتی به سمت فرهنگ‌های مختلف جوامع دیگر است. می‌گوید: "من از برخی مدها که با وضعیت کاری، فرهنگ و شخصیت مطابقت داشته باشد، استفاده می‌کنم." ظاهر امیری تقریباً عبارت است از یک پیراهن سپید، یک دست کت و شلوار سرمه‌ای و یک جفت کفش مشکی براق. وی می‌افزاید "کت و شلوار به من شکل مرتب‌تر، تمیزتر و شیک‌تری می‌دهد. وقتی یک نفر از هر چیزی می‌توان استفاده مثبت یا منفی کرد. استفاده مثبت از مد یعنی این‌که بشر طالب زیبایی است و مد وسیله‌ای در جهت زیباتر شدن است. من فکر می‌کنم همیشه دسته‌ها و گروه‌های با سلیقه‌ای وجود دارند که می‌توانند نوع پوشش را برای مردم تعیین کنند و آنها هستند که با حرکت خاص، تبلیغات و موقعیت خودشان مد تازه‌ای رواج می‌دهند."

ساناز رهبری ۲۴ سال دارد و نقاش است. تعریف وی از مد عبارت است از: "مد یعنی نوآوری و گاهی هم تقلید احمقانه. من شخصاً خیلی کم از مد تبعیت می‌کنم چون وقتی روی مد لباس می‌پوشم مثل بقیه مردم می‌شوم من دوست دارم ظاهرم با بقیه متفاوت باشد. من براساس سلیقه شخصی و چرخش رنگ‌ها لباس می‌پوشم."

وی در خصوص منشأ ایجاد مد می‌گوید: "براساس سیاست‌های تولیدی‌ها یک سال مانتوی کوتاه مد است و سال دیگر مانتوی بلند شما نمی‌توانید امسال مانتوی سال قبل را بپوشید. اگر کسی در مد غرق نشود ولی حس تنوع‌طلبی را ارضا کند خوب است ولی غرق شدن در آن فرد را مصرف‌گرا می‌کند."

مهندس فرهادی از مد به هیچ‌وجه تبعیت نمی‌کند، چون معتقد است مد یک فرصت سوءاستفاده برای تولیدکنندگانی است که ثبات کاری ندارند. وی می‌افزاید: "تبعیت از مد نشان‌دهنده فقدان قدرت تصمیم‌گیری است. یعنی گروهی برای فرد تصمیم می‌گیرند که چه بپوشد و چه مصرف کند." مجید یونسی، ۴۴ سال دارد کارمند است، متأهل و دو فرزند دارد. وی می‌گوید: "مد یعنی تغییر در نگرش گروهی مردم نسبت به یک شیء یا موضوع خاص. مثل تغییر گفتار و تکیه کلام‌ها که اگر نگوئید و استفاده نکنید در انزوا قرار می‌گیرید. مروج آن‌هم بیشتر رسانه‌های گروهی و گاهی هم فرهنگ عامه است." وی در خصوص برخوردش با پدیده مد می‌گوید: "بچه‌هایم مدام نوع پوشاکشان را براساس مد تغییر می‌دهند." وی در خصوص علت عدم استفاده شخصی‌اش از مد یادآور می‌شود که امکانات مالی هم نقش مهمی دارد. وی در پاسخ به این سؤال که اگر از لحاظ مالی تأمین باشید چگونه از مد تبعیت می‌کنید، می‌گوید: "مسلماً مدهائی را که به سرعت وارد بازار می‌شوند و به همان سرعت از مد می‌افتند انتخاب نمی‌کنم. به دلیل سن و سال محافظه‌کارانه‌تر انتخاب می‌کنم و ترجیح می‌دهم پوششی ساده‌تر و متعارف‌تر داشته باشم."

الهام نجفی - ۲۲ ساله و دانشجوی زبان اسپانیولی است. او جدیدترین مدل مانتو را به رنگ سبز با شلوار جین پوشیده و یک روسری شبیه چارقد‌های پر گل قدیمی به سر دارد، وی معتقد است پیروی از مدل یعنی پیوستن به آنچه در دنیای پیشرفته جریان دارد. الهام، بخش عمده‌ای از زندگی‌اش را به دریافت جدیدترین مد در دنیا، اختصاص داده و در این راه هزینه سنگینی هم متقبل می‌شود ولی از این بابت احساس خوبی دارد. الهام در برقراری ارتباط با افراد به شکل ظاهر و نوع وسایل و پوششی که فرد مقابل از آن استفاده می‌کند اهمیت می‌دهد چون در روابطش تعیین‌کننده است. گستره مد در زندگی الهام بسیار وسیع است و شامل پوشش اعم از لباس، کفش، ساعت، زیورآلات، نوع آرایش چهره و مو، عطر، گوشی موبایل و حتی نوع گویش و نگاه به زندگی می‌شود.

مرجان ع - ۱۹ ساله دانشجوی رشته روان‌شناسی است. از او درباره مد پرسیدم پاسخ وی اینچنین بود: "تا پیش از این دوره مد عبارت بود از هر قاعده و هر چیزی که عده زیادی از آن پیروی کنند. ولی در حال حاضر مثلاً نوع مدل لباس، پوششی است که متفاوت با پوشش عموم باشد. یعنی خاص بودن، مد شده است. من معمولاً از وجود جدیدترین نوع پوشش و مد از طریق ویتترین فروشگاه‌هایی که معروفند به عرضه جدیدترین‌های

پوشاک مثل میلاد نور، اسکان و... باخبر می‌شوم.

وی در ادامه می‌افزاید: گستره مد از لباس پوشیدن شامل می‌شود تا تنوع حرف زدن و رستوران‌هایی که می‌رویم، همه چیز، همه چیز...

وی معتقد است روی مد بودن و رفتار و ظاهری متفاوت با عموم داشتن از نظر روحی جوان را ارضاء می‌کند.

مرجان در خصوص تفاوت مد امروز با فرهنگ غالب جامعه می‌گوید: "در تهران طبقات و قشرهای اجتماعی و فرهنگی متفاوتی زندگی می‌کنند که بر این اساس محله‌های تهران هم دسته‌بندی می‌شوند. من براساس نوع محله‌های تهران و قشری که ساکن آن هستند لباس می‌پوشم یعنی لباسی که در شهرک غرب می‌پوشم با آنچه در میدان انقلاب می‌پوشم متفاوت است."

منبع : سایر منابع

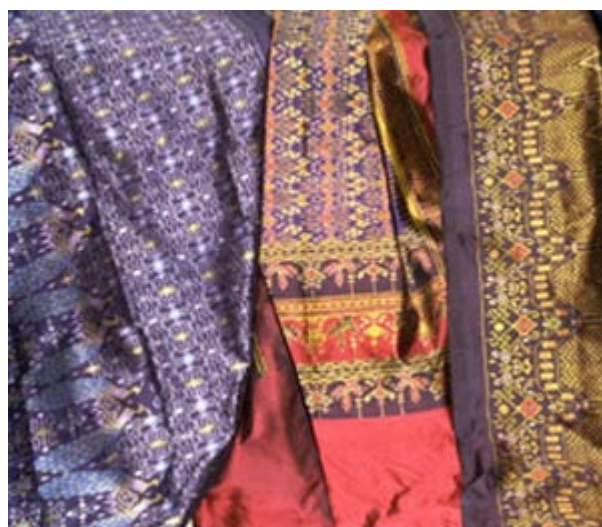
<http://vista.ir/?view=article&id=216345>

تنوع‌طلبی جوانان و پای لنگ صنعت

تغییر ذائقه و پسند مشتری به واسطه اصول علمی، سخنی بجا و منطقی است. امروزه تنوع‌طلبی به عنوان یکی از ویژگی‌های انسان‌ها به شمار می‌رود که چنانچه ارتباط میان آن و قیمت کالا برای تولیدکنندگان به خوبی تبیین نشده باشد، می‌تواند در روند بازار تاثیر عمیقی بر جای گذارد. معمولاً روحیه تنوع‌طلبی با قیمت بالای اجناس ارتباط عکس دارد، یعنی هر اندازه افراد تنوع‌طلب‌تر می‌شوند، دوست دارند کالایی با قیمت پایین‌تر بخرند، مدتی استفاده کنند و سپس دور بیندازند.

لباس هم از این قاعده مستثنا نیست. هم‌اکنون مانتوهای زنانه‌ای که از آن سوی مرزها با نازل‌ترین قیمت وارد می‌شوند ۱۳ تا ۲۰ هزار تومان قیمت دارند، در حالی که برای یک مانتوی دوخت ایرانی ۵۰ تا ۶۰ هزار تومان قیمت گذاشته می‌شود، بنابراین در این شرایط مشتری ترجیح می‌دهد همان

کالای خارجی را مصرف کند. صدیقه پاک‌بین، عضو هیات علمی دانشگاه الزهراء، دبیر انجمن طراحان لباس و پارچه ایران که خود سال‌هاست در خصوص پوشاک ایرانی تحقیق می‌کند در خصوص لزوم ساماندهی لباس معتقد است در وهله اول برگزاری جشنواره‌ها و همایش‌های پوشاک برای تحريك بخشیدن به پوشاک ایرانی گامی موثر است.

او با بیان اینکه در حال حاضر طراحان لباس در جامعه ما جایگاهی ندارند، می‌گوید: تا پیش از اینکه صحبتی از لزوم ساماندهی لباس در میان باشد، کسی با طراحان آشنا نبود و حتی صاحبان صنایع هم رغبتی برای به‌کارگیری آنها از خود نشان نداده بودند. حتی فارغ‌التحصیلان رشته طراحی لباس و پارچه یا فعالیت نمی‌کنند یا اگر فعال باشند به صورت کارگاه‌های کوچک تولیدی یا در رشته‌های غیرمرتبط با تخصص خود مثل گرافیک در حال کار هستند.

پاک‌بین با بیان اینکه تولید پوشاک زنانه در ایران فاقد فناوری است، ادامه می‌دهد: بیشتر لباس‌های ارائه شده نتیجه کپی‌برداری از مدل‌های اروپایی است که تولیدکننده بسیار ناشیانه در آن دست می‌برد؛ چراکه بیشتر لباس‌های موجود با سایز زنان ایرانی مطابقت ندارد. از سوی دیگر الگوهای لباس ما هم بسیار مشکل دارند؛ همچنین جای تزئین و طرح‌های ایرانی و سنتی روی پارچه‌ها و لباس‌های ما بسیار خالی است و کمتر

به این ویژگی لباس توجه می‌شود. دبیر انجمن طراحان لباس و پارچه ایران تصریح می‌کند: ما برای تولیدات خود حتی فاقد مواد اولیه پوشاک مثل پارچه هستیم. بیشتر پارچه‌های موجود در بازار وارداتی هستند و پارچه‌های مخصوص پوشاک زنانه در ایران تولید نمی‌شود مگر در موارد استثنایی و کم.

مدیر گروه طراحی پارچه و لباس دانشگاه الزهرا از کمبود ارتباط میان دانشگاه و صنعت گله می‌کند و می‌گوید: رشته طراحی پارچه و لباس هرچه سریع‌تر باید به صنعت وارد شود، این ارتباط در حدود ۴۰ درصد ایجاد شده اما باید با استمرار این حرکت نقش دانشگاه در صنعت در زمینه طراحی لباس و پارچه پررنگ‌تر شود.

صدیقه پاك‌بین در این گفت‌وگو ضمن بیان تاریخچه رشته طراحی پارچه و لباس در دانشگاه الزهرا می‌گوید: در سال ۱۳۴۵ در دانشگاه الزهرا که آن زمان با نام موسسه آموزش عالی دختران شناخته می‌شد، رشته خیاطی راه‌اندازی شد و در سال ۱۳۵۲ به رشته طراحی پارچه و لباس تغییر نام یافت. از سال ۶۷-۶۸ نیز به دو گرایش مجزا تقسیم گردید. البته رشته بافت نیز برای مدتی تدریس می‌شد اما به دلیل عدم استقبال درخور دانشجویان، تنها يك دوره فارغ‌التحصیل داشت و مجدداً دو گرایش طراحی پارچه و لباس باقی ماند. وی افزود: اخیراً با توجه به تغییر سرفصل و محتوای برخی دروس، علاقه‌مندی دانشجویان بیشتر شده است. سعی کرده‌ایم رشته طراحی لباس و پارچه کاربردی‌تر شود به همین منظور از اساتید دانشگاه‌های مختلف دعوت به‌عمل آوردیم و دروسی مانند چاپ، بافت و... به دروس اضافه شد.

زیرا این دو رشته مکمل یکدیگر هستند و بهتر است در کنار هم قرار گیرند تا بازدهی کار بیشتر و کیفیت آموزش نیز ارتقا یابد. پاك‌بین در خصوص تغییرات صورت گرفته در دروس تخصصی رشته طراحی پارچه و لباس می‌افزاید: برنامه دروس باید هر دو سال يك بار تغییر کند و بازبینی شود زیرا دانش امروز در دنیا به سرعت تغییر پیدا می‌کند. ما به این نتیجه رسیده‌ایم که حرکت این رشته به سوی صنعت باید سریع‌تر صورت گیرد. در حال حاضر تصمیم داریم رشته طراحی لباس مردانه را برای شاخه کار و دانش طراحی نماییم. دبیر انجمن طراحان پارچه و لباس تاکید کرد: تقریباً ۲-۳ سالی است که این رشته جایگاه مناسب و بهتری پیدا کرده است. با کارخانجات و واحدهای صنعتی متعددی ارتباطات مثبتی برقرار شده است. او تعصب خاصی به این رشته کاری و درسی‌اش دارد و از سال ۶۴ به برنامه‌ریزی پیرامون طراحی لباس و پارچه می‌پردازد و می‌گوید: به دلیل همین تعصب سعی می‌کنم از واحدهایی که در زمینه این رشته در سایر کشورها وجود دارند کسب اطلاع نمایم و آنها را در جهت علمی‌تر و تخصصی‌تر شدن رشته طراحی پارچه و لباس به کار گیرم.

پاك‌بین یادآور می‌شود: دبیرخانه‌ای در زمینه طراحی لباس تشکیل شده است اما تصور می‌کنم افرادی که در این زمینه کار می‌کنند حتی اطلاع ندارند که در دانشگاه الزهرا رشته طراحی پارچه و لباس وجود دارد و اساتید ارزشمندی نیز در آن تدریس می‌کنند که می‌توانند نظرات سازنده‌ای در مورد لباس ملی ارائه نمایند.

او در ادامه می‌افزاید: در مورد لباس ملی باید عرض کنم آنطور که برخی تصور می‌کنند لباس ملی تنها يك نوع لباس نیست. ممکن است دو یا چند لباس ملی داشته باشیم که معرف و نماد ایران و ایرانی در مجامع بین‌المللی باشد. پاك‌بین اشاره‌ای نیز به انجمن طراحان پارچه و لباس می‌نماید و تصریح می‌کند که مدت‌ها بود که در فکر ایجاد يك انجمن برای طراحان پارچه و لباس در ایران بودم. این موضوع را با همکاران و دوستان در میان گذاشتم و سرانجام اقدامات اولیه جهت ثبت انجمن صورت گرفت. اعضای هیات موسس از میان کارشناسان انتخاب شدند و پس از کش‌وقوس‌های فراوان و طی مراحل قانونی این انجمن به‌وجود آمد. در حال حاضر نیز در صدد انتشار خبرنامه انجمن هستیم.

او با اشاره به مساله مد می‌گوید: همان‌طوری که می‌دانید در داخل کشور خط دهنده مد نیستیم و اکثر قریب به اتفاق مد پارچه و لباس از سایر کشورها اقتباس می‌شود و مورد استفاده تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان داخل کشور قرار می‌گیرد. دبیر انجمن طراحان پارچه و لباس درباره هدف تشکیل چنین انجمنی می‌گوید: با تشکیل انجمن طراحان پارچه و لباس قصد داریم در ایران خط‌دهنده باشیم زیرا توانمندی‌های فراوانی در این زمینه داریم. بحث پوشاک از اهمیت فراوانی برخوردار است زیرا پوشش تنها محافظ انسان در برابر سرما و گرما نیست بلکه می‌تواند بعد اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و... نیز داشته باشد. خوشبختانه پوشش مشاغل و سازمان‌های مختلف در شهر جدی گرفته شده به‌طوری که اکثر سازمان‌هایی که برای آنان پوشش خاصی در نظر گرفته شده است، از این موضوع رضایت کافی دارند.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=268371>

توصیه هایی برای خانمها

• خانم های قد کوتاه:

اگر شما، قد کوتاهی دارید، نباید از لباس هایی که طرح های افقی دارند استفاده کنید. همین طور، متفاوت بودن رنگ لباس های شما با یکدیگر، و یا استفاده از شلوارهای بگی و جلیقه های دولایه، متناسب با اندام شما نیست، سعی نکنید شلواری به پا کنید که بیش از حد، بلند است چون فقط باعث جلب توجه افراد، به کوتاهی قد شما می شود.

به طور کلی توصیه می کنیم از سایزبندی لباس های دختران نوجوان استفاده کنید و یک ژاکت یک دکمه که تا بالای کمر شما می رسد، انتخاب کنید. اگر از لباس های هم رنگ استفاده کنید که تا اندازه ای هم تنگ باشند، شما قد بلندتر به نظر می رسید. همین طور پوشیدن دامن و کمر بند و کفشی که در یک درجه رنگ بندی قرار دارند، قد شما را بلندتر جلوه خواهد داد.

• خانم های قد بلند:

استفاده از لباس های با طرح های عمودی و سر تا پا یک رنگ به همراه کیف دستی های کوچک و گردنبند و گوشواره های ریز، باعث درشت تر شدن شما می شوند. همچنین بهتر است از کفش های پاشنه کوتاه استفاده کنید تا کفش های کاملاً تخت و اگر کفش پاشنه کوتاه شما با یک دامن حاشیه دار (که این حاشیه در کنار دکمه دامن یا لبه پایین دامن واقع شده) همراه شود، اندام شما بسیار متناسب و زیبا خواهد شد. توصیه می کنیم شلوارهای راسته و یا سه ربع (که تا ساق پا می رسند) بپوشید و از حمل

کردن کیف دستی های بسیار بزرگ و یا کیف های (دوشی) نترسید، چون با سر و وضع شما کاملاً هماهنگ است.

• خانم هایی با بالاتنه بزرگ

خانم هایی که بالاتنه بزرگ و برجسته دارند، بهتر است لباس هایی با طرح های شلوغ و رنگارنگ استفاده نکنند، همچنین کمر بندهای خیلی ظریف برای این خانم ها مناسب نخواهد بود. اگر شما بالاتنه برجسته ای دارید سعی کنید از پوشیدن بلوزهایی که نقوش پر زرق و برق و یا طرح های بزرگ دارند، خودداری کنید و به دنبال بلوزهایی جمع و جور با پارچه های مات و یقه هفت باشید. رنگ بلوز انتخابی شما بهتر است تیره باشد و در مورد شلوار متناسب با اندام شما هم باید بگوییم که شلوارهای پاچه گشاد، و یا دامن های بلند بسیار برازنده شماست؛ استفاده از یک دستمال گردن با طرحی ساده، زیبایی لباس های شما را تکمیل می کند.

• خانم هایی با بالاتنه کوچک

اگر بالاتنه شما کوچک است، سعی نکنید با پوشیدن لباس زیر اسفنجی، مشکل خود را جبران کنید. با پوشیدن لباس های زیبا که کمر بند ظریفی داشته باشند، و یا کت های کمر باریک، و نیز بلوزهای رنگ روشن که رنگ آن با شلوار یا دامن شما متفاوت باشد، این مشکل حل خواهد شد.

• خانم هایی با ران و پایین تنه بزرگ

شما نباید از دامن هایی که تنها يك برش خورده اند، استفاده کنید. پوشیدن شلوارهای چسبان و تنگ، با کفش های تخت و یا دامن هایی که تا سر زانو می رسند و مدل آنها <کلوش> می باشند، نیز اصلا برازنده شما نیست. همچنین شما نباید از شلوارهایی که در کناره هایش جیب دارند، و کت ها و جلیقه هایی کوتاه استفاده کنید.

از پوشیدن بلوزهای رنگ روشن که تا کمر شما می رسند بپرهیزید. پوشیدن شلوار با پارچه های براق و چرم به همراه کفش های پاشنه بلند و باریک هم برای شما مناسب نیست. همچنین شما نباید شلوارهای بگی یا مردانه بپوشید؛ همانطور که پوشیدن دامن کوتاه باعث بزرگ تر جلوه دادن هیکل شما می شود، شلوارهای مردانه و بگی نیز، برای شما نامتناسب هستند. شما می توانید از شلوار و یا دامن تیره رنگ استفاده کنید چون رنگ تیره لباس باعث کوچک تر به نظر رسیدن اندام شما می شود.

• خانم های شکم بزرگ

اگر شما شکم بزرگی دارید، بهتر است از لباس هایی که پارچه نازکی دارند استفاده نکنید همچنین پوشیدن بلوزهایی که طرح های درشت دارند و یا دارای گل های ریز هستند، باعث بدهیکل شدن شما می شوند. کلا شما نباید از لباس های کشی که جذب بدن تان است استفاده کنید و می توانید با پوشیدن دامن های زیپ دار با رنگ تیره و مات شکم خود را به داخل جمع کنید. شما باید ژاکت هایی بپوشید که بلند هستند و روی شکم شما را می پوشانند تا در کل اندام شما باریک تر به نظر آید.

• خانم هایی با ساق و مچ پای چاق

بهتر است از دامن هایی که تا زیر قوزک پا ارتفاع دارند استفاده کنید. اگر ساق های شما ۴ و یا کمتر است، از کفشی استفاده کنید که حداکثر ۶ سانتی متر ارتفاع پاشنه آن باشد، در غیر این صورت نامتعادل خواهید بود. همین طور از کفش هایی استفاده کنید که بندهای پهنی داشته باشند، چون بند نازک کفش می تواند چاقی پا را چند برابر نشان دهد.

<http://vista.ir/?view=article&id=238326>

 vista.ir
Online Classified Service

توصیه های زمستانی

همان گونه که می دانید پوشاک زمستانی به جهت نوع جنس و همچنین عوامل و شرایط محیطی، بیشتر از پوشاک فصول دیگر سال در معرض آسیب قرار دارند؛ بنابراین نحوه استفاده و همچنین نگهداری شان، نیازمند رعایت نکاتی است که در زیر به برخی از آنها اشاره خواهد شد:

۱- از آنجایی که کفش های چرمی معمولاً در مجاورت با باران و برف، حالت اولیه خود را از دست داده و به اصطلاح نافرمان می شوند، هیچ گاه آنها را جهت خشک

کردن سریع به همان صورت در مقابل

رادیاتور، بخاری و یا شومینه قرار ندهید؛ زیرا به این ترتیب مرحله خشك شدن نیز با همان حالت ایجاد شده انجام خواهد گرفت. بلکه به محض ورود به خانه، داخل کفش را از روزنامه‌های مچاله شده پر کرده و در صورت دلخواه کنار منبع گرما قرار دهید. روزنامه‌ها هم رطوبت داخلی کفش را به خود جذب کرده و هم نقش قالب را برای آن ایفا می‌کند. برای قسمت ساق چکمه‌ها نیز از لوله‌های مقوایی داخل دستمال توال یا دستمال سفره و روزنامه به طور همزمان استفاده کنید. به این ترتیب که قسمت داخل چکمه با روزنامه و قسمت ساق آن با در کنار هم قرار گرفتن لوله‌های مقوایی پر شود. (بنابراین پس از اتمام دستمال‌های لوله‌ای، مقوای داخل آن را برای این منظور نگه دارید).

۲- در صورتی که آب به داخل کفشتان نفوذ کرده و برای خشك کردن آن عجله دارید، از سشوار استفاده کنید. به این ترتیب که سر سشوار را داخل کفش برده و با حرارت زیاد به مدت پنج دقیقه، فضای داخلی آن را برای استفاده مجدد در همان روز خشك کنید.

۳- اگر در کف کفش شما ترکی عمیق ایجاد شده و تا چند روز آتی فرصتی برای خرید کفشی نو ندارید، ترك موجود را به طور موقتی با چسب حرارتی پر کنید. این کار به نفوذ کمتر آب به داخل کفش کمک می‌کند.

۴- در صورتی که سر آستین کت و یا پالتوی شما پس از مدتی استفاده پیاپی ساییده و ظاهری نازیبا پیدا کرده ولی بقیه قسمت‌های لباس همچنان سالم و بدون مشکل است، نگران نشوید. در چنین شرایطی شما می‌توانید به لبه هر دو آستین تکه پارچه خردار و یا نوار تزئینی بدوزید. البته جهت انجام این کار، هماهنگی با مدل و سیک لباس شرط اول است برای این منظور دوخت خز و یا نوار به یقه نیز می‌تواند به ایجاد این هماهنگی کمک کند. به این ترتیب کت و یا پالتوی شما جلوه‌ای نو خواهد یافت.

۵- پر کاربردترین پوشاک فصول سرد سال انواع لباس‌های بافتنی هستند که اگرچه ممکن است همگی آنها ظاهری شبیه هم داشته باشند ولی در واقع نوع نخ و مواد تشکیل دهنده آنها است که جنس لباس و نحوه نگهداری‌شان را تعیین می‌کند. به عنوان مثال اصطلاح گلوله گلوله شدن اغلب لباس‌های زمستانی این روزها به مشکل اصلی هنگام خرید این قبیل لباس‌ها تبدیل شده است. با توجه به تنوع موجود در میان جنس‌ها این تشخیص که کدام لباس در معرض این مشکل قرار می‌گیرد، کاری بسیار دشوار است. شما ممکن است با پرداخت هزینه‌ای گزاف لباس را تهیه کنید که پس از تنها چند بار استفاده نمای کهنه ای از آن برجای بماند بنابراین صرف نظر از مرحله تشخیص، حال که در نیمه زمستان به سر می‌بریم و اغلب خریدها مربوط به این فصل انجام شده است، می‌بایست برای ترمیم لباس‌های موجود که چنین نمای نازیبایی یافته‌اند، اقدام کنیم. این کار نیز با به کارگیری يك عدد تیغ ریش تراشی انجام پذیر است. به این ترتیب که تیغ را در جهت راه بافت پارچه بر روی قسمت‌های پرزدار بکشید. با این کار گلوله‌های ایجاد شده به راحتی از ته بریده شده و پارچه جلوه ای نو خواهد یافت. برای این منظور بهتر است از تیغ ریش تراشی نیمه تیز استفاده کنید. البته کاربرد برخی از ماشین‌های ریش تراش نیز عملی است.

۶- هرگز ژاکت و یا بلوز بافتنی خود را به خصوص در شرایطی که در مجاورت با باران و برف خیس و نمناک شده است به گیره آویز دیواری آویزان نکنید. زیرا به این ترتیب لباس کش آمده و محل قرارگیری بر روی گیره آویز در قسمت پشت گردن و یا یقه لباس به صورت برجسته باقی خواهد ماند. در این شرایط آویزان کردن بر روی چوب رختی بهترین کار ممکن است.

۷- از جمله دیگر مشکلات پالتوهای این فصل سرد به خصوص در رنگ‌های تیره، پرز گرفتن آنها است به این معنا که به عنوان مثال پالتوی مشکی شما پس از چند بار نشست و برخاست بر روی میل و یا فرش پرزهای سفیدرنگی را به خود جذب کرده و از رنگ مشکی به دودی تبدیل می‌شود. برای رفع این مشکل دو راهکار وجود دارد: اول آنکه از جاروبرقی با سری مخصوص آن استفاده کنید دوم آنکه غلتک‌های مخصوص پرزگیر لباس که در فروشگاه‌های مربوطه عرضه می‌شوند را مورد استفاده قرار دهید. این غلتک‌ها از سطوح چسب دار تشکیل شده اند و با غلتاندن بر روی سطح پارچه کلیه پرزها را به خود جذب می‌کنند.

۸- برای پاک کردن شوره و سفیدك ایجاد شده بر روی کفش چرمی‌تان نیز دو راه وجود دارد یا از پارچه آغشته به محلول آب و سرکه به میزان مساوی استفاده کرده و یا بر روی آن قسمت‌ها وازلین بمالید.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=9387>

تی شرت مناسب..

تی شرتها هیچ زمان از مد خارج نمی روند؛ اما آیا شما زمانی که لباس دلخواه خود را می پوشید، به فشن هم توجه می کنید؟ احتمالا وقتی شما در حال خرید تی شرت هستید، واقعا به تیپ بدن خود توجه نمی کنید؛ و فکر می کنید که تی شرت ها لباس های غیر رسمی هستند و همه افراد می توانند آنها را بپوشند، درسته؟ اشتباه می کنید، هر سایز و هر مدل تی شرت لزوما بر تن همه اشخاص عالی و خوب به نظر نمی رسد؛ سبک ها و مدلهاى مختلفى برای اندام های مختلف وجود دارد. پس به نکات ما دراین باره توجه کنید.

• تی شرت یقه هفت (وی شکل)

این مدل خاص معمولا همه جا موجود است و خرید مطلوبی محسوب می شود، اما باید بدانید که این نوع تی شرت مناسب همه افراد نیست. تی شرت های یقه هفت برای زنانی خوب است که بالاتنه بزرگ و سنگینی دارند و سعی می کنند تا ظاهری کوچکتر و با وزن کمتر را نشان بدهند. هرچه یقه هفت پایین تر باشد، شما لاغرتر به نظر می رسید. این نوع یقه، سایز سینه شما را کوچکتر نشان می دهد و همچنین موجب می شود که بیشتر به روی صورت شما توجه و تمرکز بشود تا بالاتنه شما.

از طرف دیگر اگر شما بالاتنه صاف و بدون برجستگی مشخص دارید، مطمئنا این نوع لباس سبک مناسب اندام شما نیست، زیرا لباس های یقه هفت همیشه باعث می شود که بالاتنه شما کوچکتر به نظر برسد. لباس زیر بادکرده و بزرگ هم به شما کمک نمی کند و تنها موجب می شود که ظاهری غیر طبیعی پیدا کنید.

• تی شرت یقه گرد

در حالی که تی شرت های یقه هفت مناسب زنانی است که بالاتنه بزرگ و سنگین وزنی دارند، تی شرت های یقه گرد اینطور نیست. این مدل یقه برای کسانی مناسب است که می خواهند در محدوده سینه خود، ظاهری درشت تر، پرت و فریبده تر داشته باشند. اگر شما چندان از ظاهر و اندام طبیعی خود راضی نیستید، یقه گرد به شکلی شگفت انگیز و جادویی باعث می شود که شما بزرگتر دیده شوید. خانمی یا سینه های بزرگ با پوشیدن لباس یقه گرد، به طور ناخواسته توجه را به آن قسمت از بدنش جلب می کند، زیرا یقه گرد موجب می شود تا شما از آنچه که واقعا هستید، بزرگتر به نظر برسید.

ترانه ها

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=109109>

جای خالی طراحان ایرانی در مدهای امروز

چه سوار ماشین باشید و چه پیاده، آنچه نظر شما را بیش از ویتترین مغازه‌ها به خود جلب می‌کند، طرز پوشش جوانان است. جدیدترین رنگ و طرح لباس در جهان را زودتر از آنکه فکرش را بکنید بر تن دختران و پسران ایرانی خواهید دید. برایشان اهمیت ندارد که این طرز لباس پوشیدن بر زیبایی آنها می‌افزاید یا نه. فقط دوست دارند هم‌رنگ جماعت شوند - کدام جماعت؟! - و نمی‌دانند که فلان مارک لباس یا کفش، طرز آرایش موها و صورت و... سنخیتی با فرهنگ اصیل ایرانی ندارد. مهندس حمیدی، مدیرعامل کارخانجات چرم مشهد، در این باره می‌گوید: ما نمی‌توانیم لباس جوان ایرانی را همچون جوان هزار سال پیش طراحی کنیم، چرا که جوان امروزی در معرض اینترنت، ماهواره و سفرهای خارج از کشور قرار دارد، بنابراین باید اجازه دهیم که طراح ایرانی، جوان ایرانی را ارضا کند. او می‌افزاید: از سوی دیگر توجه به طرح و رنگ مد در چهارچوب فرهنگ ایرانی ضرورت دارد. فراموش کردن این مقوله در چند سال گذشته لطامت فراوانی به ما وارد کرده و سبب شده محصولات کم‌ارزش چینی از طریق تجار و گمرک‌های نامرئی و قاچاق وارد کشور شود که اگر زودتر به فکر علاج نباشیم، فردا دیر خواهد بود. به گفته این مدیر، متأسفانه ما زمانی به طراحان پارچه و لباس اجازه فعالیت داده و دست آنها را می‌خواهیم باز بگذاریم که چینی‌ها ما را بدبخت کرده‌اند. هر چند ایرانیان در کشورهای هم‌چون دبی حضور دارند اما طراحی لباس‌های آنها توسط طراحان فیلیپینی صورت می‌گیرد. این طراحان پول ایرانی می‌گیرند و در عرض ۱۰ ثانیه به طراحی لباس می‌پردازند، در حالی‌که طراحان پارچه و لباس ما در کشورمان

منشی ادارات می‌شوند و با مراجعه به وزارت صنایع از آنها درخواست کار می‌کنند. حمیدی می‌افزاید: با توجه به اینکه یک‌هزار و ۱۰۳ واحد پوشاک در کشور وجود دارد که اگر ۲۰ یا ۵۰ درصد این شرکت‌ها به استخدام طراحان بپردازند ۲۰۰ تا ۵۰۰ طراح در این شرکت‌ها مشغول به فعالیت خواهند شد. متأسفانه ما بهترین سال‌های عمر جوانان را گرفته و با صرف پول برای ادامه تحصیل آنها، فارغ‌التحصیلانی تربیت می‌کنیم که نمی‌توانند در رشته تخصصی خود کار کنند. مهندس هاگوپیان، رئیس هیئت مدیره انجمن طراحان لباس و پارچه ایران می‌گوید: تمام کشورهای توسعه‌یافته به‌علت شرایط اشتغالزایی اولین گام خود را در صنعت پوشاک برداشته و بر می‌دارند، اما در کشور ما این صنعت در چرخ‌های دستی مادرزگان ما دیده می‌شود. مهندس هاگوپیان معتقد است که طراحی پوشاک و پارچه، موتور محرکه صنعت پوشاک محسوب می‌شود در حالی‌که در کشور ما طراحان پوشاک و پارچه به‌عنوان افرادی که مروج فرهنگ ابتذال هستند معرفی می‌شدند و هر گاه صحبت از لباس ملی می‌شود به‌جای ایجاد نگرش به ریشه‌های فرهنگی، یونیفرم لباس چینی دوران "مائو" به‌علت نبود آگاهی در ذهن ایجاد می‌شود. در حال حاضر صنعت پوشاک در سند چشم‌انداز بیست ساله نظام در اولویت قرار گرفته است.

انجمن طراحان لباس و پوشاک بر این است که در دنیای امروز نیروی انسانی اساس توسعه است، بنابراین مسئولان باید بدانند که طراحی لباس جنبه فرهنگی و هنری داشته و آنها باید بدون هرگونه تنگ‌نظری فضای لازم برای گسترش آن را فراهم سازند. همچنین با توجه کافی به این بخش

می‌توانیم در بعد اشتغالزایی که دغدغه اصلی مسئولان نظام است گام مؤثری برداشته و در بعد اقتصادی به تحقق نقش خود در سند چشم‌انداز بیست‌ساله نظام بپردازیم. مهندس نصراللهی، مدیرکل صنایع و نساجی وزارت صنایع و معادن در این‌باره می‌گوید: تا زمانی‌که به بحث طراحی لباس و پارچه توجه نشود صنعت نساجی قادر به تکمیل زنجیره تولید خود نخواهد بود، این در حالی است که ما در برخی از کارخانه‌ها به کپی‌برداری رسیده‌ایم که این روش شاید تنها تا برهه‌ای از زمان جوابگو باشد و چنانچه صاحبان صنایع در صد ایجاد ارزش افزوده واقعی هستند باید به بخش طراحی که از عرف ما ایرانیان برداشته شده توجه کنند. از سوی دیگر اگر واحدهای دوزندگی و بخش تکمیلی در پارچه رشد کافی داشته باشند می‌توانیم از طراحان بیشتری استفاده کنیم. او می‌افزاید: در بسیاری از مواقع، برداشت ما از مد تقلید کورکورانه از کشورهای دیگر است در حالی‌که این کلمه در صنعت نساجی ایجاد تقاضا برای کالاهای نساجی تعبیر می‌شود؛ چرا که بسیاری از تجارت‌های جهانی به غیر از نساجی دارای افت و خیز بوده اما تجارت جهانی نساجی دارای رشد است و در آن از پدیده‌ای به نام مد و طراحی به معنای تقاضای بیشتر استفاده می‌شود. به گفته مهندس نصراللهی تجارت جهانی نساجی از سال‌های گذشته همواره دارای رشد ۱۰ یا ۱۱ درصدی بوده است. فاطمه آلپا، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس نیز در این‌باره می‌گوید: شور دوم طرح ساماندهی مد و لباس با امضاء ۵۰ نماینده در اولویت کار مجلس قرار گرفته و به زودی در صحن علنی مجلس ارائه می‌شود. همچنین این طرح هم‌اکنون در کمیسیون اجتماعی مجلس در حال بررسی است. براساس این طرح، کمیته‌ای ۹ نفره در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با محوریت این وزارتخانه و با حضور ۲ نماینده از اصناف مرتبط، یک نفر از انجمن طراحان پارچه و لباس، نمایندگانی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، صدا و سیما، وزارت بازرگانی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، وزارت صنایع و معادن و یکی از اعضای کمیسیون فرهنگی تشکیل می‌شود. عضو فراکسیون اکثریت مجلس شورای اسلامی معتقد است نگاه حاکم بر این طرح، فرهنگی و ایجاد است که بر این اساس جشنواره‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی در زمینه ارائه مد و طراحی برگزار می‌شود. همچنین با حمایت‌های وزارت بازرگانی و وزارت صنایع جشنواره‌های کشوری هم برگزار می‌شود تا بین طراحی که طرح‌های خودشان را براساس فرهنگ و هویت ایرانی و اسلامی ارائه می‌دهند، رقابت ایجاد شود. همچنین براساس این طرح، بانک‌ها در ارائه تسهیلات طراحان را در اولویت قرار می‌دهند و برای حمایت از تولیدات داخلی و رشد اقتصاد ملی برای اجناس وارداتی تعرفه گمرکی به گونه‌ای بسته می‌شود که پوشاک وارداتی به بازار داخلی ما ضربه نزند و ما از تولیدکنندگان داخلی به‌خوبی حمایت می‌کنیم. آلپا در خاتمه تصریح می‌کند که طبق این طرح صنعت تولید رونق پیدا می‌کند و همچنین صنعت، دانشگاه و تولیدی‌ها در زمینه پوشاک ارتباط منطقی با هم برقرار خواهند کرد و زمینه ساماندهی مد و لباس که از مطالبات اصلی مردم در تهران و شهرستان‌های مختلف است فراهم می‌آید.

پانته آرتوفی

منبع : روزنامه اعتماد

<http://vista.ir/?view=article&id=213115>

 vista.ir
Online Classified Service

جعل هویت با مدگرایی

این روزها در کوچه و خیابان و پارک‌های شهرها و حتی در روستاها هم آدم‌هایی را می‌بینیم که با روزها و ماه‌ها وسال‌های قبل فرق کردند. پسرهایی که موهایشان را سیخ سیخ کردند، شلوارهایی پوشیده‌اند که پاره و دمپای شلوارها ریش ریش شده‌اند، در دل سرما برای آنکه بگویند بعله ما هم هستیم لباسهای تنگ و آستین کوتاه می‌پوشند و شرم آورتر آنکه زیر

ابرو می‌گیرند و لب‌هایشان را هم ... واقعا از همه مردها بابت دیدن این صحنه‌های شرم‌آور عذرخواهی می‌کنم و به حال خانواده‌هایی که اجازه می‌دهند فرزندانشان با چنین شکل و شمایل زنانه‌ای در خیابان و پارک تردد کنند تاسف می‌خورم.

در آن سوی دیگر زنان و دخترکانی که خود را بزک کرده و در شهر نمایش

می‌دهند و همه اینها را درحالی انجام می‌دهند که وقتی مورد اعتراض مردم با غیرت قرار می‌گیرند ادعا دارند که تابع مد و تمیزی هستند و بقیه مردم تمیز نیستند. یکی از این دختران گریم شده با حجابی که ندارد در پارکی در دل شهر روبرو می‌شوم. او قبل از گفتگو از ترس پلیس امنیت اخلاقی همراه با پسر جوانی که او هم خود را به شکل خروس‌جنگی درآورده است در لابه‌لای درختان مخفی می‌شود و دختر ۱۳ ساله‌ی مخصوص دلیل این نوع مد و تیپ زدنش می‌گوید: من هر شب که در ماهواره‌ها مدل خاصی از پوشش را می‌بینم دوست دارم بلافاصله و زودتر از سایر دوستانم آن را بزنم و به خیابان بیایم. من از این وضعیت لذت می‌برم و وقتی زودتر آن نوع مد را می‌پوشم خودم را بزرگتر از سایر دوستانم می‌دانم.

این دختر نوجوان درباره والدینش هم می‌گوید: مادرم پزشک و پدرم هم تاجر است آنها فرصت نمی‌کنند خودشان یکدیگر را ببینند تا اینکه بخواهند به من بگویند چه کار کنم یا نکنم؟! اصلا تا به حال درباره اینکه با کی باشم یا نباشم و چی بپوشم و چی بخورم با آنها حرف نزدیم. من پولم را از طریق حساب بانکی از والدینی که نمی‌بینم می‌گیرم و آنها هر ماه پول درخواستی مرا به حساب بانکی‌ام می‌ریزند هر چه هم نیاز داشته باشم با موبایل به آنها می‌گویم و آنها برآورده می‌کنند.

پسر ۱۷ ساله‌ای هم که همراهش بود برای اینکه خودی نشان دهد و جلوی دختر نوجوان کم نیاورد می‌گوید: اصلا چه دلیلی دارد که پدر و مادرمان بگویند چه بپوشیم آقا، زمانه عوض شده فکرتان را عوض کنید. این قدر به بچه‌ها گیر ندهید. اصلا به شما چه مربوط است که پدر و مادر این دختر با او چگونه تا می‌کنند.

در همین حال دخترک هم وارد بحث شده و می‌گوید: ما دختران بالاخره باید ازدواج کنیم، باید برای زندگی آینده مان شریک مناسبی پیدا کنیم تا تکیه‌گاه‌مان باشد. صحبت‌هایش را قطع کرده و می‌پرسد: فکر می‌کنید این پسر با شما ازدواج کند؟! دختر نوجوان بلافاصله و با قاطعیت می‌گوید: به من قول داده است و گرنه چه لزومی داشت از میان این همه پسری که با من دوست هستند به او علاقه‌مند شوم.

هنوز صحبت‌هایش تمام نشده بود که پسر نوجوان حرف‌هایش را قطع کرد و او را با خود برد.

در داخل تاکسی هم از زنی که چادر بر سر داشت دلیل استفاده از چادر را پرسیدم و او گفت: چادر مرا از چشمان ناپاک مصون می‌دارد. چادر به من ابهت و آبرو می‌دهد. البته شاید برخی‌ها از چادر برای اهداف خاصی استفاده کنند اما آنها حسایشان با خداست.

از او می‌پرسم که مانتو به او چنین احساسی را نمی‌دهد؟ می‌گوید: عزت و ابهت را خداوند بر اساس ذات و فطرت انسان‌ها به آنها می‌دهد. فرقی نمی‌کند که زن چادر داشته باشد یا مانتو، مهم آن است که بداند کیست.

این زن ۲۰ ساله که سرانجام می‌گوید دانشجویست درباره مدگرایی در میان دختران و پسران ایرانی می‌گوید: عده‌ای هستند که کورکورانه از هر آنچه غربی‌ها دور می‌ریزند و فرهنگ غلطی که از آن دور می‌شوند به بهانه مدگرایی وارد ایران می‌کنند. این افراد هیچ هویتی ندارند و هویت و شخصیت خودشان را در نگاه‌های دیگران جستجو می‌کنند لباس‌های آنچنانی می‌پوشند مدل مو می‌زنند، اینها فقط در چشم می‌آیند ولی باطن بس ناپاک دارند. باطنی که اگر رو شود جز سیاهی را نشان نمی‌دهد و گرنه تمیزی و پاک بودن را همه دوست دارند.

• فرهنگ برهنگی و برهنگی فرهنگی

دکتر غلامعلی حداد عادل رئیس مجلس شورای اسلامی در باب فرهنگ برهنگی و برهنگی فرهنگی می‌گوید: انسان بسته به اینکه برای جهان چه معنایی قائل باشد خود را چگونه موجودی بشناسد چه سرنوشتی برای خود تصور کند و سعادت خود را در چه بداند لباس پوشیدنش تفاوت می‌کند.

معتقدیم که اگر در جوامع غربی مذهب و قانون تعیین کننده نوع پوشش نیست نباید تصور کرد که مردم در انتخاب لباس آزادند و لباس آنان از هیچ معیار و ملاکی تبعیت نمی‌کند و هیچ بینشی حاکم نیست. لباس انسان نخست تابع فرهنگ جامعه اوست و سپس تابع سلیقه خود او. جامعه غربی با لباسی که بر تن دارد با ما سخن می‌گوید اگر به این سخن گوش دهیم فلسفه غرب را خواهیم شنید.

• بی‌حجابی چگونه به ایران آمد؟

یکی از ثمرات هجوم غرب به ایران همین تغییر لباس و رواج برهنگی در میان قشرهایی از جامعه بوده است و از آن در رژیم طاغوت تحت عنوان کشف حجاب و در این اواخر رفع حجاب یاد می‌شد و در حقیقت چیزی جز مبارزه با پوشش اسلامی و ترویج لباس غربی نبود. اجرای این برنامه محتاج دو شرط بود نخست یک زمینه فرهنگی و اجتماعی برای پذیرش لباس غربی و دوم یک عامل اجرا که زور داشته باشد و به اسلام اعتقاد نداشته باشد عامل دوم رضاخان بود. در جامعه ما در سال‌های قبل از ۱۳۱۴ که تغییر لباس را پذیرفتند همان کسانی بودند که فرهنگ غربی را پذیرفته بودند.

• مدهای گاوچرانی

در تاریخ بشر آمده است که انسان از وقتی ریسندگی و بافندگی را آغاز کرد به لباس‌های ساده قناعت نکرد و از پارچه‌هایی که می‌بافت سعی می‌کرد پوشش زیبایی برای خود درست کند به نظر می‌رسد که مدگرایی از نوعی حس افراطی بشر و برترجویی و جلب نظردیگران و دوری از تکراری بودن امور حاصل می‌شود این حس در همه افراد وجود دارد و حد متعادل آن بسیار پسندیده و موجب آراستگی ظاهر و باطن و گفتار می‌شود ولی اگر از حد اعتدال خود خارج شود می‌تواند موجب سردرگمی شود.

نباید فراموش کرد اغلب مدهایی که در کشور ما هست با آداب و رسوم ملی و مذهبی ما متناسب نیست و تمام آنها برداشت و کپی‌برداری غلطی از کشورهای غربی است. در ایران بسیاری از جوانان و حتی فرهیختگان به اصطلاح مدگرا از مدهای اوباش اروپا و آمریکا تقلید می‌کنند. به عنوان مثال: تیپ گاوچران‌های آمریکایی تیپ درجه یک و باکلاس در ایران می‌شود و یا مدل موی فلان حزب و گروه آلمان یا اروپا تیپ دانشجوی ایرانی می‌شود که این کارها نه عقلانی است و نه با آداب، دین و فرهنگ ما سازگاری دارد.

• مد چیست؟

تن آدمی شریف است به جان آدمیت

نه همین لباس زیباست نشان آدمیت

واژه مد در لغت به معنای سلیقه، اسلوب، روش و شیوه و ... به کار می‌رود و در اصطلاح عبارت است از روش و طریقه‌ای موقتی که براساس ذوق و سلیقه افراد یک جامعه و سبک زندگی از جمله شکل لباس پوشیدن، نوع آداب پذیرایی و معاشرت و تزئین و معماری خانه و ... را تنظیم می‌نماید. مد به تغییر سلیقه ناگهانی و مکرر همه یا بعضی از افراد یک جامعه اطلاق می‌شود و منجر به گرایش به انجام رفتاری خاص یا مصرف کالای خصوصی یا در پیش گرفتن سبکی خاص در زندگی می‌شود. حس زیبایی یکی از ویژگی‌های مخصوص انسان است که ریشه در فطرت او دارد و به اقتضای این امر از دیدن هرگونه زیبایی لذت می‌برد. خودآرایی و زینت به عنوان بخشی از حس زیبایی نه تنها آثار بسیاری در روح و روان فرد دارد بلکه موجب تعالی و رشد افراد جامعه نیز می‌شود، در مقابل پرهیز از خودآرایی و پریشانی و ژولیدگی چون با خواست فطری انسان در تعارض است به تدریج اثرات منفی بر روان او به جای می‌گذارد که افسردگی روحی و عدم تعادل روانی یکی از آنهاست. از آنجا که امور در نهایت به سلامت زندگی فرد و نظام اجتماعی زبان‌های جبران ناپذیری متوجه می‌سازد به همین دلیل در احکام اسلامی به شیوه‌های مختلف با این‌گونه رفتارها مقابله شده است.

• روانشناسی مدگرایی

معصومه غلامزاده میر، کارشناس روانشناسی در گفتگو با ما به بررسی مدگرایی پرداخت و گفت: بیشتر دخترانی که از پوشش‌های خاص استفاده می‌کنند در نهاد خانواده دچار مشکل هستند و ارتباط گرم و عاطفی با اعضای خانواده ندارند بنابراین به دلیل عدم ارضای روانی از سوی اعضای خانواده به سمت اجتماع سوق پیدا می‌کنند. خانواده به عنوان زیربنایی‌ترین و ریشه‌ای‌ترین نهاد تاثیرگذار در نوجوانان تاثیرات مهم و موثری می‌تواند داشته باشد بنابراین وجود اختلاف در خانواده‌های آشفته که روابط ناصحیح بین اعضا را ناخواسته در نوجوان درونی می‌کنند گرایش به ناهنجاری‌ها در بستر اجتماع نمود بیشتری پیدا می‌کند.

وی می‌افزاید: پدیده گرایش دختران هم به استفاده از پوشش‌های تنگ و بدن‌نما حرکتی برای ارضاء حس خودنمایی و جلب توجه دیگران است که زمینه‌ساز انحرافات اجتماعی و بزهکاری شده است.

این روانشناس اضافه می‌کند: زیبایی در هر جامعه و هر دورانی مورد توجه مردم است و خوب یا بد آن را نمی‌توان انکار کرد که همواره یکی از امتیازات افراد به شمار می‌رود. تا اینجا نه تنها هیچ مشکلی وجود ندارد بلکه اهمیت ندادن منطقی به آن بخصوص در میان جوانان نگران کننده هم است زیرا تجربه نشان داده است که آن دسته از جوانانی که به زیبایی و آراستگی خود اهمیت نمی‌دهند در معرض انواع بیماری‌های روحی و

روانی چون افسردگی قرار دارند و علاوه بر آن بیشتر در معرض خطرات اجتماعی و انحرافات قرار می‌گیرند اما این مسئله زمانی نگران کننده می‌شود و حتی در بسیار موارد شکل بیماری به خود می‌گیرد که از حالت عادی خود خارج شده و تمام فکر و ذهن یک فرد را به خود معطوف می‌کند به نحوی که در بسیاری از مواقع باعث بروز انواع بیماری و ناهنجاری می‌شود، برای مثال کسانی که بیش از اندازه به زیبایی خود اهمیت می‌دهند یا دچار اعتماد به نفس کاذب می‌شوند یا اینکه اعتماد به نفس خود را به شکل کامل از دست می‌دهند که هر دو حالت بسیار خطرناک است. خانم غلامزاده میر می‌گوید: از طرفی توجه به این معضل سبب می‌شود تا مهمترین و پراهمیت‌ترین مسئله زندگی جوانان این مسئله شود و آنان را از بسیاری از فعالیت‌های اجتماعی باز دارد و حتی نتیجه کلیه فعالیت‌های اقتصادی خودشان را صرف مدگرایی کنند. وی درباره علت گرایش افراطی جوانان به مدگرایی می‌گوید: این مسئله دلایل گوناگونی دارد اگر چه جوانان در تمام دنیا به این‌گونه معیارها توجه دارند اما جوانانی که در جوامع درحال گذر زندگی می‌کنند بیشتر در معرض این مسئله قرار دارند، به طوری که استفاده از بسیاری از مارک‌های معروف به اندازه‌ای که در این کشورها خریدار دارد در خود کشورهای تولید کننده اگر با این قیمت‌ها عرضه شود خریدار ندارد برای مثال در ایران ممکن است جوانی که در سطح زندگی متوسط و حتی متوسط رو به پایین قرار دارد مایل باشد که خود را با جدیدترین معیارهای مد و زیبایی منطبق سازد و در این راه از هیچ کوششی حتی تحت فشار گذاشتن خود یا خانواده‌اش هم دریغ نمی‌کند. این روانشناس ادامه می‌دهد: از طرفی افرادی که از اعتماد به نفس کمتری برخوردارند و علاوه بر آن هیچ مزیت فکری و عقیدتی ندارند سعی می‌کنند که بسیاری از ضعف‌های خود را با پوشیدن لباس‌ها و جواهرات گران‌قیمت و مد روز پنهان کنند و بدین وسیله خود را در معرض تحسین‌های دیگران قرار دهند.

• جعل هویت

دکتر حسینی جامعه‌شناس اجتماعی نیز براساس نوشته‌های یک جامعه‌شناس خارجی به نام "بوردیو" می‌گوید: مصرف در دوران جدید روندی است که در آن خریدار کالا از طریق به نمایش گذاشتن کالاهای خریداری شده به طور فعالی مشغول تلاش برای خلق و حفظ یک حس "هویت" است. به عبارت دیگر برخی افراد هویت چه کسی بودن خویش را امروزه از طریق آنچه که مصرف می‌کنند، تولید می‌نمایند و یا بهتر بگوییم "جعل هویت" می‌کنند. آیین قدم‌زنی یا پرسه‌زنی در حاشیه خیابان‌ها، محصول همین سرایت مراکز خرید به همه جاست.

وی می‌افزاید: شرایط جدید که می‌توان آن را در پرسه‌زنی در خیابان‌های بزرگ و پاساژها و مغازه‌ها به خوبی دید، هویت‌های جدید ساختگی است که خود را در قالب مصرف و مد نشان می‌دهد این افراد در یک طبقه اقتصادی و یا اجتماعی منزلتی ندارند.

این جامعه‌شناس با اظهار تاسف از پدیده مدگرایی و جعل هویت در میان برخی جوانان ایرانی می‌گوید: این قبیل افراد که در پشت مدگرایی هویت جعلی خودشان را پنهان می‌کنند به گونه‌ای رفتار می‌کنند که طبقه اجتماعی و اقتصادی آنان به سادگی قابل تشخیص نیست مگر آنکه به شناسنامه آنان مراجعه کنیم و تازه اگر هم شناسنامه‌اشان جعلی نباشد. در واقع آنها با لباس و آرایش پوچی که دارند فقط هویت خودشان را گم نمی‌کنند بلکه طبقه اجتماعی و فرهنگ خودشان را هم پنهان می‌کنند تا خود را کس دیگری جلوه دهند، شخصیت دیگری که آرزو دارند داشته باشند. وی می‌افزاید: افراد مدگر و جاعل هویت فقط در برهه خاصی از زندگی‌شان می‌توانند با نوع پوشش و آرایشی که دارند خود و شخصیت‌شان را پنهان کنند و بعد از ازدواج و تشکیل زندگی، خود واقعی و شخصیت حقیقی آنها نمود پیدا می‌کند. از سوی دیگر دکتر مصطفی اقلیما آسیب‌شناس اجتماعی نیز گرایش دختران به لباس‌های نامتعارف را به زیر بنای فرهنگی جامعه و نوع نگاه جامعه به زنان و دختران مرتبط می‌داند و می‌گوید: در جامعه‌ای که ارزش افراد به وضع ظاهر آنان شود دختران و زنان که از خصوصیت آنان نیاز به آراستگی و خودنمایی و زیبا بودن و جلب توجه مخالف است مجبور به استفاده از پوشش‌های خاص می‌شوند.

اقلیما در مورد معضلات اجتماعی و آسیب‌های روحی و روانی استفاده از پوشش‌های ناهنجار می‌گوید: بسیاری از دختران در این لباس‌ها احساس راحتی نمی‌کنند اما به اجبار جامعه که آنها را در این چارچوب می‌پسندد، مجبور به استفاده از این نوع پوشش‌ها می‌شوند و این خود موجب القای این حس می‌گردد که آنان آلت دست دیگران بوده و از خود هویت مستقلی ندارند، بنابراین دچار ناراحتی‌های روحی و عقده‌های روانی نسبت به جامعه و مردان می‌شوند. بسیاری از دختران برای اینکه بتوانند از پوشش‌های مد روز استفاده کنند رژیم‌های سخت غذایی می‌گیرند تا اندام مناسبی داشته باشند و در نتیجه دچار مشکلات جسمی و سوءتغذیه می‌گردند.

• سخن آخر

مد روز هرچه باشد، شلوار دمپا گشاد یا چسبان، مانتوی کوتاه یا چاک‌دار و کفش‌های گوناگون و غیره، بالاخره تغییر می‌کند اما باید شخصیتی داشت که تغییر نکند زیرا با تغییر شخصیت از نظر افراد جامعه هم طرد می‌شوید. مهم نیست که چه نوع لباسی می‌پوشید، آنچه که اهمیت دارد باطن شماست. اینکه چگونه فکر می‌کنید و چه رفتاری دارید. پس باید تلاش کنید خودتان باشید. خود بودن زیاد هم سخت نیست و از آنجایی که

دراین گزارش قصد نصیحت کردن نداریم همان طور که متوجه شدید به سراغ مسئولان نرفتیم بلکه از گفتگو با کارشناسان نوشتیم آنهایی که در بطن جامعه هستند و با من و شما هر روز سر و کار دارند. نظرات آنها منطقی و قابل توجه است. بیایید مدگرا نباشیم، مدل مورد نظر فروشندگان نباشیم، بلکه الگوی اخلاقی و رفتاری برای دیگران باشیم.

مد، تابلوی تبلیغاتی یک فرهنگ و خرده فرهنگ است، پس زمام فکر و عقل خود را در اختیار صاحب فرهنگی مدها قرار ندهیم. کار منطقی آن است که پیش از پیروی کورکورانه از مدها، به شناخت کافی درباره آنها دست یابیم، در غیر این صورت حرکتی انفعالی و بی پایه و تقلیدی کورکورانه شکل خواهد گرفت.

منبع : روزنامه رسالت

<http://vista.ir/?view=article&id=301780>

 vista.ir
Online Classified Service

جلوگیری از چروک و تا خوردن لباس

- چند نکته در نگه داری از لباسهای پشمی
 - لباسستان را با یک فرچه نازک و سخت تمیز نمایید.
 - جیبهای لباس پشمی را پس از استفاده خالی کرده و در جای سرد آویزان کنید.
 - لباسهای پشمی ای که چروک شده در بخار حمام قرار دهید تا چروکها برطرف شود و یا با پارچه ی نمودار و تنظیم درجه ی اتو روی شماره (۲) آنرا اتو کنید.
 - برای آنکه عمر لباسهای پشمی طولانی شود، پس از دو روز پوشیدن، یک روز از آنها استفاده نکنید.
 - در صورت خیس شدن لباسهای پشمی، موارد زیر را رعایت کنید:
 - الف) لباسها را روی بخاری، شوفاژ و یا در معرض آفتاب رها نکنید.
 - ب) در ماشین خشک کن آن را خشک نکنید.
 - ج) در جای صاف آن را پهن کنید و بگذارید با هوای اتاق خشک شود.
- نگه داری از مخمل و ابریشم
 - پارچههای مخمل و ابریشم اگر تا شوند و در کمد یا چمدان نگه داری شوند، خط می اندازند که جلوه و بافت پارچه از بین می رود، این پارچهها را دور یک استوانه بپیچید و تا نکنید.
- جلوگیری از چروک و تا خوردن لباس
 - هنگام تا زدن لباسها و قرار دادن آنها در چمدان برای اینکه مابین لباس، خط تا نیفتد، در محل تا، یک تکه دستمال یا کیسه فریزر بگذارید.

جوان و مدگرایی

شاید شما هم با این مساله روبرو شده‌اید که وقتی بعضی از جوانان به دلیل پوشیدن لباس‌های غیرمعمول و یا اصلاح و آرایش خاص موی سر و صورت و انجام دادن برخی رفتارهایی که با فرهنگ و رسوم اجتماعی ما همخوانی ندارد مورد اعتراض قرار می‌گیرند، عمل خود را به عنوان مد و مدگرایی توجیه می‌کنند.

جای شگفتی است که نه تنها برخی افراد به محض شنیدن چنین پاسخی قانع می‌شوند و از پی‌گیری موضوع خودداری می‌کنند، بلکه در مواردی هم مشاهده می‌شود که عده‌ای از آنان، بدون توجه به آثار و پیامد این قبیل رفتارها، درصددند که خود نیز از آن شیوه تبعیت کنند. روشن است که این قبیل تقلیدهای کورکورانه در موارد بسیاری، برای فرد و جامعه گرفتاری‌ها و مشکلات زیاد فرهنگی و اقتصادی ایجاد می‌کند. به گونه‌ای که در نتیجه بی‌توجهی به این مساله، گاهی اساس نظام اعتقادی و کيان نظام اجتماعی جامعه دچار خطر و انحراف می‌شود و به موازات سست شدن بنیان‌های اجتماعی، زمینه تسلط فرهنگی و به دنبال آن، تسلط سیاسی استعمارگران فراهم می‌شود.

به منظور آشنایی هرچه بیش‌تر اقشار مختلف مردم، به ویژه قشر جوان جامعه به مساله مد و نتایج و پیامدهای مدگرایی و نیز اهداف و نقشه‌های شوم مروجین پدیده

مدرساری در جهان نیم نگاهی به این بحث می‌افکنیم: بدان امید که همه اقشار جامعه اسلامی جهت حفظ سلامت سرمایه‌های فکری و اعتقادی خویش، ابعاد مختلف این مساله را با دقت مورد مطالعه قرار دهند. و راه چاره و مکانیسم مبارزه با آن را دریابند.

الف. مد چیست؟

واژه مد در لغت به معنای سلیقه، اسلوب، روش و شیوه و... به کار می‌رود و در اصطلاح، عبارت است از روش و طریقه‌ای موقتی که براساس ذوق و سلیقه افراد يك جامعه و سبك زندگی از جمله شكل لباس پوشیدن، نوع آداب پذیرایی و معاشرت و تزیین و معماری خانه و... را تنظیم می‌نماید.

(۱)

بنابراین، می‌توان گفت: مد به تغییر سلیقه ناگهانی و مکرر همه یا بعضی از افراد يك جامعه اطلاق می‌شود و منجر به گرایش به انجام رفتاری خاص یا مصرف کالای به خصوصی یا در پیش گرفتن سبکی خاص در زندگی می‌شود.

از بررسی ابعاد مختلف حیات اجتماعی بشر می‌توان گفت: پدیده مد اولاً، همیشه در تاریخ بشر بوده است و منحصر به دوره معاصر نیست. ثانیاً، هرگاه این پدیده در هر دوره‌ای از تاریخ آگاهانه و با گزینش و انتخاب و با توجه به فرهنگ و چارچوب‌های فکری و اعتقادی جامعه صورت گرفته نه تنها موجب پیدایش نارسایی‌های فرهنگی و اجتماعی نشده بلکه به عنوان يك دست‌آورد اجتماعی، به نوبه خود به رشد و تعالی فرهنگ و تمدن جوامع کمک‌های زیادی نموده است و زمینه آراستگی مناسب جنبه ظاهری زندگی مردم و افراد را فراهم کرده است. در يك کلام، مدگرایی مثبت،

به معنای اقتباس از پیشرفت‌های اجتماعی دیگران و به کار بردن دستاوردهای مثبت تمدنی دیگران، ضمن برطرف ساختن زشتی‌ها و کاستی‌های حیات اجتماعی، از دچار شدن زندگی انسان‌ها به يك نواختی خسته کننده پیش‌گیری کرده و روز به روز بر استحکام بیش‌تر پایه‌های زندگی دسته‌جمعی آن‌ها کمک نموده و از پدیدآمدن رفتار و شیوه‌های ناخوشایندی که موجب دوری و یا نفرت و انزجار افراد از یکدیگر می‌گردد جلوگیری به عمل می‌آورد.

ب. ریشه‌های مدگرایی:

آفرینش انسان به گونه‌ای است که همواره او از حالت يك نواختی گریزان بوده و در مقابل، همیشه از تحول و نوآوری و تنوع در شکل و شیوه زندگی استقبال می‌کند. این تمایل در حالت عادی و در صورتی که پذیرش تحول و نوآوری از روی آگاهی و به صورت تدریجی آرام صورت پذیرد، ظاهر زندگی آدمی را خوشایند و دلپذیر می‌سازد. بنابراین، می‌توان گفت میل به خودآرایی و زیباسازی محیط زندگی امری فطری است که به برکت آن هم زمینه آراستگی صورت ظاهری محیط زندگی انسان فراهم می‌گردد و هم انگیزه تعالی و تداوم زندگی اجتماعی و روابط صحیح انسانی تقویت می‌شود. و بدین‌سان عواملی که موجب ایجاد نفرت و انزجار افراد از یکدیگر و یا موجب یکنواختی زندگی بشر می‌شوند از محیط حیات اجتماعی دور شده و جنبه‌های مثبت کمال‌خواهی و زیبایی دوستی فطری انسان روز به روز شکوفاتر می‌گردد.

البته از این نکته نیز نباید غافل شد که گرچه یکی از جلوه‌های کمال‌جویی و زیبایی دوستی انسان به ویژه در دوره جوانی توجه به زیبایی ظاهر است اما باید مراقب بود که این فرایند، از حالت طبیعی خود خارج نشود. زیرا همه استعدادهای فطری اگر از حالت طبیعی و معقول خود خارج شوند، جنبه انحرافی پیدا کرده، آثار سوپی به بار می‌آورند. به عنوان مثال میل به خودآرایی، که ریشه در کمال‌جویی و زیباسازی فطری انسان دارد، اگر از روی غفلت و یا در نتیجه افراط و تفریط یا تحت تاثیر القائنات غلط عوامل جانبی از مسیر طبیعی و درست خود خارج شود، سر از اموری چون خودنمایی، فخر فروشی، خودپرستی و مدپرستی و... در می‌آورد. عواملی که هر يك از آن‌ها به نوبه خود، موجب پیدایش انواع نارسایی‌ها و هوس‌بازی‌ها و رقابت‌های غلط و اسراف و تبذیرها خواهد شد و انسان را به حیوانی پست تبدیل خواهد کرد.

بنابراین در تبیین ریشه مدگرایی می‌توان گفت که پیروی از مد و زیبایی‌خواهی و تنوع‌پسندی ریشه در نهاد انسان دارد که نیازهایی چون تنوع و زیباخواهی و کمال‌جویی فطری منشا اصلی آن محسوب می‌شود. اما صورت‌های افراطی رایج این گرایش، که تحت عنوان مدپرستی شناخته می‌شود، در نتیجه جهل و ناآگاهی و ضعف ارزش‌های معنوی و تبلیغات وسیع دشمنان و خودباختگی و تقلید کورکورانه از دیگران و یا آلوده شدن به رذایلی چون خودنمایی، فخرفروشی، احساس حقارت و خود کم‌بینی و... پیش می‌آید که برای افراد جامعه بسیار خطرناک است و باید از آن پرهیز نمود.

ج. اسلام و مدگرایی

به يك بیان، رسالت اسلام به عنوان يك مکتب کامل الهی، پاسخ‌گویی صحیح به تمام خواست‌های فطری و نیازهای اصیل انسانی است. بر این اساس، در مجموعه تعالیم اسلامی از جمله در آیات قرآنی به مسأله زینت و جمال و زیبایی عنایت خاصی مبذول شده است. از تامل در این بخش از معارف اسلامی، چند اصل کلی بسیار مهم مربوط به موضوع خودآرایی و زینت‌به دست می‌آید:

۱. حس زیبایی یکی از ویژگی‌های مخصوص انسان است که ریشه در فطرت او دارد و به اقتضای این امر از دیدن هرگونه زیبایی لذت می‌برد. بی‌تردید منشا تمام هنرهای انسانی همین حس است که در هر دوره موجب به وجود آمدن يك سلسله دست‌آوردهای ارزشمند هنری می‌شود. بنابراین، استعداد و درک زیبایی از جمله مواهب به ودیعت نهاده شده در وجود انسان است که به برکت آن، وی قادر است از طریق مطالعه و تامل در ظرافت‌های زیبای نظام آفرینش، زمینه کمال روحی و معنوی خود را فراهم سازد.

۲. خودآرایی و زینت‌به عنوان بخشی از حس زیبایی، نه تنها آثار بسیاری در روح و روان فرد دارد بلکه موجب تعالی و رشد افراد جامعه نیز می‌شود. در مقابل، پرهیز از خودآرایی و پریشانی و ژولیدگی چون با خواست فطری انسان در تعارض است، به تدریج اثرات منفی در روان او به جای می‌گذارد که افسردگی روحی، عدم تعادل روانی و بی‌توجهی به نعمت‌ها و سرکوبی علائق طبیعی و... از جمله آنهاست. از آنجا که این امور، در نهایت به سلامت زندگی فرد و نظام اجتماعی زیان‌های جبران ناپذیری متوجه می‌سازد لذا، در احکام اسلامی به شیوه‌های مختلفی با این‌گونه رفتارها مقابله شده است. به عنوان مثال، در سیره اولیاء الهی همواره با این منطق غلط ناآگاهان که پرهیز از خودآرایی را دلیل وارستگی از قید نفس و بی‌اعتنایی به زخارف دنیوی به حساب می‌آورند به طور جدی برخورد شده است. زیرا، این کار علاوه بر این‌که موجبات نفرت دیگران را فراهم می‌آورد، با اصل عزت نفس و کرامت و منزلت انسانی همخوانی ندارد. مولی‌الموحدين علی‌علیه السلام می‌فرمایند: «التجمل من اخلاق المؤمنین» (۲) خودآرایی از ویژگی‌های خاص انسان‌های مؤمن است.

۳. در رهنمودهای پیشوایان اسلام در مورد خودآرایی به موارد زیادی تصریح و تاکید شده است که از جمله آنهاست: لباس تمیز و آراسته، شانه کردن موی سر و صورت، نظافت بدن، خوشبو کردن بدن و لباسها، پرهیز از کارهایی که دهن شان انسان مؤمن است و...

۴. هرچند اسلام توصیه به خودآرایی دارد، اما هرگز این امر را منحصر به زینت ظاهر نمی‌کند بلکه آراستگی به فضایل معنوی و اخلاقی را که زمینه‌ساز سعادت و کمال روحی او هستند. مهم‌تر از آراستگی ظاهر می‌شمارد. به عبارت دیگر، اسلام با تعالیم حیات‌بخش خود نخست به ایجاد اعتدال در اخلاق و فضیلت‌های روحی می‌پردازد و پیروان خود را به درك زیبایی‌های مافوق عالم ماده رهنمون می‌کند، و آنان را از گرفتارشدن به هرگونه سطحی‌نگری در این مساله نجات می‌بخشد. در عین حال، تلاش می‌کند که افراد فقط به زینت ابعاد ظاهری جسم و محیط زندگی خود نپردازند. در اشاره به چنین واقعیتی علی‌علیه السلام می‌فرماید: «زینة البواطن اجمل من زینة الظواهر» (۳) زینت درونی از زینت ظاهر بسیار زیباتر است. چه، هم از نظر تاثیر و هم از نظر ماندگاری، زینت درونی در کمال حقیقی انسان مؤثرتر است.

۵. گرچه در مجموعه تعالیم اسلامی به خودآرایی توصیه و تاکید فراوان شده است اما به جهت در امان ماندن از عوارض منفی افراط و تفریط در خودآرایی و مدگرایی، حدود و چارچوب خاصی نیز برای آن تعیین شده است. به عنوان مثال، تاکید شده است که وسیله خودآرایی یا محیط‌آرایی اولاً، باید حلال باشد و از راه مشروع تهیه شود. ثانیاً، سبب اسراف در سرمایه‌ها و استعداد نباشد. ثالثاً، از هرگونه شائبه تجمل‌پرستی و جنبه خودنمایی داشتن بری باشد. رابعاً، به گونه‌ای نباشد که زمینه تحريك هواهای نفسانی و امیال جنسی دیگران را فراهم کند. خامساً، به صورت تقلید کورکورانه از دیگران انجام نگیرد و... در يك كلام از بررسی تعالیم اسلامی به دست می‌آید که اسلام نه تنها خودآرایی را منع نمی‌کند بلکه به شیوه معقول و منطقی بر آن تاکید می‌کند. در عین حال، همیشه و در همه حال، از افراط و تفریط در هر چیزی منع می‌کند. (۴)

پی‌نوشت‌ها:

۱. فرهنگ معین، ج ۳، ص ۳۹۵۷

۲. شرح غرر و درر آمدی، ج ۱، ص ۳۰۷، حدیث ۱۱۷۵

۳. پیشین، ج ۴، ص ۱۱۷، حدیث ۵۵۰۳

۴. جهت اطلاع بیشتر رجوع کنید به: آیین بهزیستی اسلام، ج ۲ و ۴ مراجعه فرمایید.

سید صادق سیدنژاد

منبع : بنیاد اندیشه اسلامی

<http://vista.ir/?view=article&id=206717>

 vista.ir
Online Classified Service

جین پوش هستید؟

شلوار جین یکی از متداول‌ترین پوشش‌هایی است که مورد استقبال جوانان قرار می‌گیرد.

چراکه این نوع شلوار با همه جنس لباس مطابقت دارد و به اصطلاح همه‌جاپوش است؛ می‌توانید شلوار جین را در خانه، محل کار و گردش‌ها و مهمانی‌های غیررسمی بپوشید؛ البته تهیه شلوار جین دلخواه چندان

ساده نیست و باید وقت صرف کرد و به نکات متعددی نیز توجه داشت.
گفتن اینکه سال بعد چه نوع شلوار جینی مد خواهد شد، مشکل است؛
بنابراین به دنبال جین‌هایی بگردید که زود از مد نیفتند. در زیر به بررسی ۳
مدل از این نوع شلوارها می‌پردازیم:

(۱) جین‌های آبی اصل:

از شلوارهای کار زیر و با دوام ساخته شده و اکنون فراگیرترین لباسی است
که می‌توانید داشته باشید.

(۲) جین‌های آبی که مقداری کمرنگ شده:

این نوع جین، غیررسمی‌تر از هر نوع دیگر بوده و می‌توان آن را همراه یک
کت اسپرت و پیراهن شیک بر تن کرد.

(۳) جین‌های چروک:

نوع سنگ‌شور شده فئوه‌ای یا جین چروک آبی. این مدل شیک‌تر از انواع

معمولی جین بوده و همه پوش‌تر و معمولاً مطابق مد است.

رنگ‌های تندتر مانند قرمز، مشکی و سفید محدودیت زمانی داشته و همیشه مد نیستند.

در ضمن، توجه کنید که چه وقت قرار است آن را بپوشید. برای مثال، اگر در محل کار فقط کت و شلوار می‌پوشید، ممکن است شلوار جین خود را
صرفاً برای قدم‌زدن اطراف منزل یا گردش استفاده کنید که این به معنای داشتن محدودیت‌های کمتر موقع انتخاب نوع و ظاهر شلوار است.
با وجود این، اگر محیط کاری شما غیررسمی است و پوشیدن شلوار جین در آن مجاز است، ممکن است بخواهید همیشه جین بپوشید که در این
صورت، باید در انتخاب شلوار دقت بیشتری کرده و معیارهای مهم‌تری را در نظر بگیرید. در هر دو حالت مطمئن شوید که شلوار جین شما با
کفش‌ها یا پوتین‌هایتان همخوانی داشته باشد.

به علاوه، چون شلوارهای جین ممکن است آب رفته و کوچک شوند، بهتر است که کمی قد آنها را بلندتر انتخاب کنید. وضعیت تن‌خور شلوار را
در نظر بگیرید؛ بهترین روش برای تشخیص تن‌خور شلوار جین این است که آن را به‌طور آزمایشی بر تن کنید؛ کمی با آن در فروشگاه قدم زده و
میزان حجم جیب و راحتی‌اش را هنگام نشستن بررسی کنید.

ببینید آیا دسته کلید یا کیف‌تان در جیب آن‌جا می‌شود یا باعث ایجاد گرما یا خارش در بدنتان نمی‌شود؟

همچنین باید آن را با کمربندی که همیشه می‌بندید، امتحان کنید. در نهایت، شلوار را با کفش‌هایی که همیشه می‌پوشید، امتحان کنید و ببینید
که شلوار خوب روی کفش قرار می‌گیرد یا خیر. در واقع انتهای پاچه شلوار، باید با قسمت بالایی کفی کفش هم‌تراز باشد.

▪ مراقبت از شلوار جین

- پیش از کوتاه کردن قد شلوار، آن را بشویید.

- شلوار را پشت و رو بشویید. اولین باری که می‌خواهید شلوار جین خود را بشویید، آن را جدا از لباس‌های دیگر شسته و دفعات بعد هم بهتر
است برای حفظ رنگ و ظاهر کلی، آن را پشت رو کرده و سپس بشویید.

- آن را در ماشین خشک‌کن نیندازید و برای خشک‌کردن روی بند یا روی پایه‌های مخصوص قرار داده و مطمئن شوید که تانخورده باشد.

منبع : همشهری آنلاین

<http://vista.ir/?view=article&id=100757>

چرا آقایان از کراوات استفاده میکنند؟

هر لباسی که میپوشیم در جای خود یک تاثیر و خاصیتی دارند به نظر شما کراوات بجز احساس خفگی در انسان خاصیت دیگری میتواند داشته باشد؟ اگر برای اینکه دو طرف یقه به یکدیگر برسد و کاملاً بسته شود از کراوات استفاده میشود این کار کاملاً غیر ضروری است، زیرا با دکمه نیز میتوان این کار را انجام داد.

میخواهید باور کنید، میخواهید باور نکنید، که ترکها نیز در فرهنگ استفاده از کراوات نقش داشتند.

در سال ۱۶۶۰ عثمانی ها برای پاکسازی اردوگاههای اتریش یک گروه سرباز از کرواسی به پاریس فرستادند. این سربازان به حضور پادشاه رفتند. آنها به یقه های خود دستمالهای رنگی بسته بودند، این دستمالها به شکل دستمالهایی بود که رومانی ها برای گرم نگه داشتن گلو و تارهای صوتی

خود از آنها استفاده میکردند. پادشاه بسیار پسندید و حتی خود نیز استفاده میکرد. نام کراوات نیز از (croat) ، کرواسی گذاشته شده است. مدت زمان زیادی نگذشت که در انگلستان به صورت یک مد نفوذ کرد. هیچ فرد شیک پوشی بدون استفاده از کراوات احساس خوبی نداشت. در آن زمان آنقدر کراوات را بالا و محکم میبستند که برای نگاه کردن به اطراف مجبور به تکان دادن تمام بدن خود میشدند. در طول صدها سال مدل کراوات به انواع مختلف تغییر پیدا کرد و از ۱۰۰ مدل بیشتر مدل گره زدن و بستن آن تغییر کرد. و حتی برای بستن کراوات کتابهایی نیز نوشته شد.

از سال ۱۹۶۰ کراوات در نظر جوانان از چشم افتاد و مد آن کم شد اما در سال ۱۹۷۰ دوباره استفاده از کراوات رایج گردید.

هنگامی که روسا در محل کار از کراوات استفاده مینمودند بقیه کارمندان نیز مجبور به استفاده شدند.

به طور عمومی گره کراوات را از طرف باریک آن میکشند و باز میکنند. اما حالت صحیح آن این است که چطور کراوات را میبندیم برای باز کردن آن از حرکات بر عکس باید استفاده شود. معمولاً افرادی که در نگهداری کراوات بسیار دقت دارند و در واقع متخصص این کار شده اند، بعد از باز کردن کراوات آنرا به دو قسمت تقسیم نموده و به دور انگشت خود به صورت کمربند میپیچانند سپس انگشت خود را در آورده و تمام شب به همان صورت باقی میماند. در این حالت آهار کراوات از بین نمیرود.

حتی اگر روی کراوات لکه ای هم ایجاد شود هرگز آنرا به خشکشویی برای شستشو ندهید.

منبع : شبکه خبری تی آر

<http://vista.ir/?view=article&id=121491>

 vista.ir
Online Classified Service

چرا باید به ظاهر خود اهمیت دهیم؟

آیا ظاهر آنقدرها که میگویند در حیطه شغلی، رمانتیک و تاثیر گذاشتن بر روی دیگران، مؤثر است؟

مطمناً!!!

از نظر علمی ثابت شده افرادی که شناختی از شما ندارند، از روی ظاهر شما در عرض ۳۰ ثانیه در مورد شخصیتان نتیجه گیری می کنند. این ارزشیابی در مدت زمان بسیار کوتاهی به صورت ناخواسته در ذهن شکل می گیرد. دانشمندان معتقدند که به ترتیب موارد زیر درمورد دیگران، توجه فرد را به خود جلب می کنند: رنگ پوست، جنسیت، سن، رفتار (قد، حرکات بدن)، ظاهر، ارتباط مستقیم چشمی، و طرز صحبت کردن.

در مورد ۳ گزینه اول ما هیچ کاری نمی توانیم انجام دهیم؛ اما می توانیم با انکا به یافته های علمی موارد دیگر را به نفع خود تغییر داده و تصور ذهنی دیگران را در مورد خود تغییر دهیم.

از آنجایی که ۸۰٪ از چیزی که دیگران در مورد ما می بینند به طرز لباس پوشیدن مان بر می گردد، در این مقاله در مورد این مطلب توضیح داده خواهد شد:

(۱) هیچ گاه با پیراهن آستین کوتاه، از کراوات استفاده نکنید. پیراهن های آستین کوتاه، لباس های درجه دو محسوب می شوند. اگر یونیفورم رسمی شغلی شما به این شکل باشد، و یا مدیر یک رستوران باشید، پوشیدن این لباس اشکالی ندارد اما اگر می خواهید یک تصویر حرفه ای از خود به جای بگذارید، بهتر است از پوشیدن پیراهن آستین کوتاه خودداری کنید.

(۲) یکی از مهمترین اجزاء اساسی پوشش یک مرد را کفش هایش تشکیل می دهند. کفش هایتان باید تمیز باشند، برق بزنند، ظاهر آراسته ای داشته باشند و مناسب مکانی که در آن هستید باشند. اگر کت شلوار می پوشید حتماً باید کفش های مردانه بندی به پا کنید. یک کفش را برای چند روز پشت سر هم نپوشید و زمانیکه از آنها استفاده نمی کنید، قالبشان را درون آنها قرار دهید.

(۳) در مورد شلوار باید گفت که آنقدر باید بلند باشد که جوراب هایتان را بپوشاند و جوراب هایتان هم باید آنقدر بلند باشند که وقتی پاهایتان را روی هم می اندازید، ساق پا مشخص نشود. شلوار، اگر یک تای کوچک روی پا بخورد به اندازه کافی بلند است. سر آستین و پاچه های شلوار نیز باید مرتب و منظم باشند. پاچه های مرتب هنگام نشستن شما را در وضعیت بهتری قرار می دهند و سر آستین های مناسب سنگینی و وقار شما را افزایش می دهند.

(۴) هیچ گاه هم از کمربند دور کمری و کمربندهای پیش سینه دار با هم استفاده نکنید. این کار شما را قدری نامطمئن جلوه می دهد.

(۵) جوراب باید با شلوار همخوانی داشته باشد.

(۶) کمربند باید با کفش همخوانی داشته باشد.

(۷) کراوات باید تا خط کمربند پایین بیاید. این امر اختیاری نیست و هیچ بحثی در مورد آن پذیرفته نمی شود. اگر کراوات از اندازه طبیعی خود کوتاهتر باشد، شما را یک فرد ناآگاه جلوه می دهد.

(۸) گره کراوات زمانی خوب به نظر می رسد که بعد از گره، یک "فرو رفتگی" محسوس ایجاد شود. گره کراوات و سایر آویزهای زینتی که به کراوات متصل می شوند، دمده شده اند.

(۹) پوشیدن جلیقه نشانگر قدرت بیشتر است. باید توجه داشته باشید که آخرین دکمه کت یا جلیقه لزوماً نباید بسته شود. این امر از زمان ادوارد هفتم مد شد. او وزنش افزایش پیدا کرد، نمی توانست دکمه هایش را ببندد و بنابراین این کار را مد کرد.

کت های رسمی یک تا سه دکمه دارند. کت هایی که بیش از سه دکمه دارند، قدری امروزی تر بوده و بیشتر جنبه مد را داشته و آن اصالت خود را از دست می دهند و بیشتر برای وقایع اجتماعی معمولی مناسب هستند تا یک ملاقات مهم کاری. در کت هایی که شامل دو دکمه هستند، فقط دکمه اول بسته می شود.

در کت های سه دکمه، یا می توانید تنها دکمه وسط را ببندید و یا دکمه اول و دوم. برخی از متجددین کرانه باختری از این سه دکمه، تنها دکمه بالایی را می بندند!

کت هایی که ۴ دکمه و یا بیشتر دارند طوری طراحی شده اند که در آنها باید حتماً دکمه آخر نیز بسته شود. اگر دکمه آخر به راحتی بسته شد، که باید آنرا ببندید، اما اگر باعث کشیدن پارچه شود، بهتر است که آنرا باز بگذارید.

نوع دیگر کت های مردانه دارای دکمه های بیشتری هستند و از نوع اولیه قدری رسمی تر به نظر می رسند. در این مدل دکمه ها در دو تا سه ردیف

عمودی قرار می‌گیرند. آنها بر اساس دکمه‌هایی که روی آنها به کار رفته، در سه گروه قابل تشخیص می‌باشند: ۲/۴ و ۱/۴ و ۲/۶. شماره اول مربوط به تعداد کل دکمه‌های جلویی است و شماره دوم مربوط به سوراخ دکمه‌های کاربردی است. نتیجتاً به این معناست که لازم نیست از تمام دکمه‌هایی که می‌بینی، استفاده کنی و تمام آنها را ببندی. در کت‌های ۲/۴ و ۲/۶ معمولاً دکمه بالایی و وسطی بسته می‌شود، اما دوک‌های انگلیسی اغلب دکمه آخر را می‌بستند و با این کار سینه هاپهن تر و پایین تنه بارک تر شده و چهره مردانه تری به فرد داده می‌شود.

چرا آقایون ترجیح می‌دهند که آخرین دکمه کت، جلیقه، و یا ژاکت خودشان را باز بگذارند؟ ادوارد هفتم، پسر ملکه ویکتوریا (۱۸۴۱-۱۹۱۰) مدت زمان پادشاهی ۱۹۱۰-۱۹۰۱ او آنقدر وزنش زیاد بوده که به هیچ وجه نمی‌توانست آخرین دکمه لباس هایش را ببندد یا اگر بخواهیم کمی لطافت تاریخی به خرج دهیم، می‌توانیم بگوییم که پادشاه می‌رفته این کار را انجام دهد. اتباع او این کار را به صورت یک مدل مد جدید نشان می‌دادند و از آن زمان به بعد اغلب آقایون چنین مدی را در پیش گرفتند و امروزه آخرین دکمه‌های کت اصلاً طوری طراحی نمی‌شوند که بتوان آنها را بست.

شاید هم ایده نیستن آخرین دکمه کت از نیم تنه‌های بلند گرفته شده باشد؛ آنها آنقدر بلند بودند که اگر آخرین دکمه‌ها بسته می‌شد، فرد به سختی می‌توانست راه برود. به همین دلیل افرادی که از چنین کت‌هایی استفاده می‌کردند، ترجیح می‌دادند که آخرین دکمه آنها باز بگذارند. (۱۰) آستین کت‌ها رسمی و اسپورت باید طوری طراحی شده باشد که در حدود ۴/۱ تا ۲/۱ سانت از سر آستین پیراهنی که در زیر آن پوشیده می‌شود را نشان بدهند.

ما در یک دنیای پیچیده و شلوغ زندگی می‌کنیم که افراد با ملاحظه در موقعیت‌ها و مجالس مختلف سعی می‌کنند به صورت شکل لباس بپوشند. در یک کلام می‌توان گفت که درست لباس پوشیدن، یعنی احترام گذاشتن به خود و دیگران.

منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=319093>

 vista.ir
Online Classified Service

چشم و هم چشمی جوانان در نمایش تجدد!

نگهداری از حیوانات برای بسیاری از انسان‌ها امروزه به امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر تبدیل شده است. اغلب انسان‌هایی که به نگهداری و مراقبت از حیوانات می‌پردازد از شرایط روحی و روانی خاصی برخوردارند و می‌توان گفت خلق و خویی متفاوت از دیگران دارند.

یکی از مهمترین عواملی که باعث چنین اتفاقی در این افراد می‌شود که گاه حیوانات را از بچه‌های خود بیشتر دوست دارند، غلبه حس تنهایی در وجود آنهاست. این موضوع بهانه‌ی بود تا به اتفاق علی حشمت روانشناس به بررسی علل نگهداری حیوانات در منازل بپردازیم.

گریز از تنهایی، شاید این اولین و آخرین گزینه‌ی باشد که در ذهن من و بسیاری دیگر در خصوص علت نگهداری حیوان از سوی افراد شکل می‌گیرد. شما با من هم نظرید؟

بطور کلی هنوز بسیاری از علل نگهداری حیوانات در خانواده‌ها مشخص و معلوم نیست، اما نمی‌توان تنها به همین علت بسنده کرد. آنچه مسلم

است اینکه اکثر خانواده‌ها برای گریز از نوعی تنهایی به نگهداری حیوان رو می‌آورند. در بسیاری از خانواده‌ها این حیوانات از بچه هم دوست‌داشتنی‌تر و عزیزترند.

البته چنین خانواده‌هایی که حیوان نگهداری می‌کنند اغلب فرزندی ندارند. بطوری که امروزه این روند علاقه به نگهداری حیوان در کشورهایی که مردم تمایلی به ازدواج کردن ندارند، روبه افزایش است. مثل کشورهایی چون سوئد و تایلند. در کشورهایی هم که جمعیت جوان کمتری دارند و بافت پیر دارند مثل ژاپن هم، چنین علاقه‌یی به حیوانات وجود دارد.

به تنهایی اشاره کردید، آیا این احساس تنهایی در خانه و خانواده است که انسان را به کشش به سمت حیوان ترغیب می‌کند؟ بیشتر مردم در تصورات خود بر این باورند که تنهایی يك نوع بیشتر وجود ندارد و آن هم در صورتی است که عزیزی پیرامون شما نباشد. حال می‌خواهد او زنده نباشد یا از روز اول این عزیز فرد را ترك کرده و فرد مجبور بوده تك و تنها زندگی کند و بزرگ شود. اما به نظرم این طرز تعریف و تفکر که متأسفانه طرز تفکر بسیاری از مردم هم هست ناقص است.

از نظر علم روانشناسی تنهایی گوشه و زوایای بسیار دارد. اما چون تا به حال انسان‌ها به این فکر نکرده‌اند که نوع دیگر تنهایی هم امکان دارد، به آن پی نبرده‌اند. یکی از شایع‌ترین انواع تنهایی شکلی است که در آن خانواده‌یی توانایی فرزند داشتن ندارد. بنابراین خانواده محروم از فرزند برای نجات از این تنهایی چند راه پیش روی خود می‌گذارند.

یعنی به دنبال فرزندخوانده نمی‌روند؟

مسلم است که چنین چیزی یعنی گرایش به حیوان و نگهداری آن در مراحل بعدی انجام می‌شود. اقدامات درمانی و کودکی را به فرزند قبول کردن در درجه اول قرار دارد. اما به هر حال وقتی هم تصمیم به نگهداری حیوان می‌گیرند، تمامی توجهات خود را به او مبذول می‌دارند، نگهداری حیوانات در منازل یکی از فراگیرترین متدهای حل معضل تنهایی به حساب می‌آید.

بسیاری از مردم در هر کشوری به این مساله روی می‌آورند تا بلکه گوشه‌یی از تنهایی خود را پوشش دهند. در واقع این افراد جایی برای ابراز محبت ندارند و به این طریق سعی می‌کنند مشکل را برطرف کنند.

اما این موضوع در کشور ما بسیار کمرنگ است و خانواده‌ها برای رفع مشکل نداشتن فرزند کمتر چنین کاری می‌کنند.

دو دلیل شاید در جامعه ما باعث این موضوع است. عامل اصلی اعتقادات مذهبی ماست که در خانواده‌های ما بخاطر پایبندی به دین چنین کاری حتی به ذهن افراد هم وارد نمی‌شود و دوم ترس از بیماری و آلوده شدن محیط زندگی است که باعث می‌شود نگهداری حیوان در کشور ما نزد خانواده‌ها فرضیه‌یی مطرود باشد.

نگهداری حیوان خانگی در کشور ما روز به روز در حال رشد است. دلیل این موضع چیست؟

اگر دقت کرده باشید اکثر کسانی که حیوان نگهداری می‌کنند جوانانی هستند که بیشتر از آنچه ماهیت اصلی نگهداری و ارتباط با حیوان است، نمایش دادن حیوان و نشان دادن تجدد و يك کلاس فرهنگی مدنظر آنهاست.

متأسفانه بسیاری داشتن سگ و گربه‌های پشمالو را يك کلاس و تجدد می‌دانند و برای نشان دادن آنها هر روز دقایقی با حیوانشان به بیرون می‌آیند. در صورتی که نمی‌دانند بسیاری از بیماری‌ها به واسطه همین بیرون آمدن حیوان خانگی به وجود می‌آید. شاید زیاد صحیح نباشد که این موضوع را بسط دهیم و همه آنها را که به نگهداری حیوان رو می‌آورند را دارای چنین عقیده و اعتقادی بنامیم.

اما متأسفانه همانطور که گفتم تعداد بسیاری از جوانان ما بی‌آنکه حداقل اطلاعاتی از نگهداری يك حیوان، مشکلات و بیماری‌های حیوان و شناخت شخصیتی حیوان داشته باشند مبادرت به این کار می‌کنند. این چشم و هم چشمی به وجود آمده در بین جوانان آنقدر پیش رفته که حتی من چند نفری را هم می‌شناسم که گربه‌های خیابانی را با هدف نگهداری به خانه می‌آورند و با يك بار شستن آن حیوان و شانه کردن موهایش فکر می‌کنند دارای کلاس و متجدد شده‌اند.

از نگهداری سگ و گربه حرف زدید، در صورتی که در کشور ما بیشتر از سگ و گربه گرایش به انواع پرندگان بیشتر است.

بله، این موضوع نیز بخاطر همان پایبندی به اعتقادات مذهبی ما صورت گرفته چرا که در دین ما سگ حیوانی نجس است. بنابراین مردم ما کمتر از پرندگان به این دو حیوان بها می‌دهند. یکی از عوامل مهم که این موضوع را سبب می‌شود، حس هنرمندی و علاقه به هنر ایرانیان است که از جته زیبا و صدای خوش بعضی پرندگان لذت می‌برند.

البته در میان پرندگان هم علاقه به قناری و کبوتر در کشور ما بیشتر است.

منبع : روزنامه اعتماد

<http://vista.ir/?view=article&id=221589>

vista.ir
Online Classified Service

چطور مواظب کفش هایمان باشیم

آقای حسن ضیافت از ارومیه؛ «ما در خانه تعدادی کفش داریم که متعلق به اینجانبان و خانواده می باشد که وقتی آن را در جاکفشی می گذاریم، چند بار پرت و به آدم برخورد و باعث ناراحتی شده، نگهداری کفش چطور باشد که پرت نشود؟»

آقای حسن ضیافت، پرتاب کفش و افتادن آن چه به زمین و چه به هوا و چه به صورت مستقیم چیزی طبیعی است و در بسیاری از کشورها دیده شده و اصلاً جای نگرانی نیست. و اصولاً جای نگرانی کفش محلی است که آن کفش به آنجا می خورد. در قاهره، پاریس، بغداد و نیویورک و حتی دوی بارها دیده شده که افرادی کفش شان را پرتاب کرده یا خودشان هم با همان کفش پرتاب شده اند، به همین دلیل برای نگه داشتن کفش و پرتاب نشدن آن چند نکته را در نظر بگیرید.

اولاً، باید کفش را در محلی نگهداری کنید که اگر سهواً یا عمداً پرت شد، به طرف خارج پرت شود، نه به طرف داخل. برای این کار می توانید کفش کن را جایی نزدیک به بیرون بگذارید و برای احتیاط بیشتر بند کفش هایی را که

ممکن است در داخل خانه باشد به همدیگر ببندید و همچنین در خانه بیشتر سعی کنید پابرهنه باشید یا از حضور آدم های پابرهنه بیشتر استفاده کنید و اصولاً کفش کن را در محلی که امکان پرت شدن کفش زیاد است، مثلاً در مجاورت تلویزیون قرار ندهید.

دوماً، هنگامی که مهمان و فامیل و به خصوص آشناهای محلی می آیند، سعی کنید کفش ها را جلوی دست و پا نگذارید. در بسیاری موارد قبل از آمدن مهمانان آشنا حتماً باید کفش های غریبه و صاحبان آنها را از محل خارج کنید یا سعی کنید از کفش های سبک و با قابلیت پرتاب پایین استفاده کنید. اما در صورتی که مهمان تان غریبه باشد، می توانید از انواع کفش های چرمی، کفش پوست سوسماری، کفش چرم اصل، کفش کلارک، کفش نایک، پوتین، چکمه، بیل و کلنگ استفاده کند.

برایتان موفقیت آرزو می کنم.

فرخ لقا سمیرامیس

منبع : روزنامه اعتماد

<http://vista.ir/?view=article&id=132956>

چگونگی انتخاب رنگ لباس

• چه رنگی به شما می‌آید؟

آیا تا به حال به این موضوع دقت کرده‌اید که چرا برخی رنگ‌ها بیش از بقیه رنگ‌ها به شما می‌آیند؟ طبق گفته کارشناسان، برای آنکه بدانید چه رنگی هارمونی بیشتری با بدن شما دارد باید سه مورد را مدنظر بگیرید: رنگ مو، رنگ چشم و رنگ پوست. برای به دست آوردن اطلاعات بیشتر پای صحبت‌های خانم سارا عظیمزاده، کارشناس طراحی لباس و آرایش نشسته‌ایم.

▪ رنگ پوست، مو و چشم چه ارتباطی به رنگ لباسی که انتخاب می‌کنیم یا آرایشی که برمی‌گزینیم دارد؟

- هارمونی رنگ‌ها سبب به وجود آمدن جذابیت می‌شوند.

مجموعه‌ای از قوانین کلی درباره ارتباط رنگ پوست و مو و چشم و رنگی که برای لباس یا حتی آرایش‌تان انتخاب می‌کنید، وجود دارد. برای مثال، در صورتی که رنگ موهای شما تیره ولی رنگ پوست‌تان روشن است و چشمان قهوه‌ای تیره یا مشکی دارید، برای آرایش باید از رنگ‌های گرم به ویژه قهوه‌ای و بژ استفاده کنید.

رنگ‌های قرمز تند، قرمز جگری، آبی نفتی، آبی اردکی، بژ، قهوه‌ای شکلاتی، برنز و قرمز مایل به نارنجی برای لباس شما بسیار مناسب است. رنگ مشکی، آبی روشن و صورتی و سفید چندان شما را جذاب نمی‌کند پس باید از خریدن لباس‌هایی با این رنگ پرهیز کنید. در میان جواهرات نیز طلای زرد همراه با یک سنگ زیبای قرمز رنگ بسیار به شما می‌آید. در صورتی که پوستی تیره ولی موهای روشنی دارید و چشمان‌تان به رنگ آبی روشن یا سبز است، برای آرایش رنگ‌های گرم مانند قهوه‌ای طلایی یا بژ را انتخاب کنید.

ایده‌آل‌ترین رنگ‌ها برای لباس شما خاکستری براق، زرد تند، نارنجی و سبز است. برعکس رنگ سفید، مشکی و آبی تیره به هیچ‌وجه به شما نمی‌آید. در میان جواهرات نیز طلای زرد را انتخاب کنید.

در نهایت، در صورتی که پوست و موهای تیره رنگی دارید برای آرایش رنگ‌های سرد با تن آبی و نقره‌ای را انتخاب کنید و برای لباس رنگ‌هایی مانند سفید، صورتی، قرمز شاد، مشکی، خاکستری و... را برگزینید. طلای سفید همراه با الماس یا یاقوت بیش از طلای زرد به شما می‌آید.

▪ این قوانین درباره انتخاب رنگ مو هم صدق می‌کنند؟

- درباره رنگ مو موضوع کمی تفاوت دارد. تن رنگی که برای موهایتان انتخاب می‌کنید، نه تنها باید به پوست و رنگ چشمان‌تان بیاید بلکه باید با شخصیت شما نیز هماهنگی داشته باشد.

۱) اگر پوستی روشن و چشمان آبی، سبز یا خاکستری دارید، می‌توانید از رنگ بلوند یا خاکستری روشن همراه با تکه‌های مش بهره بگیرید. به این ترتیب رنگ موی شما طبیعی‌تر جلوه می‌کند. در عین حال، رنگ‌های گرمی همچون خرمایی تیره نیز تضاد جالبی پدید می‌آورد و می‌تواند جذابیت خاصی به شما بدهد. اما هرگز از رنگ‌هایی که برق زیاد دارند، استفاده نکنید چون حالت صورت‌تان را نازیبا می‌کنند.

۲) اگر رنگ پوست و چشمان‌تان تیره است، می‌توانید از رنگ‌های قهوه‌ای، خرمایی یا بلوطی استفاده کنید. های‌لایت‌هایی به رنگ شکلاتی و عسلی نیز هارمونی زیباتری ایجاد می‌کنند. اگر موهایتان کوتاه است، بلوند پلاتینه نیز تضاد زیبایی در صورت‌تان به وجود می‌آورد. اما ترجیحاً از

رنگ‌های خیلی زرد و نارنجی استفاده نکنید.

۳) در صورتی که چشمان تقریباً روشن و پوستی صورتی دارید، از رنگ قهوه‌ای استفاده کنید تا سرخی پوستتان را بگیرد. می‌توانید میان موهایتان نیز مش‌هایی به رنگ روشن‌تر مانند طلایی انجام دهید اما از انجام مش‌هایی به رنگ بلوند خاکستری یا پلاتینه خودداری کنید.

• ۹ قانون مهم درباره تناسب رنگ‌ها

▪ هرگز بیش از سه رنگ را با هم نپوشید.

▪ سفید و سیاه جزو رنگ‌های خنثی هستند و شما می‌توانید آنها را با هر رنگی هماهنگ کنید.

▪ خاکستری روشن و طوسی نیز از جمله رنگ‌هایی است که به تمامی رنگ‌ها می‌آید.

▪ حتی‌الامکان از رنگ‌های تیره در زیر و رنگ‌های روشن‌تر در روی لباس‌تان استفاده کنید. رنگ تیره شما را لاغرتر نشان می‌دهد.

▪ از رنگ‌های شاد و روشن برای شال و روسری استفاده کنید تا صورت‌تان بشاش‌تر به نظر برسد.

▪ در صورتی که پوستی تیره و چشمانی قهوه‌ای دارید می‌توانید این رنگ‌ها را با هم بپوشید: قرمز و نارنجی، سبز و بژ، سبز و بنفش تیره، قرمز و مشکی، سبز و گوجه‌ای، قرمز و خاکستری

▪ در صورتی که پوستی روشن و موهای تیره دارید، این ترکیب رنگ‌ها به شما می‌آید: بژ و سفید، خرمایی و زرد، خاکستری و خرمایی، آبی‌نفتی و بژ، خرمایی و سفید شیری

▪ در صورتی که پوست و موهایتان روشن است، این ترکیب‌ها را انتخاب کنید: شکلاتی و قرمز، خاکستری و مشکی، سفید و مشکی، شتری و مشکی

• از پوشیدن رنگ‌هایی که خیلی به هم نزدیک‌اند یا خیلی تضاد دارند مانند بنفش و زرد، سبز و آبی، قرمز و صورتی، آبی تیره و مشکی... خودداری کنید.

منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=314531>

 vista.ir
Online Classified Service

چگونه آرایش کنیم

اینکه چگونه باید آرایش کنیم را همه ما از سنین خردسالی وقتی یواشکی به سراغ کیف لوازم آرایش مادرمان می‌رفتیم و سر و صورتان را قرمز می‌کردیم بلدیم. آنچه اهمیت دارد طریقه صحیح آرایش و رفع عیب‌های صورت با استفاده از محصولات آرایشی است به عبارت دیگر يك آرایش ترمیم کننده. قبل از اینکه ببینیم چه رنگی به صورتان می‌آید و چه رنگی مناسب تابستان است ابتدا باید به فکر ترمیم چاله‌های صورت بود. ابتدا صورت را با يك لایه کرم مرطوب کننده بپوشانید. سپس قلم مو را به پن کیک آغشته و روی صورت بزنید. در صورت استفاده از کرم پودر آن را روی اسفنج خیس مالیده و سپس روی صورتان پخش کنید. پس از مالیدن کرم پودر کمی پن کیک روشن را با قلم مو روی صورتان

بکشید تا کاملاً پخش شود و دیر عرق کند. اگر صورتتان پهن است از کشیدن یکنواخت پن کیک روی صورت خودداری کنید. نواحی کنار گوش محل رویش مو و زیر چانه را پررنگ بزنید تا صورتتان کوچک تر نشان داده شود. از پن کیک دو رنگ (تیره و روشن) نیز می توان برای این کار بهره گرفت. با پن کیک تیره می توان برای کوچک و کوتاه نشان دادن بینی، بزرگ نشان دادن چشمان گود رفته و گردن باریک، برجسته نشان دادن گونه و برطرف کردن لکه ها و زخم ها استفاده کرد. برای برجسته نشان دادن گونه يك خط از

گوشه دهان به وسط گوش و یکی دیگر به صورت عمودی از گوشه خارجی چشم به طرف چانه فرض کنید. تلاقی این دو خط را در نظر گرفته و پودر تیره را به صورت هلالی روی صورت بکشید.

برای اینکه بدانید چه رنگ آرایشی به شما می آید به رنگ موهایتان توجه کنید. اگر موی گندمی یا زیتونی دارید، سراغ بنفش، قرمز و یاسی بروید. اگر موهایتان خرمایی است، سایه های براق، کرم و رژ لب نارنجی بسیار پیشنهاد می شود. موهای شرابی یا بلوطی نیز تمامی رنگ های تابستانی را می پذیرد. سبز با آبی انتخاب خوبی است. برای موهای بور نیز انتخاب اول رژ لب قرمز است. این افراد اگر بیشتر از خط چشم یا ریمل استفاده کنند زیباتر خواهند شد تا سایه های بنفش و صورتی. تیپ مشکی ها نیز پیشنهاد می شود سراغ طوسی، خاکستری، مشکی و سرمه ای برونند و از رژ لب های قرمز و نارنجی و سرخابی استفاده کنند.

اگر هم به مد فکر می کنید، سراغ رنگ های استوایی بروید. سایه های سبز (چمنی، فیروزه ای و مرجانی)، بنفش و آبی آسمانی توصیه متخصصان زیبایی برای تابستان ۲۰۰۶ است. در این مدل ریمل جایی ندارد و تنها از مداد مشکی و سایه برای آرایش چشم استفاده می شود. اگر عینک می زنید، بیشتر از سایه های قهوه ای، آبی و بنفش استفاده کنید. استفاده از سایه های روشن و صدفی باعث گم شدن چشم پشت عینک می شود. اگر عینک تان فریم مشکی دارد حتی الامکان از ریمل استفاده کنید و تا می توانید خط چشم نکشید. این گونه چشم تان بیشتر مورد توجه قرار می گیرد.

برعکس در عینک های گریف (بدون فریم) و یا عینک های پنسی هر چه سایه روشن تر باشد چشم بیشتر جلوه می کند. نکته مهم دیگر در آرایش های ترمیمی استفاده از سایه کمرنگ برای رفع گودی چشم است. سایه روشن را از گوشه داخلی تا کمی خارج چشم زده و سپس کمی سایه تیره دور چشم بزنید تا چشم بیشتر جلوه کند. در مدل های آرایشی که امروزه طرفدار دارد، بیشترین تمرکز روی چشم است. استفاده از دو رنگ سایه مات و تیره مثلاً آبی- سرمه ای در صورت سفید بودن چهره باعث زیباتر شدن چشم می شود.

برعکس استفاده از سایه تگ رنگ چشم را کوچک نشان می دهد. مالیدن سایه بدون خط چشم باعث مریض حال نشان دادن فرد می شود. حتماً از ریمل یا خط چشم برای تکمیل آرایش استفاده کنید. در این نوع آرایش برای بهتر جلوه کردن لب نیز از رژ لب و مداد لب همزمان استفاده کنید. مداد لب می تواند فرورفتگی ها را بپوشاند و همانند ژل بوتاکس عمل کند. رژ لب روشن و براق بیشتر برای لب های خیلی بزرگ و کشیدن مداد لب برای لب های باریک بسیار توصیه می شود. اینها دستورالعمل هایی بود که برای آرایش ترمیمی به کار می رود.

برای يك آرایش طبیعی که تنها صورت شما را از بی حالی و رخوت درآورد استفاده از پودر کمرنگ، ریمل رقیق و رژگونه آجری و رژ لب براق با تنالیه صورتی بسیار عالی است.

در آرایش طبیعی کشیدن خط چشم دور تا دور چشم و سایه های دو رنگ زیاد مطرح نیست، اصل مهم قرینه نبودن آرایش چشم و گونه است که مهمترین ویژگی صورت طبیعی است.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=230235>

چگونه با آرایش به حداکثر زیبایی برسیم

خلق يك چهره بی عیب و نکات اولیه زیرسازی آرایش برای پنهان کردن لکه ها و جوش‌ها

در اغلب افراد عیوبی در پوست وجود دارد که در زیر آرایش قرار می‌گیرد و این کرم پودرها هستند که نقش اصلی را در يك آرایش درخشان و خوشایند فراهم می‌آورند.

حتما تاکنون تصاویر مدل‌ها و ستاره‌های سینما را در مجلات دیده‌اید و با حسرت به خودتان گفته‌اید که این مدل‌ها برای داشتن چنین چهره عالی و پوستی صاف چه می‌کنند؟

در حقیقت این چهره‌های بی‌عیبی که شما می‌بینید، نتیجه کار همان کرم پودرها یا پنکیک‌ها هستند. اگر شما در صورت‌تان جوش یا لک دارید، چیز عجیبی نیست. در پوست همه لک و جای جوش و ... وجود دارد. چند نفر را در اطراف خودتان دیده‌اید که پوستشان آینه باشد؟

البته با تغذیه صحیح و مراقبت مناسب می‌توان در دراز مدت به پوستی شاداب دست یافت ولی در اغلب افراد عیوبی در پوست وجود دارد که در زیر آرایش قرار می‌گیرد و این کرم پودرها هستند که نقش اصلی را در يك آرایش درخشان و خوشایند فراهم می‌آورند. آرایشی که زیبایی‌های خاص صورت را حفظ کرده و پوست را صاف و شفاف کند و در عین حال جلوه‌ای طبیعی داشته باشد، به شما کمک خواهد کرد که صورتی بی‌عیب داشته باشید.

• رنگ پوست از سفید تا سیاه

برای تقسیم‌بندی پوست معیارهای متعددی وجود دارد که یکی از آنها، رنگ پوست است. به طور کلی در دنیا شش نوع پوست (از نظر رنگ) وجود دارد؛ نوع يك که پوست‌های خیلی روشن و سفید، مثل پوست اروپایی‌هاست تا نوع شش که پوست‌های خیلی تیره مثل نژاد آفریقایی هاست. هر کدام از این انواع، خصوصیات و مشخصه‌های خاص خود را دارند. مثلاً در پوست‌های نوع يك، رنگدانه‌های پوست بسیار کم تراکم و نسبت به آفتاب حساس هستند، در نتیجه اغلب این پوست‌ها دارای كك و مك هستند. هر چه قدر به سمت نوع ۶ برویم، رنگ دانه‌ها متراکم تر می‌شوند و مقاومت آنها در مقابل آفتاب بالاتر می‌رود.

پوست مردم کشور ما به طور متوسط در بین نوع سوم و چهارم است، یعنی نه خیلی روشن و نه خیلی تیره. این طیف در مقابل آفتاب از مقاومت بالایی برخوردار نیست و در فصول مختلف سال به ویژه تابستان، نیاز به مراقبت دارد.

• کرم پودر روشن یا تیره

هدف استفاده از کرم پودر یا همان زیرسازی آرایش، این است که پوست حالت یکنواخت و آماده برای آرایش پیدا کند. هدف، رنگ بخشیدن به پوست نیست پس نباید سعی کنید با کرم پودر پوست‌تان را روشنتر یا تیره تر جلوه دهید، به همین جهت بهتر است هنگام انتخاب کرم پودر تا آنجا که ممکن است نزدیکترین رنگ به رنگ پوست‌تان را انتخاب کنید. برای اینکار رنگ کرم پودر را روی استخوان فك خود امتحان کنید، رنگ درست باید در مقایسه با رنگ گردن طبیعی جلوه کند.

اگر کرم پودر درست انتخاب شود، خط آرایش بین گردن و صورت به وجود نمی‌آید. برای تست رنگ کرم پودر بهتر است سه رنگ نزدیک به رنگ پوست‌تان را بر روی خط فك پایین خود بمالید، بعد در نور طبیعی ببینید که خط آرایش با کدام رنگ کمتر جلب توجه می‌کند. اگر رنگ درست را انتخاب کرده باشید، خطی دیده نمی‌شود.

اکثر خانمها چند درجه زردی در پوستشان دارند، پس کرم پودرهایی که پس زمینه طلایی دارند از کرم پودرهایی که پس زمینه صورتی دارند، پوست آنها را طبیعی تر نشان می‌دهند. اگر فکر می‌کنید با استفاده از این نوع کرم پودرها رنگ پریده می‌شوید و می‌خواهید مقداری سرخی به پوستتان بدهید، به جای کرم پودر این کار را با رژ گونه انجام دهید.

اگر در مورد رنگ پوستتان دو دل بودید، از یک رنگ خنثی استفاده کنید که نه زیاد زرد باشد و نه زیاد صورتی. اگر هنگام کشیدن آن بر روی پوست نامرئی شد، رنگ درست را انتخاب کرده‌اید. اشتباهی که اغلب خانمها می‌کنند این است که کرم پودر را یا روی گونه و یا روی پشت دستشان تست می‌کنند، که اغلب پوست آنها تیره تر از صورت است در نهایت این افراد نمی‌توانند رنگ مناسب را انتخاب کنند و استفاده از رنگ اشتباه باعث می‌شود که آرایش رنگ واقعی خود را نشان نداده و کمی چرک به نظر برسد.

• انتخاب کرم پودر

ابتدا، باید نوع پوست را در نظر گرفت. برای پوست‌های چرب بهتر است از یک کرم پودر بدون چربی یا با منشا آبی استفاده کرد. پوست‌های خشک با کرم پودرهای مایع و کرم پودرهایی که حالت چرب‌تری دارند، سازگاری بهتری دارند. اگر پوست به محض استفاده از کرم پودر آن را به خود جذب می‌کند، بهتر است که از کرم پودر چرب‌تری استفاده شود.

دو نوع کرم پودر وجود دارد: به صورت مایع و کرم. کرم پودر مایع یک جلای مات و پوشش کنترل شده بر روی پوست ایجاد می‌کند و کاری می‌کند که پوست شما زیباتر به نظر برسد و لکه‌ها و کبودی دور چشم را به خوبی می‌پوشاند.

اگر در مجموع پوستی صاف (با لکه‌ها و آسیب دیدگی بسیار اندک) دارید و فقط می‌خواهید ظاهر صاف‌تری داشته باشید، از یک کرم پودر مایع یا کرم استفاده کنید که جلای مات داشته باشد. برای بهتر شدن اثر کرم پودر، همیشه از پنکیک متناسب با همان کرم پودر استفاده کنید چون حالت ضد آب به آن می‌دهد. پودر را باید به صورت دایره شکل روی پوست کشید تا به طور کامل آن را را پوشش دهد.

حالا زیرسازی آرایش شما حاضر است تا با استفاده از رنگ‌های متناسب صورتتان را آرایش کنید.

• کم بزنیم یا زیاد

وقتی نوبت به کرم پودر زدن می‌رسد، همیشه باید به خاطر داشت که کم آن هم زیادی است. منظورمان این است که هر کسی نیاز ندارد که از پیشانی تا زیر چانه خود را کرم پودر بزند. یکی از ترفندهای داشتن یک ظاهر طبیعی این است که فقط جاهایی را آرایش کنیم که پوست تیره یا سرخ دارند مثل روی بینی، کناره‌های بینی، گونه‌ها، اطراف دهان و گوشه چشم‌ها. کرم پودر را باید نقطه به نقطه زده و بعد با نوک انگشت یا اسفنج آرایش را به سمت خارج در جهت خط رویش مو پخش کرد.

انگشتان بهترین برس‌ها هستند. غالباً استفاده از انگشتان برای پخش کردن کرم پودر از هر وسیله دیگری بهتر است چون حرارت نوک انگشتان باعث آب شدن تدریجی کرم پودر می‌شود و به این ترتیب راحت می‌توان آن را روی نقاطی که مورد نظر است، پخش کرد. به تدریج باید با انگشت رنگ را در تمام صورت، از جمله پلک‌ها و زیر چانه پخش کرد تا چهره دو رنگ نشود.

قبل از زدن کرم پودر بهتر است پوست صورت را مرطوب کرده و اجازه داد تا کرم جذب شود. این کار باعث می‌شود که کرم پودر در سطح پوست بماند. بعد از زدن کرم پودر هم با زدن برس در پنکیک و پخش کردن آن روی پوست به صورت حرکات مدور هماهنگی را در کرم پودر ایجاد کنید. پس از اتمام کار یک دستمال نمناک روی صورتتان بکشید تا اضافه پنکیک را از روی آن بردارد و درخشش لازم به چهره‌تان داده شود. نکته مهم و قابل توجه این است که آرایش در زیر نور مصنوعی و طبیعی متفاوت جلوه می‌کند، به همین خاطر همیشه زیر نوری مشابه به نور جایی که می‌خواهید بروید آرایش کنید.

• اول ضد آفتاب یا اول کرم پودر

اغلب کرم پودر ها دارای ترکیبات معدنی مانند اکسیدروی و تیتانیوم هستند که منعکس کننده نور خورشیدند. بنابراین به عنوان ضدآفتاب با SPF پایین یعنی در حد ۸ تا ۱۰ عمل می‌کنند ولی بهتر است ابتدا یک لایه ضدآفتاب با SPF مناسب برای شرایط آب و هوایی مالیده شود و بعد از کرم پودر استفاده شود.

اگر قرار باشد در کنار ضدآفتاب از کرم‌های مرطوب کننده، ضد لک و ... در طول روز استفاده شود، ضدآفتاب باید خارجی‌ترین لایه روی پوست باشد. اما در مورد استفاده از مواد آرایشی مثل کرم پودر و ... برعکس است یعنی ضدآفتاب باید داخلی‌ترین لایه روی پوست باشد و سایر مواد روی آن قرار گیرند.

ضمناً از آنجایی که پوست دور پلک‌ها و چشم‌ها نازک و حساس تر از بقیه قسمت‌های صورت است، سعی کنید از استفاده ضدآفتاب در اطراف

چشم خودداری کنید چرا که می‌تواند چشم‌ها را تحریک کند و باعث سوزش آنها شود. البته ضد آفتاب های مخصوص دور چشم هم داریم.

• بالاخره پاک کردن آرایش...

توجه داشته باشید که پاک کردن آرایش هم به اندازه خود آرایش کردن اهمیت دارد. قبل از خواب، حتما باید با استفاده از یک شیر پاک کن خوب آرایش و چربی و کثیفی را به خوبی از روی پوست خود پاک کرده و پوست‌تان را با آب ولرم شستشو دهید.

<http://vista.ir/?view=article&id=238334>

vista.ir
Online Classified Service

چگونه بپوشیم؟

• مد و مد گرایی و مسئله حل نشده

پوشش فرای آنکه به عنوان یک نیاز بنیادین مادی برای بشر به حساب می‌آید، عاملی برای نمایش اعتقاد و شخصیت افراد تلقی می‌شود و به نوعی پرچم وجودی انسان است. ما می‌پوشیم و به وسیله نوع پوشش بخشی از هویت خود را به مردمان عرضه می‌نماییم. چنانکه به عنوان مثال شیوه لباس پوشیدن یک پزشک به خوبی گویای شغل و نقش او در جامعه است. در مورد سایر اقشار جامعه نیز این اصل به کلی صدق می‌کند و شیوه‌ها و طرق پوشش سایر افراد را نیز شامل می‌گردد؛ به گونه‌ای که ازهر فردی با نوع لباس پوشیدن خاص؛ ویژگی‌های شخصیتی و اخلاقی مخصوصی را انتظار داریم. این، در واقع حاصل از هنجارها و ارزشهای ناشی می‌شود که

بزرگ شدن و زندگی کردن در جامعه‌ای با فرهنگ و اعتقادات خاص، بر ما عرضه می‌نماید.

پس مسئله چگونه پوشیدن در درجه نخست یک امر سلیقه‌ای است و به سلاقی و علایق افراد و آنچه آنان می‌پسندند بستگی دارد. اما این، همه آنچه نیست که ما باید در مورد پوشش خود مدنظر قرار دهیم. چنانکه گفتیم برداشت اجتماعی از لباس و برداشتی که سایرین از شیوه پوشیدن ما دارند، نیز در مقوله لباس پوشیدن دارای اهمیتی فراوان است. بر این اساس هر نوع پوششی پیش از آنکه از دید ما شیک و زیبا محسوب گردد، لازم است از یک صافی (فیلتر) اصلی عبور کند و آن صافی، فرهنگ جامعه است.

خیلی وقت‌ها خیلی لباس‌ها را نباید پوشید و این البته بر اینکه آیا آن مطابق سلاقی و علایق ماست تقدم دارد. هر فرهنگی بنا بر خواص و ویژگی‌های خود ظرفیت‌های خاصی را دارد که مخصوص آن فرهنگ است و لذا می‌توان اینگونه بیان نمود که آنچه یک فرهنگ نا مرسوم میدانند الزاما غلط نیست و ممکن است در سایر فرهنگ‌ها و اندیشه‌ها تصویری کاملا متفاوت داشته باشد. اما این یک واقعیت است که چون ما در جامعه‌ای با فرهنگ خاص زندگی می‌کنیم ناچاریم آنچه را آن فرهنگ بدان باور دارد، باور داشته باشیم و اعمال خویش را مطابق آن تنظیم سازیم.

هنگامی که لباس ما از صافی فرهنگ و باورهای اجتماعی عبور نمود می‌تواند پوشیده شود؛ اما این امر خود نیز تابع ضوابط دیگری است که ناشی از محیطی است که می‌خواهیم لباسی را بر تن کنیم. به بیان ساده‌تر، هر لباسی به مکان یا اماکن خاصی تعلق دارد و همه چیز را نمی‌توان همه جا پوشید. پوشیدن برخی از لباس‌ها در برخی از مکان‌ها نشانه نقض ضوابط مربوط به آن مکان‌هاست. این در درجه نخست از فرهنگ‌ها و اندیشه‌هایی ناشی می‌گردد که حاکم بر اعمال افراد و اعضاء در جوامع مختلف می‌باشد. چنانکه به عنوان نمونه از یک مدرسه انتظار محل کسب علم نمودن (و نه محیطی برای اکتساب مفاسد گوناگون اخلاقی و اجتماعی چنانکه امروز هست) و از اعضای آن، انتظار دانش آموز بودن

را داریم.

با این توضیحات می توان آسان تر به مشکلات موجود در رابطه با نحوه لباس پوشیدن در جامعه ما و ریشه های این مشکلات و مصائب پی برد. چنانکه می دانیم جوانان به علت خصایص ویژه دوره جوانی به عنوان مخاطبین اصلی مشکلات مزبور تلقی می گردند. جوانان تنوع طلبند و این میل و گرایش به تنوع و متنوع بودن تقریباً در تمامی آنچه آنان انجام می دهند متجلی است.

تنوع طلبی جوانان به خودی خود گرایشی مفید و سازنده است و چنانچه در راهی درست به کارگرفته شود البته قادر است آثار و ثمراتی مثبت و موثر به وجود آورد. اما مشکل زمانی دیگری بروز می نماید و آن اینکه تنوع طلبی جوانان با خیلی از ارزش های دیگر تقابل پیدا می کند و به یک عامل مخرب مبدل می گردد. در این حالت متنوع بودن جوان نه تنها شخصیت وجودی خود بلکه بافت فرهنگی و اجتماعی را نیز دچار مشکل می سازد.

در مورد لباس پوشیدن نیز این اصل کاملاً مصداق می یابد. زیبا پوشیدن و شیک پوشیدن امری کاملاً ممدوح و مقبول و عدم آن نشانه عدم بلوغ فکری و اجتماعی است. به دیگر زبان، این دقیقاً زیبا نپوشیدن است که از سوی جامعه خطا تلقی می شود.

اما همین جاست که با یک علامت سوال بزرگ روبرو می شویم. لباس زیبا چیست؟ و زیبا پوشیدن به چه معناست؟ آیا صرف قشنگ بودن دلیل بر زیبا بودن لباس است و پوشیدن آن را مجاز می نمایند یا اینکه خیر زیبایی ظاهری تنها یکی از چندین خصوصیتی است که یک لباس باید داشته باشد؟

در پاسخ می گوئیم که خیر ؛ زیبایی با همه اهمیت انکار ناپذیرش، برای انتخاب یک لباس کافی نیست. پیش از این گفتیم که لباس یک ابزار ظاهری برای معرفی خصایص باطنی است. این جمله - که خود به تنهایی نشانگر اهمیت چگونه پوشیدن است - به ما می گوید که یک معرف شخصیتی نظیر لباس نمی تواند تنها شامل ظواهر باشد. علت این امر نیز ارزش و اهمیتی است که شخصیت ما دارا می باشد. شخصیت هر فرد با ارزش ترین چیزی است که داراست؛ چنانکه حاصل عمر انسان پس از گذر از ایام جوانی و گرایش به پیری نه جسم نحیف او (در روزگار پیری) بلکه شخصیت مجرب و دنیا دیده اوست. حال آیا صحیح است که با یک پوشش غلط این هدیه خداوندی را در نظر عموم مردم خوار و بی مقدار سازیم؟ آیا مقبول است آنچه راکه باید به هنگام پیری وسیله فخرمان گردد، فدای تصمیمات آنی اینچنینی سازیم و بدین سان یک عمر ندامت و پشیمانی را برای خود رقم زنیم؟

نکته دیگر که ذکر آن لازم است اینکه لباس رفته رفته نه تنها بر برداشت جامعه از ما، بلکه بر شخصیت ما نیز تاثیر می گذارد و آن را تغییر می دهد. به بیان دیگر با گذر زمان این تنها وجه اجتماعی ما نیست که فدای لباس پوشیدنمان می شود؛ بلکه شخصیت ما نیز در این راه قربانی گشته، به مرور زمان تضعیف می گردد.

مشکل دیگری که در زمینه نحوه پوشش وجود دارد مسئله مد است. مد در زبان انگلیسی به معنای روش است و در اصطلاح عموم (دست کم عموم ما ایرانیان چون نگارنده از استفاده یا عدم استفاده این واژه در سایر ملل عالم نا آگاه است) به معنای شیوه لباس پوشیدن و یا به بیان دیگر شیک لباس پوشیدن است. مد گرایی در تعبیر امروزی توجهی خارج از اعتدال به پوشش است. یک مد گرایی تمام عیار تمام وقت، هزینه و توان خود را مصروف چگونه پوشیدن خود می نماید و در راه شیک تر پوشیدن از هیچ نوع اهتمامی دریغ نمی ورزد.

بر اساس یک قاعده کلی اخلاقی هر امری از امور تنها در شرایط اعتدال است که مقبول و به صلاح است و افراط و تفریط همواره و در همه حال نادرست است. از این رو مد به عنوان یک افراط در توجه به نحوه پوشش البته نادرست و ناصحیح است و از این رو گرایش به آن یک مشکل تلقی می گردد.

جدای از این، هر فردی با اندکی تفکر درخواهد یافت که صرف هزینه و وقت فراوان در راهی که به سبب تغییر و تحول فراوان هیچگاه پابانی نخواهد داشت؛ چیزی جز زیان صرف نخواهد بود. مد را می توان نوعی سوء استفاده توصیف نمود که از سوی شرکت های تولید کننده لباس بر طرفداران مد های جدیداعمال می گردد. سود و زیان این جریان، کاملاً یک طرفه است و هیچگاه مدگرایی مخاطبان خود را نافع نخواهد ساخت. چنانچه می بینیم مشکلات ایجاد شده در مورد لباس و لباس پوشیدن در جوامع گوناگون نه مشکلاتی حاد، بلکه تنها مشکلاتی هنجاری و سلیقه ای و محصول تفاوت در علایق مردمان است. بنابراین روی آوردن به مفاهیم و ارزشهایی چون احترام متقابل و پاسداری از ارزش ها در راستای جلوگیری از بروز مشکلاتی از این دست، در حد بالائی لازم و موثر هستند.

یک تفکر عالمانه و دقیق در رابطه با موضوع مد و چگونه پوشیدن، این نکته مهم را برما آشکار می سازد که این نوع ضوابط، هیچگاه لباس را از حالت سلیقه ای خود خارج نمی کند. اینکه شیک و آراسته باشیم به هیچ وجه مغایر با زیبایی نیست و این نکته ای است که توجه به آن قادر

است همواره ما را زیبا و متشخص نگاه داشته، اجازه ندهد یکی از این دو دیگری را نقض نمایند و موجبات پشیمانی ما را فراهم سازد.

منبع : باشگاه اندیشه

<http://vista.ir/?view=article&id=274727>

چگونه عطر و ادوکلن خود را انتخاب کنید؟

بسیاری از ما صبح ها قبل از رفتن به محل کار، یا عصرها قبل از شرکت در یک میهمانی و قرار ملاقات از یک ادوکلن یا عطر استفاده می کنیم. شما چه فاکتوری را برای انتخاب و خرید عطر یا ادوکلن در نظر می گیرید؟ آیا از روش تست بویایی در مغازه استفاده می کنید؟ اگر شما عطر یا ادوکلن دلخواه تان را با روش استنشام در مغازه، از بین تعداد بسیار زیاد محصولات معطر انتخاب کردید، شاید تعجب کنید اگر بدانید که ادوکلن ها و عطرها در حقیقت سه رایحه متمایز دارند. اولین رایحه بوی تندی می باشد که تازگی و گیرایی زیادی داشته و به

محض استعمال عطر از آن متضاعد می شود. در واقع این رایحه اولین احساس شما از آن عطر یا ادوکلن را به دنبال دارد. پس از چند لحظه وقتی بوی اولیه کم شد، بوی اصلی حاصل می شود. شما ممکنست این بو را به واسطه استعمال عطر متوجه نشوید، اما در عرض ۱۰ دقیقه تا یک ساعت بعد از استعمال، از تندی اولیه بوی عطر کاسته شده و بوی اصلی بر جای می ماند. خرید ادوکلن نشاط آور است، اما با وجود فراوانی محصولات موجود، ممکن است تجربه طاق فرسای به شمار آید. مدتی طولانی پس از استعمال عطر یا ادوکلن، بویی برجای می ماند که به آن "base note" می گویند. این بو، سومین رایحه عطر یا ادوکلن است که تند و پایدار بوده و معمولاً بیشتر و عمیق تر از رایحه اولیه می باشد. بنابراین وقتی در آینده برای خرید عطر و ادوکلن می روید، ابتدا عطر مورد دلخواهتان را انتخاب کرده و بعد آن را روی تکه ای ورق یا کارت اسپری کنید، سپس کارت را با خود به خانه بیاورید. وقتی بوی اولیه عطر کم شد، شما بوی ملایم تری را که مربوط به رایحه اصلی عطر یا ادوکلن است استنشام خواهید کرد. همین امر به شما کمک می کند تا خرید هوشمندانه ای انجام دهید. خرید ادوکلن نشاط آور است، اما با وجود فراوانی محصولات موجود، ممکن است تجربه طاق فرسای به شمار آید. خرید اولین و بهترین بویی که شما را تحت تاثیر قرار می دهد ایده بدی نیست، اگر بخواهید فقط خودتان آن را استنشام کنید، اما در نهایت دیگران هم آن بو را استنشام خواهند کرد. بنابراین خریدن عطر یا ادوکلنی که بر پایه رایحه اصلی آن باشد به شما کمک می کند تا بفهمید سایر افراد چه احساسی از این بو دارند.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=9651>

چگونه عیب های بدن خود را با لباس مناسب بپوشانید

• خانم ها ، چه لباسهایی شما را بلندتر نشان می دهد
شما با پوشیدن کفش های پاشنه بلند می توانید تنها چندین سانتی متر
به قد خود بیفزایید. درست است که آنها بسیار عالی هستند و شما را
بلندتر نشان می دهند، اما قطعا پای شما را اذیت می کنند و به آن آسیب
می رسانند. پس اگر می خواهید که بلندتر به نظر برسید، به این نکات
توجه کنید:

• شلوار:

یافتن شلوارهایی که شما را بلندتر نشان می دهد، خیلی ساده است.
شلوارهای پاچه گشاد و بلند باعث می شود تا بلندتر به نظر برسید. راه راه
های باریک روی پارچه، چین یا خط اتوی جلوی شلوار نیز تاثیر بسیار خوبی
دارد.

• دامن :

دامن های کوتاه باعث می شود که هر زنی بلندتر به نظر برسد.
حتما لازم نیست که دامن های بسیار کوتاه و مینی بپوشید، یک دامن با
قدی درست روی زانو بسیار عالی است. اگر شما کوتاه قد هستید،
پوشیدن دامن های بلندتر باعث می شود که کوتاهتر به نظر برسید، مثل
اینکه درون یک چاله ایستاده اید!

• پیراهن:

پیراهن هایی که کمر آنها بالاتر است (Empire-waist) و بالاتنه خیلی کوتاهی دارند، باعث می شود که پایین تنه شما بلندتر به نظر برسد. این
مدل پیراهن نیز اگر تا بالای زانو باشد، تاثیر خیلی بهتری دارد.

• پلور و پوشش بالا تنه:

یقه های هفت با راه یا نوار عمودی، نیم تنه بالایی شما را بلندتر نشان می دهد. پلورهای بلند و تنگ نیز موجب می شود تا بلندتر به نظر بیایید.
• ژاکت، کت و مانتو:

ژاکت ها ،کت ها و مانتوهای بلندتر، موجب می شود که کوتاهتر دیده شوید. یک مدل کوتاه و مناسب را انتخاب کنید. مانتو تا زانو با شلواری کمی
آزاد شما را در حد خوبی بلند قد تر نشان می دهد.

منبع : ایران سهراب

<http://vista.ir/?view=article&id=109089>

چگونه کفشهای براقی داشته باشیم

آیا شما هم از اینکه کفش هایتان تنها چند ساعت پس از خرید آنها کهنه به نظر می رسند، خسته شده اید؟ آیا می خواهید که کفشهایتان به خوبی اولش باشد؟ نگران نباشید؛ با لوازم ساده و دم دستی و دنبال کردن نکات زیر می توانید روش های ساده ای را بیاموزید که به کمک آنها کفش های خود را براق و پرجلوه سازید.

قدم اول)

گردو غبار و کثیفی را با یک چتکه کفش پاک کن و واکس براق کننده یا یک دستمال مرطوب از سطح کفش خود پاک کنید.

قدم دوم)

قوطی واکس یا کرم براق کننده کفشی انتخاب کنید که با چرم کفشتان مناسب و هماهنگ است.

قدم سوم)

از چتکه واکسی استفاده کنید که میزان مناسبی از واکس را بر روی سطح کفش استعمال می کند. با حرکات مدور واکس بزنید تا اینکه چرم پوشش تیره و کدری داشته باشد. برای قسمتهای ظریف و درزهای کفش از یک مسواک قدیمی استفاده کنید.

قدم چهارم)

۱۵ دقیقه صبر کنید تا اینکه واکس خشک بشود.

قدم پنجم)

سپس کفش یا چکمه خود را با یک چتکه براق کننده واکس بزنید.

قدم ششم)

برای براق و درخشان کردن کفشتان از یک دستمال نخی پاکیزه مانند یک زیرپوش یا تی شرت کهنه استفاده کنید.

▪ دقت کنید که:

- چرم جیر، چرم مخمل نما و چرم برقی را واکس نزنید.

- واکس های کفش فوری معمولاً چندان دوام ندارد و ممکن است به چرم کفش آسیب برساند.

- از واکس مشکی برای تغییر رنگ چرم قهوه ای استفاده نکنید.

منبع : سایت دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=100771>

چگونه لباس بپوشیم

مد ممکن است تغییر کند، اما مدل و لباسی که به بهترین شکل با اندام شما هماهنگ می شود، همیشه به شما کمک می کند تا با اطمینان لباس بپوشید.

توجه به نکات ساده فشن می تواند به شما کمک کند تا برآمدگی شکم خود را کوچکتر نشان دهید.

بسیاری از زنانی که سینه های کوچکی دارند آرزو می کنند که ای کاش سینه های بزرگتری داشتند. اما زنانی که دارای سینه های بزرگی هستند، می دانند که داشتن آن همیشه چیز خوبی نیست. مهم این است که چگونه لباس بپوشیم تا این سینه های بزرگ را کوچک نشان بدهیم. در اینجا چند نکته کلیدی را برای شما ذکر می کنیم.

• چگونه لباس بپوشیم تا سینه ها را کوچکتر نشان دهیم

بسیاری از زنانی که سینه های کوچکی دارند آرزو می کنند که ای کاش سینه های بزرگتری داشتند. اما زنانی که دارای سینه های بزرگی هستند، می دانند که داشتن آن همیشه چیز خوبی نیست. مهم است که چگونه لباس بپوشیم تا این سینه های بزرگ را کوچک نشان بدهیم. در اینجا چند نکته کلیدی را برای شما ذکر می کنیم.

گام اول)

از بلوزها و بالاتنه های تیره رنگ مانند مشکی یا آبی تیره استفاده کنید. رنگهای روشن باعث جلب توجه به سینه های بزرگ شما می شود، در حالی که رنگهای تیره به استتار آنها کمک می کند. طرح و نقش و راه راه بر روی ناحیه سینه، باعث جلب توجه به این طرح ها می شود و به طور طبیعی توجه را به ناحیه سینه جلب می کند؛ بنابراین به این مدلها نیز نزدیک نشوید.

گام دوم)

به جای یقه گرد از یقه هفت و وی شکل استفاده کنید، زیرا باعث می شود که از نظر بصری سینه شما تقسیم شود و کوچکتر به نظر برسد.

گام سوم)

بلوزها و بالاتنه های گشاد بپوشید تا سینه های کوچکتری را نشان بدهید. بلوزها و تاپ های تنگ، در اطراف سینه کشیده می شود و موجب می شود تا افراد به این ناحیه نگاه کنند. این مسأله در مورد ژاکت و کت هم صدق می کند. پوشیدن کت یا ژاکت ورزشی که در یک طرف دگمه دارد بهترین نمونه است. کتپایی که در دو طرف دگمه دارند، سینه های شما را بزرگتر نشان خواهد داد.

گام چهارم)

از لوازم جانبی استفاده کنید که توجه را از سینه های شما دور می کند. با استفاده از گوشواره های فریبنده و جذاب یا یک خلیخال و پابند، افراد بیشتر به آنها نگاه می کنند تا سینه های بزرگ شما.

گام پنجم)

لباس زیر خوش ساخت، پکپارچه و بدون درز خریداری کنید. این مدل لباس زیر، بسیار عالی است و خط سینه شما را کوچک نشان می دهد. از پوشیدن کمرستهای ورزشی و تنگ خودداری کنید، مگر اینکه در حال ورزش هستید؛ از به زور پوشیدن لباس های زیر تنگ برای کوچک نشان دادن سینه های خود خودداری کنید. زیرا برای سلامتی اندام شما مضر است و باعث ایجاد درد در ناحیه پشت و شانه های شما می شود.

گام ششم)

از بالاتنه ها و بلوزهای ساده و گشاد استفاده کنید. جیب باعث جلب توجه به سینه های شما می شود. پیراهن ها و بلوزهای پلیسه دار و چین

دار، تنها باعث می شود که شکل سینه شما بزرگتر نشان داده شود.

گام هفتم)

با پوشیدن دامن های چندلایه و چین دار یا پلیسه دار، توجه را از سینه های خود دور کنید.

گام هشتم)

با پوشیدن شلوارهای پاچه گشاد در اندام خود تعادل برقرار کنید.

• مراقب باشید:

از پوشیدن هر پارچه کشی و استریچ که در اطراف ناحیه سینه کشیده می شود، خودداری کنید.

درحالی که پوشیدن بلوزها و تی شرتهای گشاد خوب است، اما از پوشیدن لباسی که خیلی بزرگ است خودداری کنید، زیرا تنها باعث می شود که سینه های شما بزرگتر به نظر برسد.

از پوشیدن بلوزها و لباس های یقه اسکی یا مدل های مشابهی که یقه های بلندی دارد، خودداری کنید.

از پوشیدن لباس ها و پیراهن هایی که یقه باز ندارند خودداری کنید. هرگز بلوز و پلووری را انتخاب نکنید، مگر اینکه یقه بازی داشته باشد. ژاکت تنها باعث افزایش حجم بدن شما می شود، پس در انتخاب آن دقت و احتیاط کنید.

چگونه لباس بپوشیم تا شکم خود را به کوچکترین شکل نشان دهیم

مد ممکن است تغییر کند، اما مدل و لباسی که به بهترین شکل با اندام شما هماهنگ می شود، همیشه به شما کمک می کند تا با اطمینان لباس بپوشید.

توجه به نکات ساده فشن می تواند به شما کمک کند تا برآمدگی شکم خود را کوچکتر نشان دهید.

گام اول)

به دنبال لباس هایی باشید که توجه مستقیم را از شکم شما به سمت بالاتنه و پاهای شما معطوف می کند.

یقه خود را با لوازم جانبی مجهز کنید یا بلوزها و تاپ هایی انتخاب کنید که در قسمت بالای سینه دارای طرح یا فلاپدوری، گلدوزی و تزئینات است.

گام دوم)

شلوارهایی را انتخاب کنید که پاچه های تنگ یا باریک شونده و نوک تیز دارد.

جیب، پلیسه و چین در ناحیه پشت، جلو و پهلو شکم و همچنین شلوارهای تنگ، تنها باعث می شود که به قسمت میانی بدن شما بیشتر توجه بشود و اثر منفی بر روی ظاهر شما دارد.

گام سوم)

دامن های کلوشی انتخاب کنید که در قسمت کمر جمع نمی شود.

دامن های راسته یا باریک و تنگ، اندام پایینی بدن شما را باریکتر و کم پهناتر نشان می دهد و این تصور را ایجاد می کند که فرم کلی بدن شما لاغرتر است.

گام چهارم)

بلوزها، ژاکت ها و تی شرت های تونیک مانند بپوشید. آنها در حالی که شما را بهتر نشان می دهند، جادار و راحت هستند. ژاکتهای مربع شکل انتخاب کنید، زیرا هم جادار هستند و هم شکم شما را می پوشانند.

گام پنجم)

به دنبال پیراهن های قالب تن راسته باشید که یک فرم یکدست مستقیم از شانه تا پایین پای شما ایجاد می کند.

این مدل این حس را ایجاد می کند که اندام شما خطی تر است.

گام ششم)

از هر نوع ترکیب لباسی که کمر شما را مشخص می کند خودداری کنید؛ از قبیل هر نوع لباس کمردار یا بنددار.

گام هفتم)

طرح ها و جزئیاتی بر روی پایین شلوار شما، توجه را به سمت پای شما جلب می کند و از توجه به شکمتان کم می کند.

ترانه ها

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=109093>

چگونه لباس بپوشیم تا شکم خود را به کوچکترین شکل نشان دهیم

مد ممکن است تغییر کند، اما مدل و لباسی که به بهترین شکل با اندام شما هماهنگ می شود، همیشه به شما کمک می کند تا با اطمینان لباس بپوشید.

توجه به نکات ساده فشن می تواند به شما کمک کند تا برآمدگی شکم خود را کوچکتر نشان دهید.

گام اول)

به دنبال لباس هایی باشید که توجه مستقیم را از شکم شما به سمت بالاتنه و پاهای شما معطوف می کند.

یقه خود را با لوازم جانبی مجهز کنید یا بلوزها و تاپ هایی انتخاب کنید که در قسمت بالای سینه دارای طرح یا قلابدوزی، گلدوزی و تزئینات است.

گام دوم)

شلوارهایی را انتخاب کنید که پاچه های تنگ یا باریک شونده و نوک تیز دارد.

جیب، پلیسه و چین در ناحیه پشت، جلو و پهلو شکم و همچنین شلوارهای تنگ، تنها باعث می شود که به قسمت میانی بدن شما بیشتر

توجه بشود و اثر منفی بر روی ظاهر شما دارد.

گام سوم)

دامن های کلوشی انتخاب کنید که در قسمت کمر جمع نمی شود.

دامن های راسته یا باریک و تنگ، اندام پایینی بدن شما را باریکتر و کم پهناتر نشان می دهد و این تصور را ایجاد می کند که فرم کلی بدن شما لاغرتر است.

گام چهارم)

بلوزها، ژاکت ها و تی شرت های تونیک مانند بپوشید. آنها در حالی که شما را بهتر نشان می دهند، جادار و راحت هستند. ژاکت های مربع شکل انتخاب کنید، زیرا هم جادار هستند و هم شکم شما را می پوشانند.

گام پنجم)

به دنبال پیراهن های قالب تن راسته باشید که یک فرم یکدست مستقیم از شانه تا پایین پای شما ایجاد می کند.

این مدل این حس را ایجاد می کند که اندام شما خطی تر است.

گام ششم)

از هر نوع ترکیب لباسی که کمر شما را مشخص می کند خودداری کنید؛ از قبیل هر نوع لباس کمردار یا بنددار. گام هفتم) طرح ها و جزئیاتی بر روی پایین شلوار شما، توجه را به سمت پای شما جلب می کند و از توجه به شکمتان کم می کند.

منبع : سایت دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=100780>

 vista.ir
Online Classified Service

چگونه لباس بپوشیم تا لاغرتر به نظر برسیم

آیا هرگز با کسانی روبرو شده اید که از آنچه که واقعا هستند، لاغرتر به نظر می رسند. نکات ظریفی وجود دارد که شما می توانید با رعایت آنها لاغرتر و ظریفتر به نظر برسید.

اگر بدانید که چگونه باید لباس بپوشید، نیازی نیست که اندامی عالی داشته باشید تا عالی به نظر برسید.

گام اول)

لباس های تیره تر بپوشید. رنگهای روشن باعث می شود تا عیب های بدن شخص بیشتر نشان داده بشود. پس رنگهای تیره تر انتخاب کنید تا بعضی از عیبهای بدن خود را بپوشید و لاغرتر به نظر برسید.

گام دوم)

قسمت بیشتری از گردن خود را نشان بدهید تا لاغرتر به نظر برسید. اگر گردن شما بلندتر به نظر برسد، باعث می شود که لاغرتر و کشیده تر دیده بشوید. پیراهن ها و تی شرتهای با یقه هفت و وی شکل بپوشید تا به لاغرتر دیدن شما کمک کند.

گام سوم)

از خطوط افقی خودداری کنید. راه راه ها، نوارها و خطوط افقی شما را چاقتر و عریضتر نشان می دهد. پوشیدن لباس هایی که راه های افقی دارند، باعث می شود تا شما از آنچه که هستید بزرگتر به نظر برسید. لباس هایی را بپوشید که خطوط و راه های عمودی دارند یا اصلا راه و خطی ندارند.

گام چهارم)

موهای خود را از روی صورتتان بیرون نگاه دارید. اگر موهای بلندی دارید، بهتر است که آن را به سمت بالا ببندید تا لاغرتر به نظر برسید. اگر دوست ندارید موهایتان را به سمت بالا ببندید، حلقه کردن و فردادن مو را امتحان کنید.

گام پنجم)

از لوازم جانبی در نزدیکی نواحی که می خواهید به آن تاکید شود و توجه

بشود، استفاده کنید تا توجه را از قسمتهایی که مناسب نیست دور کنید.

▪ دقت کنید:

- لباس هایی بپوشید که متناسب و اندازه شما است. اگر لباس هایی

بپوشید که خیلی حجیم و بزرگ یا بسیار تنگ و چسبان هستند، بزرگتر و چاقتر به نظر خواهید رسید.

- با اعتماد به نفس لباس بپوشید. اعتماد به نفس برای خوب به نظر رسیدن بسیار مهم است.

- از پوشیدن دامن یا شلوار چین دار و پلیسه دار خودداری کنید. شلوارهایی که جلوی صاف و یکدستی دارند، باعث می شود تا لاغرتر به نظر برسید. از پوشیدن هرنوع لباس و وسیله براق و درخشان در نواحی که می خواهید آن را بپوشانید، خودداری کنید.

منبع : سایت دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=100773>

چگونه لبخند خود را کامل کنیم

• قبل از آرایش لبها

لب های خود را قبل از آرایش خوب نگاه کنید تا بتوانید فرم آنها را تشخیص دهید.

اگر فرم لب هایتان به شما می آید و زیبا و مناسب است مطابق سه مرحله زیر عمل کنید.

▪ آماده کردن

آماده کردن سطح لب ها برای آسانتر شدن استفاده از رژلب ،طولانی کردن ماندگاری آن با استفاده از ثابت نگهدارنده رژلب و صاف کننده سطح لب ها.

▪ ترسیم

کشیدن خط لب و متعادل کردن آن در صورت نیاز با قلم دور لب.

▪ رنگ کردن

با استفاده از رژلب با رنگ های متناسب با نوع آرایش درخشندگی و زنانگی را به لب های خود ببخشید.

اگر لب هایتان بسیار باریک یا نامتعادل هستند می توانید به کمک يك قلم دور لب اطراف آن را طوری که زیاد مشخص نباشد فرم دهید.

▪ برای اصلاح کردن لب های باریک

دور لب خود خط مرتبی بکشید که از دور لب معمولی خودتان بیرون تر باشد سپس رژ لب بزنید.

▪ برای اصلاح لب های نامتناسب

اطراف قسمت های باریک لب خود يك خط بکشید طوری که خط لبتان از خط لب طبیعی کمی بیرون زده باشد سپس قسمت دیگر لبتان را درست روی خط لب ها بکشید در انتها از رژ لب استفاده کنید.

منبع : اطلاعات دارویی و پزشکی

چگونه ماندگاری بوی عطر را زیادت‌ر کنیم

شما رایحه عالی مورد نظر خود را در قیمتی مناسب پیدا کرده اید، اما هر زمان که از آن استفاده می کنید، به زودی و در عرض چند ساعت بوی آن از بین می رود. چرا این اتفاق می افتد؟ روش های را بیاموزید تا به شما اطمینان بدهد که بوی عطرتان در سرتاسر شب یا روز قوی و خوب باقی می ماند.

• حفظ پوست سالم و افزایش بوی عطر

۱) پوست سالم رمز استفاده موفق از محصولات آرایشی و زیبایی است. ابتدا مطمئن بشوید که پوست شما پیش از استفاده از عطر کاملاً شسته و تمیز است.

۲- توجه کنید که چه نوع مواد بهداشتی پوست و بدن باعث می شود که بدن شما بوی تندی داشته باشد. اگر از عطر برای این منظور استفاده می کنید که بوی بدن شما را بپوشاند، این بو و عطر به مدت طولانی نمی ماند و سرانجام بوی بدن شما بر عطر غلبه می کند.

۳) اگر بوی بدن شما به شکلی است که اثر عطر را از بین می برد، قبل از به کار بردن عطر از محصولات بهداشتی و آرایشی مناسب استفاده کنید.

۴) دقت کنید که عطر را در جایی که ماده بویر یا ضد عرق استفاده کرده اید، به کار نبرید. بویرهایی با رایحه ملایم بوی عطر شما را نمی پوشاند، بلکه آن را افزایش می دهند. بویرها هر نوع بوی عرق را از بین می برند و باعث می شوند که رایحه عطر به خوبی بدن شما را خوشبو کند.

۵) قبل از استفاده از عطر مطمئن شوید که خراش و زخم روبازی بر روی پوست خود ندارید، زیرا ترکیب عطر با مایعات بدن باعث ایجاد بوی نامطبوع می شود.

• ایجاد رطوبت برای طولانی تر کردن زمان عطر

۱) عطرها در محیط مرطوب ماندگاری بیشتری دارند. قبل از استفاده از عطر، ابتدا حالت پوست خود را ارزیابی کنید؛ آیا پوسته پوسته و خشک است یا مرطوب و سلامت است.

۲) اگر پوست شما خشک است، از یک کرم مرطوب کننده استفاده کنید تا به ایجاد رطوبت و نرمی پوست شما کمک کند. توجه داشته باشید که کرمی انتخاب کنید که مشابه بوی عطر شما باشد.

۳) پیش از استفاده از عطر، اجازه بدهید تا کرم نرم کننده به خوبی توسط پوستتان جذب بشود.

۴) مطمئن بشوید که قسمت‌های حساس بدن‌تان مرطوب شده است. اصلی ترین بخش های بدن برای پاشیدن عطر مچ، گردن و پشت زانوی شما است.

- (۵) عطر را بر روی بدن خود بپاشید و اطمینان حاصل کنید که در قسمت‌های اصلی قرار گرفته است تا ماندگاری بیشتری داشته باشد.
- (۶) یادتان باشد که عطر را پیش از پوشیدن لباس به خود بزنید. اگرچه ممکن قسمت‌های اصلی که یادآور شدیم با لباس پوشیده شود، اما هنگامی که عطر را مستقیماً به روی پوست خود بزنید، عطر ماندگاری بیشتری نسبت به زمانی که به روی لباس خود بزنید، خواهد داشت.
- (۷) اگر پوستی دارید که پس از زدن کرم مرطوب کننده، خشک باقی می ماند؛ باید عطر را در طول روز و شب در نقاط مختلف بدن تکرار کنید؛ زیرا پوست خشک عطر را می مکد و رایحه آن را زودتر از بین می برد.
- (۸) طبیعتاً بوهای تند بیشتر از بوهای ملایم ماندگاری دارند. پس در انتخاب عطر خود دقت کنید.

/http://p30.web.wordpress.com

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=107296>

vista.ir
Online Classified Service

چگونه یک شلوار مناسب داشته باشیم

- شلوار جینی با جلوه انتخاب کنید
- فقط به این دلیل که می‌خواهید نوع کلاسیکی را خریداری کنید، حتما نباید شلوار جینی خسته‌کننده را برگزینید.
- مدل‌های کلاسیک شیک در عین حال می‌توانند جلوه نیز داشته باشند. مثلاً می‌توانید نوع راسته، مخروطی شکل و یا پاچه‌گشاد آن را انتخاب کنید.
- شلواری کاملاً اندازه را خریداری نمایید
- فرقی نمی‌کند شلوار جینی که انتخاب می‌نمایید چقدر زیبا و شیک باشد، اگر برایتان بزرگ یا کوچک باشد، باعث خنده‌دار شدن شما خواهد شد. ابتدا مطمئن شوید که پاچه و کمر آن زیاد تنگ نباشد. همچنین باید در آینه ببینید که پشت شلوار هم خوب ایستاده باشد. یادتان باشد، اگر به شما نمی‌آید، یکی دیگر را امتحان کنید.

- به‌علاوه چون شلوارهای جین ممکن است آب رفته و کوچک شوند بهتر است که کمی قدش را بلندتر انتخاب کنید. این کار به شما امکان می‌دهد پاچه شلوار را کمی بالازده و یا هرگونه اصلاح مطابق با میل خود را اعمال کنید.
- وضعیت تن خور شلوار را بسنجید
- بهترین روش برای آزمودن ارزش شلوار جین شما این است که آن را به‌طور آزمایشی بر تن کنید. کمی با آن در فروشگاه قدم زده و مقدار حجم جیب و میزان راحتی اش را هنگام نشستن بررسی کنید. همچنین باید آن را با کمربندی که همیشه می‌بندید امتحان کنید. این باعث می‌شود تا از اندازه کمر و تطابق کمربند با شلوار اطمینان حاصل نمایید. در نهایت، شلوار را با کفش‌هایی که همیشه می‌پوشید امتحان کنید و به یاد داشته باشید که علاوه بر اطمینان از هماهنگی رنگ آن دو، باید ببینید که شلوار خوب روی کفش قرار می‌گیرد یا خیر.
- اگر قد شلوار کمی بلندتر بود، آن را تا بزنید. انتهای پاچه شلوار باید با قسمت بالایی کفی کفش هم تراز باشد.

• مطمئن شوید که از قبل کوچک شده است

هر کسی می‌داند که وقتی شلوار جین مورد علاقه‌اش کوچک می‌شود چقدر باعث عصبانیت می‌شود. اطمینان یافتن از اینکه شلوار قبلاً کوچک شده است، ضرر و زیان را کاهش خواهد داد و در آینده این مقدار کوچک به حداقل خواهد رسید. با این حال به‌خاطر داشته باشید که اندازه شلوار را کمی بلندتر از حد نیاز انتخاب کنید.

• مراقبت از شلوار جین

پیش از توزدن آن را بشویید

قبل از اینکه پاچه شلوار را تو بزنید آن را بشویید تا ابتدا به اندازه واقعی در آید. برای اطمینان خاطر بیشتر مقداری کمتر از اندازه مورد نیاز تو بزنید تا اگر باز هم شلوار آب رفت قدش کوتاه نشود.

• شلوار را پشت و رو بشویید

اولین باری که می‌خواهید شلوار جین خود را بشویید، آن را جدا از لباس‌های دیگر شست‌وشو دهید. دفعات بعد بهتر است برای حفظ رنگ و ظاهر کلی آن را پشت رو کرده و سپس بشویید. همیشه شلوار جین خود را برای خشک‌کردن روی بند و یا روی پایه‌های مخصوص قرار داده و مطمئن شوید که روی هم تا نخورده باشد.

• شلوار جین شیک برای جوانان

همیشه پیدا کردن شلوار جین مناسب آسان نیست، به‌خصوص برای مردان که ترجیح می‌دهند ساعت‌های طولانی برای خرید لباس وقت صرف نکنند. با این حال با به‌خاطر سپردن این نکات می‌توانید شلوار جین مناسب خود را به‌راحتی بیابید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=95047>

 vista.ir
Online Classified Service

چگونه یک کت و شلوار مناسب انتخاب کنیم

هر مردی باید حداقل یک کت و شلوار خوب داشته باشد. حتی معمولی‌ترین افراد نیز باید در موقعیتهایی مانند مراسم عروسی یا میهمانی‌های رسمی شب شرکت کنند، بنابراین به یک و شلوار خوب نیاز دارد. به این نکات توجه کنید تا بتوانید کت و شلوار مناسبی انتخاب کنید و بتوانید مدتی طولانی از آن استفاده کنید.

کفش‌هایی را انتخاب کنید که مناسب کت و شلوار شما است.

مطمئن شوید پیراهنی که می‌پوشید، یقه و آستین‌های آن سایز مناسب درستی دارند.

• انتخاب رنگ:

اگر نخستین کت و شلوار خود را می‌خرید، رنگ سرمه‌ای را انتخاب کنید. اگر قبلاً چنین رنگی را داشته‌اید، مشکی، زغال‌سنگی، خاکستری روشن یا قهوه‌ای را انتخاب کنید.

▪ برش و دوخت:

از خرید کت‌هایی که در دو طرف دگمه دارد، خودداری کنید؛ مگر اینکه در قسمت میانی بدنتان نسبتاً چاق و درشت باشید یا اینکه چندین کت یک طرف دگمه دار داشته باشید.

▪ دگمه‌ها:

برای مردان کوتاه‌تر، مدل دو دگمه مناسب است. اگر بلندتر هستید می‌توانید مدل سه دگمه را انتخاب کنید. تعداد بیش از سه دگمه برای افراد بسیار قد بلند است و ما به شما پیشنهاد می‌کنیم که از پوشیدن چنین کتی خودداری کنید.

برای کت‌های دو طرف دگمه دار، سبک دو دگمه در مقایسه با مدل یک دگمه بهتر است.

▪ انتخاب شلوار:

شما باید در مورد تعداد پلیسه شلوارتان (یک، دو یا بدون پلیسه با جلویی صاف) و یا پاکتی بودن آن تصمیم بگیرید. بسیاری از افراد عقیده دارند که شلوارهای جلو صاف، بدون پلیسه و پاکتی برای یک کت و شلوار بسیار معمولی هستند. می‌توانید مدلی با یک یا دو پلیسه و پاکتی کوچک استفاده کنید.

منبع: سایت دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=100769>

چند نکته درباره پوشیدن لباس سفید

فکر می‌کنید چرا رنگ سفید در تمام طول سال جزو رنگ‌های محبوب در پوشیدن لباس به شمار می‌آید؟!

در لباس‌های سفید آرامش و تازگی وجود دارد که آنها را شیک می‌سازد! این عقیده طراحان مد و لباس است. به خصوص اگر این رنگ در روزهای گرمای سال پوشیده شود شیک‌تر هم جلوه خواهد کرد.

هرچه دمای هوا بالاتر می‌رود پوشنده لباس سفید آرام و خونسرد به نظر می‌رسد. بهتر است نگاهی به بعضی از اصول پایه، در پوشیدن لباس‌های سفید بیندازیم، یکی دو نکته برای یادآوری اینکه چه وقت باید لباس سفید پوشید وجود دارد

(۱) مراقب باشید که کجا لباس سفید می‌پوشید:

از آنجایی که سفید نور را منعکس می‌کند و هرچیزی که در زیر آن قرارداشته باشد را بزرگتر جلوه می‌دهد، پارچه سفید را برای هر لباسی استفاده نکنید زیرا آن بخش‌هایی از بدن شما که بزرگ هستند را بزرگتر جلوه می‌دهد. در عوض می‌توانید لباس سفید را برای بخش‌هایی از بدن که کوچک هستند استفاده کنید تا عیب‌های بدنتان پوشیده شود.

(۲) از لباس کشفاف سفید چشم‌پوشید:

اگر شما یک پرستار، تازه عروس، یا حتی یک کودک زیر پنج سال هستید، لباس کشفای سفید را به گوشه کمد لباس‌هایتان بفرستید؛ این لباس شما را ریز، کوچک و حتی کوتاه‌تر نشان می‌دهد.

(۳) در مورد پوشیدن کفش‌های سفید دوباره فکر کنید:

کفش‌های سفید جیغ می‌زنند؛ بهار و تابستان! شاید به همین دلیل است که خرید کفش‌های سفید در فصول گرم متداول‌تر است. اما از آنجایی که کفش‌های سفید پاهایتان را بزرگتر نشان می‌دهند و همچنین می‌توانند بلندای پاتان را کوتاه‌تر جلوه دهند؛ شما با پوشیدن آنها کوتاه‌تر به نظر می‌آیید، پس بهتر است برای رسیدن به اهداف خیالی‌تان انتخاب بهتری داشته باشید و در جست‌وجوی مدل و رنگ کفشی باشید که پاهای شما را باریک و کشیده نشان دهد.

(۴) برای مهمانی عروسی سفید نپوشید:

اگر شما عروس هستید یا مهمانی عروسی متعلق به شماست سفید نپوشید، در غیر این صورت سعی نکنید لباس سفید یک دست را برای مهمانی شب انتخاب کنید. سعی نکنید با عروس که بزرگترین روز زندگی‌اش است رقابت کنید.

با تمام این تفاسیر، اگر شما هیچ رنگ دیگری را دوست ندارید و فقط سفید به شما می‌آید و تنها رنگ انتخابی شما است، سعی کنید از رنگ کرم نزدیک به سفید، به جای رنگ سفید عاجی، پوست تخم‌مرغی یا صدفی استفاده کنید. پس ناامید نشوید و سایه‌ای دیگر از رنگ سفید را به جای سفید خالص امتحان کنید.

دقت کنید که پوشیدن رنگ سفید بهترین راه برای شیک به نظر رسیدن، آرامش داشتن و لذت بردن از هوای گرم است. اگر این اصول را به کار ببرید، وقتی لباس می‌پوشید، حتما آرام و البته زیبا به نظر خواهید آمد.

منبع : همشهری آنلاین

<http://vista.ir/?view=article&id=100755>

 vista.ir
Online Classified Service

چوغا هنر زنانه تن پوش مردانه

در استان گلستان هم اکنون دو گونه رشته های صنایع دستی که به آن بومی و غیربومی گفته می شود رواج دارد، هر چند برخی از آنها منسوخ شده و در حال فراموشی اند که "چوغا" یکی از این رشته هاست. اقوام مختلف استان گلستان که هر یک فرهنگ، آداب و رسوم و صنایع دستی خاص خود را دارند، ابداع کننده و ادامه دهنده حیات بسیاری از صنایع دستی منطقه و کشور هستند.

این در حالی است که بافت قالی، قالیچه و پشتی ترکمن، ابریشم بافی، نواربافی، ساخت دوتار ترکمن، پلاس بافی، حاجیمچه، زیورآلات، سوزن دوزی ترکمن و بلوچ، نمدمالی، قلمزنی و قلاب بافی بخش کوچکی از این زیباییهای دست ساز است. بافت چوغا بیشتر توسط زنان عشایر انجام می

شود. چوغا به عنوان بالا پوش بختیاری ها و از مشخصه های آن هاست. چوغا بالا پوش راست و بدون آستینی است که قد آن تا سر زانوست و

جلوی آن سر تا سر باز است این تنها قطعه لباسی است که همگی در ایل می پوشند و توسط زنان روی دستگاه افقی بافته می شود.

• پیشینه تاریخی چوغا

"انوشیروان گرایلی" معاون صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان گلستان در این خصوص می گوید: پیشینه تاریخی چوغا به دلیل شباهت ساختمانی آن به جاجیم، همانند آن دارای قدمتی بسیار بوده و تاریخچه آن برمی گردد به زمانی که پشم ریزی، تولید نخ و بافت آغاز شد.

این چوغا از پشم سفید طبیعی و دارای خطوط عمودی آبی تیره و یا مشکی است که قبلا با نیا رنگ شده است. تکنیکی که برای بافت آن به کار می رود همان بافت ساده (ساده برف) بختیاری هاست.

چله کشی

معاون صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان گلستان خاطر نشان کرد: دار چوغابافی نیز همانند دار قالی، و رندی و... به شیوه سنتی است.

این دار به صورت افقی و روی زمین قرار می گیرد. شیوه چله کشی و کوچی پیچی آن نیز مانند بافته های داری دیگر است. وی افزود: ابزار مورد استفاده برای چوغابافی نیز شبیه به بافته های دیگر است شامل شانه (کرکیت)، قلاب کناره کش که بیشتر چوغابافان از آن استفاده می کنند دو عدد میله آهنی که دو سر آن ها به شکل قلاب است. از این میله ها (برای بالا و پایین کشیدن چوب پشت) استفاده می کنند به طوری که هر میله در یک طرف پشت قرار می گیرد.

تکنیک بافت

روش مورد استفاده برای بافت چوغا همان بافت ساده باف یا گلیم بافت است که در هر بار بالا بردن چوب ها، یک پود از بین چله ها می گذرد و عمل شانه زنی انجام می شود و پود دیگری از دهانه پله عبور کرده و توسط کرکیت کوبیده می شود. در چوغابافی عمل کناره پیچی با اضافه پود و چرخش آن به دور یک نخ از نخستین تار چله انجام می شود.

پود گذاری در بافت چوغا هم به دو صورت ممتد و هم نیمه ممتد به کار می رود. در مواقعی که نقش راه راه های چوغا در عرض چله یک دست مشکی است پود گذاری ممتد است ولی وقتی که طرح چوغا در عرض نصف سفید و نصف سیاه است تا نصف سیاه از پود مشکی و نصف دیگر از پود سفید استفاده می شود و بعد توسط کرکیت شانه زنی انجام می شود. این شیوه نقش اندازی در چوغا تا حدودی مشابه بافت گلیم است. معاون صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان گلستان می گوید: تولیدکنندگان این نوع پارچه را زنان روستایی تشکیل می دهند که با استفاده از دستگاه های بسیار ساده بافندگی (دار افقی) با حداکثر عرض ۵۰ سانتی متر، به بافت می پردازند.

قبل از شروع بافت پشم ها را شسته و شانه می زنند و با چرخ به نخ تبدیل می کنند. هنگام نخ ریزی به این نکته باید توجه داشت که چله (تانه) قدری نازکتر از پود (بافه) ریسیده شود. وی تصریح کرد: نخ چله را دو لا کرده با چرخ می تابند. برای چله کشی میخهای چوبی (تنو) را در زمین نصب کرده، متناسب با مترآژ چله کشی تعداد آن نیز تعیین می گردد.

بعنوان نمونه برای ۳۰ متر چله از ۳ عدد میخ و برای ۱۰۰ متر از ۵ عدد استفاده می شود. گرایلی گفت: میخ ها را روبروی هم با فاصله ای معین نصب کرده تا چله ها را از بین آنان عبور دهند. پس از اتمام این مرحله هر یک متر چله را، با نخی می بندند تا شل یا سفت (تنگ لس) نگشته آنگاه سر چله را یکی در میان بصورت ضربدر گذارده تا از هم باز نشود.

تک تارها را از گورد و از بین دندانه های شانه عبور می دهند که این امر توسط دو تن از زنان صورت می پذیرد. به این عمل « تاف شان » می گویند و به معنای عبور تافه (چله) از شانه است. این مقام مسئول تا کید کرد: مراحل بافت همچون جاجیم، با عبور ماکو از بین تارها آغاز می شود که با فشار پدال چله ها از هم باز شده و پود از آن بین عبور کرده، آنگاه با شانه بر آن می کوبند.

این عمل همچنان تکرار می شود تا بافت بطور کامل صورت گیرد. عرض پارچه چوغا در کت و شلوار با هم متفاوت است. عرض پارچه بافته شده جهت دوخت کت باید ۵۰ سانتیمتر و برای شلوار ۴۰ سانتیمتر باشد. گرایلی از هنرمندان شاخص این رشته در استان گلستان نام برده و می گوید: تمامی بافندگان جاجیم به بافت چوغا نیز اشتغال داشته و بنا به نیاز، تولید می کنند. از جمله این هنرمندان "رحیمه رحیمی" و "زبیده ملکی" را می توان نام برد.

• مناطق تولید

در مناطق مختلف این استان بویژه روستاها، بافت چوغا صورت می گیرد. روستاهایی چون زیارت، النگ، آهنگر محله، شاهکوه، مزرعه کتول و با این

نوع پارچه کت و شلوار مردانه ای دوخته شده که در منزل و محیط های کاری چون دامداری، خاصه در فصل سرما استفاده می شود. معاون صنایع دستی گلستان همچنین دلا یل فراموشی این رشته از صنایع دستی راورود صنایع دستی ماشینی به بازار، بلند مدت بودن زمان تولید رشته های صنایع دستی سنتی و کوتاه مدت بودن زمان تولید رشته های صنایع دستی ماشینی، بالا بودن قیمت محصولات صنایع دستی سنتی و ارزان بودن صنایع دستی ماشینی، عدم کاربرد مناسب از محصولات صنایع دستی استان و توجه به تولیدات سنتی می داند و معتقد است: با توجه به از بین رفتن هنرمندان بومی که منجر به نابودی برخی از رشته های صنایع دستی شده است، نبود متولی واحد در گذشته که منجر به نداشتن برنامه مناسب شده است. این مقام مسئول می افزاید: بی توجه هنرمندان بومی در راستای تولید بازار هدف، نبود انگیزه در هنرمندان جهت ایجاد بازارهای داخلی منطقه ای و بین المللی، عدم توجه به آموزش های علمی و آکادمیک و نبود توجه و شناخت نیروهای کار آمد بومی منطقه از مهمترین دلایل منسوخ شدن این رشته در استان گلستان است

منبع : روزنامه ابتکار

<http://vista.ir/?view=article&id=295339>

 vista.ir
Online Classified Service

چه بپوشیم و چگونه بپوشیم

● مقدمه :

لباس پوشیدن ناشی از شئون انسان است و پدیده ای است که تقریباً به اندازه ی طول تاریخ بشر سابقه و به قدر پهنه ی جغرافیای امروزی زمین ، گسترش دارد . این پدیده با خصوصیات مختلف ، فردی و اجتماعی انسان در ارتباط است . و می توان آن را از دیدگاه های مختلفی از قبیل روانشناسی ، اخلاق ، اقتصاد ، جامعه شناسی ، مذهب ، قانون ، تاریخ و جغرافیا مورد مطالعه قرار دارد .

و برای یافتن پاسخی به این گونه پرسش ها به جستجو بر آمد که : چرا انسان لباس به تن می کند ؟ چه رابطه ای میان نوع لباس انسان و خصوصیات روانی او وجود دارد؟ چه ارتباطی میان وضع مالی و طبقه اقتصادی یک انسان با نوع لباس او برقرار است ؟ گروه های مختلف اجتماعی یک جامعه چه لباس هایی میپوشند؟ مذاهب مختلف در باره ی لباس چه گفته اند ؟ در قوانین مدنی چه قانون هایی درباره پوشش مردم وضع شده است ؟ تحولات لباس اقوام مختلف در طول تاریخ چگونه بوده است و تحت تاثیر چه عواملی صورت گرفته است ؟ در نقاط مختلف کره ی

زمین و در اوضاع و احوال اقلیمی گوناگون چه تفاوت هایی میان لباس مردم دیده می شود ؟

پیدااست که پاسخ به هر یک از این پرسش ها و دیگر پرسش های متعدد مشابه ان محتاج بحث های مفصل و فرصت های طولانی است . از مجموع تحقیقاتی که به عمل آمده مسلم شده که لباس دست کم پاسخ گوی سه نیاز آدمی است . یکی این که او را از سرما و گرما و برف و

باران حفظ می کند . دیگر این که در جهت حفظ عفت و شان به او کمک می کند . بلاخره به او آراستگی و زیبایی و وقار می بخشد . لباس آدمی را می توان از یک لحاظ به مسکن او تشبیه کرد . درست است که انسان در ابتدا برای محفوظ ماندن از سرما و گرما و نیز حمله و هجوم حیوانات ، به ساختن خانه می پردازد ، اما علاوه بر این منظور ، خانه مامن و ماوایی برای او است ، تا خود ، اموال و احوال اقتصادی اش را در چهاردیواری آن سامان بخشد و گذشته از این هاخانه ی هر کس فضایی است که او می تواند ذوق و سلیقه ی خود را در حد امکانات خویش در آن اعمال کند و قریضه ی زیبایی پسندیده اش را ارضا نماید و لباس را نیز می توان به تعبیری خانه و درست تر بگوییم خانه ی اول هر کس دانست . لباس خانه اختصاصی تر انسان است ، چون هر فرد نخست در لباس خود سکونت دارد و بعد در خانه اش و از این قرار است که می توان گفت همه ی ما به جهت لباسی که بر تن داریم ، خانه به دوشیم . منشأ اصلی پیدایش لباس چنان که گفتیم ، نیاز به محفوظ ماندن ، عفیف مانده و زیبا بودن است ، اما اشتباه است اگر تصور کنیم که می توانیم این همه اختلاف و تنوع را که در لباس افراد در جوامع مختلف و در دوران های مختلف دیده می شود ، تنها با در نظر گرفتن این سه اصل توجیه کنیم . اگر به گروه های گوناگون اجتماعی نظر افکنیم می بینیم که لباس زنان ، مردان و کودکان با یکدیگر متفاوت است . پوشش روستاییان با شهرنشینان فرق دارد .

در شهر نیز زنان خانه دار لباسی متفاوت با لباس زنان کارمند به تن می کنند و اصناف و صاحبان حرفه های گوناگون به تناسب کار خویش لباس خاص دارند .

طبقات مختلف اجتماع نیز بسته به وضع اقتصادی و در آمد خود لباس های گوناگون می پوشند . و شرایط اقلیمی هر منطقه نیز بر نوع لباس مردم ان تاثیر می گذارد . معمولا مذاهب نیز در مورد نوع لباس دستوراتی دارند چنان که در اسلام نیز درباره ی پوشش تن قواعد و دستوراتی وجود دارد و اصطلاح حجاب در جامعه ی امروز ما گویای همین نوع پوشش اسلامی است . در این نوشته در عین این که به ما تاثیر عوامل مختلف در شکل و اندازه و نوع لباس توجه داریم ، در پی بررسی این تاثیرات نیستیم . و حتی قصد داریم که از دیدگاه شریعت اسلامی نیز درباره ی کیفیت و حدود لباس بحثی کنیم ، آنچه اختصاصا مورد نظر است رابطه ی حدود و مذهب است و تاکید می کنیم که تکیه ی ما بر رابطه ی لباس و فرهنگ به معنی غفلت یا بی اعتقادی نسبت به رابطه ی لباس یا عوامل متعدد دیگر نیست و اگر در این بحث در کنار رابطه ی لباس و فرهنگ از سایر تاثیرات سخن نمی گوئیم صرفا به این علت است که رابطه ی فرهنگ و لباس را در طول رابطه ی لباس با سایر عوامل اجتماعی ، اقلیمی ، اقتصادی ، و تاریخی می دانیم ، نه در عرض آن .

به عبارت دیگر ما تاثیر فرهنگ را بر لباس مهمتر و کلی تر از آن می دانیم که از آن در ردیف سایر تاثیر ها گفتگو می کنیم و معتقدیم همه ی تغییراتی که در لباس از ناحیه ی عواملی غیر از فرهنگ ایجاد می شود ، تابع رابطه لباس و فرهنگ و محاط در چهارچوب محدودیت های فرهنگی است .

• رابطه لباس و فرهنگ :

معنی لباس را همه می دانیم پس نیازی به تعریف آن نیست . اما فرهنگ را لازم است تعریف کنیم ، یعنی لازم است مقصود خود را از فرهنگ بیان کنیم . فرهنگ در نظر ما و به تعریف ما عبارت است از کلی ترین بینش و نگرشی که یک جامعه نسبت به جهان دارد . این بینش و نگرش همان معنای است که آن جامعه برای هستی و انسان قایل است . و به اندازه ی کلی است که همه ی ارزشها و روشهای فرد و اجتماع را در بر می گیرد .

در این نوشته که گاه برای توضیح بیشتر جهان بینی را به معنی و مترادف ان به کار گرفته ایم ، ما معتقدیم که جهان بینی هر قوم در شکل و کیفیت بسیاری از جنبه های محسوس و ملموس زندگی آن قوم تاثیر قوی دارد . جهانی که مردم می سازند و در آن زندگی می کنند تا اندازه ی زیادی تحت تاثیر جهان بینی آنها است . جوامع مختلف بسته به این که نسبت به هستی چه بینشی داشته و چه معنایی برای زندگی قایل باشند و چه ارزش هایی را بر جهان حاکم بدانند سبک و اسلوب خاصی در ساختن شهر ، خانه ، پوشیدن لباس و نظایر آن خواهند داشت . به عبارت دیگر فرهنگ یک قوم در وجه مختلف زندگی آنان از قبیل صنعت ، اقتصاد ، مدیریت ، شهرسازی ، معماری ، هنر تجلی می کند . و به منزله ی روحی است که در کالبد تمدن آن قوم جریان دارد و هر یک از این جنبه ها آیینی ای است که چون در آن نیک بنگریم ، می توانیم چهره ی ان روح حاکم و آن فرهنگ کلی جامعه را در ان مشاهده کنیم . رابطه ی لباس و فرهنگ به اندازه ای قوی است که وقتی یک خارجی و غریبه وارد محیطی می شود نخستین علامتی که او را می شناساند همان لباس اوست . گویی انسان ها با لباس خود با یکدیگر صحبت می کنند و هرکس به زبان لباس خویش خود را معرفی می نماید که من کیستم . از کجا آمدم ؟ و به چه دنیا و فرهنگی تعلق دارم . سخن بر سر این مطلب است که اختلاف بین تن پوش و مردم جوامع گذشته از خصوصیات جغرافیایی ، اقلیمی ، عوامل اجتماعی ، اقتصادی ، حرفه ای و سنی ناشی از فرهنگ و جهان

بینی آن جامعه نیز هست . انسان بسته به این که برای جهان چه معنایی قایل باشد خود را چگونه موجودی بشناسد ؟ چه سرنوشتی برای خود تصور کند ؟ و سعادت خود را در چه بداند لباس پوشیدنش تفاوت می کند .

چکیده ی مقصودما از بحثی که در پیش داریم این است که اگر در جامعه ای مثل جوامع امروز غربی ، مذهب در خصوص نوع لباس ساکت باشد و مصالح اجتماعی نیز قانونی برای اندازه و شکل لباس مردم وضع نکرده باشد، باز چنان نیست که قاعده و ملاکی بر کیفیت پوشش مردم حاکم نباشد و هیچ دلیلی برای این که معلوم شود چرا این مردم بدین گونه لباس می پوشند و نه به گونه ای دیگر وجود نداشته باشد و نوع لباس و تغییرات آن امری تصادفی و صرفا تابع سلیقه ی افراد مختلف باشد . اما اصولا در جهان هیچ پدیده ای را اعم از مادی و اجتماعی و معنوی بدون علت و محصول شانس و تصادف نمی دانیم و به همین دلیل معتقدیم که اگر در جوامع غربی مذهب و قانون تعیین کننده نوع پوشش نیست نباید تصور کرد که مردم در انتخاب لباس آزادند و لباس آنان از هیچ معیار و ملاکی تبعیت نمی کند و هیچ بینشی بر آن حاکم نیست . لباس انسان ، نخست تابع فرهنگ جامعه او است و سپس تابع سلیقه ی خود او . جامعه ی غربی امروز با لباسی که بر تن دارد با ما سخن می گوید اگر به این سخن گوش فرا دهیم فلسفه و فرهنگ غرب را خواهیم شنید .

• اثبات رابطه ی فرهنگ و لباس :

این مدعا را باید ثابت کرد . مدعا کدام است ؟ یک بار دیگر تکرار می کنیم . در هر جامعه نوع و کیفیت لباس زنان و مردان علاوه بر آن که تابع شرایط اقتصادی و اجتماعی ، اقلیمی آن جامعه است ، قویا تابع جهان بینی و ارزشهای حاکم بر فرهنگ آن جامعه و حتی مبین و آیینی ی آن جهان بینی است .

درمقام اثبات این سخن نگاهی به دنیای پیرامون خویش می افکنیم و دو بخش از جهان را در نظر می گیریم ، یکی دنیای مادی غرب که با علم ، تکنولوژی و استعمارگری مشخص می شود و دیگر بخشی که وارث فرهنگ ها و تمدن های کهنی است که مورد هجوم فرهنگ غرب واقع شده و متاسفانه خود را در برابر این فرهنگ باخته است . و می رود تا همهی میراث معنوی خود را زیر چکمه ی این تمدن قربانی کند . کشور های اسلامی ، هند ، بخش هایی از آفریقا ، آسیای جنوب شرقی و بومیان امریکا از این قبیل هستند . اکنون به لباسهای آن دسته از مردم این سرزمین ها که به کلی تحت تاثیر غرب قرار نگرفته اند ، نگاهی می اندازیم . از ایران آغاز می کنیم که به ما نزدیک تر است و به آن نزدیک ترین ، لباس روستاییان ایران را در نظر می آوریم ، لباس طوایف و عشایر گوناگون ، لباس کردها ، بلوچ ها ، بختیاریها ، قشقاییها ، لباس زنان دور مانده از هجوم فرهنگ غرب ، لباس روحانیها یک بار همه ی این لباسها را به سرعت از نظر می گذرانیم . آیا علی رغم تفاوت در شکل و رنگ و سبک و اندازه و جد اشتراکی میان همه ی این لباسهای غیر غربی مردم ایران وجود دارد ؟

همچنین نگاهی به لباس مردم همسایه ی کشور خویش می اندازیم ، لباس عرب ها را در نظر بگیرید لباس بومی مردان و زنان هند ، پاکستان و افغانستان ، لباس زنان قبایل یمن و مراکش و لباس بومی مردم آفریقا را چه میبینیم ؟ آیا میان این لباسهای گوناگون وجه اشتراکی هست ؟ آیا شباهتی میان این لباس ها و انواع لباس های مردم وطن ما وجود دارد؟

پاسخ این سوال مثبت است همراه این نوشته ها تصویری از لباسهای سنتی و ملی اقوامی که هنوز به طور مستقیم و کامل تحت تاثیر فرهنگ غرب قرار نگرفته اند عرضه کرده ایم ، یک نگاه به همه ی این تصاویر به ما می فهماند که وجه اشتراک این ها این است که همه ی آنها بلند گشاد ، غیر چسبان و عموما با سر بند کلاه و دستار همراه است . البته میان این لباسها تفاوتها ی بسیاری وجود دارند اما علی رغم این تفاوتها که تابع اوضاع و احوال منطقه ای ، اجتماعی و اقتصادی است این وجه مشترک که گفته شد به نحوه بارزی در آن محسوس است . این سیر جغرافیایی را می توان با یک تفحص تاریخی تکمیل کرد . اگر سری به موزه های لباس در کشور های اروپایی بزنیم خواهیم دید که لباس ها ی اقوام اروپایی در قرون وسطی و حتی تا مدتها بعد از آن چه مردانه و چه زنانه عموما از این لحاظ شبیه لباس امروزی اقوام هنوز غربی نشده ی سایر ممالک دنیا است یعنی گشاد و بلند است .

• لباس بلند تمدن های شرقی

اگر به تحقیقات مربوط به پوشاک مردم ایران قبل از اسلام نیز مراجعه کنیم خواهیم دید که این قاعده در آنجا نیز حکم فرما است ، مجسمه ها و نقش های برجسته و تصویری که از دوره های مختلف ایران قبل از اسلام بر جا مانده است ، همه نشان می دهد که هم پوشاک مردان و هم پوشاک زنان بلند گشاد است . چنان که در دو تصویر لباس زنان عهد هخامنشی و اشکانی نیز می بینیم زنان عموما چادر به سر دارند و پیراهن های بلندی که تا مچ پای آنان را می پوشاند به تن کرده اند .

حال اگر به کشور های اروپایی و امریکایی و شهر های غرب زده نظر افکنیم چه خواهیم دید ؟

البته باز هم لباس ها مختلف و متنوع است و مخصوصا به سرعت و در آغاز هر فصل از سال ، تغییر و تحول می یابد اما در اینجا نیز یک وجه اشتراک در کار است و آن اینکه لباس امروز غربی چه مردانه و چه زنانه تنگ کوتاه و چسبیده به بدن است و از این لحاظ درست نقطه ی مقابل لباس های یومی و سنتی اقوام است که هنوز تحت نفوذ و سلطه ی کامل فرهنگ غرب قرار نگرفته اند .

علت چیست ؟ چرا انسان غیر غربی عموما با لباس گشاد و بلند در جامعه ظاهر می شود و انسان غربی با لباس تنگ و کوتاه ؟ در بسیاری از موارد هنگامی که می پرسیم چرا شرقیان چنان بوده اند و غربیان چنین اند مخاطبان ما با یک مهر رسمی استاندارد شده دهان ما را می بندند و فوراً می گویند علت این تفاوت آن است که شرق در قدیم علم و صنعت پیشرفته ای نداشته و غرب امروز دارد. اگر بپرسیم چرا معماری شرق ، زندگی شهری و روستایی شرق ، پزشکی شرق و فن ایاری و ابرسانی شرق چنان بوده و چرا در غرب چنین هست پاسخ می شنویم که تکنولوژی و علم جدید منشا این تفاوت است و این موهبتی است که غرب امروز واجد آن است و شرق دیروز فاقد آن . این پاسخ در بسیاری از موارد قانع کننده و یا حداقل ساکت کننده است . اما اگر به پرسیم چرا مردم دنیا در قدیم معمولا لباسهایشان را گشاد و بلند می دوختند و اروپاییان و امریکاییان امروز لباسهای تنگ و کوتاه می دوزند . آیا باز هم کسی می تواند بگوید که این تفاوت ناشی از عقب ماندگی ، صنعتی و علمی شرقیان و پیشرفت غربیان امروز است ؟ آیا چون تنگ دوختن لباس احتیاج به علم جدید و تکنولوژی پیشرفته ی غربی دارد . اقوام غیر غربی در گذشته و حال لباس هایشان را گشاد می دوخته اند ؟ اگر اندکی دقت کنیم خواهیم دید که مساله ی لباس یکی از مواردی است که به هیچ وجه نمی توان آن را با همان مهر کلیشه شده ی پیشرفت علمی و صنعتی غرب و عقب ماندگی شرق حل کرد . دوختن لباس های تنگ برای مردم هزار سال پیش کاری چنان دشوار و پیچیده نبود که نتوانند از عهده ی آن برآیند و امروز هم دشوار نیست . درست است که در صد و پنجاه سال اخیر چرخ خیاطی اختراع شده اما چرخ در صنعت خیاطی تحول چندانی ایجاد نکرد . و فقط به دوختن لباس سرعت بخشید . اگر لباس های هزار سال پیش را با لباسهای امروز مقایسه کنیم ، از لحاظ فن خیاطی تغییر مهمی میان آنها نمی بینیم . شاید بتوان گفت یکی از فنونی که در زمان قدیم سیر تکاملی خود را طی کرده است همین فن خیاطی بوده است . و علم و تکنولوژی جدید بر خیاطی تاثیری نداشته است . و چنان نیست که خیاطی های امروزه بتوانند لباس هایی بدوزند که خیاط های قدیم نمی توانسته اند علاوه بر این مردم قدیم هر اندازه هم که مطابق معیارهای غربی ، عقب مانده فرض شود . این اندازه می فهمیده اند که اگر شلوار گشاد ندوزند و دامن پیراهن را کوتاه تر کنند صرفه جویی کرده اند . و این خود به نفع آنهاست . پس دیگر نمی توان گفت این تفاوت در شکل لباس ناشی از پیشرفت و عقب ماندگی است . و نمی توان گفت که شرقیان اگر می توانستند آنها هم مثل مردم امروز غرب لباس می دوختند . نه ، شرق می توانسته و می تواند لباس تنگ و کوتاه بدوزد اما ندوخته و با آن که ظاهراً از لحاظ اقتصادی هم به نفع او نبوده . لباس بلند و گشاد و سربند و دستار را انتخاب و اختیار کرده است و مهمتر از آن این است که غرب امروز هم با آن که می تواند لباس شرقی بدوزد و بپوشد چنین چیزی را نخواست و لباس تنگ و چسبیده به تن را انتخاب کرده است .

حال که معلوم شد تفاوت شکل لباس تمدن های شرقی و غربی ناشی از چهل و عقب ماندگی نبوده و نیست باید منشا این تفاوت را در جای دیگری جستجو کرد . علت چیست ؟ اگر اوضاع و احوال اجتماعی ، اقتصادی و جغرافیایی مناطقی را که مردم در قدیم و همچنین در حال حاضر لباسهای گشاد و بلند بر تن داشته و دارند با اوضاع تمدن غربی مقایسه کنیم خواهیم دید که هیچ یک از این عوامل نمی تواند منشا این تفاوت باشد . نمی توان گفت انسان قدیم کار نمی کرده و کار ، انسان جدید غربی را به انتخاب چنین لباسی وادار کرده است . نمی توان گفت هوا در قدیم سرد بوده و امروز گرم شده است. نمی توان گفت در قدیم پارچه ارزان و فراوان بوده و کوتاهی لباس های امروزی در اثر کمبود پارچه و نظایر آن است ، این ها به شوخی بیشتر شبیه است . باید گفت این جهان بینی و نظام ارزشهای شرقی است که اقتضای چنان لباسی را دارد . و لباس امروز غرب متناسب با جهان بینی و فرهنگ امروز غرب است .

• رابطه ی لباس غربی با فرهنگ غربی

اینک هنگام آن است که بپرسیم لباس تنگ و کوتاه غرب امروز چه رابطه ای با جهان بینی و فرهنگ غرب دارد ؟ لباس پوشیده از شانی از شئون انسان است . و در هر تمدن رابطه ی مستقیمی با معنای انسان و تعریف انسان در آن تمدن دارد . انسان در تمدن جدید غرب چیست ؟ در پاسخ می گوئیم در تمدنی که اساساً مادی است انسان چه می تواند باشد ؟ بیش از چهار قرن است که در اروپا خدا از صحنه ی زندگی غائب شده و در کلیسا ازلت گزیده است . معنویت به حاشیه زندگی خزیده و استخوان بندی مادی شده است . چهار قرن اخیر غرب ، تاریخ نفی ارزشهای معنوی و متعالی است . و تمدن غرب جلوه ی یک زندگی است که در آن دیگر معنویت و توفیق اصالت ندارد . و انسان دیگر موجودی نیست که حامل روح الهی باشد . و بتواند خلیفه خدا در زمین شود . چرا که خلافت خدای گوشه نشینی که خود مدت هاست در تمدن غرب مقام و منصبش را از دست داده است دیگر منزلت و اعتباری محسوب نمی شود . در این تمدن ، انسان هیچ فرقی بنیادی و وجودی با حیوان ندارد . البته هر حیوان

ویژگی مخصوص به خود را دارد ، شیر درنده است و طاووس زیباست ، فیل پر قدرت است ، انسان هم باهوش است . چه می توان کرد . میان فرزندان طبیعت ، تصادفا این یکی که نامش انسان است با هوش تر از دیگران از آب در آمده است و با هوش خود به علم و تکنولوژی دست یافته است و بر طبیعت مسلط گشته است . از آغاز و انجام کار او هیچ فرقی با سایر حیوانات ندارد . او هم چند سالی در طبیعت زندگی می کند و می میرد و دیگر هیچ .

اری این اندیشه حاکم بر فرهنگ جدید غربی است . فرهنگی که در ان حقیقت را فقط از زبان دانشمندان علوم تجربی باید شنید . البته در کنار این اندیشه حاکم ، همواره جریانهای ضعیفی از اندیشه های معنوی وجود داشته و نویسندگانی بوده اند که جز این می اندیشیدند . اما غرب اکنون در شب ظلمانی بی خدایی به سر می برد . و این متفکران پراکنده ستارگان دور و کم نوری هستند که با همه التهاب و اضطراب خویش این شب تاریک را به روز روشن بدل نمی کند . اینان نیستند که غرب را ساخته اند و می سازند . اختیار غرب به دست نظامی است که ماده را اصل می داند و هر ارزشی فراتر از ماده را غیر عملی می شمارد و آن را توهم و تخیل و روبنا محسوب می کند . در چنین فرهنگی که هیچ فردایی پس از مرگی در انتظار انسان نیست و هیچ بهشتی او را به خوب دعوت نمیکنند انسان چه می توان کرد ؟ همه ی فرصتی که او برای بودن دارد همین فاصله ی کوتاه تولد تا مرگ است و او که جز در این فرصت مجال دیگری برای بودن و ماندن ندارد ناچار است قبل از این که سوت پایان مسابقه به صدا در آید و مرگ در رسد بیشترین امتیاز را برای خود کسب کند و می تواند از هر آنچه در طبیعت لذت بخش و لذت آور است بهره گیری نماید . ارزش و اعتبار همه چیز در این تمدن با این ملاک سنجیده می شود که هر چه قدر که می تواند به انسانی که اساسا حیوان مادی است لذت ببخشد و یکی از چیزهایی که می تواند به او لذت ببخشد تن انسان است .

این تحول که همزمان با رونسانس در فرهنگ غربی روی داد و او را از ارزش های خدایی و معنوی جدا کرد در بسیاری از شئون اسلامی مغرب زمین انعکاس پیدا کرد . به دنبال رونسانس سبک تازه ای در ادبیات و هنر اروپا به وجود آمد . در آن انسان اصل و محور و مبنای همه چیز بود اما نه آن انسانی که در خود حقیقتی آسمانی دارد ، بلکه انسانی زمینی انسانی اصولا مادی و دنیوی . این انسان گرایی که مخصوصا در این دوره در قالب ادبیات و هنر جلوه گر شده و از آن به عنوان یک سبک خاص به اومانیزم تعبیر می شود . بیش از هر چیز در نقاشی و مجسمه سازی آشکار است . در فرهنگی که در آن انسان پوچ است و از معنویت خالی است و رمز و رازی در وجود او نهفته نیست و هر چه هست همان تن و جدست و چشم و لباس چه شکلی می تواند داشته باشد پیداست که لباس وسیله ای برای پوشش تن نیست ، بلکه برای آرایش آن است . در چنین حال و هوایی که شخصیت زن به نمایش جسم اوست لباس او باید تنگ باشد تا همچون لعاب نازکی روی جسم او کشیده شود و خصوصیات جسمانی او را محو نسازد ، و باید کوتاه باشد تا هر چه بیشتر تن او را نپوشاند !!! لباس نه خانه تن که پوست دوم اوست . لباس به تن می کند تا با کمک آن بعضی از اندام خود را قالب و بعضی دیگر را قاب بگیرد ، آنچه مدل لباس را تعیین می کند روان شناسی جنسی است . و در حقیقت مبتکران مدهای تازه همواره در کار تنظیم نسبت میان برهنگی و پوشیدگی هستند تا بتوانند حداکثر جلوه و جاذبه را در این جنس و حداکثر اشتیاق را در جنس دیگر ایجاد کنند . این تنها لباس زنان نیست که تابع رابطه جسم و چشم است که لباس مردان نیز هست تصادفی نیست که کت و شلوار مردان غربی که همه ی ما مردان امروز می پوشیم این اندازه های چسبیده به تن و به اصطلاح قالب تن است . این هم غربی و دقیقا ناشی از مفهوم مساله جنسیت در غرب است . اسن میل به نمایاندن تن است . که حتی لباس مردان را این اندازه تنگ می سازد و به تن می چسباند .

منبع : سازمان آموزش و پرورش استان خراسان

<http://vista.ir/?view=article&id=318074>

 vista.ir
Online Classified Service

چه رنگ لباسی مناسب شما است؟

شاید برای شما اتفاق افتاده باشد که دوستان را دیده باشید که پیراهنی صورتی به تن کرده و توسط اطرافیان مورد تحسین، تمجید و توجه فراوان قرار گرفته باشد. شما نیز به تبع او تصمیم گرفتید که پیراهنی به همان رنگ تهیه کرده و بر تن کنید. اما بعد از اینکار مورد تمسخر و ریشخند دیگران قرار گرفته و همان نگاههای پیشین نیز از شما برگردانده شد و در نتیجه آنها را از تن درآورده و لباسهای مشکی، آبی و خاکستری قبلی خود را پوشیدید. اگر می خواهید بدانید که چرا آن پیراهن صورتی مناسب شما نبود و چرا این به آن معنا نیست که دیگر نباید لباسهای رنگی بپوشید، به ادامه مقاله توجه کنید. رنگ پوست شما چه تیره باشد، چه روشن و چه درمیان این دو، میتوانید رنگی مناسب برای لباس خود انتخاب نمایید.

• پوستهای تیره

افراد تیره پوست معمولا دارای چشمان و موهای مشکی یا قهوه‌ای تیره می باشند که در این صورت باید لباسی را انتخاب کرد که با رنگهای تیره مغایرت داشته باشد. این مغایرت چهره را از یکنواختی بیرون آورده و باعث جذابیت بیشتر می گردد.

• رنگهای مناسب برای این گروه

- صورتی
- سفید

▪ خاکی

▪ آبی ملایم

▪ طوسی روشن

• رنگهای نامناسب این گروه

▪ مشکی

▪ قهوه ای تیره

▪ فیروزه ای

▪ سبز یشمی

▪ قرمز تیره

اگر جزء این دسته افراد هستید از پوشیدن لباس با رنگهای گرم و تیره خودداری کنید. از آنجایی که رنگ مشکی و آبی تیره معمولا" به عنوان لباس رسمی کار در نظر گرفته شده و نمیتوان بطور کامل آن را کنار گذاشت، لذا سعی کنید بکارگیری آنها را به حداقل رسانده و فقط در صورت لزوم از آنها استفاده نمایید.

• پوستهای معمولی (نه تیره نه روشن)

افرادی که دارای چنین رنگ پوستی هستند میتوانند تقریبا" از هر رنگ لباس استفاده کنند. از آنجاییکه هر دو رنگ روشن و تیره میتواند با اینگونه رنگ پوست مغایرت داشته باشد، بنابراین از هردو رنگ می توان استفاده نمود و لی بهتراست پیراهن را هماهنگ با رنگ چشم انتخاب کرد.

• رنگهای مناسب این گروه

▪ بژ

▪ آبی

▪ سورمه ای

▪ گندمی

▪ مشکى

▪ صورتى

• رنگهای نامناسب این گروه

▪ مغز پسته ای

▪ بنفش

▪ قهوه ای تیره

▪ قرمز

تنها رنگهایی که در این گروه اصلاً نباید بکاربرد، رنگهای نزدیک به رنگ پوست است. برای مثال اگر رنگ پوست شما زیتونی است، از پوشیدن لباسهای زیتونی یا قهوه ای خودداری کنید.

• پوستهای روشن

این گونه افراد معمولاً موهای بلوند و روشن داشته و رنگ چشم آنها سبز، آبی، طوسی یا قهوه ای روشن است. رنگی مناسب این گروه است که با رنگ پوست تضاد داشته باشد.

• رنگهای مناسب این گروه

▪ آبی ملایم

▪ قهوه ای

▪ بژ

▪ آبی سیر

▪ رنگی غیر از سفید

▪ رنگهای نامناسب این گروه

▪ قرمز

▪ صورتی

▪ نارنجی

▪ زرد

▪ ارغوانی

در این گروه بطور کلی باید از رنگهای خشن و روشن استفاده نمود تا تضاد کافی با رنگ پوست بوجود آید. بکارگیری رنگهای گرم به هیچ عنوان پیشنهاد نمی شود

منبع : سایت ننجون

<http://vista.ir/?view=article&id=95107>

 vista.ir
Online Classified Service

چه رنگی و چه فرمی بپوشیم؟

فرض کنید شما بیمار نیستید، اما از يك پزشك وقت می گیرید. سروقت به مطب می روید و زمانی هم که با او روبرو می شوید شروع می کنید به گله کردن از درد در ناحیه سر یا شکم یا گردن و یا... به نظر شما پزشك چه می کند؟ بدون شك شروع می کند به معاینه همان عضوی که شما آدرس داده اید. سؤال هایی می پرسد، در ذهن خود كنكاش می کند، این آثار را با آثار بیماری هایی که می شناسد تطبیق می دهد و در خوش بینانه ترین حالت برای شما آزمایش و یا عکسی می نویسد تا شاید بیماری شما را بیابد و اگر هم باتجربه نباشد مطابق آدرس های عوضی شما، بالاخره تصمیمش را می گیرد و بیماری خاصی را برای شما تشخیص می دهد. در هر دو صورت شما دست خالی از مطب خارج نمی شوید برایتان نسخه ای نوشته می شود تا شاید بتواند مشکل ساختگی شما را حل کند.

فرض کنید که اتفاقا شما بیمار هستید و از درد شکم رنج می برید، اما وقتی با پزشك روبرو می شوید و شرح درد می دهید او شروع به معاینه گوش شما کند و یا از کشوی میز خود نسخه از قبل نوشته ای را به دست شما بدهد. در این صورت اوضاع، حتما از آنچه هست وخیم تر می شود. از بهبودی خبری نیست به علاوه امکان بروز عوارض دیگری هم هست. در هر

دو صورت بدون شك وقت، انرژی و امکانات شما، پزشك و کشور تلف شده است.

فرض کنید آن بیمار، انسان نیست و جامعه است. جامعه هم نمی تواند با بیماری به حیات خود ادامه دهد و قطعا برای بهبودی آن باید اقدامی کرد. اگر فرض ۱ را انتخاب کنیم یعنی به متخصصان مسایل اجتماعی و برنامه ریزان فرهنگی آدرس عوضی بدهیم و یا در فرض ۲ به آنها آدرس درستی از موضع دردناك بدهیم، ولی آنها شروع به معاینه بخش های دیگر کنند و یا نسخه های آماده از قبل، ارائه دهند نتیجه چه می شود؟ آیا نتیجه فقط همان اتلاف وقت، انرژی و امکانات خواهد بود؟ در مورد دردهای اجتماعی وضع به این گونه نیست، یعنی علاوه بر مشکلات بالا، جامعه در ادامه بقا دچار اختلال می شود. مرگ يك جامعه مانند مرگ يك فرد نیست. دامنه مرگ آن وسیع است و در يك ارگانیزم ساده و منفرد خلاصه نمی شود.

یکی از دردهای اجتماعی که امروزه جامعه ما از آن رنج می برد و باید مراقب بود تا به فرض های بالا گرفتار نشود مسئله «پوشش اسلامی» است. بدون شك نمی توان وجود معضلی به نام «پوشش» را در جامعه انکار کرد. فقط کافی است سری در اطراف بگردانیم و خیابان ها را نگاه کنیم. پیداست ارگانیزم جامعه از دردی رنج می برد که ظاهرا به آن اهمیت داده می شود، به معاینه آن پرداخته می شود و نسخه هایی نوشته می شود، اما از درمان خبری نیست! در این مورد، اگر موضع دقیق درد مشخص نشود و یا برنامه ریزان و متخصصان به جای پرداختن به موضع صحیح، سرگرم اصلاح بخش های خیالی شوند، آمیدی به حل معضل نیست. باید مراقب بود که نه گرفتار آدرس های عوضی شد و نه با پرداختن به بخش های سالم این ارگانیزم، فرصت ها را از دست داد.

نگارنده به عنوان يك معلم که سال ها با جوانان حشرونشر داشته، آنچه که پیرامون مسئله پوشش اسلامی دریافته این است که جوانان در برخورد با این مسئله به دو بخش تقسیم می شوند:

۱- بخش بسیار اندکی در اعتقاد به حجاب اسلامی مشکل دارند و البته خیلی هم به دنبال اثبات یا رد آن نیستند.

۲- بخش بسیار وسیعی لزوم حجاب اسلامی را پذیرفته اند و آن را مطابق عقل و شرع می دانند، اما بر سر «نحوه و میزان آن در فرم و رنگ» بحث دارند که این گروه خود به دو بخش تقسیم می شوند. بخشی به حداقل ها اکتفا می کنند (که با صراحت می توان گفت مشکل اصلی جامعه اینجاست) و بخشی هم حداکثرها را انتخاب می کنند.

از آنجایی که نسخه طبیبان اجتماع که همانا برنامه ریزان فرهنگی جامعه هستند تولیدات رسانه ای- اعم از فیلم و سریال و همایش و نمایشگاه و میزگرد و بحث های آزاد رادیویی و تلویزیونی و سخنرانی و غیره- است با اندکی ملاحظه مشخص می شود که بخش بسیار وسیعی از این برنامه

ها برای گروه اول و پیرامون «فلسفه پوشش» ساخته می شوند و بخش بسیار اندکی- شاید با جرئت بتوان ادعا کرد که این بخش اساسا در تولیدات رسانه ای غایب است- برای گروه دوم ساخته می شوند. به نظر می رسد این موازنه اشتباه باشد.

اغلب مخاطبان این برنامه ها در فلسفه پوشش و این که «حجاب» از دستورات دینی و اسلامی است مشکلی ندارند و پذیرفته اند که «پوشش» مثل ویتامین ها مقاوم کننده ارگانیزم اجتماع است و امکان ادامه حیات آن را میسر می کند. پوشش که نشانه ای از «عفت اجتماعی» است مانند واکسن، مهمترین نهاد جامعه یعنی خانواده را در برابر آفات حفظ می کند و مستقیما در حراست از کرامت انسان و اجتماع نقش دارد. با صراحت می توان ادعا کرد آنچه که مورد سؤال و خواست خانواده ها- نه فقط فرزندان آنها- است «نحوه و میزان پوشش» است نه اثبات ضرورت آن و همان گونه که گفته شد این موضوع در تولیدات رسانه ای غایب است.

برای حل این معضل، هم مردم باید آدرس صحیح بدهند و هم متولیان فرهنگی جامعه که در حکم طیبیان اجتماع هستند همت خود را معطوف به بخش های بیمار این ارگانیزم کنند که در غیر این صورت ممکن است بیمار به زودی از دست برود...

منبع : روزنامه کیهان

<http://vista.ir/?view=article&id=242943>

 vista.ir
Online Classified Service

چه سبیلی به چه صورتی می آید؟

ادی مورفی، کمترین مشهور فیلم های آمریکایی را با سبیل پرپشت مشکلی اش می شناسند که به صورت پهن و گوشت آلودش جلوه جالبی می دهد. در صف سبیل داران مشهور سینما و ورزش لایب آلیاچینو را هم به خاطر می آورید.

بعضی از آقایان معتقدند که بدون ریش و سبیل صورت شان تمیزتر به نظر می آید ولی بسیاری از آقایان هم اعتقاد دارند که درست برعکس است و اندکی مو بر صورت، چهره شان را جذاب تر و مردانه تر می کند. این هفته قرار

است به این سوال پاسخ بدهیم که چه سبیلی به صورت شما می آید؟ اگر قصد دارید سبیل بگذارید و چهره جدیدی را تجربه کنید، حتما پیش از گذاشتن سبیل این نکات را در نظر بگیرید؛ چون توجه به این اندازه ها به شما کمک می کند که بتوانید شکل سبیلی را که به شما می آید طراحی کنید و مدلی را برگزینید که چهره شما را جذاب تر و مردانه تر نشان دهد؛ طول متوسط دهان تان، اندازه بینی تان، فاصله میان لب بالا و بینی تان. این فاصله باید به اندازه کافی بلند و پر باشد، عرض میان گونه های تان، شکل و عرض آرواره ها و چانه تان، پرپشتی و رشد موهای تان.

رنگ و جنس موهای سر و صورت تان و شکل سبیلی که تاکنون داشته اید و اینکه چه مدلهایی را می پسندید نیز مهم است. شاید برای اطرافیان تان بسیار مشکل باشد که ببینند شما در یک روز تغییر چهره زیادی داده اید.

• ریش و سبیل و قیچی

بعضی از آقایان برای اصلاح ریش و سبیل‌شان به آرایشگاه می‌روند و به اصطلاح ریش و سبیل و قیچی را به دست آرایشگر مورد اعتمادشان می‌سپارند ولی اگر شما قصد دارید در منزل سبیل‌تان را اصلاح کنید، باید یک نکته را همواره به یاد داشته باشید که وقت کافی برای این کار در نظر بگیرید چون در غیر این صورت، سبیل‌هایتان لنگه به لنگه می‌شوند؛ به همین سادگی.

دو بخش اصلی در اصلاح سبیل وجود دارد که اگر آنها را رعایت کنید، به خودتان جلوی آئینه تبریک خواهید گفت. اول اینکه بدانید می‌خواهید سبیل شما چه طولی و اندازه‌ای داشته باشد و دوم اینکه بدانید می‌خواهید آن را به چه شکلی درآورید. برخی از آقایان با یک قیچی تیز و شانه به سراغ سبیل خود می‌روند ولی برخی دیگر ماشین‌های ریش‌تراشی و وسایل اصلاح مدرن را که در آگهی‌های بازرگانی دیده می‌شوند، ترجیح می‌دهند.

● ۸ نکته زیرسبیلی

۱) پیش از اصلاح سبیل‌تان، لباس‌هایتان را با حوله‌ای تمیز و یا روکش پلاستیکی ببوشانید. حتما قبول دارید جدا کردن موهای ریز از میان لباس‌ها بسیار دشوار است.

۲) مقابل آئینه بایستید. دقت کنید فضای حمام نور کافی داشته باشد تا ببینید به طور دقیق چه مناطقی از صورت‌تان و سبیل‌تان را باید اصلاح کنید و شکل دهید.

۳) سبیل‌تان را به طرف پایین شانه کنید تا موها همگی در یک جهت مرتب شوند و طول‌شان تقریباً یکسان باشد.

۴) اول از همه طول سبیل‌تان را کوتاه کنید و قد آن را تنظیم کنید. این کار را با چیدن موها در بالای لب انجام دهید. فراموش نکنید موهای سبیل در جهات گوناگون رشد می‌کنند. شما باید موها را در تمام این جهات کوتاه کنید.

۵) قیچی کردن موهای سبیل‌تان را با دقت از یک سمت تا سمت دیگر ادامه دهید تا همه موها اندازه یکسانی پیدا کنند.

۶) باید کنترل کنید که اندازه و قد موهای سبیل شما در دو سمت دهان‌تان به یک اندازه باشد.

۷) گاهی برخی از آقایان مدادهای رنگی آرایشی را برای پرپشت‌تر نشان دادن سبیل‌شان، درون آن می‌کشند شما می‌توانید این مدادها و یا پودرهای پرپشت نشان‌دهنده را از فروشگاه‌های عرضه لوازم بهداشتی آقایان تهیه کنید.

۸) استفاده از ژل و موم هم می‌تواند سبیل شما را خوش حالت‌تر نگه دارد و کمک کند که شکل دلخواه‌تان را در طول روز حفظ کنید.

▪ اگر صورت پهن و بزرگی دارید: به شما سبیل‌هایی پهن و پرپشت را پیشنهاد می‌کنیم.

▪ اگر بینی برجسته دارید: سبیل‌های متوسط تا پهن را به شما توصیه می‌کنیم تا برجستگی بینی‌تان را در نظر بیننده تعدیل کنند.

▪ اگر صورتی بلند و باریک دارید: سبیل‌های متوسط تا باریک، بهترین گزینه برای شماست.

▪ اگر دهان بزرگ و دندان‌های بیرون‌زده دارید: با ماشین ریش‌تراشی، سبیل‌تان را به شکل هرمی یا مثلثی فرم دهید. مطمئن باشید به شما می‌آید.

▪ صورت‌های کوچک: سبیل‌های مثلثی کوچک مناسب شماست.

▪ دهان پهن با لب بالای برجسته: سبیل پهن یا سبیل‌های دسته دوچرخه‌ای و یا یک سبیل بزرگ دو شاخه پیشنهاد ماست.

▪ صورت گرد: اگر شما صورت گردی دارید که در میان آقایان کشور ما هم کم نیستند، باید بگوییم که سبیل‌های نیمه چهارگوش برایتان گزینه مناسب‌تری است.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=115092>

شاید برای شما جالب باشد که اطلاعاتی درباره سربندهایی که این روزها بسیاری از خانمها استفاده می‌کنند، داشته باشید. مدل‌های گوناگون سربندها در بازار بسیار زیاد است. شما می‌توانید از مدل‌های پولک دار گرفته تا مدل‌های دخترانه در جنس‌های پلاستیکی، چرمی، ابریشمی یا مخملی با هر طرح و هر اندازه‌ای و هر جنسی که بخواهید انتخاب کنید. سربندهایی که این روزها پشت بسیاری از ویت‌رین‌ها می‌بینید، شیک و مطابق مد هستند. پوشیدن‌شان نیز راحت و دارای تنوع‌های بسیاری است. برای استفاده از سربند مهم نیست که موهای شما بلند باشد یا کوتاه! شما در هر صورت می‌توانید از آنها استفاده کنید. یکی از بهترین خبرهایی که درباره پوشش سربند باید به شما بدهیم، پذیرش دوباره آنها در جامعه است. چه نوع سربندی مناسب است؟ این شاید سؤال بسیاری از شما باشد؛

قانون کلی خوبی وجود دارد که براساس آن، اگر موهای شما کوتاه است پوشیدن سربندهای ظریف و نازک مناسب شماست. • انواع سربندها:

نه تنها بایستی رنگ سربند را درست انتخاب کنید بلکه باید مدل، جنس و پهنای آن را نیز در نظر بگیرید. سربند یکدست و یک‌رنگ مناسب‌تر و آراسته‌تر است. اگر رنگ کلاسیک یا خنثی بپوشید خیلی بهتر، رنگ موهای شما را که مخالف آن است نشان می‌دهد. همچنین سربند یک‌رنگ، جالب‌تر است مثلاً اگر صورتی بپوشید.

منبع : همشهری آنلاین

<http://vista.ir/?view=article&id=99531>

 vista.ir
Online Classified Service

چه کیف مناسبی بخریم؟

از اهمیت توجه به جنس و ساختمان کفش و تناسب آن با پای مصرف‌کننده که بگذریم، در نظر اول خرید کیف آسان است. اما اگر شما هم معتقدید که فقط سلیقه خوب داشتن برای خرید کیف مناسب کافی است، سخت در اشتباه هستید. برای حفظ سلامت ستون فقرات و شانه‌ها باید هنگام انتخاب کیف همان قدر دقت و توجه کنید که در زمان خرید کفش باید صرف کنید. بنابراین، پیش از آن که به خرید کیف و کفش عید بروید، بهتر است آگاهی خود را درباره کیف مناسب افزایش دهید. کیف مناسب برای هر شخص ممکن است معنای منحصر به فردی داشته باشد. مسلماً کیفی را که یک زن میانسال برای استفاده روزمره به کار می‌برد، نمی‌توان برای یک دختر نوجوان دبیرستانی مناسب دانست؛ زیرا وزن و ساختار بدن و همچنین نیازهای روزانه این دو با یکدیگر کاملاً متفاوت‌اند.

چهار نوع آرایش مخصوص پاییز

پاییز همیشه همراه خود رنگهای گرم می آورد و سایه های آرایش این فصل: قرمز، ارغوانی تیره، طلایی، سیاه و شرابی همه نشان دهنده رنگ های طبیعت هستند. در این فصل برای متفاوت جلوه کردن، انتخاب های متفاوتی خواهید داشت.

• آرایش تیره

فکر نکنید که یک آرایش تیره و سیاه شما را ترسناک جلوه خواهد داد. این نوع آرایش هم برای روز و هم شب مناسب خواهد بود. این سه قدم را برای انجام چنین آرایشی دنبال کنید.

(۱) به آرامی با مداد چشم سیاه و نرم بالا و پایین پلک را بکشید، توجه کنید که کاملاً این خط چسبیده به مژه ها باشد.

(۲) بعد آن را با برس مخصوص یا حتی انگشتان کاملاً صاف کنید.

(۳) سپس با برس نرم متوسط کمی سایه تیره بالای پلک بزنید. هر چه بالاتر

از مژه ها می روید این سایه باید کمرنگ تر شود. غروب خورشید را در نظر بگیرید، در افق رنگها پررنگ تر هستند و هر چه بالاتر می رود کمرنگ تر می شود. همین رنگ را در زیر چشم هم استفاده کنید تا تاثیر بیشتری داشته باشد. برای صاف کردن گوشه ها از سایه گرم رنگ استفاده کنید تا با آن مخلوط شود. و در آخر ریمل سیاه را به مژه ها بزنید.

▪ نکته: وقتی آرایش چشم ها زیاد باشد، لب ها باید بسیار ساده آرایش شود. سعی کنید برای لب از رنگ های روشن و تقریباً براق کننده استفاده کنید.

• آرایش پررنگ

وقتی لب ها با رنگ های تندی مثل شرابی تیره، جگری تند یا برنز آرایش شود، بسیار شیک و در عین حال تجملی جلوه خواهید کرد. انتخاب رنگتان هر چه باشد، بگذارید لب ها اول باشند و به چشم آیند و بعد سایر قسمت های صورت به دنبال آن باشند. با چنین آرایشی برای لب ها باید سایه چشم بسیار کمرنگ و ملایم باشد.

▪ نکته: وقتی می خواهید برای لب از رنگ های تند استفاده کنید، با فرچه لب این کار را بکنید تا دقیق تر و راحت تر این کار انجام شود.

• آرایش براق

اگر تا به حال خجالت می کشیدید که از آرایش های براق استفاده کنید، دیگر نترسید. برای دادن برجستگی بیشتر به چشم ها، روی پلک بالایی از سایه بژ براق یا طلایی استفاده کنید. در خط چسبیده به مژه ها سایه را پررنگ تر کنید. و بعد ریمل بزنید.

▪ نکته: لب ها را هم می توانید براق و یا رنگی کنید. برای مطبوع تر کردن این آرایش می توانید پایین مژه ها را هم کمی از همان سایه بژ یا طلایی بزنید.

• آرایش بنفش

بنفش رنگی کاملاً خود نمایانه و جلوه گر است. اما این رنگ سایه های مختلفی دارد. با آرایش بنفش چهره ای کاملاً جدید به دست خواهید آورد. می توانید از آبی متمایل به ارغوانی، بنفش یاسی و یا از ارغوانی تیره استفاده کنید... برای دلخواه همه، سایه های بنفش وجود دارد و از مخلوط کردن این رنگ ها با هم نترسید چون به چهره شما توازن می دهد و خیلی بهتر از این است که همان یک رنگ را برای همه قسمت های صورت استفاده کنید.

▪ نکته: در این آرایش از رژگونه کمتر استفاده کنید.

منبع: بیا تو جوان

<http://vista.ir/?view=article&id=97057>

چهرنگی ها چه رنگی بپوشند؟

شاید برای شما اتفاق افتاده باشد که دوستان را دیده باشید که پیراهنی صورتی به تن کرده و توسط اطرافیان مورد تحسین، تمجید و توجه فراوان قرار گرفته باشد. شما نیز به تبع او تصمیم گرفتید که پیراهنی به همان رنگ تهیه کرده و بر تن کنید اما بعد از این کار مورد تمسخر و ریشخند دیگران قرار گرفته و همان نگاه های پیشین نیز از شما برگردانده شد و در نتیجه آنها را از تن درآورده و لباس های مشکی، آبی و خاکستری قبلی خود را پوشیدید.

اگر می خواهید بدانید که چرا آن پیراهن صورتی مناسب شما نبود (البته این به آن معنا نیست که دیگر نباید لباس های رنگی بپوشید) به ادامه مقاله توجه کنید. رنگ پوست شما چه تیره باشد، چه روشن و چه در میان این دو، می توانید رنگی مناسب برای لباس خود انتخاب کنید.

• پوست های تیره

افراد تیره پوست معمولاً دارای چشمان و موهای مشکی یا قهوه ای تیره می باشند که در این صورت باید لباسی را انتخاب کرد که با رنگ های تیره مغایرت داشته باشد. این مغایرت چهره را از یکنواختی بیرون آورده و باعث جذابیت بیشتر می گردد. رنگ های مناسب برای این گروه صورتی، سفید، خاکی، آبی ملایم و طوسی روشن است. اگر جزو این دسته افراد هستید از پوشیدن لباس با رنگ های گرم و تیره خودداری کنید. از آنجایی که

رنگ مشکی و آبی تیره معمولاً به عنوان لباس رسمی کار در نظر گرفته شده و نمی توان به طور کامل آن را کنار گذاشت، لذا سعی کنید به کارگیری آنها را به حداقل رسانده و فقط در صورت لزوم از آنها استفاده نمایید.

• پوست های معمولی (نه تیره نه روشن)

افرادی که دارای چنین رنگ پوستی هستند می‌توانند تقریباً از هر رنگ لباس استفاده کنند. از آنجایی که هر دو رنگ روشن و تیره می‌تواند با اینگونه رنگ پوست مغایرت داشته باشد، بنابراین از هر دو رنگ می‌توان استفاده نمود ولی بهتر است پیراهن را هماهنگ با رنگ چشم انتخاب کرد. رنگ‌های مناسب این گروه بژ، آبی، سرمه‌ای، گندمی، مشکی و صورتی است.

- پوست‌های روشن

این‌گونه افراد معمولاً "موهای بلوند و روشن داشته و رنگ چشم آنها سبز، آبی، طوسی یا قهوه‌ای روشن است. رنگی مناسب این گروه است که با رنگ پوست تضاد داشته باشد. رنگ‌های مناسب این گروه آبی ملایم، قهوه‌ای، بژ، آبی سیر و رنگی غیر از سفید است.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=94702>

چهره سپید، مورد پسند در قرون متمادی

در طی قرنهای متمادی، چهره رنگ پریده یا سپید، چهره مطلوب به شمار میرفت زیرا مشخص کننده جایگاه اجتماعی فرد بود. در آن زمان میگفتند که طبقه کارگر که در فضای باز به کار مشغولند پوستی آفتاب سوخته و زمخت دارند و این افراد نباید با طبقات بالای اجتماع که پوستی سفید و پاکیزه دارند، معاشر باشند و در نتیجه، برای رسیدن به چنین ظاهری، زنان و مردان از پودری استفاده میکردند که ترکیبی شامل اکسید سرب و چند ماده شیمیایی دیگر بود. متأسفانه بهای این زیبایی بسایر گزاف بود و به مسمومیت از سرب منجر میشد. به همین دلیل کوشش برای یک ماده جایگزین آغاز شد و بالاخره پودری که از اکسید روی تهیه میشد، مورد استفاده قرار گرفت که هنوز هم از آن استفاده میشود.

جالب است بدانید که با رونق گرفتن صنعت سینما و هالیوودی شدن آن، پوست برنزه، جایگزین پوست سفید شد و به جای پودرهای روشن کننده، انواع محصولات که به پوست ته مایه برنزه میداد وارد بازار شدند.

منبع : سایت فریا

<http://vista.ir/?view=article&id=10398>

چی را کجا بپوشیم؟

چشم‌ها به او که می‌رسند، خیره می‌مانند: کت و شلوار پوشیده، دستمال‌گردن سرمه‌ای به گردنش بسته، دکمه‌های سرآستین را بسته و کفش‌های نوک تیزش را تا جایی که توانسته واکسن زده و برق انداخته! صدای پیچ‌پیچی به گوش می‌رسد و قهرمان داستان ما هر لحظه معذب‌تر می‌شود. گروه به راه می‌افتند و قهرمان، پشیمان از انتخاب این لباس پلوخوری، از کوه بالا می‌رود!

شما هم این وضعیت را پیدا می‌کنید اگر تشخیص ندهید چه لباسی را کجا باید بپوشید بنابراین این روزها که زیاد به مهمانی و سفر می‌روید، حواستان باشد:

به خودتان بگویید جایی می‌روید که آدم‌های زیادی هستند و همه هم بالاخره چیزی خواهند پوشید. شما هر قدر هم که تلاش کنید، مورد پسند همه سلیقه‌ها قرار نمی‌گیرید. پس اضطراب «چه بپوشم» را قبل از مهمانی کم کنید و با آرامش، لباسی را انتخاب کنید که با آن راحت هستید.

محیط کار را با محفل مهمانی اشتباه نگیرید و لباس تنگ و جلب توجه‌کننده نپوشید که علاوه بر عذاب خودتان، مخاطبتان را هم در برقراری رابطه دچار مشکل می‌کنید؛ در صورتی که می‌توانید تمیز و باوقار و آراسته باشید.

در مسافرت، کفش راحت و لباس سبک بپوشید. گوشواره سنگین، شلوار تنگ، و دستمال گردن، سفرتان را خراب می‌کند. اگر هم دوست دارید عکس‌های زیبایی از سفر داشته باشید، لباس‌های شاد و درخشان انتخاب کنید تا یادگاری جذاب‌تری داشته باشید.

دید و بازدیدهای عصرانه ما جای مناسبی برای لباس‌های سبک و شاد و گلدار خانم‌ها و پیراهن‌های راحت روشن برای آقایان است. در مهمانی‌های شام خانوادگی هم می‌توان همین گونه لباس پوشید.

پوشیدن کفش پاشنه‌بلند و نوک‌تیز را در سفر و محیط کار فراموش کنید. برای چنین جاهایی، کفش با پنجه گرد مناسب‌تر است و اگر سرتان بالای ۵۰ سال است و کمی زانودرد هم دارید، بدانید که کفش‌تان نباید کمتر از ۳ سانتی‌متر لژ داشته باشد.

افراد خانواده محکوم نیستند که همیشه شما را با کهنه‌ترین و لکه‌دارترین لباس‌تان ببینند. خسیس‌بازی درنیاورید! بعضی از لباس‌های راحت را که برای روز مبادا نگه داشته‌اید، از کمد بیرون بیاورید و در خانه بپوشید؛ تا هم روحیه خودتان بالا برود و هم اعضای خانواده‌تان خوشحال شوند.

منبع : پایگاه اطلاع رسانی هفته نامه زندگی سلامت

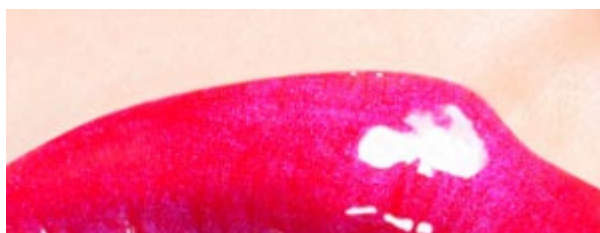
<http://vista.ir/?view=article&id=103099>

 vista.ir
Online Classified Service

حجیم کردن لب

لبها قسمت کوچک و قرمز رنگ و بدون مویی هستند که در حد فاصل بین پوست صورت و مخاط دهان قرار دارند. این پوشش نازکتر از پوست بوده و فاقد غدد بزاقی مخاط دهان می‌باشد بنابراین رطوبت کمی داشته و سطح آن نسبتاً خشک است.

این قسمت از لب را قیطان لب یا ورمیلیون Vermillion هم می‌نامند. گاهی روی لب غدد چربی اکتوپیک به صورت نقاط زرد و ارزنی شکل وجود دارد که آن را بیماری فوردایس Fordyce می‌نامند. لبها علاوه بر آنکه عضو اصلی برای حرف زدن هستند در زیبایی چهره تأثیر بسیار پر اهمیتی دارند.

اندازه‌ی لبها، حجم لب و رنگ و صافی آن هر یک از اهمیت خاصی در زیبایی چهره برخوردار بوده و در تشخیص امراض هم تأثیر معنی‌داری ایفا می‌نمایند. نازک و کم حجم شدن لبها در پیری امری طبیعی است ولی درایام جوانی بیماری محسوب شده و به نام میکروکیلی از مشخصات اسکرودرمی سیستمی می‌باشد. بزرگ شدن غیرطبیعی لبها هم بیماری محسوب شده و ممکن است نشانه‌ی از بعضی انواع سرطان و یا آمیلوئیدوز ویا بیماریهایی مانند سل، جذام، سالک و سایر بیماریهای گرانولوماتوز باشد. در هنگام معاینه‌ی لب باید لثه‌ها و مخاط دهان و زبان را

هم به دقت معاینه کرد. علاوه برآن توجه به پرزهای روی زبان که سه نوع رشته‌ی و قارچی شکل و سیرکام والت Circumvallate می‌باشند و وریدهای زیر زبانی را باید مورد معاینه قرار داد.

ضایعات لب گاهی لوکالیزه و فقط در روی لب قراردارند و گاهی علاوه بر لب روی لثه و مخاط دهان هم ضایعات مشابه موجود است و از این بالاتر گاهی ضایعات روی لب نشانه‌ی بیماریهای فراگیر در سایراعضای بدن و یا پیش درآمد آنها می‌باشد. نمونه‌ی آن لکه‌های سیاه رنگ شبیه خالهای کوچک روی لب می باشد که همراهی با پولیپ منتشر در دستگاه گوارش داشته و پیش‌درآمد سرطان کولون ویا اندامهای دیگر مانند پانکراس، تیروئید، تخمدان و... است و سندرم پوتس جگر (Peutz-Jegher) نامیده می‌شود. گاهی با دیدن ضایعه روی لب آزمایش‌های اضافی مانند نمونه‌برداری از جهت میکروب و قارچ و یا آزمایش آسیب‌شناسی و یا آزمایش سرم شناسی و معاینه‌ی بالینی سایر اندامها لازم می‌شود. معاینه‌ی لب و دهان و سایر مخاطها جزئی از یک معاینه‌ی کامل برای بیماریهای داخلی و پوست می‌باشد. لبها ممکن است از بدو تولد تا آخر عمر دچار بیماری گردند. نمونه‌ی بیماریهای مادرزادی لبها لب شکری بودن یا داشتن ماه گرفتگی و یا لکه‌های رنگی و خال مانند پوتس جگر و سندرم لوژیو و ضایعات عروقی مانند اوسلروبراندو، آنژیوکراتوماکورپوریس دیفوسوم، آتاکسیاتلانژی اکتاتیکا و نمونه‌ی بیماریهای اکتسابی آن انواع درماتوزها مانند اگزما آتوپیک، اگزما سبوره‌ئیک، لیکن پلان و پسوریازیس می‌باشد. علاوه بر آن بیماریهای لب ممکن است جزئی از بیماریهای سیستمی مانند لوپوس اریتماتوز اسکرودرمی و بیماری شوگرن و بیماری ایدز باشد. متأسفانه امروزه به علت رواج سکس دهانی بیماریهای آمیزشی دیگر هم به جمع بیماریهای لب و دهان افزوده شده‌اند که نمونه‌ی آنها سیفیلیس و زگیلهای تناسلی و تیخال تناسلی می‌باشد. در شماره‌های آتی بعضی از بیماریهای لب را که اهمیت بیشتری دارند شرح خواهیم داد.

دکتر یزدانبخش نجفیان

منبع : هفته نامه پزشکی امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=119967>

 vista.ir
Online Classified Service

حفظ کننده رنگ لباس‌های تیره و جین

کمتر کدبانویی است که برای شستن لباس‌های تیره رنگ مشکل نداشته باشد.

این لباس‌ها در شست‌وشو رنگ زیادی از دست می‌دهند و لباس، بور و کدر می‌شود. توصیه می‌کنیم لباس تیره و جین را در تشتی حاوی یک فنجان سرکه سفید و مایع شست‌وشو لباس یا ظرفشویی و آب سرد پر کنید و لباس مورد نظر را بعد از نیم ساعت خیساندن در این محلول، به آرامی شست‌وشو دهید و با آب سرد آبکشی کنید. سرکه سفید، مانع از دست رفتن رنگ لباس و در ضمن باعث براق شدن لباس می‌شود.

• سرکه در زدودن بوهای بد از لباس

- به خصوص بوی سیگار- بسیار مفید است. اگر کمی سرکه سفید به آب شست‌وشو لباس خود اضافه کنید بوهای نامطبوع لباس از بین خواهد رفت و یا اگر قصد شستن لباس را ندارید لباس‌ها را بالای ظرفی که در آن یک فنجان سرکه سفید و چند لیتر آب است آویزان کنید. تا در اثر بخار حاصل، بوی نامطبوع آنها از بین برود. اگر روزی خواستید پارچه‌های ظریف را در ماشین بشویید، آنها را تا کنید و درون یک روبالشی قرار دهید. سپس در ماشین لباسشویی بگذارید.

منبع : پرشین وی

<http://vista.ir/?view=article&id=106577>

 vista.ir
Online Classified Service

حقایق در رابطه با آرایش

۱. کشور ما متأسفانه دارد در واردات و مصرف لوازم آرایش رکورد می‌زند؛ هفتم در دنیا و سوم در خاورمیانه. و باز هم متأسفانه، سن آرایش دارد در کشورمان پایین‌تر و پایین‌تر می‌آید. برخی تحقیقات داخلی نیز پایین آمدن سن سرطان پستان در کشورمان را با پایین آمدن سن آرایش در کشورمان، مرتبط دانسته‌اند. این در حالی است که بیشتر روان‌شناسان و جامعه‌شناسان نیز بر این باورند که افزایش شدت و غلظت آرایش در نوجوانان، ریشه‌اش در کاهش اعتماد به نفس و افزایش آشفتگی‌های روحی است.

۲. در بیشتر نقاط دنیا مرسوم است که شدت آرایش را با افزایش سن،

بیشتر می‌کنند تا کاستی‌های زیبایی جبران شود. به همین خاطر، آرایش سنین مختلف با هم متفاوت است و بسیاری از شرکت‌های مطرح تولید لوازم آرایش نیز محصولاتشان را برای سنین مختلف، به شیوه‌ها و سبک‌های مختلفی طراحی و تولید می‌کنند. معمولاً برای سنین پایین‌تر، از رنگ‌های ملایم و محصولات طبیعی و گیاهی استفاده می‌شود و برای سنین بالاتر، از رنگ‌های تیره‌تر و آرایش غلیظ‌تر.

۳. آنهایی که پوستی روشن و شفاف دارند، بهتر است از روزگونه‌هایی در طیف گلبهی، نارنجی، صورتی و از روز لب‌هایی هم‌رنگ با روزگونه‌شان استفاده کنند. استفاده از کرم پودرهای به رنگ کرم و کرم‌روشن در این افراد نیز باعث می‌شود رنگ آرایش تفاوت زیادی با رنگ پوست نداشته باشد. این پوست‌ها معمولاً نسبت به پوست‌های دیگر حساس‌ترند و بهتر است کرم‌پودرهای مصرفی‌شان شامل ضدآفتاب هم باشد.

۴. آنهایی که پوستی مایلین سفید و برنزه دارند، بهتر است از کرم‌پودرهای بژرنگ و یا کرم متمایل به طلایی استفاده کنند. روزگونه‌های کرم متمایل به قهوه‌ای و گلبهی تیره با رنگ این پوست‌ها هماهنگی بیشتری دارد. پوست‌های برنزه را هم بهتر است با لوازم آرایشی براق و طلایی بیارایید تا برنزه بودن پوست نمایان‌تر شود. صاحبان این پوست‌ها بهتر است از کرم‌پودرهای بژ تیره استفاده کنند تا هیچوقت صورتشان دو رنگ نشود. روزگونه‌های تیره مثل صورتی تیره و آجری با رنگ این پوست‌ها هماهنگ‌تر است.

۵. آنهایی که پوستشان تیره است، ترجیحاً باید از کرم‌پودرهای برنزه و سایه و روزگونه‌هایی در تونالیت قهوه‌ای استفاده کنند تا تضاد چندانی با رنگ چهره‌شان نداشته باشد.

۶. آنهایی که پوستشان حساس‌تر است، باید در انتخاب لوازم آرایش دقت بیشتری به خرج دهند. احساس کشیدگی، برافروختگی، سوزش و قرمزی از ویژگی‌ها و گرفتاری‌های این پوست‌ها پس از آرایش است. پوست‌های حساس معمولاً به طور طبیعی بسیار زیبا و دلنشین هستند ولی اگر می‌خواهید آرایشی داشته باشید، توصیه می‌کنیم محور انتخابی‌تان روی لوازم آرایشی با ترکیبی گیاهی باشد. سوپورین گیاهی موجود در لوازم آرایشی باعث کاهش التهاب پوست می‌شود و از قرمزی و خارش آن جلوگیری می‌کند. اگر پوست‌تان حساس است، حتماً به مواد تشکیل دهنده لوازم آرایشی دقت کنید. از کرم پودرهای که حاوی مرطوب کننده هستند، استفاده کنید و شدیداً از محصولات آرایشی که در ترکیباتشان ضدچروک هست، پرهیز کنید زیرا برافروختگی پوست‌تان را چند برابر می‌کند.

۷. اگر پوست‌تان خشک است، ترجیحاً از مواد آرایشی تغذیه کننده پوست استفاده کنید. بهترین تغذیه آرایشی برای پوست‌های خشک، شیر اولئوزوم گیاهی است و ویتامین‌هایی مثل A - F که برای بازسازی اتصالات بین سلولی بسیار مفیدند. استفاده از کرم پودرهای که شامل این مواد هستند، برای پوست‌های خشک توصیه می‌شود.

۸. اگر پوست‌تان چرب است، ترجیحاً از کرم پودرهای مات استفاده کنید تا از براقی پوست‌تان بکاهند. پوست‌های چرب نیاز به ماده‌ای برای کنترل چربی پوست دارند. فلاونوئید گیاهی موجود در کرم پودرها باعث می‌شود که به طور عمقی ترشح چربی پوست‌تان کنترل شود.

<http://vista.ir/?view=article&id=238333>

 vista.ir
Online Classified Service

خالکوبی دختران، نشانه بحران هویت

قرن‌ها پیش افراد یک قبیله علائم مختلف و نمادهای ویژه‌ای را برای شناخته شدن و تمایز از افراد دیگر قبیله‌ها به کار می‌بردند. بیشتر این نمادها توسط بزرگ قبیله انتخاب می‌شد و افراد به نوعی ملزم به استفاده از آن بودند. از جمله این موارد نوع پوشش، آرایش‌های ویژه و استفاده از انواع خالکوبی‌ها بود. خالکوبی یا همان تاتو قدمتی بیش از ۴۰۰۰ هزار سال دارد و در فرهنگ‌های مختلف مفاهیم متفاوتی را در بردارد. در فرهنگ لغت انگلیسی میریام وبستر در مدخل حرف T سابقه ورود این واژه به زبان انگلیسی آمده است.

طبق این فرهنگ واژه «Tattoo» در سال ۱۷۷۷ میلادی برای اولین بار در مدارک ثبت شده نمودار شد و به معنای تصاویر رنگی بر سطح بدن تعریف شده اما در واقع در سال ۱۷۶۹ میلادی زمان اکتشافات جیمز کوک دریانورد انگلیسی در آب های اقیانوسیه جنوبی در جزایر تاهیتی، بومیان آنجا معادل مفهومی خالکوبی: نشان و داغ در زبان انگلیسی یعنی «to Mark» را با واژه Tatta (تاتاوا) بیان می کردند یعنی ۱۵۰ سال قبل از اکتشافات کوک و ورود به فرهنگ لغت وبستر. نکته جالب این است که معنای دقیق و واقعی واژه تاتو به صورت «Tattoo» به معنای ضربه زدن سریع و تند طبل بوده که

نظامیان نیروی دریایی سلطنتی بریتانیا در زمان کوک برای خود به کار می بردند. تقارن جالب، هم سویی مفهوم ضربه زدن نظامی کوک و یارانش (Tattoo) با صدای ضربه های سریع و تند برخاسته از مجموعه سوزن های فرد خالکوب است که جوهر را با سرعت به زیر پوست فرو می کرد اما آنچه مسلم است دلایل بروز و استفاده از آن برای افراد در گذشته با دلایل و اهداف خالکوبی شونده های امروزی بسیار متفاوت است. هرچند نقاط مشترکی را نیز در عمق آن می توان جست وجو کرد ولی علاقه و گرایش افراد و به ویژه جوانان امروزی به این مقوله که دیگر به نوعی جزء رسم و رسومات بخشی از جوانان به شمار می آید قابل تامل و بررسی است. مریم فرهودی مردم شناس در این باره می گوید: «خالکوبی در اصل ریشه قبیله ای و طایفه ای دارد و اگرچه پیش بینی می شد که با وجود پیشرفت تمدن و گسترش شهرنشینی دیگر جایی برای بروز آیین ها و رسومات قبیله ای باقی نماند اما آن طور که از شواهد پیداست انگار امروزه گروه های مختلفی با انواع و اقسام آیین های متنوع جایگزین آنها شده اند و استفاده از این پدیده و حرکت جامعه به سمت نمادگرایی، اعضای یک گروه را به یک نوع طرز فکر خاص سوق می دهد و مجبورشان می کند از قانون های نانوشته ای پیروی کنند.»

• خالکوبی و خطرات احتمالی آن

آنچه مهم به نظر می رسد این است که با وجود خطرات احتمالی و مسائل پزشکی که در زمینه خالکوبی وجود دارد چگونه است افراد این ریسک را می پذیرند تا تن و صورت خود را صفحه نقاشی آفرینان قرار دهند. امروزه کمتر کسی است که با خطرات ناشی از خالکوبی آشنا نباشد. از جمله این خطرات و مشکلات ناشی از آن می توان به آلودگی احتمالی سوزن هایی که در این کار مورد استفاده قرار می گیرد اشاره کرد که می تواند موجب انتقال بیماری های خطرناکی همچون ایدز و هپاتیت شود. مورد دیگر خطر ناشی از رنگ هایی است که به صورت شیمیایی و طبیعی به کار می روند در هر دو مورد خطر ابتلا به سرطان و مشکلاتی دیگر را در بردارد. جالب است بدانید که رنگ های طبیعی گاهی از انواع شیمیایی آن مهلک تر هم هستند.

دکتر اولیور دورستاپف عضو انجمن متخصصان پوست و زیبایی آلمان با تایید این مساله علت آن را سریع تر تجزیه شدن رنگ های طبیعی و نداشتن ساختمان شیمیایی ثابت می داند که مواد مضر را وارد جریان خون فرد می کنند. همچنین نشریه پزشکی آلمان از احتمال خطرات خالکوبی با حنا نیز مطالبی را عنوان کرده و گزارش داده پس از خالکوبی با حنا بسیاری از افراد دچار جراحی شدید پوستی شده اند و این نوع خالکوبی نیز می تواند منجر به بروز حساسیت هایی در پوست افراد شود. هرچند گفته می شود خالکوبی با این روش خطرات کمتری دارد.

دکتر حسینی متخصص پوست معتقد است: «به علت اینکه جوهر در لایه میانی پوست یا درم تزریق می شود و نه در لایه خارجی آن امکان ابتلا به عفونت و خطرات ناشی از استفاده آن بیشتر است و باید در انجام آن دقت لازم صورت گیرد و یکی از این راه ها استریل کردن تمام لوازم مورد استفاده در انجام این فرآیند توسط دستگاه اتوکلاو است که متأسفانه امروزه چون در آرایشگاه ها و مراکز خصوصی این کار توسط افراد ناوارد و بدون نظارت و مجوز قانونی انجام می شود نگرانی از بابت بروز مشکل نیز بیشتر است.» ن - و یکی از آرایشگران جوانی که در یکی از آرایشگاه های نسبتاً معروف تهران کار خالکوبی (تاتو) را انجام می دهد می گوید: «این کار احتیاج به تخصص ویژه ای دارد که هر کسی نمی تواند از پس آن برآید، بعضی ها فکر می کنند همین که بتوانند یک مقدار رنگ را با یک سوزن چرخان وارد پوست کنند و طرح بزنند کافیست. بعدازآن هم بروند آرایشگاهی باز کنند و کار تاتو کردن را شروع کنند ولی تازه آن وقت است که هزار و یک مشکل به وجود می آید.»

آنچه حائز اهمیت است این است که اکثر افرادی که مجری این کار هستند مجوز قانونی از وزارت بهداشت نداشته و به صورت تجربی و در آموزشگاه های خصوصی شیوه تاتو را آموخته اند اما حمیدرضا فخار متخصص پوست و مو با تاکید بر این مطلب که خالکوبی در کل جنبه پزشکی دارد و فقط باید در صورت لزوم توسط پزشک متخصص انجام شود می گوید: «متأسفانه بسیاری از خانم های ایرانی بدون در نظر گرفتن مضرات

تاتو، سراغ افراد غیرمتخصص می روند، آنها هم برای اینکه متحمل هزینه زیاد نشوند، از رنگ های غیرمجاز و بدون استاندارد استفاده می کنند و مراجعین حتی در صورت بروز مشکلات و عوارض ناشی از آن باز هم به تجویز آرایشگرها و افراد غیرمتخصص عمل کرده و به پزشک مراجعه نمی کنند.»

همچنین تحقیقات اخیر انجمن خیریه حمایت از بیماران کبدی نشان داده است افرادی که روی قسمت های مختلفی از پوستشان را خالکوبی کرده اند، به میزان دو برابر بیش از سایرین در معرض ابتلا به هپاتیت قرار گرفته اند.

حال با این اوصاف هر چند پدیده خالکوبی به خودی خود ایرادی ندارد اما علل گرایش جوانان به این پدیده قابل تامل و بررسی است. دلایل این امر را می توان به دو صورت فردی و اجتماعی مورد ارزیابی قرار داد. از دیدگاه اجتماعی آن، چنین برمی آید که امروزه با گسترش شبکه های جهانی و نفوذ زیر مجموعه های آن در سراسر دنیا بسیاری از شرکت های تبلیغاتی یا گروه های مختلف از این ابزار و ابزاری مشابه آن برای استفاده های تبلیغاتی خود بهره می برند تا از این طریق بتوانند نفوذ فرهنگی روی جوامع به ویژه کشورهای در حال توسعه داشته باشند.

• عوامل فردی و اجتماعی گرایش به خالکوبی

البته این موضوع نه تنها در میان بزهکاران و مجرمان بلکه به شکلی فراگیر و گسترده در میان نسل نوجوان و جوان کشور ما دیده می شود که از شکل سنتی آن خارج شده و به شکل مد اجتماعی درآمده است. اگر در گذشته خالکوبی در میان خرده فرهنگ های حاشیه ای و لمپن ها دیده می شد اما امروز به عنوان یک پرستیژ اجتماعی و نشانه ای برای به روز بودن افراد تلقی می شود.

نعمت الله ملکوتی کارشناس مسائل اجتماعی معتقد است: «یکی از دلایل گرایش جوانان به پدیده خالکوبی، ضربه های عاطفی و تجربه های تلخی است که برخی از آنها در زندگی با آن مواجه شده اند. تحقیقات نشان می دهد که درصد خالکوبی در میان زنان مطلقه و دختران فراری بیشتر به چشم می خورد. این موضوع دلایل متفاوتی دارد که مهم ترین عامل آن عدم موفقیت در زندگی اجتماعی یا دستیابی به فرصت های مناسب شغلی است.» وی بر این باور است که علاوه بر عدم وجود فرصت های برابر شغلی، فاصله طبقاتی و تضعیف طبقه متوسط می تواند در بروز رفتارهای متفاوت تاثیرگذار باشد.

از دیدگاه فردی و مسائل روانشناختی نیز خالکوبی به نوعی وسیله ای برای بروز خود و بیان خواسته ها و رشد شخصیتی فرد نوجوان و جوان است که در بدیهی ترین جنبه آن این احساس را در جوان به وجود می آورد که می تواند با استقلال و به تنهایی برای خود و بدن خود تصمیم گیری کند.

این مساله همچنین علامتی برای توجه به خود و عشق به خویشستن است که موجب می شود فرد تنش را به اثری هنرمندانه تبدیل کند، با این حال برخی از روان شناسان بر این باورند این عمل می تواند برعکس، نتیجه تنفر علیه خویش و اعتراض به جسم خود نیز باشد اما به نظر می رسد علت اصلی آن چیزی بیشتر از میل به زخمی کردن و خط خطی کردن خود باشد.

• افزایش خالکوبی در جوامع در حال توسعه

از سوی دیگر در جامعه مدرن امروزی و میان جوامع عصر حاضر خالکوبی هرچه بیشتر به یک مد همگانی تبدیل شده است و به ویژه در میان جوانان رواج یافته و در این بین جوانان کشورهای در حال توسعه از آن به مثابه امری برای عقب نماندن از قافله زیبایی و همگامی با جهان پیشرفته امروز استفاده می کنند.

فردین علی خواه جامعه شناس معتقد است: «این مساله صرفاً یک مد است که در قسمتی از جامعه غرب تولید شده و در بخشی از جامعه ما مورد تقلید قرار می گیرد و کسانی که به وسیله سفرهای خارجی با این مد آشنا می شوند ممکن است این رفتارها را از تفریحگاه ها برداشت کرده باشند زیرا در طول سفر این افراد با تمام طبقات اجتماعی تماس ندارند.»

به طور کلی اگر مدگرایی و توجه به آن را یکی از مظاهر مدرنیته در نظر بگیریم که با گسترش پدیده جهانی شدن در فرهنگ توده جای خود را باز کرده است، متوجه می شویم ضرورت آگاهی و درک شرایط افراد به ویژه دختران جوان از سوی جوامع آنها در مواجهه با این پدیده بسیار اهمیت دارد.

در برخی از موارد از جمله نوع پوشش و زیورآلات شیوع پدیده مدگرایی موجب تحکیم موفقیت اقتصادی کشورهای توسعه یافته خواهد شد که این موفقیت های اقتصادی به نوعی تحمیل فرهنگ آن کشورها است. به همین سبب چگونگی برخورد با آن و بالا بردن سطح آگاهی مردم به خصوص آشنا کردن جوانان با هویت بومی و ملی غنی خود می تواند در درازمدت از تاثیرات زیان بار هرگونه تهاجم فرهنگی به کشور بکاهد. جالب است که این احساس خطر در کشور ما بیشتر از سوی کهنسالان و میانسالان جامعه صورت می گیرد که کمتر از دیگر اقشار در معرض امواج مدرنیته و ارتباط

مستقیم با جهان امروز هستند، در نتیجه اگرچه توانایی تمیز و تشخیص بحران را در بسیاری از موارد دارا هستند اما ابزار مورد استفاده برای مقابله با آن را در اختیار ندارند چنان که برای متقاعد ساختن جوان پرشور امروز نیز نمی توانند دلیل و راهکارهای منطقی ارائه کنند. از سوی دیگر در مواجهه با پدیده های مد روز مثل خالکوبی نه تنها به تاثیرات و ناهنجاری اجتماعی آن بلکه به ریشه های روانی مساله نیز باید توجه داشت. بری ریچاردز مردم شناس در کتاب روان شناسی فرهنگ عامه می نویسد: «استفاده از کالاهای مد روز اعم از فرهنگی و اقتصادی می تواند به صرف لذت بردن از آن صورت گیرد که این مسرت و لذت حاکی از خود شیفتگی افراد است زیرا از راه تملک یا استفاده پدیده جدید می توان احساس کمال مطلوب بودن نفس را اعاده یا تایید کرد.»

• رواج خالکوبی در میان دختران و زنان

گرایش به مدگرایی و استفاده از پدیده های مرتبط با آن در کشور ما به ویژه در میان دختران جوان و زنان رواج دارد که این مساله در خور تامل است. به طور مثال در زمینه همین پدیده خالکوبی (تاتو) با گذشت زمان سهم دختران قابل ملاحظه و در مواقعی بیشتر از مردان است در حالی که در گذشته و به شکل سنتی آن (خالکوبی سنتی) بیشتر مردان آن هم از قشری خاص به این امر اهتمام می ورزیدند. این افزایش گرایش در میان دختران جوان و زنان را می توان معلول محدودیت های بیشتر اجتماعی و فردی این قشر از جامعه دانست که می خواهند از هر فرصت و امکان جدیدی برای ارائه تصویری متفاوت از خود و وسیله ای برای دیده شدن بهره برند. البته نداشتن آموزش و مهارت های ارتباطی در جامعه ما نیز از جمله عواملی است که باعث شده برخی از زنان از ساده ترین راه ها استفاده کنند و خلاء شخصیتی خود را پر کنند. از سوی دیگر با توجه به اینکه به طور کلی انسان نیاز به مطرح شدن دارد و سهم نوجوانان و جوانان در این «نیاز به حضور» بیشتر است و زنان به علل مختلف بیش از دیگر اقشار در جست و جو احقاق حقوق خود و راه های دیده شدن هستند اگر این امکان به صورت صحیح برایشان فراهم نشود به رفتارهای متفاوت و بعضاً ناهنجار روی می آورند.

در این شرایط گسترش پدیده هایی مثل خالکوبی در میان دختران جوان و زنان علاوه بر پوشاندن ضعف ها و پاسخگویی به نیاز فطری زیبایی می تواند نوعی مبارزه منفی علیه سنت ها نیز باشد. به ویژه در کشور ما که هنوز تفکر سنتی در بسیاری از خانواده ها حاکم است. دکتر حلیمی جامعه شناس معتقد است: «افزایش گرایش به خالکوبی در میان دختران جامعه ما ریشه در بحران های هویتی دارد.

دختران به دلیل عدم امکان استفاده از فرصت های برابر با پسران در حوزه های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و به منظور جبران نابسامانی ها و ناکامی های مختلف به خالکوبی روی می آورند که این مساله در طبقات فرودست بیشتر بدین سبب است که این افراد در مناسبات اقتصادی و سلسله مراتبی جامعه نتوانسته اند از پله های ترقی همچون طبقات و اقشار فرادست بالا روند. در طبقات فرادست نیز گرایش به چنین مواردی بیشتر نشان دهنده تجمل پرستی و اسبابی برای خودنمایی، فخر فروشی و احياناً لذت یابی مقطعی به شمار می رود.» بنابراین شاید بتوان گفت فقر و ثروت، معضلات شخصیتی و مشکلات قومیتی در رشد پدیده های حاکی از کمبودهای هویتی افراد موثر است که گرایش به خالکوبی کمترین آنها است. از سوی دیگر در جوامع در حال رشد به دلیل فروریختگی های فرهنگی و تزلزل پذیری ارزش ها و هنجارهای ملی، شرعی و عرفی بروز پدیده ای از این دست و تبدیل شدن آنها به مشکل و معضلی در روح و روان فرد و جامعه، دسترس پذیرتر است. در حالی که اگر جوان را با اصالت های وجودی و منحصر به فرد آنها بتوان آشنا کرد خود بهترین راه های مقابله و مواجهه با محصولات فرهنگی وارداتی را خواهند یافت. همچنین با توجه به اینکه فرهنگ مصرف گرایی امروزه به یک فرهنگ غالب تبدیل شده است شاید لازم باشد برای الگوسازی نسل جوان اقدامات جدی تری صورت گیرد زیرا تجربه نشان داده در مواقعی که جوانان الگوهای فکری و اجتماعی مناسبی در اختیار داشته باشند کمتر به رفتارهای متفاوت و بعضاً آ سیب زا روی می آورند.

منبع : روزنامه سرمایه

<http://vista.ir/?view=article&id=321370>

خانم‌ها! مراقب پوستتان باشید

این روزها آرایش کردن بیش از گذشته میان زنان و دختران جوان رایج شده، اگر در کشورهای غربی پیرزن‌های ۷۰ سال به بالا خود را با انواع ترفندها می‌خواهند زیبا و جوان نشان دهند، در کشور ما بسیاری از دختران نوجوان ۱۴ سال به بالا هر روز وقت زیادی از خود را روبه‌روی آینه می‌گذرانند تا خوشگل شوند، غافل از این که پزشکان متخصص پوست نسبت به عوارض آرایش‌های غلط هشدار می‌دهند.

دکتر نسترن فرزانه، متخصص پوست و مو در این باره می‌گوید: کرم‌پودرها، لاک ناخن، رژ لب، ریمل چشم و سایه‌ها در رنگ‌های متنوع از جمله مواد آرایشی هستند که مورد استفاده قرار می‌گیرند.

وی می‌افزاید: متأسفانه اغلب خانم‌ها بدون توجه به ویژگی‌های پوست خود از این قبیل مواد استفاده می‌کنند. مثلاً کسی که پوست خشک دارد، به هیچ وجه نباید از کرم‌پودرهای خشک استفاده کند، در حالی که دارندگان پوست‌های چرب می‌توانند از این پودرها استفاده کنند. او درباره استفاده از مواد آرایشی چرب‌کننده توضیح می‌دهد: بیشتر عوارض مواد آرایشی پوست به مواد چرب مربوط می‌شود و در نهایت موجب بروز آکنه روی پوست خواهد شد.

به گفته وی، مواد آرایشی چرب، منافذ پوست را می‌بندد و موجب بروز جوش‌های سرسبیه روی پوست می‌شود. دکتر فرزانه توصیه می‌کند خانم‌ها پیش از استفاده از مواد آرایشی، آن را روی بازوی خود امتحان کنند و در صورت نداشتن حساسیت از آن استفاده کنند. ضمن این که به گفته وی، مدت زمان استفاده از مواد آرایشی بین ۶ تا یک سال است. بنابراین باید به تاریخ تولید و مصرف این مواد توجه شود و از خرید مواد آرایشی گرانقیمت خودداری کرد، چون آنها ممکن است در مدت زمانی محدود مورد استفاده قرار نگیرند.

• رژلب‌های حاوی سرب

گروهی از متخصصان در کالیفرنیا نیز اعلام کردند که بیش از نیمی از رژلب‌ها حاوی سرب هستند و حتی میزان این سرب در محصولات برخی از شرکت‌ها و مارک‌ها مانند کاورگزل، اورنال و کریستین دیور بیشتر است.

این محققان برای دستیابی به لوازم آرایشی و بهداشتی سالم و مطمئن در این باره اعلام کردند که آزمایش روی محصولات ۳۳ شرکت تجاری مختلف تولیدکننده رژلب‌ها توسط گروه آزمایشی بادی‌کوت در کالیفرنیا نشان داد: ۶۱ درصد از این محصولات حاوی میزان قابل تشخیصی سرب هستند.

▪ چند توصیه:

- اگر بخواهید پوست خود را به انواع مواد آرایشی عادت دهید، باید هر روز ۲ ساعت جلوی آینه بایستید و دست کم ۵۰ لایه متفاوت را روی پوست خود قرار دهید.

- از مواد آرایشی متنوع استفاده نکنید و سعی کنید برای استفاده از انواع کرم‌ها با پزشک متخصص مشورت کنید.

- تحت تأثیر تبلیغات مواد آرایشی قرار نگیرید. بسیاری از این تبلیغات دروغین است و ممکن است روی پوست شما تأثیر معکوس بگذارد.

- لوازم آرایش خود را تمیز نگه دارید و پس از هر بار مصرف، برس‌ها را بشویید.

- از مواد آرایشی مورد مصرف دیگران به هیچ وجه استفاده نکنید.

- از دستفروش‌ها که به فروش مواد آرایشی و عطرها تقلبی و تاریخ مصرف گذشته مبادرت می‌کنند، خرید نکنید.

- توجه داشته باشید قسمت بیشتر شیشه عطرهایی که در کشور تولید و پر می‌شوند، الکل است. بنابراین از پاشیدن آن روی پوست خود خودداری کنید.

- دختران جوان از مصرف مواد آرایشی بپرهیزند. این مواد به پیر شدن زودرس پوست آنها کمک می‌کند. آنها همین گونه زیبا و باطراوت هستند.

منبع : روزنامه جام جم

<http://vista.ir/?view=article&id=117820>

خانواده عطرها

- FRESHY GREEN: رایحه ای که شیشه علف و سبزه و یا برگهای تازه چیده شده میباشد - رایحه پر طراوت
- ORIENTAL: رایحه کاجی و بلوطی و یا وانیلی - رایحه گرم
- SPICY: رایحه گرم و تند.
- WOODY: رایحه جنگل و چوب خشك تازه قطع شده.
- FLORAL: رایحه گلها - ملایم و طبیعی.
- FRUITY: رایحه میوه ها بجز مرکبات مانند: سیب، موز و توت فرنگی.
- FUNGAL: رایحه قارچ مانند.
- EARTHY/MOSSY: رایحه زمین جنگل و خاک.
- CITRUS: رایحه مرکبات مانند: نارنج، لیمو ترش و پرتغال.

- TOBACCO: رایحه تنباکو.
- SWEET: رایحه شیرین.
- LIGHT: رایحه ملایم و سبک.
- HEAVY: رایحه سنگین و گیرا.
- از دیگر گروه های عطرها میتوان به DEODORANT ها که برای برطرف کردن بوی بد دهان و ANTI-PERSPIRANT ها که از تعریق بدن جلوگیری میکنند و AFTERSHAVE که پس از اصلاح استفاده میگردند نام برد.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=10574>

خانه کفش کجاست؟

مهم نیست منزل شما در کدام طبقه از یک آپارتمان واقع شده و چند متری است، حتی مهم نیست شما در خانه‌تان چه عادات و رفتاری دارید و چیدمان اتاق‌هایتان چگونه است؟ آیا نظم و ترتیب را رعایت می‌کنید یا آن قدر بی‌نظم و بی‌برنامه‌اید که وقتی از راه می‌رسید همه چیز را یک طرف پرت می‌کنید، از کفش‌هایتان گرفته تا لیوان آب در آشپزخانه. آنچه مهم است این است که وقتی در یک آپارتمان زندگی می‌کنید حق هیچ یک از همسایه‌هایتان را ضایع نکنید و با فرهنگ آپارتمان نشینی آشنا باشید. استفاده درست و مناسب از جاکفشی یکی از مقتضیات فرهنگ آپارتمان نشینی است...

این روزها بیشتر مردم در آپارتمان زندگی می‌کنند؛ از آپارتمان‌های بسیار کوچک تا آپارتمان‌های چند طبقه با متراژ بالا. حالا دیگر خانه‌های ویلایی نایاب و انگشت‌شمار شده‌اند و در این خانه‌های آپارتمانی افراد خانواده آنقدر آزاد نیستند که هرگونه که خواستند عمل کنند بدون اینکه حقوق دیگر ساکنین را نادیده بگیرند. سکونت در آپارتمان‌ها فرهنگ خاص خود را دارد و رعایت یک سری اصول و قوانین خاص هر آپارتمان برای همه افرادی که ساکن آنجا هستند ضروری است. در این صورت ساکنین می‌توانند بدون هیچ مشکلی در کنار هم زندگی کنند و حقی هم از کسی ضایع نشود.

رعایت مقررات و قوانین آپارتمان برای همه ضروری است و یکی از اصولی که ساکنین یک خانه در آپارتمان باید رعایت کنند مرتب کردن کفش‌ها در پشت در آپارتمان است. نمای ورودی هر واحد از آپارتمان راهروی آن و قسمت جلوی در ورودی است. تصور کنید اعضای یک خانواده پیش از ورود کفش‌هایشان را بدون اینکه مرتب در گوشه‌ای بگذارند یا در داخل جاکفشی قرار دهند، به گوشه‌ای پرتاب کنند، چه منظره زشت و زنده‌ای ایجاد می‌شود. در آوردن و انداختن هر کفش به این طرف و آن طرف نه تنها حق همسایه‌ها را ضایع می‌کند بلکه نمای زشتی به خانه می‌دهد.

• جایی برای کفش‌ها

در بعضی از ساختمان‌ها به‌خصوص آپارتمان‌های کوچک امروزی به جای آنکه بخشی از فضای داخل خانه و در واقع ورودی را به قرار دادن جاکفشی اختصاص دهند محل قرار دادن کفش‌ها را به پشت در هر واحد و در بیرون خانه انتقال می‌دهند در حالی که همانطور که می‌دانید فضای بیرون از در هر یک از واحدهای یک آپارتمان محیطی مشترک بین ساکنان ساختمان محسوب شده و قرار دادن کفش‌ها بدون جایگاهی مشخص در بیرون در، کاری ناشایست و به دور از فرهنگ آپارتمان‌نشینی است. از طرف دیگر انتخاب جاکفشی‌هایی با مدل و رنگ‌ها و فرم‌های گوناگون برای هر واحد نیز به لحاظ زیبایی و نظم محیط آپارتمان غیرقابل قبول است. در نتیجه باید جاکفشی متناسب با محیط و رنگ یکسان تهیه شود. به این ترتیب نه تنها نظم خاصی در کل فضای ساختمان به وجود می‌آید بلکه برای کفش‌ها نیز جای مناسبی فراهم شده و در ضمن فضای داخل خانه هم اشغال نمی‌شود. بهتر است جاکفشی انتخاب کنید که دارای اندازه مناسب بوده و برای قرار دادن کفش‌های همه اعضای خانواده جای مناسب داشته باشد.

همچنین بهتر است آن قدر بزرگ و دست و پاگیر نباشد که موجب تجاوز به حریم خانه همسایه شود. بهترین جاکفشی آن است که دردار بوده تا نمای کفش‌های چیده شده در طبقات آن، فضای راهرو و ورودی منزل را نازیبا نکند. بهتر است برای کلیه واحدهای موجود در یک ساختمان یک مدل جاکفشی تهیه شود زیرا مهم‌ترین موضوعی که در فرهنگ آپارتمان‌نشینی مطرح است، اتحاد، یکپارچگی و هماهنگی در همه زمینه‌ها است. از روابط میان افراد ساکن گرفته تا دکوراسیون محیط‌های عمومی ساختمان. این مساله در مورد انتخاب رنگ برای درهای هر واحد، پنجره‌ها، فرم رنگ، حفاظ‌های در و پنجره و طرح پادری‌های مقابل در و جاکفشی هر واحد صدق می‌کند. با وجود چنین هماهنگی در میان پوشش‌ها و لوازم مربوط به ساختمان از جمله جاکفشی فضای بیرونی خانه مطلوب‌تر و زیباتر خواهد بود.

کفش‌ها اولین پوششی هستند که هنگام ورود به خانه از بدن جدا می‌شوند، در نتیجه باید در همان محیط ورودی جایی برای قرار دادن آنها تا استفاده مجدد وجود داشته باشد. این روزها جاکفشی‌های متعددی در مدل‌ها، رنگ‌ها و جنس‌های گوناگون تولید می‌شود که خانواده‌ها می‌توانند

با توجه به شرایط محیط ورودی خانه، مناسب‌ترین آنها را انتخاب کنند. هنگام خرید جاکفشی علاوه بر متناسب بودن مدل، رنگ و ابعاد آن برای فضا، به این موارد توجه کنید: با توجه به اینکه کفش‌های زمستانی بیشتر به صورت چکمه‌های بلند و کوتاه بوده و ارتفاع آنها از کفش‌های معمولی بیشتر است اگر می‌خواهید جاکفشی‌ای برای ورودی خانه تهیه کنید حداقل ابعاد استاندارد چکمه‌های ساق کوتاه اهالی خانه را در نظر بگیرید. در جاکفشی جایی نیز برای قرار دادن دمپایی‌ها، واکس و فرچه تمیزکننده کفش‌هایتان در نظر بگیرید.

• بهداشت جاکفشی

با انتخاب یک جاکفشی مناسب نه تنها ظاهر فضای ورودی و حتی محیط مجاور آن با قرار دادن کفش‌های جورواجور و رنگارنگ و احتمالا گلی و خاکی در جاکفشی بدون در، نازیبا نمی‌شود بلکه بوی بد ناشی از کفش‌ها نیز در فضا پراکنده نخواهد شد. در ضمن کفش‌های آلوده در دسترس بچه‌های کوچک خانواده قرار نمی‌گیرد. هر هفته یک بار جاکفشی‌ها را کاملا تمیز و ضدعفونی کنید. لازم است کفش‌هایی که کف آن خاکی و گلی است را هم کاملا تمیز کنید. سعی کنید پیش از قرار دادن کفش‌هایی که کف آن کثیف و آلوده است، ابتدا آنها را تمیز کرده و سپس درون جاکفشی قرار دهید. در جاکفشی را برای چند دقیقه در فضای آزاد باز بگذارید تا مانع از رشد قارچ‌ها و عوامل بیماری‌زا شوید.

مژگان کریمی

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=121774>

 vista.ir
Online Classified Service

خرید آداب دارد

زمستان که فرا می‌رسد، خیلی‌ها به فکر خرید لباس زمستانی می‌افتند. اگر خیلی خوش اقبال باشید، در پایان فصل زمستان سال پیش لباس‌های مورد نیازتان را در حراج‌های آخر فصل فروشگاه‌ها خریداری کرده‌اید ولی اگر این کار را نکرده‌اید و قصد خرید پوشاک زمستانی را در اول فصل دارید، خودتان را باید برای خرید لباس‌هایی گران آماده کنید. بستگی دارد که چه بودجه‌ای را در نظر گرفته‌اید ولی خرید پوشاک زمستانی هم اصولی دارد که اگر این اصول را رعایت کنید، می‌توانید خرید مناسبی داشته باشید.

• بارانی

بارانی را شما می‌توانید در سه فصل پاییز، زمستان و بهار مورد استفاده قرار دهید. بارانی‌های موجود در بازار در انواع زنانه، مردانه و بچگانه در دسترس شما هستند. بارانی را می‌توانید در روزهای بارانی و برفی بپوشید. شما می‌توانید لایه آستر بارانی را جدا کنید و در روزهایی که هوا گرم‌تر است، باز هم از بارانی‌تان استفاده کنید. اگر در شهرهای شلوغ و آلوده‌ای مانند تهران زندگی می‌کنید، خرید بارانی‌هایی که رنگ‌های تیره‌تری دارند مانند مشکی، خاکستری، قهوه‌ای مناسب‌تر است چون کمتر کثیف

می‌شوند و نیاز به شستشوی کمتری دارند.

• دستکش

دستکش‌های موجود در بازار در انواع چرمی، جیر و پشمی یافت می‌شوند.

به طور معمول، دستکش‌های چرمی گرمی زیادی به دستان شما

نمی‌دهند مگر اینکه در داخل آن آستری دوخته شده باشد. این دستکش‌ها بیشتر جنبه فانتزی دارند و قیمت‌شان هم از انواع دیگر دستکش بالاتر است. اگر می‌خواهید با پرداخت هزینه‌ای معقول، از دستانتان در برابر سرما محافظت کنید، دستکش‌های پشمی را انتخاب کنید. تنوع رنگ این دستکش‌ها نیز زیاد است. دستکش‌ها در مدل‌های جعبه‌ای، انگشتی ساده، نیم‌بند انگشتی، کلاه‌دار یا جعبه‌ای دکمه‌دار وجود دارند که انتخاب آن به سلیقه شما بستگی دارد. اگر دستانتان داخل دستکش چرمی بوی عرق می‌گیرد، برای رفع بوی عرق می‌توانید در زیر آن دستکش نخی بپوشید. فراموش نکنید اگر شغل‌تان طوری است که باید در فضای آزاد کار کنید و یا هنگامی که در زمستان از منزل خارج می‌شوید، حتماً دستکش بپوشید چرا که دست‌ها یکی از اولین قسمت‌های بدن است که شما سرما را از آنجا احساس می‌کنید. استفاده از دستکش برای کوهنوردان و افرادی که مبتلا به بیماری‌های مفاصل دست هستند، ضروری است.

• کاپشن و ژاکت و پالتو

کاپشن، پوشاکی زمستانی است که از آن جهت طرفداران زیادی دارد که شما می‌توانید آن را روی لباس‌هایتان بپوشید و هر زمان گرم‌تان شود به آسانی آن را از بدن‌تان خارج کنید. کاپشن‌ها انواع معمولی، کلاه‌دار و ضد آب دارند. کاپشن‌هایی که درون‌شان از پر و پشم شیشه استفاده شده است، گرم‌ترند ولی برای شستشوی کاپشنی که در داخلش پر به کار رفته است، دقت کنید. بهتر است شستشوی آن را به خشک‌شویی بسپارید چون در صورتی که به خوبی و درست شسته نشوند، پرز خواهند داد و لباس‌هایتان منظره بدی می‌گیرند. خریدن کاپشن‌های کلاه‌دار به صرفه‌تر است. از طرف دیگر، شاید قیمت بیشتری می‌پردازید ولی کاپشن‌های ضد آب شما را در برابر خیس شدن در برابر باران و برف زمستان محافظت می‌کنند. ژاکت‌ها را هم می‌توانید در منزل خودتان ببافید و یا آنها را به صورت آماده خریداری کنید. ژاکت‌ها اغلب از الیاف طبیعی بافته می‌شوند. بنابراین برای هوای بسیار سرد مناسب‌اند و می‌توانید آنها را در زیر کت و یا مانتو خود بپوشید. پالتوها انواع کوتاه و بلند دارند و مطمئن‌ترین لباس برای گرم نگه داشتن شما در سرمای زمستان هستند. مزیت پالتو بر کاپشن و ژاکت این است که کمر، پهلوها و پاهای شما را می‌پوشاند.

• چکمه و بوتین

کفش‌های معمولی برای گذراندن فصل سرد سال مناسب نیست چون نه گرمای کافی دارند و نه کف آنها برای راه رفتن روی برف و یخ مناسب است. چکمه‌های موجود در بازار انواع ساده، کوهنوردی، اسپورت، ساق‌دار و نیم بوتین را دارند. کف چکمه عاج‌دار است بنابراین در برف و یخ فرو رفته و گیر می‌کند و شما را از سر خوردن محافظت می‌کند. هنگام خرید چکمه به استاندارد بودن آن توجه کنید. چکمه‌ها نباید ساق پای شما را فشار دهند و یا خیلی سنگین باشند.

• بلوز پشمی

پیراهن پشمی همیشه ما را به یاد روزهای سرد زمستانی می‌اندازد. پشم از پوست و پوشش حیوانات به دست می‌آید. همه لباس‌های پشمی زیر نیستند، انواعی نیز وجود دارند که از الیاف نرم‌تر بافته شده‌اند، الیاف پشم، مجعد و پیچ‌خورده هستند و به همین دلیل پارچه‌های پشمی حالت اسفنجی پیدا می‌کنند و باعث می‌شوند که عایقی در اطراف بدن به وجود آید. لباس‌های پشمی در برابر آلودگی و گرد و خاک مقاوم‌اند. به مرور زمان ساییدگی و پاره شدن ندارند. اگر آنها را بکشید دوباره به حالت اولیه خود بازمی‌گردند. اگر دوست دارید پیراهن پشمی شما تا سال آینده باقی بماند باید در شستشو و نگهداری آن دقت کنید. حتماً پیراهن پشمی را با دست بشویید و به آن وایتکس نزنید، آن را به جای آنکه روی طناب پهن کنید تا خشک شود روی یک سطح مسطح پهن کنید. از آب سرد و پودر لباس‌شویی اندکی استفاده کنید.

• لباس‌های نایلونی

لباس‌های نایلونی چون حجم کمی دارند، در زمستان طرفداران زیادی در میان خانم‌ها دارند چون می‌توانند این لباس‌ها را به آسانی و بدون چاق‌تر به نظر آمدن در زیر مانتو و یا پالتوی خودشان بپوشند. نایلون از الیاف مصنوعی است بنابراین بعضی افراد به آن حساسیت دارند و پس از پوشیدن این لباس‌ها، پوست‌شان دچار خارش و قرمزی خواهد شد. لباس‌های نایلونی گرمای کمی دارند اما شستن آنها آسان است. لباس‌های نایلونی نرم و بادوام هستند. برای شستشوی لباس‌های نایلونی‌تان می‌توانید آنها را درون ماشین لباس‌شویی بیندازید. از آب گرم برای شستشوی آنها

استفاده کنید و در آخر برای آب کشیدن آن از نرم‌کننده استفاده کنید. نایلون به آسانی در زیر اتوی داغ جمع می‌شود و لباس‌تان غیرقابل استفاده خواهد شد، بنابراین درجه حرارت اتو را تنظیم کنید. اگر به نایلون حساسیت دارید می‌توانید در زیر لباس‌های نایلونی خودتان لباسی سبک نخی بپوشید. لباس‌های نایلونی جذب رطوبت بسیار پایینی دارند و بسیار قوی و محکم هستند و می‌توانید روی چند سال استفاده از آنها حساب کنید. (۱) بعدازظهر به خرید بروید:

بهترین زمان برای خرید چکمه و پوتین، بعدازظهر است چون پاها صبح‌ها کوچک‌تر هستند. در طول استراحت چند ساعت در شب‌ها، پاها اندکی کوچک‌تر از اندازه واقعی خود به نظر می‌آیند. بنابراین اگر شما چکمه‌ای را صبح امتحان کردید و اندازه پای شما بود، ممکن است هنگام عصر برایتان تنگ شده باشد. بهترین زمان برای خرید چکمه بعدازظهر است که بتوانید چکمه‌ای را تهیه کنید که اندازه پایتان باشد و بعدها پایتان را نزنند و دچار دردسر نشوید.

(۲) یک شماره بزرگ‌تر بخرید:

در فصل زمستان اغلب داخل چکمه، جوراب ضخیم پشمی یا حوله‌ای می‌پوشید. بنابراین هنگامی که برای خرید چکمه می‌روید، آن را نیم یا یک شماره بزرگ‌تر بخرید تا چکمه و پوتین جدیدتان پاهایتان را نزنند و به راحتی بتوانید جوراب مورد نظرتان را درون کفش بپوشید و احساس گرما کنید. (۳) پوتین‌های خیس را کنار شوفاژ نگذارید:

بعضی‌ها وقتی پوتین‌هایشان در اثر راه رفتن در برف و یخ خیس می‌شود، آن را کنار شوفاژ می‌گذارند تا خشک شود ولی با کمال تعجب خواهند دید پس از خشک شدن، شوره‌های نمک روی کفش باقی مانده و ظاهر نازیبایی به آن می‌بخشد. برای خشک کردن چکمه‌تان چند ورق روزنامه باطله دور آن بپیچید و بگذارید یک صبح تا شب باقی بماند. روزنامه رطوبت کفش را به خود جذب کرده و آن را خشک خواهد کرد بدون اینکه کفش‌تان شوره بزند. شما می‌توانید با محلولی از آب و سرکه نیز شوره‌های کفش‌تان را پاک کنید و سپس با پارچه‌ای پنبه‌ای مرطوب، آن محلول و شوره را از روی چکمه‌تان بردارید و سپس چکمه‌تان را واکس بزنید.

(۴) نگذارید ساق چکمه‌هایتان خم شود:

عیب چکمه‌های ساق بلند این است که محض اینکه این چکمه‌ها را از پاهایتان بیرون می‌آورید، ساق آن به یک طرف خم می‌شود و ممکن است ساق چکمه ترک بردارد و یا از شکل اصلی خود خارج شود. برای جلوگیری از این کار شما باید برای چکمه‌های ساق بلندتان قالبی از روزنامه یا لوله‌های مقوایی خریداری کنید. می‌توانید لوله‌های مقوایی را از پارچه‌فروشی‌ها بگیرید و یا چند روزنامه را لوله کنید و درون ساق پوتین جای دهید تا عمودی در جا کفشی باقی بمانند.

(۵) پوتین عاج‌دار بخرید:

پوتین یا چکمه‌ای که برای فصول سرد سال می‌خرید، باید کفش عاج‌دار یا شیاردار باشد تا در برف و یخ لیز نخورید. اگر ته پوتین شما این خصوصیت را ندارد، می‌توانید کف آن، کفی شیاردار بچسبانید و یا با یک عدد ورق سمباده زبر، کف کفش را سمباده بکشید تا زبر شود.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=289831>

 vista.ir
Online Classified Service

خط چشم و طریقه صحیح کشیدن آن

بعضی از خانم‌ها دوست دارند که در روز از خط چشم استفاده کنند. استفاده صحیح از خط چشم زیبایی چشمان را چندین برابر می‌کند و مزه

ها ضخیم تر به نظر می آیند. خط چشم به رنگهای مشکی و قهوه ای تیره در دسترس است.

موقع کشیدن خط چشم، پلک بالا باید کاملاً خشک و بدون چربی باشد. پلک چشم را با یک یا دو انگشت نگه می داریم و خط باریکی بالای چشم، از گوشه داخلی چشم و تا حد امکان نزدیک به چشم می کشیم. سپس از دو سوم خط، آن را کمی به طرف بالا می کشیم. برای زیر چشم، خط بسیار باریکی از گوشه داخلی چشم شروع کرده و به طرف خارج می رویم. دو خط در گوشه چشم نباید به هم بچسبند. یک فاصله کوچک بین دو خط در

گوشه خارجی چشم آن را درشت تر نشان می دهد.

برای نشان دادن چشم به حالت طبیعی، همان خط چشم باریک بالای چشم کافی است و نیازی نیست زیر چشم را نیز خط بکشید. خانم هایی که می خواهند آرایش روزشان کمی بیشتر جلوه کند، در گوشه خارجی، خط چشم را به طرف بالا و بیرون و کمی پهن تر از گوشه داخلی چشم می کشند. برای آرایش شب خط چشم را از گوشه داخلی شروع و از وسط مردمک چشم به طرف گوشه خارجی چشم پهن تر و سپس در انتها آن را بسیار باریک تمام می کنیم. خط دیگری زیر چشم می کشیم و بین دو خط در گوشه خارجی چشم فاصله می گذاریم که چشم را شفاف تر و بزرگ تر نشان دهد. چشم های بادامی را معمولاً با خط بسیار پهن در گوشه خارجی چشم در بالا و خط دیگری در پایین که دو گوشه به هم چسبیده باشند می توانیم گرد نشان دهیم و با سایه، گوشه چشم را بالاتر می بریم که بسیار زیبا و جذاب جلوه کند.

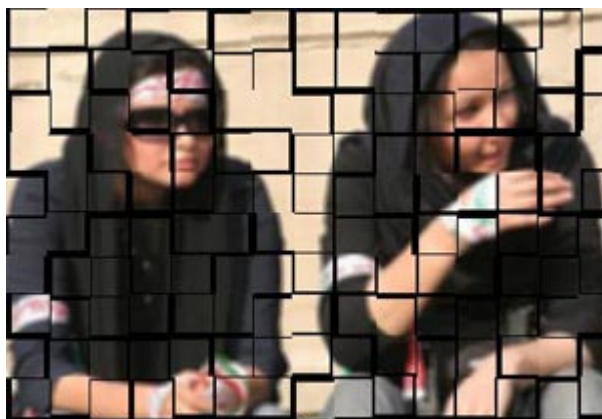
منبع : خانواده ما

<http://vista.ir/?view=article&id=101609>

 vista.ir
Online Classified Service

خط فقر باعث پرنگی خط چشم می شود؟

اگر مرفه باشی و والدین به تمام خواسته های تن دادند آنوقت درد، درد بی دردی می شود و از روی شکم سیری می شوی مثل مرادت. هر کاری کرد تو هم انجام می دهی. درست مثل او، همان فرمی که او سیگار را گوشه لبش می گذارد، همان طوری که او تیپ می زند و ...اگر آنقدر غم آب و نان وقت و فکر و ذکر والدین را پر کرده که از آنچه در مدارس و بین دخترانشان اتفاق می افتند غافلند، بی زحمت حین انجام کار و بدست آوردن نان و آب، چند دقیقه ای برای دیدن این بلوتوث ها فرصت بگذارند تا شاید تکانی خوردند و...

در بلوتوث موبایلها از شیر مرغ تا جان آدمیزاد پیدا می شود. به راحتی

خیلی از لحظات، خوب یا بد، ثبت و پخش می شوند. اصلاً کاری با خوب یا بد بودن بلوتوث نداریم. اصلاً در این یادداشت کاری با بلوتوث نداریم. اما گاهی وقتها تصاویری که احیاناً توسط دوستان برای ارسال می شود نشان از تاولهای پنهانی زیر پوست اجتماع است که کم کم دارد بیرون می پاشد و چهره اجتماع را زشت می کند. حتی اگر در آن لحظه ای که تصویر را می بینی چندان برایت اهمیت نداشته باشد و لحظاتی بعد آن را به

فراموشی بسپاری. شاید آنقدر این صحنه را در روزمره دیده باشی که دیگر تکراری باشد. اما امان از تکرار مکررات که عادت می شوند، عادت های که رفتار می شوند، رفتارهایی که عرف می شوند، عرف هایی که بخشی از هنجار را تشکیل می دهند.

چند ماه پیش بلوتوثی را در گوشی یکی از دوستان دیدم که چند دختر مدرسه ای در ساعت تفریح پای تخته در حال رقصیدن و انجام حرکات موزون به سبک شوهای لس آنجلسی بودند. شور و شادی و هیجانی که اگر خودت در کلاس حضور داشتی آنقدر جلوه بدی نداشت که حالا از بیرون به آن نگاه می کنی. چند وقت بعد هم شنیدم بلوتوث دیگری آمده که اینبار پسران مدرسه ای برای مسخره کردن آن دختران عین همان حرکات را اجرا و پخش کرده اند. چند روز پیش بلوتوث دیگری دیدم که دختران در کلاس مشغول آرایش کردن یکدیگر و ... بودند...

• چیستی و چرایی مارک های آرایشی

فرزندان بعد از گذراندن ۶ سال بین خانواده در حالی که هنوز ریشه های اخلاقی شان کاملاً جان نگرفته پای به مدرسه گذاشته و میان همسالان شروع به اکتساب رفتارهای اجتماعی می کنند. یکی از مقاطعی که به باور روانشناسان یکی از سرنوشت سازترین مقطع ها برای شکل گیری اکثر ابعاد وجودی فرد، از جمله عقاید و افکار وی درباره جهان پیرامونی، علل زیستن، شکل گیری اهداف و جهت گیری های اخلاقی اجتماعی است، دوران راهنمایی و در مراحل تکمیلی آن دبیرستان است. در این دوران است که پایه های اصلی شخصیت فرد تقریباً شکل گرفته و اگر به سلامت از این دوران عبور کند می توان امید داشت که دیگر دچار تزلزل شخصیت و خطا نشود. هر چند که مراحل رشد تکامل انسان تا آخر عمر ادامه دار است اما این تکامل در راستای شخصیتی است که در این سالها ساخته می شود.

در این سن و سال است که فرد با سوالات و مسائل فلسفی زیادی درگیر می شود. چیستی و چرایی که برای یافتن جوابش گاه ساعت ها در لاک خود می رود. باید مشخص کند از زندگی کردن در این دنیا چه می خواهد. فلسفه وجودیش چیست و... اگر نداند قرار است برای چه زندگی کند، بی شک دغدغه های سطحی و گذرا چیستی و چرایی فلان مارک آرایشی، تمام افکار نوجوانان را تسخیر خواهد کرد و تلاش برای رفع این دغدغه ها شروعی برای ایجاد اجتماعی است که ریشه های نه چندان محکمی خواهد داشت.

• الگوی درستی برای لباس روجت بکش

البته که در این سن ظاهر برای تمام نوجوانان مهم می شود، اصلاً مقتضای این سن همین ظاهرپسندی است. نوجوان اگر شاد نباشد، نخندد، دنبال هیجان و تجربه نباشد، اگر تکه های روزنامه را برحسب علایقش نبرد و جمع نکند، اگر خود را آراسته نکند، بی شک باید برای سلامت روحی او نگران شد.

اما الگوگیری مناسب نوجوانان در سنی که دنبال مرادی هستند تا مریدش شوند و از او تقلید کنند، بسیار مهم است تا این بحران و عواطف و خواسته ها در راه درستی هدایت شوند و اثرات مخرب نداشته باشند.

وقتی الگوهای مناسبی در جامعه معرفی نشوند و الگوهای پیشین هم کم کم ارزش خود را از دست دادند، نوجوان برای پیدا کردن الگو یا دچار سردرگمی می شود یا الگوهای نادرستی را برای رفتار خود قرار می دهد.

در گذشته؛ پدر، مادر و معلم الگوهای نوجوانان بودند. پدر و مادر با وجود مشکلات مالی و داشتن ۴-۵ بچه، بدون دانستن مبانی روانشناسی همیشه در کنار بچه های خود بودند و به آنها احساس آرامش و عزت نفس می دادند. اما حالا بچه ها نمی توانند والدینی را که برای تامین رفاه مرتب در استرس و اضطراب به سر می برند و هیچگاه در کنار آنان نیستند به عنوان الگو قرار دهند. همچنین معلمانی که فقط درسشان را می دهند و می روند، بدون اینکه دقایقی را صرف صحبت با بچه ها کنند. در نتیجه الگویشان می شود فلان خواننده هالیوودی یا بازیکن فوتبال ایرانی. آنوقت است که دختران برای دیدن الگوهایشان سرو دست می شکنند و به طرق مختلف به استادیوم های ورزشی می روند و مفتخر به شنیدن انواع و اقسام فحش ها در درجه های مختلف می شوند. آنوقت است که عده ای این طرف و آنطرف گله می کنند که نوجوانان الان کم حیا شدند. وقتی الگویشان عوض شد دیگر نباید توقع چندان از نوجوانان داشت.

• بعد از روزمرگی لطفاً کمی بلوتوث

اگر مرفه باشی و والدین به تمام خواسته هایت تن دادند آنوقت درد، درد بی دردی می شود و از روی شکم سیری می شوی مثل مرادت. هر کاری کرد تو هم انجام می دهی. درست مثل او، همان فرمی که او سیگار را گوشه لبش می گذارد، همان طوری که او تیپ می زند و ...

اگر هم از طبقه مرفه نباشی و تمام آمال و آرزوهایت به داشتن فلان تیپ و گوشی موبایل ختم شود، مشکلات اقتصادی چون غولی وحشتناک قد علم می کنند و نوجوانان برای برداشتن این غول به راههای مختلفی دست می زنند. وجود این غول اقتصادی است که گاهی آرایش ها پر رنگ تر می کند و رفتار را سبک سرانه. شاید خط فقر است که گاهی باعث پررنگ تر شدن خط چشم می شود. البته نمی توان انکار کرد که مشکلات

مالی در گذشته به این شدت نبوده است. اما نوجوانان در این سن بسیار احساساتی و در عین حال تأثیر پذیر هستند. می توان با صحبت کردن و نشان دادن راه و افق درست به آنان خیلی از مسائل را کم رنگ جلوه داد و تحملش را برای نوجوان آسان کرد. چه بسا بهترین خلق و خوی های انسانی و پسندیده اگر در این سن شکل گیرند بسیار پایدار و موثر خواهند بود. چون جوانان و نوجوانان به ملکوت نزدیک ترند و دلهایشان همچنان که برای الگو می تپد برای خدا هم می تپد.

نه می شود گفت دختران نوجوان دهه پیش اهل آراستن ظاهر نبودند، نه می شود گفت به این شدتی که نوجوانان الان به این مسائل اهمیت می دهند و بخشی از دغدغه های روزمره شان شده، به این مسائل می پرداختند. اما این احساس با دیدن بعضی از صحنه ها به تو دست می دهد که دغدغه فرزندان این نسل سطحی شده است. اگر آنقدر غم آب و نان وقت و فکر و ذکر والدین را پر کرده که از آنچه در مدارس و بین دخترانشان اتفاق می افتند غافلند، بی زحمت حین انجام کار و بدست آوردن نان و آب، چند دقیقه ای برای دیدن این بلوتوث ها فرصت بگذارند تا شاید تکانی خوردند و...

منبع : برنا نیوز

<http://vista.ir/?view=article&id=297840>

 vista.ir
Online Classified Service

خطای شایع در لباس پوشیدن

وقتی ستاره ای در تلویزیون یا در روی جلد روزنامه ای با لباس و تیپ خاصی ظاهر می شود، گاهی از فردا همان لباس مد می شود...

(۱) تقلید کورکورانه از لباس پوشیدن ستاره ها

چشم بسته از مدل لباس و مو و آرایش ستاره ها پیروی کردن، اشتباه شماره یک به شمار می آید. چون ممکن است آن لباس به شما نیاید و با فرم بدنی و شخصیت شغلی و اجتماعی شما مطابقت و هماهنگی نداشته باشد و آن مدل لباس پوشیدن در دنیای معمولی جالب و دلنشین نباشد. بهتر است به جای آن لباس هایی بپوشید که به شما بیاید و مطابق میل و سلیقه شما باشد و در آن احساس راحتی کنید و خود خودتان باشید.

(۲) پوشیدن شلوارهای خیلی بلند یا خیلی کوتاه

اگر سری به فروشگاه های لباس بزنید، انواع شلوارهای جین و پارچه ای را خواهید یافت که بعضی خیلی بلند و بعضی خیلی کوتاه اند. متناسب با قدتان باید شلوار مناسبتان را انتخاب کنید. اگر دوست دارید خوش تیپ به نظر بیایید، شلوارهای خیلی بلند را با کفش های صاف جور نکنید چون هم جلوه زیبایی ندارد و هم لبه شلوار در تماس با زمین فرسوده و کهنه می شود.

شلوارهایی که کوتاه تر از مچ پا می ایستند نیز مناسب نیستند چون قدتان را کوتاه تر نشان می دهند. بهترین قد شلوار، شلواری است که تا قوزک پایتان را بپوشاند. آن را با هر کفشی جور کنید، زیبا خواهد شد، دقت کنید پایین شلوار باید اندکی روی کفش تان بیفتد.

(۳) استفاده از زیورآلات زیادی

یک خانم خوش‌تیپ همیشه از زیورآلات اندکی در میهمانی‌های زنانه استفاده می‌کند. این روزها استفاده از طلا و جواهرات اصلی و بدلی مانند قدیم رواج ندارد. شما تا می‌توانید زیورآلات کمتر، ساده‌تر و ظریف‌تر را انتخاب کنید. اگر به یک میهمانی در طول روز دعوت شدید، یک گوشواره حلقه‌ای یا دکمه‌ای کفایت می‌کند. در میهمانی‌های بعدازظهر از گوشواره‌های بلندتر می‌توانید استفاده کنید. اگر زیورآلات زیادی ندارید یا تهیه آنها برایتان دشوار است، به سراغ خرید ساعت‌هایی بروید که طرح‌های نگین‌دار یا مرواریددار دارند و علاوه بر ساعت بودن نقش زیورآلات را هم انجام می‌دهند.

۴) پوشیدن لباس اسپرت با لباس رسمی و برعکس

اگر محل کارتان تا ایستگاه مترو فاصله زیادی دارد و شما نمی‌توانید با کفش رسمی این مسافت را طی کنید، به فکر نیفتید که با کت و شلوار، کفش اسپرت بپوشید. این خطای شماره چهار تیپ زدن است. هیچ‌وقت لباس اسپرت را با لباس و کفش رسمی نپوشید. شلوار پارچه‌ای، کفش چرمی مردانه و کت و شلوار پارچه‌ای از شما یک تیپ رسمی می‌سازد که مناسب جلسات اداری و مهمانی‌های رسمی‌تر است ولی اگر می‌خواهید همراه همسران در تعطیلی آخر هفته به سینما یا پارک بروید و یا در یک مهمانی خانوادگی خودمانی شرکت کنید، شلوار جین، کفش اسپرت و یک دست پیراهن اسپرت هم می‌تواند مناسب باشد.

۵) پوشیدن لباس‌های پلی تنگ یا خیلی گشاد

اینکه شما لباسی از بهترین مارکی که در بازار است، بخرید و بپوشید و یا اینکه لباسی مطابق آخرین مد روز بپوشید حتی اگر برایتان خیلی تنگ یا خیلی گشاد باشد، شما را گرفتار خطای شماره پنج لباس پوشیدن می‌کند. بهترین لباس، لباسی است که جوری به تن شما بنشیند که گویی برای شما دوخته شده است. فرم بدنی‌تان را هنگام خرید لباس به یاد داشته باشید و لباسی نخرید که به تن‌تان زار بزند و یا نقص‌های احتمالی بدن شما را بیشتر نشان دهد.

۶) همیشه یک تیپ لباس پوشیدن

فکر می‌کنید فقط یک رنگ و مدل روسری به شما می‌آید و دست از روسری شالی و یا یک رنگ خاص بر نمی‌دارید و یا فکر می‌کنید اگر تیپ اسپرت بزنید اطرافیان که عمری شما را با تیپ رسمی دیده‌اند به شما با تعجب نگاه خواهند کرد، دست بردارید، فالب‌های قدیمی‌را بشکنید. مدل‌ها و رنگ‌های دیگر را تجربه کنید. شاید بیشتر به شما بیایند. اگر همیشه از یک مغازه خرید می‌کنید، شجاعت به خرج دهید و این بار برای خرید لباس به فروشگاه‌های دیگر سر بزنید. به طرز لباس پوشیدن روز در خیابان، محل کار، مجلات یا تلویزیون دقت کنید و ایده‌های جدیدی برای لباس پوشیدن بگیرید.

۷) پوشیدن رنگ‌هایی که به شما نمی‌آید

رنگ سال بنفش است؟ مشکی است؟ زرد است؟ اصرار دارید حتی اگر این رنگ‌ها به پوست شما نمی‌آیند آنها را بپوشید؟ بهترین رنگ لباس رنگی است که با رنگ پوست شما مکمل باشد. اگر شما لباسی به رنگی که با پوست‌تان هماهنگی ندارد بپوشید، ممکن است چین و چروک‌ها و خط و خطوط چهره‌تان بیشتر به چشم بیایند یا رنگ پوست‌تان را زرد و مرده نشان دهند. لباس‌هایتان را در رنگ‌هایی انتخاب کنید که در آن با طروات و سالم به نظر برسید.

۸) رنگارنگ لباس پوشیدن

در انتخاب تعداد رنگ‌هایی که در لباس و کفش و روسری مانتو و شلوار و کت‌تان به کار می‌برید، دقت کنید. جوری لباس نپوشید که وقتی کسی به شما نگاه می‌کند، یاد رنگین کمان بیفتد. استفاده از حداکثر ۳ رنگ لباس در یک سر تا پا مناسب است.

۹) پوشیدن کفش‌های کثیف

شاید خیلی به نظر پیش پا افتاده بیاید ولی پاپوش تمیز یکی از اصل‌های مهم در خوش‌تیپی است. کفش چرمی خاکی و واکس نخورده و یا کفش اسپرت گلی، حسابی شما را از چشم می‌اندازد. به یاد داشته باشید پاکیزگی رکن اول خوش‌تیپی است.

۱۰) پوشیدن جوراب با صندل

این خطا را اصلاً مرتکب نشوید چون حسابی شما را بدتیپ می‌کند. باید صندل‌های تابستانی را بدون جوراب بپوشید. صندل‌ها هم برای خنک‌تر و سالم‌تر بودن پاها در تابستان ساخته شده‌اند. جوراب مخصوص پوشیدن در کفش است. هیچ‌وقت کفش رسمی‌را بدون جوراب نپوشید و فراموش نکنید که آقایان خوش‌تیپ را از جوراب‌هایشان می‌شناسند.

خوش پوشی برای افزایش اعتماد به نفس

آیا لباسهایتان بشما اعتماد به نفس میدهد؟ منظورمان این نیست که به طرزی خودنمایانه و پر زرق و برق لباس بپوشید. منظور ما این است که به طریقی لباس بپوشید که باوقار و اعتماد به نفس جلوه کنید. قسمتی از این مسئله به رفتار شما بستگی دارد، اما بخشی دیگر به این بستگی دارد که لباسهایی بپوشید که مناسب و برازنده ی شما بوده و به چشم بیاید.

مهم این است که تا جایی که می توانید سعی کنید عالی به نظر بیایید، حال در هر مکانی که باشید. با رعایت نکات زیر میتوانید به طریقی لباس بپوشید که اعتماد به نفستان را بالا ببرد. خواهید دید که چطور با تغییراتی بسیار جزئی و کوچک، نظر اطرافیان را به کلی نسبت به خودتان عوض خواهید کرد، تا جایی که نظر خودتان نیز در رابطه با خودتان تغییر خواهد کرد.

• اندازه لباس

اندازه و مناسب بودن لباستان، برای حس اعتماد به نفس بسیار مهم است. ژاکت مثال بسیار خوبی است. یک ژاکت شل و گشاد باعث می شود کتیف و نامرتب جلوه کنید. ژاکتی که اندازه تان باشد شما را تمیزتر و مرتب تر نشان میدهد و باعث میشود با اعتماد به نفس بیشتری بایستید و راه بروید. در اینجا نمونه های دیگری نیز برای شما مطرح م یکنیم تا ببینید هر لباسی در چه اندازه ای باشد به شما اعتماد به نفس خواهد داد.

▪ شلوار:

شلوار مناسب آن شلواری نیست که چسبِ تنتان باشد، باید به سایزتان باشد. فکر نکنید اگر شلوار دقیقاً اندازه تان باشد، انحناهای بدنتان را مشخص خواهد کرد، بلکه شما را نسبت به شلوارهای گشاد لاغرتر و صاف تر نشان خواهد داد.

▪ ژاکت، کت، پیراهن و بالاپوش:

پوشیدن بالاپوش هایی که در قسمت کمر تنگ میشود، کمک می کند که هیکلتان موجدار و متناسب دیده شود و زنانه تر است. به یاد داشته باشید که لباسهایی که بیش از حد گشاد و شل و ول هستند، شما را کوتاه قد تر و نامرتب تر نشان می دهند.

▪ سینه بند:

پوشیدن سینه بند مناسب بسیار در جلوه ی لباستان تاثیر خواهد داشت. بعضی از خانم ها زیرپوش ها و لباس های زیر زیبا می پوشند، چون فکر می کنند با آنها احساس بهتری دارند و به آنها اعتماد به نفس بیشتری می دهد. به هرحال چه سینه هایی صاف داشته باشید و چه سینه هایتان بزرگ باشد، انتخاب سینه بند اندازه و مناسب در اعتماد به نفس شما تاثیر بسزایی دارد. هنگام انتخاب سینه بند حتماً توجه کنید که از پشت هم مثل جلو اندازه تان باشد.

▪ کفش:

گاهی اوقات پوشیدن کفش های پاشنه بلند باعث لنگ زدن می شود و کسی آن را نمی پسندد. اما اگر کفشی را انتخاب کنید که مناسب و برازنده ی شما باشد، اگر پاشنه ی بلندی داشته باشد باعث می شود که بلندتر، لاغرتر و جذابتر تر به نظر برسید.

▪ جواهرات:

یکی از سریعترین و موثرترین راه ها برای داشتن ظاهری زیبا و پرجلوه استفاده از جواهرات است. انداختن گردن بند، دستبند و گوشواره های پهن باعث جلوه بیشتر شما می شود و توجه شوهرتان را به سمتان جلب می کند.

• رنگ لباس

سر تا پا مشکلی پوشیدن باعث می شود که لاغرتر و صاف تر جلوه کنید. اما پوشیدن لباسهای رنگی به دیگران نشان م دهد که شما از اینکه به چشم بیایید نمی ترسید. همچنین لباسهای رنگی کمک می کند تا قسمت هایی را که نمی خواهید مورد توجه قرار بگیرند را بپوشانید. در اینجا به نکات دیگری در زمینه ی رنگ لباس اشاره میکنیم.

▪ ترکیب رنگها:

مجبور نیستید تا رنگ همه چیز را با هم ست کنید. پوشیدن تاپ نارنجی بسیار جالب است، اما اگر آن را با یک شلوار شکلاتی، ذغالی یا بورگاندی ست کنید جلوه ی بهتری به آن خواهد داد. صورتی را با خاکستری یا آبی نفتی ست کنید، جالب خواهد شد. طوری لباس بپوشید که خودتان احساس اعتماد به نفس کنید. اگر با پوشیدن رنگ روشن تر برای بالاتنه و رنگ تیره تر برای پایین تنه احساس بهتری دارید، به هر طریقی شده همین کار را انجام دهید.

• نکات آرایشی

تاثیری که روی دیگران می گذارید، به نحوه ی آرایش و اصلاح شما نیز تا حد زیادی بستگی دارد. حتی لباسهای گران قیمت و عالی هم اگر ناخن هایتان شکسته و لب پریده باشد و یا ابروهایتان اصلاح نشده و نامرتب باشد جلوه ای نخواهد داشت. حتی اگر آرایش هم نکنید، رژلب و ریمل هم نزده باشید، اصلاح شدن صورتتان در زیباییتان تاثیر شگرفی دارد. به نکات زیر دقت کنید.

▪ تمیز کردن ناخن ها:

چه خودتان ناخن هایتان را مانیکور می کنید، و چه به سالن های آرایشی برای این منظور مراجعه می کنید، سعی کنید ناخن ها و پوستتان همیشه مرتب و تمیز باشد.

▪ مراقبت از موها:

به طور مداوم به آرایشگر مراجعه کنید تا موهایتان را مرتب کند. اگر موهایتان توی صورتتان می ریزد، میتوانید از سنجاق سرهای زیبا برای عقب نگاه داشتن آن استفاده کنید. ریشه ی موهایتان را همیشه رنگ کنید. و هر از گاهی مدل موهایتان را تغییر دهید تا جلوه کنید.

▪ ابروهای زیبا:

داشتن ابروهای مرتب و تمیز در زیبایی صورتتان تاثیر شگرفی دارد. برای برداشتن و اصلاح ابروهایتان به آرایشگاه مراجعه کنید.

▪ آرایش:

اصلاً نیازی به آرایش کردن نیست، اما اگر اصرار دارید همیشه آرایش ملایم انجام دهید. رژلبی کمرنگ یا کمی رژگونه صد چندان به زیبایی شما خواهد افزود .

منبع : پورتال مردمان

<http://vista.ir/?view=article&id=310673>

خوش تیپی در صفر درجه

فصل سرما که از راه می‌رسد بسیاری به گمان اینکه فقط بایستی مشکی و قهوه‌ای بپوشند، افسرده می‌شوند. گرچه رنگ‌های تیره به دلیل تأثیری که بر گرمایش و جذب نور خورشید دارند، در این فصل مناسب هستند ولی هیچ الزامی بر پوشیدن لباس‌های تیره در این فصل وجود ندارد. شما می‌توانید پیراهن سرخابی بپوشید، کلاه فسفری بر سر بگذارید، شال گردن نارنجی ببندید یا پالتوی آبی به تن کنید. مثل تمامی مشتریان فروشگاه Dolce & Gabbana که اقدام به عرضه لباس‌های گرم و پشمی در طرح‌ها و رنگ‌های گوناگون کرده است. لباس‌هایی را انتخاب کنید که در عین گرم بودن بسیار شیک و رنگارنگ باشند. هیچ اشکالی ندارد به جای پالتوی مشکی، صورتی بپوشید از

نوع چرک. برای اینکه خوش تیپ‌تر از گذشته به نظر برسید توجه کنید چه رنگی به شما می‌آید. در انتخاب رنگ لباس، بیش از آنکه به رنگ مورد علاقه‌تان توجه کنید، رنگ‌هایی را انتخاب کنید که به شما بیاید. اگر رنگ مورد علاقه‌تان بنفش است هیچ دلیلی برای اینکه این رنگ به شما بیاید وجود ندارد. لذا، لباسی را خریداری کنید که رنگ آن به پوستتان بیاید و شما را زیباتر جلوه دهد. اگر پوستتان سفید است، روشن‌های مایل به تیره را انتخاب کنید. سبز لجنی، صورتی پررنگ‌تر، ارغوانی، بنفش تیره و زرشکی رنگ‌های مناسبی برای شما هستند. اگر گندمگون و سبزه‌رو هستید، بیشتر لباس‌های روشن خریداری کنید. هرچه روشن‌تر بپوشید، زیباتر خواهید شد. در صورتی که هنوز هم اعتقاد دارید که شیک‌ترین لباس‌های زمستانی، مشکی و قهوه‌ای هستند بد نیست همچنان به مد پایبند باشید و طبق گفته طراحان که رنگ فصل را مشکی اعلام کرده بودند، لباس سیاه بپوشید. اما پوشیدن مداوم مشکی، قهوه‌ای، دودی و سرمه‌ای خسته کننده و یکنواخت خواهد بود. مگر اینکه با افزودن کمی رنگ سرد و گرم مثل زرد، سبز و قرمز از این تیرگی بکاهید. پس دیگر به خاطر آمدن زمستان، افسرده و غمگین نباشید. با پوشیدن لباس‌های رنگین همچنان روحیه شاداب و سرزنده‌تان را حفظ کنید.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=8405>

 vista.ir
Online Classified Service

خوش تیپی هم حساب و کتاب دارد!!

چه کسی پیدا می‌شود که دلش نخواهد همیشه و در تمام فصول به خصوص فصل پاییز زیبا و خوش لباس باشد؟ در این صورت اگر شما هم جزو آن خیلی‌ها هستید زود دست به کار شوید و در کمد لباس‌تان را باز کنید. ما به شما خواهیم گفت که باید کدام یک از لباس‌ها را کنار بگذارید و چه لباس‌هایی بخرید. در قدم بعدی چند دست از این لباس‌های پاییزی را با هم ست می‌کنیم تا شما بتوانید آنها را در مهمانی‌های پاییزه زنانه و مردانه بپوشید

الان موقع آن است که جارختی لباس های پاییزه تان را ترتیب دهید. در ترتیب دادن جارختی و یا کمد لباس پاییزی سه نکته اصلی را به یاد داشته باشید:

(۱) جنس لباس پاییزه:

پارچه های مخمل کبریتی ، چرم، جیر، پارچه های کتانیه راه راه و زبر، مخمل، بافتنی و کشیاف، پارچه هایی که آستر دارند، خز و در نهایت پارچه های پشمی، پارچه های لباس های پاییزی هستند. پس به سراغ این جنس ها هنگام انتخاب بروید.

(۲) رنگ لباس های پاییزی:

پاییز فصل زرد و نارنجی است بنابراین شما هم در این فصل به طبیعت و

حال و هوای آن احترام بگذارید و لباس هایی را انتخاب کنید که رنگ آنها مناسب این فصل است. سبز یشمی، آبی تیره (آبی نفتی)، عاجی و قهوه ای مناسب این فصل هستند. رنگ هها در پاییز غوغا می کنند پس شما هم د راین جشن رنگ طبیعت شرکت کنید.

(۳) نوع لباس های پاییزه:

وقتی بوی مهر می آید کم کم وقت آن است که لباس های آستین کوتاه را جمع کنید و لباس های دیگری را مهمان جارختی تان بکنید. بلوزهای یقه اسکی، ژاکت کشیاف، عرق گیر، شلوارهای جین، شلوارهای پارچه ای کمی ضخیم تر، و دستکش های چرمی و یا موهر ظریف، چکمه های ساق بلند، بلوزهای بلند دکمه دار، کت های ورزشی مناسب، جلیقه و کت های کوتاه کمردار، کمربندهای چرمی از کمد شما یک کمد پاییزی می سازند.

• باد نکند لطفا!

یکی از مشکلات اصلی با لباس های پاییزه و به خصوص ژاکت این است که شما را چاق تر از آنچه هستید نشان می دهد و به خصوص در زمانی که لباس جفت و جور بدن بیشتر طرفدار دارد این یک مشکل بزرگ است ولی راه حل آن آسان است. به سراغ خرید ژاکت هایی بروید که جفت و جور بدن شما بافته شده باشند.

از طرف دیگر می توانید به جای ژاکت، یک زیر پیراهن که نقش عرق گیر را ایفا می کند و دو لایه لباس (پیراهن) بپوشید. در این صورت دیگر نیازی به حمل ژاکت در این روزهای پاییز که هوا متغیر است را نخواهید داشت. یک مزیت دیگر ژاکت این است که اگر گرمتان شد می توانید آن را از تن بیرون بیاورید و به دور کمرتان گره بزنید. هوای پاییز نامطمئن است، خیلی اوقات همراه داشتن یک ژاکت مناسب ضروری است.

• خرید پاییزی با کودک

▪ جوراب: بهتر است از هر رنگ جوراب، دو جفت بخرید. در این صورت اگر کوجولوی شما یک لنگه از جورابش را گم کرد هنوز سه لنگه دیگر دارد.
▪ تی شرت: خرید چند تی شرت برای لباس پاییزه بچه ها هم بد نیست چون آنها وقتی به کلاس درس می رسند، ژاکت و کت را از تن بیرون می آورند. در این شرایط لباس آستین بلند هم برای هوای پاییزی کلاس شاید گرم باشد و هم سر آستین های آن در اثر تماس مداوم با میز کثیف می شود.

▪ سوئیت شرت: کاپشن برای لباس پاییزی کودک خیلی زود است. به جای آن چند سوئیت شرت رنگی برای روزهای آغاز مدرسه اش بخرید.
▪ دستکش، کلاه و روسری: برای کودک خود به سراغ خرید دستکش های گران نروید چون دستش در حال رشد است. پارچه های ضد آب بهترین انتخاب برای دستکش هستند، بهتر است دستکش پاییزی از جنس پشم نباشد چون پس از شست و شو و یا حتی زیر باران خیس شدن دیر خشک می شود.

• ۷ پیشنهاد ایده آل:

(۱) می توانید یک ژاکت قرمز و یا هر رنگ شاد دیگر را که با کمر یا دکمه بزرگی بسته می شود را با یک بلوز یقه اسکی سفید بپوشید. زیورآلات رنگ قهوه ای مانند آنتهای که از چرم ساخته شده اند تیپ پاییزی شما را کامل می کنند.

(۲) پیشنهاد شماره دو برای مهمانی های زنانه مناسب است. شما می توانید یک چکمه نیم ساق را با یک دامن بلند با طرح های هندسی و رنگ های شاد بپوشید و آن را با یک بلوز آستین بلند ساده و یک گردنبد ظریف کامل کنید. می توانید برای اینکه سردتان نشود ساق بپوشید.

۳) خوب آقایان اعتراض نکنند. به فکر آنها نیز بوده ایم. خوب شما باید برای پاییز امسال یک جین خاکستری بخرید. در روزهای پاییز دست از سر جین های آبی بردارید و شلوار جین خاکستری تان را با یک پیراهن یقه اسکی یا یقه گرد ست کنید.

۴) چند وقتی است که ژاکت های فانتزی زیبا برای دختر خانم ها به بازار پاییزه آمده است. شما می توانید یکی از این ژاکت های کوتاه به رنگ شاد را با یک بلوز نازک به رنگ های سفید و بنفش روشن و شلوار جین ست کنید.

۵) پوشیدن تونیک های پشمی وبافتنی بلند در این فصل غوغا می کند. می توانید این تونیک ها را با یقه اسکی و آستین های تا آرنج به همراه ساق بپوشید.

۶) پیشنهاد شماره ۶ ما هم مخصوص آقایان است و آن خرید یک شلوار کتانی مشکی است. شلوار کتانی مشکی هم بسیار شیک است و هم به شما ظاهر رسمی تری می بخشد. می توانید این شلوار را با بلوز پشمی ست کنید. همچنین این شلوار با ژاکت بی آستین بسیار زیبا می شود.

۷) آقایان می توانند تیپ لباس پاییزی شان را با خرید یک کت مخمل کبریتی، کامل کنند. رنگ های شتری، قهوه ای و حتی سدری برای پاییز ایده آل است. خوبی این کت ها این است که هم با شلوار جین ست می شوند و هم با شلوار پارچه ای.

منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=351342>

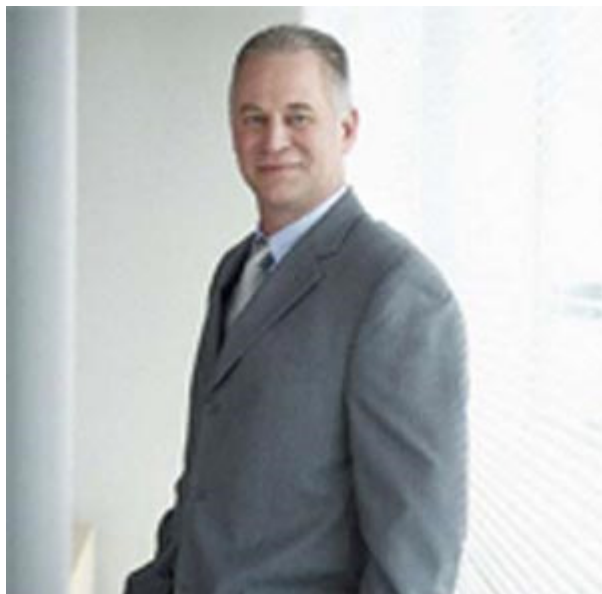

خوش لباس ها چگونه می روند سر کار؟

می گویند وقتی برای مصاحبه شغلی می روید، حسابی به تیپ و قیافه تان برسید و بهترین لباس هایتان را بپوشید چون گرچه توانایی های شما در گزینش شما برای آن شغل مهم هستند ولی حتما قبول دارید که هیچ کس از کارمند شیک پوش و مرتب بدش نمی آید. روان شناسان اعتقاد دارند که ظاهر افراد در مصاحبه های شغلی در انتخاب آنها برای آن شغل موثر است. این راهنمایی ها را بخوانید تا به آقا و خانمی شیک پوش و آراسته در محل کارتان تبدیل شوید...

• ۷ توصیه به آقایان

۱) لباس هایتان را جور کنید: شب قبل و یا دست کم صبح روزی که می خواهید به محل کارتان بروید، لباس هایتان را با هم جور کنید. به لباس هایی که می خواهید بپوشید، اندکی بیندیشید. این خیلی اشتباه است که لباس های داخل کمد و یا روی تخت را

زیر و رو کنید و لباسی را فوراً به تن کنید که روی بقیه است و یا کمتر از بقیه

چروک است. اگر فرصت کافی برای هماهنگ کردن یک شلوار و پیراهن مناسب در نظر بگیرید، می توانید آنها را سر فرصت اتو کنید.

۲) شلوارهای ارتشی و پیلی دار، ممنوع: یک آقای شیک و خوش لباس، شلوار مناسبی در محل کارش می پوشد. شلوارهای ارتشی به رنگ خاکی و یا سبز مناسب محل کار رسمی شما نیست. شلوارهای پیلی دار را هم کنار بگذارید. بهتر است در محل کار شلوارهایی بپوشید که از جلو

صاف باشند.

۳) به سائزتان توجه کنید: بسیاری از آقایان یا شلووارهایی می‌پوشند که کوتاه است و یا خیلی تنگ و گشاد روی پاهایشان می‌نشیند. اول ببینید سائز شما چند است و پس از آن با کمک یک خیاط زبردست، شلواری مناسب سائز اندامتان بدوزید.

۴) با رنگ‌ها بازی کنید: اگر عادت دارید یک رنگ پیراهن را با یک رنگ شلوار همیشه بپوشید، باید بگوییم که وقت آن است که برای آنکه آقای خوش‌تیپی باشید، اندکی با رنگ‌ها بازی کنید. پیراهن سفید و یا آبی‌کمرنگ و پیراهن‌های راه‌راه برای محیط کار مناسب‌اند.

۵) به کفش و کمربندتان نگاه کنید: قرار نیست شما یک کفش و یا کمربند را آن قدر استفاده کنید تا پاره شود. بهتر است چند جفت کفش و چند عدد کمربند داشته باشید و آن را با لباس‌های گوناگون بپوشید. وقتی کفش یا کمربند شما کهنه باشد، دیگر آن را در محل کار استفاده نکنید بلکه آن را برای مهمانی‌ها و گردش‌های خانوادگی غیررسمی کنار بگذارید.

۶) ساعت‌های فلزی بهترند: برای رسمیت بخشیدن به تیپ خود در محل کار، ساعت‌هایی با بند نقره و یا استیل بپوشید اما اگر حاضر نیستید علاقه قدیمی‌تان را به ساعت‌های بند چرمی کنار بگذارید، یک ساعت بند چرمی با طراحی محکم و مردانه برگزینید.

۷) کیف پول‌های باریک: یک آقای شیک‌پوش در محل کارش، کیف پول بزرگ و حجیمی را در جیب پشت شلوارش نمی‌چپاند، به جای آن کیف پول‌های باریک و قدی برای محل کار مناسب‌ترند، برای مدارک‌تان هم می‌توانید یک کیف مخصوص کارت‌ها و مدارک تهیه کنید و آن را در کیف دستی‌تان بگذارید.

• ۷ توصیه به خانم‌ها

۱) کفش و جوراب تیره بپوشید: شاید شماره کفش شما بالای ۴۰ باشد، در این صورت جزو خانم‌های بزرگ‌پا به شمار خواهید رفت. برای اینکه پاهایتان کوچک‌تر به نظر بیایند، کفش‌ها و جوراب‌هایی به رنگ تیره انتخاب کنید. فراموش نکنید به‌طور کلی کفش‌ها و جوراب‌های تیره برای محیط کار رسمی مناسب‌ترند.

۲) جین نپوشید: اگر شما وکیل خانم و یا کارمندی در یک شرکت بازرگانی هستید و یا یک خانم استاد دانشگاه هستید، باید در محل کارتان رسمی لباس بپوشید. بنابراین جین‌ها را از لباس‌های محل کارتان حذف کنید. شلووارهای پارچه‌ای با اتو و راه‌های ظریف عمودی به رنگ‌های خاکستری و مشکی و سرمه‌ای به ظاهر شما رسمیت بیشتری می‌بخشند.

۳) صندل نپوشید: صندل به هیچ‌وجه مناسب پوشیدن در محل کار نیست. صندل‌ها بیشتر برای مهمانی‌های زنانه مناسب‌اند. به جای صندل به سراغ کفش‌های رسمی‌تر بروید که بسته‌تر هستند. شما می‌توانید این کفش‌ها را تخت انتخاب کنید و یا پاشنه‌های سه‌سانتی را برگزینید. اگر دوست دارید کفش محل کار شما پاشنه داشته باشند، پاشنه‌های پهن را انتخاب کنید تا سطح اتکای بیشتری روی زمین داشته باشید. راه رفتن در تمام روز با پاشنه‌های تیز خیلی دشوار است. شما در کنار رسمی بودن لباس و کفش کارتان باید به فکر راحتی خودتان هم باشید.

۴) زیورآلات را کنار بگذارید: لباس رسمی برای محل کار را با استفاده از زیورآلات، نامناسب نکنید. به طور کلی، زیورآلات مناسب محل کار نیستند، به خصوص انواعی که سر و صدا تولید می‌کنند و طرح‌ها و نقش‌های بزرگ و خیره‌کننده دارند. در یک لباس کار رسمی، دست‌کم یک انگشتر و یا حلقه ساده مناسب است؛ همین.

۵) رنگ‌های رسمی را انتخاب کنید: رنگ‌های رسمی و مناسب برای مانتو و مقنعه و یا روسری در محل کار سرمه‌ای، مشکی، خاکستری است. بنابراین تلاش کنید مانتو، روسری، شلوار و مقنعه‌تان را در محل کار در این طیف رنگی برگزینید.

۶) کیف‌های شل، ممنوع! کیف‌های دستی شل و ول برای محیط کار رسمی مناسب نیستند و شما را شلخته و نامرتب نشان می‌دهند. به جای آن به سراغ کیف‌هایی با زاویه‌های تیز و جنس‌های محکم و شق‌ورق و براق بروید.

۷) مرتب باشید: شلووارهای بگی، روپوش‌ها و روسری‌های چروک، کفش‌های خاکی و واکس‌زده، از شما یک خانم نامرتب در محل کارتان می‌سازند. در عوض، لباس‌های اتوکشیده و مرتب، کفش‌های چرمی تمیز و واکس‌خورده و شلووارها و مانتوهای ساده اما شکیل از شما یک خانم رسمی در محل کارتان می‌سازند.

ترجمه: نازنین دربندی

منبع: روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=119853>

داشتن ابروهای زیبا

زیبا ساختن ابروان میتواند تغییر شگفت انگیزی در ظاهر شما ایجاد کند. منظور من فقط تغییر سبک ظاهر نیست، بلکه حالت چهره شماست. ابروانی که شکل زیبایی دارند مانند قابی برای چشمان شما هستند، درست مانند موهای آرایش کرده که قاب چهره است و قاب عکس که زیباساز یک نقاشی زیبا میتواند باشد.

افراق نیست اگر بگوییم که شکل ابرو میتواند به ظاهر شما جلوه دهد و یا جلوه آن را از بین ببرد. طراحی و درست کردن ابروها دقیقا مثل انتخاب عینک بروی صورت میباشد که اگر ابروها به فرم صورت نخورند فرم صورت بهم خورده و شکل آنرا را تغییر میدهند. شکل و فرم مورد دلخواه همه اصولا شکل بیضی است که بیشترین در صد افراد سعی بر این دارند که فرم صورت خود را به این فرم در آورند. که این نکته در آرایش تکمیلی و ترمیمی اجرا میشود که اکثر خانمها این نکته را نادیده می گیرند.

میتوانید برای کم کردن درد روی ابرو کمبرس یخ بگذاریم. قبل از شروع، نکات زیر را بیاموزید:

- ابروان شما از کجا باید آغاز شوند؟
 - مداد را در کنار بینی به صورت عمودی نگه میداریم نقطه طلاق مداد با ابرو، همان محل شروع ابرو شماست.
 - بلندترین نقطه ابرو باید کجا باشد؟
 - مدادی را در کنار بینی به سمت قسمت خارجی عنبیه چشم (قسمت رنگی چشم) نگه دارید. محل طلاق مداد با ابرو، محل بلندترین نقطه ابروی شما را مشخص میشوند.
 - نقطه پایانی ابرو کجاست؟
 - مدادی را طوری نگهدارید که امتداد آن از کنار گوشه خارجی چشمتان بگذرد. محل طلاق مداد با ابروی شما دقیقا نقطه پایانی ابروی شماست.
 - شکل درست ابرو را پیدا کنید؟
- وقتی به ابروی خودتان نگاه میکنید، باید دو خط مرئی وجود داشته باشد. یکی از نقطه شروع ابرو تا بلندترین نقطه ابرو و دومی از بلندترین نقطه ابرو تا نقطه انتهای ابرو. این خطوط باید ممتد و بدون قطعی باشند و در انتها نازک شود.
- اگر تا کنون ابرویتان را برنداشته اید، بگذارید اولین بار یک شخص متخصص این کار را برای شما انجام دهد و ابرویتان را شکل بدهد. و همچنین این را به یاد داشته باشید که همیشه در جهت رشد مو ابروانتان را بردارید. این مسئله درد ناشی از کنده شدن مو را کم میکند.
- چگونه ابروانتان را بردارید؟
- ابروانتان را به سمت بالا برس بکشید و با قیچی ابرو قسمتهای اضافه آن را قیچی کنید. سپس، روی شکل و کمان ابرویتان کار کنید. به یاد داشته باشید که فاصله بین ابروان شما باید به اندازه پهنای چشمتان باشد. و بخش داخلی ابرو باید از بالای سوراخ بینی آغاز شود. برای اینکه این نقطه به راحتی مشخص شود، مدادی را در کنار بینیتان به سمت بالا به صورت عمودی نگه دارید تا نقطه ابتدای ابرو مشخص شود.

برای اینکه طول ابرویتان مشخص شود، مداد را از کنار ابرو طوری نگهدارید تا امتداد آن از کنار گوشه خارجی چشمتان بگذرد و به ابرویتان برسد. به این ترتیب نقطه پایانی ابرو مشخص میشود. سپس، باید مشخص کنید که بالاترین نقطه ابرو یا کجاست.

برای این کار مداد را در کنار بینی قرار دهید تا امتداد آن از کنار قسمت خارجی عنیه چشم بگذرد و به ابرو برسد. این کار را روز قبل از مهمانی انجام دهید چون آثار سرخی را بسختی میتوان با کرم پودر پنهان کرد و اگر روی محل تحریک شده کرم پودر بزنید امکان جوش زدن و زخم شدن آن خواهد بود.

ابروانتان را با یک برس کوچک مثل مسواک به حالت طبیعی برس بکشید.

یک پارچه لطیف گرم روی ابروی خود بکشید تا برداشتن ابرو آسانتر شود.

بهترین حالت چک کردن ابروها بعد از برداشتن آن با چشمان بسته است که مسلماً توسط شخص ثالث میتوان انجام داد.

ابروها باید به نسبت شکل صورتی که مایل هستید برداشته شوند نه به توصیه دوستان یا دنباله روی از مد.

موها را یک به یک بچینید. آنها را محکم و در جهت رویش مو بکشید.

برداشتن ابرو را از داخل ابرو به سمت خارج ابرو انجام دهید.

همه‌هنگی ابروهایتان را در آینه چک کنید و در پایان یک پارچه لطیف سرد روی ابروهایتان بگذارید تا سرخی پوست را کاهش دهد.

اگر درد این کار زیاد بود قبل از ادامه مقداری خمیر دندان بر روی ابرویتان بمالید و بگذارید چند دقیقه بماند. این کار حالت بیحسی به پوست میدهد.

ابتدا از وسط ابرو، بالای بینی، شروع کنید تا به درد آن عادت کنید. چون این قسمت از پوست نسبت به پوست بالای چشم حساسیت کمتری دارد.

از موجین جنس خوب و دارای لبه های نازک و کیپ استفاده کنید تا به هنگام برداشتن ابرو موی ابرو را نشکند. این کار ممکن است باعث عفونت شود.

اگر میخواهید چهره بازتری داشته باشید فاصله ابروها را کمی بیشتر کنید و اگر چشمان کشیده میخواهید بگذارید ابروهایتان به هم نزدیکتر باشند.

• به یاد داشته باشید:

طبیعی بودن همیشه بهتر است هرگز ابروهایتان را بیش از حد برندارید. وقتی شکل اولیه را به ابرویتان دادید، نگه داشتن این شکل آسان است.

ابتدای ابرو باید با گوشه داخلی چشم همه‌هنگ باشد. کمان ابرویتان نیز باید با خط بالای چشمتان همه‌هنگ باشد.

▪ درست کردن ابروی نازک و پراکنده

قسمت ابتدای ابرو، دقیقاً بالای گوشه داخلی چشم، باید پر باشد. اگر ابروان شما نازک و یا کم پشت است، آن قسمت را با مداد ابرو با خطوط نازک موماند پر کنید.

سپس، با یک برس زبر که در پودر رنگ ابرو فرو کرده اید کارتان را ادامه دهید. به این ترتیب رنگ مداد ابرویتان بیشتر میشود. هر قدر به کمان ابرویتان نزدیکتر میشوید خطوط را نازکتر کنید.

▪ چگونه بهترین کمان ابرو را ایجاد کنیم

ترجیحاً، کمان ابرو باید از ابتدای شروع کره چشم آغاز شود. برای مشخص کردن آن از یک گوش پاک کن استفاده کنید، آن را در کنار بینی خود قرار دهید و بر روی پلک بالایی چشم خم کنید. محل تلاقی گوش پاک کن و ابرو بالاترین نقطه کمان ابرو را مشخص میکند. اصولاً ابرو باید یک سوم اینچ بعد از گوشه خارجی چشم به صورت کمی سربالا به پایان برسد.

▪ چگونه کمان ابرو بالاتر ببریم؟

برای این کار بهتر است که زیر بالاترین قسمت کمان ابرو را نازکتر کنید تا کمان ابرو بالاتر برود. به این ترتیب ظاهر چشمتان نیز بازتر میشود.

▪ چه موجینی بهتر است؟

برای برداشتن موهای اضافه از موجینهای سر کج استفاده کنید. ابروانتان را برای پر نشان دادن به سمت بالا و برای نازک نشان دادن به سمت چپ و راست برس بکشید. برای اینکه ابرویتان حالتش را حفظ کند از ژل ابرو استفاده کنید. بهترین موجینها، موجینهای نوک کجی هستند که قسمت انتهایی زبری دارند و گرفتن مو با آنها آسانتر است. برای کشیدن مو نباید زور زد. برای کنترل بهتر این عمل بعضی از موجینها به حالت قیچی هستند. هر دو یا سه سال، وقتی نوک موجین شل شد، باید موجین خود را تعویض کنید. همیشه موجین خود را تمیز نگهداری. به کمک یک گوش پاک کن آغشته به ماده ضد عفونی یا الکل نوک آن را تمیز کنید. همیشه شب هنگام ابرویتان را بردارید تا قبل از شروع آرایش صبحگاهی

منبع : سایت آموزشگاه

<http://vista.ir/?view=article&id=92497>

دختران جوان و پیروی از مد

توجه نوجوانان و جوانان، بویژه دختران، نسبت به ظاهر و لباس و آرایش خویش، بیش از هر گروه دیگر است و بسیاری از دختران و زنان جوان تمایل دارند از مد روز پیروی کنند.

صرفنظر از اینکه این امر خوب یا بد است ضرورت دارد به دلایل این موضوع بپردازیم. به نظر می رسد گاهی منافع اقتصادی تولید کنندگان بزرگ پارچه و پوشاک، بویژه در کشورهای صنعتی غرب، باعث رواج مدهای نوین توسط عاملان آنان می شود. آنان برای کسب سود بیشتر، می خواهند تولیدات خود را به فروش برسانند و به همین منظور باید پوشاک قبلی را که مردم خریده اند و کهنه هم نشده است از بازار خارج کنند. بنابراین با عرضه مدهای جدید پارچه و لباس و کیف و کفش و تعیین یک رنگ متفاوت به عنوان

رنگ سال، مصرف کاذب به وجود می آورند.

این تولید کنندگان بزرگ و عوامل تبلیغاتی آنان به صورتی اقدام می کنند که عدم پیروی از مد به معنای نداشتن سلیقه و فهم و آگاهی و شخصیت تلقی شود. در نتیجه می بینیم که خرد و کلان و پیر و جوان و فقیر و غنی هر سال به رنگ و هیأت نوینی درآورده می شوند.

البته این تنها عامل رواج مدهای جدید نیست. دیده شده است که حتی در قبایل بدوی نیز که بحثی از سرمایه و سودطلبی نیست هم مدهای جدید آرایش و زینت آلات و پوشاک هرچندگاه رواج می یابد. بنابراین عوامل روانشناختی و فردی هم می تواند در پیروی از مدهای نو دخیل باشد.

آورده شد که نوجوانان و جوانان بیش از گروه های سنی دیگر تابع مد هستند. دلیل این امر، جست و جوی هویت در این دوران است. نوجوان با بحران شناخت هویت روبروست. او می خواهد دریابد کیست؟ در کجای جهان پنهانوار جای دارد؟ چه نوع فردی باید باشد؟ چه دوستانی را برگزیند؟ و به چه شغلی مشغول شود؟

فرایند کسب هویت باید از محیط صمیمی خانه آغاز شود که در آن پدر، سرمشق پسر، و مادر سرمشق دختر قرار می گیرد. این روند سپس از طریق آموزگاران و دبیران شایسته و بزرگان جامعه باید ادامه یابد. اگر در هر یک از این مراحل نقصی باشد، یعنی پدر، مادر، آموزگار و ... نتوانند سرمشق کودک و نوجوان برای همانندسازی قرار گیرند، آنگاه نوجوان دچار احساس بی هویتی می شود و برای حل این بحران می کوشد با تقلید از ظاهر افراد و گروه ها خود را با آنان همانند و به این نحو کسب هویت نماید.

با این هویت قالبی، او به ظاهر بحران هویت را برای خود حل می کند.

پس برای برخی نوجوانان، پیروی از مد خاص چه از نظر پوشاک، چه از نظر رفتار و چه از نظر گفتار به معنی تلاش برای کسب هویتی است که نتوانسته اند آن را به طور بهنجار در خانه، مدرسه، یا اجتماع به دست بیاورند. از این روست می بینیم که شیوه ویژه رفتار یا گفتار یا آرایش موی سر، یا پوشاک بین گروهی از نوجوانان باب می شود. آنان می خواهند به این نحو ویژگیهای یک گروه خاص را تقلید کنند تا جزو آنان محسوب شوند

و خود را تنها و بی هویت احساس نکنند.

گاهی تقلید از مدهای غریب و نابهنجار که مورد مخالفت والدین و دیگر بزرگترها قرار می گیرد ، نماینده تمایل نوجوانان - چه پسر و چه دختر - برای لجاج با والدین است. او می خواهد اعتراض و سرکشی خود را علیه والدین به صورتی غیرمستقیم نشان دهد و به این ترتیب ارزشهای مورد احترام آنان را با ظاهر و رفتار خود نقض می کند. در این موارد بدون دست زدن به خشونت یا اقدام به نصیحت ، پدر و مادر باید علت طغیان فرزند را علیه خویش کشف کنند. عموماً در این موارد در نحوه پرورش کودک و در رفتار پدر و مادر نقصی وجود داشته است. بدین معنی که نتوانسته اند با ابراز توجه و محبت واقعی کودک را به سوی خود و ارزشهای مورد احترام خود جلب کنند بلکه احیاناً با بی توجهی یا سختگیری یا توقع بیش از توان کودک و نوجوان، یا تحقیر و توهین به او روحیه عناد و دشمنی را در فرزند پرورده اند.

گاهی بآموزی از سوی خود والدین ممکن است عامل پیروی نوجوانان از مدهای نامناسب باشد. اگر مادر شخصاً به طور مرتب از مدهای نامناسب تقلید کند و به عذر اینکه من بزرگ هستم و برایم عیبی ندارد، کار خویش را توجیه کند باید مطمئن باشد دخترش هم چون او رفتار خواهد کرد.

گاهی رسانه های تصویری از جمله سینما و تلویزیون هم نقش مهمی در ترویج مدهای جدید و گاهی نامناسب دارند و عموماً این کار به صورت غیرمستقیم و نه تبلیغ مستقیم انجام می گیرد.

دیدگاه جامعه درباره دختران جوان نیز نقش مهمی در سوق دادن آنان به سوی مدهای جدید ایفا می کند. اگر جامعه مهمترین نقش يك دختر جوان را یافتن شوهر بداند، در آن صورت دختران جوان برای یافتن شوهر با یکدیگر به رقابت می پردازند و هر يك می کوشند با ظاهر آراسته تر و پرزرق و برق تر نظر خواستاران بالقوه را جلب کند. در واقع این دختران به صورت کالایی جلوه گر می شوند که برای جلب خریدار باید بسته بندی جالبی هم داشته باشند و این البته برخلاف شأن انسانی زنان است.

در هر حال تمایل طبیعی نوجوانان و جوانان برای تازه جویی نیز باید مورد احترام قرار گیرد. مخالفت قاطع با این نیاز سبب شکستن روحیه نوجوان یا رشد عصیانگری در او خواهد شد. حتی در صورتی که نوجوان به دنبال مدهای نابهنجار و نامناسب باشد، خشونت چاره کار نیست.

زیرا نوجوان تا زمانی که ترس از تنبیه باشد عملی را انجام نمی دهد اما اگر زور به کنار رود آنگاه نوجوان هم که در اصل برای ترك آن عمل مجاب نشده بود دیگر بار به سوی آن کار خواهد رفت.

راه چاره این است که با ملایمت از او بخواهیم روش نابهنجار را کنار بگذارد و در همان حال روش درست و مد مناسب را هم به وی آموزش دهیم و دلایل خود را هم برای او توضیح دهیم. نوجوانی که حس کند نه به دلیل فشار، بلکه به خواست خود این کار را انجام داده است حتی اگر فشاری هم در کار نباشد شیوه درست را رها نخواهد کرد.

منبع : روزنامه ایران

<http://vista.ir/?view=article&id=237680>

 vista.ir
Online Classified Service

در تمام دنیا ، مد حرف اول و آخر را میزند

عضو هیات علمی دانشگاه الزهرا و مدیر گروه رشته طراحی پارچه و لباس که اتفاقاً اهل قلم و مقاله هم هست و مقالات متعددی از او در مجلات داخلی و خارجی به چاپ رسیده. او علاوه بر تمام مشغلههایی که در عالم لباس و پارچه دارد محقق و پژوهشگری پیگیر و طراحی خلاق است. از

جمله طراحی‌های معروف او می‌توان به طراحی لباس آتش‌نشانان وزارت کشور و طراحی استاندارد سایزبندی پوشاک بانوان اشاره کرد. صدیقه پاک بین همچنین بنیانگذار و دبیر انجمن طراحان پارچه و لباس و همین‌طور بانی برگزاری بسیاری از ورکشاپ‌های لباس و پارچه در دانشگاه الزهرا و دانشگاه‌های دیگر نیز هست.

▪ سال گذشته ورکشاپ بسیار خوبی در دانشگاه الزهرا با کمک شما و انجمن طراحان مد، لباس و پارچه برگزار شد که با استقبال خیلی خوب عموم مردم مواجه شد. چرا برگزاری ورکشاپ‌های لباس و پارچه ضروری است؟

با توجه به اینکه امروز درباره پوشش زنان ایرانی بحث‌های بسیاری بر سر زبان‌ها هست و سازمان‌ها و ارگان‌ها و وزارتخانه‌های مختلف در ارتباط با این موضوع مطرح هست و اخیراً هم چنانکه می‌دانید مباحث جدی در مجلس شورای اسلامی درباره لباس ملی توسط نمایندگان محترم مجلس در حال پیگیری است، این ورکشاپ‌ها می‌توانند دغدغه‌های خودشان را در خصوص

این موضوع به صورت عملی اجرا کنند و در معرض دید عموم قرار بدهند. در واقع این ورکشاپ‌ها مهمل خیلی خوبی برای طراحان لباس و پارچه بود تا بتوانند نظرات و دیدگاه‌های خود را در عرصه عمل به محک آزمایش بگذارند. گرچه حرکت‌هایی پیش از این در باب پوشاک و پوشش خانم‌ها در ایران صورت گرفته بود. اما متأسفانه این حرکت‌ها بیشتر مقطعی و محدود به شرایط زمانی خاصی بوده تا اینکه به موضوع پوشش خانم‌ها به شکلی زیربنایی نگاه شده باشد. ما احساس کردیم که باید برای ساماندهی این موضوع نگاه اساسی تری داشته باشیم و به عنوان اولین گام تصمیم گرفتیم تا کارگاه‌های آموزشی را در ارتباط با دانشجویانی که به‌هرحال قرار است به عنوان طراحان آینده در جامعه مشغول شوند برگزار کنیم.

▪ قبول دارید که در جامعه‌ای مثل جامعه ما، فرآیند طراحی لباس و پارچه در آن فرآیند ناقص‌الخلقه‌ای است؟
چطور؟

مثلاً دانشجو در دانشگاه طراحی می‌کند، ایده‌ای را پرورش می‌دهد و بارور می‌کند اما هرگز به معرض دید و قضاوت عمومی نمی‌رسد. در نتیجه هم جامعه از دست یافتن به طرح‌های بکر و نو باز می‌ماند و هم خلاقیت در بسیاری از طراحان ما کشته می‌شود. قبول دارم. چون معمولاً ارتباط خوبی میان جامعه علمی ما با جامعه صنعتی وجود ندارد. برای همین هم من برای برگزاری کارگاه‌های آموزشی با حضور مردم و صنعت‌گران اصرار دارم.

▪ چرا؟

چون معمولاً در جامعه ما جایی نیست که طرح‌ها و ایده‌های بعضاً خیلی خوب جوانان دیده شود. برگزاری کارگاه‌هایی نظیر آنچه که ما در سال گذشته در دانشگاه الزهرا برگزار کردیم می‌تواند مقدمه خوبی برای ارائه طرح‌ها و ایده‌های جوانان باشد.
▪ بنابراین فکر می‌کنید برگزاری چنین کارگاه‌هایی می‌تواند پل ارتباطی طراحان جوان با بخش صنعت باشد؟
تاحدی چرا تا حدی؟

اجازه بدهید در این باره کمی بیشتر توضیح بدهم. البته ترجیح می‌دهم که برای میزان موفقیت کارگاه‌ها در رسیدن به اهداف مورد نظرش درصدی را بیان نکنم. با این همه برگزاری این قبیل کارگاه‌ها نشان داده که مطلوب ما که همانا رسیدن به طرح‌های نو و بکر مورد پسند جامعه است، عملی و شدنی است و این گام بسیار مهمی است که با برپایی این کارگاه‌ها ما به آن دست یافتیم و حتی حساب این را هم کرده بودیم که برخی از طرح‌های ارائه شده در این کارگاه‌ها قابلیت رسیدن به تولید انبوه را هم دارد.

▪ به نظر شما چرا فاصله بین طراحی مد یا لباس و استقبال بخش خصوصی و بخش صنعتی همچنان در جامعه ما زیاد و پر نشدنی است و چرا نگاه بخش صنعتی ما هنوز هم که هنوز است به خارج از مرزها و مدل‌ها و طرح‌های آنهاست و چرا طرح‌ها و مدل‌هایی که توسط طراحان داخلی پرداخته می‌شود چندان مورد استقبال تولیدکنندگان وطنی قرار نمی‌گیرد؟

به نظر من پر شدن این فاصله نیاز به زمان بیشتری دارد. در واقع گام اول برای پر شدن این فاصله امر همه فرهنگ‌سازی که در بدو هر حرکتی باید انجام شود. بخصوص در مقوله لباس و پوشاک ایران و ایرانی این فرهنگ‌سازی ضرورتش بیشتر حس می‌شود. در واقع تا این فرهنگ‌سازی هم در بخش طراحان و هم در بخش تولید کنند صورت نگیرد اعتماد دو طرف به یکدیگر جلب نخواهد شد. به نظر من تولیدکنندگان حق دارند. چون معمولاً طراحان به آن شکلی که باید در جامعه حضور داشته باشند حضور نداشتند و اگر هم می‌خواستند در بخش تولید فعالیت کنند موفق به جلب اعتماد تولید کنندگان نشده‌اند و در نتیجه تولید کنندگان ما همواره نگاهشان چنانکه جنابعالی اشاره کردید معطوف به آن طرف مرزها بوده تا لاقلاً زمین نخورند و بتوانند در این همه سال سر پا بمانند و به فعالیت اقتصادی خودشان ادامه دهند. از طرف دیگر در تمام این سالها این طراحان بین‌المللی بودند که توانستند اعتماد تولیدکنندگان ما را با طرح‌ها و ایده‌های خود جلب کنند. با این همه خوشبختانه رفته رفته با انجام برخی اقدامات از جمله تشکیل انجمن طراحان مد و لباس و پارچه، برخی ارتباطها با این بخش در حال شکل‌گیری و برقراری است و اتفاقاً می‌خواهم به شما بگویم که خیلی از تولیدکنندگان بزرگ داخلی وقتی متوجه شدند که چنین کارگاه‌هایی در دانشگاه الزهرا و سایر دانشگاه‌ها برگزار شده است بسیار مشتاق بودند تا از آثار ارائه شده در این کارگاه دیدن کنند و این به نظر من گام بسیار مهمی است و در حال حاضر هم خیلی از این تولیدکنندگان مشتاق هستند تا هرچه زودتر از نتایج برگزاری این ورکشاپ باخبر شوند و از آن دیدن کنند. من فکر می‌کنم و این احساس را دارم که برای جلب اعتماد تولیدکنندگان توسط نهادهایی چون انجمن ما به مدتی زمان نیاز است و این روند و فرآیند البته طبیعی است.

• در واقع شما معتقدید که پر شدن این فاصله نیازمند يك سری اعتمادسازی میان طرفین ماجراست. اعتمادی که سالیان مدیدی در این بین وجود نداشته و برای برقراری مجدد آن به مقداری زمان نیاز است. به نظر شما آیا اساساً طراحان ما توانایی ارائه مدها و مدل‌های مطلوب و مورد پسند جامعه را دارند؟

بله صد در صد. من مطمئنم که طراحان ما توانایی‌های بالقوه و بالفعل بسیاری دارند که به دلیل فقدان همین ارتباطی که بحث شد میان آنها و مخاطبان آنها تاکنون متأسفانه بسیاری از آنها دیده نشده است.

• یعنی به نظر شما طراحان ما قدرت ارائه طرح‌هایی که مورد استقبال فراگیر جامعه قرار بگیرد را دارند؟

بله و به‌ویژه عرض می‌کنم طراحان ما قدرت جلب افکار عمومی و بخصوص نسل جوان را دارند. همان‌طور که می‌دانید برای راضی نگه داشتن نسل جوان باید خیلی کار کرد و زحمت کشید.

• اتفاقاً نکته مهمی را اشاره فرمودید چرا که به نظر من دلیل اصلی ناکامی فرهنگ‌سازان در برقراری ارتباط با نسل جوان جامعه عدم تشخیص ذائقه نسل جوان توسط آنها بوده است. به نظر شما طراحان لباس و مد و پارچه چطور می‌توانند این ذائقه را کشف و شناسایی کنند؟ آنها چطور می‌توانند متوجه شوند که الان سلیقه من جوان چیست و دوست دارم چطور بگردم و لباس بپوشم؟ آیا باید نگاهمان به غرب باشد؟ آیا فرهنگ ایرانی و شرقی خود ما این توانایی و قابلیت را ندارد که بتواند باب میل جوانان را کشف و آنها را سیراب کند؟

ببینید جوانان اساساً خواسته‌های بسیار متنوعی دارند، آن هم جوانان امروزی. اکثراً هم ساده‌پوشی را به هر چیز دیگر ترجیح می‌دهند. چون من خودم در تحقیقی که در همین رابطه انجام داده‌ام به عینه و از نزدیک متوجه شدم که نگاه آنها واقعاً به ساده بودن و راحتی لباس است. آنها در عین حالی که دوست دارند لباسی را بپوشند که ساده و راحت باشد در عین حال به زیبایی و چشم‌نوازی لباس و طرح و رنگش هم اهمیت فراوانی می‌دهند. ما نباید فکر کنیم که جوانان ما چیزهای عجیب و غریبی را دوست دارند که بپوشند. نه اصلاً این طور نیست. جوانان ما دوست دارند وقتی که به خیابان می‌روند و بوتیک‌ها و لباس‌فروشی‌ها و محصولات که از بخش صنعت به صورت انبوه تولید و استخراج شده را می‌بینند با لباس‌هایی مواجه شوند که اقسام و انواع رنگ‌ها و طرح‌ها را داشته باشد. متأسفانه طی سال‌های گذشته ما تنوع رنگ را از جوانانمان دریغ کرده‌ایم و امروزه می‌بینید که لباس‌ها و پوشاکی که برای جوانان در بازار عرضه می‌شود از تنوع رنگ چندانی برخوردار نیست. در حالی که طبع جوان طبع شاد و سرکشی است. او دوست دارد تندترین رنگ‌ها را بپوشد. داغ‌ترین رنگ‌ها را به تن کند که متأسفانه در بازارهای ما به چنین تنوعی نمی‌رسد. به‌علاوه محصولات توزیع شده در بازارها از کیفیت و مرغوبیت چندانی هم برخوردار نیست.

• ممکن است مثالی عینی بزنید؟

مثلاً من خودم بارها دیده‌ام که محصولاتی که به رنگ‌های سبز و آبی تولید می‌شوند اصلاً تنوع بین این دو رنگ را لحاظ نکرده‌اند. درحالی‌که رنگ‌های بسیار متنوعی در میان همین دو طیف رنگ وجود دارد که متأسفانه برخی از تولیدکنندگان ما از ارائه آنها به بازار به دلایل مختلفی پرهیز می‌کنند.

• یعنی همیشه باید جوانان ما سبز بپوشند و یا آبی؟

دقیقا، در واقع يك رنگ خالص. و کسی هم حاضر نیست کمی همت کند و این تنالیده رنگی و طیف رنگی را از بین رنگ‌های متنوع استفاده کنند. البته در این جا این نکته گفتنش ضروری است که تنها طراح پارچه مقصر نیست، بلکه طراح لباس هم باید در کنار طراح پارچه قرار بگیرد. یعنی باید این رنگ‌بندی توسط طراح پوشاك هم اعمال شود.

▪ در واقع معتقدید که بخش طراحی پوشاك و پارچه باید پا به پای هم حرکت کنند؟
البته.

من فکر می‌کنم که علاوه بر این باید فکری هم به حال راحتی و زیبایی لباس جوانان هم کرد. چون شما مستحضری که به‌هرحال ابعاد فرهنگی جوامعی مثل جامعه ما که از آداب و سنن شرقی تبعیت می‌کند پوشیدگی و پوشیده بودن لباس پارامتری غیر قابل انکار است. با این حال مناسبانه می‌بینیم که عمده لباس‌هایی که برای جوانان ما طراحی می‌شود، این ویژگی را اگر هم داشته‌اند خیلی دست و پا گیر و به اصطلاح پر دردسر بوده. یعنی به نظرم از يك مقطع زمانی به بعد دیگر اتفاق خاصی در پوشش سنتی ما رخ نداده و شما بین دو گزینه امروزی پوشیدن و دیروزی پوشیدن گیر افتاده‌ای. اگر امروزی بپوشی آن ارزش فرهنگی پوشش و پوشیدگی از بین می‌رود و اگر دیروزی بپوشی باید پوششی صعب و دشوار را تحمل کنی. آیا نمی‌توان میان این دو ایده اتفاق نظری پیدا کرد؟ منظورم خلق پوششی است که در عین حالی که آن اصل کهنه و در ما نهادینه شده پوشیدگی را حفظ کند، در عین حال زیبا و راحت و جذاب باشد؟

البته که می‌شود. فقط باید طراحی خلاقانه‌ای وجود داشته باشد و انتخاب درست پارچه و ترکیب صحیح رنگ‌ها در تولید لباس به همراه همجواری مناسب رنگ‌ها در کنار هم یا خرج کار مناسب و استفاده از تزئینات مناسب وجود داشته باشد تا چنین ایده‌آلی در عرصه پوشاك ما اتفاق بیفتد.

▪ آیا خلق چنین پوششی برای تولیدکننده و مصرف‌کننده گران تمام نخواهد شد؟

اتفاقاً ما در این کارگاه آموزشی که در دانشگاه الزهرا برگزار شد یکی از اهداف اصلی‌مان که برای آینده در نظر گرفتیم همین موضوع بود. در واقع ساده‌پوشی، راحتی لباس برای تولید انبوه، کیفیت و تزئینات پارچه و صد البته زیبایی آن از جمله اهدافی بودند که در این کارگاه ما دنبالش بودیم. من معتقدم این ویژگی‌ها نقیض یکدیگر نیستند و می‌شود لباس‌ها و پارچه‌هایی را طراحی کرد که تمام این ویژگی‌ها را در خود داشته باشند و در عین حال با قیمتی مناسب به جوانان و مصرف‌کنندگان عرضه کرد.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=268373>

 vista.ir
Online Classified Service

در شهر خبری نیست، هست

تماشای بوتیک‌ها و فروشگاه‌های لباس در این وقت از سال که همه چشمشان را به ویتترین مغازه‌ها دوخته‌اند تا ببینند از میان لباس‌های تن مانکن‌های رژه لباس یا کیف و کفش‌های طراحی شده کدام به بازار می‌آید تا همان را بخرند و بپوشند و به پا کنند، همواره یکی از دلمشغولی‌های اهالی مد بوده است. با اینکه روزه روز بر تعداد طراحان لباس و کیف و کفش افزود می‌شود، به نظر می‌رسد امسال مدیست‌ها به رغم مدل‌های فراوانی که ارائه دادند نتوانستند بازار فروش خوبی برای خود دست و پا کنند. در این میان تنها مارک‌های معتبر و قدیمی هستند که بدون هیچ

تبلیغ و حتی نمایش دستاوردهای تازه شان ، کماکان مشتری های خود را دارند و برایشان هیچ فرقی نمی کند که در بقیه کمپانی های تازه کار چه

اتفاقی در حال رخ دادن است.

تا این ماه از فصل بهار که رونق بازار مد لباس و کیف و کفش در دست مارک های گوجی (Gucci) ، والنینو (Valentino) ، ورساچه (Versace) و انریکو کووری (Enrico Coveri) بوده است. آرمانی (Armani) هم از این جهت که بیشترین وقت خود را صرف طراحی لباس هنرپیشگان شرکت کننده در جشنواره فیلم کن که هم اینک درحال برگزاری است، کرده، نتوانست همچون سال های گذشته در این فصل خودنمایی کند. درماه گذشته محصولات گوجی در صدر پرفروش ها بود و در یکی دو هفته اخیر والنینو گوی سبقت را ربود و توانست جایگاه ویژه ای نزد اهالی مد برای خود کسب کند.

والنینو که در میان مارک های ایتالیایی یکی از قدیمی ها به شمار می رود، در یکی از شعبه های خود در میلان کیف و کفشی را ارائه کرده است که اوایل فصل برای آنجلینا جولی بازیگر صاحب نام هالیوود طراحی کرده بود. این کیف و کفش صورتی که

نمونه اش را در تصویر می بینید و به کیف و کفش جولی معروف است ، به یکی از جذاب ترین و پرتعدادترین مدل ها برای زنان جوان بدل شده است. به گفته سیلویا یکی از فروشندگان شعبه والنینو در میلان، سه ویژگی راحتی ، شیک و رمانتیک بودن که در کیف و کفش جولی نهفته است، باعث شده تا این مدل خیلی زود بر سر زبان ها بیفتد. گذشته از کیف و کفش جولی علاوه بر زیبایی خود آن، نباید اسم آنجلینا جولی را در فروش بالای آن بی تاثیر دانست. دیگر مدل های ارائه شده کیف و کفش چندان تغییر و تحولی نسبت به گذشته نداشته اند.

کیف ها همچون سابق از جنس ورنی، دسته کوتاه و زنبیلی شکل هستند و کفش ها هم ۴ مدل دارند. یکی از فرم کفش های پرتعداد، مدلی است با پاشنه ۵ سانتی و مربع شکل که پنجه گرد دارد و در

پیاده روی های طولانی مدت کمترین فشار را به پا وارد می کند. این مدل تقریباً شبیه به مدل کفش های سال های ۱۹۵۰ است که بیشتر از جنس ورنی و به رنگ های خیلی روشن نظیر قرمز، زرد و سبز تولید شده اند.

نوع دیگری از کفش ها، کفش های پاشنه خنجر هستند که آن ها نیز پنجه گرد بوده و رویه آن ها کوتاه است و معمولاً با یک گل یا پاپون تزئین شده اند. این مدل هم با اینکه پاشنه آن کمتر از ۱۰ سانت نیست فروش خوبی نسبت به دیگر مدلهای در میان نسل جوان داشته است. صندل های پاشنه سه سانتی رنگی و با رویه باریک و تزئین شده با پاپون و گل و همین طور صندل های سفید و شیری با رویه شیشه ای و تزئین شده از سنگ های آبی و قرمز رنگ از دیگر مدل های رایج در بوتیک ها هستند که نسبت به دو مدل قبلی از فروش کمتری برخوردارند و بیشترین خریداران آن ها به خصوص مدل دوم را عروس ها و دخترانی که برای برگزاری جشن نامزدی آماده می شوند، تشکیل می دادند.

برعکس یکنواختی که در مدل کفش های زنانه دیده می شود؛ کفش های مردانه از طراحی جذاب تری برخوردارند. یکی از ویژگی های کفش های مردانه مد بهاره امسال که به American Summer مشهور است، رنگ آمیزی آن هاست. بیشتر کفش ها طرحی شبیه کتانی داشته و در رنگ های سفید، طوسی، آبی عرضه شده اند. به نظر می رسد مردان در چند سال اخیر تمایل زیادی به پوشیدن کفش ها و لباس های رنگی از خود نشان دادند که ویتترین مردانه فروشی ها از نظر رنگ آمیزی برتری خاصی به ویتترین بوتیک های لباس و کیف و کفش زنانه دارد.

حال باید دید این روند تا چه زمانی ادامه دارد و دامنه یکنواختی مدیست ها در طراحی کیف و کفش زنانه تا کجا پیش می رود و کی می شود که یکی از طراحان طلسم یکنواختی بازار را بشکنند و طرحی ارائه دهد که همه اهالی مد را شگفت زده کند و حیاتی تازه به این عرصه ببخشد.

منبع : روزنامه سرمایه

<http://vista.ir/?view=article&id=314487>

در محل کار خوب لباس بپوشید

چون خیلی مشغول هستیم و سرمان شلوغ است، ظاهر مسائل اهمیت بیشتری پیدا میکند. این روزها

بر خلاف گذشته فقط ظاهر افراد است که اولین و آخرین تاثیر را روی ما می گذارد و نشان دهنده رفتار و شخصیت افراد است. در محیط کاری این مسئله بیش از آنچه فکر می کنید اهمیت پیدا می کند.

اهمیت خوش تیپ بودن داشتن ظاهری خوب در محل کار اهمیت زیادی دارد و باعث می شود دیگران شما را جدی تر تلقی کنند. ربطی هم به سن و سال ندارد. چه پیر باشید و چه جوان، رعایت این موضوع به نفعتان است. اگر باور نمی کنید، دو دفعه به بانک بروید، یکبار با ظاهری معمولی و متوسط و بار دیگر با ظاهری خوشایند، و تغییر نحوه ی برخورد افراد را با خود ببینید.

خوب لباس پوشیدن باعث می شود که در اولین برخورد روی افراد تاثیری مثبت بگذارید. بهتر است که در مواقع روبه رو شدن با ارباب رجوع یا افراد جدید در شرکت این مسئله را رعایت کنید.

ظاهر خوب پیام دیگری نیز در خود دارد. خوب لباس پوشیدن در محل کار به دیگران این تفکر را می دهد که شما همانطور که در لباس پوشیدنتان دقیق و وسواسی هستید، در کار نیز منظم و دقیق هستید.

هر محل کاری بر حسب محیط خود مدل لباس پوشیدن خاص خود را می طلبد. حتی در یک شرکت هم، افراد در پست های مختلف باید لباسهای

مناسب پست خود را تن کنند. مسلماً مدیرعامل باید خیلی بهتر از کارمند ساده لباس بپوشد.

اما مدتی است که لباس پوشیدن در محل کار بیشتر برحسب راحتی لباس انتخاب می شود. از وقتی که مدیران شرکت ها دریافتند که کارمندان در لباسهای راحت بهتر از لباسهای رسمی و شق و رق می توانند کار کنند و بازده کار بالاتر می رود، این مسئله باب شد.

ابتدا لباس کار راحت و غیر رسمی، یک پیرهن همراه با شلوار با یک کت اسپرت بود. بعد ها این لباس به یک بلوز اسپرت و جین یا شلوار اسپرت تغییر کرد. تا اینکه به آنچه امروزه در بسیاری از شرکت ها می بینیم تبدیل شد: تی-شرت و شلوارک.

این روزها دیگر لباس راحتی پوشیدن در محل کار هر ۵ روز کاری اول هفته به شکل عادت درآمد است اما در دو روز بعدی (معمولاً چهارشنبه و پنجشنبه) کارکنان مجبور هستند که خوب لباس بپوشند.

اما چنین لباس پوشیدنی مشکلاتی را هم به دنبال خواهد داشت. کارکنان ممکن است جدیت کمتری در کار خود نشان دهند و روابط کاری ممکن است بر هم بخورد.

وفتش است که باز خوب لباس بپوشید

در اینجا می خواهیم سه مدل فرم لباس کار را برایتان معرفی کنیم:

(۱) لباس راحتی: این نوع فرم لباس معمولاً یک پیرهن بدون کراوات با جین یا انواع شلوارهای راحت می باشد. در چنین محیط هایی معمولاً پوشیدن تی-شرت و شلوارک یا ساندل صحیح نمی باشد، هرچند که در بسیاری از محیط های جوان تر و صمیمانه تر پوشیده می شود.

(۲) نیمه رسمی: پیرهن خوشدخت با کراوات همراه با شلوار خوشجنس با کت اسپرت.

(۳) رسمی: کت و شلوار دست دوخت همراه با پیرهن و کراوات هماهنگ با آن. ترجیحاً پارچه ی با راه راه باریک استفاده شود. استفاده از جلیقه هم زیر کت بسیار خوب است.

▪ نکاتی دیگر:

- درست است که می توانید بدون صرف میزان زیادی پول، خوشتیپ جلوه کنید، اما در مورد لباس کار بهتر است که خساست به خرج ندهید. همیشه به یاد داشته باشید: برای پول درآوردن باید پول خرج کنید.
 - در اینجا به نکاتی اشاره می کنیم که باید همیشه به خاطر داشته باشید:
 - تعداد زیادی پیراهن های شیک و خوش دوخت داشته باشید. این به شما کمک میکند که در نبود کت و شلوار هنوز خوشتیپی خود را حفظ کرده و همینطور هنگام استفاده از کت و شلوار، جلوه ی خوبی پیدا کنید. ولی موقع ست کردن پیراهن با کت و شلوارتان خیلی دقت کنید.
 - از زیورآلات زیاد استفاده نکنید. یک ساعت و حلقه کفایت می کند.
 - سعی کنید از نوک سر تا پنجه پا خود را زیبا کنید. موهایتان را همیشه تمیز نگاه دارید. ناخن هایتان را هم همیشه تمیز و کوتاه کنید. از عطر و ادوکلن استفاده کنید.
 - کفشهایتان را تمیز نگاه دارید. همیشه گفته اند که کفش نشاندهنده ی شخصیت افراد است.
 - در زدن گره ی کراواتتان دقت کنید.
 - در انتخاب لوازم فرعی مثل کیف و خودکار و کیف پولتان دقت کنید که حتماً با کیفیت بالا و زیبا باشند.
 - سعی کنید همیشه یک درجه بالاتر از همکارانتان لباس بپوشید. اینطور در محیط کار بیشتر جلوه خواهید کرد.
- به چشم بیایید

پوشیدن لباسهای راحتی هنگام کار بیشتر به این منظور بوده است که کارمندان در هنگام انجام کارها احساس راحتی کنند. اما این مسئله تا حدودی ایجاد مشکل کرده است. دیگر وقتش رسیده است که پوشیدن شلوار جین را کنار گذاشته و کمی موقرتر و رسمی تر در محل کار لباس بپوشید تا همیشه بین همکارانتان به چشم بیایید

<http://vista.ir/?view=article&id=290950>

 vista.ir
Online Classified Service

دلخوشی این هفته

• می خریم، پس هستیم؟

وقتی می روی داخل اتاقش خیلی باید مواظب باشی و شمرده قدم برداری. يك لحظه غافل شوی و بی دقت حرکت کنی حتماً دست یا پایت به چیزی می خورد و دسته گل به آب می دهی. تازه باید دست و پا چلفتی بودن را هم يدك بشی. اما تقصیر تو نبود. اتاق دوستت آنقدر شلوغ و پلوغ و پر از خرت و پرت های کم مصرف (نمی گویم بی مصرف) است که هر کاریش بکنی و هرچقدر هم که حواست جمع باشد بالاخره يك اتفاقی می افتد. اوضاع همین شکلی است. دوستت يك بازارگرد حرفه ای و با سابقه است که هیچ جنس جدید از زیردستش در نمی رود و دلش به همین ها خوشه.

این عشق خرید بودن شامل هر چیزی می شود. از لباس و کفش بگیر تا لوازم تزئینی و... خب معلوم است که برای خرید و داشتن هر چیز جدیدی شما باید جیبی پر از پول داشته باشید. جیبی که به صورت منظم و کافی توسط پدر و مادر شارژ شده تا مبادا فرزند عزیز دچار استرس شود. این

افراد علاقه‌مند به shopping کلی برای خودشان جورواجورند و دسته‌های مختلفی دارند. البته همگی در دو مورد مشترکند. اولی را که خواندید، دومی هم بدسلیفگی است.

اگر جزو این دسته هستید مطمئنم از اینجا به بعد را ادامه نمی‌دهید اما اگر نیستید خب ادامه‌اش را بخوانید. مثل همه جا باز هم پولتان تعیین می‌کند که چه‌کاره هستید و کجا می‌توانید خرید کنید و ملاک‌هایی مثل سلیقه و نیاز به خرید به درد لای جزر دیوار هم نمی‌خورند. مجتمع‌های تجاری بزرگ و معروف شمال شهر و مغازه‌های لوکس آنها، پاتوق اهل فن خرید است. آنها با جملاتی مثل «در هنگام خرید دقت نمایید» کاملاً بیگانه هستند و نمی‌دانند «جنس فروخته شده پس گرفته نمی‌شود» یعنی چه؟ اگر از چیزی که خریده‌اند ناراضی باشند عمراً آن را پس بدهند این کار يك جور بی‌کلاسی شدید محسوب می‌شود.

کالای مورد پسند قرار نگرفته به گوشه‌ای پرت می‌شود و مشابه دلخواه خیلی زود جاش را می‌گیرد. باورش برایتان سخت است؟ من هم باورم نمی‌شد! خرید آنها معمولاً با جملاتی مثل «چقدر باحاله» یا «فلانی از این خریده، خیلی قشنگه» شروع می‌شود دو، سه دقیقه هم بیشتر طول نمی‌کشد. مگر اینکه جنس‌های گوگل بیشتری پیدا شوند و ادامه ماجرا. فروشنده‌ها هم که مشتریان را خیلی خوب می‌شناسند کمی لطف می‌کنند و حساسی از خجالتشان در می‌آیند!

بعد از خرید تازه مساله اصلی آغاز می‌شود. آن هم پز دادن است که مراحل خودش را دارد. اگر وسیله خریداری شده تزئینی باشد باید آن را در بهترین جای سالن پذیرایی قرار داد تا از چشم هیچ کدام از مهمان‌ها دور نماند. درباره این مورد اگر مشکلی داشتید و سوالی برایتان پیش آمد می‌توانید با خانم‌ها (متخصصان این کار) صحبت کنید و راهنمایی‌های لازم را دریافت کنید. همچنین باید روش‌های جلب توجه نمودن را هم به خوبی یاد گرفت. در کنار اینها آماده باشید که با کوچک‌ترین سوال اطلاعاتی درباره خریدتان، قیمت، محلی که از آنجا خرید کرده‌اید و... را مسلسل‌وار بگویید اگر هم با طرف مقابل مشکل دارید و می‌خواهید ضایع‌اش کنید «ارزان‌تر هم داشت» گزینه مناسبی است.

اما اگر وسیله‌ای که خریده‌اید را نمی‌شود در جایی تابلو که همه ببینند گذاشت اصلاً نگران نشوید چون کاری ندارد خودتان بحث را شروع و با آب و تاب فراوان تعریف کنید. خلاصه اگر اهل خرید هستید و عاشق چیزهای جدید و لوازمات تند و تند به روز می‌شود غصه نخورید. خریده‌ایتان دیر یا زود دیده می‌شوند و با خیال راحت می‌توانید پز بدهید.

اینهایی که گفتیم فقط چند ویژگی عشق خریده‌ها و پاساژگردهاست. ویژگی‌هایی که کم و بیش بین همه آنها مشابه است و از آن پیروی می‌کنند. ویژگی‌هایی که مثل انواع عشق خریده‌ها متنوع است لابد يك چیزهای از دستان در رفته، فعلاً اینها را داشته باشید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=248517>

 vista.ir
Online Classified Service

دیور را چه کسی مدیریت می‌کند؟

• جان گالیانو ، خیاطی مدرست و شیک

جان گالیانو ، رئیس طراحان دیور، در سال ۱۹۶۰ در جبل الطارق متولد شد. اودر سال ۱۹۸۳ از دانشکده معتبر هنر و طراحی اس تی مارتینزلندن، با رتبه ممتاز درجه یک فارغ التحصیل شد. مجموعه فارغ التحصیلی او به نام " غیر ممکن "، که از انقلاب فرانسه الهام گرفته شده بود، با تحسین و تشویق فراوان مواجه شد(در ستونی از وگو،

گالیانو را به عنوان "خیاطی مد پرست و شیک توصیف کرد). این مجموعه خیلی زود به طور کامل توسط جان بورستین، که طرح ها و مدل ها را در هفته فشن لندن پشت ویتترین بوتیک خود قرار می داد، خریداری شد. در میان کسانی که کارهای گالیانو را دیدند، ژوزف، طراح فرانسوی بود که سفارشی را به او ارائه کرد، و علاقه فراوانی به این فارغ التحصیل جوان مبتکر افسانه ای پیدا کرد.

گالیانو در سال ۱۹۸۴، رسماً مارک تجاری خود را راه اندازی کرد، و طرح هایی تاریخی که با عناصر معاصر همراه بود را تولید کرد. کارهای او بخشی رومانتیک و خیالی و بخشی مستقل بودند، و پیراهن های بلند زیبا و ظریف با برشی اریب و لباس های دوخته شده عالی، به زودی علامت تجاری او شد. او در سال ۱۹۸۷، جایزه بهترین طراح انگلیسی سال را دریافت کرد. اما مشکلات مالی او به پایان نرسیده بود، بنابراین در سال ۱۹۹۰ به لندن پشت کرد و به گروه طراحان بین المللی، که بخت و اقبال خود را در مجموعه

های آماده- پوشیدن پاریس جستجو می کنند، پیوست.

پیش از بستن قرارداد با شرکت مختلط لوکس و تجملاتی لوئیس ویتون، گالیانو بیش از یک بار، علی رغم تحسین و تشویق مداوم، با ورشکستگی مواجه شد. نجات و رهایی او با وظیفه شناسی و ثبات قدمی ممکن بود، که از سایر اشخاص در دنیای تجارت فشن، مانند کیت موس الهام گرفته بود، که در سالهای اولیه کار خود حاضر شده بودند که با عشق کار کنند.

خوشبختانه در سال ۱۹۹۵، او به عنوان طراح رئیس جیونچی منصوب شد، او اولین طراح انگلیسی بود که رئیس یک سالن خیاطی و طراحی لباس فرانسوی می شد. یک سال بعد در چهاردهم اکتبر ۱۹۹۶، گالیانو جایزه درخشان و مهم سالن کریستین دیور- جیونچی را از آن خود کرد.

نخستین نمایش طرح های او برای سالن دیور، هم زمان با پنجاهمین جشن سالیانه دیور در بیستم ژانویه ۱۹۹۷ ارائه شد.

در این روزها او ما بین مارک تجاری خود و دیور، مسول تهیه شش مجموعه آماده- پوشیدن و خیاطی زنانه در سال، و یک مجموعه نیم فصل جدید تحت نام خود است. او همچنین رژیم ورزشی سخت و شدیدی را دنبال می کند؛ هر روز صبح ساعت شش برمی خیزد تا جلسه آبرویک چهل دقیقه خسته کننده ای را با مربی شخصی خود انجام بدهد، پیش از آنکه ده دقیقه تمرینات کششی خود را شروع کند، صد و پنجاه تا شنا روی زمین برود و شش مایل در کنار ساحل سن به آرامی بدود.

او در این باره گفت: "کار کردن به تنهایی یکنواخت است. ورزش کردن واقعاً ضروری است و به من کمک می کند تا ذهنم را متمرکز کنم و باعث می شود تا من تمرکز و انرژی بسیار بیشتری پیدا کنم." در سال ۲۰۰۰ او تا این جا پیش رفت که ادعا کرد که او مجموعه خود به نام Seine را که در ژانویه آن سال به نمایش گذاشته بود، در طول جلسات دودین خود در کنار ساحل، از مردم بی خانمانی که در کنار رودخانه بودند الهام گرفته است.

او همچنین اظهار کرد که فساد و انحطاط خیاطی زنانه را با مجموعه (turning it inside out) خود به معرض نمایش گذاشته است.

گالیانو عنوان بهترین طراح سال انگلیس را در سال ۱۹۸۷، ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵ به دست آورد. او در سال ۱۹۹۷ این جایزه را مشترکاً به همراه الکساندر مک کوئین، جانشین او در جیونچی، دریافت کرد.

منبع : دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=259653>

راحتی یا مد ؟ کفش های ناراحت زنانه !

از سده‌ها پیش که نیاکان ما برای اولین بار خود را با بافه علفها و پوست حیوانات پوشاندند تا هنگام راه رفتن روی زمین ناهموار آنها را محافظت کنند، تا به امروز که کارکرد با مد در تضاد افتاده است، کفشها برای راه رفتن، دویدن، پیاده‌روی و حتی رقص ساخته شده‌اند. از دمپاییهای ساخته شده از پوست کروکودیل و چکمه‌های کابویی گرفته تا آخرین مد کفشها که امروزه در خیابانهای شهرها دیده می‌شوند، همه بیشتر برای آن هستند تا موقعیت صاحبشان را فاش سازند نه آن که راحت باشند.

در میان کفشهای زنانه، مد حقیقتاً بر کارکرد پیروز شده است. با نزدیکی ماههای تابستان، صندل‌های رنگین، کفشهای لای انگشتی، نوک تیز، پاشنه

بلند و تخت صاف پیاده‌روها را اشغال میکنند. یکی از مدترین کفشهای این فصل کفش موسوم به "تریبوت" - با یک پاشنه متزلزل ۵/۵ اینچی - است.

این کفشهای اغلب دردآور که برای تناسب با بقیه لباس انتخاب می‌شوند و بیشتر روی قوزک پا، زانو و پشت فشار وارد می‌آورند و نه کف پا، از جمله عواملی هستند که در هزینه سالانه ۵/۳ میلیون دلاری جراحی پا، یعنی معادل ۱۵ میلیون ساعت کار در ایالات متحده نقش دارند.

کارشناسان در مورد آن چه که پزشکان "کفشهای دردآور" مینامند، هشدار میدهند؛ این "کفشهای پنجه باریک، کفشهای پاشنه باریک و کفشهای پاشنه بلند" طبق گفتمانی سایت "جامعه ارتوپدی پا و قوزک آمریکا" از جمله کفشهای دردآور محسوب میشوند، زیرا "موجب جمع شدن پنجه پا و افزایش فشار میگرددند، که میتواند به "انحنای پنجه پا" یا "بیرون زدگی استخوان" منجر شوند.

امروزه، علیرغم افزایش شواهد مربوط به صدمات ناشی از کفش نامناسب، زنان پنجه پای خود را میچلانند تا پاهایشان را در این کفشهای نوک تیز بسیار رایج جای دهند و قوانین "جراحی ارتوپدی آکادمی آمریکا" - نباید بیش از سه ساعت در روز کفشهای پاشنه سه اینچی را پوشید - را زیر پا می‌گذارند. به گفته کلینیک مایو، پوشیدن کفشهای پاشنه بلند باعث میشود تا پا به جلو بلغزد و "وزن بدن بر پنجه پا وارد آید که موجب فشار غیر طبیعی بر جلوی پا شده و بدن را از محور طبیعی خود خارج میکند". به گفته همین منبع، پاشنه‌های بلند موجب فرسودگی یا صدمه ماهیچه‌های ساق پا، آرتروز زانو و درد کمر می‌شود.

متخصصان پا اغلب به بیماران توصیه میکنند: «کفشهای راحت، باید پنجه‌های گرد داشته باشند، نرم باشند و قوس پا را پر کنند.»

اما وقتی که نوبت به انتخاب کفش مناسب میرسد، اغلب زنان از امکان انتخاب کمتری نسبت به مردان برخوردارند. در نتیجه، زنان بیشتر در خطر بیماریهای ناشی از کفش قرار دارند که علت ۹۰ درصد از جراحیهای رایج مربوط به انحراف پا می‌باشند.

این خطر شامل بیرون زدگی استخوان، شکستگی، درد در محل اتصال پنجه به پا، ضخامت بافت عصب، بیرون زدگی استخوان در پشت پا، پینه پشت پا، انحراف پنجه پا، بیماریهای مربوط به ناخن پا، کوتاهی یا سفتی تاندونهای پشت پا می‌باشد.

منبع : سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=106770>

رادیکالیزم نوجوانی در جامعه تنوع طلب

تمام این سالها جوانان را تشویق کرده ایم که مانند گذشتگان لباس بپوشند؛ سنگین و رنگین باشند ، برای مدهای جدید تب نکنند ، آنها را همیشه محکوم کرده ایم که قیافه های متفاوت، فساد را در جامعه رواج خواهد داد ، پدر و مادرها را وادار کرده ایم که از لباس های رنگارنگ جوانان ابراد بگیرند و عرصه را بر آنها تنگ کنند ، ولی شاید فراموش کرده ایم که ملل مختلف همیشه برای حفظ خرده فرهنگ های خود تلاش کرده اند، لباس ملی یکی از این خرده فرهنگ هاست. لباسی که در مجامع بین المللی نمادی از فرهنگ هر کشور است .

ساری زنان هندی ، کیمونوی زنان ژاپنی و ... در هر جایی از جهان حضور این

مردمان را متمایز می کند.

در این چند سال همواره خواسته ایم با اعمال زور فاصله جوانان را از مد و مدگرایی بیشتر کنیم.

بدون آنکه بدانیم این تلاش فقط آنان را تشنه تر خواهد کرد . رسیدن به لباس ملی یی در خور ایرانیان همیشه رویایی بیش نبوده ، یا لاقلاً در این چند ساله ثابت شده است که فقط حرفی بود که هیچ گاه به واقعیت پیوند نخورد، هر چند که کمیسیون فرهنگی مجلس اقدام به پژوهش جهت تصویب طرح ملی کرده بود.

لباس ایرانیان یکی از مهم ترین مسائل چالش برانگیز است . موضوعی که برای جوانان و نوع پوشش آنان از اهمیت بسیاری برخوردار است. دکتر انور صمدی راد ، آسیب شناس در این باره می گوید : مد به معنای همه گیر شدن است و عده یی همیشه در بسیاری از موارد مانند : زندگی، رفتار ، آرایش و لباس از دیگران پیشی می گیرند . حتی مد در بسیاری از موارد دیگر نظیر : ریاضی و روش های تحقیق نیز صادق است ولی مربوط به اکثریت افراد جامعه نمی شود.

مد در تمام جوامع بوده است و همیشه نیز باقی خواهد ماند و هیچ زمانی با تنبیه و بگیر و ببند نمی توان با آن مقابله کرد چون جوانان می خواهند با دیگران متفاوت باشند، ولی همیشه جامعه و در نتیجه بزرگترها می خواهند جوانان مطابق میل و خواسته آنها رفتار کنند و آنها را مقید به رعایت بعضی موارد می کنند ، این در حالی است که فشار و شدت عمل بیشتر در خصوص رفتار با جوانان مشکلات بسیاری را رقم خواهد زد. هر چه جوانان از مدگرایی منع شوند بیشتر نسبت به آن حریا می شوند.

این آسیب شناس در ادامه می افزاید: از دیدگاه من ، مد چیز بدی نیست و جوانان باید در سن و سال خود به هیجاناتشان پاسخ بدهند و به مرور زمان هیجانات و متفاوت بودن و در نتیجه مدگرایی فروکش خواهد کرد.

همیشه شاهد بوده ایم که بیشتر افراد در جوانی ظاهر متفاوتی داشته اند ولی پس از گذراندن این دوران حاضر نیستند لباس ۲۰ سال پیش خود را بپوشند.

از سوی دیگر تحمیل نظرات به جامعه در بحث ارزش ها، قیافه و رنگ ها درست نیست، البته باید کنترل و نظارت درست و اندیشمندی بر جامعه حاکم باشد. ولی اگر با جوانان درست برخورد نشود رفتاری معقول صورت نپذیرد، آنها در مقابل بزرگترها جبهه خواهند گرفت.

دکتر صمدی راد تاکید می کند : ژاپنی ها ، چینی ها و ... در گذشته از لباس های ملی خود استفاده می کردند ولی الان دیگر کمتر این موارد مشاهده می شود. امروزه اگر یک دختر اروپایی کیمونو می پوشد فقط برای تنوع است و اینکه می خواهد به فرهنگ، جغرافیا و ادبیات آن کشور نزدیک شود. این نشان می دهد که لباس ملی باید مطابق روز طراحی شود.

از سوی دیگر باید در نظر داشت که ضررهای مقابله با مد بیشتر از فوایدش است زیرا تعصبات را در جامعه افزایش می دهد. مد پدیده یی است که پس از مدتی به فراخور موقعیت از بین می رود. به عنوان مثال چند سال پیش در اروپا قیافه های عجیب و غریب مد شده بود و جوانان صورت های خودشان را با رنگ های پر رنگ آرایش می کردند اما این پدیده یک موجی بود که پس از مدتی رفت.

وی همچنین می گوید : همواره شاهد بوده ایم که سختگیری و تنگ نظری مسئولان در رابطه با جوانان نتیجه معکوس داده است و این نوع

برخوردها فرصتی را برای آنان ایجاد کرد تا به واسطه آن ذهن کجی کرده و در این راستا ارزش‌ها نیز وارونه شده است. باید در نظر داشت که کودک باید کودکی کند، نوجوان باید نوجوانی و جوان نیز جوانی. خیلی از خانواده‌ها با زور و ممانعت جوانان از گرایش به مد نتیجه معکوس می‌گیرند. این رفتارها باعث می‌شود جوانان به اعتیاد و خشونت روی آورند. باید به این نکته توجه کرد که وقتی خانواده جوان را به واسطه پوشش نامناسب نكوهش می‌کند، جوان باوریش می‌شود که آنها می‌خواهند به حقوقش تجاوز و در مسائل شخصی اش مداخله کنند. به همین خاطر در مقابل آنان گارد می‌گیرد و مقابله به مثل می‌کند.

این آسیب شناس می‌افزاید: ممکن است یک جوان لباسی متفاوت از دیگران به تن کند و موی سرش را ژل بزند ولی ۵ سال دیگر این رفتارها خواه ناخواه کمتر می‌شود. به نظر من مد و مدگرایی کاملاً شخصی است و نباید فکر کنیم با این کار دین و ایمان جوانان از بین خواهد رفت، زیرا اگر این طور بود جوامع دیگر نیز رو به نزول می‌رفتند و هیچ گاه پیشرفت نمی‌کردند. البته مد در تمامی شرایط صحیح نیست. برخی مواقع مد و مدگرایی تبعاتی به همراه دارد و موجب رفتارهایی می‌شود که می‌تواند به امنیت جامعه خلل وارد کند که باید با آنها مقابله شود.

خانواده‌ها و مسئولان باید بپذیرند که پاسخ به هیجانات، خواسته‌ها، گرایش به نوآوری و متفاوت بودن جزو ویژگی‌های روانی جوانان است و اگر با آنها مقابله و این احساسات سرکوب شود، می‌تواند در آینده مشکلاتی را ایجاد کرده و حتی مخرب باشد. ما نباید نسبت به گرایش جوانان به مد و مدگرایی نگران باشیم. مگر آنکه به واسطه مد گرایی رفتار فرد تغییر کرده و رفتاری نامناسب از خود نشان داده و هنجارها را بشکند.

از دید روانشناسانه مدگرایی حاصل تغییرات اجتماعی و تنوع طلبی جوانان است. اگر به آنان اجازه تخلیه هیجانات به صورت بی ضرر را بدهیم بهتر از آن است که این هیجانات را سرکوب کنیم. در همه جوامع تضاد نسلی همواره وجود داشته و این تضاد اساس پیشرفت و تحرک اجتماعی است. جوانان امروزی چیزهایی را دوست دارند و دلیلی برای مقابله با آنها وجود ندارد، اما باید کنترل و نظارت هوشمندانه‌ای با کمترین مداخله فردی بر روی آنان صورت بگیرد.

دکتر امان الله قرایی مقدم، جامعه شناس نیز در این باره می‌گوید: مد و مدگرایی از لحاظ اجتماعی مفید است، زیرا نوگرایی و تجدد خواهی، پیشرفت به سوی توسعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی را به همراه دارد و حاکی از آزادی اجتماعی، سیاسی و خانوادگی است و می‌تواند در فضای سالم سیاسی و اجتماعی پایداری ایجاد کند. در حقیقت توجه به مد نوعی رادیکالیزم نوجوانی است. همچنین تجددگرایی و مدگرایی به لحاظ اقتصادی باعث شکوفایی اقتصاد، بازار آزاد و خصوصی، به کار گرفتن نیروهای کار و جلوگیری از بیکاری می‌شود و جامعه را به سوی توسعه کیفی و کمی اقتصادی پیش خواهد برد.

وی می‌افزاید: مد گرایی از نظر فرهنگی نیز در تفکر و بینش افراد جامعه تأثیر می‌گذارد و طرز تفکر، بینش و نگرش افراد، همچنین خواسته‌ها، امیال اجتماعی، سیاسی و فرهنگی افراد را تغییر می‌دهد.

از نظر روانشناسی نیز تلطیف افکار روحی و روانی جوانان، میانسالان و حتی سالمندان را موجب خواهد شد. حتی افرادی که شاد هستند، لباس‌های زیبا می‌پوشند و جامعه را زیبا می‌کنند، در روحیه افراد جامعه تأثیر مثبت می‌گذارند.

دکتر قرایی مقدم معتقد است: غم، افسردگی و بیماری روانی که در اثر پوشیدن لباس‌های یکنواخت و سیاه رنگ بر جامعه حاکم شده است، با استفاده از لباس‌های شاد و زیبا از میان خواهد رفت. از سوی دیگر نو گرایی از نظر اقتصادی، روانشناسی و تعاملات اجتماعی بسیار موثر است و موجب می‌شود افراد به جامعه دلبستگی پیدا کنند و از عقده‌های روانی، دلزدگی و فرار مغزها جلوگیری می‌کند. تنوع خواهی، دلبستگی به حکومت، سیاست و نظام کشور را بیشتر می‌کند. از این رو حکومت باید به نوع گرایی توجه بیشتر داشته باشد، زیرا باعث آزاداندیشی و آزاد فکری در جامعه و خانواده‌ها خواهد شد.

وی با اشاره به لباس ملی می‌گوید: تجربه ثابت کرده که نمی‌توان در ایران لباس ملی به وجود آورد. از این رو مسئولان باید جامعه را تا جایی که با حجاب منافات نداشته باشد آزاد بگذارند، زیرا زمان ثابت کرده است در مواردی که خواسته ایم الگوسازی کنیم موفق نبوده ایم. جامعه کنونی الگو بردار نیست، بلکه تنوع طلب و تکرر گراست.

در نظر داشته باشید که به وجود آوردن لباس ملی بزرگ ترین ضربه اقتصادی، خانوادگی و سیاسی را بر جامعه وارد می‌کند. با آنکه به سنن ملی و اعتقادات پایبند هستیم ولی لباس ملی آزادی فردی و اجتماعی را محدود می‌کند و جامعه را به سمت خاصی هدایت می‌کند.

تمام این موضوعات باعث می‌شود نگاه مثبتی به لباس ملی نداشته باشیم.

کتابون دارایی

رازهای زیبا شدن

آیا می خواهید شفافیت پوستتان بیشتر شده و خوش هیکل تر به نظر بیایید؟ تاجاییکه می توانید از کمر خم شوید همانجا نگه دارید و تا ۳۰ بشمارید!

- برای از بین بردن سلولیت های پوستتان (چربیهای زیر پوست)، صورت را با لیف یا بروس های مخصوص خوب بمالید. دقت کنید که حرکت دستتان باید از بالا به پایین باشد. برای این منظور دستکشهای مخصوص هم در بازار موجود است، اما با لیف های معمولی هم میتوانید اینکار را بخوبی انجام دهید. سعی کنید هر روز حداقل ۵ دقیقه اینکار را

تکرار کنید.

- راهکار دیگر برای رفع سلولیت های پوستی: یک فنجان روغن ذرت را با ۱/۲ فنجان آب گریپ فروت و ۲ قاشق چایخوری آویشن خشک مخلوط کنید. این ماده را بر روی ران ها و کفل مالیده و خوب ماساژ دهید. با بانداژی پلاستیکی آن را ببندید تا از گرمای بدن جدا نشود. برای گرفتن نتیجه ی بیشتر می توانید از بالشتک های حرارتی استفاده کنید و این بالشتک را به مدت ۵ دقیقه روی هرکدام از این قسمت ها نگاه دارید.

- کریسکو، کره ی مخصوص تردکننده ی شیرینی، راز بزرگ زنان زیباست. از این ماده می توانید برای پاک کردن آرایش و همچنین به عنوان مرطوب کننده استفاده کنید. در بیمارستان ها هم از این ماده برای درمان اگزما و پسوریازیس استفاده میکنند.

- تکه های سیب زمینی خام حاوی میزان زیادی پتاسیم هستند و برای برطرف کردن گودی و سیاهی زیر چشم بسیار مناسب اند. - برای روشن تر کردن لکه های سفیدی که با بالا رفتن سن بر روی پوست ایجاد میشود و همچنین لکه هایی که بر اثر آفتاب ایجاد شده، می توانید آب یک عدد لیمو، یک عدد لیموترش، یک قاشق غذاخوری عسل، و ۷۰ گرم ماست را با هم مخلوط کرده و به آرامی بر روی لکه ها ماساژ دهید. اینکار را حداقل یکبار در هفته تکرار کنید.

- بهترین حالت دهنده برای مو چیزی نیست جز نرم کننده ی لباس. البته این مایع بسیار قوی است پس یادتان نرود که قبل از مصرف کمی آن را رقیق کنید. توصیه ی من این است که ۱/۲ فنجان از این مایع را با یک فنجان آب مخلوط کنید.

- جعفری سرشار از کلروفیل یا سبزینه است. این ماده آنقدر خوشبو است که ماده ی اساسی در تولید اکثر خنک کننده های دهان می باشد. پس بولتان را دور نریزید، به جای آن همین جعفری ها را به صورت خام استفاده کنید.

- خودتان براق کننده ی لب بسازید. فقط کافی است کمی از رژ لب های محبوبتان را با وازلین مخلوط کنید.

- برای بزرگتر و برجسته تر جلوه دادن لب می توانید در میان لب ها از رنگ های قرمز و نارنجی استفاده کنید.

- برای براق تر کردن سفیده ی چشم، می توانید مداد چشم آبی کمرنگ زیر چشم ها بکشید. سایه های آبی هم اگر به میزان کم زیر چشم استفاده شود اینکار را به خوبی انجام میدهد.

- هنگام رنگ کردن مو، دقت کنید که موهایتان را برای حداقل یک روز نشسته باشید. چربی طبیعی مو باعث می شود رنگ مو بهتر درآید. همچنین

رنگ مو بر موهایی که کاملاً خشک نباشد هم بهتر اثر می کند.

- برای برطرف کردن پف و ورم چشمها، یک بسته نخود فرنگی فریز شده زیر چشم ها قرار دهید.

- برای جلوگیری از چرب شدن مو می توانید در مواقعی که وقت شامپو کردن ندارید، از نارون کوهی بر ریشه ی موهایتان استفاده کنید.

- برای از بین بردن شوره ی سر، ۳۰ عدد آسپیرین ساده را در یک شیشه از شامپوی معمول خود حل کنید. و به همان روش قبل بر روی موها استفاده کنید.

- مانیکور—یک فنجان آب گرم را با آب نصف لیمو مخلوط کنید. ۵ دقیقه نوک ناخن ها را در آن نگاه دارید. بعد دست ها را شسته و خشک کنید. پوست لیمو را به پشت و روی ناخن ها مالیده و بعد با یک پارچه ی نرم ناخن ها را مالش دهید تا براق شوند.

- براق کننده ی ناخن ها را همیشه در یخچال نگهداری کنید تا نرم تر و روانتر بماند. براق کننده ای که یخ زده باشد هیچوقت جدا نخواهد شد. اگر موقع مصرف احساس کردید که سخت یا چسبنده شده می توانید آن را در یک ظرف آب جوش قرار دهید و خواهید دید که مثل روز اولش می شود.

- پوست های چرب بیشتر از پوست های خشک عطر را نگه می دارند. از اینرو قبل از عطر زدن به خود یک لایه ی نازک وازلین یا ژل پترولیوم روی پوست خود بمالید و بعد عطر بزنید.

- برای برطرف کردن قرمزی جوش ها، می تواند یک قطره از قطره چشم روی هرکدام چکانید.

- اگر نگران سلولیت هایتان هستید، کمی گرده ی قهوه بر روی قسمت های مورد نظر بمالید. (کافئین یکی از مهمترین مواد تشکیل دهنده ی کرم های سلولیت است).

- برای بالا بردن میزان PH شامپوی خود، به آن آسپیرین اضافه کنید.

- به جای سوهان ناخن می توانید از تکه ای کاغذ سمباده بر روی یک وسیله ی بلند و باریک هم استفاده کنید.

- مالیدن داروهای ضد اسید (ترشی) معده بر روی پوست بسیار بهتر از ماسک های پیلینگ عمل میکند.

<http://kadbaanoo.blogfa.com/post-۳۶۱.aspx>

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=95008>

 vista.ir
Online Classified Service

راهکارهایی برای دستیابی به جذابیت

زیبایی شما کاملاً به حالات فیزیکی و روحی شما بستگی دارد. اما نگذارید این موضوع بر شما غلبه کند. شاید تمایل داشته باشید که هر ماه یکی از این روش ها را بکار گیرید تا در طول سال زیبا به نظر برسید.

(۱) ورزش کنید :

اگر درباره ارجحیت های زیبایی می اندیشید ، هیچ چیز به اندازه برنامه ورزشی منظم تاثیر مثبت ندارد. اگر شما از شنا، والیبال ، تنیس یا دوچرخه سواری لذت می برید، سعی کنید که آن نظم را در آن ورزش دنبال کنید . حتی ۳۰ دقیقه پیاده روی در روز تاثیر شگرفی در بر دارد.

(۲) مدلتان را عوض کنید :

با آرایشگران مشورت کنید که چه مدل موی دیگری به شما میاد. گاهی اوقات سالها کشیدن خط چشم به یک طریق یا استفاده از عطر یکسان باعث میشود خیلی سخت مدلهای جدید را بپذیرید .

(۳) کمدتان را مرتب کنید :

در کمدتان را باز کنید و ببینید چه لباس هایی را در ۲ سال گذشته نپوشیده اید. آنها را کنار بگذارید و در مورد کشوی میز آرایشستان نیز لوازمی که خیلی وقت است استفاده نمی کنید دور بریزید.

(۴) سری به دکترتان بزنید:

دست کم سالی یکبار سری به پزشک و دندانپزشک خود بزنید. هیچ وقت نگذارید که بیش از ۱۲ ماه از آخرین ویزیت شما با دندانپزشکتان بگذرد. دندان های سفید یکی از مهم ترین اصول زیبایی شماست.

(۵) همیشه یک وقت برای موهایتان داشته باشید :

موهای شما یکی از اصلی ترین پایه های زیبایی شماست. در هر قرار آرایشگاه ، قرار بعدی را هماهنگ کنید تا مطمئن شوید که به موهایتان سروقت میرسید.

(۶) به باشگاه ورزشی بروید:

تناسب اندام شما چقدر برایتان مهم است ؟ مطمئن باشید که همان قدر هم در انرژی جسمی و روحیه شما موثر است.

(۷) صحیح غذا بخورید :

درباره رژیم غذایی تان تجدید نظر کنید تا میزان انرژی تان را به حداکثر برسانید. اینکار را با حذف غذاهای مشخصی شروع کنید تا زمانی که به یک فرمول غذایی مناسب برسید. مواد غذایی کم چرب و کم شکر مصرف کنید تا به یک تعادل برسید.

(۸) یک تغییر بزرگ داشته باشید :

این تغییر حتی میتواند شامل بلوند کردن یا فر کردن موهایتان باشد.

(۹) مهربان باشید :

یک کار خیرخواهانه انجام دهید بی آنکه انتظار تلافی داشته باشید . اینگونه کارها باعث تغییرات مثبت بزرگی در احساس شما میشوند. رفتار مودبانه همیشه منجر به زیبایی درونی و بیرونی میشوند.

(۱۰) آب بنوشید:

مقدار زیادی آب بنوشید . نوشیدن مقدار زیاد آب در روز به لاغریهایی که میخواهند چاق شوند و چاق هایی که میخواهند لاغر شوند توصیه میشود. کارهای کوچک دیگری که باعث میشود رفتارتان بهتر شود را امتحان کنید. لبخند بزنید. به حرف دیگران گوش کنید، صاف بنشینید، در طول روز به بدنتان کش و قس دهید....

(۱۱) یک هدف در نظر بگیرید :

هدفی را در نظر بگیرید که با سعی در رسیدن به آن از شر چند کیلو اضافه وزنتان خلاص شوید.

(۱۲) خوب بخوابید :

به اندازه کافی بخوابید. موقع شب خواب خوبی داشته باشید تا صورتتان شفاف شود. نور اطاق هنگام خواب باید در کمترین حد ممکن باشد. شب زود هنگام بخوابید و سحر گاه از خواب برخیزید تا انرژی های کیهانی که در جهان در هنگام صبح پخش میشوند به بدنتان برسد. اینکار از لحاظ علمی ثابت شده است.

منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=323676>

راهنمای انتخاب لباس در دوران بارداری

دوران بارداری یکی از شیرین ترین و پرخاطره ترین دورانهای زندگی یک خانم است. یکی از دغدغه‌هایی که معمولا مادران جوان با آن دست به گریبانند انتخاب لباس مناسب است. خانمهای جوانی که قبل از بارداری دارای اندامی متناسب بوده‌اند و به پوشیدن لباسهای متناسب و زیبا عادت داشته‌اند معمولا با به هم ریخته شدن تناسب اندامشان در دوران بارداری به سختی کنار می‌آیند...

اگر شما هم باردار هستید و در فکر تهیه لباسی برای میهمانی، به شما توصیه می‌کنیم که به جای عزا گرفتن، فقط این چند نکته کوچک را در نظر داشته باشید تا بتوانید لباس شیک و مناسبی را انتخاب کنید.

• کمی خوش سلیقه باشید

اولین نکته ای که باید به آن توجه کنید این است که شما باید نگاه‌ها را از سمت شکمتان به دیگر قسمت‌های بدنتان جلب کنید. اگر می‌خواهید در یک مهمانی بزرگ مثل عروسی، نامزدی یا مراسم رسمی دیگر شرکت کنید ابتدا باید یک پیراهن شب مناسب که بهتر است از هارمونی رنگ‌های تیره باشد، انتخاب کنید البته برخی از افراد عقیده دارند که لباس‌های تیره برای خانم حامله مناسب نیستند چون ممکن است او را افسرده کند اما حتما می‌دانید که رنگ‌های تیره شما را لاغرتر نشان می‌دهد. یک خانم باردار خوش سلیقه رنگ لباسش را با رنگ مو و پوست و چشم‌هایش هماهنگ می‌کند. در دوران بارداری بعضی از خانمها دچار تغییر در رنگ پوست می‌شوند. مثلا رنگشان پریده می‌شود. به این خانمها توصیه می‌شود تا از رنگ‌های سبز، زرد، بژ و خاکستری اجتناب کنند. چون رنگ‌پریدگی چهره‌شان را چند برابر می‌کند. سعی کنید پیراهن مهمانی شما تزیینات زیبایی در قسمت بالا و پایین داشته باشد تا نگاه‌ها به سمت این تزیینات کشیده شود.

اگر به یک مهمانی عصر ساده‌تر دعوت شده‌اید، یک دامن یا شلوار هم انتخاب خوبی است به‌خصوص اگر تزییناتی در حاشیه دامن یا پاچه‌های شلوار وجود داشته باشد. بلوزها و تونیک‌هایی از ابریشم و گیپورهای زیبا که طراحی‌های دستی مانند مروارید دوزی و سنگ دوزی روی آن انجام شده است را به راحتی می‌توانید با دامن یا شلوارتان ست کنید. ترجیحا از جوراب‌های بلند سیاه و دودی با طرح‌های زیبا استفاده کنید و تا جایی که امکان دارد از لباس‌های بلند استفاده کنید. راه دیگری که با کمک آن می‌توانید توجه دیگران را از شکمتان دور کنید استفاده از گردنبند و گوشواره‌های زیبا و براق است. اگر موهای بلندی دارید یک شنیون با تزیینات نگین دار براق و یا گل‌های خوش‌رنگ زیبا نگاه‌ها را به خود جلب می‌کند. پس از تل‌ها و سنجاق‌های تزیینی زیبا و درخشانده استفاده کنید.

یکی دیگر از نمونه‌های رسمی برای خانم‌های باردار، کت و دامن‌ها هستند که باید از پارچه‌های سبک دوخته شده باشند تا اذیت کننده نباشند. بهترین مدل دامن، دامن‌های لنگی است که بخشی از آن روی هم قرار می‌گیرد و می‌توانید به مرور آن را بزرگ‌تر کنید. یادتان باشد کت‌های دوران حاملگی نباید زیاد کوتاه باشند و دکمه‌های زیادی هم نخورند تا پوشیدن و درآوردنش سخت نباشد.

• پاشنه بلند نپوشید

حتما دیگر می‌دانید که پوشیدن کفش‌های استاندارد در دوران بارداری واجب است. سنگینی شکم باعث می‌شود که به جلو خم شوید و به همین دلیل ممکن است ستون فقرات شما دچار مشکل شود. به همین دلیل بهتر است از پوشیدن کفش پاشنه بلند جدا خودداری کنید زیرا خمیدگی به جلو را تشدید می‌کند. بلندی پاشنه کفش نهایتا باید دو تا چهار سانتی‌متر باشد. یادتان باشد پوشیدن کفش‌های بنددار به دلیل اینکه پا را در خود محکم‌تر می‌گیرد، بهتر است و بر انواع دکمه‌دار و سگکی ترجیح دارد. کفش شکی که پاشنه آن زیاد بلند نباشد و پا در آن راحت باشد پیدا کنید و با یک کیف دستی بزرگ آن را ست کنید. کیف‌تان می‌تواند چشم‌ها را از سمت شکمتان به طرف خود بکشد. در آخر یک مانتوی براق یا پالتوی

پشمی شیک ظریف درهارمونی رنگ‌های تیره ببوشید. سعی کنید از مدل‌های بلندتر استفاده کنید تا زیباتر به نظر برسید. در پایان لازم است این نکته را به شما مادران جوان یادآوری کنیم که حتی برای رفتن به رسمی‌ترین مجالس هم کمترین دغدغه‌ای به خود راه ندهید و راحت‌ترین و مناسب‌ترین لباس در دسترس را ببوشید. برخلاف آنچه فکر می‌کنید، دیگران شما را درک می‌کنند و به لباس‌هایتان ایراد نمی‌گیرند.

• پنج‌گانه سیسمونی نوزاد متولد زمستان

(۱) اگرچه مردم در مورد وسایل ضروری، نظرات مختلفی دارند اما اگر منتظر نوزادی هستید که در زمستان به دنیا می‌آید به چند تکه لباس اضافی علاوه بر وسایلی که معمولاً برای همه نوزادان تهیه می‌شود، نیاز دارید:

(۲) یک سرهمی پشمی که وقتی او را از خانه بیرون می‌برید به او بپوشانید.

(۳) حداقل سه جوراب و یا کفش پشمی برای گرم کردن پاهای او و یک جفت دستکش برای پوشاندن دست‌هایش.

(۴) حداقل دو کلاه نرم و گرم که گوش‌های او را بپوشاند.

(۵) ساک مخصوص حمل نوزاد که بهتر است داخل آن از یک لایه پشم شیشه استفاده شده باشد، برای حمل نوزاد از بیمارستان تا منزل و مسافت‌های کوتاه دیگر.

دو پتو که اگر یکی را شستید، بتوانید از دیگری استفاده کنید. پتوهای چند منظوره نیز وجود دارند که وجود زیپ یا دکمه باعث می‌شود که بتوان این پتوها را به دور نوزاد پیچید و او را از خانه بیرون برد یا گرم کرد. از بعضی از آنها هم می‌توان به جای حوله یا پیشبند یا هر کار دیگر که بتوانید فکرش را بکنید، استفاده کرد.

دکتر هانیه زائررضایی

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=125398>

 vista.ir
Online Classified Service

راهنمای خرید پارچه

• هنگام خرید پارچه

پارچه را متناسب با لباس موردنظر انتخاب کنید. تکه‌ای از پارچه را در دستانتان مشت کنید تا مطمئن شوید پارچه خیلی زود چروک نمی‌شود، اگر پارچه در دستانتان شما خیلی زود چروک شد، از خرید این پارچه منصرف شوید.

اگر پارچه سفید و مرطوبی را روی پارچه تیره کشیدید و پارچه سفید خیلی زود رنگ گرفت این پارچه بعد از شست و شو رنگ زیادی از دست خواهد داد. با دست، پارچه را از دو جهت (تار و پود) بکشید تا از استحکام پارچه اطمینان حاصل کنید.

• نگهداری از لباس‌های پشمی

لباستان را با یک فرچه نازک و سخت تمیز کنید. جیب‌های لباس پشمی را

پس از استفاده خالی کرده و در جای سرد آویزان کنید.
لباس‌های پشمی که چروک شده در بخار حمام قرار دهید تا چروک‌ها برطرف شود و یا با پارچه نمدار و تنظیم درجه اتو روی شماره مخصوص لباس‌های پشمی آن را اتو کنید. برای آنکه عمر لباس‌های پشمی طولانی شود، پس از دو روز پوشیدن، یک روز از آنها استفاده نکنید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=97699>

 vista.ir
Online Classified Service

راهنمای خرید چکمه

ریزنکته‌هایی که باید هنگام خرید چکمه و مراقبت از آن مورد توجه قرار دادرابه خاطر بسپارید: وقتی هوا سرد می‌شود، نوع پوشش افراد تغییر می‌کند.

کفش‌ها نیز به عنوان پاپوش از این امر مستثنا نیستند. در واقع با سرد شدن هوا، نقش محافظتی کفش از پا در مقابل سرما و بارندگی‌های فصلی پررنگ‌تر شده و همه ترجیح می‌دهند از نوع پوشیده‌تر آن - یعنی پوتین یا چکمه - استفاده کنند. در نتیجه، این روزها بازار خرید این قبیل کفش‌ها بسیار داغ است. اگر شما هم قصد خرید دارید، پیش از آن، نیم نگاهی به نکات زیر بیندازید. علاوه بر این، توجه به پیشنهادهای زیر برای نگهداری و مراقبت‌های پس از خرید نیز خالی از لطف نخواهد بود:

• پاپوشی بزرگ‌تر از پاهایتان بخرید؛:

• هنگام خرید چکمه، رعایت ۲ نکته مهم ضروری است:

(۱) برای خرید چکمه نیز مانند کفش‌های معمولی بهتر است صبح هنگام را

انتخاب نکنید؛ زیرا معمولاً پاهای اغلب افراد بعد از استراحت طولانی‌مدت شبانه، کمی کوچک‌تر از اندازه واقعی آن شده و در صورتی که شما برای خرید کفش، صبح راهی بازار شوید، احتمال این وجود دارد که کفش خریداری شده چند ساعت بعد، برای پاهایتان تنگ شده و حتی تحمل آن نیز غیرممکن شود. این مشکل در مورد افرادی که به دلایل مختلف با مشکل ورم پا مواجه هستند، جدی‌تر است.

(۲) اگر می‌خواهید پوتین یا چکمه‌ای اسپرت و غیررسمی بخرید، آن را نیم یا حتی یک شماره بزرگ‌تر از پاهایتان خریداری کنید؛ زیرا با توجه به این اصل که هر چه پاها گرم‌تر باشند، بدن ما نیز احساس گرمای بیشتری خواهد کرد، اغلب ما در فصول سرد سال از جوراب‌های ضخیم و حوله‌ای استفاده می‌کنیم. در نتیجه همین ضخامت، سبب بزرگ‌تر شدن حجم پاها شده و برای راحتی بیشتر نیاز به کفش کمی بزرگ‌تر از پاها خواهیم داشت.

• شوره‌زدایی از کفش‌های چرم و جیر:

هرگز کفش‌های خیس شده در اثر باران و برف را برای خشک کردن در مقابل بخاری یا شومینه یا در مجاورت با رادیاتور قرار ندهید؛ زیرا با این کار روی آنها سفیدک یا شوره ایجاد می‌شود و ظاهر کفش را نازیبا می‌کند. بنابراین بهترین کار، انجام روش قبلی یعنی استفاده از روزنامه‌های باطله و خشک کردن کفش در زمان طولانی‌تر است.

حالا اگر با تمام این اقدامات لکه شوره روی کفش‌های شما ظاهر شده، محلولی به نسبت مساوی از آب و سرکه آماده کنید و آن را با برس یا پارچه‌ای آغشته به آن بر سطح سفیدک‌زده بمالید. سپس با پارچه یا پنبه‌ای مرطوب، به اصطلاح آبکشی کنید. در پایان هم اگر کفشتان از جنس چرم باشد، آن را واکس بزنید یا اینکه با وازلین روی آن را چرب کرده و برق بیندازید تا چرم خشک نشود.

▪ کفش‌هایتان را با روزنامه قالب بزنید:

اگر کفش‌هایتان در مجاورت با باران و برف خیس شده و فرم آن تغییر کرده، پس از اینکه به خانه آمدید، داخل آن را با مقداری روزنامه باطله مچاله شده پر کنید. به این ترتیب، روزنامه هم رطوبت داخل کفش را به خود جذب می‌کند و هم مانند قالبی قابل انعطاف عمل خواهد کرد.

▪ قالبی برای ساق چکمه‌ها آماده کنید:

با توجه به اینکه ساق بلند چکمه‌ها بعد از بیرون آمدن از پا، به یکی از طرفین خمیده شده و احتمال ترک خوردن از آن ناحیه وجود دارد، بهترین کار، قرار دادن چند عدد لوله مقوایی یا حتی لوله پلیکا باریک داخل ساق کفش است. لوله پلیکاها را باید به صورت آماده خریداری کنید و بعد به اندازه لازم ببرید ولی برای تهیه لوله‌های مقوایی، به پارچه‌فروشی‌ها مراجعه کرده و چند لوله مقوایی مخصوص پارچه را از فروشنده درخواست کنید. لوله مقوایی را با توجه به ارتفاع ساق چکمه با کاتر بریده و به صورت ایستاده داخل چکمه قرار دهید.

▪ چکمه‌تان را لاک بزنید:

به طور قطع دیده‌اید که در بعضی مدل کفش‌ها و چکمه‌ها برای ایجاد نمای زیباتر، دور تا دور کفش یا روی آن را با نخ سفید یا شیری رنگ مخصوص کفافی می‌دوزند ولی این زیبایی بسیار کم‌دوام است چون فقط پس از چند بار پوشیدن کفش و مجاورت با گل و لای، بارندگی‌های پاییزی و زمستانی و آلودگی هوا، نخ دوخت آن کثیف شده و کفش، دیگر نمای اولیه خود را نخواهد داشت. بنابراین پیش از تغییر رنگ، از همان ابتدا، روی دوخت را با چند لایه لاک بی‌رنگ ناخن بپوشانید. از این پس، دیگر نگران کثیف شدن و تغییر رنگ نخ کفش نباشید.

▪ چاره‌ای برای کفش‌های لیز بیابید:

به هنگام خرید چکمه یا هر کفش دیگری برای فصول سرد سال، به فکر روزهای بارانی و برفی و لیز خوردن‌های احتمالی نیز باشید. بنابراین کفشی بخرید که کف آن عاج‌دار بوده یا شیارهای عمیق داشته باشد و در صورتی که کف پوتین قدیمی‌تان فاقد چنین مشخصاتی است، لازم نیست در فکر خرید چکمه‌ای نو باشید. برای این منظور راهکارهای دیگری نیز وجود دارد.

(۱) پاشنه و قسمتی از ته کفش را - هر چند که هنوز نو بوده و ساییده نشده است - دو تکه کفی شیاردار بچسبانید.

(۲) بعضی کفش‌های نو و رسمی، دارای کفی صاف و بدون شیار هستند ولی به مرور زمان در تماس با سطح آسفالت کوچه و خیابان زبر شده و از خاصیت لیز بودن آن کم می‌شود. شما می‌توانید این کار را از همان ابتدا انجام دهید. به این معنا که سمباده زبری بردارید و ته کفش را چند بار سمباده بکشید تا کمی زبر شود. به این ترتیب، مانند قبل لیز نخواهد بود.

منبع : بانک اطلاعات گردشگری

<http://vista.ir/?view=article&id=92866>

• توصیه‌های زنانه

• مانتوهای تابستانه:

این روزها اگر سری به بورس مانتوفروشی بزنید، خواهید دید که رنگ‌های روشن زرد، سبز، بنفش و ... تابستان امسال را از آن خود کرده‌اند. فصل تابستان فصل رنگ‌های شاد است که گرمی و انرژی را نشان می‌دهند. اگر در این فصل به دنبال خرید یک مانتو تابستانه هستید، حتما رنگ روشن را انتخاب کنید.

رنگ‌های روشن رسمی‌تر که شما می‌توانید در محل کارتان هم از آنها استفاده کنید، مانتوهای کرم، سفید و قهوه‌ای روشن هستند. فراموش

نکنید که بدن شما گرما تولید می‌کند که درجه حرارت این گرما از درجه حرارت هوای محیط کمتر است. در نتیجه اگر در تابستان لباس‌ها و مانتوهای روشن بپوشید، این گرما راحت‌تر به بیرون بدن منتقل می‌شود.

سعی کنید مانتوهایی را انتخاب کنید که از پارچه‌های نازک دوخته شده‌اند و بدون چین و لایه باشند، در این صورت در مانتوتان در خیابان شلوغ و گرم شهر احساس خنکی بیشتری می‌کنید. جنس مانتو هم خیلی خیلی مهم است. الیاف مصنوعی که در بافت پارچه مانتو به کار می‌روند برای این فصل مناسب نیستند ولی الیاف نخی، پنبه‌ای و کتان، مانتوهای خوبی برای این فصل می‌بافند.

• کفش‌های تابستانه:

تابستان فصل کفش‌های عروسکی و صندل برای بانوان است که از پشت ویترین فروشگاه‌ها چشمک می‌زنند. در کفش‌های عروسکی روباز به خصوص اگر با جنس پارچه‌ای انتخاب شوند، پاهایتان در تابستان کمتر عرق می‌کند. صندل‌های روباز که در آن پا به آسانی هوا می‌خورد، انتخاب‌های مناسبی برای یک مهمانی عصرانه زنانه است.

• پیراهن‌های نخی:

در فصل تابستان، پوشیدن پیراهن‌های نخی با دوخت‌هایی رها و گشاد، حسایی شما را در منزل خنک می‌کند. فراموش نکنید که به سراغ پارچه‌های شاد با نقش گل‌ها و یا طرح‌های هندسی رنگارنگ بروید که برای این فصل مناسب‌تر است، امسال، این لباس‌ها با بالاتنه کوتاه‌تر، مد هستند یعنی کمربند از جنس خود پارچه به صورت پهن بالاتر از یک کمربند معمولی روی شکم را می‌پوشانند. مدل‌های پیراهن‌های تابستانه برای خانم‌ها در منزل اغلب کوتاه‌اند. رنگ‌های روشن صورتی و نارنجی و حتی فسفری جلوه تابستانی به شما در منزل می‌بخشند. یقه‌های گرد خستی ساده و هفت برای تابستان مناسب‌اند.

• شال‌ها و روسری‌های فصل گرم: در این فصل باید روسری‌های شرمین، ابریشمی و لیز را کنار بگذارید و به سراغ شال‌ها و روسری‌های نخی بروید. تنوع رنگ این شال‌ها و روسری‌ها در تابستان فوق‌العاده است که اگر یک مانتو سفید و مشکی داشته باشید، با چند روسری و شال نخی رنگی می‌توانید تنوع خوبی در پوششتان داشته باشید.

• توصیه‌های مردانه

• شلوار جین تعطیل:

فصل تابستان فصل پوشیدن پیراهن‌ها و شلوارهای تنگ و چسبان نیست چون حسایی گرم‌تان می‌شود و احتمال عرق‌سوز شدن هم افزایش می‌یابد. به جای آن، شلوارهای جین را کنار بگذارید و شلوارهای گشادتر و با پارچه‌های خنک‌تر را دم دست قرار دهید. در این لباس‌های گشادتر احساس راحتی بیشتری خواهید کرد و با عبور هوا از آن خنک‌تر می‌شوید.

• نخی؛ و لنین پارچه فصل:

پارچه‌های نخی، پارچه این فصل است. بنابراین بلوزها، پیراهن‌ها و شلوارهای نخی، انتخاب نخست شما در این فصل خواهند بود. لباس‌هایی را که الیاف مصنوعی دارند، کنار بگذارید. در لباس‌های نخی احساس خنکی می‌کنید در ضمن، پوست‌تان هم از گرما و عرق به خارش و التهاب نمی‌افتد. اگر با چروکی پارچه مشکلی ندارید، لنین هم پارچه خنکی است.

• کلاه و عینک آفتابی، دستمال گردن:

شاید برای خانم‌ها کلاه لبه‌دار گذاشتن در جامعه ما اندکی غیرمعارف باشد ولی برای آقایان چندان اشکالی ندارد. اگر کارتان به گونه‌ای است که

دایم زیر آفتاب هستید، یک کلاه حصیری لبه‌دار بخرید. این کلاه‌ها دو فایده دارند؛ یکی اینکه لبه آن صورت شما را از تابش آفتاب محافظت می‌کند و در عین حال با عبور هوا از شیارهای بین بافت‌های حصیری، خنک خواهید شد. عینک آفتابی هم فراموش نشود. اگر اهل بستن دستمال گردن هستید، دستمال گردن‌های با رنگ‌های شاد را به شما توصیه می‌کنیم.

▪ فقط در خانه: بسیاری از آقایان ایرانی عادت دارند در منزل پیژامه بپوشند. اگر شما هم این عادت را دارید، برای این فصل نوع نخی و با رنگ روشن‌تر را برگزینید. اگر پیراهن‌های نخی رکابی و بی‌آستین، لباس‌های تابستانه مناسبی برای آقایان در روزهای تابستانی خانه است.

▪ صندل‌های مردانه وارد می‌شوند:

لطفاً به سراغ جاکفشی بروید. کفش‌های اسپرت و بسته را بردارید و برای فصل آینده کنار بگذارید. در این فصل باید کفش‌هایی بپوشید که دارای منافذی برای عبور هوا و خنک شدن پاها باشند چون در این فصل پا زیادتر از فصول دیگر در کفش عرق می‌کند. صندل‌هایی که با بندهایی روی پا محکم می‌شوند، گزینه‌های مناسبی برای مردان تابستانی هستند. اگر به صندل عادت ندارید، دست‌کم به جای کفش چرمی، کفش پارچه‌ای انتخاب کنید.

▪ سفید به جای سیاه:

اگر شما در یک روز گرم تابستان آقای را با پیراهن مشکی ببینید، احساس گرما می‌کنید ولی اگر یک پیراهن سفید پوشیده باشد، احساس خنکی می‌کنید چون رنگ‌ها اثر روانی بر مخاطب دارند. در این فصل تا می‌توانید رنگ‌های روشن بپوشید چون رنگ‌های روشن بخش زیادی از نور خورشید را به محیط منعکس می‌کنند ولی برعکس رنگ‌های تیره نور خورشید را جذب کرده و شما احساس گرما خواهید کرد.

منبع : روزنامه سلامت

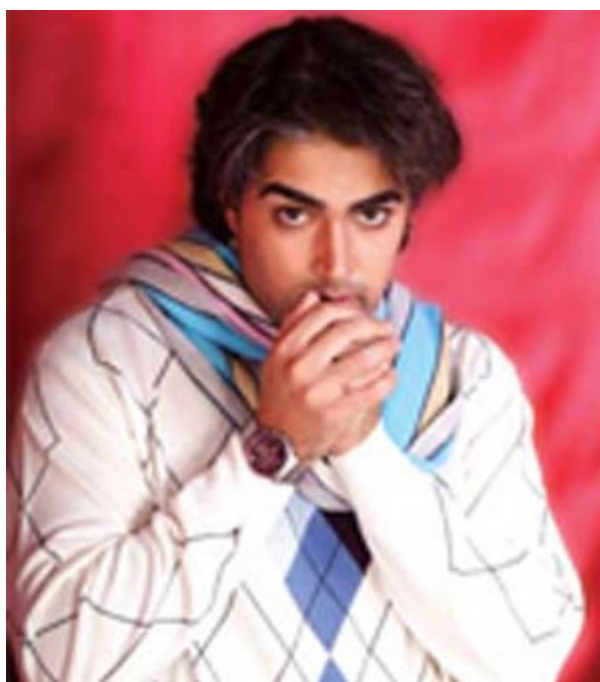
<http://vista.ir/?view=article&id=336768>

راهنمای لباس پوشیدن در فصل پاییز

چه کسی پیدا می‌شود که دلش نخواهد همیشه و در تمام فصول به خصوص فصل پاییز زیبا و خوش لباس باشد؟ در این صورت اگر شما هم جزو آن خیل‌ها هستید زود دست به کار شوید و در کمد لباس‌تان را باز کنید. ما به شما خواهیم گفت که باید کدام یک از لباس‌ها را کنار بگذارید و چه لباس‌هایی بخرید. در قدم بعدی چند دست از این لباس‌های پاییزی را با هم ست می‌کنیم تا شما بتوانید آنها را در مهمانی‌های پاییزه زنانه و مردانه بپوشید....

الان موقع آن است که جارختی لباس‌های پاییزه‌تان را ترتیب دهید. در ترتیب دادن جارختی و یا کمد لباس پاییزی سه نکته اصلی را به یاد داشته باشید: (۱) پارچه لباس پاییزه: پارچه‌های مخمل کبریتی، چرم، جیر، پارچه‌های کتان راه‌راه و زبر، مخمل، بافتنی و کشاف، پارچه‌هایی که آستر دارند، خز و در نهایت پارچه‌های پشمی، پارچه‌های لباس‌های پاییزی هستند پس به سراغ این جنس‌ها هنگام انتخاب لباس بروید.

۲) رنگ لباس پاییزی: پاییز فصل زرد و نارنجی است بنابراین شما هم در این فصل به طبیعت و حال و هوای آن احترام بگذارید و لباس‌هایی را انتخاب کنید

که رنگ آنها مناسب این فصل است. سبز یشمی، آبی تیره (آبی نفتی)، عاجی و قهوه‌ای مناسب این فصل هستند. رنگ‌ها در پاییز غوغا می‌کنند پس شما هم در این جشن رنگ طبیعت شرکت کنید.

۳) نوع لباس‌های پاییزه: وقتی بوی مهر می‌آید کم‌کم وقت آن است که لباس‌های آستین کوتاه را جمع کنید و لباس‌های دیگری را مهمان جارختی‌تان بکنید. بلوزهای یقه اسکی، ژاکت کشیاف، عرق‌گیر، شلوارهای جین، شلوارهای پارچه‌ای کمی ضخیم‌تر، روسری‌های ضخیم‌تر و دستکش‌های چرمی و یا موهر ظریف، چکمه‌های ساقه بلند، بلوزهای بلند دکمه‌دار، کت‌های ورزشی مناسب، جلیقه و کت‌های کوتاه کمردار، کمربندهای چرمی از کمد شما یک کمد پاییزی می‌سازند.

• باد نکنید لطفا!

یکی از مشکلات اصلی با لباس‌های پاییزه و به خصوص ژاکت این است که شما را چاق‌تر از آنچه هستید نشان می‌دهد و به خصوص در زمانی که لباس جفت و جور بدن بیشتر طرفدار دارد این یک مشکل بزرگ است ولی راه‌حل آن آسان است. به سراغ خرید ژاکت‌هایی بروید که جفت و جور بدن شما بافته شده باشند. از طرف دیگر می‌توانید به جای ژاکت، یک زیرپیراهن که نقش عرق‌گیر را ایفا می‌کند و دو لایه لباس (پیراهن) بپوشید. در این صورت دیگر نیازی به حمل ژاکت در این روزهای پاییز که هوا متغیر است را نخواهید داشت. یک مزیت دیگر ژاکت این است که اگر گرم‌تان شد می‌توانید آن را از تن بیرون بیاورید و به دور کمربان گره بزنید. هوای پاییز نامطمئن است، خیلی اوقات همراه داشتن یک ژاکت مناسب ضروری است.

• خرید پاییزی با کودکان

- جوراب: بهتر است از هر رنگ جوراب، دو جفت بخرید. در این صورت اگر کوچولوی شما یک لنگه از جورابش را گم کرد هنوز سه لنگه دیگر دارد.
- تی‌شرت: خرید چند تی‌شرت برای لباس پاییزه بچه‌ها هم بد نیست چون آنها وقتی به کلاس درس می‌رسند، ژاکت و کت را از تن بیرون می‌آورند. در این شرایط لباس آستین بلند هم برای هوای پاییزی کلاس شاید گرم باشد و هم سرآستین‌های آن در اثر تماس مداوم با میز کتیف می‌شود.
- سوئیت‌شرت: کاپشن برای لباس پاییزی کودک خیلی زود است. به جای آن چند سوئیت‌شرت رنگی برای روزهای آغاز مدرسه‌اش بخرید.
- کت، بارانی: کت و بارانی دو بالاپوش مشهور پاییزی هستند. داشتن یک بارانی برای هوای ابری پاییز ضروری است.
- دستکش، کلاه و روسری: برای کودک خود به سراغ خرید دستکش‌های گران نروید چون دستش در حال رشد است. پارچه‌های ضدآب بهترین انتخاب برای دستکش هستند. بهتر است دستکش پاییزی از جنس پشم نباشد چون پس از شستن و یا حتی زیر باران خیس شدن، دیر خشک می‌شود.

• ۷ پیشنهاد ایده‌آل

- ۱) می‌توانید یک ژاکت قرمز و یا هر رنگ شاد دیگر که با کمر یا دکمه بزرگی بسته می‌شود را با یک بلوز یقه اسکی سفید بپوشید. زیورآلات رنگ قهوه‌ای مانند آنهایی که از چرم ساخته شده‌اند تیپ پاییزی شما را کامل می‌کنند.
- ۲) پیشنهاد شماره دو برای مهمانی‌های زنانه مناسب است. شما می‌توانید یک چکمه نیم ساق را با یک دامن بلند با طرح‌های هندسی و رنگ‌های شاد بپوشید و آن را با یک بلوز آستین بلند ساده و یک گردنبند ظریف کامل کنید. می‌توانید برای اینکه سردتان نشود ساق بپوشید.
- ۳) خوب آقایان اعتراض نکنند. به فکر آنها نیز بوده‌ایم. خوب شما باید برای پاییز امسال یک شلوار جین خاکستری بخرید. در روزهای پاییز دست از سرچین‌های آبی بردارید و شلوار جین خاکستری‌تان را با یک پیراهن یقه اسکی یا یقه گرد ست کنید.
- ۴) چند وقتی است که ژاکت‌های فانتزی زیبا برای دختر خانم‌ها به بازار پاییزه آمده است. شما می‌توانید یکی از این ژاکت‌های کوتاه به رنگ شاد را با یک بلوز نازک به رنگ‌های سفید و بنفش روشن و شلوار جین ست کنید.
- ۵) پوشیدن تونیک‌های پشمی و بافتنی بلند در این فصل غوغا می‌کند. می‌توانید این تونیک‌ها را با یقه اسکی و آستین‌های تا آرنج به همراه ساق بپوشید.

۶) پیشنهاد شماره ۶ ما هم مخصوص آقایان است و آن خرید یک شلوار کتان مشکی است. شلوار کتان مشکی هم بسیار شیک است و هم به شما ظاهری رسمی‌تر می‌بخشد. می‌توانید این شلوار را با بلوز پشمی ست کنید. همچنین این شلوار با ژاکت بی‌آستین بسیار زیبا می‌شود.

(۷) آقایان می‌توانند تیپ لباس پاییزی‌شان را با خرید یک کت مخمل کبریتی، کامل کنند. رنگ‌های شتری، قهوه‌ای و حتی سدری برای پاییز ایده‌آل است. خوبی این کت‌ها این است که هم با شلوار جین ست می‌شوند و هم با شلوار پارچه‌ای.

منبع : پابگاه اطلاع رسانی سلامت ایرانیان

<http://vista.ir/?view=article&id=344916>

رنگها در آرایش

• رنگهای اولیه اصلی

▪ مثل قرمز، زرد و آبی که از این رنگهای اصلی رنگهای دیگر را می‌سازیم.

• رنگهای ثانویه یا فرعی

از ترکیب مساوی دو رنگی اصلی به وجود می‌آیند. مثل:

▪ زرد + آبی = سبز

▪ قرمز + زرد = نارنجی

▪ آبی + قرمز = بنفش

• رنگهای فرعی دیگر

▪ از ترکیب یک اصلی رنگ اصلی و یک رنگ فرعی به طور مساوی به دست می‌آیند. مثل:

▪ آبی + سبز = فیروزه ای

▪ بنفش + قرمز = ارغوانی یا بنفش با ته سایه قرمز

رنگ ها همچنین به انواع سرد و گرم تقسیم میشوند. بعضی رنگها هم با توجه به سایه، تمایل به رنگی دیگر، روشنی و تیرگی، سرد یا گرم خوانده میشوند. در ترکیب رنگ سفید و قرمز، اگر رنگ سفید بیشتر باشد، رنگ صورتی حاصل سرد و اگر قرمز بیشتر باشد رنگ گرم است.

آبی رنگ سرد است و در پوستهای روشن، آبی تیره رنگ پوست را بیشتر نشان میدهد. در حالیکه در پوست تیره، آبی روشن این کار را انجام میدهد. رنگ سبز رنگ سرد است، قرمز رنگ گرم و محبوب بیشتر افراد است و با بیشتر رنگها به راحتی ترکیب میشود.

سیاه رنگ خنثی است و با رنگهای دیگر به سادگی قابل ترکیب است. سفید نیز رنگ خنثی است. خاکستری رنگی سرد و خنثی است که با بسیاری از رنگهای دیگر ترکیب میشود، به خصوص با رنگها گرم مثل زرد، قرمز و نارنجی.

با کمی اطلاعات درباره رنگها میتوانیم رنگهای مناسب برای آرایش را آسانتر انتخاب کنیم. برای انتخاب رنگ فوندیشن و پودر با توجه به رنگ پوست و سایه زیر پوست، کرم پودر مناسب را که به رنگ اصلی پوست شبیه تر است انتخاب میکنیم.

برای ابروها، که رنگ مناسب آنها را خوش فرم تر و پرتر نشان میدهد، نیز رنگ مناسبی برمیگزینیم. برای موهای جوگندمی از مداد ابروی خاکستری و برای موهای قرمز از مداد ابروی قهوه ای روشن استفاده میکنیم. برای افرادی که موهای مشکی و پوست تیره دارند، رنگ مداد ابروی زغالی پیشنهاد میشود.

سایه چشم که برای زیباتر نشان دادن چشمها استفاده میشود در رنگهای متنوعی ساخته میشود.

برای کسانی که چشم کوتاه دارند، رنگ روشن چشم را بزرگتر نشان میدهد. با شناخت کمی درباره رنگها و ترکیب آنها میتوانیم با کمی دقت، رنگ متناسب با چشم را انتخاب نماییم که حتما با مدل و رنگ لباس هماهنگی داشته باشد.

در مورد رژ لب، خانم هایی که پوست روشن دارند، رژ لب تیره را برای آرایش خود کمی زیاد میدانند و رنگهای شفاف و روشن را ترجیح میدهند و خانمهایی که پوست تیره دارند آسانتر طرف رنگهای شاد و تند میروند. البته با توجه به مد، فصل و رنگ لباس، اگر لازم باشد میتوانیم رنگ دلخواه را با ترکیب چند رنگ به دست بیاوریم. خانمهایی که موهای بلوند، سفید و خاکستری دارند میتوانند از رژ لبهای صورتی روشن، قرمز روشن و نارنجی کم رنگ استفاده کنند. برای موهای قرمز، رژ لب هلویی، صورتی، قرمز روشن و شفاف توصیه میشود. خانمهایی که موهای مسی و شرابی دارند میتوانند رنگهای فوق را به صورت تیره تر استفاده کنند. برای موهای قهوه ای روشن و متوسط رژ لب صورتی، قرمز مرجانی، قرمز شرابی، قهوه ای روشن و رنگهای در این ردیف و برای موهای قهوه ای تیره و مشکی، رنگهای فوق در طیفهای تیره تر مناسب هستند.

برگرفته از کتاب:

آرایش راز زیبایی و جوانی

تالیف:

پریچهر فتحی

منبع : سایت عزیز جون

<http://vista.ir/?view=article&id=91934>

 vista.ir
Online Classified Service

رنگها و انتخاب رنگ مناسب برای پوست

معمولا رنگ پوست را در آرایش به رنگهای روشن، پریده، متوسط و تیره طبقه بندی میکنیم و با توجه به آن رنگهای مناسب را برای آرایش در نظر میگیریم، البته با در نظر گرفتن هماهنگی با رنگ چشم و مو.

رنگ پوست معمولا به رنگهای زیر طبقه بندی میشود:

- پوست سفید: پوستی است بدون ماده رنگی. این نوع پوست بسیار سفید و شیری رنگ است و رگهای زیر آن قابل رویت هستند. موها سفید و بیرنگ هستند و عنبیه چشم معمولا صورتی یا آبی و حدقه چشم قرمز پررنگ است که البته این نوع پوست بسیار نادر است.
- پوست روشن: پوستی است که کمی صورتی به نظر میرسد. اشخاص صاحب این نوع پوست معمولا بلند قد با موهای بلند هستند و بیشتر در کشورهای شمال غربی اروپا زندگی میکنند.
- پوست طلایی: این نوع پوستها اگر روشن باشند زرد و اگر کمی تیره باشند، ته رنگ طلایی دارند. دارنده این نوع پوستها را معمولا زردپوست

میخوانیم که این امر همیشه درست نیست. بیشتر مردم پوست زرد با ته رنگ طلایی دارند.

- پوست خرمایی (گندمی): گاهی افرادی را میبینیم که میتوانیم بگوئیم رنگ پوستشان خرمایی است. این پوست میتواند قهوه ای روشن یا تیره

باشد با ته رنگ زرد یا قرمز.

▪ پوست آبنوسی: آبنوس نام چوبی است که تقریباً سیاه استولی نه خیلی سیاه. انواع پوتهای بسیار تیره مثلاً زیتونی تیره، زرد و قهوه ای را در این رده قرار میدهیم.

▪ پوست زیتونی: این رنگ پوست را بیشتر شبیه رنگ زیتون میدانند و معمولاً رنگی است زرد مایل به سبز با ترکیبی از قهوه ای و افرادی با رنگ پوست معمولاً موهای تیره دارند. با توجه به رنگ پوستهای مختلف باید کمی هم ترکیب رنگ را بدانیم تا انتخاب رنگ مواد آرایش برایمان ساده تر باشد.

رنگهاریهای اولیه اصلی مثل قرمز، زرد و آبی که از این رنگهای اصلی رنگهای دیگر را میسازیم. رنگهای ثانویه یا فرعی از ترکیب مساوی دو رنگی اصلی به وجود می آیند. مثل: زرد + آبی = سبز قرمز + زرد = نارنجی آبی + قرمز = بنفش.

رنگهای فرعی دیگر از ترکیب یک اصلی رنگ اصلی و یک رنگ فرعی به طور مساوی به دست می آیند. مثل: آبی + سبز = فیروزه ای بنفش + قرمز = ارغوانی یا بنفش با ته سایه قرمز.

رنگ ها همچنین به انواع سرد و گرم تقسیم میشوند. بعضی رنگها هم با توجه به سایه، تمایل به رنگی دیگر، روشنی و تیرگی، سرد یا گرم خوانده میشوند. در ترکیب رنگ سفید و قرمز، اگر رنگ سفید بیشتر باشد، رنگ صورتی حاصل سرد و اگر قرمز بیشتر باشد رنگ گرم است. آبی رنگ سرد است و در پوستهای روشن، آبی تیره رنگ پوست را بیشتر نشان میدهد. در حالیکه در پوست تیره، آبی روشن این کار را انجام میدهد. رنگ سبز رنگ سرد است، قرمز رنگ گرم و محبوب بیشت افراد است و با بیشتر رنگها به راحتی ترکیب میشود. سیاه رنگ خنثی است و با رنگهای دیگر به سادگی قابل ترکیب است.

سفید نیز رنگ خنثی است. خاکستری رنگی سرد و خنثی است که با بسیاری از رنگهای دیگر ترکیب میشود، به خصوص با رنگها گرم مثل زرد، قرمز و نارنجی. با کمی اطلاعات درباره رنگها میتوانیم رنگهای مناسب برای آرایش را آسانتر انتخاب کنیم. برای انتخاب رنگ فوندیشن و پودر با توجه به رنگ پوست و سایه زیر پوست، کرم پودر مناسب را که به رنگ اصلی پوست شبیه تر است انتخاب میکنیم. برای ابروها، که رنگ مناسب آنها را خوش فرم تر و پرتر نشان میدهد، نیز رنگ مناسبی برمیگزینیم. برای موهای جوگندمی از مداد ابروی خاکستری و برای موهای قرمز از مداد ابروی قهوه ای روشن استفاده میکنیم. برای افرادی که موهای مشکی و پوست تیره دارند، رنگ مداد ابروی زغالی پیشنهاد میشود. سایه چشم که برای زیباتر نشان دادن چشمها استفاده میشود در رنگهای متنوعی ساخته میشود.

برای کسانی که چشم کوتاه دارند، رنگ روشن چشم را بزرگتر نشان میدهد. با شناخت کمی درباره رنگها و ترکیب آنها میتوانیم با کمی دقت، رنگ متناسب با چشم را انتخاب نماییم که حتماً با مدل و رنگ لباس هماهنگی داشته باشد. در مورد رژ لب، خانم هایی که پوست روشن دارند، رژ لب تیره را برای آرایش خود کمی زیاد میدانند و رنگهای شفاف و روشن را ترجیح میدهند و خانمهایی که پوست تیره دارند آسانتر طرف رنگهای شاد و تند میروند.

البته با توجه به مد، فصل و رنگ لباس، اگر لازم باشد میتوانیم رنگ دلخواه را با ترکیب چند رنگ به دست بیاوریم. خانمهایی که موهای بلوند، سفید و خاکستری دارند میتوانند از رژ لبهای صورتی روشن، قرمز روشن و نارنجی کم رنگ استفاده کنند. برای موهای قرمز، رژ لب هلویی، صورتی، قرمز روشن و شفاف توصیه میشود. خانمهایی که موهای مسی و شرابی دارند میتوانند رنگهای فوق را به صورت تیره تر استفاده کنند. برای موهای قهوه ای روشن و متوسط رژ لب صورتی، قرمز مرجانی، قرمز شرابی، قهوه ای روشن و رنگهای در این ردیف و برای موهای قهوه ای تیره و مشکی، رنگهای فوق در طیفهای تیره تر مناسب هستند.

از کتاب آرایش راز زیبایی و جوانی

تالیف: پریچهر فتحی

منبع : اطلاعات دارویی و پزشکی

<http://vista.ir/?view=article&id=81203>

رنگ‌های متنوع مردانه

خیر؛ مثل این‌که شما آقای محترم به خرجتان نمی‌رود که لباس پوشیدنتان ممکن است ایراداتی داشته باشد. باور کنید کت و شلوار مصیبتی نیست که قرار باشد از شنبه تا پنجشنبه مجبور به تحملش باشید. در این مورد شما عقل کل نیستید. بهتر است یاد بگیرید که پوشیدن کت و شلوار، برای خودش آدابی دارد. حتی اگر یک عمر است که کت و شلوار به تن می‌کنید، بهتر است این ریزه‌کاری‌ها را هم بدانید. باشد! همه می‌دانند شما به اندازه کافی خوش‌تیپ هستید. اما برای تأیید هم که شده توصیه‌های ما را بخوانید!

▪ مدل من

- در صورتی‌که پائین‌تنه شما بزرگ است، بی‌خیال کت‌هائی شوید که در پشت چاک دارند. کت‌های بدون چاک یا دارای چاک‌هائی از پهلوی، جایگزین بهتری هستند.

- مردان قد بلند بهتر است کت و شلوارهائی با خطوط عمودی نباشند.
- آقایان لاغر می‌توانند کت و شلوارهائی بپوشند که اپل دارد تا کمی چهارشانه‌تر به نظر برسند.
- مردان چاق نباید دکمه پیراهن زیر کت و شلوار را تا بالا کیپ ببندند. به این ترتیب گردنشان چاق‌تر از آنچه هست نشان می‌دهد.

- مردان چاق باید مراقب باشند که شلوارشان به هیچ عنوان، تنگ نباشد. رهائی، معجزه‌ای است برای آنها.

- مردان شکم بزرگ، زیر کت و شلوارشان، جلیقه نباشند. زیرا شکمشان را بزرگ‌تر نشان می‌دهد.

- قدبلندها بهتر است سر تا پا یک رنگ نباشند. مثل بچه مدرسه‌ای‌ها می‌شوند.

▪ انتخاب من

- اگر زیاد اهل خریدن کت و شلوار نیستید، بهتر است هنگام خرید، رنگ‌ها و دوخت‌های ساده را انتخاب کنید.

- کت و شلوار باید دوختی متناسب با اندامتان داشته باشد. در این مورد، خیاط خوب، قاضی خوبی هم خواهد بود.

- برای انتخاب خیاط اگر به شانشان متکی باشید، مرتکب خطای بزرگی شده‌اید، بهتر است از کیفیت کار او مطمئن باشید.

- یک خیاط حرفه‌ای الگوی ویژه شما را طراحی خواهد کرد. کت و شلوارهائی که دوخت کارخانه‌ای دارند، لزوماً برشی متناسب با اندازه شما ندارد.

- در مواردی که کت و شلوار با نبوغ خیاط دوخته شده باشد، این شما هستید که بر حسب سلیقه شخصی خود، چند و چونش را انتخاب می‌کنید.

▪ پیراهن من

- بقیه پیراهن حداقل باید ۲ سانتی‌متر بالاتر از کت قرار گیرد. در غیر این‌صورت وقتی می‌نشینید، پیراهن شما زیر یقه کت قرار می‌گیرد که قشنگ نیست.

- پادتان باشد، آستین پیراهن وقتی اندازه است که سر آستین، تنها ۲ سانتی‌متر از سر آستین کت بیرون بزند.

- قبل از پوشیدن کت، آستین‌های پیراهن را پائین بزنید. در غیر این‌صورت به نظر می‌رسد پیراهن آستین کوتاه به تن دارید.

- افراد باهوش برای زیر کت، به دنبال پیراهن‌هائی می‌روند که اطراف آن درز داشته باشد. نازکی درز، کیفیت پارچه را نشان می‌دهد.

- اگر یکی از پیراهن‌هایتان خیلی برایتان مهم است، بهتر است به خیاط بدهید تا یقه بیرونی را برگرداند تا عمرش دو برابر شود.

- پیراهنتان را تا وقتی نمناک است، اتو کنید.

- هیچ‌کس علاقه ندارد بداند شما زیر پیراهنتان چه پوشیده‌اید. پس به هیچ عنوان نباید تی‌شرتتان از زیر یقه پیدا باشد.

- در آداب معاشرت انگلیسی، بستن کامل دکمه‌ها نشانه‌ای از حیا و تشخص است، ولی طبق مد ایتالیایی باز گذاشتن دکمه یقه، عمل زیرکانه‌ای برای جلب توجه دیگران به کیفیت پیراهن است.

- بهتر است پیراهن‌هایی را انتخاب کنید که دکمه صدفی داشته باشد نه پلاستیکی.

- قبل از این‌که برای اولین بار پیراهن خود را به تن کنید، حداقل یک بار آن را بشوئید. این باعث می‌شود بقایای مواد شیمیایی موجود در آن از بین برود و برای پوشیدن نرم‌تر شود.

- دکمه پیراهن‌های ماشین دوخت را یک بار دیگر محکم بدوزید تا با چند بار شستن شل نشوند.

▪ رنگ من

- رنگ خاکستری روشن برای مراسم بعدازظهر و بعد از غروب آفتاب که سایه‌های تیره‌تری دارند، مناسب نیست. بهتر است از رنگ خاکستری زغالی یا سرمه‌ای استفاده کنید.

- خاکستری تیره یا سورمه‌ای، رنگ‌های خیلی رسمی هستند. در حالی‌که رنگ‌هایی مثل بژ، قهوه‌ای و شتری غیررسمی‌ترند.

- کت و شلوارهای رنگ روشن برای درشت‌ها و چاق‌ها مناسب نیستند چون هیکلشان را اغراق‌آمیزتر نشان می‌دهد.

- رنگ پیراهن برای زیر کت، سفید است ولی از آنجا که این رنگ برای همه مناسب نیست، آبی روشن جایگزین خوبی است که به اکثر صورت‌ها می‌آید.

- رنگ‌های تیره و کبود از قدرتمندترین رنگ‌ها برای فعالیت‌های تجاری و روابط کاری هستند. پس کت و شلوارهای کاری‌تان را از این رنگ‌ها انتخاب کنید.

▪ ریزه‌کاری‌های من

- کت و شلوار با پارچه‌های خطدار و راه‌راه، مطلوب‌ترین پوشش برای محیط کار است. می‌دانید چرا؟ چون خطوط روی پارچه به خطوط روی برگه‌های سهام شباهت دارد. بورس، یکی از اولین محیط‌هایی بود که پوشیدن کت و شلوار در آن خیلی رواج داشت.

- برای شست‌وشوی کت و شلوارتان به یک خشک‌شوئی قابل اعتماد مراجعه کنید. از ما گفتن بود.

- کت و شلوارهای جلیقه‌دار را با پارچه‌های نازک‌تر انتخاب کنید اگر نه از گرما می‌پزید.

- اگر مجبورید از اول تا آخر هفته کت به تن کنید، باید کم‌دندان دو دست کت آویزان کنید تا بعد از هر روز پوشیدن، هر کدام یک روز استراحت کند.

- کت و شلوارهای نخی یا کتان برای تابستان خیلی مناسبند. ولی یک مشکل کوچک دارند؛ خیلی زود چروک می‌شوند. پیشنهاد ما استفاده از پارچه‌های پشمی خیلی سبک است که به این راحتی‌ها چروک نمی‌شوند.

- هنگام سفارش کت پائیزه یا زمستانه دقت کنید که بدون آستر یا تک‌آستر باشد. این موضوع باعث می‌شود در محیط‌های بسته، احساس گرمای کمتری کنید.

- پوشیدن لباس مناسب فصل به این معنا نیست که برای زمستان از لباس خیلی ضخیم و سنگین استفاده کنید. یک دست فلانل پشمی برای این فصل خیلی مناسب است.

▪ نکاتی که باید بدانید

- کت و شلوارتان را روی چوب لباسی‌هایی آویزان کنید که لبه پهن دارند تا از سرشانه آسیب نبینند.

- هنگامی که کت و شلوارتان را به خشک‌شوئی می‌دهید، بهتر است دور دکمه‌ها را آلومینیوم بکشید تا هنگام شست‌وشو خراب یا کنده نشوند.

- هیچ‌وقت تلاش نکنید که کت و شلوار را خودتان در خانه بشوئید. مطمئن باشید که خراب می‌شود.

- بهتر است شلوارتان همیشه خط اتو داشته باشد تا ظاهرتان رسمی‌تر به نظر برسد

منبع : مجله زندگی ایده آل

<http://vista.ir/?view=article&id=339747>

روش آرایش ابروها

• ابروها :

اولین گام برای آرایش توجه به ابروان است. ابروان نقش قاب را برای چشم بازی میکنند، یک تصویر زیبا در قاب زیبا و مناسب جلوه بیشتری پیدا میکند. ابروان کمک میکنند که چشمها و صورت قشنگی واقعی خودشان را بیشتر نشان دهند، البته در صورتی که مرتب و فرم گرفته باشند.

باید بیشتر سعی کنیم که ابروها را تا حد امکان طبیعی نگهداریم. بعضی ابروها فقط نیاز به برداشتن چند تار مو بعضی با تغییر دادن فرم، کامل میشوند. البته موقع برداشتن ابرو باید توجه داشت که موها یکی یکی و در جهت رشد مو برداشته شوند. برای برداشتن ابرو حتما لازم است چند نکته رعایت شود.

باید توجه داشته باشیم که چگونه فرم ابروان را پیدا کنیم. مداد را در امتداد بینی تا گوشه داخلی چشم میگذاریم، به این ترتیب خط شروع ابرو مشخص میشود. موهای بین دو ابرو را باید برداشت. مداد را کنار بینی

میگذاریم به طوریکه امتداد آن از وسط مردمک چشم بگذرد، و یا به طور عمودی روی صورت قرار میدهیم تا از کنار لبه خارجی چشم عبور کند. حال محل بالاترین نقطه ابرو را مشخص میکنیم. مداد را کنار بینی، در مسیری که از گوشه خارجی چشم عبور میکند قرار میدهیم تا نقطه انتهایی ابرو را مشخص کنیم.

ابروی خوش فرم به زیبایی و جذابیت صورت میفزاید تا حدی که حتی با حرکت ابرو و چشم میتوانیم احساس خودمان را نیز ابراز کنیم. وقتی ابروها باریک و بالا هستند به صورت حالتی میدهند که بیننده را بیشتر متوجه ابروها میکند تا سایر اعضای صورت.

ابروهایی که فاصله بین آنها زیاد باشد و گوشه خارجی ابرو کمی رو به پایین باشد نگاهی خالی و بیتفاوت به چشم میدهد.

ابروهای پهن و نزدیک به هم چهره را اخم آلود و ترشرو نشان میدهد.

فاصله طبیعی بین دو چشم در ابروهای طبیعی برابر است با پهنای یک چشم.

در چشم های نزدیک به هم باید فاصله ابروها را به اندازه پهنای یک چشم بگیریم و اشکالی ندارد که مداد اندازه گیری کمی در گوشه داخلی چشم به طرف چشم قرار بگیرد.

برای چشم های دور از هم نیز فاصله دو ابرو را به اندازه یک چشم فرض میکنیم و مداد را جهت اندازه گیری کمی داخل تر قرار میدهیم، البته در گوشه خارجی چشم.

در بعضی افراد ابروها رو به پایین رشد میکنند که حتما باید آنها را با قیچی کوچک مخصوص ابرو و مژه کوتاه کنیم و جالب است که در این نوع ابروها حتی مژه ها هم مسیر رشدشان به طرف پایین است و مستقیم همه آنها را میتوانیم به وسیله فر مژه تاب بدهیم.

• برداشتن ابروها با موجین:

هنگام برداشتن ابروها به وسیله موجین بهتر است که

۱- ابروها را به وسیله کمی روغن با شیر پاک کن نرم کنیم.

۲- پوست را محکم بگیریم.

۳- موها را یکی یکی در مسیر رشد مو در بیاوریم.

۴- بعد از برداشتن موها، کمپرس آب سرد روی آن گذاشته و کمی ضدعفونی کننده برای جلوگیری از تورم روی آنها بمالیم.

برای فرم دادن به ابرو میتوانیم از مداد ابرو و پودر ابرو استفاده کنیم. قبل از استفاده از مداد ابرو باید حتما آن را با مدادتراش مخصوص مدادهای آرایش بتراشیم.

مدادهای آرایشی ابرو معمولا به رنگهای قهوه ای روشن، متوسط، تیره، زغالی، سیاه و جگری تیره هستند.

بهتر است که رنگ مداد مورد استفاده یک درجه روشن تر از ابروی اصلی انتخاب شود. برای ابروهای بسیار روشن (بلوند) رنگ مداد کمی تیره تر توصیه میشود.

قبل از مصرف مداد حتما ابروها را به طرف بالا و گوشه ابرو را به طرفین، در مسیر رشد موها برس کنیم و سپس با مداد نوک تیز خط نازک میکشیم و آرام آرام خط را پهنتر کرده و فرم میدهیم.

میتوانیم از پودر استفاده و با برس ابرو از گوشه داخل ابرو شروع، به طرف وسط ابرو و سپس به سمت گوشه خارجی ادامه داده و سپس با یک برس تمیز پودرهای اضافی را تمیز نموده و حالت طبیعی به ابروها دهیم.

منبع : سایت شهر ارومیه

<http://vista.ir/?view=article&id=12772>

روش استفاده از کرم پودر

مقداری از کرم پودر نرم را روی سطح صافی مانند یک دستمال یا یک آینه ریخته و به آرامی با یک برس نرم به پوست بمالید.

به این ترتیب میتوان به صورت یکسان و درست از آن استفاده نمود و میزان آن را کنترل کرد. (یا) کرم پودر را روی اسفنج کمی می ریزید و روی تمام صورت پخش می کنیم تا کاملا یکدست شود بعد پشت آن حتما پودر بیرنگ را با براش یا اسپانچ مخصوص پودر روی تمام صورت استفاده کنید. این باعث میشود که آرایش دیرتر ترک خورده یا عرق کند مخصوصا پشت چشمها.

با آرایش ترمیمی و استفاده از رنگهای تیره و روشن فوندیشن و یا پودر میتوانیم ایرادهای اعضای صورت را تا حد امکان بپوشانیم. میتوانیم با رنگهای تیره این اعضا را کوچکتر و با رنگهای روشن آنها را بزرگتر نشان دهیم. اگر در این کار دقت نکیم، این لکه های تیره و روشن نه تنها زیبا نخواهند بود، بلکه چهره را زشت نیز خواهند کرد.

در آرایش ترمیمی بیشتر از پودر استفاده میشود تا از کرم و مایع، زیرا پودر

به راحتی روی فوندیشن پخش میشود. آرایش ترمیمی بر اثر تکرار بهتر میشود چون تکرار این آرایش باعث میشود که متوجه شویم که چگونه باید اعضای صورت را با استفاده از رنگهای متضاد کامل نشان دهیم. به طور مثال

برای بینی پهن، کنار بینی را کمی تیره تر میکنیم و روی بینی را پودر میزنیم.

درمورد بینیهای بلند، نوک بینی را تیره تر میکنیم و در بینی های کج، رنگ تیره را در کنار بینی و رنگ روشن تر را در وسط بینی به کار میبریم. برای پوشاندن جای زخم و یا جوش، آکنه، لکه های روی پوست و سیاهی دور چشم و خطوط ریز و پهن کنار دهان عمل ترمیمی و تکمیلی را بعد از زدن فوندیشن انجام میدهیم، زیرا فوندیشن را نمیتوانیم روی پودر بزنیم و مانع پاک شدن آن شویم. پودر و یا کرمهای ترمیمی در رنگهای روشن، متوسط و تیره ساخته میشوند.

حلقه سیاه دور چشم را میتوان با استفاده از کرم پودر ترمیمی پوشاند. البته دلایل زیادی برای افتادن حلقه سیاه دور چشم و گود رفتن و پف کردن پلکها وجود دارد، مثل کم خوابی، غذای نامناسب، مصرف مشروبات الکلی، ناراحتی های کلیوی و... که در این صورت باید ابتدا در رفع مشکل اصلی بکوشیم و سپس از آرایش کمک بگیریم.

به هر حال، پلکها و اطراف چشم را تا زمانی که تیره و گود رفته هستند روشنتر میکنیم و یا در حالتی که پف کرده اند برای پوشاندن این پف، روی آن را با پودر تیره تر و اطراف آن را با پودر روشن میپوشانیم و به دقت پودر را پخش میکنیم. از پودر تیره برای کوچکتر نشان دادن بینی بزرگ و یا کج، غیب، آرواره پهن و برجسته، پلکهای سنگین، چانه برجسته و پیشانی جلو آمده استفاده میکنیم.

از پودر روشن برای بزرگتر نشان دادن بینی کوتاه، چشمان گود رفته کوچک، صورت باریک و بلند، چانه عقب رفته، گردن باریک و بلند و پوشاندن حلقه سیاه دور چشم استفاده میکنیم. برپا برجسته تر نشان دادن گونه ها، یک خط فرضی از گوشه دهان به وسط گوش و یک خط دیگر به صورت عمودی، از گوشه خارجی چشم به طرف چانه میکشیم. فوندیشن تیره را بعد از خط عمودی روی این خط فرضی به طور افقی میزنیم. زخمهای کوچک، خال و لکه سیاه را با فوندیشن میتوانیم بپوشانیم که بهتر است با انگشت فوندیشن را کاملاً پخش کنیم تا خط فاصله ای ایجاد نشود و صورت دو رنگ نشان ندهد.

برای پوشاندن لکه های بزرگ و خال یا لکه مولودی (اصطلاحاً همان ماه گرفتگی) مسلماً وقت بیشتری باید صرف کنیم و با صبر و حوصله به قدر کافی کار کنیم. بعد از زدن فوندیشن، مواد پوشاننده را روی لکه می مالیم و مجدداً لایه نازکی از فوندیشن را روی آن میزنیم و سپس تمام صورت را به طور یکنواخت پودر میزنیم. باید توجه داشته باشیم که استفاده از فوندیشن خیلی زیاد و ضخیم، بدون پخش کردن صحیح مشکل صورت را بدتر از آنچه که هست نشان میدهید.

• نکته

برای جلوگیری از ورود کرم پودر به چشم، یک لایه از دو لایه دستمال کاغذی را روی چشم گرفته و سپس کرم پودر را استفاده نمایید.

منبع : بیرتک

<http://vista.ir/?view=article&id=97583>

 vista.ir
Online Classified Service

روشهای انتخاب کمر بند و استفاده از آن

با اینکه ممکن است جزء کوچکی از ست لباس به نظر آید، اما تناسب و زیبایی کمر بند، نقش بسیار مهمی در لباس پوشیدن مردها ایفا می کند.

پیچیدگی طریقه ی استفاده از کمربند باعث می شود که اکثر آقایون به طرز نادرستی آن را به شلوار ببندند. پس اگر می خواهید با انتخاب و استفاده صحیح از کمربند، جلوه و شکوه بیشتری به لباسهایتان دهید و خوش تیپ تر به نظر آیید، با ما در این مقاله همراهی کنید.

• انواع کمربند

به طور کلی دو نوع کمربند داریم: نوع معمولی و نوع رسمی. با یک حساب

سرانگشتی می توانید این دو نوع کمربند را از هم تشخیص دهید.

اگر کمربند به پهنای انگشت شستتان بود، معلوم می شود که کمربند مخصوص لباسهای رسمی است. هر کمربندی که از این اندازه پهنتر باشد نوع معمولی است و به درد لباسهای رسمی و فرمال نمی خورد. اگر نتوانستید با کمک این راهنمایی کمربندها را به خوبی از هم تشخیص دهید، باید بدانید که از ظاهر کمربند نیز میتوانید پی به نوع آن ببرید. کمربندهای اسپرت معمولاً رنگ هایی براق دارند، درصورتیکه کمربندهای رسمی رنگ و بافت هایی صاف و مات دارند. خوب است که حداقل یکی از هر نوع را در کمد لباسهایتان داشته باشید.

• سه رنگ اصلی

انتخاب رنگ کمربند کاری بسیار ساده است، چون فقط سه رنگ اصلی برای آن وجود دارد: مشکی، قهوه ای و قهوه ای سوخته. خوب است که از هر سه رنگ هم کمربند اسپرت داشته باشید و هم کمربند رسمی، اما اگر در وسعتان نبود، خوب است که کمربند اسپرتتان را به رنگ قهوه ای یا قهوه ای سوخته و کمربند لباسهای رسمی خود را به رنگ مشکی انتخاب کنید.

کمربند رنگ های روشن برای نوجوانان و جوانان بسیار مناسب است اما برای افراد مسن تر زیاد جالب به نظر نمی رسد.

• انواع چرم کمربند

نوبت به جنس کمربند که می رسد، انتخاب آن کمی مشکل می شود.

▪ چرم گوساله:

تقریباً اکثر کمربندهایی که در فروشگاه ها و بوتیک های لباس مردانه دیده می شود، انواع مختلفی از چرم گوساله است. فکر نکنید زیاد بودن آن نشانهنده ی عدم مرغوبیت آنهاست. برعکس چرم گوساله برای کمربند، هم برای کمربندهای صاف و براق رسمی و هم کمربندهای پهن و کلفت اسپرت بسیار عالی و مناسب است.

▪ چرم شترمرغ:

می توان گفت که زیباترین و خوشرنگ ترین چرم کمربند، چرم شترمرغ است. از آنجا که ساخت این نوع کمربند بسیار دشوار است، حداقل چند صد هزار تومان قیمت دارد و هرکسی استطاعت خرید آن را ندارد. بستن چنین کمربندی نشانه ی خوشتیپی و کلاس است.

▪ چرم سوسمار:

می توان گفت این نوع کمربند گرانترین نوع است. قیمت کمربند ساخته شده از چرم سوسمار و همنوعان آن یعنی چرم تمساح و کروکودیل، حداقل تا ۸۰۰ هزار تومان هم می رسد. ظاهر این چرم بسیار زیبا و فریبنده است.

• خرید کمربند

هر کمربند برجسبی دارد که روی آن سایز کمربند نوشته شده. اندازه دور کمرتان را بگیرید، و کمربندی با یک شماره بزرگتر از آن بخرید. مثلاً اگر اندازه دور کمرتان، ۳۳ یا ۳۴ است، اندازه کمربندتان ۳۶-۴۰ خواهد بود.

کمربند همیشه باید بعنوان لوازم فرعی کمر لباستان باشد، نه مهمترین جزء لباستان. پس با اینکه دوست دارید چشم دیگران را با برق کمربند چرم کروکودیل خود خیره کنید، دنبال کمربندهایی نروید که قیمتش از کفش یا حتی خدای نکرده از کت و شلوارتان نیز گرانتر باشد.

پس در نتیجه اگر قیمت کت و شلوارتان حدود ۳۰۰ هزار تومان است، قیمت کمربندتان باید چیزی بین ۲۰ تا ۳۰ هزار تومان باشد نه بیشتر. مارک هایی مثل گوچی یا دیزل معمولاً کمربندهای خوبی با قیمت های مناسب تولید میکنند.

• سِت کردن کمربند با لباس

خوب، پس کمربند کل هفته روی قفسه ی کمربندها در کمدتان بوده و همه ی هفته منتظر بودید که امروز برسد تا آن را بسته و به دوستانتان فخر بفروشید؟ اما صبر کنید! کمربندتان سیاه است، درحالیکه می خواهید کفش های قهوه ای بپوشید. واقعاً فکر نمی کنید که سِت مضحکی از کار

درمیاید؟

ساده ترین قانون برای سیت کردن کمر بند با لباس این است که رنگ کمر بند باید همواره با رنگ کفش ها یکی باشد. خیلی ساده است: کفش سیاه براق، یک کمر بند سیاه براق می خواهد، همین!

کمر بندهای عادی و اسپرت، دست شما را در این زمینه بازتر می گذارد. کمر بندتان چه سیاه باشد، چه قهوه ای و چه سوخته، به خوبی با جین و کفش کتانی جور درمیايد، مگر اینکه بخواهید چکمه پاتان کنید چون در این حالت انتخاب کمر بند کمی مشکل می شود.

تقریباً همه ی چکمه ها، بدون توجه به قیمت آن، جزء کفش های اسپرت و عادی به حساب می آیند. اما از آنجا که از چرم ساخته شده اند، باید از قانون لباسهای رسمی برای انتخاب کمر بند استفاده کنید، و رنگ کمر بند باید حتماً با رنگ چکمه ها جور باشد.

حواستان به اندازه ی سگک یا قلاب کمر بند هم باشد. هرچه سگک بزرگتر باشد، کمر بند اسپرت تر است. قلاب های کوچک و صاف مخصوص لباسهای رسمی هستند.

• طریقه ی نگاهداری کمر بند

اگر ۸۰ هزار تومان خرج خرید یک کمر بند کوچی کرده باشید، حتماً کمی دیگر هم خرج می کنید تا کمر بندتان سالم نگاه داشته شود. کمر بندها باید همیشه به صورت عمودی و دور از نور آفتاب آویزان شوند تا چرم آنها خشک و خراب نشود.

اکثر مردها عادت دارند که کمر بندهای خود را روی شلوار نگاه داشته و جداگانه آویزان نمی کنند. اما خوب است بدانید که نگاهداری کمر بند به مدت طولانی در این شرایط، چرم آنرا خم کرده و ظاهر آن را از بین می برد. خوب است که محلی جداگانه برای آویزان کردن کمر بندها در کمد لباستان داشته باشید و اگر نه می توانید آنها را در همان قسمت کراواتها آویزان کنید.

• نیابدها

مغزتان از شنیدن این همه حرف در مورد سگک کمر بند، انواع مختلف کمر بند و انواع چرم آن در حال منفجر شدن است؟ اشکالی ندارد، در اینجا چند نمونه از نیابدهای مربوط به استفاده ی کمر بند را آورده ایم و بعد دیگر بحث را خاتمه می دهیم. پس کمی دیگر هم تحمل کنید!

سگک های بزرگ پر زرق و برق را برای همان کابوی ها نگاه دارید.

کمر بندهای زنجیری فلزی مدل S&M را به همان سال ۱۹۹۸ واگذار کنید.

هیچوقت کمر بند مخصوص لباسهای رسمی را با شلوار جین نپوشید و هیچوقت هم کمر بندهای اسپرت را با کت و شلوار نبندید.

هیچوقت نگذارید دیگران شما را درحالی ببینند که پیرهنتان را در شلواری گذاشته اید که رویش کمر بند نیسته اید.

هیوقت خودتان روی کمر بند سوراخ نزنید. اگر دور کمرتان بزرگتر شده است، یا بروید باشگاه و اضافه وزن را کم کنید و یا یک کمر بند دیگر بخرید که به سایزتان بخورد.

• مراقب کمر بند بستنتان باشید

• یادتان باشد: خرید کمر بند آسان است اما استفاده ی درست و مناسب از آن دشوار. به این دلیل باید کاملاً مراقب باشید تا استفاده ی نامناسب و نادرست از کمر بند، تیپتان را به کلی خراب نکند

منبع : پورتال مردمان

<http://vista.ir/?view=article&id=310638>

 vista.ir
Online Classified Service

ریشه یابی البسه اقوام ایرانی

«پوشاک» یکی از بارزترین سمبل های فرهنگی، مهم ترین و مشخص ترین مظاهر قومی و سریع الانتقال ترین نشانه فرهنگی است که به سرعت تحت تاثیر پدیده های فرهنگ پذیری در بین جوامع گوناگون انسانی قرار می گیرد، تاجائیکه حتی عده ای معتقدند؛ استیلای فرهنگی و سلطه پذیری در وهله اول از طریق انتقال پوشاک صورت می گیرد و می توان با تغییر پوشاک یک جامعه، نوع معیشت و شیوه تولید آن ها را نیز دچار گرگونی نمود و تغییرات و تحولاتی در ساختار زندگی اجتماعی آن جامعه ایجاد کرد. گروه های متفاوت انسانی که در مناطق مختلف ایران زندگی می کنند و هر کدام دارای ویژگی های قومی برجسته ای هستند و تحت عوامل گوناگون، از جمله اکولوژی منطقه، تن پوش ویژه ای به تن دارند که در همان نگاه اول

می تواند قومیت، حوزه زندگی، زبان و سایر مشخصات فرهنگی و حتی مذهب و اشتغالات اصلی زندگی آنان را در ذهن بیننده تداعی کند. شناخته شده ترین این اقوام عبارتند از آذربایجانی، بلوچی، بختیاری، ترکمن ها و قزاق ها، خراسانی ها، قشقایی ها، کردها، گیلانی ها، لرها، مازندرانی ها، جنوبی ها و...، ضمنا همانطور که گفته شده پوشاک در هر منطقه ای زمینه بسیار مناسبی برای تاثیر و تاثر فرهنگی به حساب می آید. مثلا پوشاک زنان جنوب ایران که به پوشاک «بندری» معروف است متأثر از پوشش ساکنان کشورهای همجوار و شیخ نشین های حاشیه خلیج فارس است، زیرا مردم ناحیه جنوب ایران از دیرباز تاکنون ارتباطات دریایی با مردم کشورهای همجوار داشته لذا پوشاک زنان و منطقه تا حد زیادی متأثر از نشانه های فرهنگی اقوام و ملل همجوار است، حتی نشانه هایی از پوشاک زنان هند و پاکستان را نیز در لباس زنان این منطقه می توان مشاهده کرد و بازمانده نشانه ای از ابتکار زنان پرتغالی را برای ممانعت از سوختن صورت و نوک بینی در اثر تابش شدید نور آفتاب در پوشش زنان بندری می توان ملاحظه کرد. اقوام ایرانی در درجه اول به کارایی لباس و اصول اعتقادی خود در پوشش پایبند بوده که آن را مطابق با شرایط آب و هوایی و اقلیمی خود انتخاب می کنند. در این مورد جنس لباس و رنگبندی آن نمایانگر این مسئله می باشد و سپس از هنرها و ذوق های دستی بانوان هر قوم برای تزئین روی لباس ها استفاده می کنند.

این تزئینات شامل رودوزی، سوزن دوزی، پولک دوزی و سایر شیوه های تزئینی می باشد که در هر قوم با نقوش خاص آن منطقه متداول می باشد. لازم به ذکر است که منظور از پوشاک اقوام صرفا لباس های آن ها نمی باشد بلکه این پوشاک شامل کفش، کلاه، سربند، شال، شال کمر، ردا، بالاپوش، جلیقه، لچک، زیورآلات و جواهرات و سایر متعلقات می باشد که در جای خود در ارتباط با هر قومی بررسی می گردد و جالب اینکه با توجه به تنوع اجزا» لباس در تمامی آن ها مسئله راحتی استفاده کردن از آن ها نیز مورد توجه بوده است و مردمان هر ناحیه با توجه به زیاد بودن تکه های لباس در پوشیدن و استفاده کردن آن دچار مشکل نمی شوند. نکته دیگری در مورد «پوشاک» اینکه؛ بسیاری از پژوهشگران و باستان شناسانی که به دنبال راهی برای دستیابی به شناخت فرهنگ و تمدن یک جامعه بوده اند معتقدند؛ شناخت فرهنگ یک جامعه بدون شناخت و بررسی لباس های سنتی اقوام آن امکان پذیر نمی باشد. چراکه با شناخت پوشاک یک قوم می توان شیوه زندگی، شرایط اقلیمی و اعتقادات و آداب و رسوم، گرایش های مذهبی، سیاسی و شرایط اقتصادی یک جامعه را شناخت.

عوامل موثر در شکل گیری

• پوشاک اقوام

▪ مذهب:

اکثریت مردم شهرها، روستاها و عشایر ایران معتقد به دین مبین اسلام بوده و به ارزش آن سخت پای بند هستند بطوری که هر یک از احاد جامعه، کلیه اعمال و رفتارهای فردی و اجتماعی و حتی ظواهر خود از جمله «پوشاک» را با آن موازن هماهنگ می کنند. خط مشی و دستورات اسلام در مورد پوشاک افراد و بخصوص جامعه نسوان کاملا مشخص است و لباس زنان پوشیده و بلند است تا حدی که به پشت پایشان می رسد. پیراهن آنان با دگمه تا یقه بسته می شود. عموما آندسته از زنان ایرانی که در جوامع کوچک و بصورت سنتی زندگی می کنند به جای روسری یا مقنعه از سربند یا لچک برای پوشش موهای سر استفاده می کنند. همچنین لباس ها گشاد و راحت است و از پارچه های ضخیم دوخته می شود. روی پوشاک زنان معمولا زیورها و پیرایه هایی نیز بسته می شود.

▪ شرایط و عوامل طبیعی:

عمده ترین جنبه کاربری پوشاک، علاوه بر بعد مذهبی و پوشششی آن، حفاظت تن در مقابل عوارض آب و هوایی و نیز خطرات و ضربه ها و تماس های ناشی از فعالیت های روزمره است. لذا لباس های سنتی در قالب کاربردی آن ها عمدتاً ساده و بی پیرایه هستند و فقط به جنبه کاربردی آن ها توجه می شود. مثلاً مردم مناطق کوهستانی، از پتاهو استفاده می کنند تا پا را از خطر نیش گزندگان، ضربه سنگ ها، پیچ خوردگی و... مصون سازند یا چوپان ها به این دلیل پستک (نمدین) با خود به کوهستان می برند تا در مقابل باد و باران و برف و سرما و حتی تابش شدید نور خورشید خود را محافظت نمایند. ضمناً جنس و نوع پارچه بکار رفته در پوشاک و حتی تعداد آن ها در هر منطقه ای با شرایط و عوامل طبیعی مطابقت دارد، بطوری که در هر فصلی از سال پوشاک ویژه ای مورد استفاده قرار می گیرد و اساساً بلندی و کوتاهی لباس و رنگ آن ها در ارتباط مستقیم با نوع آب و هوای هر منطقه می باشد. مثلاً شلوار مرد بلوچ بلند و گشاد و به رنگ روشن است تا مانع نفوذ گرمای تابستان به بدن شود. در مناطق کوهستانی نیز که هوا سرد و متغیر است، برای محافظت از سرما از پوشاک پشمی استفاده می کنند اگرچه به مقتضای هر فصل به تعداد پوشاک افزوده و یا کاسته می شود. در کوهستان های سرسبز شمال و مزارع چای زنان غالباً رنگ لباس خود را طوری انتخاب می کنند که تضاد شدیدی با رنگ محیط داشته باشد تا از فاصله دور هم در معرض دید خانواده باشند. همین امر در مورد زنان ساکن کوهستان های خشک نیز صادق است و رنگ پوشاک زنان تضاد شدیدی با رنگ مسلط محیط دارد.

▪ شیوه معیشت فعالیت های غیرزارعی:

معیشت مسلط جامعه دو نوع تاثیر کاربردی روی پوشاک ساکنان هر منطقه دارد. اولاً بیشتر مواد اولیه ای که در پوشاک بومی و سنتی منطقه بکار می رود، از تولیدات محلی تامین می شود، ثانیاً نوع فعالیت مردم، پوشاک های ویژه ای را اقتضا می نماید، لذا معیشت هم در کیفیت پوشاک مردم تاثیر می گذارد و هم در شکل ظاهری و در تعداد قطعات آن موثر واقع می شود. بنابراین مردمی که معیشت مسلط آن ها دامداری است، مواد اولیه و اصلی پوشاک آن ها را پشم تشکیل می دهد. ضمناً گشاد یا چسبان بودن لباس و ضخیم یا نازک بودن آن هم با شیوه معیشت مسلط هر منطقه تناسب دارد. مثلاً دامداران معمولاً جوراب های پشمی ضخیم، شلوار و کلاه پشمی و کفش های محکم پوستی می پوشند. در گذشته نه چندان دور کلیه پوشاک مردم در محل تولید و استفاده می شد به جز آن دسته از افراد که به علت رفت و آمد زیاد به شهر و تاثیرپذیری از فرهنگ شهرنشینی، ترجیحاً بعضی از پوشاک مثل کلاه یا کفش و یا شال را از سایر مناطق تهیه می کردند. کیفیت پوشاک مردان و مواد آن ها غالباً در ارتباط با نوع معیشت و حاصل از آن است، ولی در مورد پوشاک زنان معمولاً چنین نیست و بخشی از درآمد خانواده همیشه صرف خریدن پارچه برای پوشاک زنان می شده است، همین موضوع نیز عاملی ابتدایی برای ایجاد ارتباط بین گروه های قومی منزوی با مراکز اقتصادی و تجاری نزدیک آن بوده است.

▪ منزلت های اجتماعی:

همانگونه که تنوع پوشاک مناطق گوناگون به منزله علامت و نشانه خاص برای معرفی اقوام مختلف است، جنس، رنگ و شکل لباس و زیورها و ضامنه آن هم به پوشنده لباس منزلت اجتماعی ویژه ای می بخشد. زیورآلات زنان در گذشته بجز جنبه های نمایش و زیبایی، دلایل اقتصادی و مالی نیز در پس انداز خانواده داشته است. زن در کلیه گروه های قومی و جوامع انسانی موجود در ایران یکی از محارم است و از یک مصونیت اجتماعی ویژه برخوردار می باشد، لذا در کشمکش های قومی و قبیله ای از هر آسیبی در امان بوده است. بنابراین زیورهای زنان به ویژه در گذشته پشتوانه اقتصادی هر خانواده به حساب می آمد، زیرا همه اموال منقول و غیرمنقول می توانست به تاراج برود، جز زیورآلات که توسط زنان استفاده و حمل می شد و این به خاطر همان احترام و قداستی بود که زنان داشتند، بنابراین مرد خانواده ترجیح می داد که بیشترین پس انداز خود را تبدیل به زیورهای گران قیمت نموده و به زن خود هدیه نماید. در واقع به یک کرشمه دو کار انجام می دهد و علاوه بر جنبه های محکم اقتصادی در کسب وجهه بقیه نقش داشته است. کسب منزلت اجتماعی از طریق پوشاک در بین مردان نیز وجود دارد، ضمن اینکه هر قطعه ای پوشاک ممکن است بیانگر قشر و طبقه و رفاه و تحول خاصی باشد، می تواند بیانگر میزان دانش، سفر، سیاحت و زیارت نیز به حساب آید. حاجی های ترکمن عمامه ای به رنگ زرد می بندند، اشخاص مسن و متقی، عبا بر دوش می اندازند و تشخص خود را به این صورت نمایان می سازند. مداحان حضرت علی(ع) کلاه سبز مخروطی بر سر می گذارند. خوانین شال را زیر چوقای می بندند. یا اینکه کلاه بلند خسروی، مخصوص خوانین می شود و کلاه کوتاه مخروطی به رنگ قهوه ای مخصوص فقیران و کارگران می باشد.

منبع : روزنامه ابتکار

<http://vista.ir/?view=article&id=289909>

ریمل و خط چشم

• ریمل

بگذارید تا دیگران دنیا را در برق چشمان شما کشف کنند. ریمل مکمل هر مدل آرایشی است. مژه ها را حجیم تر و بلند تر کرده و زیبایی خاصی را به چشمان شما هدیه می دهد.

همه خانم ها نباید از یک رنگ ریمل و خط چشم استفاده کنند. رنگ پوست افراد مختلف، متفاوت است به همین دلیل هر شخص باید از میک آپی استفاده کند که با رنگ طبیعی پوست او سازگار باشد. در آرایش چشم چند رنگ و روش متفاوت است که بنا به سلیقه می توانید یکی از آنها را انتخاب کنید:

- آرایش روشن

- مشکی

- قهوه ای

- آرایش ضد آب

ما به شما پیشنهاد می کنیم که حتی اگر در تماس دائمی با آب هم قرار دارید، باز از ریمل های معمولی استفاده کنید؛ زیرا پاک کردن ریمل ضد آب در دسرهای خاص خود را دارد. اگر به دنبال یک ریمل، با دوام نسبتاً خوب می گردید، بهتر است یکی از انواع ریمل های ضد لک (smudgeproof) را انتخاب کنید.

بیشتر خانم ها از ریمل سیاه استفاده می کنند، زیرا تصور می کنند که این رنگ با پوست بیشتر افراد سازگاری دارد و چهره بسیار زیبایی را در آنها ایجاد می کند. خط چشم سیاه برای بیرون رفتن از خانه در شب و بعد از غروب آفتاب مناسب است به ویژه زمانی که در کنار آن از خط چشم مایع هم استفاده کنید.

برای اینکه چشمانتان میک آپ طبیعی تری داشته باشند، سعی کنید از ریمل و خط چشم های قهوه ای سوخته استفاده کنید. این رنگ با موی خانم هایی که قهوه ای روشن، بلوند و بور است تناسب دارد. ریمل مشکی در طول روز اندکی توی ذوق میزند، اما استفاده از آن برای شب فوق العاده است.

اگر رنگ مژه های شما آنقدر روشن است که ریمل های تیره به هیچ وجه با آن هماهنگی ندارند، می توانید از انواع رنگ های روشن استفاده کنید. استفاده صحیح از ریمل ابتدا مژه های شما را بلند و حجیم کرده، و سپس پیچ و تاب خاصی را در آن ایجاد می کند.

• زیبای چشمان خود را دو چندان کنید

ریمل نقطه پایانی هر نوع آرایشی است و استفاده از آن ضروری است زیرا نه تنها مژه ها را بلند و حجیم می کند بلکه چهره ظاهری شما را به طور کلی دگرگون می سازد.

خودتان را با استفاده از ۳ وسیله آرایشی که در زیر به شما معرفی می کنیم از دیگران متمایز کنید:

- ریمل

- خط چشم

- فر مژه

زمان استفاده از ریمل باید در جای خود به طور ساکن ایستاده و تکان نخورید. اگر قادر به آرایش چشم نیستید، باید در هنگام آرایش آینه ای را در نزدیکی صورت خود بگذارید و بعد آرنجتان را بر روی سطح میز قرار دهید تا از هر گونه تکان و جنبش احتمالی پیشگیری شود. این کار در هنگام استفاده از ریمل و خط چشم کمک زیادی به شما خواهد کرد.

اگر می خواهید میک آپ شما کمی شیک تر و زیباتر شود، می توانید از خط چشم های مایع و یا مدادی استفاده کنید.

رنگ های متفاوت خط چشم در بازار وجود دارد که باعث افزایش زیبایی چشم ها میشود. استفاده از رگه های طلایی و سبز باعث می شود تا چشمان شما نافذ تر جلوه کنند.

اما اگر باز هم به این ها راضی نشدید و خواستید چشمان خود را به زیباترین حالت ممکن درآورید، می توانید از فر مژه استفاده کنید. با فر کردن مژه ها چهره شما بازتر شده و قیافه کاملا هشیاری پیدا می کنید.

توجه داشته باشید که باید از فرمژه پیش ریمل استفاده نمود و همچنین هیچ گاه نباید مژه های پلک پایین خود را فر دهید. زیرا بسیار حساس هستند و احتمال ریزش آنها خیلی زیاد است.

• طرز استفاده:

سعی کنید هیچ گاه در ماشین و یا اتوبوس آرایش نکنید. اگر فرچه ریمل ناخودآگاه به داخل چشم شما فرو برود ممکن است آسیب های جبران ناپذیری به قرنیه چشم وارد شود.

ریمل از موادی درست می شود که به راحتی به باکتری و انگل آلوده می شود و قطعا هیچ کدام از ما پذیرای چنین مهمان های ناخوانده ای در چشمان خود نیستیم. اجازه ندهید تا کسی از وسایل آرایش مربوط به چشمان شما استفاده کند زیرا به عنوان مثال هیچ گاه نمی توانید فرچه ریملی را که شخص دیگری از آن استفاده کرده را بشوئید و تمیز کنید.

خوب است تا ریمل خود را ۴ ماه پس از باز شدن به دور بیندازید. اگر متوجه شدید که ریمل در حال خشک شدن است و یا حجم آن بیش از اندازه سنگین شده باز هم نباید از آن استفاده کنید.

می توانید برای مدتی از مارک های مورد علاقه خود استفاده کنید، اما برای تغییر ذائقه هم که شده سعی کنید هر چند وقت یکبار آنها را عوض کنید تا از مزایای نمونه های جدید نیز بهره مند شوید. خوش باشید و از چهره زیبای خود لذت ببرید.

<http://www.rahenarafteh.mihanblog.com/More-۲۱۵۲.ASPX>

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=92574>

 vista.ir
Online Classified Service

زرد را از من بگیر، مشکی را نه

خدا می داند برای این که در مصاحبه بتواند ما را مغلوب و مجذوب کند، چه قدر به کت و شلوارش فکر کرده بود. محمد سلوکی از آن آدمهایی است که دغدغه لباس و پوشش را آنقدر دارد که حالا برای خودش در این زمینه صاحب سبک باشد. او فرمولهائی دارد و براساس آنها خوش تیپی را از بر

است. خوب می‌داند چه چیزی را باید کجا بپوشد و از آن عشق کت و شلوارهایی است که پای رگال لباسش، حتماً زمانی را برای خوب فکر کردن می‌گذارد. خودش این دغدغه و وسواس را به نوعی وابسته به شغلش می‌داند ولی از طرفی می‌داند که همه همکارانش به اندازه او حساس نیستند. محمد سلوکی را هیچ‌وقت با یک کت و شلوار ثابت و تکراری به‌خاطر نخواهید آورد. مرد دقیقی است و تا دلتان بخواهد پیراهن مردانه دارد. خودش که می‌گوید همه‌چیز زیر سر علی لهراسبی است. حالا دیگر چرایش را خدا می‌داند.

• شب‌ها به لباس فردا فکر می‌کنم

من خیلی کت و شلوار ندارم. یک رگال و یک چند دستی هم در کمد اتاقم. من در خودم اخلاق جدیدی کشف کرده‌ام. وقتی یک کت و شلوار نو می‌خرم، تا دو سه ماهی همه‌اش آن را می‌پوشم. انگار ذوقش را دارم. من همیشه قبل از خواب به این فکر می‌کنم که فردا چه لباسی بپوشم. به این فکر می‌کنم که در چه مکان‌هایی قرار است ظاهر شوم و به همین دلیل کت و شلواری را انتخاب می‌کنم که برای همه آن مکان‌ها توجیه‌پذیر باشد. مگر این‌که ببینم به هیچ عنوان نمی‌شود که آن وقت زمانی را میان کارهایم خالی می‌کنم و به خانه می‌روم و لباسم را عوض می‌کنم.

• کت و شلوار خوب؟

به‌نظرم نمی‌توان کلی گفت. برای هرکس کت و شلوار ایده‌آلش فرق دارد. مثلاً لاغر‌ها و قدبلند‌ها نباید راه‌راه بپوشند. کوتاه‌ها و چاق‌ها از چهارخانه پرهیز کنند و مسن‌ها رنگ زیاد روشن را از کمدشان بیرون بگذارند. بستگی به محیط و شخصیت اجتماعی هم دارد. مثلاً یک دیپلمات هیچ وقت کت و شلواری با رنگی روشن نمی‌پوشد. چون اصلاً در روابط دیپلماتیک چنین امری پسندیده نیست. در عوض در مراسم‌های رسمی سینمایی و از این دست، پوشیدن یک کت و شلوار سفید خیلی هم شیک است.

• خوش‌تیپ‌ها کی هستند؟

آدمی که فکر می‌کند به این‌که چه بپوشد، برای چه بپوشد، برای کجا و برای چه ساعتی از روز و چه ماهی از سال می‌پوشد، قاعدتاً تبدیل به آدمی خوش‌تیپ و خوش‌پوش می‌شود. البته باید رنگ و طرح را در حوزه سلیقه‌ای خودش انتخاب کند. فکر کردن به‌نظر مهم‌ترین عنصر در خوش‌تیپ شدن است. همه این‌ها به امکانات و داشته‌های ما هم مربوط می‌شود. بستگی به جمعی هم که در آن وارد می‌شویم، دارد. چون ممکن است من در جمعی با همه تلاشم، آن‌قدر خوش‌تیپ به‌نظر نرسم. حسین پناهی خدابیامرز در سریالی می‌گفت در مورد لباس تنها کسی که لباس می‌پوشد، محق نیست. همه کسانی که او را می‌بینند هم محقند.

• هنوز جوانم

۲۰ ساله بودم، تین‌ایجری لباس می‌پوشیدم، بزرگ‌تر که شدم کم‌کم به کت و شلوار رو آوردم. چون احساس کردم برای این‌که من را بپذیرند و به من اعتماد کنند باید لباسی بپوشم که کمی رسمیت داشته باشد. ابتدا به کت‌های تک با شلوارهای تک رو آوردم. حتی آن‌وقت‌ها کت و شلوار راه‌راه هم می‌پوشیدم که کمتر در فروشگاه‌ها پیدا می‌شد. وقتی بزرگ‌تر شدم، کت و شلوارهایم هم تغییر کردند. با این‌که الان کت و شلوارهای مردانه می‌پوشم ولی پیراهن‌هایی را انتخاب می‌کنم که کمی خاص‌تر باشد. بالاخره هنوز جوانم.

• در دفتر یک تهیه‌کننده

وقتی برای صحبت در مورد اجرای یک برنامه با تهیه‌کننده قرار دارم، ابتدا می‌پرسم چه برنامه‌ای است. با توجه به ژانر برنامه، نوع لباس پوشیدن من برای تأثیر بر تهیه‌کننده فرق دارد. اگر می‌خواهم با تهیه‌کننده یک جنگ شبانه طرف بشوم، کت و شلواری می‌پوشم که کمی متفاوت باشد. در عوض اگر با تهیه‌کننده یک برنامه سیاسی قرار داشته باشم، کت و شلواری کاملاً رسمی می‌پوشم تا از من خوشش بیاید و احساس کند از پس کارش برمی‌آیم.

• در جمع هم‌صنف‌ها

در بین ما مجری‌ها رقابت بر سر لباس خیلی کم وجود دار. البته در کشورهای خارجی به این صورت نیست و در این زمینه تا دلتان بخواهد رقابت هست. ولی من برای حضور در جمع هم‌صنف‌هایم، بهترین کت و شلوارم را انتخاب می‌کنم. چرا؟ چون ناخودآگاه حس رقابت می‌کنم. چون همکار

هستیم و چون مشتری‌هایمان هم یکی هستند. سعی می‌کنیم لباسی بپوشیم که کاملاً متفاوت به نظر برسم.

• رنگ من

بگذارید تکلیفم را روشن کنم. من هیچ‌وقت زرد انتخاب نمی‌کنم. کلاً خوشم نمی‌آید. طوسی یخ هم همین‌طور. هیچ‌وقت حس خوبی به آن ندارم. البته به‌نظرم به بافت پارچه‌ای که تن می‌کنیم هم بستگی دارد. مثلاً من رنگ سدری را برای مخمل خیلی دوست دارم ولی در پارچه‌های دیگر دوست ندارم. رنگ‌هایی مثل مشکی و سفید و قهوه‌ای را هم دوست دارم. به‌نظرم شکل‌اند. کلاً رنگی را می‌پسندم که من از نظر اعتماد به نفس و درخشان بودن و غرور ارضا کند.

• در جمع بزرگان فامیل

همیشه به این جمع فکر کرده‌ام. سعی می‌کنم به این فکر کنم که از زبان آنها شنیده‌ام که چه چیزی را از لباس پوشیدن جوان‌ها نمی‌پسندند. من هم دقیقاً همان را نمی‌پوشم. سعی می‌کنم کت و شلوار را انتخاب کنم که تن خود آنها هم هست. البته با یک پیراهن با یقه‌ای ۲ دکمه و آه‌دار چون به هر حال باید با آنها فرقی داشته باشم. یک شلوار طوسی، یک کت سرمه‌ای و یک پیراهن آبی یقه دو دکمه را به خودم پیشنهاد می‌دهم. شاید هم یک پیراهن چهارخانه ریز آبی و سفید.

• شب خواستگاری و عقدکنان

من در شب خواستگاری‌ام کت و شلوار می‌پوشیدم. یک کت و شلوار سدری، یک پیراهن کشمیر سدری با خطوط استخوانی. یک کفش چرم استخوانی به همراه کمربند استخوانی و یک جوراب سدری. برای کمربندش چهار روز همه‌جا را زیر و رو کردم. خانم هم البته روی همین کت و شلوار نظر داشت. برای مراسم عقدکنان هم کت و شلوار زغالی که کمی براق بود به تن داشتم. کفش و کمربند مشکی با جورابی مشکی. بعدها هر دوی این کت و شلوارها را در برنامه‌های تلویزیونی هم پوشیدم. کت و شلوار دامادی‌ام الان برایم کوچک شده. در اصل من چاق شده‌ام. وقتی چاق می‌شوم بیشتر از این ناراحت می‌شوم که تعدادی از کت و شلوارهایم را از دست می‌دهم.

• در برنامه‌های تلویزیونی

مهم‌ترین جا برای من به لحاظ انتخاب لباس تلویزیون است. زیرا اگر اشتباهی کنم نمی‌توانم توجیه کنم. می‌توانم در یک میهمانی بگویم ببخشید که لباسم مناسب نیست چون از جانی می‌آیم. ولی من به‌عنوان مجری در خانه مردم میهمانم و باید لباسی بپوشم که دوست دارند. دکور خیلی مهم است و در تک برنامه‌ها می‌شود کت و شلوار را با دکور هماهنگ کرد. در برنامه‌های روتین نمی‌توانم یک کت و شلوار تکراری بپوشم. هیچ‌وقت در برنامه‌های تلویزیونی کت و شلوار سفید نمی‌پوشند زیرا تصویر را خراب می‌کند. ما در ایران در برنامه‌های تلویزیونی طراح لباس نداریم. دو مورد وجود داشته که طراح صحنه، همان طراح لباس هم بوده که به‌نظر من نتیجه خوب از آب در نیامده و من باز کار خودم را کرده‌ام.

• فرمول‌های سلوکی

▪ لطفاً آرم سر آستین را حتماً بکنید. این مثل همان مارک آویزان به پشت شلوار است.

▪ یک قاعده انگلیسی می‌گوید یک جنتلمن دکمه پائین کنش را نمی‌بندد. اگر کتتان دو دکمه است دکمه پائین را نبندید و اگر کتتان ۳ دکمه است فقط دکمه وسط را ببندید.

▪ سعی کنید هیچ‌وقت با کت و شلوار جوراب سفید نپوشید مگر این‌که کت و شلوارتان هم سفید باشند.

▪ لطفاً به رنگ جوراب‌ها خیلی توجه کنید که با کت و شلوارتان هماهنگ باشد.

▪ با کت و شلوار تیره، کفش تیره بپوشید و برعکس.

▪ اگر کت و شلوار روشن می‌پوشید، حتماً یک پیراهن تیره‌تر زیرش بپوشید.

▪ کت و شلوار و پیراهن یک‌دست سفید یا مشکی شیک است ولی رنگ‌های دیگر نه.

▪ یقه پیراهن نباید شکسته و سرآستین‌ها نباید خورده شده باشد.

▪ شیک‌پوشی با گران‌پوشی یکی نیست.

▪ اگر گردن بلندی دارید حتماً پیراهن‌هایی را بخرید که یقه‌هایشان حتی با باز گذاشتن دکمه، ایستاده می‌مانند. به‌نظرم خیلی شیک است.

• خوش‌تیپ‌ترین‌ها

من جرج کلونی را خیلی می‌پسندم. هرچند آنها طراح لباس دارند. یک دوست مهندس هم دارم که واقعاً خوش‌پوش است. کمتر مثل‌اش دیده‌ام. اصلاً کار خودش را بلد است.

• لوازم کت و شلوارهایم

تا دلتان بخواهد دکمه سردست دارم. یک جفت دارم که سنگی آبی دارد که برای پیراهن‌هایی که در این تم رنگی هستند، استفاده می‌کنم. مثل همان، یکی هم با سنگ مشکی دارم. کیف دست نمی‌گیرم چون ست کردنش برایم سخت است. درعوض ساعت هم چند تا دارم. گاهی کت و شلوارم را با بند هماهنگ می‌کنم و گاهی با صفحه‌اش.

• خوش‌تیپ‌ترین سلوکی

در یک زمستان یک کت و شلوار و یک پیراهن مشکی به تن کردم. پیراهنم مقداری لخت بود و دکمه بالایش را هم باز گذاشته بودم. روی کتم یک بارانی چرم مشکی بلند پوشیده بودم و یک شال بلند مشکی و سفید و خاکستری هم دور گردنم رها انداخته بودم. خودم که خیلی دوست داشتم.

• کمد مردانه ایده‌آل

- کت و شلوارهایی به رنگ‌های مختلف، سفید، کرم، شکلاتی، قهوه‌ای، طوسی روشن و دو سه تا تیره با تفاوت‌های چشمگیر.
- یک عالمه پیراهن!
- برای هر طیف رنگی کت و شلوارها، یک کفش و کمر بند و جوراب مشخص.
- برای مردهای ۴۰ سال به بالا حتماً جلیقه یقه هفت نازک هم برای زیر کت وجود داشته باشد.

• عادت شیرین من و علی لهراسبی

من و علی لهراسبی در دوره‌ای هر وقت بیکار می‌شدیم، می‌رفتیم و کت و شلوار و مخصوصاً پیراهن مردانه می‌خریدیم. این دیگر تبدیل به یک عادت شده بود. اگر علی برای فعالیت‌های کاری‌اش سفری داشت، ۴۸ ساعت وقت می‌گذاشتیم و به این فکر می‌کردیم که علی چه پیراهنی باید برای خودش بخرد و من چه رنگی کم دارم و ... به مارک اهمیت می‌دادیم اما بعد از سرمان افتاد و به خوشگل بودن فکر می‌کردیم.

• از زبان علی لهراسبی درباره محمد سلوکی و لباس پوشیدن

رفیق خوش‌تیپ من

نمی‌دانم چرا این‌قدر زود به زود دلم برای محمد تنگ می‌شود. شاید به این دلیل باشد که دوره‌ای من و محمد همه‌اش در حال خرید لباس بودیم. یک وسواس دوست‌داشتنی. برای خرید به همه مراکز خرید معروف تهران سرک می‌کشیدیم. سایزهایمان شبیه هم بود و از طرفی می‌دانستیم که چه رنگ و طرح و مدلی به هر کدامان می‌آید. من عشق کت و شلوار نیستم ولی چون یک لباس رسمی است، پا به پای محمد خرید می‌کردم. ما برای خرید کت و شلوار و پیراهن مردانه پایه هم‌دیگر بوده‌ایم. وقتی قرار بود به مسافرتی بروم، با محمد فکر می‌کردیم و لیست خرید تهیه می‌کردیم. می‌دانستم خیلی دوست دارد. برای همین چندتایی کت و شلوار هم برایش سوغات آورده‌ام. رفیقم خوش‌تیپ است.

منبع : مجله زندگی ایده آل

<http://vista.ir/?view=article&id=339769>

 vista.ir
Online Classified Service

زنان و مردان چگونه درباره زیبایی قضاوت می‌کنند؟

می‌گویند کسانی که جذاب‌ترند، معمولاً درآمد بیشتری نسبت به دیگران دارند. می‌گویند افرادی که زیباترند، با کسانی که مانند خودشان زیبا هستند، معاشرت می‌کنند یا کسانی که زیبا هستند، دوست دارند

همسری پیدا کنند که زیبایی ظاهری کمتری نسبت به خودشان داشته باشد و... از این حرف‌ها شما هم احتمالاً زیاد شنیده‌اید. شاید نظر شما هم همین باشد ولی کدام چهره از نظر همه جذاب است؟ زیبایی از آمریکا تا کانادا تا چین و استرالیا تفاوت می‌کند؟

اگر از شما بخواهند به ژاپن سفر کنید و از میان چهره‌هایی با چشمان بادامی بگویید کدام‌ها زیباترند، به‌طور دقیق روی همان چهره‌هایی دست

می‌گذارید که خود ژاپنی‌ها و حتی سایر مردم کره زمین آنها را زیبا می‌دانند. این را محققانی می‌گویند که اعتقاد دارند چهره‌ای زیبا و جذاب از نظر همه افراد زیبا و جذاب است.

محققان افرادی را از سنین متفاوت و فرهنگ‌ها و نژادهای گوناگون انتخاب کردند و از آنها خواستند درباره زیبایی ظاهری تصاویر صورت زنان و مردانی قضاوت کنند و رای بدهند که کدامیک زیبا هستند و کدامیک زیبا نیستند. جالب اینجا بود که محققان متوجه شدند که صورت‌هایی را که چینی‌ها زیبا می‌دانند، اروپاییان هم زیبا می‌دانند.

حتی نوزادان سه ماهه نیز قادرند نسبت به صورت‌هایی که بزرگسالان آنها را زیبا می‌دانند، عکس‌العمل مثبت نشان دهند و این احساس خود را با خنده و روی خوش به آن فرد نشان می‌دهند.

محققان می‌گویند بخشی از مغز که در پشت سر و درست بالای نخاع واقع شده است، محل قضاوت مغز ما درباره زیبایی چهره افراد است. این منطقه از مغز که فوزی‌فرم نامیده می‌شود، همان منطقه‌ای است که ما تصاویر اعضای خانواده، دوستان و افرادی را که می‌شناسیم در آن ذخیره می‌کنیم و هنگام دیدن‌شان آنها را می‌شناسیم. محققان می‌گویند هنگامی که این بخش از مغز آسیب ببیند، فرد قادر نخواهد بود افراد را به یاد بیاورد و بشناسد.

• قرینگی؛ رکن نخست زیبایی

چهره‌هایی که میان اجزای آن قرینگی وجود دارد از نظر ما زیباترند. قرینگی صورت هر کسی به ژنتیک او و رشد مناسب و سالم فک و صورت وی بستگی دارد. ولی در صورت همه کسانی که هر روز آنها را در کوچه و خیابان و محل کار می‌بینیم حتی آنهایی که از نظر ما بسیار جذاب‌اند، اندکی ناقصی وجود دارد. اگر از یک صورت عکسی تهیه کنید و به وسیله فتوشاپ آن عکس را نصف کنید و تلاش کنید با استفاده از عکس یک نیمه صورت، نیمه دیگر را ترسیم کنید، مشاهده خواهید کرد که عکس حاضر با صورت طبیعی تفاوت دارد و این نشان می‌دهد که صورت هیچ انسانی به طور دقیق قرینه نیست.

• کدام مردان زیباترند؟

در یک مطالعه دانشمندان عکس چهره مردی را انتخاب کردند که صورتی با خصوصیات زنانه، مانند بینی کوچک، فک ظریف و چشمان درشت داشت. سپس با برنامه فتوشاپ چهره او را مردانه‌تر کردند یعنی آرواره‌هایش را قوی و مربعی شکل، بینی را بزرگ‌تر و چشمانش را کوچک‌تر کردند. این تصاویر را به گروهی از بانوان برای ارزیابی زیبایی آن چهره نشان دادند.

از سوی دیگر، محققان از این بانوان در هنگام دیدن این دو تصویر درباره سیکل باروری‌شان پرسش کردند تا سطح استروژن خون‌شان را ارزیابی کنند. نتایج این مطالعه نشان داد که بانوان که در دوران بارداری سیکل قاعدگی خود، چهره‌ای را که مردانه‌تر بود جذاب دانسته بودند پس از گذر این زمان، چهره ظریف‌تر و با خصوصیات زنانه را زیبا ارزیابی کردند.

میزان هورمون‌های بدن در ارزیابی ما درباره زیبایی افراد موثر است. در مطالعه‌ای دیگر محققان متوجه شده‌اند که نظر دیگران درباره زیبایی ظاهری افراد بر قضاوت ما درباره زیبایی آن فرد، اثر می‌گذارد و ما به طور معمول با دیگران هم‌سو نظر خواهیم داد.

در این مطالعه چند ویدیو از یک مرد که در آنها گاهی لبخند می‌زد و گاهی چهره عبوس و گاهی خنثی به خود گرفته بود، به بانوان نشان داده شد. این بانوان اعتقاد داشتند این مرد در ویدیویی که در کنار همسرش به دوربین لبخند می‌زد، زیباتر و جذاب‌تر به نظر می‌آید بنابراین حالت‌های چهره هم در جذابیت دخیل‌اند. مطالعات نشان می‌دهد که بانوان جوان بیشتر از بانوانی که سنین بالاتری دارند، به جذابیت ظاهری همسر خود اهمیت می‌دهند و بانوان در سنین بالاتر، وفاداری، ثبات شخصیت و ثروت را معیارهای جذابیت همسر خود می‌دانند.

• کدام زنان جذاب‌ترند؟

بانوان کمتر معیارهای خود را برای انتخاب همسر براساس جذابیت‌های فیزیکی می‌گذارند و این شاید بخت و اقبال برای مردان نه چندان

خوش‌تیپ باشد.

اما چهره زیبا و جذاب برای بانوان دارای خصوصیات مشترکی است که شامل استخوان گونه برجسته، چشمان درشت، فک ظریف و باریک است. نسبت‌های میان اعضای صورت بانوان عامل دیگری در زیبایی صورت است که طی رشد و بلوغ براساس ترشح هورمون‌ها تغییر می‌کند.

منبع: سایت سیم‌رغ

<http://vista.ir/?view=article&id=320595>

vista.ir
Online Classified Service

زیبا پوشید وگرنه برایتان گران تمام می‌شود؟

هرکسی دوست دارد که لباس‌های زیبا، جالب و راحت بپوشد، اما هرکس نمی‌تواند رنگ لباس‌ها را با همدیگر هماهنگ کند. ظاهر افراد و طرز لباس پوشیدن آنها در جلب توجه دیگران تا حد زیادی تأثیر می‌گذارد. به خصوص در کار تجارت و فروشندگی این نکته بسیار مهم و حائز اهمیت است. لوئیس موپلر، مدیر بخش خدمات محیطی مرکز پزشکی رژیونال کانتری فلیز که یک مرکز پزشکی آسیب‌های روانی در شهر رولا می‌باشد، می‌گوید: «هنوز بسیاری از مردم به طرز لباس پوشیدن خود کوچکترین اهمیتی نمی‌دهند.» پوشیدن تی شرت‌هایی با تصاویر یا شعارهای مضحک و کفش‌های غیر راحت یکی از اشتباهات

فاحشی است که برخی از کارمندان مرتکب می‌شوند. گاهی اوقات همین طرز لباس پوشیدن باعث از دست دادن موقعیت‌های شغلی بسیار خوبی می‌شود. پوشیدن یونیفورم از بروز چنین مشکلاتی جلوگیری می‌کند. بسیاری از سرایداران ساختمان‌ها نیز با پوشیدن یونیفورم می‌توانند اهمیت خاصی به کار خود ببخشند. البته مدیران شرکت‌ها می‌توانند با تهیه تی شرت‌هایی برای کارمندانشان با آرم و شعار مخصوص شرکت اعتبار خاصی به کارمندانشان ببخشند. اما روش‌های بسیار دیگری در این زمینه وجود دارد.

یک سبک را انتخاب کنید

مدل‌های مختلف یونیفورم وجود دارد که می‌توان آنها را انتخاب کرد. البته این یونیفورم‌ها در یک چیز باید مشترک باشند و آن هم راحت بودن آنهاست. آی آلداپ، مدیر دانشگاه ایالت تگزاس در سان مارکوس، عقیده دارد که بهتر است نظر کارمندان را برای تهیه یونیفورم‌ها دخالت داد. او درباره یونیفورم شرکتش یک نظرسنجی از کارمندانش به عمل آورد. آلداپ پیراهنی با جنس صد درصد کتان و پیراهنی با جنس ۲۵/۶۵ درصد پلی کتان برای کارمندانش سفارش داد که البته مدل و رنگ آنها بنا به سلیقه کارمندان انتخاب شد. معمولاً کارمندان لباسی را ترجیح می‌دهند که شیک و راحت باشد، این در حالی است که مدیران یونیفورم‌های بادوام و ارزان که نشان‌دهنده هویت شرکت‌شان باشد، ترجیح می‌دهند. برای مثال در سمینار علوم دینی دالاس، یونیفورم نگهبانان با خصوصیات بالا منطبق بود. کریستوفر گراهام رئیس نگهبانان این سمینار می‌گوید: «برای یونیفورم نگهبانان تی شرت انتخاب شد، زیرا که برای نگهبانان در حال کار سبک و راحت بودند و نیز شرکت‌کنندگان در سمینار می‌توانستند به راحتی آنها را از بقیه تشخیص دهند. همچنین این لباس‌ها ارزان قیمت بود و باعث می‌شد که در صورت پاره شدن یا کهنه شدنشان به راحتی بتوانیم تی شرت‌های جدیدی را جایگزینشان سازیم.» نگهبانانی که به طور تمام وقت کار می‌کردند تی شرت‌هایی با جنس صد درصد کتان،

کوتاه، گشاد و کفش مناسب بر تن داشتند و برای کارکنان نیمه وقت که اغلب آنها دانشجو بودند و مستقیم از سر کلاس به آنجا می آمدند و باید سر و وضع مناسب با محیط آموزشی می داشتند، شرکت فقط تی شرت تهیه کرده بود. مدیران بخش مراکز پزشکی به لباس کارمندان خوب توجه بیشتری نشان می دهند. لباس آنها باید راحت و سبک باشد. به علاوه پوشیدن لباس متحد الشکل باعث می شود که حس همکاری و مسئولیت پذیری کارمندان بیشتر شود. اما معمولاً مدیران این گونه شرکت ها از توجه به لباس نگهبانان خود غافل می مانند. معمولاً رنگ لباسی که برای کارکنان بیمارستان ها و مراکز بهداشتی در نظر می گیرند سفید است.

کفش را فراموش نکنید

کفش چیز مهم دیگری است که باید مدیران و رؤسای شرکت ها به آن توجه داشته باشند. معمولاً رؤسا تهیه یا خرید کفش برای کارمندان را در دستور کار خود قرار نمی دهند. آداب می گوید: «معمولاً من اجازه نمی دهم که نگهبانان کفش های انگشتی به پا کنند چرا که برای سلامت و ایمنی آنان مضر است.» کفش های نگهبانان و کارکنان بیمارستان شریین باید از جنس چرم (طبیعی یا مصنوعی) و به رنگ سفید باشد. کفش های پارچه ای و انگشتی با هر جنسی برای ایمنی و سلامت افراد ممنوع است. کفش های پرستاری (که دارای پاشنه غیرقابل سرخوردن و کفی های راحت می باشد) برای استفاده کارکنان بسیار خوب است. اما گراهام سعی دارد که بر روی شکل کفش های مخصوصی که در سمینار مورد استفاده قرار گرفت کار کند. به نظر او تهیه کفش های راحت به خصوص برای دربانان بسیار مهم است. اما مسأله دیگر چگونگی پرداخت هزینه این لباس های متحدالشکل می باشد. برخی از مدیران هزینه تهیه یونیفورم ها را به عهده کارکنانشان می گذارند. اما آداب عقیده دارد که بهتر است که خود شرکت ها هزینه تهیه این یونیفورم ها را پرداخت کنند. چرا که در این صورت کارکنان شرکت پوشیدن یونیفورم را جز قوانین و مقررات محل کار قلمداد می کنند.

هزینه های شست و شو و اتو کشیدن

شرکت آداب هر هفته يك بار یونیفورم های کارکنانش را به خشکشویی می فرستد. آداب خود چند دست یونیفورم تمیز و اتو کشیده اضافی دارد که جایگزین لباس های مستعمل و پاره کند معمولاً در شرکت ها و ادارات دیگر کارکنان خود وظیفه شستشو و نگهداری از یونیفورم هایشان را بر عهده دارند. البته این کار تا حدودی هزینه های شرکت را پایین می آورد، اما در صورتی که کارکنان این وظیفه را به طور مرتب ادامه ندهند، ممکن است که آنها ظاهری نامرتب داشته باشند. همچنین یونیفورم پرستاران و کارکنانی که در مراکز بهداشتی و بیمارستان ها کار می کنند، باید به روش بهداشتی شستشو و اتو شود، چرا که شستن این نوع لباس ها با دست و به صورت شخصی خطر سرایت بیماری های عفونی و میکروبی را افزایش می دهد.

یونیفورم برای همه

حتی پوشیدن بهترین یونیفورم بدون مشکل نخواهد بود. برای مثال، اگر نگهبانان و دربانان مجبور به پوشیدن یونیفورم شوند در حالی که دیگر کارمندان از این قاعده مستثنی باشند، این کار چندان اخلاقی نمی باشد. در بخش جنوب غرب ایالت تگزاس، فقط نگهبانان لباس متحد الشکل بر تن دارند. این در حالی است که کارکنان آداب همگی موظف به پوشیدن لباس متحدالشکل هستند. البته انتخاب پارچه و مدل لباس باید طبق نظر همه کارکنان باشد. چرا که برخی از کارکنان نسبت به پوشیدن برخی از یونیفورم ها اکراه دارند. بنابراین مویلر توصیه می کند که از مدل ها و رنگ های مناسب برای یونیفورم ها استفاده شود.

نوشته: استاسی اچ. ویتاکر

ترجمه: دنیا مملکت دوست

منبع: روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=209181>

زیبا، زیبا، زیباتر

حتما شما هم بارها این جمله تبلیغاتی «گریم کامل عروس با ارایه آلبوم» را روی تابلوهای سردر آرایشگاه‌ها دیده‌اید. در واقع این گریم آن چیزی نیست که شما گمان می‌کنید بلکه شاید بتوان گفت آرایشگران سعی دارند آرایش هنری انجام دهند...

ریشه و اصل پیدایش گریم به دوران‌های ابتدایی و مراسم آیینی بازمی‌گردد. بشر، با هویت فردی در دوران‌های گذشته، جهت شکار و غلبه بر ترس... از خاک، عصاره گیاهان، خاکستر چوب و رنگ‌های معدنی بر چهره و بدن استفاده می‌کرد، سپس با سازگار کردن خود از هویت فردی به هویت گروهی و اجتماعی در مراسم آیینی، چهره‌ها را با رسوب مختلف، رنگ‌های معدنی و عصاره گیاهان رنگ‌آمیزی می‌کرد و گاه صورتک‌هایی که از پوست درختان تراشیده شده بود بر چهره می‌زد و به این ترتیب شکل خود را تا حدی تغییر می‌داد.

لغت گریم دقیقا از سال ۱۷۷۸ وارد فرهنگ لغات فرانسه شد و به مفهوم

آنچه در نمایش مورد نظر است، ادا، شکلک، صورتک و یا نقش یک پیر مسخره به کار گرفته شد. مصدر این کلمه نیز گریمه و به معنای خطوط پیری بر چهره انداختن، آراستن چهره برای تاتر و سینما است.

• فرق آرایش و گریم

امروز گریم به معنی استفاده از تکنیک سایه و روشن و ابزار زیبایی برای اصلاح چهره شخص است. در اینجا قصد داریم تفاوت گریم و آرایش را برای شما شرح دهیم و سپس شما را با نحوه صحیح آرایش هنری آشنا کنیم.

▪ در گریم شخصیت‌پردازی و حتی زیباسازی به کمک عواملی که خود را نشان ندهد انجام می‌شود. اما آرایش تغییر صورت با استفاده از رنگ و لعاب است. آرایش روی فرم‌ها تاکید نمی‌کند و تنها به چهره رنگ می‌افزاید.

▪ گریم همیشه اغراق‌آمیز یا در راستای تغییر چهره نیست و خانم‌ها با رعایت کامل حجاب و شئونات اسلامی می‌توانند هر روز خود را گریم کنند و بدون جلب توجه خاصی، در طول روز از آن استفاده کنند. گریم برخلاف آرایش بدون رنگ است و فقط با سایه روشن اقدام به تعادل‌سازی می‌کند؛ که البته برای حضور در اماکن غیررسمی و میهمانی‌های زنانه به هر میزان می‌توان لوازم آرایش رنگی به آن افزود.

• چهار اصل چهره‌آرایی

برای داشتن یک آرایش هنری زیبا و برای آنکه پوست شما صدمه نبیند در درجه اول لازم است مواد استاندارد تهیه کنید و سپس بهترین راه استفاده از آنها را بیاموزید. این چند نکته را به خاطر بسپارید:

(۱) استفاده از کرم‌پودر: این کرم پودر پوست را کاملاً طبیعی جلوه می‌دهد. کرم‌پودر لطیف، نرم و بدون چربی است. اگر کرم‌پودر درست و برای قسمت‌هایی که لازم است استفاده شود، روی پوست کاملاً محو می‌شود. رنگ کرم‌پودر نیز باید با رنگ اصلی پوست هماهنگی داشته باشد. در سال‌های اخیر کرم‌پودر در رنگ‌ها و غلظت‌های مختلف به بازار آمده است که هر کس بنابر سلیقه و هماهنگی با رنگ پوستش می‌تواند انتخاب کند. از کرم‌پودر یا استفاده نکنید یا به مقدار کم استفاده کنید. استفاده از پوشش دهنده به مقدار کم، آن هم برای پوشش لک‌ها و یا بی‌رنگ کردن قسمت‌هایی که لازم است و به دنبال آن استفاد کم از پودر صورت، پوست را بیشتر طبیعی جلوه می‌دهد. اما اگر هنوز هم می‌خواهید کرم‌پودر مصرف کنید، باید دو نکته را مورد توجه قرار دهید: «ظاهری» که می‌خواهید به آن دست پیدا کنید و هماهنگی با رنگ پوست‌تان. (فراموش نکنید که رنگ کرم‌پودر را در روز امتحان کرده و هماهنگی آن با رنگ پوست‌تان را روی گردن آزمایش نمایید.) روغن موجود در کرم‌پودر، مواد موجود در آن را به صورت جدا از هم نگهداری می‌کند. بنابراین در موقع استفاده باید آن را تکان دهید تا کاملاً مخلوط شده و کار صاف‌تر شود. چون به کرم‌پودر شما کمک می‌کند که روی پوست شما بنشینید. اما هدف اصلی از پودر زدن این است که حالت بشاش و با طراوت صورت شما حفظ شود. بعد از زدن

کرمپودر با زدن برس در پنکیک و پخش کردن آن روی پوست صورت حرکات مدور هماهنگی را در کرمپودر ایجاد کنید. پس از اتمام کار یک دستمال نمناک روی صورتتان بکشید تا اضافه پنکیک را از روی آن بردارد و درخشش لازم به چهرهتان داده شود. برخلاف سلیقه بعضی‌ها که پودر شل را ترجیح می‌دهند، ما پودر فشرده را توصیه می‌کنیم چون تمیزتر بوده و ماندگاری آن روی صورت بیشتر است. نکته مهم و قابل توجه دیگر این است که آرایش در زیر نور مصنوعی و طبیعی متفاوت جلوه می‌کند، به همین خاطر همیشه زیر نوری مشابه به نور جایی که می‌خواهید بروید آرایش کنید.

۲) آرایش ابرو: با روشن کردن ابروها شما می‌توانید اثر آن را روی تمام صورت مشاهده کنید. ابروهای روشن شده نرم نشان می‌دهد و ابروهای تیره ضخیم‌تر جلوه می‌کنند. اگر احساس می‌کنید ابروها به چشم‌هایتان نزدیک هستند، آنها را روشن کنید تا این فاصله کمتر شده و صورتتان نیز بازتر شود. اگر می‌خواهید موهای ابروهایتان را پر پشت جلوه دهید، کافی است سایه چشم پودری هم رنگ با ابرو را با کمک برس روی ابروها بزنید.

۳) آرایش چشم: چشم‌ها قسمتی از صورت هستند که دارای خلقت فوق‌العاده زیبا و عجیبی‌اند. برعکس لب‌ها که شما می‌توانید تغییر شکل کمی به آن دهید، برای چشم‌ها واقعا محدودیتی وجود ندارند. شما می‌توانید با استفاده از انواع سایه‌ها، مدادها و یا خط چشم‌ها، بسته به شکل صورت و انتخابتان، مدل‌های مختلفی به آن بدهید. بهتر است لنز چشمی را قبل از آرایش از چشم‌ها خارج کرده و پس از اتمام آرایش مجدداً در چشم‌ها قرار داد.

۴) آرایش گونه‌ها: برای زدن رژگونه لیخند بزنید تا گونه‌هایتان برجسته شوند. روی برجستگی پدید آمده را از سمت رویش موها به داخل و بالعکس به حالت «ر» رژگونه بزنید. زیر رژگونه را با استفاده از قلم موی کوچک خطی با استفاده از پنکیک روشن‌تر از رنگ پوستتان بزنید تا گونه‌هایتان برجسته‌تر به نظر برسند.

رنگ رژلب و رنگ رژگونه باید با هم هماهنگی داشته باشند. هرچه رنگ رژگونه به رنگ پوستتان نزدیک‌تر باشد طبیعی‌تر به نظر خواهد آمد.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=119530>

 vista.ir
Online Classified Service

زیبایی از دست رفته

در طول تاریخ افراد ناشناس یا سرشناسی بوده اند که با به وجود آوردن یک سبک و روش جدید در پوشاک، آرایش و یا ابداع یک نوع جدید از لوازم آرایشی به شهرت رسیده اند. تمایل به آرایش که از میل به زیبایی و زیباتر شدن سرچشمه گرفته است و گرایش انسان به تولید و استفاده از لوازم آرایشی، محصول زندگی مدرن نیست، بلکه میلی است که از ابتدای آفرینش در بشر- و بسیاری از موجودات دیگر- وجود داشته است. اما انسان با علم و دانش خود توانسته است در این راه به ابزارهای مختلفی متوسل شود که گاهی بسیار مرگ آور بوده (مانند استفاده از اکسیدهای رنگین فلزات برای آراستن چشم و لب) و گاهی به قدری موفقیت آمیز بوده (مانند سرمه) که استفاده از آن تا عصر حاضر ادامه یافته

است.

همراه با پیشرفت علم، روشهای مختلفی برای جلوه بخشیدن به "زیبایی طبیعی" به وجود آمده است، انواع محصولات که برای نگهداری از پوست، مو و ناخن ساخته میشوند، انواع لوازم آرایشی که دارای موادی چون ویتامین و پروتئین هستند و همچنین روشهای مختلفی برای از بین بردن لکه ها، موهای زائد و ده ها مورد دیگر که همه با در نظر گرفتن عامل مهم "سلامت" برای محصول یا روش آرایشی خود تبلیغ میکنند.

• هم رنگ جماعت شدن هم حدی دارد

یکی از مهمترین دلایل استفاده از لوازم آرایش، متفاوت جلوه کردن و تنوع بخشیدن به ظاهر است که زنان و مردان به اشکال مختلف به آن می پردازند. در طول تاریخ افراد ناشناس یا سرشناسی بوده اند که با به وجود آوردن یک سبک و روش جدید در پوشاک، آرایش و یا ابداع یک نوع جدید از لوازم آرایشی به شهرت رسیده اند.

از جمله این افراد میتوان به ژولیوس سزار با مدل موی مشهورش، ژوزفین امپراتریس فرانسه با مدل یقه پیراهنش، بریژیت باردو - Brigitte Bardot با نوع آرایش گربه ای چشم، التون جان - Elton John با عینکها و کفشهای نامتعارف و حتا آلبرت آینشتین - Albert Einstein با موهایی که گویی در پروازند اشاره نمود، آنها توانسته اند از لحاظ تصویری هم افرادی خاص و به قولی بدعت گزار باشند.

هر فرد در سالیانی نه چندان دور، شکل و قیافه ای خاص خود داشت و حتا پیروی از مد نیز نمیتوانست شخصیت و یگانگی هر چهره را مخدوش کند. شما میتوانستید با دیدن یک چهره تا حد زیادی به اصل و نسب و نژاد او پی ببرید، اما امروزه با اتفاقاتی که در عرصه "تغییر قیافه" روی داده است، برای اینکه ثابت شود اروپایی نیستید، باید چینی باشید!

در سالهای اخیر عامل "تفاوت" و داشتن یک سبک خاص که نشان دهنده شخصیت، سلیقه و "فردیت" شخص باشد تا حد زیادی از میان رفته است. این که به رنگ، شکل آرایش مو و چهره و نوع پوشاک مد روز توجه داشته باشیم، به خودی خود هیچ ایرادی ندارد، اما پیروی کورکورانه از آن کاری غیر منطقی به نظر میرسد.

به یاد دارید که مدتی رنگ "گل بهی" و "سبز دریایی" مد روز بودند و اکثر خانمهای ایرانی بدون توجه به اینکه این دو رنگ به هیچ وجه با رنگ پوست و موی آنها تناسبی ندارد، از آنها استفاده میکردند؟ آنچه در محافل دیده میشد، عده ای خانم با پوستی کدر و بیمارگونه بود که در پیراهنها و آرایشی بدرنگ خودنمایی میکردند. بگذارید از دوره ای که کت و شلوار خردلی با چندین "پیلی" و "ساسون" و پیراهنهای مشکی بدن نما برای آقایان مد بود چیزی نگوئیم ...

یکی از مهمترین دلایل استفاده از لوازم آرایش، متفاوت جلوه کردن و تنوع بخشیدن به ظاهر است که زنان و مردان به اشکال مختلف به آن می پردازند. پیروی کورکورانه همچنان ادامه دارد

این پیروی کورکورانه از مد، هنوز هم ادامه دارد و حتا بدتر هم شده است، اما متأسفانه یا خوشبختانه، گاهی در این عرصه اتفاقاتی می افتد که با رنگ و رو و سایز اکثر افراد یک جامعه سازگار است و به اصطلاح "توی ذوق نمیزند"، اما اینکه چیزی مد باشد و اتفاقا برای اکثر افراد مناسب باشد، خلاقیت از دست رفته را جبران نمیکند.

کافی است نگاهی به خیابان ببندازید، تقریباً تمام جوانان - تهرانی - شبیه هم هستند، یا اگر بخواهیم اغراق نکنیم، شکل و قیافه همه جوانان - تهرانی - در دو یا سه دسته کلی خلاصه میشود.

شکل آرایش خانمها، پیر و جوان، یکسان است، چهره ای که در آن یک عضو "عملی و جراحی شده" موجود نباشد یا ردپای "آرایش دائم" بر آن دیده نشود، از عجایب روزگار شده است.

نمیدانم چه کسی گفته که معیار زیبایی بینی کوچک، گونه و لب برجسته، چشم سبز و ابروهای تراشیده و "تتو" کرده است؟ چرا این روزها، عناصر بسیار مهم "تناسب" و "هماهنگی" فراموش شده اند، انگار همه آدمها از یک کارخانه درآمده اند، آنهم یک کارخانه بد!

این روزها چهره واقعی بسیاری از مردم - چه ایرانی و چه سایر کشورهای دیگر- را باید در صورت، دست نخورده کودکان جستجو کرد. این روزها به کرات کودکانی را میبینیم که شباهتی به پدر و مادر خود ندارند، بینی آنها از بینی والدینشان بزرگتر است، لبهایی باریک دارند و حتا کودکان سبزه رویی را میبینیم که با موی مشکی و ابروی پیوسته با مادری به بلوندی یک نروژی قدم میزنند.

اینها و دهها مورد مشابه به ما یادآوری میکنند که در اصل چه شکل و قیافه ای داریم، و فراموش نکنید که این چهره، همان چهره مشهور آریایی است که قرنهای کمال مطلوب جهان بوده است و اکنون به چشم عده ای از ما زشت و ناگوار جلوه میکند.

البته نباید فراموش کرد که استفاده از علم روز برای زیبا شدن و رفع ناهنجاریهای ظاهر، حق هر انسانی است، اما اینکه به جای زیبا و بارز شدن،

خود را به دست تقلید بسپاریم و خود را به چهره ای گذرا مبدل کنیم و اینکه به جای در خدمت گرفتن مد، بنده آن شویم، اشتباهی بزرگ خواهد بود.

بد نیست این بار که قصد دارید برای یک روز تازه یا رفتن به مجلسی آماده شوید، با دقت به چهره، اندام و رنگ پوست و موی خود بنگرید، شخصیت و سلیقه واقعی خود را در نظر بگیرید و سپس رنگ و مدل پوشاک، شکل و مقدار آرایش و خلاصه هر جنبه از "ظاهر" خود را با توجه به "باطن" خود مورد بررسی و تجدید نظر قرار دهید و سعی کنید بیش از اینکه "شبیه" دیگران باشید، "خودتان" باشید و از این تفاوت لذت ببرید.

منبع : سایت فریا

<http://vista.ir/?view=article&id=238685>

vista.ir
Online Classified Service

زیبایی به چه قیمتی؟

تلاش زنان در همه سالهای عمر خود برای زیباتر و دلغریب تر شدن، پیشینه‌ای به درازای تاریخ دارد. این وسواس حتی به قیمت آسیب‌های جسمی مختلف، ابتلا به بیماری‌های مرگبار و حتی مرگ نیز تمام می‌شده است. بانوی نویسنده این مقاله با اشاره به وجود انواع مواد شیمیایی و خطرناک نظیر جیوه و سرب و آلومینیوم، اسیدهای مختلف و غیره و بروز بیماری‌های گوناگون در میان استفاده‌کنندگان از این محصولات که در سایه تبلیغات رسانه‌های ما در حال گسترش دامنه مخاطبان خود است، یادآوری می‌کند که هیچ راه‌حلی نمی‌تواند به اندازه لبخند زدن، چهره ما را زیبا و دلغریب و دوست داشتنی کند.

از آغازین روزهای تاریخ زندگی انسان‌ها، زنان تلاش می‌کرده‌اند تا بیشترین حد ممکن، زیبا باشند. از روزگار کلنوپاترا که در شیر الاغ استحمام می‌کرد تا عصر پیشرفته کنونی و تزریق مواد آرایشی به زیر پوست گونه‌های زنان، به نظر می‌رسد که آنان با صرف هر مقدار زمان و هزینه ممکن، به دنبال دستیابی به اکسیر جوانی و زیبایی هستند، حتی اگر این کار به مرگشان منتهی شود!

آیا شما می‌دانید که در قرن ۱۷ میلادی، زنان برای سفید شدن پوست صورت خود از کرم‌ها و پودرهای حاوی جیوه، سرب و گل سفید بهره

می‌بردند که این کار در پاره‌ای از موارد به بهای سخته قلبی و یا مرگ تمام می‌شد؟

به علاوه، در سال‌های قرون وسطی، زنان برای برطرف کردن جرم دندان خود به آرایشگاه‌هایی می‌رفتند که از اسید نیتریک برای سفید کردن دندان‌ها بهره می‌بردند، کاری که باعث از بین رفتن تدریجی مینای دندان و از دست دادن دندان‌های زنان در سال‌های میانی عمرشان می‌شد. ما همه روزه با بمباران تبلیغاتی گسترده‌ای از سوی رسانه‌ها رو به رو هستیم که به ما می‌گوید، چگونه می‌توان زیباتر به نظر رسید. از سوی دیگر، با تورق هر مجله‌ای و یا مشاهده تبلیغات تلویزیونی و تابلوهای تبلیغاتی و کانالوگ‌ها و ستاره‌های فیلم‌های سینمایی نیز چنین احساسی به همه

ما الفا می‌شود. این لیست بلند بالا همچنان ادامه دارد. ما خود را با یکدیگر مقایسه می‌کنیم و همچنان احساس دوری از تناسب اندام، چاقی، فقدان جذابیت و یا پیری در مقایسه با دیگران نیز می‌کنیم. لذا این عطش سیری ناپذیر ما همچنان تداوم می‌یابد و مدیران صنعت مواد آرایشی و زیبایی و جراحان پزشکی زیبایی مصنوعی، با دستانی پر پول، روانه بانک‌ها می‌شوند. اما نباید تنها بر روی زنان متمرکز شویم. چرا که اگرچه در گذشته استفاده یک مرد از یک صابون آرایشی و یا کرم صورت، کاری زنانه و تحقیرآمیز به حساب می‌آمد، اما امروزه این شرایط تغییرات زیادی کرده است. محصولات آرایشی مردانه و جراحی‌های زیبایی ویژه مردان، به رشدی انفجاری رسیده و «مردان جدید»، اینک بدون یک آرایش کامل صورت از خانه خارج نمی‌شوند. گویی تنها ما نوجوانان و کودکان و نوزادان خود را برای اهداف بازاریابی نادیده گرفته‌ایم! هر چند هم اینک یک نوع عطر ویژه نوزادان نیز به بازار عرضه شده است!

● نگاهی به تعدادی از واقعیت‌های جذاب

- درآمد بخش جراحی‌های زیبایی، همه ساله با رشدی ده درصدی در انگلستان همراه است و این عدد در سال آتی به سیصد میلیون پوند خواهد رسید.

- در سال گذشته، هشت و نیم میلیون عمل جراحی زیبایی مختلف در آمریکا انجام شد و مصرف کنندگان یازده میلیارد دلار برای این کار پرداخت کردند.

- بازار محصولات آرایشی و عطریات، در سال گذشته از بازاری یک و هفت دهم میلیارد پوندی برخوردار بوده است.

با رشد لجام گسیخته نرخ ابتلای زنان انگلیسی به سرطان پوست، عده‌ای از کارشناسان و متخصصان حوزه پزشکی، اعلام کرده‌اند که بین ابتلای سی و هشت هزار زن به این نوع سرطان و مرگ سیزده هزار و صد زن دیگر به دلیل این بیماری با مصرف اسپری‌های ویژه ضد تعرق و دئودورانت‌های زیر بغل، ارتباط وجود دارد. چرا که به دلیل وجود مواد شیمیایی خطرناک در این محصولات و جذب آنها از طریق پوست، به وجود آمدن چنین تومورهایی قابل پیش بینی خواهد بود. همچنین در تعدادی از این تومورهای مورد بررسی قرار گرفته، مواد شیمیایی موجود در دئودورانت‌ها مشاهده شده است.

آیا شما می‌دانید که قریب به اتفاق عطرها و ادکلن‌هایی که با اسانس‌هایی نظیر گل رز، اسطوخودوس و یا یاسمن به بازار عرضه می‌شوند، کاملاً مصنوعی بوده و هیچ ارتباطی با رایحه این گل‌ها ندارند؟ به علاوه، آیا می‌دانید، هر زمان که شما موهایتان را رنگ می‌کنید، مواد شیمیایی موجود در این محصولات به ویژه ترکیبات شیمیایی رنگ، توسط بدن شما جذب می‌شود؟

لذا هرگاه که شما برای خرید کرم جوانی و یا شامپوهای که به شما شخصیتی دیگر می‌دهد، به یک فروشگاه می‌روید، برای لحظه‌ای توقف کنید و به مواد اولیه استفاده شده در ساخت هر یک از این محصولات نگاه کنید. هر چه که از مواد نگهدارنده بیشتری برای طول عمر بیشتر کالا و نه طول عمر شما بهره برده شده باشد (نظیر کف کننده‌ها، اسیدها، روغن‌های معدنی، مشتقات نفتی و مرطوب کننده‌ها) علاوه بر آسیب رساندن به پوست شما، پس از جذب آنها در بدن، عملکردی سمی و خطرناک خواهد داشت.

مطالعات پزشکی نشان می‌دهد که این مواد شیمیایی آرایشی و بهداشتی، به بروز آسیب‌های زیر منجر می‌شود:

الف (انواع سرطان؛

ب) بی‌نظمی هورمونی؛

ج) آسیب رساندن به سیستم عصبی؛

د) آسیب به اندام‌های مختلف بدن؛

همچنین اکثر محصولات مرطوب کننده، لوسیون‌های دست و سایر مواد آرایشی عرضه شده در بازار، حاوی «پروپیلن گلیکول» می‌باشد که از این ماده در ساخت ضد یخ‌ها، روغن ترمز و مواد جلوگیری کننده از یخ زدگی نیز استفاده می‌شود. از سوی دیگر، به حیوانات زیادی فکر کنید که جان و یا چشم خود را برای زیباتر کردن شما از دست می‌دهند. آیا شما می‌دانید که بسیاری از رزهای لب، حاوی اجزایی از والها بوده و در ساخت تعدادی از کرم‌های صورت عرضه شده در بازار محصولات آرایشی و زیبایی، از ادرار حیوانات (و اغلب الاغ‌های باردار) و یا جنین‌های حیوانات استفاده می‌شود؟

من معتقدم که طبیعت همه نیازمندی‌های زندگی ما را تأمین می‌کند و در آن عطریات و مواد زیبا کننده در حد وفور وجود دارد. پس بار دیگری که تصمیم گرفتید برای زیباتر کردن صورت خود اقدام کنید، سری به مراکز ارائه راه حل‌های طبیعی و ارگانیک بزنید. چرا که خدمات ارائه شده در این مؤسسات، نه تنها برای شما ایمن‌تر و سالم‌تر خواهد بود، بلکه به حفظ محیط زیست و حیوانات نیز کمک می‌کند. به علاوه، با صرف نظر کردن از

خریداری این مواد خطرناک که از بسته بندی‌های غیر ضروری زیادی نیز برخوردار است، می‌توانید به سلامت محیط زیست و جامعه و جیب خود نیز کمک کنید! من شخصاً معتقدم که تنها راه حل زیباتر کردن چهره هر فرد، لبخند زدن است و به راستی چه محصولی می‌تواند بیش از این کار، شما را زیباتر و دل‌غریب‌تر کند؟

<http://vista.ir/?view=article&id=358334>

زیبایی، بدون آرایش

همه دوست دارند زیبا و سالم باشند اما آرایش کردن همیشه هم تنها راه حل زیبا به نظر رسیدن، نیست. با رعایت چند راهکار ساده می‌توانید بدون استفاده از آرایش زیبا و شاداب باشید.

▪ هر روز دوش بگیرید: رعایت بهداشت شخصی اولین گام به سوی زیبایی است. پس دقت کنید روزانه زمان کوتاهی را به دوش گرفتن و پاکیزه کردن بدن و موهایتان اختصاص دهید تا برق طبیعی خود را حفظ کنید.

▪ پوستتان را مرطوب کنید: نوع کرم و لوسیونی که استفاده می‌کنید، مهم نیست. فقط به یاد داشته باشید صبح و شب قبل از خواب پوست دست و صورتتان را مرطوب کنید تا سلول‌های پوستتان جوان‌تر به نظر برسند و بر اثر خشکی چروکیده نشوند.

▪ مراقبت از پوست: هرگز جوش‌های صورتتان را دستکاری نکنید. آکنه نوعی عارضه پوستی طبیعی است که به مرور زمان برطرف می‌شود اما بر اثر دستکاری تا مدت‌ها آثار آن روی پوست‌تان خواهد ماند. برای به حداقل رساندن شرایط ایجاد آکنه، تا حد امکان رژیم غذایی سالمی داشته باشید و در صورت موافقت پزشک، صورت‌تان را با محلول‌های ضد عفونی کننده شست و شو دهید. استفاده از ضد آفتاب را تحت هیچ شرایطی فراموش نکنید.

از لباس‌هایی استفاده کنید که مناسب شرایط اجتماعی و فیزیکی شما باشد: لباسی که در آن احساس تنگی یا بیش از حد مورد توجه بودن کنید، قطعاً لباس مناسبی نیست. پس در انتخاب لباس دقت کنید تا در عین سادگی و راحتی مرتب به نظر برسید.

▪ فرم موهایتان را طبیعی نگه دارید: دائماً به فکر صاف کردن موهای فرتان یا فر کردن موهای صافتان نباشید چون این کار نه تنها سلامتی موهایتان را شدیداً به خطر می‌اندازد، بلکه هر شخصی با موی طبیعی خود زیباتر و جذاب‌تر به نظر می‌رسد، حتی اگر خود، نظری مخالف این داشته باشد.

▪ همواره جانب احتیاط را در خوردن رعایت کنید: اگر بیش از حد چاق یا لاغر باشید، نمی‌توانید احساس زیبایی کنید. پس مراقب حفظ تعادل در رژیم غذایی‌تان باشید تا همیشه در حد طبیعی باقی بمانید.

- نکته: اکثر تکنیک‌های رایج در آرایش برای سلامتی مضر است. برای مثال مانیکور، خطر عفونت قارچی ناخن‌ها را افزایش می‌دهد و مواد آرایش

صورت، منافذ پوستی را مسدود کرده و تنفس پوست را مختل می کند. به یاد داشته باشید چنین مشکلاتی نخواهید داشت اگر خودتان آن را انتخاب نکنید.

غزل شگرف

منبع : روزنامه ایران

<http://vista.ir/?view=article&id=125862>

 vista.ir
Online Classified Service

ژاکت ، کت و دامن

کت و پالتو به همراه دامن دوباره به مد بازگشته است. بنابراین بهترین ژاکت و کت در حال حاضر، مدلی است که شما بتوانید آن را با دامن های خود به عنوانی بخشی از یک مجموعه کت و دامن بپوشید. همچنین کت ها و ژاکتهای کوتاه که تا کمر هستند، یا اگر در پایین کمر ادامه پیدا می کنند با یک دامن کوتاه که از کمر چین دار شده است، می تواند بر شکل این فصل تاکید کند و کمر را حتی کوچکتر از آنچه که هست، نشان دهد.

از آنجایی که مشکی یکی از رنگ های مد زمستان ۲۰۰۸ است، یک کت یا پالتوی مشکی می تواند به راحتی با هر دامن و شلواری هماهنگ بشود و انتخاب خوبی محسوب می شود.

در وهله نخست باید توجه کنید که آیا شما در رنگ مشکی، درخشان و تابناک به نظر می رسید یا رنگ سیاه شما را بیمار و ناتوان نشان می دهد؟ اگر مشکی باعث می شود که شاداب و سرحال دیده شوید، به دنبال ژاکت یا پالتوی مشکی با دامنی باشید که می توانید آنها را با هم بپوشید. اگر اینطور نیست، رنگی از ژاکت و کت را انتخاب کنید که واقعا شما را خوب نشان می دهد و دامنی مطابق و متناسب با آن انتخاب کنید.

• بارانی و پالتو:

یک بارانی بلند تهیه کنید. یک کت یا پالتو کمردار بلند شما را از پاییز تا زمستان همراهی خواهد کرد.

بازهم رنگی را انتخاب کنید که متناسب اندام شما است و کت یا کاپشنی را برگزینید که درست تا بالای زانوی شما ادامه دارد.

• کاپشن:

با سرد شدن هوا، به لباس گرمتری نیاز دارید. کاپشن برای این منظور عالی است. کاپشن ها که به طور معمول از پر انباشته می شود، این روزها ممکن است، در تهیه آن از مواد ترکیبی مصنوعی استفاده شود؛ این کاپشن ها گرم، راحت و اسپرت هستند.

بهترین نمونه ای که در این فصل بسیار رایج است، کاپشن های پف کرده است. ظاهر این مدل ها نرم، دلچسب و جالب است و با یک لباس چسبان و تنگ عالی به نظر می رسد. شاید این مدل کاربردی ترین سبک زمستانی باشد که در فروشگاههای پوشاک است.

ترانه ها

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=109110>

vista.ir
Online Classified Service

سال رنگ های سبز و بادمجانی

مد در گذشته به معنی آنچه امروز مطرح می شود، نبود. از منظر زیبایی شناسی، تاریخ پیدایش مد به زمان خلقت اولین انسان روی زمین برمی گردد چرا که انسان اصالتاً کاشف زیبایی است و هر چه را که از دید خود زشت یا نازیبا ببیند، کنار می گذارد. گرچه اطلاعات درست و دقیقی از نحوه زندگی، خوراک و پوشاک انسان های اولیه در دست نیست ولی به جرات می توان گفت، انسان های اولیه نیز به نوعی تحت تاثیر مد رفتار می کردند. جامپیرو روسلی در مقاله ای با نام تاریخچه لباس، تاریخ پیدایش مد را به مصر باستان نسبت می دهد و می نویسد: «مصریان، مد را به عنوان يك نوع مدل مو یا پوشش که عده بسیاری از آن پیروی می کنند (همان معنی که امروزه در تعریف مد به کار می رود)

نمی دانستند بلکه مو را ابزاری برای نشان دادن طبقات مختلف اجتماعی قلمداد می کردند. فقیر و غنی، تاجر و رعیت از نوع پوششی که بر تن داشتند شناخته می شدند.» رومیان نیز همانند فراعنه به لباس به عنوان وسیله ای برای تمایز افراد در اجتماع می نگرستند.

شنل های بلند، صندل های چرمی، کله های طاس نقاشی شده شمایل پادشاهان رومی بود و لباس های بلند تونیک مانند با مدل موی اسبی جماعت ثروتمند روم را نشان می داد. رومیان همان قدر که جنگاوران معروفی بودند در آرایش مو و نوع لباس پوشیدن نیز شهرت خاصی داشتند. ژولیو سزار خود یکی از پایه گذاران مد در امپراتوری روم است. شلواری که او در زمان استراحت در قصرش می پوشید، قرن ها بعد توسط مهاجرینی که به آمریکا می رفتند، به یکی از پرطرفدارترین لباس ها مبدل شد. برخلاف آنچه تصور می شود، جین آبی (Blu Jeans) آمریکایی نیست و اصالتی کاملاً رومی دارد. شلواری که سزار می پوشید، شلواری بود آبی رنگ که اغلب مردم جنوا بر تن می کردند. در میان مردم این شلواری Blu genova یا به زبان لاتین Blu geneses نامیده می شد. بعد از قرن ها مهاجرت اروپایی ها به آمریکا، مدل این شلواری توسط خیاطی به نام لوی اشتراوس به آمریکا برده شد. از آن پس Blu geneses در نیویورک Jeans نام گرفت. مد به شیوه امروزی از اواخر قرن ۱۶ در فرانسه شکل گرفت. زمانی که باستان شناسان به کشف قبر فراعنه پرداخته و از جنازه مومیایی شده آنها برای تحقیق استفاده می کردند. یک گروه باستان

شناس در آن زمان موفق به یافتن جسد یکی از بزرگترین فراغه مصر به نام Tutankhamun و زن زیبایش شدند. چهره زن چنان جذاب و گیرا بود که برای مدت ها جنازه مومیایی شده اش در موزه برای بازدید قرار گرفت.

آنجا بود که خیاطان به فکر طراحی لباس های متنوع و طرح دار که علاوه بر زیبایی گویای شخصیت و مقام اجتماعی فرد باشد، افتادند. این شیوه تا امروز نیز ادامه داشته و باعث پدید آمدن کمپانی های طراحی لباس بسیاری در سراسر دنیا شده است. البته تغییر و تحولات بسیاری انجام گرفته تا لباس به صورت آنچه می بینیم، درآید. بزرگترین تحول لباس به قرن ۱۸ برمی گردد زمانی که مری کوانت (Mary Quant) انگلیسی در خیاط خانه اش در لندن شروع به دوخت دامن های مینی برای دختران جوان کرد که پس از موضع گیری های مختلف چندین سال بعد، جایگزین دامن های بلند و رسمی شد. خیاط خانه مری کوانت امروز به یکی از پردرآمدترین کمپانی های طراحی لباس در لندن تبدیل شده که علاوه بر انگلیس صدها شعبه دیگر در اروپا دارد. بعد از مری کوانت نوبت به پارا (Parah) می رسد. اولین شرکت بزرگ طراحی لباس در ایتالیا که با آگهی های دیواری بزرگ به تبلیغ لباس های تابستانی، بلوزهای ملوانی، شلوارهای گل و گشاد چهارخانه آبی و سفید می پرداخت. گروه پارا سال ها است که به عنوان یکی از قدیمی ترین تولیدکننده های لباس شنا فعالیت می کند.

• مد در ایتالیا

گرچه طراحان لباس معروفی در ایتالیا کار می کنند، اما امروز، مد ایتالیا با سه نام آرمانی، ورساچه و گوچی شناخته می شود. این سه کمپانی در راس زبده ترین تولیدکننده های لباس، کیف و کفش، جواهرات و عینک آفتابی در تمام دنیا قرار دارند. این ۳ مارک معروف حاصل تلاش، فکر، نوآوری و ابتکار سه آدم خلاق به نام های Gianni , Versace و Guccio Gucci و Giorgio Armani است که در این قسمت بیشتر با آنها آشنا می شویم.

• ورساچه

جانی ورساچه طراح لباس و صحنه در ۲ دسامبر ۱۹۴۶ در رجیو کالابریا به دنیا آمد. در ۲۵ سالگی به قصد طراحی لباس وارد میلان شد و اولین مجموعه لباس های چرم اش را در سال ۱۹۷۵ به نمایش گذاشت. ۳ سال بعد در ۲۸ مارس ۱۹۷۸ اولین مجموعه لباس زنانه را طراحی و با نام خودش به بازار عرضه کرد. در سال ۱۹۸۲ جایزه چشم طلایی را برای بهترین طراحی لباس زنان در پاییز و زمستان دریافت کرد. در همان سال به همکاری با گروه تتاتر لاسکالا (la scala)) در میلان روی آورد و اولین طراحی لباس در عرصه تتاتر را برای اپرای Joseph legende ریچارد اشتراوس به نمایش گذاشت. سال ۸۳ طراحی لباس اثر Liebund Lied گوستاو مالر را به عهده گرفت و به طراحی داخلی موزه هنر مدرن پرداخت. در سال ۱۹۸۴ گروه خود به نام Versace را راه اندازی کرد. به موزه Victoria and Albert لندن رفت و طراحی صحنه و لباس نمایش «هنر و مدرن» را بر عهده گرفت. در سال ۱۹۸۶ رئیس جمهور وقت ایتالیا لقب شوالیه هنر را به جانی اهدا کرد. در همان سال موزه National Field شیکاگو مجموعه ای از کارهای او را به نمایش گذاشت. در ۷ آوریل ۱۹۸۷ کتابی به نام تتاتر ورساچه را روانه بازار کرد که عکس تمام تتاترهایی را که او طراحی لباس را بر عهده داشت، منتشر نمود. دومین Show Room خود را نیز در مادرید در سال ۱۹۸۸ در فضای ۶۰۰ متری برگزار کرد. در سال ۹۱ کمپانی ورساچه، ادوکلن versus را که عکس روی جعبه اش تعدادی پسر را نشان می داد، به بازار عرضه کرد. جانی در ۱۹۹۳ جایزه اسکار مد را به خود اختصاص داد و در سال ۱۹۹۵ به نیویورک رفت و اولین شعبه ورساچه در آمریکا را افتتاح کرد و طراحی لباس تعدادی سریال و فیلم سینمایی را به عهده گرفت. در همان سال عنوان خلاق ترین طراح لباس را از منتقدین تتاتر بلژیک به دست آورد. فرانکو زفیرلی از صمیمی ترین دوست و یاور خود به عنوان یکی از توانمندترین طراحان لباس یاد می کند و می گوید: با مرگ ورساچه نه ایتالیا که تمام دنیا یکی از نوگرایان هنرمندان خود را از دست می دهد. زفیرلی که بقای طراحی لباس در آمریکا را مدیون ورساچه می داند، او را نجات دهنده هالیوود از گودال یکنواختی و روزمرگی برمی شمارد.

• آرمانی

جورجیو آرمانی در ۱۱ ژوئیه ۱۹۳۴ در پیاچنزا به دنیا آمد. تحصیلاتش در رشته پزشکی را نیمه کاره رها کرد و به هنر روی آورد. او که در طراحی داخلی لقب Re giorgio را دارد در سال ۱۹۷۵ کمپانی لباس Giorgio Armani را راه اندازی کرد. در سال ۱۹۷۹ اولین شعبه خود در نیویورک را افتتاح کرد. در ۱۹۸۰ به آسیای شرقی رفت و دیگر شعبات خود به نام های Armani Jeans، Armani Junior و Emporio Armani را در ژاپن، مالزی و فیلیپین احداث کرد. آرمانی دیگر شوالیه مد اروپا در سال ۷۵ به دریافت درجه دکترا در رشته طراحی لباس از رویال کالج هنر لندن نائل شد. امروز جورجیو دارنده یکی از بزرگترین شرکت های طراحی لباس، ساعت، لوازم آرایش، عینک آفتابی و وسایل خانه است که با بیش از ۴۸۰۰ شعبه و ۱۳ کارخانه در اروپا و آسیا فعالیت می کند. • گوچی

گوچی گوچی پسر بزرگترین تاجر فلورانس است که پس از تحصیل در رشته هنر کار خود را در سال ۱۹۲۰ با فروش کیف و کفش فیورنتینی در مغازه

ای در فلورانس آغاز کرد. در ۱۹۳۸ شعبات خود را گسترش داد و با طراحی کیف های دسته حصیری در ۱۹۴۷ به شهرت رسید. گوچو در سال ۵۳ مرد و مدیریت گوچی به دست پسرانش آلدو، واسکو و رودولفو رسید. بازگشایی شعبه گوچی در رم و میلان توسط آلدو انجام شد. در سال ۱۹۶۰ به همراهی تام فورد (Tom Ford)، پسر طلایی نیویورک، اولین شعبه خود در آمریکا را افتتاح کرد. تام فورد متولد تگزاس و تحصیلکرده رشته طراحی لباس از مدرسه مد Parson در نیویورک است که توانست تمام قدرت گوچی را در دست بگیرد و با کمک آلدو و رودولفو تعداد شعبات را در آسیا، اقیانوسیه و استرالیا و آمریکای جنوبی گسترش دهد. فورد در سال ۲۰۰۴ از گوچی جدا شد و به شرکت Yressaint Laurent در پاریس پیوست. بعد از جدایی فورد، مدیریت کمپانی به مائوریزو پسر رودولفو واگذار شد. در بین شرکت های اروپایی، گوچی تنها مارک معروفی است که بیشترین فروش را در آسیا دارد، به طوری که بیش از ۵۰ درصد درآمد خود را از کشورهای ژاپن، بحرین و چین تامین می کند.

• مد و روابط اجتماعی

اینکه شما يك روز كفش نارنجی بپوشید و با دوستانتان به مهمانی بروید و برای ساعتی از آنچه به پا کرده اید لذت ببرید، یکی از جنبه های مد در زندگی است. مد در روابط اجتماعی تاثیر بسیار پیچیده ای دارد که اغلب آدم ها از آن غافلند. بعضی مواقع نزدیکترین دوستانمان از ما متنفر می شوند و ما نمی توانیم بفهمیم که دلیلش تنها آن نوع لباس یا مدل مویی است که آن روز داشته ایم. مد همیشه به نفع ما نیست و گاهی به ضرر ما کار می کند. اینکه به طرف مقابل نشان می دهیم چطور آدمی هستیم، چه خصوصیات اخلاقی داریم و چه بینشی را در زندگی دنبال می کنیم. روان پزشکان عقیده دارند پیروی از مد یکی از ویژگی های زندگی سالم است ولی مهمتر از آن این است که ما چطور آنها را به کار گیریم. همان طور که از نوع لباس پوشیدن در مکان یا زمان خاص و رنگ مورد علاقه می توانید به شخصیت فرد مورد نظر پی ببرید، یادتان باشد شخصیت شما هم همینگونه آشکار می شود. پس به عقیده دکتر بارتز قبل از اینکه به بوتیک بروید و لباس پرو کنید، چشمانتان را باز کنید و شخصیت تان را در آن ببینید. البته این بدان معنی نیست که از مد کناره بگیرید که آن وقت سلامت روحی و جسمی خود را به خطر انداخته اید یادتان نرود که آدم هایی مد را در زندگی حذف می کنند که ناامید و افسرده و دچار روزمرگی اند. آدم هایی که به یکنواختی عادت دارند و چنان دلسردند که هیچ چیز حتی عوض شدن رنگ بلوزشان نیز آنها را خوشحال نمی کند. به مد بیندیشید که خلاق است، رنگ دارد و زندگی می بخشد.

البته لازم نیست تمامی کلکسیون ورساچه را دور خود جمع کنید همین که بدانید چه لباس و چه رنگی امسال از سوی مدیست ها پیشنهاد می شود، برای يك زندگی خلاق و نوگرا کفایت می کند و اما مد بهاریه... انگار قرار نیست بساط کلاسیک ها برچیده شود، باز هم دامن های نیمه کلوش و کوتاه، بلوزهای یقه برگشته، شلوار گشاد و کیف های دستی زنیل مانند. آنچه مورد توجه خانم های جوان قرار گرفته بلوز و دامن های یکسره دهه ۷۰ است که با کمربند باریک از هم متمایز می شوند و دامن های بلند جین و کت های کوتاه که بیش از همه در سید خرید دختران جوان در یکی دو هفته مانده به بهار قرار گرفته است. کیف های بهاره، دو نوع اند. کوچک از نوع دستی یا بزرگ حالت زنیل که به رنگ های قرمز، بادمجانی و مشکی بوده یا حتی حصیری هستند. لباس های مردانه نیز به لحاظ معتدل بودن هوا تغییر چندانی نکرده اند فقط رنگشان از آنچه در زمستان بود تغییر کرده است. آبی و کرم دو رنگ بسیار پرطرفدار لباس مردانه در فصل بهار است. ژبله های آبی و یقه هفت، شلوار کرم، کفش قهوه ای یکی از پرفروش ترین ست های گوچی در آخرین هفته زمستان بود. رنگ در لباس های زنانه ای که برای بهار طراحی شده اند هیچ گونه محدودیتی ندارد. به طرفداران ورساچه لباس های بادمجانی، سبز، قرمز برای روز و زرد، گل بهی و بژ برای شب پیشنهاد می شود به پیروان گوچی نیز خرید لباس به رنگ های کرم، قهوه ای روشن و سفید. گرچه بهار امسال رنگین ترین بهارها در چند سال اخیر خواهد بود ولی پیش بینی می شود بادمجانی و سبز در صدر پرفروش ترین ها قرار بگیرد

بهاره مهرنژاد

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=219596>

سایز مناسب شما چیست؟

یکی از دشوارترین بخش های يك سفر تهیه سوغات برای خانواده و دوستان است. خرید سوغاتی اگرچه به خودی خود با اشتیاق و شادی خریدار همراه است ولی گاهی انتخاب آن برای فرد مورد نظر به معضلی تبدیل می شود که تا حل نشود در تمام طول سفر ذهن و وقت مسافر را به خود مشغول کرده و از لذت سفر او می کاهد مگر آنکه از پیش در مورد نوع سوغات برای هر فرد مورد نظر تصمیمی گرفته شده باشد. به این ترتیب در واقع نیمه بزرگی از کار انجام گرفته است.

حال اگر نوع این سوغات از میان لوازم تزئینی، کاربردی، خوراکی و به طور کلی غیرپوشاکی انتخاب شده باشد، اگرچه ممکن است با سلیقه و یا ذائقه فرد هدیه گیرنده چندان مطابقتی نداشته باشد ولی موضوع بیشتر سلیقه و کاربردی است.

در حالی که در خرید اقلامی همچون پوشاک علاوه بر بحث سلیقه، موضوع مناسب بودن اندازه آن نیز مطرح می شود که خود مشکلی مضاعف است. بنابراین بهترین و کم دردسرتترین کار، خرید اقلامی غیرپوشاکی به عنوان سوغات سفر است. حال اگر با وجود این موارد همچنان بر خرید پوشاک برای خانواده و یا دوستان خود اصرار می ورزید و یا سفارشی را از سوی آنها دریافت کرده اید، گرفتن سایز فرد چندان کافی نیست زیرا سایز لباس ها

معمولاً با توجه به برش و دوخت خیاط آنها متفاوت است، البته در صورتی که لباسی در سیستمی استاندارد دوخته شده باشد، عدد سایز موجود بر روی برچسب لباس با در نظر گرفتن تمامی موارد اندازه گیری فرد و تناسب موجود بین اعضای بدن او زده شده است.

ولی این روزها مشکل همین نبود يك سیستم استاندارد واحد برای دوخت اغلب لباس ها در کشور و در نتیجه دخالت سلايق شخصی خیاط در هر لباس است. به همین جهت هنگام خرید لباس مناسب برای يك فرد با سایزهای متفاوت مواجه می شوید. بنابراین بهترین کار اندازه گیری دقیق از روی بدن افرادی است که قصد دارید لباسی مناسب و قابل استفاده برای آنها سوغات ببرید. برای این منظور اندازه گیری دور سر از ناحیه پیشانی برای کلاه، دور بازو، سینه، فاصله دو شانه از جلو و پشت (کارور جلو و کارور پشت) برای بلوز به خصوص زنانه، دور شکم، کمر، باسن، ران ها برای دامن و پیراهن و همچنین فاصله شروع ران ها از داخل تا نزدیک زمین برای شلوار و دور گردن برای پیراهن مردانه نیاز است.

جهت خرید کفشی مناسب نیز می بایست طول کف پا را اندازه گیری کنید. البته برای این منظور راهکار دیگری نیز وجود دارد. شما می توانید پای فرد مورد نظر را بر روی روزنامه ای قرار داده و دور آن را با خودکار خط بکشید سپس دوربری کنید. الگوی به دست آمده، همان اندازه کفش فرد و کفی واقعی داخل آن است.

به این ترتیب شما می توانید با قرار دادن آن کفی در داخل کفش های انتخابی، بهترین و مناسب ترین را با توجه به سلیقه فرد هدیه گیرنده انتخاب کنید.

برای خرید لباس نیز اگرچه اندازه گیری بدن بهترین و مطمئن ترین راه است ولی در صورت نداشتن فرصت کافی برای این منظور، می توانید یکی از لباس هایی که از هر نظر برای فرد مورد نظر مناسب است را انتخاب کرده و با خود ببرید و یا آنکه اندازه آن را با جزئیات کامل در دفترچه ای یادداشت کرده و همراه داشته باشید. این کار در مورد شلوارها بسیار نتیجه بخش است. لازم به ذکر است که متفاوت بودن عدد سایز موجود بر روی برچسب لباس های مناسب يك فرد همیشه نیز حاصل عدم رعایت استاندارد دوخت نیست بلکه در برخی موارد همین تفاوت خود براساس استاندارد جهانی است.

به عنوان مثال در يك سيستم قانونمند سايزبندي پوشاك در جهان، شماره گذاري سايزها به سه طريق صورت مي گيرد:

(۱) سيستم آمريكايي

(۲) سيستم اروپايي

(۳) سيستم انگليسي.

به اين ترتيب كه سايز يك لباس در هر يك از سيستم ها با عددي متفاوت با ديگري بر روي برچسب به نمايش گذاشته مي شود. به عنوان نمونه پيراهن و بلوزي كه در سيستم اروپايي سايز ۳۸ برچسب خورده است، در سيستم آمريكايي با عدد ۸ و در سيستم انگليسي با عدد ۱۰ نشان داده مي شود و يا اينكه كفش شماره ۴۰ در سيستم اروپايي در سيستم آمريكايي عدد ۷ براي آقاها و عدد ۸ براي خانم ها و در سيستم انگليسي عدد ۵/۶ برچسب مي خورد.

- نکته: ذكر اين نکته ضروري است كه سيستم سايزبندي استاندارد در کشور ما نیز با سيستم اروپايي مطابقت مي كند.

جالب توجه آنكه برخي از افراد به خصوص خانم ها با توجه به عدم تناسب نيمه پاييني و نيم تنه بالايي بدنشان نمي توانند از يك سايز واحد براي يك لباس كامل استفاده كنند لذا مجبور هستند سايز بالاتنه را متفاوت تر و در اغلب اوقات كوچكتر از سايز لباس براي نيمه پاييني بدن تهيه كنند. - توضيح: علاوه بر استانداردها برخي از كارخانه هاي حتي معروف دنيا نيز به جهت نحوه برش خاص لباس را كمی بزرگتر و يا كوچكتر از حد استاندارد مي دوزند كه شناخت آن مارك و خصوصيات دوخت آنها مي تواند شما را براي انتخاب لباسي مناسب كمك كند.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=231104>

ست كردن لباس براي آقاها

- مردان قد بلند
 - (۱) لباسهاي يكدست يكرنگ نپوشيد.
 - (۲) لباسها و شلوارهاي زيبدار يكسره نپوشيد.
 - (۳) كت و شلوار با خطوط راه راه يا خطوط عمودي و كراوات باريك و ژاكتي كه طولش تا روي كمر است نپوشيد.
- مردان قد کوتاه
 - (۱) كفش بوت و ساق بلند نپوشيد آنها شما را قد بلندتر نمي كنند.
 - (۲) شلوار پاچه کوتاه و يا پاچه تا شده (پاكتي) نپوشيد.
 - (۳) لباس آستين دار به تن كنيد.
 - (۴) از نقش و نگار عمودي راه راه عمودي و شلوار راسته و كراوات باريك استفاده كنيد.
- مردان چاق
 - (۱) ژاكته ابل دار نپوشيد.
 - (۲) كراوات زرق و برق دار نزنيد.

- ۳) دکمه پیراهن را تا انتها و بالا نبندید.
- ۴) ساعت باریک به دست نکنید.
- ۵) پلوور حجیم و یقه اسکی نپوشید.
- ۶) بلوز و پیراهن یقه هفت نپوشید.
- ۷) شلوار تنگ نپوشید.

۸) لباس با خطوط عمودی و کراوات یکرنگ استفاده کنید.

۹) از لباسهای تیره رنگ استفاده کنید.

• مردان شکم بزرگ

۱) جلیقه و یا هر چیزی که روی شکم بیافتد و به آن فشار بیاورد را نپوشید.

۲) شلوار را روی شکم خود نیاورید.

۳) لباسهای براق و یا روشن نپوشید.

۴) لباسهای گشاد و تیره رنگ بپوشید.

۵) کراوات پهن بزنید که تا خط کمر بلند باشد.

۶) ژاکت و شلوار یکرنگ بپوشید.

۷) شکم خود را کوچک کنید!

<http://shalamshoorba.blogfa.com/۸۵۱۲.aspx>

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=93901>

 vista.ir
Online Classified Service

سردرگمی در مد

(مد)، تنوعی گذراست که در نوع پوشش نمود پیدا می کند. مد هر بار با کمی تغییر، رنگ و بوی زندگی آدم ها را تغییر می دهد؛ اتفاق تازه ای که می خواهد آداب یکسان، اندیشه های همگون هنری و آیین های هم شکل را عرضه کند. همه جا تبلیغ می شود، بهترین کت و شلوار چنین است و بهترین ساعت این است و... در این میان کسانی به سود بیشتری می رسند که مد را سریع شناسایی کنند.

این در شرایطی است که برای دنیای غرب طراحی، تولید و عرضه مد بیشتر جنبه اقتصادی دارد و رواج مد با تبلیغات گسترده رسانه های جهانی از عوامل رونق تجارت و بهره مندی اقتصادی این کشورهاست.

چندی پیش که دولت دستور ساماندهی مد و لباس را به وزارتخانه ها و

سازمان های دولتی ابلاغ کرد و بر اساس آن، وزارتخانه های تعاون، رفاه و صنایع و معادن مکلف شدند در تأسیس تعاونی، اعطای مجوز فعالیت و

استفاده از تسهیلات دولتی، طراحان و تولیدکنندگان پارچه و لباس مبتنی بر الگوهای اسلامی را در اولویت قرار دهند، بسیاری اعتقاد داشتند اجرای این مصوبه ممکن نخواهد بود، چرا که مد در جامعه برگرفته از سلیقه است که مقطع زمانی کوتاهی دارد و به همان سرعت که به وجود می آید، از بین خواهد رفت.

این در حالی است که بر اساس ماده یک قانون ساماندهی مد و لباس، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است برای پی ریزی ساختار مدیریتی این طرح، کمیته ای متشکل از ۱۰ نفر را برای ساماندهی مد و لباس تشکیل دهد.

هرچند که مد همه چیز و همه کس، از شخصی ترین مسائل همه ما تا عرصه عمومی را در بر می گیرد، اما باید پذیرفت که بارزترین جلوه که همواره نماد بیرونی و عینی پیدا می کند ویتترین مغازه ها و نوع پوشش و آرایش در جامعه است که هر روز شکل تازه به خود می گیرد. اما تا به حال فکر کرده اید دلیل آن چیست، ریشه های آن از کجا آب می خورد و اساساً مدگرایی خوب است یا بد؟ بسیاری می گویند که مد و روحیه انتخاب لباس یک امر سلیقه ای است و نمی توان کسی را مجبور کرد که فلان لباس را بپوشد یا آن را انتخاب کند و تنها چیزی که قدرت دارد فرد را مجبور به انتخاب لباس خود کند (مد) است.

• اجبار نیست، پیشنهاد است

مدتی از تصویب قانون ساماندهی مد و لباس در مجلس می گذرد. برخی نمایندگان مجلس اعتقاد دارند این مصوبه برای حمایت از تولیدکنندگان و طراحان لباس ایرانی لازم بود. البته نباید از بحث فرهنگی این مصوبه گذشت.

به تازگی (ابراهیم کارخانه ای) مسئول کمیته آموزش و تحقیقات کمیسیون آموزش مجلس نیز در این باره به روزنامه ایران گفته است که (لباس به مثابه یک پرچم، برای انسان است. همان طور که پرچم یک کشور هویت یک کشور را نمایان می کند، لباس نیز شخصیت انسان را نشان می دهد. چنین مقوله ای حساس است. در چنین مصوبه ای مد و انتخاب لباس یک اجبار نیست.

کسی مجبور نیست به دلیل چنین مصوبه ای سلیقه خود را تغییر دهد و لباس خاصی بپوشد اما مجلس به جامعه پیشنهاد می کند که چنین مد و طرح لباسی مناسب است. این طرح در چارچوب موازین نظام است. در قانون جمهوری اسلامی حجاب یک مسئله قانونی است. در همین چارچوب و طبق این مصوبه دولت می تواند با استفاده از دستگاه های مسئول طرح های ملی - اسلامی را که به صلاح جامعه است پیشنهاد کند. فکر نکنم این طرح برای جامعه مضر باشد).

• تصمیم سازی پشت درهای بسته

امروز یکی از بزرگترین مشکلاتی که در حوزه فرهنگ وجود دارد این است که بسیاری تصمیمات در پشت درهای بسته انجام می شود. در حالی که تصمیم سازان باید همواره برخاسته از بطن جامعه و میان مردم باشند. تصمیمات اتخاذ شده از سوی مدیران فرهنگی باید شفاف و در حضور مخاطبان فرهنگی باشد.

طباطبایی رئیس مرکز آموزش سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران با بیان این موضوع می گوید: ما متولی بحث پوشش و حتی فرهنگ در جامعه نیستیم، بلکه قصد داریم به این حرکت به شکل یک پدیده نو نگاه کنیم و در سایه آن ناهنجاری های پوششی و فرهنگی را مرتفع سازیم. این در حالی است که کامران دانشجو استاندار تهران با اشاره به اختصاص ۲ هزار میلیارد تومان اعتبار برای حمایت از فعالیت بنگاه های اقتصادی زودبازده در سال جاری، می گوید: استانداری در نظر دارد در این قالب از طراحان لباس اسلامی تا مرحله تولید و ورود این طرحها به بازار، حمایت کند. او در خصوص زمان ورود این طرحها به بازار می افزاید: در حال حاضر به طور دقیق نمی توان گفت که طرحهای ارائه شده چه زمانی وارد بازار می شوند اما تمام تلاش خود را خواهیم کرد که طرح ها هرچه سریع تر وارد بازار شوند.

استاندار تهران در خصوص میزان استقبال بانوان در صورت عرضه طرحها به بازار، تأکید می کند: سلابق متفاوت است و بدون شک با توجه به این موضوع طرحهای ارائه شده نمی تواند تمام سلیقه ها را پوشش دهد. اما با توجه به این که در الگوهای ارائه شده از رنگ های شاد ضمن حفظ حدود شرعی استفاده شده گمان می کنم که در بازار هم با استقبال خوبی مواجه شود.

علی عسگری، رئیس سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران نیز پیش از این با اشاره به تشکیل کمیته های طراحی لباس گفته بود: مد یک موضوع اجتماعی از سنخ مسایل جامعه شناختی است و علاوه بر رویکرد روانشناختی باید با نگرش جامعه شناختی نیز مورد بررسی قرار دهیم. به گفته او در سالهای اخیر مدل زندگی و پوشش آمریکایی رایج شده اما هنوز نتوانسته ایم مدل زندگی را طراحی کنیم، به همین دلیل حتی کودکان ما عروسکهای خارجی را بهتر از ایرانی می شناسند.

مهمترین مساله و نکته کلیدی این است که بعد از طراحی مد باید به جامعه پذیری آن به ویژه در کشوری همچون ایران توجه کنیم.

• نوآوری یا هنجارشکنی

همیشه با ظهور یک مد جدید برای لباس و آرایش، خیل دختران و پسران جوان به استقبال آن رفته و در نقطه مقابل، عده ای با آن به مقابله می پردازند. در جامعه ایران پس از انقلاب، پوشش اسلامی مرسوم و با استقبال مواجه شد اما در سالهای اخیر با توجه به تغییر ذائقه نسل سوم انقلاب، نوعی سردرگمی فرهنگی در این زمینه به چشم می خورد.

به عنوان نمونه از آنجایی که زنان در سالهای اخیر در همه عرصه های اجتماعی فعالیت داشته و هم اکنون زنان ورزشکار، پلیس و آتش نشان داریم، بنابراین عرضه لباس هایی که در عین تنوع و زیبایی و انطباق با فرهنگ، متناسب با نیاز این مشاغل باشد، بسیاری ضروری است. محمد خاکپور، جامعه شناس می گوید: پدیده مد و مدگرایی پیوسته از دغدغه های نسل جوان است.

خاکپور معتقد است که نسل اول در آستانه پیروزی انقلاب در فضایی زندگی می کرد که نیاز به استفاده از دیدگاه برون دینی پیدا نکرد، چون همه مسائل با نگاه درون دینی حل می شد، اما نسل سوم در فضای دیگری قرار دارد.

خاکپور با بیان این که در بخش های مختلف جامعه برای معرفی نوعی لباس و پوشش، کار چندانی صورت نگرفته است، می افزاید: نسل جوان را باید از دور رصد و هدایت کرد و صحیح نیست که از نزدیک برویم بالای سرشان بایستیم و تا اشتباهی مرتکب شدند، آنها را تنبیه کنیم.

سالهاست که با گرم شدن هوا، سخت گیری ها بر لباس پوشیدن جوانان زیاد می شود و مسئولان جوانان را به پوشیدن پوششی متهم می کنند که از نظر آنان مبتذل یا مغایر هنجارهاست، اما تاکنون هیچ ما به ازایی برای این پوشش ارائه نشده و تمام حرف و حدیث ها جنبه شعاری دارد. در عین وجود تفاوتها می توان به دیدگاه مشترکی هم رسید و آن این که مدگرایی، پدیده ای چند وجهی است که به نوعی به بخش های مختلف جامعه از فرد گرفته تا خانواده و اجتماع ارتباط دارد.

خانواده به عنوان اصلی ترین و نخستین نهاد اجتماعی در القای شیوه های درست و هماهنگ با فرهنگ عمومی به نوجوانان و جوانان نقش اساسی دارد.

آموزش و پرورش با فرهنگ سازی درست و شناساندن هویت اجتماعی به فرد و متولیان جامعه با احترام به آزادی ها، تامین نیازها و ایجاد فضایی توأم با امنیت و آرامش، می توانند از تبعات منفی این بحران اجتماعی جلوگیری کرده و از تبعات مثبت آن سود جویند.

همایون نائلی- جامعه شناس- نیز در این باره می گوید: مد به دلیل این که نوعی نوآوری محسوب می شود پیامدهای مثبتی به دنبال دارد، اما زمانی که مد با هنجارهای رایج در جامعه و فرهنگ آن در تضاد باشد، تنش به دنبال خواهد داشت و تنش در نهایت به فروپاشی هنجارهای مسلط یا جابه جایی و جایگزینی ارزشها و هنجارهای جدید می انجامد.

این جامعه شناس بر این باور است که پیروی از مد در جامعه ایرانی گهگاه حالت افراطی و بی هدف به خود گرفته و موجب ایجاد نوعی تنش روانی در جامعه و بین دو نسل می شود. در مقایسه مد در جوامع غربی با جامعه ایرانی باید گفت که در غرب به دلیل ویژگی های خاص این جوامع از جمله تنوع و تکثر اجتماعی، گستردگی ارتباط و وجود امکانات اقتصادی، مد پدیده ای بسیار با اهمیت تلقی می شود.

• زیبا باش و پسندیده

با توجه به این که در زمان حاضر بیش از ۶۰ درصد جمعیت ما را جوانان تشکیل می دهند، همچنین گسترش تکنولوژی های ارتباطی همچون اینترنت، جوانان ما خواه ناخواه در این روند پرشتاب قرار گرفته اند. باید پذیرفت که مد به خودی خود پدیده ای منفی نیست و نباید با اصل این جریان مبارزه کرد بلکه می توان آن را در مسیری صحیح هدایت کرد.

طراحان داخلی معتقدند که هیچ کس نمی تواند استعداد آنان را زیر سؤال ببرد، طراحان لباس ایرانی در حالی چنین می گویند که وزارت بازرگانی مکلف شده است برای دسترسی عمومی و حمایت از تولید و فروش پارچه ها و پوشاک بومی، نمایشگاه های عرضه مد و پوشاک برگزار کند.

مد و سلیقه انسان ها برای انتخاب لباس هیچ گاه با مصوبه به وجود نمی آید اما می توان با نمایش طرحهای ملی به مردم نشان داد که چنین طرح هایی منافاتی با مد ندارد. حتی می توان چنین طرح هایی را به مد تبدیل کرد. بسیاری از مردم کشورمان نمی دانند لباس هایی با طرح های ایرانی هم وجود دارد.

شناساندن فرهنگ خودی به جوانان و دوری از به کار بستن شیوه های قهرآمیز یا در پیشگیری از پیامدهای منفی مدگرایی تأثیر به سزایی دارد.

منبع : باشگاه اندیشه

<http://vista.ir/?view=article&id=275080>

شب خاطره را با چه کفشی طی می کنید؟

لباستان را انتخاب کرده‌اید ولی هنوز کفش مناسبی نیافته‌اید! خریدن کفش عروسی نیاز به زمان دارد و شما باید در عین در نظر گرفتن سلیقه‌تان به معیارهای زیادی توجه کنید. نوع لباس عروسی، محل برگزاری جشن و میزان تحمل فیزیکی شما... همگی باید در نظر گرفته شوند. می‌دانید چه کفشی انتخاب کنید که تا پایان مراسم شما را خسته نکند و دچار پادرد نشوید؟

پیشنهاداتی برای شما دارد تا کفشی مناسب برای این شب به یاد ماندنی به پا کنید.

• تناسب کفش و محل برگزاری مراسم :

در صورتی که شما می‌خواهید مراسم‌تان را در باغ برگزار کنید یا پیش از

شروع مراسم قصد دارید با همسران در باغی چند قدمی بزنید و عکس یادگاری بگیرید بهتر است به هیچ عنوان کفشی با پاشنه نازک نخرید. یک کفش ساده بنددار یا یک صندل ساده ایده بسیار بهتری است. در صورتی که مراسم‌تان را در سالن برگزار می‌کنید نیز سعی کنید کفش پاشنه بلند و نوک‌تیز نگیرید چون در این صورت پس از کمی رقصیدن دچار پادرد خواهید شد و مجبورید کفش را از پایتان درآورید که در این صورت نیز مهمانان‌تان با منظره جذاب و زیبایی مواجه نخواهند شد. کفش پاشنه سه یا پنج سانت با نوک گرد یا صاف بهترین انتخاب می‌تواند باشد.

• تناسب کفش و لباس عروسی:

در صورتی که لباس عروس شما بلند است به طوری که تا روی زمین را می‌پوشاند و پاهای شما به هیچ عنوان دیده نمی‌شود، بهتر است از یک صندل ساده و راحت استفاده کنید اما اگر جلوی لباس شما کمی کوتاه‌تر است و کفش‌های شما دیده می‌شود بهتر است از کفش‌های جلویسته و بندی سه تا پنج سانت استفاده کنید.

• رنگ کفش :

اگر لباس عرس شما سفید است، کفش‌تان را هم سفید انتخاب کنید. البته غیر از رنگ سفید باید به جنس لباس و جنس کفش‌تان نیز توجه کنید. اگر لباس‌تان ساتن سفید براق است یا ابریشم، جنس کفش‌تان نیز باید با آن تناسب داشته باشد. مثلاً کفش سفید مات چرمی شاید چندان به یک لباس ساتن نیاید. بهترین ایده این است که از کفش‌تان بخواهید روی کفش‌تان را با مقداری از پارچه خاص لباس عروستان تزئین کند. بدین ترتیب جلوه کفش‌تان بیشتر خواهد شد. در صورتی که لباس عروستان با گل‌ها یا زیورآلات رنگی (طلایی یا صورتی) تزئین شده می‌توانید برای هماهنگ کردن بیشتر کفش‌تان را هم همان رنگ انتخاب کنید.

• به عادات خود احترام بگذارید:

وقتی می‌خواهید کفش عروسی بخرید کمی به عادات خودتان هم توجه کنید.

معمولاً چه کفشی می‌پوشید؟ جلویسته، جلویاز، بندی، بدون پاشنه، نوک‌تیز...؟

حتماً مجبور نیستید که در روز عروسی کفش پاشنه‌دار و نوک‌تیز بخرید. کفشی بخرید که در آن راحت باشید تا در تمام ساعات عروسی ناله نکنید و به خاطر خرید کفش خود را نفرین نکنید.

پاشنه کفش بسیار مهم است!

کفش‌های پاشنه‌بلند قد شما را بلندتر و شما را لاغرتر جلوه می‌دهد و به لباس‌هایی می‌آید که کاملاً ماکسی هستند. البته به شما پیشنهاد نمی‌کنیم کفش با پاشنه ۱۰ سانتی بخرید چون در این صورت به طور حتم پیش از پایان مراسم آنها را از پا درآورده و پابرنه راه خواهید رفت. انتخاب پاشنه‌های سه تا پنج سانتی منطقی‌تر است. هم قد شما را بلند نشان می‌دهد و هم شما در آن راحت‌تر و باثبات‌تر خواهید بود. در صورتی که قد شما بلندتر از همسران است نیز پیشنهاد می‌کنیم کفش بدون پاشنه انتخاب کنید چون با آرایش موها خواه‌ناخواه قد شما چند سانتی‌متر بلندتر خواهد شد و بلندتر بودن زن نسبت به مرد، جلوه چندان زیبایی نخواهد داشت.

• چند پیشنهاد ساده برای راحت‌تر بودن

- (۱) یک هفته پیش از مراسم کفش‌تان را بخرید و هر روز به مدت ۱۰ دقیقه آن را پا کرده و با آن راه بروید تا پایتان به آن عادت کند.
 - (۲) اگر کفش‌تان هنوز تنگ است حتما جوراب نازک به پا کنید و چسب زخم در کفش‌تان داشته باشید تا اگر کفش کناره‌های پایتان را زد از تاول زدن آن جلوگیری کنید.
 - (۳) یک شب قبل از مراسم‌تان مقداری روزنامه خیس کرده و داخل کفش بگذارید بدین ترتیب کفش کمی جا باز می‌کند و پایتان در آن راحت‌تر خواهد بود.
- در صورتی که کفش پاشنه بلند می‌خرید حتما یک کفش یدک هم همراهتان باشد چون ممکن است در اواسط مهمانی پاشنه کفش‌تان بشکند یا به هر دلیلی از پا کردن آن احساس ناراحتی کنید. بدین ترتیب می‌توانید به جای پا برهنه شدن، کفش یدکی راحت‌تان را پا کنید.

منبع : پایگاه اطلاع رسانی سلامت ایرانیان

<http://vista.ir/?view=article&id=347950>

 vista.ir
Online Classified Service

شخصیت افراد و طرز پوشش

(۱) شخصیت حساس

- خصوصیات اخلاقی بارز: ظرافت، نازک بینی، مهربانی، ملایمت، و مملو از خصوصیات زنانه.
- پارچه مناسب: پارچه‌ها نرم و لطیف و کاملاً مسطح (ابریشمی، پنبه ای، و توری)
- رنگ مناسب: رنگ‌های روشن و ملایم
- طرح روی پارچه: عکس‌های کوچک و خیلی ظریف
- نوع لباس: پیراهن‌هایی با ظریف دوزی کنار حاشیه و لباس‌های چین دار.
- کیف دستی و کفش: ساده و ظریف
- مدل مو: کاملاً ساده و مطابق با فرم صورت

(۲) شخصیت خشن

- خصوصیات اخلاقی بارز: دارای روحیه ورزشکاری، تنومند و قوی هیکل، استوار و محکم
- پارچه مناسب: زبر، و شق مانند: کتان، مخمل، و نخ زبر

- رنگ مناسب: رنگهایی که بیشتر جلب توجه می کنند؛ مانند: قرمز و نارنجی
- طرح روی پارچه: عکس های غیر معمول و جلب توجه کننده به ویژه تصاویری که حاوی مفاهیم انتزاعی هستند.
- نوع لباس: دوخت مردانه همراه با یقه های ساده، بدون وجود هیچ گونه چین و یا تاخوردگی.
- کیف دستی و کفش: هیچ گونه ظرافتی نباید در آنها دیده شود.
- مدل مو: معمولاً موها باید کوتاه نگاه داشته شود و مدل آن نیز منطبق با فرم صورت فرد آرایش داده شود.

۳) شخصیت نمایشی

- خصوصیت اخلاقی بارز: بیش از اندازه غریب و غیر عادی، برجسته و متمایز، جسور. این گونه افراد آماده انجام تمام امور، از جمله معمول و غیر معمول هستند.

- پارچه مناسب: متفاوت و غیر معمول، این افراد به راحتی هر نوع پارچه ای را به تن می کنند.
- رنگ مناسب: ترکیبی از رنگ های شاد و غیر معمول
- طرح روی پارچه: هر طرحی که با حالت و روحیه آنها سازگاری داشته باشد، اما حتماً باید غیر معمول باشد.
- نوع لباس: لباس های جدید و متمایز؛ این دسته از افراد به راحتی قادرند که از خودشان مدهای جدیدی در لباس پوشیدن اختراع کنند.
- کیف و کفش: کاملاً متفاوت البته به طوری که با دیگر لباس هایشان هم خوانی داشته باشد.
- مدل مو: آنها مدل های مو مخصوص به خودشان را ابداع می کنند که همگی جدید و متفاوت است.

۴) شخصیت محتاط

- خصوصیت اخلاقی بارز: فروتن، خجالتی، و کمی ترسو. اصلاً دوست نمی دارند که در مکانهای عمومی در معرض دید دیگران قرار بگیرند.
- پارچه مناسب: پارچه های نرم و با وزن پایین. (پنبه ای و ابریشمی)
- رنگ مناسب: رنگهای آهسته و ملایم
- طرح روی پارچه: طرح های ساده و خیلی رایج که چندان جلب توجه نکنند.
- نوع لباس: ساده و خیلی معمولی. این گروه معمولاً جزء آخرین افرادی هستند که از مد استفاده می کنند.
- کیف دستی و کفش: ساده و مطابق با لباس های دیگر.
- مدل مو: ساده، به طوریکه باعث متمایز ساختن آنها از سایرین نشود.

۵) شخصیت موقر

- خصوصیت اخلاقی بارز: محافظه کار، با ملاحظه، متین، جدی. این خصوصیت اخلاقی معمولاً با افزایش سن و تجربه در افراد بروز می کند.
- پارچه مناسب: پارچه های با وزن کم
- رنگ مناسب: رنگ های روشن اما در عین حال سنگین
- طرح روی پارچه: طرح های ساده اما در عین حال آشکار که خیلی هم توی ذوق نزنند.
- نوع لباس: ساده به طوریکه با شخصیت آنها همخوانی داشته باشد.
- کیف دستی و کفش: سنگین و در عین حال راحت.
- مدل مو: ساده اما باسلیقه و شایسته

۶) شخصیت مسرور و با نشاط

- خصوصیات اخلاقی بارز: پرارژی، خوشحال، سبکبار و بی خیال
- پارچه مناسب: پارچه های راحتی که نیاز به مراقبت چندانی نداشته باشند.
- رنگ مناسب: هر رنگی که موافق با میل و حالات روحیشان باشد.
- طرح روی پارچه: طرح های شاد و رنگی و پارچه هایی با وزن متناسب.
- نوع لباس: لباس های اسپورت، راحت و غیر رسمی.
- کیف دستی و کفش: فقط باید راحت باشد و اگر خیلی هم مد نباشند مسئله ای ندارد.
- مدل مو: اسپورت و خیلی ساده

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=109551>

شیک بپوشید

با شروع هر فصل، مدهای جدیدی به بازار می‌آید. گاه کار به جایی می‌رسد که نمی‌دانیم با این مدها چه کنیم و گاه در انتخاب لباس مناسب سردرگم می‌شویم. آیا تاکنون این اتفاق برای شما افتاده است؟ آیا شده است که بخواهید به یک مهمانی یا به رستوران بروید و ندانید چه لباسی باید بپوشید؟ این نشان می‌دهد که کمد لباس‌های شما، لباس‌های مناسبی ندارد. ولی چطور یک نفر می‌تواند همیشه مد روز لباس بپوشد و کلید اصلی شیک‌پوش بودن چیست؟

پاسخ این است لباسی بخرید که ساده و به تئتان برازنده باشد. در اینجا به نکاتی اشاره می‌کنیم که کمک می‌کنند شما همیشه شیک باشید:

• کت و دامن شیک:

فکر می‌کنم هر خانمی باید برای خود یک کت و دامن شیک و مناسب داشته باشد. کت و دامن مشکی بهترین انتخاب است ولی اگر می‌خواهید آرام‌تر به نظر برسید رنگ بژ، سبز تیره و هر رنگ دیگری که دوست دارید زنده نباشد و سریع از مد نیفتد را انتخاب کنید. اگر دوست دارید می‌توانید به جای کت و دامن، کت و شلوار بخرید. بعضی وقت‌ها کت‌ها را می‌توان با شلوار یا دامن دیگری ست کرد ولی توجه داشته باشید که همیشه کت و دامن، حس زنانه بیشتری به شما می‌دهد.

• لباس شب مشکی:

داشتن یک لباس شب مشکی تقریباً ضرورت دارد. این پیراهن‌ها را می‌توان در مجالس مختلفی به تن کرد و سال‌ها از آنها استفاده کرد به شرطی که اصل سادگی را فراموش نکنید.

• ضرورتی برای تمام فصول :

امروزه خیلی عجیب و غیرعادی به نظر می‌رسد که خانمی در کمدش شلوار جین نداشته باشد. ولی مشکل اینجاست که چه شلواری را برای خود انتخاب کنید. پیشنهاد می‌کنیم به بزرگ‌ترین فروشگاه لباس‌های جین بروید و همه مدل شلوارهای سایز خودتان را بپوشید تا بتوانید یک شلوار مناسب پیدا کنید. شلوار جین تیره، شما را شیک‌تر نشان می‌دهد. نکته نهایی این‌که قد شلوار باید با ارتفاع پاشنه کفش شما هماهنگ باشد. شلوار جین را می‌توان با هر نوع کفش، صندل، تی‌شرت یا پیراهنی جور کرد و شیک هم به نظر می‌رسد.

• در هنگام خرید

(۱) لباسی را بخرید که به آن نیاز دارید:

اگر شاغل هستید لباسی بخرید که مناسب محل کارتان باشد. پولتان را برای خرید لباس‌هایی که می‌دانید تا مدت‌ها نیازی به آنها ندارید هدر

ندهید، زیرا وقتی به آنها نیاز پیدا کردید احتمالا کاملا از مد افتاده‌اند. لباس‌هایی که فکر می‌کنید در آنها راحت نیستید را خریداری نکنید.

(۲) بهترین رنگ‌ها را انتخاب کنید:

منظور از بهترین رنگ‌ها، رنگ‌هایی است که به شما می‌آیند. هر پوستی با رنگ خاصی جلوه دارد. رنگ‌هایی که به شما می‌آیند را بشناسید و هنگام خرید لباس به این نکته توجه کنید.

(۳) لباس به سایز بخرید:

لباسی را انتخاب کنید که همین الان اندازه شماست. زیاد به سایزها توجه نکنید زیرا ممکن است در یک لباس مثلا سایز ۳۸ اندازه شما باشد و در لباس دیگر سایز ۴۰.

(۴) لباس‌های چند فصلی بخرید:

سعی کنید لباس‌هایی را که فقط برای مقطع و فصل خاصی مورد استفاده قرار می‌گیرند نخرید. لباس‌هایی را انتخاب کنید که زیاد تابع مد و فصل نباشد.

(۵) زینت‌آلات، زیبایی‌بخش هستند:

همیشه زینت‌آلات همچون طلا، جواهرات، سنجاق سینه، دستمال گردن و حتی جوراب، کفش و کلاه به لباس انسان جلوه می‌دهند. این وسایل را با لباس‌های تان هماهنگ کنید و آنها را همیشه نو و براق نگه دارید. لازم نیست جواهرات تان حتما اصل باشند. گاهی زیورآلات بدل زیبایی بیشتری دارند ولی در نوع این وسایل باید دقت شود. اگر رنگ لباس تان گرم است، طلا به پوست تان جلوه بیشتری می‌دهد. اگر رنگ لباس تان سرد است نقره، پلاتین یا طلا سفید شما را برازنده‌تر نشان خواهد داد.

(۶) به کیفیت توجه کنید:

لباس‌های آستردار همیشه بهتر هستند. این لباس‌ها بهتر آویزان می‌شوند و در نتیجه عمر بیشتری خواهند داشت. به جنس پارچه لباس هم توجه کنید و لباس‌هایی با جنس بهتر و معروف‌تری را بخرید و بدانید که لباس ارزان قیمت‌تر عمر کمتری هم خواهد داشت.

(۷) جوراب و کفش مناسب بپوشید:

انتخاب کفش اهمیت زیادی دارد. کفش باید علاوه بر راحت بودن شیک هم باشد، زیرا اگر تمام لباس‌های تان هماهنگ و زیبا باشد ولی کفش کج و کوله‌ای به پا داشته باشید جلوه تمام لباس از بین می‌رود. در هنگام خرید کفش به دنبال مدهای زودگذر نباشید. توصیه ما به خانم‌ها این است که هرگز کفش بلندتر از پاشنه هفت سانتی و کوتاه‌تر از پاشنه دو سانتی نپوشند.

در آخر این‌که یک جوراب ناهماهنگ می‌تواند تمام زیبایی یک کفش برازنده را به یک باره از بین ببرد. دانستن این نکته بسیار مهم است که وقتی در هنگام خرید دقت لازم را در انتخاب پوشاک خود داشته باشید دیگر در موقعیت‌های مختلف برای انتخاب لباس‌های مناسب و هماهنگ مشکل زیادی نخواهید داشت.

• اشتباهات بزرگ

▪ انتخاب رنگ‌های اشتباه:

رنگ‌هایی که به شما می‌آید شما را زیباتر و سالم‌تر نشان می‌دهند در حالی‌که رنگ‌هایی که مناسب شما نیستند سبب می‌شوند بیمار و پرچین و چروک به نظر برسید.

▪ لباس‌های تنگ:

لباس‌های تنگ انسان را چاق‌تر نشان می‌دهند.

▪ کفش کثیف:

کفش‌های تان تمیز و مرتب نگه دارید چون کفش کثیف تمام زیبایی ظاهر شما را از بین می‌برد.

▪ رنگ مو:

اگر موهای تان را رنگ می‌کنید این کار را به طور مرتب انجام دهید تا ریشه‌های مو رنگ دیگری نداشته باشد.

▪ جوراب ناهماهنگ:

جوراب‌تان را با کفش یا شلوار یا دامن تان هماهنگ کنید.

▪ پوشیدن لباس نامناسب:

دقت کنید لباس‌های مناسب موقعیت بپوشید. لباسی که برای یک مجلس مهمانی مناسب و برازنده است مسلماً برای محل کار مناسب نیست و زننده می‌باشد.

منبع : مجله خانواده سبز

<http://vista.ir/?view=article&id=288214>

vista.ir
Online Classified Service

شیوع نگهداری از حیوانات مدرن!

آداب و رسوم دیرینه ایران زمین سبب شده تا ایرانیان خلیات خاص خود را داشته باشند. از این رو مردمان ایران زمین را همواره متمایز از سایر کشورها می‌دانند. روحیات منحصر به فرد ایرانی را شاید کمتر بتوان در سایر نقاط جهان یافت.

با ظهور تمدن مغرب زمین و گسترش مدرنیته در عالم بشریت، بخش قابل توجهی از مردمان مشرق زمین به ظواهر این پدیده نوظهور گرویدند.

بسیاری از ملل ممالك دارای تمدن براحثی اسیر ظواهر سطحی مدرنیته شدند و چنان البته شدند که برخی از بازگویی سنت‌ها و آداب کشور خود شرم زده شدند! اکنون هم متأسفانه بسیاری از مردم دچار بحران هویت و به عبارتی غرب‌زدگی شده‌اند. اغلب آنان بدون اینکه از مسائل تنوری و

عمیق تفکرات مدرن آگاهی یابند. شیفته ظواهر آثار آن شده‌اند. این معضل فرهنگی، اجتماعی را سالهاست یدک می‌کشیم. گرچه در سالهای اخیر برخی رسانه‌های جمعی نظیر رادیو و تلویزیون سعی در احیای سنت‌های دیرینه داشته‌اند اما به زعم بسیاری از کارشناسان و جامعه‌شناسان این تلاش‌ها چندان مثمرثمر نبوده است.

یکی از پدیده‌های نوظهور در زندگی شهری شهروندان ایرانی نگهداری از حیوانات خانگی است، حیوانات خانگی در گذشته در زندگی ایرانیان نقش بسزایی داشتند. اکنون هم در بسیاری از خانواده‌ها این سنت دیرینه حفظ شده است. نگهداری از مرغ و خروس ملموس‌ترین این واقعیت است. اکنون در شهرهای کوچک و روستاها به وضوح می‌توان این پدیده را مشاهده کرد. اما در کلانشهرهایی نظیر تهران وضعیت کاملاً متفاوت است. امروزه بسیاری از مردم بخصوص جوانان از حیواناتی نظیر سگ و گربه در منازلشان نگهداری می‌کنند.

در چند سال اخیر نگهداری سگ‌های زینتی خانگی در بین بسیاری از شهروندان تهرانی شیوع پیدا کرده است. در واقع باید گفت بین نسل قدیم و جدید در نوع نگهداری از حیوانات هم تغییر نگرش به وجود آمده است.

دکتر رضا صادقی‌زاده جامعه‌شناس و استاد دانشگاه در این باره می‌گوید: علاقه به حیوانات فی‌النفسه مطلوب است. اما چرا در سالهای اخیر نوجوانان و جوانان علاقه‌مند به نگهداری حیواناتی نظیر سگ شده‌اند چند عامل دخیل است: ۱. باید پذیرفت که امروزه همانند گذشته فرزندانمان فضای حرکتی زیادی ندارند. امروزه طبقه متوسط شهرنشین در آپارتمان‌های کوچک زندگی می‌کنند از این رو بالطبع نمی‌توان انتظار داشت مانند گذشته مردم در خانه‌هایشان مرغ و خروس و از این قبیل حیوانات نگهداری کنند.

دوم اینکه بخش دیگری از این تغییر رویه، مربوط به مسائل فرهنگی است. امروزه نگهداری سگ‌های خانگی کوچک که وام گرفته از غرب است به نوعی مدرن و امروزی بودن را نزد جوانان و نوجوانان تداعی می‌کند. آنان تصور می‌کنند، داشتن یک سگ فانتزی کوچک، شخصیت اجتماعی آنان را

بالا می‌برد.

احتمالا خاطراتان می‌آید زمانی که نگهداری سگهای کوچک در تهران رواج پیدا کرد، صداوسیما در چندین گزارش تصویری سعی کرد نگهداری از سگ را قبیح جلوه دهد تا با این روش به نوعی شیوع نگهداری از سگ کاهش یابد؛ اما برنامه‌های صداوسیما نه تنها تاثیری در کاهش این روند نداشت بلکه همانگونه که تاکنون شاهد بودیم، هر روز تعداد علاقه‌مندان به نگهداری این نوع سگ‌ها در تهران بیشتر می‌شود.

در این بین باورهای دینی مردم نقش بسزایی دارد. بسیاری بنا به آموزه‌های سنتی معتقدند سگ، گربه و نگهداری از این قبیل حیوانات جایز نیست. اما این طرز تفکر در بسیاری از نوجوانان و جوانان تهرانی قابل قبول نیست.

کامران احمدنیا روانشناس در این باره می‌گوید: اکنون باید به مردم هشدار دهیم. متأسفانه کم‌کم در جامعه شهری بخصوص تهران شاهد گسست عاطفی هستیم. در واقع یکی از عواملی که جوانان و حتی بزرگسالان به نگهداری حیواناتی از قبیل سگ روی آوردند همین عامل است. می‌توان گفت تنهایی بحرانی است که در صورت حاد شدن آن، فرد از جامعه دل‌کنده و به بیماری‌های خطرناک عصبی مبتلا می‌شود.

او ادامه می‌دهد: حتماً به خاطر دارید که در گذشته همه در خانه پدربزرگ و مادربزرگ گرد هم جمع می‌شدند. در آن هنگام افراد فامیل، دوستان و آشنایان همواره با هم تعامل داشتند از این رو به ندرت شاهد افسردگی، تنهایی و معضلات اینچنینی بودیم. شاید این دوره زمانی را بتوان اینچنین توضیح داد: آدمیان در برقراری ارتباط نزدیک با یکدیگر مشکل دارند و این يك واقعیت انکارناپذیر است.

از این رو حیواناتی نظیر سگ به نزدیکترین همدم آدمی تبدیل می‌شوند. اکنون جامعه‌شناسان و روانشناسان با مساعدت مسئولان باید چاره‌یی برای کاهش و جلوگیری از این معضل پیدا کنند. آنچه واضح است بد یا خوب بودن نگهداری از حیواناتی نظیر سگ نیست بلکه هویتی اصیل است که اکنون گمان می‌رود در نسل جدید کمرنگ شده باشد. از این رو احیای هویت فرهنگی و اصیل ایرانی باید در دستور کار مسئولان قرار گیرد.

منبع : روزنامه اعتماد

<http://vista.ir/?view=article&id=221581>

 vista.ir
Online Classified Service

صابون بهتر است یا شیر پاک کن؟

استفاده از صابون ها به عنوان پاک کننده سطحی بسیار رایج است و بسیاری از ما صابون ها را به عنوان یکی از پاک کننده های مناسب می دانیم غافل از اینکه صابون پاک کننده چندان مناسبی نیست و دارای معایب فراوانی است که از آن میان می توان به چند مورد زیر اشاره نمود:

- نیاز به آب
 - زدودن بیش از حد چرب از سطح پوست
 - ایجاد خشکی و کشیدگی در پوست
 - قلیایی نمودن پوست (این مسئله باعث جداسازی سلول های لایه های خارجی پوست از سلول های مجاور می شود).
- در هر حال از صابون ها و سایر دترژانت های معمولی برای شستشوی پوست استفاده نکنید. حتی آب معمولی نیز در اثر شستشوی بی رویه می تواند باعث خشکی پوست شود. بیش از ۱ تا ۲ بار در روز صورت خود را نشوید و حتماً بعد از شستشو از مرطوب کننده مناسب استفاده

کنید.

• اثر روانی کف و فومرها پاک کننده های کف کننده:

در نظر بسیاری از ما میزان پاک کنندگی محصولات با میزان کف حاصل از آن نسبت دارد و محصولاتی را که با کف همراه نباشند جزو پاک کننده ها محسوب نمی کنیم. برای ارضای این حس روانی لابراتورهای آرایشی بهداشتی فومهای پاک کننده را به بازار ارائه نموده اند. این فرآورده ها برای پاکسازی پوست به آب نیاز دارند و در تماس با آب کف می کنند. این محصولات برخلاف صابون ها حالت قلیایی نداشته و پوست را خشک نمی کنند و ضمن پاکسازی کامل پوست، لایه محافظ سطح پوست را حفظ می کنند. این فرآورده ها دارای دو فاز حلال در چربی و حلال در آب هستند که فاز حلال در چربی آن تمام ذرات خارجی مواد آرایشی و رسوبات ناشی از آلودگی های محیطی را در خود حل می کند و فاز حلال در آب آن شسته شدن این رسوبات را از سطح پوست تسهیل می نماید و بدین ترتیب مانع از مسدود شدن روزنه های پوست شده و از آلودگی، و عفونت پوست جلوگیری می کند.

منبع : خانواده ما

<http://vista.ir/?view=article&id=101648>

 vista.ir
Online Classified Service

طراحان لباس در چرخه تولید غایبند

گلایه از بازار داخلی پوشاک افزایش یافته، عدم تناسب میان خواسته های گروهی از خریداران با آنچه به عنوان لباس پشت ویتترین فروشگاه ها چیده می شود، سبب شده تا نارضایتی خریداران بیشتر شود. غیبت فارغ التحصیلان طراحی لباس در میان زنجیره تولید پوشاک یکی از دلایل نارضایتی خریداران است. حذف آهسته آهسته لباس ایرانی، در دسرهای جدیدی را برای مردم ایجاد کرده، در دسرهایی که به گلایه «لباس مناسب گیر نمی یاد» تبدیل شده است. همزمان با تصویب طرح ساماندهی مد و لباس از سوی مجلس شورای اسلامی با صدقه پاك بین، عضو هیأت علمی دانشگاه الزهرا که ۲۰ سال سابقه تدریس طراحی لباس و پارچه دارد، دلایل غیبت فارغ التحصیلان رشته طراحی لباس را بررسی کرده ایم.

«فارغ التحصیلان این رشته در چه نهاد و صنفی وارد بازار کار می شوند؟

- گاهی جذب تولیدی پوشاک می شوند، مدتی از آنها کار می کشند، ولی چون هیچ تشکل حمایتی ندارند پس از مدت کوتاهی عملاً به حال خود رها شده و اخراج می شوند. همین چرخه ناقص کاری سبب بروز سرخوردگی های جدی می شود. از سالی که این رشته ایجاد شده همین ماجرا برای فارغ التحصیلان رخ داده است. هر چند پیدا کردن کار مناسب به توانایی های افراد نیز بستگی دارد، گروهی از فارغ التحصیلان علاقه مندند که فقط کار طراحی انجام بدهند و هیچ تمایلی به وارد شدن به کارگاه ندارند.

• شما دانشجویی داشتید که بعد از فارغ التحصیلی از بازار کار گله کند؟

- خیلی.

• در واقع همه افسوس می خورند که ۵ سال وقت صرف کردند؟

- بله، گله دارند از اینکه نتوانستند جذب محیط کار شوند، یا اگر کاری پیدا کرده اند اجازه طراحی لباس نداشتند. در واقع به عنوان طراح پذیرفته نمی شوند. يك اتاق طراحی در اختیارشان قرار می دهند و يك لباس خارجی را به عنوان نمونه به آنها می دهند و از آنها می خواهند لباس را باز کنند الگو بردارند و کپی کاری کنند، کپی کاری هم یکی از دلایل یأس و سرخوردگی فارغ التحصیلان طراحی لباس است.

• یعنی عموماً از متخصصان ما در بازار کار فقط تقاضای کپی کاری می شود؟

- فقط کپی کاری.

• و خواسته فارغ التحصیلان چیز دیگری است؟

- بله، فارغ التحصیلان مایلند طراحی کنند، خلاقیت به خرج دهند و طرح های متناسبی ارائه کنند که به تولید انبوه برسد.

• یعنی در واقع از بیکاری و سری کاری به ستوه آمده اند؟

- کار بدون خلاقیت، جوانان را سرخورده می کند.

* شما فکر می کنید همه کارگاه های تولید لباس کپی کاری می کنند؟

- ممکن است تعداد اندکی کارخانه از خلاقیت متخصصان استفاده کنند، ولی آنچه رایج است کپی کاری و سری دوزی است.

• راه حل شما برای حمایت از نیروی متخصص چه بوده؟

- با تأسیس انجمن طراحان لباس در سال ۱۳۸۳ امیدوارم که بخشی از این مشکلات حل شود. با توجه به استقبالی که صاحبان صنایع از تشکیل این انجمن داشتند گمان می کنم به زودی تشکل قدرتمندی برای دفاع از طراحان وطنی داشته باشیم.

• با گذشت يك سال و اندی چه کارهایی انجام داده اید؟

- با برگزاری جلسات متعدد در دانشگاه هنر، سوره، جهاد دانشگاهی، نمایشگاه بین المللی، خانه هنرمندان و دانشگاه الزهرا اهداف انجمن را توضیح دادیم. به ویژه سعی کردیم با صاحبان صنایع ارتباط خوبی برقرار کنیم، از صاحب نام های بخش پوشاک دعوت به همکاری کردیم.

• واکنش صاحبان صنایع چه بود؟

- خوشحال شدند و از همکاری با انجمن استقبال کردند و سعی دارند همکاری های لازم در زمینه بهبود وضعیت پوشاک ایرانی و گسترش خلاقیت در این زمینه انجام دهند.

• این خلاقیت هزینه دارد. فکر می کنید صاحبان صنایع حاضر به پرداخت هزینه هستند؟

- گاهی طرح هایی از آن سوی مرز وارد می شود به تصور اینکه با استقبال روبه رو خواهد شد، ولی باید توجه داشت که ما ایرانی هستیم و هویت ایرانی داریم، طرح های متناسب با اندام و روحیه ایرانی با استقبال بیشتری روبه رو خواهد شد و هویت فرهنگی و ملی مان را حفظ کرده ایم.

• فکر نمی کنید الان از هویت ملی در قالب لباس حرف زدن خیلی دیراست؟

- نه دیر نیست، من فکر می کنم، می توانیم با يك حرکت هماهنگ هویت مان را در لباس هایمان احیا کنیم.

• و با استقبال روبه رو خواهد شد؟

- اگر بتوانیم رقابت کنیم، استقبال خوبی به عمل می آید.

* چه مشکلی بر سر راه این رقابت هست؟

- در بازارهای مد حرفه ای، طراح پارچه و لباس ارتباط تنگاتنگی دارند و همزمان پارچه مورد نیاز طراح لباس آماده شده از سوی دیگر کفش و کیف متناسب با طراحی لباس و پارچه پیش می رود، از همه مهمتر ملحقیات یا آکسسوار لباس یعنی در جاهای دیگر متناسب با مدلی که طراح در نظر دارد آماده خواهد شد.

• در واقع گروه های گوناگون تبادل اندیشه دارند؟

- بله، گروه ها با همکاری و هماهنگی یکدیگر کار را آماده و تحویل می دهند.

• و تبلیغات؟

- ما هم می توانیم همزمان با شروع کار طراحی گروهی و بهره گیری از تبلیغات کار را به مردم معرفی کنیم.

• مشکل اصلی؟

- این هماهنگی نیازمند پشتوانه مالی است که بتوان تمام این همکاری ها را ایجاد کرد و در عین حال به دانشجوی آموزش بدهیم که با توجه به خصوصیت های ایرانی ها با اجناس وارداتی هم رقابت کند.

• یعنی با نگاهی به آن سو طراحی کنیم؟

- بله با يك نگاه مسلط که خیلی هم در طراحی عقب نمایم. به هر حال، يك نسل جوان در کشور داریم که به لباس شان اهمیت می دهند و نگاه خاصی به لباس دارند. طراحی لباس برای این گروه که مهمترین مخاطبان بازار لباس هستند باید با ظرافت و دقت انجام پذیرد. در عین حال يك حرکت هایی هم داشته باشیم که خیلی به اون سمت گرایش پیدا نکنند.

• با چه حرکت هایی؟

- يك سری نمادهای سنتی در طراحی لباس هایمان داشته باشیم.

• ترمه هم از آن سو آمد و همه گیر شد؟

- بله، زمانی که ما بحث بر سر نمادهای سنتی در لباس را دنبال می کنیم. گروه هایی که از توانایی اجرایی بالایی برخوردارند همین طرح ها را به تولید انبوه می رسانند و بازار جهانی را تسخیر می کنند.

• منظور شما این هست که هسته اولیه تفکر مال ماست؟

- درباره طرح های سنتی ایران، بله.

• و در زمینه پارچه هم همین عقیده را دارید؟

- شاهد این ماجرا پارچه های خارجی موجود در بازار است. شما با کمی نازك بینی، طرح های کپی شده از زربفت های ایران باستان را به راحتی می توانید در پارچه های خارجی ردیابی کنید.

• شما فکر می کنید ما فرصت هایمان را از دست داده ایم؟

- ما فرصت های زیادی را از دست داده ایم، به ویژه در سال های اخیر بسیاری از سوژه ها را از دست داده ایم. باید همه دست به دست هم بدهیم تا این تأخیر جبران شود.

• فکر کنید همه شرایط مهیاست، دانشجوی فارغ التحصیل شده برای طراحی لباس به چه نکاتی توجه می کند؟

- اگر برای کارخانه ها طراحی کنند چارچوب مشخصی دارد.

• مستقل از همه ضوابط نیروی آموزش دیده شما چه کار خواهید کرد؟

- آموزشی که در دانشگاه دیده او را به سوی الهام گرفتن از طراح های سنتی سوق می دهد. در واقع او به سوی نقوش سنتی هدایت شده است که با توجه به طرح هایی که در دست دارد، خلاقیت به خرج داده و طراحی می کنند. هر چند نمی توان انکار کرد که بسیاری از فارغ التحصیلان نیز برداشت های خود از اینترنت را به عنوان پایه قرار دهند.

• در دانشگاه ها به دانشجویان طراحی یاد می دهند که قبل از شروع طراحی به چه چیزهایی باید توجه کنند؟

- بله.

• بیشتر پایان نامه هایی که در دفتر شما بود طراحی لباس براساس نقوش کهن بود، فکر می کنید ما طرح های کهنی داریم که باید همان ها را به روز کنیم؟

- نه. اصلاً این طور نیست.

• پس دلیل این همه تأکید بر نقوش باستانی در پایان نامه ها چیست؟

- ما در ابتدا نقوش باستانی را به دانشجویان یاد می دهیم.

• ما ساعتی پیش همراه شما کار پایانی یکی از دانشجویان را دیدیم، يك لباس عروس که با سلیقه امروزی بازار همخوانی نداشت. نظر شما چیست؟

- هزینه های سرسام آور سبب می شود که دانشجویان از برخی کارها صرف نظر کنند. در نمونه ای که ما دیدیم به دلیل گرانی پارچه دانشجوی نتوانسته پارچه ای با بافت دلخواهش پیدا کند. به ناچار ما هم کوتاه می آییم.

- وقتی ما توانایی پرداخت هزینه کارهای عملی دانشجویان را نداریم، به چه دلیل این همه دانشجو می پذیریم؟
- این برمی گردد به کنکور سراسری، دانشجو این رشته را بین انتخاب های متعدّدش جای می دهد و غالباً وقتی وارد دانشگاه می شود هیچ علاقه ای به این رشته ندارد.
- دانشجویان غالباً دیپلمه هنرندهند؟
- اکثراً دانشجویهای ما دیپلمه ریاضی اند و چون فراگیری شان خوب بوده چند تا کتاب هنر هم خوانده اند و در کنکور هنر شرکت می کنند. ترم اول در مواجهه با دانشجویان جدید درمی یابیم که علاقه ای به این رشته ندارند.
- چند درصد از دختران در کل جامعه ما به خیاطی علاقه مندند؟
- بیشتر دخترها بی علاقه اند.
- مگر قرار نیست دانشجویان این رشته خیاطی بکنند؟
- بله، ولی خیاطی را دوست ندارند و فقط دوست دارند طرح بزنند.
- به نظر شما ممکنه؟
- نه، دقیقاً غیرممکن است. یک طراح باید دوزنده ماهری باشد و به دوخت های تزئینی نیز علاقه مند باشد.
- فکر نمی کنید دلیل پس زدن بازار کار نداشتن مهارت کافی است؟
- می توان گفت یکی از مهم ترین دلایلی که فارغ التحصیلان ما نمی توانند جذب بازار کار شوند همین است که مهارت های لازم را ندارند.
- تعریف بازار کار از نیروی ماهر چیست؟
- توی بازار کار به افرادی نیاز دارند که هم الگو بدونه، هم نمونه های دوخت رو بدونه، هم پروگیری بلد باشد و در عین حال بتواند نمونه دوخت را به طور کامل دریاورد و در آخر سر طرح تمام شده با خلاقیت متمایز کند.
- فکر نمی کنید وقتی محصول نهایی [طراح] موفق نیست بهتر است این همه دانشجو بگیریم؟
- این موضوع به سازمان سنجش مربوط می شود.
- به نظر می رسد در لباس های موجود در بازار قبل از تولید به سلیقه یابی خریدار توجه ویژه ای شده. شما به یک طراح چقدر داده اجتماعی می دهید تا سلیقه مخاطب را بیابد و طراحی کند؟
- عملاً داده اجتماعی در اختیار طراح قرار نمی گیرد.
- چطور انتظار داریم بدون در نظر گرفتن داده های اجتماعی، نیازسنجی مخاطب و سلیقه یابی، طراحان موفق داشته باشیم؟
- پاسخ به این سوال قدری مشکل است.

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=223987>

 vista.ir
Online Classified Service

طرحی که هنوز به سامان نرسیده است

دخترکان شادمان حرف می زدند و گاهی ریز ریز می خندیدند. زمانی هم صدایشان جدی می شد و بلند.

- خودم توی اینترنت خوندم شرکت «پنتون» ۱۰ رنگ رو به عنوان «رنگ

سال» معرفی کرده؛ رنگ آبی اسنورکل، رنگ فریژیا، سبز دایکوری و...
- نه! اینا رنگهای بهار ۲۰۰۸ بود. خود شرکت پنتون رنگ بین آبی و ارغوانی
رو رنگ سال معرفی کرد.

- یعنی بنفش. من از بنفش اصلاً خوشم نمی یاد.
- به منم نمی یاد. اما من کیف و کفشم رو همین رنگ خریدم...
شما از مد و رنگ سال چه می دانید؟ آیا تابع این جریان هستید؟ اصولاً مد
خاص چگونه شکل می گیرد و چگونه محو می شود؟

قاسمی، مربی خیاطی در این باره می گوید: عوامل گوناگونی در شکل
گیری مد نقش دارند که برخی از آنها مربوط به عوامل بیرونی نظیر، مدلهای
دیگر کشورهاست که از طریق فناوریهای ارتباطی یا مسافرت به سایر
مناطق دنیا در جامعه رایج می شود.

البته برخی از عوامل ریشه در شرایط درونی جامعه دارد که می توان به
تنوع طلبی، زیبا پسندی، جلب توجه بیشتر و... اشاره کرد.

سمیرا- ن دانشجو، نیز بر این باور است که مد، اقبال عمومی افراد جامعه
به رنگ و مدل خاصی از پوشاک، وسایل و جواهرات است که در گرایش به
آن مسائل فرهنگی و اجتماعی تأثیر به سزایی دارد، چنانکه در جامعه امروز

ما گسترش بسیاری از مد و رنگها ناشی از چشم و هم چشمی است نه تنوع طلبی منطقی.

آرش کیان ۲۹ ساله هم می گوید: مد، گرایش مقطعی افراد به وسایل خاص است که با رواج مد تازه از بین می رود و اغلب تحولات در جهان مد را
سرمایه داران برای بهره مندی اقتصادی خود ایجاد می کنند.

• مد را ما می سازیم

آمنه واسیلیوا دانش آموخته دانشگاه مد و طراحی لباس ولادی وستک است. او در سال ۲۰۰۴ به دین اسلام مشرف شده و از ایده های جالب
توجه او «زن مسلمان خوش لباس» می باشد. او درباره مد معتقد است: مد را ما خودمان به وجود می آوریم، البته اگر نخواهیم به ایده ها و
فشارهای طراحان لباس تن دهیم. شما حتماً متوجه شده اید که اگر خانمی لباس زیبایی بر تن خانم دیگر ببیند، حتماً دلش می خواهد خودش
هم آن را داشته باشد. مد هم همین طور به وجود می آید. مردم سعی می کنند، متفاوت باشند یا بر عکس شبیه دیگران باشند.

• ابتکار در پوشش

در جامعه ایرانی نیز طراحان لباس برای تنوع بخشی بیشتر پوشاک زنان دست به خلاقیت و هنر آفرینی زده اند. چنانکه شاهدیم طی چند سال
اخیر، خانم جنابی طرح چادرملی را رایج کرد، همچنین دکتر فاطمه بهرامی مسؤول واحد هنر جهاد دانشگاهی، از دوخت مانتوهایی با طرح خطوط
نستعلیق از اشعار سعدی، حافظ و مولانا خبر داد.

از دیگر برنامه های گسترش مد اسلامی در ایران، برگزاری نمایشگاه های لباس می باشد.

سپیده فروغی، فوق لیسانس تصویرسازی نیز که از سال ۷۶ تا ۸۱ مدیر گروه طراحی پارچه و لباس در دانشگاه الزهرا(س) بوده است درباره
فعالتهای خود در این دوره به گزارشگر ما می گوید: در سال ۸۱ اولین نمایش لباس را در قالب جشنواره طراحی لباس دانشجویی و با حضور ۷۰
نفر از طراحان دانشجو با ارایه ۲۰۰ دست لباس برگزار کردیم که استاد فروزان شاه کوبا با ما همراهی داشتند. همچنین در سال ۸۲ دومین برنامه
نمایش لباس با حمایت وزارت کشور در فرهنگسرای نیاوران برپا شد. البته طی سالهای ۸۴ تا ۸۶ نیز نمایشهای زنده حجاب اسلامی با عنوان
«زنان سرزمین من» با نظارت استانداری تهران برگزار شد.

در حال حاضر نیز در همین عرصه و به منظور ساماندهی پوشاک، مدیریت مؤسسه دوازدهم را بر عهده دارم.

• ساماندهی مد و لباس تا امروز

علاوه بر صاحبزنان هنری، نهادهای دولتی و مسؤولان قانونگذاری هم بر مقوله ساماندهی مد و لباس تأکید دارند، به گونه ای که مقام معظم
رهبری نیز در سال ۱۳۶۴ بر مطالعه در زمینه طراحی لباس ملی تأکید داشتند.

در راستای همین توجه بعد از گذشت چند سال از جنگ تحمیلی مقوله ساماندهی پوشش در قالب طرح توسعه عفاف از سوی شورای فرهنگی اجتماعی زنان مورد پژوهش قرار گرفت و سپس در اواسط سال ۱۳۷۳ در قالب یک طرح تحقیقاتی، توسط کمیته «حقوق و خانواده» در همین شورا تدوین و پس از برگزاری نشست های گوناگون این طرح در سوم دی ماه همان سال توسط شورای فرهنگی- اجتماعی زنان به تصویب رسید، اما با فراز و فرودهای متعددی رو به رو شد، چنانکه طرح مزبور همزمان با دوره ریاست جمهوری آقای خاتمی در قالب یک و نیم صفحه و با عنوان «طرح اصول مبانی و روشهای گسترش عفاف» با ۱۶ بند در تاریخ چهاردهم بهمن ماه سال ۷۶ به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی رسید.

اما داستان این طرح ختم به خیر نشد، زیرا دوباره در چرخه اداری و برنامه ریزی گرفتار آمد و سرانجام پس از چند سال طرح یاد شده، در ۴۷ بند در سال ۸۴ به تصویب نهایی شورای عالی انقلاب فرهنگی رسید. بدین ترتیب، شورای فرهنگ عمومی با استفاده از طرح مزبور، راهبردها و راهکارهای گسترش عفاف و حجاب را در سوم دی ماه ۸۴ تصویب کرد. البته گرچه این طرح به ۲۱ سازمان فرهنگی، آموزشی، قضایی و انتظامی جهت اجرا ابلاغ شد، اما با نگاهی به وضعیت پوشش در جامعه، تأثیر آن را نمی توان دید.

این در حالی است که به موازات بررسی و تصویب طرح یاد شده، طرح «ساماندهی مد و لباس» در دور هفتم مجلس شورای اسلامی مطرح گردید و سرانجام در تاریخ بیست و چهارم اردیبهشت ۸۵ کلیات این طرح به تصویب رسید. اما باید دید نتیجه طرح مزبور چه بوده است؟ جواد آرین منش، نماینده مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی در گفتگویی با خبرنگار ما در این باره می گوید: طرح مزبور پس از تصویب در مجلس هفتم به شورای نگهبان رفت و در آنجا نیز تصویب شد. سپس برای اجرا به دولت ارائه شد. البته، بنابر مراحل قانونی طرح ساماندهی مد و لباس زمانی قانونی می شود که از سوی دولت به وزارتخانه ها و سازمانها ابلاغ شود.

دو جشنواره لباس در راه است

از نهادهای مؤثر در مقوله ساماندهی مد و لباس، وزارت ارشاد است. اما باید دید، این وزارتخانه در اجرای طرح یاد شده، چه تلاشهایی کرده است؟

حسینی زاده، دبیر کارگروه ساماندهی مد و لباس در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، با اشاره به اینکه، منتظر ابلاغ آیین نامه اجرایی از سوی دولت هستیم، اظهار می کند: از سوی این وزارتخانه برنامه های گوناگونی در حال اجراست که اصلی ترین آنها، سیاستگذاری و تدوین برنامه های اجرایی می باشد، به گونه ای که هم اکنون، در حال پرداختن به مسأله صدور مجوز برای دو جشنواره می باشیم.

• برنامه های زنانه برای ساماندهی لباس

بی شک، یکی از متولیان مؤثر در امر ساماندهی مد و لباس، مرکز امور زنان و خانواده نهاد ریاست جمهوری است، زیرا از یک سو مرتبط با دستگاه های اجرایی می باشد و از طرف دیگر، نهاد مرتبط با مسائل بانوان است. اینگونه باید پرسید، مرکز یاد شده چه برنامه ای برای طرح ساماندهی مد و لباس دارد؟

سجادی معاون آموزشی و پژوهشی در پاسخ می گوید: طرح ساماندهی مد و لباس قبل از آنکه بدین صورت مطرح شود هر کس پیشنهاد برگزاری نمایشگاه لباس را داشت می توانست آن را بر پا کند. این در حالی بود که مدهای ارائه شده گاهی اوقات مطلوب نبود. از همین رو، نهادها به ساماندهی مد و لباس پرداختند بدین ترتیب، کارگروهی در همین مقوله ایجاد شد که در آن آیین نامه اجرایی ساماندهی تدوین شده و هر هفته نیز جلسات آن برگزار می شود.

وی ادامه می دهد: در راستای ساماندهی مد و لباس دستگاه ها و سازمانها، پیشنهادها خود را برای بررسی به این کارگروه ارائه می کنند و کارگروه مزبور بر عملکرد دستگاه ها نظارت خواهد داشت.

مرکز امور زنان و خانواده نیز از اعضای این کارگروه است و در برگزاری قانونمند نمایشگاه های لباس نقش مؤثری دارد.

وی در ادامه اضافه می کند: از پیشنهادها من در مقوله رواج پوشاک مناسب در جامعه، اعلام فراخوان به طراحان لباس بود تا آنان طرحهای خود را به دبیرخانه کارگروه ساماندهی مد و لباس ارائه کنند، زیرا هرچه فضای مناسب برای این الگوها فراهم شود بانوان بهتر می توانند از طرحهای مزبور بهره مند شوند. به هر روی از ویژگیهای مطلوب نمایشگاه ها، عرضه ارزان قیمت و کالاهای متنوع و متناسب است.

فرحناز قند فروش، مشاور استاندار تهران که اکنون در حال برنامه ریزی برای برگزاری جشنواره لباس نوجوان می باشد نیز درباره ساماندهی مد و لباس می گوید: از آنجا که در مقوله پوشش دختران سنین ۹ تا ۱۷ سال با کاستی هایی روبه رو بودیم در جشنواره لباس سال جاری که ۲۵ تیر ماه برگزار می شود به این امر توجه شد. خوشبختانه تاکنون دو هزار طرح لباس به دبیرخانه ارسال شده است. همچنین علاوه بر طراحان داخلی، از ۲۰ کشور دیگر نیز برای حضور در این جشنواره اعلام آمادگی شده است.

• هنر همسو با کار آمدی

با آنچه که گذشت، نمی توان این پرسش را بی جواب گذاشت که آیا این نمایشگاه ها و برنامه ها برای ساماندهی پوشش مناسب است؟ پروانه قاسمیان دستجردی، مدیر گروه رشته طراحی لباس و چاپ پارچه دانشگاه علم و فرهنگ، با تأکید بر اینکه، طی سالهای اخیر به مقوله مد و لباس توجه بیشتری شده و حرکتهای نوینی نیز صورت گرفته، می گوید: به اعتقاد من در ساماندهی لباس سه عامل مهم نقش دارند، طراحان لباس، اصناف و تولیدی ها، مسؤولان ودولت که همگی در کنار هم می توانند در این زمینه تحولات مناسبی را ایجاد کنند. بدین ترتیب، طراحان در بخش خلاقیت، اصناف در بخش اجرای کار و مسؤولان در زمینه حمایت می توانند نقش آفرین باشند.

این عضو هیأت علمی دانشگاه در ادامه، وضعیت نمایشگاه های لباس را مورد ارزیابی قرار داده و می افزاید: اگر در این فضاها، همزمان به جنبه هنری و کاربردی توجه شود می تواند نتیجه سودمندی را در پی داشته باشد.

مسأله دیگر، گسترش این گونه نمایشگاه هاست که حتی می توان از رسانه ها نیز در این مورد بهره مند شد تا نتایج مطلوب حاصل شود، به طوری که اگر نشریات هر هفته چند طرح مناسب را از طراحان به چاپ برسانند به طور حتم می توان ضمن آموزش جامعه، در امر ساماندهی مد و لباس سریعتر موفق شد.

قاسمیان همچنین بر حمایت از طراحان لباس تأکید کرده و می گوید: این قشر از نظر اجتماعی به تبلیغ، ایجاد زمینه مناسب فعالیت و حمایت های مالی نیاز دارد تا به صورت حرفه ای فعالیت مؤثر داشته باشند.

فروغی، کارشناس طراحی لباس نیز با اشاره به اینکه، بازار فعلی مد و لباس در کشورمان تحت تأثیر پوشاک ترک و چین است، اظهار می دارد: در صورت حمایت از طراحان لباس داخلی می توان از ورود پوشاک سایر کشورها جلوگیری کرد. این در حالی است که فضای فعالیت برای طراحان داخلی چندان وسیع نیست و معمولاً حمایت لازم از این افراد نمی شود.

وی نیز به برنامه های مربوط به ساماندهی مد و لباس اشاره کرده، می افزاید: به اعتقاد من، اینها راهی است برای رسیدن به شرایط مطلوب. البته اگر این گونه برنامه ها درست و زیربنایی باشد.

فروغی، مدیر مؤسسه دوازده برگزاری نمایشگاه های لباس را مثبت دانسته و می گوید: در صورت مدیریت صحیح و وجود افراد کارشناس و متخصص طراح لباس در این نمایشگاه ها می توان بهترین طرحها را ارائه کرد.

قاسمی که خود در زمینه طراحی لباس فعالیت دارد معتقد است: در صورتی این گونه برنامه ها موفق خواهند بود که برنامه ریزی شده، مستمر و گسترده اجرا گردد و به چند شهر و مکان محدود نشود.

همچنین، خلق این طرحها دچار افراط و تفریط نشود، به طوری که طرحهای مدرن و سنتی در کنار هم شرایط بروز و ظهور را بیابند. بدین ترتیب که با قدرت خلاقیت هنرمند با پشتوانه فرهنگ بومی خود لباس زیبا و امروزی را ارائه کند تا جوابگوی نیاز همه اقشار و افراد جامعه باشد.

منبع : روزنامه قدس

<http://vista.ir/?view=article&id=324799>

 vista.ir
Online Classified Service

طریقه مراقبت از لباسها

• راه و روش نگهداری:

• لباسها را استراحت دهید

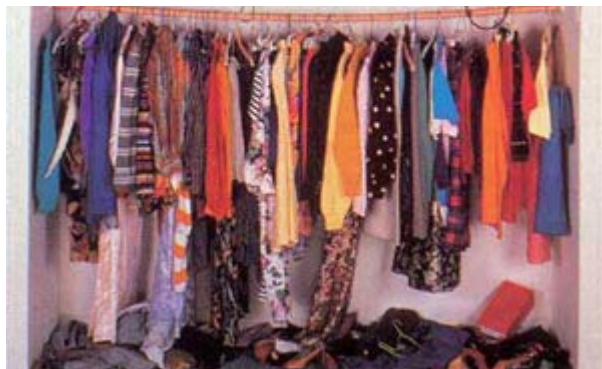
لباسهایتان هم مثل خودتان نیاز به استراحت دارند. بنابراین سعی کنید که

هر روز پس از استفاده آنها را در کمد لباسها به دقت آویزان کنید. به طور مثال، کت و شلوار باید حداقل یک روز قبل از استفاده ی مجدد در کمد استراحت کند.

• لباسها را آویزان کنید

حتی با وجود اینکه خسته هستید و می خواهید استراحت کنید، به یاد داشته باشید که حتماً لباسهایتان را پس از استفاده آویزان کنید و آنها را در گوشه و کنار نیندازید چون اینکار باعث می شود که چین و چروک های بدی روی لباس افتاده و لباس از قیافه بیفتد. پس آنها را به دقت آویزان کرده و

بگذارید که شکل خود را دوباره به دست بیاورند.

• لباسها را هوا دهید

هر از چندگاهی لباسهایتان را کمی هوا دهید. این کار باعث می شود که عطر جذب لباس نشود و چین و چروک هم به لباس نیفتد.

• لباسها را ماهوت پاک کن بزنید

گرد و خاک به مرور زمان باعث از بین رفتن و خراب شدن لباس می شود، به همین دلیل سعی کنید که به طور مداوم گرد و غبار را توسط ماهوت پاک کن از روی لباس پاک کنید. برای گرفتن نتیجه ی بهتر می توانید از ماهوت پاک کن هایی با موهای کوتاه تر استفاده کنید.

• نکاتی دیگر:

• نحوه ی شستشوی لباس

قبل از انداختن لباسها در ماشین لباسشویی، حتماً آنها را پشت و رو کنید تا اگر احیاناً عرق کرده باشید، از روی لباس خشک شود. اگر لباس کتیف هایتان را در سبد نگهداری کنید، ممکن است کپک بزند و عطرهای مختلف لباسها به یکدیگر نفوذ کند.

یکبار دیگر توصیه می کنم که اگر لباسهایتان را ماشین لباسشویی می شوید، سعی کنید که از مواد شوینده ی مایع استفاده کنید تا رسوب لباسهایتان را خراب نکند. لباسهای روشن را از لباسهای تیره جدا کنید و سعی کنید لباسهای سفید را مجزا بشوید.

اگر یک لباس زیپ دار را می خواهید بشوید، حتماً توجه داشته باشید که قبل از انداختن آن در ماشین زیپ لباس را کاملاً ببندید چون می تواند به لباسهای دیگر صدمه بزند.

اگر نمی خواهید رنگ لباسهایتان خراب شود، پس حتماً قبل از شستشو آنها را پشت و رو کنید. و لباسهای ظریف تر را هم برای جلوگیری از خراب شدن باید در دست بشوید.

• نحوه ی اتو زدن لباس

همیشه می توانید حتی بدون شستشوی لباسی آن را به خشک شویی برده و بخواهید برایتان اتو بزنند. از طرف دیگر، اگر لباسهایتان را خودتان اتو می زنید، به شما توصیه می کنم که همیشه پارچه ای نم دار روی لباس انداخته و بعد اتو بزنید. با این کار رنگ لباس حفظ شده و تا حد امکان صدمه ای نمی بیند. در اتو زدن شلوار هم دقت کنید که حتماً از روی خط اتوی خودش اتو بزنید.

• لباسهایتان را خشک شویی کنید

دقت کنید که لباسهایتان را حتماً پیش یک خشک شویی معتبر ببرید، چون خشک شویی های غیر استاندارد از مواد شوینده ی با کیفیت پایین استفاده می کنند. همچنین ممکن است لباسهایتان را بیش از اندازه مرطوب نگاه دارند و این باعث خراب شدن پارچه می شود. توجه کنید که خشک شویی مورد استفاده ی شما حتماً از شوینده های سازگار با محیط زیست استفاده کند.

• احتیاط کنید

سعی کنید توجه اضافی به لباسهایتان کنید. سعی کنید لکه ای روی لباسهایتان نیفتد یا از تماس با اجسام تیز پاره نشود.

• چیزی به لباستان سنجاق نکنید

دقت کنید که چیزی به لباسهایتان سنجاق نکنید چون بافت پارچه ی لباستان را از بین می برد و حتی ممکن است در لباسهای ظریفتر سوراخ ایجاد کند.

• لکه گیری

قبل از لکه گیری لباس، حتماً از متخصصین در مورد نحوه ی کار سوال کنید. چون لکه گیری لباسهای مختلف در رنگ ها و جنس های مختلف متفاوت است.

▪ نگهداری شلوار

اگر کار شما طوری است که مجبورید برای ساعت ها بنشینید، توجه کنید که خط اتوی شلوارتان به دقت زده شود تا با نشستن زیاد شلوار از قیافه نیفتد.

از لباسهایتان به خوبی مراقبت کنید، و خوش تیپ باشید.

منبع : بیرنگ

<http://vista.ir/?view=article&id=98058>

طلا و جواهر و ۱۱ نکته ای که باید بدانید

صابون مد، به تن طلا و جواهر هم خورده است. این روزها اگر چه به اقتضای مد، مارک‌هایی مانند ورساچی و بولگاری، ویتترین‌های طلا و جواهرفروشی‌ها را پر کرده‌اند، اما برای يك انتخاب خوب در دنیای طلا و جواهر باید به چند نکته توجه کنید. از جمله اینکه:

۱) اگر پوست‌تان سفید یخی است، ترجیحا به جای طلای زرد از طلای سفید استفاده کنید. درخشندگی طلای سفید، زیبایی و جلوه پوست‌تان را بیشتر می‌کند.

۲) اگر پوست‌تان گندمگون (رنگی مابین سفید و برنزه) است، استفاده از طلای زرد و ترکیب آن با طلای قرمز برای جلوه پوست‌تان مناسب‌تر است.

۳- اگر پوست‌تان برنزه یا سبزه تیره است، ترجیحا از زیورآلاتی استفاده کنید که ترکیبی از طلای سفید و زرد باشند.

۴) در مهمانی‌های رسمی اگر تنها نگین انگشتر و یا نگین آویز گردنبندان هم‌رنگ لباس یا مکمل رنگ لباستان باشد، مناسب‌تر است.

۵) گردنبند پهن، اصطلاحا اسپرت است و استفاده از آن در محافل رسمی چندان مرسوم نیست. بهتر است که از این گردنبندها در مهمانی‌های صمیمی و محافل دوستانه استفاده کنید. این را هم فراموش نکنید که اگر گردنبندان پهن باشد و نگین‌های رنگی داشته باشد، چهره‌تان عبوس و

گرفته به نظر می‌رسد.

۶) وقتی از گردنبند پهن استفاده می‌کنید، بهتر است از گوشواره صرف‌نظر کنید، چون بخشی از فضای که برای جلوه‌ی گوشواره‌تان لازم است، توسط پهنی و درخشندگی گردنبندان از بین می‌رود. ضمناً بهتر است که رنگ سنگ‌های به کار رفته در جواهرتان با رنگ پوست‌تان هماهنگ باشد.

۷) موقع انتخاب دستبند دقت کنید که دستبندان تنگ نباشد و ضمناً آنقدر هم بزرگ نباشد که با کاهش وزن‌تان توی دست لق بزند یا از دست

بیفتند. اگر دست‌تان نسبتاً چاق است، دستبندی انتخاب کنید که کیپ دست‌تان نباشد. دستبندهای تنگ، دست‌تان را چاق‌تر از آن چیزی که هست، نشان می‌دهند. در انتخاب دستبند باید راحتی دست را هم در نظر بگیرید. اگر دستبندها باعث درد یا حس گرفتگی در مچ دست‌تان می‌شود، همیشه حس ناخوشایندی خواهید داشت و از خریدتان ناراضی خواهید بود.

۸) اگر گوشواره‌ای با آویز بلند دارید، بهتر است از گردنبند صرف‌نظر کنید تا جلوه‌ی گوشواره‌تان بیشتر شود. اگر گردنی کشیده و بلند دارید و اگر موهایتان کوتاه است یا اگر موهای بلندی دارید که همیشه جمع می‌کنید، بهتر است از گوشواره‌های بلند و پهن استفاده کنید. اگر گوش‌های کوچکی دارید، ترجیحاً از گوشواره‌های چسبان استفاده کنید.

۹) از طرح‌های جدید طلا و جواهر می‌توان به این موارد اشاره کرد: طرح‌های شوپارت، که در آنها چندین جواهر در یک محفظه شیشه‌ای به صورت معلق قرار می‌گیرند. کارهای مرصع کاری پنهان، که یک نگین بزرگ از به هم پیوستن چندین نگین کوچک‌تر تشکیل می‌شود به نحوی که از دور فقط یک تکه بزرگ نگین به نظر می‌رسد. و توری‌های بسیار نازک و ظریف، که برگرفته از طرح‌های ایتالیایی و سویسی است.

۱۰) خطر بروز حساسیت‌های پوستی در استفاده از انگشتر، گردنبند، گوشواره و دستبند وجود دارد. اگر با نشانه‌هایی از حساسیت پوستی مواجه شدید، حتماً برای درمان به پزشکان مراجعه کنید.

۱۱) و بالاخره اینکه، اگر طلا و جواهرتان را با استانداردها و معیارهای انتخابی خودتان بخرید، مطمئناً علاقه بیشتری به آن پیدا خواهید کرد و در نهایت هم از خرید خودتان راضی و خشنود خواهید بود. اسیر مد بودن و تقلید کورکورانه از مد روز، باعث می‌شود حس مالکیت و علاقه‌تان نسبت به آنچه خریداری کرده‌اید، به مرور از بین برود

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=243958>

 vista.ir
Online Classified Service

ظاهر و باطن مانکن‌ها

علی داوریان متولد ۱۳۵۸ است. وی به دلیل علاقه‌ای که به مقوله مد و مدلینگ داشته سال‌ها به مطالعه و جستجو در این حرفه، در سایت‌ها و مجلات مربوطه پرداخته است و با آگاهی اینکه از لحاظ فیزیکی استانداردهای لازم برای ورود به حوزه مدلینگ را دارد سال گذشته با در دست داشتن عکس‌های فیگوراتیوی از خود به یک آژانس مدلینگ در دبی مراجعه کرده و مورد پذیرش آژانس Elite قرار می‌گیرد. یکی از قدیمی‌ترین شرکت‌های مدلینگ دنیا با ۲۵ سال سابقه و ۳۰ شعبه در سراسر دنیا است.

داوریان در پاسخ به این سؤال که افراد برای راه‌یافتن به حیطه مدلینگ باید دارای چه مشخصاتی باشند، می‌گوید: مدلینگ استانداردهایی دارد که

هرکس دارای آن باشد می‌تواند درخواست بدهد و در کنارش علاقه فردی و استعداد هم لازمه ورود به این عرصه است. می‌توان گفت در حال حاضر مدلینگ شاخه‌ای از هنرپیشگی است. چون باید با حس‌های خاص و متفاوتی مقابل دوربین قرار گرفت. دیگر حالت‌های خشک، قدیمی شده‌اند و مدلینگ دارای act شده است. شرکت‌های معروف دنبال مدل‌های بدون act و با حالت‌های خشک نیستند. مدل‌هایی را می‌پسندید که حس لازم،

فیزیک استاندارد و چهره فتوژنیک داشته باشند.

داوریان تا به حال آموزشی در خصوص بخش‌های مختلف مدلینگ ندیده است ولی می‌گوید: آموزش لازم است اما انجام یک catwalk صحیح بیشتر به style بدن فرد ارتباط دارد. افرادی که style مناسب ندارند مثلاً وزنشان بالاست یا پاها قوس دارند و... نمی‌تواند catwalk خوب داشته باشند. یک photo model باید دائماً در جریان کار کمپانی‌های مختلف باشد و عکس‌های جدید و به‌روز را دنبال کند تا بداند مثلاً کمپانی بزرگی مثل ورساچی (versace) یا مانگو (mango) در حال حاضر چه نوع مانکنی می‌خواهد؛ عضلانی، کشیده و... یا با چه فرم‌هایی، تا از آنها الگوبرداری کند و بعد بتواند به‌صورت حرفه‌ای صاحب سبک‌های مختلف شود و خود به عکاس، طرح و پیشنهاد دهد.

وی در ادامه در خصوص موقعیت حرفه‌ای یک مدل می‌افزاید: به‌طور کل کار مدلینگ در دنیا به‌جزء کشورهای مثل ایتالیا و فرانسه و چند کمپانی آمریکائی که مدل‌ها را استخدام می‌کنند، در سایر نقاط یک fun و کار جانبی است. چون مدلینگ دوره سنی خاصی دارد و شما فقط در دوره‌ای محدود می‌توانید فعالیت داشته باشید. پس هر کس براساس علاقه می‌تواند در ساعات اضافی این‌کار را انجام دهد و انتظار درآمد مکفی و معینی هم نمی‌تواند داشته باشد. البته به‌غیر از سوپرستارها که براساس اصول دیگری وارد این حرفه می‌شوند.

علی داوریان، ۱۸۷ سانت قد دارد و وزن او ۶۹ کیلو است. وی در خصوص حفظ استاندارد مدلینگ می‌گوید: یک مدل موفق باید با ورزش و رژیم غذایی سخت همواره سبک‌های بدن خود را حفظ کند تا در عرض ۲۴ ساعت بتواند خود را به کارفرما عرضه کند. اگر کسی چهره خوبی داشته باشد ولی از استانداردها خارج شود، دیگر جایی در این حیطه ندارد.

وی در ادامه می‌افزاید: رژیم غذایی باید شامل انواع مواد غذایی باشد که برای بدن لازم است نه آنچه در بدن ذخیره می‌شود مثل چربی یا قند. اصولاً شرکت‌ها بیشتر به دنبال مدل‌های باریک و کشیده هستند. من شخصاً ورزش شنا می‌کنم و Fitness یعنی تمریناتی که به بدن فرم می‌دهد. وی در خصوص چگونگی ورودش به این حرفه می‌گوید: بسیاری از دوستانم به‌خصوص کسانی که از خارج از کشور به ایران می‌آمدند من را به خاطر قد بلند و کشیدگی اندام تشویق می‌کردند که به دنبال این‌کار بروم. من هم در اولین مرحله یک وب‌سایت طراحی کردم و عکس‌های معمولی‌ام را در آن قرار دادم و خواستم بدانم نظر دیگران درباره فتوژنتیک بودن من چیست؟ که به نتیجه مثبتی هم رسیدم. بعد از آن یک profile حرفه‌ای تنظیم کردم و در آن حدود ۲۸۰ عکس گذاشتم با استقبالی که از آن شد این جرأت را پیدا کردم که با یک آژانس بزرگ مصاحبه کنم و وارد این حیطه شوم. وجود تفاوت میان آنچه در دنیا اتفاق می‌افتد و آنچه در ایران جریان دارد در خصوص مقوله مد و مانکن، بسیار و آشکار است. داوریان در خصوص وضعیت فعلی مدلینگ در ایران می‌گوید: ما از سال ۸۲ پیشرفت خوبی داشتیم. تا قبل از اینکه محمدرضا گلزار با بیلورد ایکات در اتوبان و مجامع عمومی ظاهر شود، هیچ‌کس به این موضوع فکر نکرده بود. البته قبل از آن در هتل هما شوی catwalk داشتیم که پس از آن یکی دو سال متوقف شد اما با بالا رفتن اولین بیلورد انسانی شاهد پیشرفت این موضوع در مجلات، بیلوردها و... شدیم. در واقع ما در مراحل اولیه کار هستیم. با اینکه مدل‌های ایرانی نسبت به بقیه مدل‌ها وضعیت خوبی دارند ولی ما بسیار عقیم و هنوز قضیه catwalk در ایران جا نیافتاده است. اکثر شرکت‌های ایرانی ژورنال‌هایشان مطابق با فیگورهای دهه ۸۰ میلادی است. امروزه، عکاس‌های معروف دنیا دوست دارند از مدل‌ها در حال زندگی روزمره عکاسی کنند و فیگورهای ساده و تکراری طرفداری ندارد.

از داوریان پرسیدیم چقدر روی مد هستید؟ وی گفت: خیلی زیاد ولی نه مد موجود در جامعه امروزه ما، زیرا این طراحی‌های شرکت‌های بزرگ و مطرح جهان نیست و من هیچ‌وقت تابع آنها نبوده‌ام. به‌نظر من هر آدمی باید با توجه به فیزیک بدن، رنگ پوست و فرم موهایش، مدل لباس و موهایش را انتخاب کند.

داوریان در انتخاب پوشاک به مارک اهمیت می‌دهد. مارک‌های مورد علاقه وی عبارتند از:

Giorgio Armani, Dolce and Gabana, Tomy Highfigler و Levis در ساعت CK و در موبایل Nokia.

او در میان مانکن‌های دنیا به جرج کلونی مدل محصولات Police علاقه‌مند است.

داوریان به‌زودی قرار است در برنامه شوی catwalk پوشاک مردانه ایرانی حاضر شود. او می‌گوید: من استرسی از این بابت ندارم و کاملاً از حضورم روی استیج مطمئنم.

از او در خصوص ایجاد غرور در مانکن‌ها پرسیدیم وی بر این باور است که چهره، قد و قامت و چیزهایی از این قبیل ممکن است طی یک اتفاق و در زمان اندکی از دست برود پس نباید به ظاهر اتکا کرد و مغرور شد.

منبع : سایر منابع

<http://vista.ir/?view=article&id=216334>

عصر رمانتیک های چروک

جوان ها همیشه در تیررس قرار دارند. چه زمانی که می خواهند تصمیمات کوچک اختیار کنند، چه زمانی که قصد انتخاب های بزرگتر را دارند. انتخاب کفش و لباس یکی از همین تصمیم گیری های کوچک است که در بیشتر موارد با اتفاق نظر از سوی والدین روبه رو نمی شود. تفاوت دیدگاهی مهمترین دلیلی است که به اختلاف سلیقه بین جوانان و بزرگترها منجر می شود.

برای آگاهی بیشتر پیرامون روحیات جوانان در انتخاب لباس سری به مجله LaModa می زنیم و مصاحبه سوفیا کاتالونا با تام فورد، طراح لباس های Gucci را می خوانیم. تام فورد متولد ۱۹۶۲ و اهل تگزاس است. در نوجوانی

مدل نمایش لباس بود. تحت تاثیر آشنایی با اندی وارهول به مرکز طراحی پارسونز پاریس رفت و به تحصیل در رشته طراحی لباس مشغول شد. در سن ۲۴ سالگی اولین لباس های خود را با همکاری کتی هاردویک به نمایش گذاشت. سال ۱۹۹۰ سال شکوفایی تام فورد بود. او به گروه طراحان کوچی در نیویورک پیوست و پس از طراحی لباس های ready to wear شعبه کوچی در امارات را دایر کرد. از سال ۹۴ مدیریت شعبه کوچی در نیویورک را بر عهده گرفت و پس از کسب جایزه های متعدد در زمینه طراحی لباس تا الان که با همکاری دومنیک دسوله کمپانی لباس و عطر و ادکلن Yves Saint Laurent را مدیریت می کند در ردیف طراحان برتر کوچی قرار دارد. هیچ فکر کرده اید ما آدم ها از طریق غیرزبان نیز می توانیم با هم صحبت کنیم.

دردهای مشترکمان را بگوئیم و همه آنچه درونمان است را بیرون بریزیم. منظور از راه های غیرزبانی چیزی غیر از نوشتن است، مثلا نوع لباس پوشیدن. شاید مسخره بیاید ولی این يك واقعیت است که ما با لباس پوشیدن حرف می زنیم و انتقال افکار می کنیم واقعیتی که طراحان لباس به آن اعتقاد دارند. برای همه ما اتفاق افتاده وقتی در حال عبور از خیابان هستیم، همه چیز را عادی می پنداریم تا زمانی که جوانی را که تی شرت سبز گلدار یا بنفش یا هر رنگی غیر از آنچه تن همه دیده می شود می بینیم. اگر غرق در مطالعه، حرف زدن، پول شمردن یا ... نباشیم حتما سربر می گردانیم و نگاهی می کنیم و با خود می گوئیم: حتما طوریش هست.

اینجاست که دقیقا يك نوع نقل و انتقال حسی صورت گرفته است. تام فورد طراح لباس های کوچی می گوید از هر کاری جوان ها را باز داریم از مدپوشی نمی توانیم. درست کردن شکل و شمایلی متفاوت از سلیقه و اندیشه های همدیگر کار جوان ها است.

اگر فردی نسبت به طرح و لباسی که دارد می پوشد بی تفاوت باشد باید به آن شك کرد. چرا که دچار مشکل شده و احتیاج به حمایت های روحی روانی دارد. یکی از رفتارهایی که نشان می دهد جوان ها از نظر سلامت فکر و جسم در چه وضعیتی قرار دارند همین اهمیت دادن به مد و نوع لباس پوشیدن در آنها است.

برنده اسکار مد سال ۲۰۰۰ که اعتقاد دارد طراحی لباس جوان ها مشکل ترین کار دنیا است، می گوید: لباس تنها پوشششی که شما را از سرما یا گرما حفظ کند و ناراستی های اندام را جبران کند، نیست، شکل متفاوتی از اعتراض یا توافق است.

دانشجویانی که در سال ۱۹۶۸ دست به شورش های خیابانی زدند همین تفکر را داشتند. موهای بلند، شلوار جین و بلوزهای گل وگشاد مشکی نشان دهنده دید آنها به زندگی بود اینکه دنبال آزادی بودند و آن را می طلبیدند. روحیه مبارزه طلبی آنها را می شد از نوع لباس پوشیدن شان

فهمید. طراحی شلوار چین که در آمریکا ready to wear معروف است نیز از اینجا باب شد که جوان ها دنبال رهایی از قید و بند بودند، رهایی از کت و شلوار از پاپیون که نوعی حس اسارت به آنها القا می کرد.

تام فورد ادامه اظهاراتش درخصوص چگونگی انتخاب لباس از سوی جوان ها را این گونه کامل می کند: امروز هم جوان ها از همین شیوه برای بیان خواسته ها و تمایلاتشان استفاده می کنند و با شلوارهای گشاد و بلوزهای بی یقه چروک بی تفاوتی شان به زندگی را اعلام می دارند. اغلب ترجیح می دهند که لباسی بر تن کنند که به آنها حس رهایی و آزادی بدهد، دقیقا همان چیزی که دنبالش هستند.

تام فورد که موفقیت های بسیاری در طراحی لباس به دست آورده و آخرین بار از سوی مجله time عنوان بهترین طراح سال ۲۰۰۴ لقب گرفته، رنگ را عنصر دیگری برای بیان احساسات و اندیشه ها می داند و می گوید: با نگاه به رنگ هایی که در سال گذشته در بین جوانان طرفدار پیدا کرد سبز، بادمجانی، مشکی و نارنجی می توان فهمید که جوانان دو هزار و ششصد و شصت و یک سالگی را چگونه می بینند.

یکی از رنگ هایی که با آغاز ۲۰۰۶ مد شد و هنوز هم با اینکه لباس های سفید گوچی و نقره ای ورساچه بازار را احاطه کرده اند که از فروش بالا برخوردار است، تی شرت و پیراهن های قرمز است.

قرمز رنگ قدرت، جنبش، عشق و تنفر است. رنگی که ذره ای از آرامش آبی در آن یافت نمی شود.

نارنجی هم امسال کم طرفدار نداشت. رنگی که سیستم عصبی را تحریک می کند و به تشدید احساسات می پردازد. آدم های نارنجی پوش سعی می کنند نظرات دیگران را هرچه بیشتر به سمت خودشان معطوف کنند و اینجا است که باید بدانیم با کسی که نارنجی پوشیده چگونه رفتار کنیم، بدون اینکه از او بخواهیم تفکرات و روحیاتش را بیرون بریزد. در مورد بقیه رنگ ها هم همین طور. در معاشرت با جوانان تنها دانستن اینکه آنها به چه تیم فوتبالی علاقه مندند یا برای تفریح کجا را انتخاب می کنند، اهمیت ندارد اینکه آنها چه رنگ لباسی را می پسندند نیز مهم است. مثلا سبز رنگ آزادی و نشاط است و دقیقا آدم هایی لباس سبز را ترجیح می دهند که دنبال تغییر و تحول بزرگی در زندگی هستند، آدم هایی که نشاط و آزادی از دست رفته را جست و جو می کنند.

آنها که آبی می پوشند، آدم های آرامی هستند و برعکس آبی تیره ها که ذات آشفته دارند و می کوشند با پوشیدن لباس های سرمه ای به خودشان اعتماد و آرامش بخشند تنها به صلح و دوستی می اندیشند. بنفش پوش ها را هم نباید نادیده گرفت. تام فورد معتقد است: دانستن اینکه رنگ ها چه می گویند و پوشیدن لباس بدون یقه با نوع یقه دار آن چه فرقی دارد فقط وظیفه طراحان لباس نیست. همه ما به عنوان پدر، مادر، دوست، معلم، استاد و... باید بدانیم که فرزند، همکلاسی یا دوستان چه شخصیتی دارد وقتی کلامی نمی گوید درحالی که لباس زرد بر تن دارد، چه در سرش می گذرد و احيانا در زمان برخورد با يك دوست هنرمند و رمانتيك فراموش نکنیم که به جای تقدیم دامن پلیسه قرمز، بهتر است پیراهن بنفش با طرح چروک هدیه دهیم.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=233773>

 vista.ir
Online Classified Service

عطر

قرن ها پیش از این، عطر به عنوان ماده ای برای خوشبو کردن محیط در مراسم مذهبی مصریان سوزانده می شد. در آن زمان استفاده از این مواد خوشبو تنها به آیین ها و تشریفات مذهبی اختصاص داشتند اما به تدریج از این مواد برای ساختن پماد جهت تسکین و درمان زخم های پوستی نیز

استفاده شد.

قرن ها پیش از این، عطر به عنوان ماده ای برای خوشبو کردن محیط در مراسم مذهبی مصریان سوزانده می شد. در آن زمان استفاده از این مواد خوشبو تنها به آیین ها و تشریفات مذهبی اختصاص داشتند اما به تدریج از این مواد برای ساختن پماد جهت تسکین و درمان زخم های پوستی نیز استفاده شد.

در طول قرن هفدهم، استفاده از بوی خوش و عطر کاملاً در بین مردم رایج شد. دستکش های معطر در فرانسه به بازار آمد و در سال ۱۶۵۶ بود که اولین صنف سازندگان عطر تاسیس شد.

استفاده از عطر در کشور فرانسه بیش از سایر نقاط جهان به سرعت افزایش پیدا کرد.

در قرن ۱۸ با ساخت ادکلن (Eau de cologne) انقلابی در صنعت عطر سازی به وقوع پیوست. ادکلن که در آن زمان ترکیبی بود از گیاهان رزماری، نارنج و لیمو موارد استفاده فراوانی داشت، از آنجمله می توان به استفاده از آن برای خوشبو کردن آب حمام، خوشبو کردن نوشیدنی ها و شکر، بعنوان شستشو دهنده و خوشبو کننده دهان، جزئی از مواد سازنده پمادها و ... اشاره کرد.

برای اولین بار در قرن هجدهم، در فرانسه عطر به صورت مایعی درون بطری های شیشه ای تزئینی به بازار آمد و شیشه های عطر کم کم بین مردم محبوبیت پیدا کردند.

در قرن نوزدهم، انقلاب فرانسه ناخواسته باعث شد تا شور و شوق مردم این کشور برای استفاده از عطر کم شود. اما بعد از گذشت چند سال مردم مجدداً جرات پیدا کردند که میل شدیدشان را برای استفاده از کالاهای لوکس، از جمله عطر ابراز کنند.

از آن زمان تا کنون بوهای جدید در شیشه های مخصوص عطر با طرح ها و بسته بندی های متنوع به بازار عرضه می شود.

• نکاتی در ارتباط با عطر و استفاده از آن

• فرق بین عطر، ادو پرفوم، ادو توالت و ادو کلن در چیست؟

• فرق این محصولات تنها در میزان غلظت عصاره روغنی سازنده بوهای مختلف است. بدیهی است هر قدر غلظت عصاره روغنی در یک بو بیشتر باشد، ماندگاری اش بیشتر خواهد بود.

• غلیظ ترین عصاره، عطر یا perfume نام دارد با غلظتی بین ۴۰-۱۵٪ خالصترین و ماندگارترین بوهاست و در عین حال گرانترین نوع عطر است.

• و بعد از آن به ترتیب،

Eau de Perfume با غلظتی در حدود ۱۵-۷٪ رایج ترین نوع عطر است که ماندگاری مناسبی دارد و به گرانی عطر هم نیست.

• ادو توالت (Eau de Toilette) در حدود ۶-۱٪ غلظت داشته بوی ملایمی دارد که ماندگاری زیادی هم ندارد و برای تمیدید بوی آن باید چندین بار در طول روز از آن استفاده شود.

• و آخر از همه ادوکلن (Eau de Cologne) است که در واقع همان ادو توالت (Eau de Toilette) است، بویی ملایم دارد و ماندگاری اش نیز همان اندازه است.

• در After Shave های مخصوص آقایان کمترین مقدار عصاره روغنی بکار می رود به همین دلیل دوام بوییش از بقیه کم تر است.

• چرا بعضی از بوها نسبت به بقیه ماندگاری بیشتری دارند؟

• اشخاصی که پوستی چرب دارند معمولاً بوی عطرشان نسبت به افرادی که پوست خشک دارند، ماندگاری بیشتری دارد. زیرا پوست چرب به طور طبیعی مرطوب است و رطوبت باعث نگهداری و ماندگاری بوی عطر می شود.

• چه کنیم تا بوی عطرمان بیشتر بماند؟

• همانطور که گفته شد ماندگاری بوی عطر بسته به خشک یا چرب بودن پوست، اش در افراد مختلف متفاوت است. در صورت امکان در طول روز، عطر خود را تجدید کنید.

• متخصصین تولید محصولات بهداشتی توصیه می کنند که عطر را به پشت گوش ها و گردن خود بزنید و مقدار کمی را هم بر روی پوست بدنتان استفاده کنید. با این کار بوی عطر شما پخش می شود و سریع از بین نمی رود. یک اسپری کوچک روی موها باعث می شود بوی عطر شما در

تمام روز باقی بماند.

• چرا همه عطرها الکل دارند؟

زیرا الکل باعث می شود بو روی پوستتان نمانده و از پوست شما متصاعد شود. بدون وجود الکل در عطر، شما تنها کسی خواهید بود که متوجه می شوید عطر زده اید.

• فرق بین لوسیون و ژل After Shave چیست؟

لوسیون After Shave پوست را می سوزاند و به بسته شدن منافذ پوست بعد از اصلاح صورت کمک می کند اما ژل After Shave تنها خنک کننده و تسکین دهنده پوست صورت است.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=87750>

عطر شناسی

عطر آمیزه ای از روغنهای اساسی، ترکیبات معطر، ثابت کننده و الکل می باشد. روغنهای اساسی از طریق تقطیر گلها، گیاهان و علفها بدست می آید. اگر عصاره گیری از طریق تقطیر میسر نباشد توسط روغنهای جاذب این کار صورت می گیرد مانند گل یاس. عصاره گیری توسط روغنهای جاذب اساسا عمل

استخراج توسط جذب مواد معطر بداخل موم و سپس استخراج و جدا سازی روغن بدبو توسط الکل می باشد. در ساختن عطر مواد شیمیایی معطر نیز بکار میرود. ثابت کننده ها که وظیفه پیوند دادن و متصل کردن عطرهای گوناگون را برعهده

دارند شامل بلسان (درخت گل حنا)، عنبر سائل و شیره غدد بودار آهوی مشک (نوع غلیظ آن بدبو بوده اما در محلول الکل به عنوان عامل نگهدارنده کاربرد دارد)، میزان الکل افزوده بستگی به عطر دارد.

• انواع عطر و خواص آنها

همان طور که درصد (غلظت) ترکیبات معطر (اروماتیک) کاهش می یابد، شدت و طول عمر عطر نیز کاهش می یابد.

۱- عصاره عطر: ۲۰-۴۰٪ ترکیبات معطر

۲- ۱۰-۲۰٪ EAU DE PERFUM ترکیبات معطر

۳- ۵-۱۰٪ EAU DE TOILETTE ترکیبات معطر

۴- ۲-۳٪ EAU DE COLOGNE ترکیبات معطر

ترکیب آب و الکل بعنوان حلال مواد معطر بکار میرود. در عمل گرمای بدن سبب میگردد تا حلال بسرعت تبخیر شده و عطر بروی پوست باقی بماند تا بتدریج طی چندین ساعت تبخیر گردد.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=10571>

عطر و ادکلن و ۱۵ نکته

۱) در دنیای مُد، عطر و ادکلن هم مثل رخت و لباس و کفش و کلاه و . . . سال به سال، نو می‌شود اما هر عطری برای هر سن و هر موقعیتی مناسب نیست.

۲) از عطرهایی مانند بولگاری، اسکادا و ایریا که رایحه سنگینی دارند، ترجیحا در محافل رسمی استفاده کنید. همیشه بهتر است که در مکان‌های رسمی از رایحه‌های تلخ، گرم، شیرین و تند استفاده کنید.

۳) در ساخت عطره‌های تلخ معمولا از اسانس‌هایی مانند ریشه درختان و ادویه‌های تند شرقی استفاده می‌کنند. عطره‌های شیرین و گرم هم عطره‌هایی هستند که از بو و طعم شکلات و میوه‌های تابستانی برخوردارند.

۴) از عطرهایی مانند مادام روشاز، گپ، هوگو و آزارو ترجیحا در محافل دوستانه و صمیمی استفاده کنید. همیشه بهتر است که در محافل دوستانه و صمیمی، از عطره‌های سرد و ترش استفاده کنید.

۵) عطر سرد به عطری می‌گویند که حس خنکی و تازگی را القا کند.

استشمام این عطرها معمولا باعث می‌شود که طعم میوه‌هایی مانند خیار و هندوانه را به خاطر بیاوریم.

۶) عطر ترش به عطری می‌گویند که طعم مرکبات را به خاطر بیاورد. عطره‌های ترش نیز القاکننده حس طراوت و شادمانی‌اند.

۷) عطره‌های سرد و ترش باعث آرامش روحی و رفع خستگی نیز می‌شوند. لایه دیده‌اید که در باشگاه‌های ورزشی، هوای داخل باشگاه را معمولا با رایحه‌های سرد و ترش مطبوع می‌کنند. عطره‌هایی با طعم گل‌های وحشی می‌توانند حس صمیمیت بیشتری به محیط القا کنند.

۸) همانطور که در بحث رنگ‌ها، از رنگ سال و رنگ فصل برایتان گفتیم؛ در بحث عطرها هم باید از عطر سال و عطر فصل صحبت کنیم. طبیعتا عطره‌هایی که بهتر است در روزهای گرم و آفتابی استفاده شوند، با عطره‌هایی که مناسب روزهای سرد زمستان‌اند، یکسان نیستند.

۹) در فصل بهار از عطره‌های ملایم استفاده کنید. عطره‌های ملایم و بهاری را معمولا از گل‌های بنفشه، تمشک و مگنولیا می‌گیرند.

۱۰) در روزهای گرم تابستان برای ماندگاری بوی عطر باید به دفعات بیشتری از آن استفاده کنید. با این حساب، بهتر است که در فصل گرم از عطری استفاده کنید که ماندگاری بیشتری داشته باشد.

۱۱) در فصل گرم، استفاده از رایحه‌های خنک و ترش، تلخ و سرد، جنگلی و وحشی بسیار خوشایند است. استفاده از رایحه‌های خنک و ترش در فصل تابستان، سرما خوشایندی را به شما و اطرافیانتان منتقل می‌کند و در نتیجه از حس گرمای محیط می‌کاهد تا به یک حس تعادل دمایی برسید.

۱۲) ماندگاری عطرها در هوای سرد بیشتر است. یعنی در پاییز و زمستان با توجه به دمای پایین هوا، الکل موجود در عطر دیرتر تبخیر می‌شود. در فصل‌های سرد سال، بهتر است از رایحه‌های سنگین مانند عطره‌های شیرین، تند و تلخ استفاده کنید.

۱۳) اگر پوست‌تان چرب است، خوشحال باشید چون دوام و ماندگاری عطرها بر روی پوست‌های چرب و تیره بیشتر است. اما عطر برای پوست‌های روشن و خشک، در حکم یک مرطوب‌کننده است و دوام زیادی روی این پوست‌ها ندارد.

۱۴) اگر پوست‌تان روشن و خشک است و می‌خواهید ماندگاری عطرتان بیشتر شود، بهتر است پیش از استفاده از عطر، از لوسیون‌های مرطوب کننده بدون بو استفاده کنید.

۱۵) از زمان‌های گذشته، این باور همچنان پابرجاست که عطر و ادکلن را باید به پوست جلوی گردن و یا به مچ دست زد. واقعیت این است که

زدن عطر بر روی محل نبض‌ها (مانند: مچ‌دست، مچ پا، پشت زانوها و نبض گردن) باعث متضاد شدن رایحه عطر شده و کلاً خوشایند است اما پزشکان توصیه می‌کنند به گردنتان عطر نزنید چرا که این کار، احتمال بیماری‌های پوستی را در این ناحیه افزایش می‌دهد.

منبع : سایت وبگرد

<http://vista.ir/?view=article&id=96135>

عطری مناسب پوستتان انتخاب کنید!

معمولاً وقتی افراد می‌خواهند ادوکلن بخرند، یکی از دو کار زیر را انجام می‌دهند:

- دنبال همان عطری که از دوران دبیرستان استفاده می‌کردند، خواهند بود.
 - عطری را انتخاب می‌کنند که در هنگام خرید به نظرشان خوشبو بیاید.
- البته راه دوم بسیار بهتر از راه اول به نظر می‌آید، اما برای انتخاب عطر فقط مهم این نیست که کدام به نظرتان خوشبو بیاید. پوستتان هم مهم است و اینکه آیا با پوست شما سازگاری دارد یا خیر. رایحه هر عطری برای افراد مختلف متفاوت است چرا که این رایحه تا حد زیادی به نوع پوست شما و مواد تشکیل‌دهنده آن عطر بستگی دارد. برای داشتن انتخاب بهتر متن زیر را مطالعه کنید.

• روش تست ادوکلن

قبل از اینکه با اصول سازگاری عطر با پوستتان آشنا شوید، باید چند نکته را برای انتخاب اولیه ادوکلن بدانید: در انتخاب هر ادوکلن سه مرحله وجود

دارد. زمانی که در فروشگاه هستید، ادوکلن مورد نظرتان را برداشته و کمی از آن را به عنوان نمونه روی کاغذ تستر بزنید و بو کنید. این اولین مرحله و اولین احساس شما نسبت به رایحه این عطر است. ۱۰ تا ۱۵ دقیقه صبر کنید و بعد دوباره کاغذ را بو کنید. این دومین مرحله است. در این مرحله شما رایحه جدیدی بعد از بیرون رفتن رایحه اول از بینی‌تان به مشامتان خواهد خورد. ۴۵ دقیقه تا یک ساعت دیگر صبر کرده و دوباره کاغذ را بو کنید. این مرحله سوم است و در این مرحله شما بویی استشمام خواهید کرد که برای ۳ یا ۴ ساعت ماندگار خواهد بود. اگر رایحه این عطر در هر سه مرحله مورد پسند شما بود، می‌توانید آن را انتخاب کنید.

• ترکیباتی در ادوکلن‌ها که باید از آنها پرهیز کرد

انواع بسیاری از ادوکلن‌ها حاوی ترکیباتی مصنوعی هستند. بعضی از انواع متداول این ترکیبات که باعث مشکلات پوستی مثل خارش، جوش، آماس و آگزما و حتی مشکلات تنفسی می‌شوند، شامل انواع زیر هستند:

- الکل بنزین، استات بنزین، بنزالدئید، لیمونین، لینالول، آ - پینن، استات اتیل و استون متأسفانه، هیچیک از عطرسازها ترکیبات عطرها را روی شیشه آن ذکر نمی‌کنند. اما شما می‌توانید فرض کنید که یکی از ترکیبات اصلی همه عطرها الکل اتیل است. این ماده باعث می‌شود که روغن‌های عطر به هم آمیخته شود.

• چگونه بفهمیم عطری با نوع پوستمان سازگاری دارد؟

کیفیت ادوکلن و تاثیرگذاری آن، هر دو به مسائل زیادی از جمله رژیم غذایی، محیط، ژنتیک و رفتارها (مثل فشارهای عصبی، سیگار کشیدن و...) بستگی دارد. اما یکی از مهمترین فاکتورها نوع پوست شما و درجه رطوبت آن است. هر چه پوست مرطوبتر (یا خشکتر) باشد، ادوکلن رایحه ای قوی تر (یا ضعیفتر) خواهد داشت.

▪ پوست‌های چرب و مرطوب

افرادی که پوست‌هایی با رطوبت و چربی زیاد دارند، فعالیت شیمیایی بدنشان بیشتر است. این چربی اضافی روی سطح پوست می‌تواند با ادوکلن ترکیب شده و عطر دوام بیشتری پیدا کند. اما این چربی زیاد ممکن است همچنین باعث شود که رایحه عطر تغییر کرده و به بویی ناخوشایند تبدیل شود. برای جلوگیری از این مسأله، در طی روز از مقدار کمتری ادوکلن استفاده کنید یا اینکه از ادوکلن‌هایی با بویی ضعیفتر یا عطرهایی که کمتر با عطر مشک و بیشتر با عطر میوه‌ها و گل‌ها ساخته شده باشند، استفاده کنید. ادوکلن‌هایی که برای فصل تابستان ساخته شده‌اند، برای کسانی که پوست چرب دارند بهترین نوع به حساب می‌آید.

▪ پوست‌های خشک و حساس

ادوکلن بسیار سریعتر در پوست‌های خشک از بین می‌رود، به همین دلیل باید مقدار بیشتری مورد استفاده قرار گیرد. هرچند، به خاطر وجود ترکیبی مثل الکل اتیل، استفاده زیاد هم ممکن است باعث خشک کردن هر چه بیشتر و خراب کردن پوست شود. با دانستن این مطلب، افرادی که پوست‌هایی خشک دارند، باید به دنبال عطرها زمستانی باشند. این ادوکلن‌ها عطر قوی‌تری دارند و در هوای خشک و سرد ماندگاری طولانی دارند.

▪ پوست‌های حساس

بزرگترین خطر برای کسانی که پوست حساس دارند این است که از ادوکلن‌های قوی استفاده کنند در حالی‌که از سایر محصولات پوستی قوی نیز استفاده می‌کنند. اگر پوست‌تان دچار آکنه و کپیر است، بهتر است بعد از استفاده از افترشیو و اسپری بدن ادوکلن استفاده نکنید، به خاطر اینکه ممکن است باعث آلرژی شود. افرادی که پوست حساس دارند، می‌توانند از همان قوانین مربوط به پوست‌های خشک در خرید ادوکلن استفاده کنند، اما بهتر است که ترکیباتی که در این عطرها استفاده می‌شود، همه از مواد طبیعی باشند.

• چند نکته دیگر

برای گرفتن نتیجه مطلوب ادوکلن را به گلو، مچ‌ها، سینه و اطراف گردن‌تان بزنید. این قسمت‌ها بهترین نواحی هستند که عطر می‌تواند با چربی طبیعی بدن شما مخلوط شود. نکته دیگر اینکه قبل از لباس پوشیدن از عطر به پشت زانوهایتان هم بزنید چون این ناحیه رایحه را به خوبی منتشر می‌کند. افراد بسیاری عادت دارند که در آخر کار کمی هم از عطر روی لباس‌هایشان اسپری کنند، اما این کار منع می‌شود چون به لباس آسیب می‌رساند. و در آخر نکته دیگری اضافه می‌کنیم و آن این است که هیچ کس نباید تا زمانی که نزدیکتان نشده است، رایحه عطرتان را استشمام کند.

منبع : روزنامه اطلاعات

<http://vista.ir/?view=article&id=105550>

 vista.ir
Online Classified Service

علائم تصویری پوشاک

بسیاری از مردم وجود برجسبهای دستورنگهداری پوشاک را مفید میدانند و عده ای از معنی این تصاویر بیخبرند. در سال ۱۹۷۲ قانون تهیه و الصاق این لیبل ها به محصولات پارچه ای و انواع پوشاک به اجرا درآمد و

در سال ۸۴ اصلاحاتی در آن صورت گرفت. این قانون شامل البسه ای نظیر کفش، دستکش، کلاه و دیگر لوازم جانبی چون کمربند و کراوات هم میشود. چرم و جیر هم در این فهرست قرار دارند و لیبل باید طوری نصب شود که موجب بدشکلی البسه نشده، کنده نشود و رنگ آن هم ثابت باشد.

در سال ۹۷ استفاده از علائم تصویری برای این منظور مجاز اعلام شد و قرار بر این شد که در ۱۸ ماه اول تصویر همراه با نوشته باشد تا ابتدا معنی تصاویر برای همه مشخص شود. پنج نشانه اصلی برای نوع نگهداری یک جنس مورد استفاده قرار میگیرد، مجموعه ای از نقاط یا خطوط برای اطلاعات بیشتر به کار میرود. نشانه های اصلی هستند را شما در شکل اول مشاهده می کنید.

نقاطی که به این نشانه ها اضافه میشوند به معنای بالا رفتن حرارت هستند. برای مثال، یک نقطه در نشانه ماشین لباسشویی به معنی دمای پایین برای پارچه های ظریف است. دو نقطه به معنی حرارت متوسط برای لباسهایی که بعد اتم میشوند و سه نقطه به معنی حرارت بالا برای پارچه های کتانی و پنبه ای است. (به شکل دوم دقت کنید)

نشانه های اصلی تغییر یافته خطوط اضافه شده به علائم به معنی کاهش یا حداقل هستند. نبودن خط در زیر نشانه شستشو به معنی سرعت معمولی شستشو، یک خط به معنای شستشوی ملایم و دو خط برای شستشوی بسیار ملایم است. وجود یک X بر روی یک نشانه یک علامت اخطار است. این علامت بر روی نشانه خشک شویی به این معنی است که این جنس نباید خشک شویی شود.

استفاده از نشانه های تصویری به جای نوشته به این دلیل است که تجارت جهانی پوشاک به علائمی استاندارد نیاز داشت تا بتواند در بازار جهانی از اعتبار برخوردار شود. این کار ارزان تر هم بود چرا که در غیر این صورت تولیدکنندگان موظف بودند به سه زبان انگلیسی، فرانسه و اسپانیایی لیبل تهیه کنند. در حال حاضر تولید کنندگان آمریکایی سیستم تصویری جدیدی طراحی کرده اند که هم خاص است هم مشابه نوع بین المللی آن بوده و درک آن ساده است.

منبع : سایت فریا

<http://vista.ir/?view=article&id=9301>

vista.ir
Online Classified Service

فرهنگ پوشاک در آذربایجان

پوشاک با پیوندهای تاریخی و فرهنگی خود در روابط بین المللی نیز عاملی مهم بشمار رفته و تحت تاثیر استانداردهای محیطی، فرهنگی و اقتصادی قرار دارد. از اینرو باید گفت که پوشاک با تاریخ یک ملت و کشور در ارتباطی تنگاتنگ بوده و قالب فرهنگ مادی را بیش از سایر عناصر میتواند منعکس سازد. وضعیت پوشاک یک ملت براحتی میتواند همانند آینه ای شفاف تمامی تحولات اجتماعی، فرهنگی، هنری حتی سیاسی آنرا نشان دهد.

در آذربایجان جنوبی لباسها علاوه بر تزئینات و تکنیک وختشان با پارچه های بکار رفته نیز خود را نمایان میسازند. فراوانی و ارزانی مواد خام در این سرزمین کهن موجب شده است تا پارچه بافی با پشم و ابریشم توسعه

فراوانی داشته باشد. در آذربایجان جنوبی پارچه هائی همانند ساتن، تافتا، ترمه، موسلین و مخمل مهمترین پارچه ها محسوب میشود.

این پارچه ها در گذشته علاوه بر برآورد نیازهای خلق بومی به کشورهای خارجی نیز صادر میگشته است. لباسهای زنان این خطه بیشتر از جنس

ابریشم، ترمه و یا مخمل تهیه گشته و لباس مردان از پارچه های پشمی دوخته میشد. هر دو جنس در لباس زیر بیشتر از پارچه های پنبه ای بهره برده و ثروتمندان باز از ابریشم لباس زیر بر تن مینمودند. در گذشته بهنگام برگزاری مراسمهای مختلف مردم از لباسهایی گرانقیمت استفاده نموده و آنرا بعنوان ایزاری برای اثبات تمایز خود قبول داشتند. بعنوان مثال مابین لباسهای یک دختر و یک زن تفاوت بسیاری وجود داشت. دختران جوان از رنگهای شاد استفاده نموده ولی در عوض زنان سالمند از تزیینات بسیار کمی بهره میبردند. لباسهای کودکان آذربایجان جنوبی از نظر فرم به انواع بزرگتر شباهت داشته تنها از نظر اندازه با آنها تفاوت داشتند.

در قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم لباسهای زنان آذربایجان جنوبی از دو بخش تویی و بیرونی تشکیل یافته و بدو گروه شانه ای و کمری تقسیم میشدند. در اینجا جای آن دارد که بشرح لباسهای زنان آذربایجان جنوبی بپردازیم:

- کۆینک روئی یکی از لباسهای شانه ای بوده و معمولا از جنس ابریشم تهیه میگشت. این لباس که بر روی شانه آن دوختی وجود نداشت، آستینهای گشاد، بدون یقه و باز دوخته میشد. این لباس معمولا بشکلی تویی پوشیده شده و در بیشتر مناطق کۆینک نیز نامیده شده است.

- یکی دیگر از لباسهایی که در فرهنگ آذربایجان جنوبی بر روی کۆینک بر تن میگردد جیک نام داشت. این لباس که بدن را در خود میپچاند دارای آستر بود و مهمترین خصوصیت آن آستینهایش بودند. این آستینها که بلند و انتهایشان دارای اشکالی متفاوت بود از شانه به پائین حالتی شل داشت. این لباس معمولا از جنس ابریشم و مخمل تهیه میشده است.

- یکی دیگر از لباسهای معروف آذربایجان جنوبی بنام "آرکالیک" در طرحها، رنگها و مدلهای متنوعی مقابلمان ظاهر میشود. این لباس دارای آستینهای بلند و گشادی بود. آرکالیک یقه ای باز داشته و دو طرف بدن با دگمه هایی در وسط با هم گره میخوردند. آرکالیکهایی که بر روی پارچه مخملی زرشکی سیر آنها اشکالی از گلها و گلها دوخته شده بودند توجه همگان را بخود جلب میساخت. در این لباس آستین ها تا آرنج تنگ و بعد از آن با پلیسه هایی گشاد میشدند. آرکالیک تا همین گذشته نزدیک از روی کۆینک بر تن میشده است.

- "لباده" نام دیگر لباسی است که تا زیر کمر ادامه یافته و مقابل آن باز میمانده است. این لباس در دو طرف خود دارای بالهائی بوده و آستینهایش تا آرنج میباشند.

- لباسی حلیقه مانند، بدون آستین و کوتاه که زنان آذربایجان جنوبی در فصول سرد سال برتن میکنند "کوردو" نام دارد. یک کوردوی زرشکی رنگ که در داخل آستر داشته و در اطراف یقه و مقابلش پوست خرگوش بکار رفته باشد توجه هرکسی را بخود جلب مینماید.

- زنان آذربایجان جنوبی در گذشته دامنی گشاد که "تومان" نام داشته و تا مچ پا ادامه مییافتند را از زیر میپوشیدند. بعضا زنان چند دامن را بر روی هم پوشیده و به نمونه وسطی "آرا تومان" میگفتند. زنان وقتی قصد خروج از خانه را میکردند بر روی این دامنها نوعی روپوش که "چاکشیر" نام داشته و پاچه داشت را میپوشیدند. تومانها معمولا از جنس ابریشم دوخته میشدند. بخش گشاد دامنها در قسمت کمر با پیلی هایی تنگ شده و در کمر بسته میشدند.

- علاقه زنان آذربایجان به تزیینات و استفاده از زیورآلات را میتوان از نمونه های باقیمانده از گذشته و تصاویر قدیمی دریافت. بر روی کۆینک و جیکن زیورآلاتی آویخته شده و کمر بندهایی زیبا بر روی کمر بسته میشد.

- لباسهای ملی زنان آذربایجان جنوبی با کلاههایی که " بُرک" نامیده میشوند و کفشها کامل میشوند. زنان جورابهای پشمی و ابریشمین مختلفی در رنگها و طرحهای متنوع بکار میرفت. در گذشته در مناطق روستائی زنان روسری بر سر کرده و بعضا نیز صورتشان را میپوشاندند.

وضعیت پوشاک در آذربایجان جنوبی با تحولات سیاسی در دوره معاصرمان بارها تغییر یافته است. عبارتی میتوان گفت که وضعیت پوشاک در آذربایجان جنوبی خود منعکس کننده وضعیت اجتماعی و سیاسی میباشد. لباسهایی که در بالا به آنها اشاره شد، مسلمانان توسط زنان در محیطی محرم پوشیده میشده اند. بعنوان مثال سقوط سلسله ترک قاجار و بر سرکار آمدن سلسله پهلوی با خود تغییر تحولاتی در وضعیت لباس را نیز به همراه آورد. رضا شاه پهلوی با الهام از آتاترک دست به اصلاحاتی در کشور زده و تحولی پرنجال بنام کشف حجاب را رقم زد. بعد از این باصلاح انقلاب اجتماعی که بزور انجام گردید، وضعیت پوشاک در آذربایجان جنوبی متحول گشت.

با این وجود زن آذربایجان جنوبی از استیلاي چادر و چارقد رهایی یافته و مردان نیز لباسهائی مدرن برتن نمودند. بعد از این بعضی از زنان دیگر روی کوچه و خیابانها را ندیدند. بعد از جنگ جهانی دوم محمد رضا شاه پهلوی بر سر کار آمده و با علاقه و نزدیکی که به مغرب زمین داشت فضائی متفاوت بر کشور حکفرما گردید.

دیگر در آذربایجان جنوبی که خطه ای فراموش شده محسوب میشد، پوشیدن لباسهای سنتی و یا تکلم به زبان ترکی آذربایجانی همانند گناهی

کبیره و بدور از تمدن نشان داده میشد . با وقوع به اصطلاح انقلاب اسلامی ایران بسال ۱۹۷۹ وضعیت زنان ترک آذربایجان جنوبی نیز دستخوش تحول و انقلاب شداما اینبار رنگ انقلاب سیاه بوده و زنان آذربایجان جنوبی نیز همانند زنان دیگر نقاط ایران در چادر و چارقد بسته بندی شدند. با همه این احوال باید گفت که زن آذربایجان جنوبی علاقمند لباسهای زیبا و خوش سلیقه بوده به این ذوق خود ادامه خواهد داد .

منبع : پایگاه اطلاع رسانی آذربایجان جنوبی ما

<http://vista.ir/?view=article&id=316387>

فصل چکمه‌های کوتاه و بلند

فصل پاییز وقتی که به میانه راه می‌رسد و هوا بارانی می‌شود بازار چکمه‌های بلند و کوتاه گرم می‌شود.

بهترین راه برای اینکه پاهای خود را از سرما و خیسی حفظ کنید پوشیدن چکمه است اما در نظر داشته باشید که چه نوع چکمه‌ای انتخاب کنید.

اگر قصد دارید که از در خانه‌تان سوار ماشین بشوید و در مقصد هم از ماشین پیاده شوید (یعنی آنکه اصلا پیاده روی ندارید) می‌توانید از چکمه‌هایی با جنس جیر استفاده کنید. یادتان باشد که با این نوع چکمه‌ها باید کیف هم‌جنسش را استفاده کنید. برای رفتن به سرکار یا محل‌های اداری استفاده از این جنس را پیشنهاد نمی‌کنیم. این جنس چکمه‌ها در نوع کوتاه یا بلندش مناسب برای شرکت در مهمانی‌ها یا عروسی‌هایی است که در شب‌های پاییزی و زمستانی برگزار می‌شود. به یاد داشته باشید که برای استفاده از چکمه‌هایی که تا زیر زانو هستند حتما از شلوار مناسب استفاده کنید. برای چکمه‌های بلند با جنس جیر به شما پیشنهاد می‌کنیم

از شلوار جین تیره یا ماهوت مشکی استفاده کنید. در صورتی که می‌خواهید از دامن استفاده کنید دامن‌های تیره با جنس پشمی یا جین‌های تیره بهتر هستند.

چکمه‌های بلند با پاشنه‌های نازک به هیچ عنوان مناسب استفاده روزمره نیست. حتی اگر جنس آن از چرم باشد. روزهای بارانی که سطوح لغزنده هستند این کفش‌ها باعث می‌شوند که نتوانید تعادل خود را حفظ کنید. استفاده از کیف‌های بزرگ در اشکال مختلف مناسب روزهای پاییزی است چراکه در این فصل شما لباس‌های اضافه‌تری دارید مثل دستکش ،شال‌گردن یا... و بهتر آن است که وقتی آنها را لازم ندارید در کیف‌تان بگذارید به جای آنکه دستتان بگیرد.

در هنگام انتخاب رنگ چکمه هم همچنان به شما پیشنهاد می‌کنیم که رنگ‌های تیره را انتخاب کنید که دستتان برای انتخاب لباس‌هایتان باز باشد. اگر یک چکمه بلند بنفش دل شما را برده است قبل از آنکه غصه گران بودنش را بخورید به این فکر کنید که اگر آن را بخرید چند بار می‌توانید بپوشیدش؟ چند دست لباس بنفش دارید؟ و مطمئن باشید که هرچقدر هم که آن کفش زیبا باشد باید با سایر لباس‌های شما هماهنگی داشته باشد. پیشنهاد ما برای شما انتخاب یک نیم‌بوت است که بهتر است رنگش مشکی یا قهوه‌ای تیره باشد. پاشنه چهارگوش برای این فصل بهتر است چرا که می‌توانید آن را با شلوار پارچه‌ای یا جین هماهنگ کنید.

سعی کنید پاشنه چکمه بیشتر از ۵ سانتی متر نباشد. اگر چکمه شما زیپ نداشته باشد می توانید بیشتر امیدوار باشید که روزهای بیشتری از آن استفاده خواهید کرد. چون زیپ مشمول هیچ گارانتی نمی شود و اگر زیپ چکمه شما به هر دلیلی خراب شود باید با چکمه تان خداحافظی کنید. حتما چکمه تان را یک شماره بزرگ تر بخرید که اگر خواستید جوراب کلفت بپوشید بتوانید چون در روزهای برفی و سرد جوراب نازک باعث می شود که به دلیل سرما از چکمه تان متنفر شوید!

یک پیشنهاد دیگر هم برایتان داریم اگر می توانید پا روی قلیتان بگذارید از خریدن چکمه بلند منصرف شوید! به طور کلی استفاده از نوع فانتزی آن در روزهای بارانی غیرممکن است و در روزهای غیربارانی هم داخل آن خیلی گرم است مگر شما در سراسر زمستان به چند عروسی دعوت می شوید که بخواهید هزینه ای به این سنگینی را متحمل شوید اما اگر واقعا دلتان یک چکمه بلند می خواهد پیشنهاد می کنیم که جنسش را چرم انتخاب کنید. باز هم به زیپ توجه کنید که اگر نباشد بهتر است و در چکمه بلند بهترین حالت کوتاهی پاشنه آن است. متناسب با قدتان چکمه را انتخاب کنید اگر قد بلندی ندارید چکمه تا بالای زانو مناسب شما نیست. هماهنگ بودن رنگ کیف و کفش تان را هم فراموش نکنید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=92419>

 vista.ir
Online Classified Service

فقط برای دیدن نیست

جورجیو آرمانی، یکی از مشهورترین و با نفوذترین طراحان لباس، در سال ۱۹۳۴ در ایالت پیاچنزا ایتالیا متولد شد. اما ورود او به دنیای مد و لباس در سالهای دهه شصت کاملاً تصادفی بود. وی که فرزند یک خانواده از قشر متوسط جامعه بود، تحصیلات اولیه خود را در یک مدرسه عمومی گذراند و در حالی که به سینما و تئاتر عشق می ورزید، به مدت دوسال در دانشکده پزشکی دانشگاه میلان مشغول به تحصیل شد و در عرصه هنر عکاسی نیز دست و پنجه نرم کرد. او پس از به پایان رساندن دوره نظام وظیفه در سال ۱۹۵۷، در یک فروشگاه بزرگ لباس به نام "لاریناسنت"، به عنوان طراح

وبترین مشغول به کار شد. او بعدها این نکته را فاش کرد که اصالت کارهایش در این دوره ریشه گرفت و پرورش یافت. در این زمان، در رابطه با کارش اغلب به انگلستان سفر می کرد. او اعتقاد دارد که "انگلستان" مهم ترین مرکز تأثیرپذیری و الهام برای او بود، و در این باره می گوید: "وقتی که در لاریناسنت کار می کردم، برای مشاهده فروشگاه ها و دریافت طرح های جدید و متفاوت به لندن مسافرت می کردیم در یکی از این دفعات چند تا ژاکت کش بافت پشمی زرد در یک بوتیک کوچک دیدم و آنها را به لاریناسنت آوردم. همه فکر می کردند دیوانه ام. ژاکت های کش بافت زردی که فقط دوک ویندسور می توانست بپوشد، نه یک فرد معمولی از قشر متوسط جامعه. اساساً ایده چنین طرح لباسی اغراق شده، گل چین شده و بیش از اندازه انگلیسی مآب بود."

جورجیو در سال ۱۹۶۴ مسلح به دانش وسیعی از پارچه و طرح، در شرکت Mitmam به عنوان طراح لباس Nino Cerruti برای آقایان، مشغول به کار شد. بلافاصله پس از آن همین سمت را در Zegna و Ungaro برعهده گرفت. در سال ۱۹۷۴، آرمانی مارک لباس مردانه خود را معرفی کرد و یک سال بعد در همین عرصه به طراحی لباس برای بانوان مشغول شد.

از سال ۱۹۷۵ تاکنون کمپانی آرمانی در حیطه طراحی لباس‌های کودک (Giorgio Armani Junior)، لباس زیر، لباس شنا و الحاقات لباس شاهد پیشرفت و گسترش روزافزونی بوده است و با سرمایه‌گذاری بر روی محصولات خود، اولین مجموعه از فروشگاه‌هایی را که محصولات ارزان‌تر به فروش می‌رساندند افتتاح کرد: Empori Armani و Armani Jeans. آرمانی در سال ۲۰۰۰ آرایشی جدید به محصولات خود توسط پت‌مک‌گریت داد. امروزه امپراطوری آرمانی با حدود ۲۰۰۰ فروشگاه در سرتاسر جهان با فروش سالانه یک میلیارد دلار در حال گسترش است. نمایش‌های Fashion لباس او اغلب شلوغ و از جمعیت اشخاص مشهوری که به تماشا می‌آیند پر شده است؛ روبرت دنیرو، اسپایک لی، مارک والبرگ، مارتین اسکورسیزی، سوفیا لورن و ویکلیف رین به دیدار آثار او می‌آیند. با این‌همه آرمانی سعی دارد که بیشتر برای مردم عادی کوچه و بازار طراحی کند چرا که بر این باور است که لباس برای پوشیدن است نه تنها برای نمایش دادن. او از مهارت خود در طراحی لباس آقایان برای طراحی لباس بانوان نیز استفاده می‌کند. در واقع او استاندارد لباس را بنیان‌گذاری کرده است: لباس‌های راحت برای زنان که به دقت بریده شده و استادانه خیاطی شده‌اند و لباس‌های کارآمد و قابل پوشیدن در امور روزمره هستند. خود او همواره از اصطلاح لباس "مهم" (important) پرهیز کرده و نسبت به آن ابراز نفرت می‌کند.

در سال ۲۰۰۰، مجله Forbes جورجیو آرمانی را به‌عنوان موفق‌ترین طراح لباس جهان با درآمد شخصی ۱۲۵ میلیون دلار در سال ۱۹۹۹، اعلام کرد. در سال ۲۰۰۱، همین مجله او را نوزدهمین نفر در طبقه‌بندی خود (بعد از خانواده Bulgari و قبل از Prada) از لیست آریستوکرات‌های جدید طراحی لباس قرار داد.

مترجم: مریم علاءامجدی

منبع: مجله اقتصاد و زندگی

<http://vista.ir/?view=article&id=216331>

 vista.ir
Online Classified Service

فن آرایش داماد

حتما شما هم در بعضی از عکس‌های عروسی دیده‌اید که عروس خانم کاملاً آراسته و زیبا است ولی داماد صورتش بر اثر عرق یا چرب بودن پوست برق می‌زند یا زیرچشم‌هایش سیاه و پف کرده به نظر می‌آید و یا اگر صورتش را اصلاح کرده است، دورنگ متفاوت به وجود آمده که ناشی از سبز رنگ بودن جای ریش است و مواردی مانند این شاید پس از دیدن چنین عکس‌های ناهماهنگی است که برخی از آقایان خوش‌تیپ به این فکر افتاده‌اند که در جشن ازدواجشان، در آراستگی و زیبایی و خوش‌لباسی از عروس خانم جا نمانند.

این روزها در برخی از آرایشگاه‌های مردانه در شهر ما، خدمات مخصوصی به نام «آرایش و پیرایش داماد» ارایه می‌شود که مخالفان و موافقان خاص خود را هم دارد.

آرایش آقایان برای جشن ازدواج، به همان مفصلی آرایش بانوان نیست بلکه

کاملاً بی‌رنگ است و عمدتاً جنبه یکدست کردن رنگ‌های صورت آقایان را دارد.

به خصوص نواحی اصلاح شده صورت و گودی و سیاهی زیرچشم با نواحی دیگر صورت هم‌رنگ می‌شود. آرایش داماد در جشن ازدواج به شکلی است

که هیچ‌کس متوجه آن نمی‌شود و در واقع می‌توان گفت که یک نوع گریم است.

به طور معمول گریم صورت داماد به این دلیل انجام می‌شود که در آلتیه هنگام گرفتن عکس‌های جشن ازدواج، صورت او هماهنگ‌تر با صورت عروس به نظر بیاید چون به هر حال زیر نور فلاش دوربین‌های عکاسی تمام خطوط و لکه‌ها و دورنگی‌های صورت بیشتر به چشم می‌آیند و به این ترتیب صورت عروس و داماد یکدست خواهد بود.

نکته‌ای دیگر که در آرایش و گریم آقایان در جشن ازدواج رعایت می‌شود، این است که مواد آرایشی که برای آقایان استفاده می‌شود موادی براق و یا چرب نیست و این خبر خوبی برای آقایانی است که مخالف گریم صورتشان در جشن ازدواج هستند.

موادی که برای گریم آقایان استفاده می‌شود به هیچ‌وجه به چشم نمی‌آید و کسی متوجه تغییر صورت آقایان با لوازم و مواد آرایشی نخواهد شد. بیشتر محصولات که برای گریم آقایان ساخته می‌شود مرطوب‌کننده هستند تا چرب‌کننده.

• زیر نور فلاش

این روزها برای آرایش آقایان، در جشن ازدواج، اغلب آنچه در آرایشگاه‌ها انجام می‌شود مانند خانم‌هاست. اول از یک پاک‌کننده مناسب برای پاک کردن آلودگی‌های سطح پوست استفاده می‌شود و سپس تونیک و مرطوب‌کننده روی پوست مالیده می‌شود. بهتر است هر سه این محصولات مانند پاک‌کننده، تونیک و مرطوب‌کننده از محصولاتی باشد که ویژه آقایان طراحی و ساخته شده است.

کرم پودر و یا پودری که برای یکنواخت کردن رنگ پوست صورت آقایان استفاده می‌شود، همان کرم‌پودر و پودرهایی است که برای صورت بانوان استفاده می‌شود با این تفاوت که چرب و براق نیست.

برای پوشاندن جای سبز ریش کرمی مخصوص به کار می‌رود که برای همین کار ساخته شده است و صورت را یکنواخت و یکدست می‌کند. آخرین مرحله آرایش ترمیمی است که به وسیله آن انحنای نامناسب صورت، با سایه و روشن اصلاح می‌شود و زاویه‌های بینی و چانه و فک بیشتر نمایان می‌شود. گاهی ابروها و چشم نیز به گونه‌ای کشیده می‌شوند که به هیچ‌وجه به نظر نمی‌آیند. البته تمام این مراحل، مراحل گریم یک مدل برای فیلم و یا تلویزیون است و ممکن است برای آرایش داماد یکی و یا چند تا از این مراحل انجام شود.

گاهی برخی از آقایان پوست لب‌هایشان خشک و پوسته‌پوسته است، در این صورت پوست‌های مرده را با یک مسواک بچه برمی‌دارند و سپس از یک مرطوب‌کننده و یا وازلین روی پوست لب استفاده می‌کنند.

• محصولات ویژه آقایان

برخی از شرکت‌های تولیدکننده مواد آرایشی و بهداشتی اروپایی و آمریکایی، در کنار تولید مواد بهداشتی، لوازم و مواد آرایشی ویژه آقایان را هم روانه بازار می‌کنند. بهتر است برای جشن ازدواج به آرایشگاه‌های مردانه‌ای مراجعه کنید که از این محصولات ویژه آقایان استفاده می‌کنند.

البته هرچه‌قدر شما وسواس بیشتری به خرج دهید، باید هزینه بیشتری هم بپردازید. در تهران، این هزینه ممکن است از ۵ هزار تومان تا سقف ۳۰۰ هزار تومان متغیر باشد.

این در حالی است که هزینه مربوط به آرایش عروس در تهران از حدود ۷۰ هزار تومان تا سقف دو میلیون تومان در برخی از آرایشگاه‌ها متغیر است.

• دامادهای شیک پوش

برای اینکه شما داماد شیک‌پوش و خوش‌تیپ باشید باید به نکات ریزی هم توجه کنید. مثلاً بستن یک ساعت با بند فلزی خیلی بهتر از استفاده از ساعت‌های با بند چرمی است.

برای رسمیت بخشیدن به تیپ خود در جشن ازدواج، ساعت‌هایی با بند نقره و یا استیل بپوشید اما اگر حاضر نیستید علاقه قدیمی‌تان را به ساعت‌های بند چرمی کنار بگذارید، یک ساعت بند چرمی با طرحی محکم و مردانه برگزینید.

• بهترین مدل مو

برای اینکه در شب جشن ازدواج‌تان از مدل موهایتان شوکه نشوید پیش آرایشگر جدید نروید و اصلاح موهایتان را به آرایشگر قدیمی‌تان بسپارید. آرایشگر شما با آگاهی که از فرم صورت و سر شما و سلیقه شما دارد می‌تواند موهایتان را به گونه‌ای اصلاح کند که هم راضی و هم برازنده

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=117899>

قانون، مد نمی سازد

انسان در مقابل سرما و گرما نیاز به پوشش را احساس کرد و در پی پوشیدن بدن خویش برآمد و چاره ای اندیشید. می توان گفت پس از غذا و هوا هیچ چیز به اندازه لباس برای انسان ضروری نیست. شاید به همین علت است که یکی از مهمترین کارهای بشر اختراع پوشش و لباس بوده است. لباس به غیر از پوشاندن جسم انسان از گرما و سرما نیاز به زیبایی و زیباچویی روان او را هم ارضا می کند. دین مبین اسلام نیاز به زیبایی انسان را محترم می شمارد و توصیه های زیادی درباره لباس دارد. در بحارالانوار آمده است: لباس به تن کن و زیبا شو، بدرستی که خداوند زیباست و زیبایی را دوست می دارد ولی باید از مال حلال باشد. جامعه ما امروز درگیر مسئله ای به نام پوشش و لباس ملی است و هر بار که صحبت از لباس ملی و طراحی آن به میان می آید این سؤال به مطرح می شود که ساختن جامعه ای پویا _ شاد و سرزنده به چه ابزارها و روشهایی نیاز دارد؟

اینکه صرفاً بگوییم می خواهیم جلوی مدهای غربی را بگیریم و برای نوع

لباس پوشیدن مردم طرح دهیم و قانون وضع کنیم چقدر منطقی به نظر می رسد؟ در تاثیرگذاری رسانه های کشورهای غربی (از طریق ماهواره _ سینما _ کتاب و...) بر روی فرهنگمان شکی نیست اما آیا دولتمردان و متفکران فرهنگی ما الگوی جذابی به جوان پر از سؤال و شور و نشاط ایرانی ارائه داده اند و کوششی در جهت فرهنگ سازی برای نسل جوان ایران _ اسلامی انجام شده است؟ برای بررسی مسئله مد و لباس به دیدار آقای منصور بهرامی مدیر انجمن تحلیل رفتار متقابل ایران رفتیم و با ایشان به گفتگو نشستیم. حاصل این گفت را در ادامه می خوانید.

• مد از نظر روان شناختی چه تعریفی دارد؟

- می توان گفت ما سه موضوع نزدیک و شبیه به هم در این مبحث داریم ۱ _ مد ۲ _ تقلید ۳- پیروی که هر کدام از اینها بصورت زنجیره ای بهم مرتبط و متصل هستند.

هر ۳ موضوع بالا بسیاری اوقات شبیه انجام يك عمل (بطور مثال پاکیزه شدن) با درجات وسواس بسیار نزدیک به هم هستند و بسیاری اوقات هم مرز مشخص و دقیقی بین آنها وجود ندارد و به اصطلاح همپوشانی دارند، ولی در هر صورت داشتن الگوها، باورها و کسب توجه از ابزار اصلی مدگرایی محسوب می شوند.

به طور معمول هر رفتار و یا گفتاری که با توجه به ارزشها و یا ضدارزشهای جامعه صورت بگیرد و به نوعی موجب کسب توجه و از دیدگاه تحلیل رفتار به نوعی نوازش نمایشی محسوب شود به آن مد می گوییم.

• مدیا نوازش نمایشی را از دیدگاه تحلیل رفتار بیشتر توضیح دهید.

- انسان در هر ارتباط متقابلی بدنبال کسب نوازش و توجه است. به طور کلی می توان گفت: نوازش عبارتست از توجه به حضور دیگری که ممکن است به صورت تماس جسمانی _ تماس دیداری (نگاه کردن) و یا کلامی باشد که نیاز انسان به توجه و تایید از سوی دیگران را ارضا نماید. در واقع نوازش واحدی از توجه است که در فرد ایجاد انگیزه می کند، نوازش مورد نیاز بشر است و در صورت محروم شدن از آن احساس طردشدگی بوجود می آید.

میل به نوازش در هر فرد با اشخاص دیگر متفاوت است اما نیاز به نوازش در تمام انسانها وجود دارد. نوازش نمایشی یکی از اشکال نوازش است. افرادی که از طریق تغییر در شکل ظاهری خود (لباس پوشیدن _ آرایش کردن و...) و یا رفتارهای خاص مانند سیگار کشیدن، رانندگی بصورت غیرمعمول و یا از طریق غیرکلامی مانند افرادی که از الفاظ خاص خارجی (بیگانه) را در محاوره های روزمره خود بکار می برند و یا کسانی که از جواهرات بصورت غیرمعمول استفاده می کنند، به نوعی درصدد جلب توجه از طریق نوازشهای نمایشی هستند.

▪ مد را به چند دسته می توان تقسیم کرد؟

- به دو دسته؛ مدهای ارزشی و غیر ارزشی. مد خاصی در يك زمان می تواند شکل ارزشی داشته باشد و در زمانی دیگر شکل ضدارزشی پیدا کند به عنوان مثال سیگار کشیدن در سالهای دهه ۶۰ میلادی در اروپا به نوعی موجب کسب توجه از طریق نوازشهای نمایشی بوده است (ارزش بوده) در صورتی که امروز همین عمل به نوعی ضدارزش است و یا در مورد چاقی و لاغری که در يك زمان (سالهای دور) خانمهای چاق به نوعی الگوهای مد بودند در صورتی که بعد از مدتی این مسئله تغییر کرده و خانم هایی که استخوان بندی ریز داشتند الگوهای مد روز شدند.

▪ تاثیرات مد بر روی خانواده و جامعه چیست و نحوه برخورد با آن چگونه باید باشد؟

- چون مد پذیرش يك الگوی رفتاری جدید است و تغییر در رفتار فرد تاثیر مستقیم بر روی فرهنگ خانواده و جامعه دارد برای هرگونه برخورد اعم از پذیرش و یا نفی آن که به نوعی ظاهرگرایی و فرم گرایی محسوب می شود باید از ابزار فرهنگی استفاده کرد و نباید فراموش شود که هیچ فرهنگی را با جبر و قانون نمی توان به مردم تحمیل کرد.

به طور مثال در زمان حکومت پهلوی اول با زور و ارباب سعی به برداشتن حجاب زنان داشتند. (کشف حجاب) و نتایج مقاومتی که از طرف مردم در برابر این تصمیم نسنجیده و غیرمنطقی صورت گرفت را هم می دانیم پس باورهای فرهنگی مردم را با دستورات حکومتی و قانون و به زور نمی توان نفی کرد و یا تغییر داد. به نظر من دولت فقط باید سیاستگذاری کند و با جایگزینی ارزشهای مورد باور عموم مردم فرهنگ سازی را به خود مردم بسپارد.

▪ آیا مد می تواند تبدیل به بخشی از فرهنگ جامعه شود؟

- بله می تواند. علاقه به مد ابتدا در بین مردم يك جامعه بوجود می آید بعد به صورت عادت در می آید و تدریجاً بخشی از فرهنگ جامعه می گردد. این مد هر چقدر با باورهای سنتی، فرهنگی و دینی يك جامعه همسویی داشته باشد سریعتر جای خود را در میان فرهنگ مردم باز می کند و در میان آنان رسوب می نماید. خارج از اینکه این باور از نظر قانونی هنجار و یا ناهنجار باشد.

▪ چرا زنان نسبت به مردان گرایش بیشتری نسبت به مد دارند؟

- بخشی از این گرایش به خاطر نوع جنسیت فرد، غریزی است ولی به لحاظ عدم امکان کسب توجه از طریق فعالیت های اجتماعی و حضور در جامعه و کسب نوازشهای نمایشی گرایش زنان به مد قوی تر از مردان است.

▪ تعریف پوشش مناسب چیست و تاثیر آن بر شخصیت فرد چگونه است؟

- پوشش به نوعی ریشه در فرهنگ و رسوم هر جامعه ای دارد و عوامل مذهبی _ جغرافیایی _ اقتصادی و فرهنگی تاثیر مستقیم در شکل نوع پوشش افراد آن جامعه دارد بطوریکه بصورت کاملاً سنتی و فرهنگی رنگ لباس فرد می تواند سبب ایجاد ارتباط غیرکلامی شود. مانند پوشیدن لباس تیره و سیاه در مراسم عزاداری برای ابراز همدردی و غم و اندوه و یا لباس روشن و سفید برای مراسم عروسی و جشنها برای ابراز غیرکلامی شادی و سرور فرد و یا کت و شلوار تیره بصورت رسمی برای سیاستمداران.

انتخاب پوشش مناسب با توجه به روحیات و باورهای هر فرد تاثیر مستقیم بر احساس هویت وی دارد. اگر با دقت به تجربه تاریخی کشورهای دیگر نگاه کنیم کشورهایی که سعی در جایگزینی يك پوشش حکومتی و متحدالشکل برای تمام افراد جامعه بدون در نظر گرفتن تفاوت فرهنگها و ارزشهای مردم داشته اند شکست خورده اند (بطور مثال کشور چین در زمان انقلاب مائو و یا اتحاد جماهیر شوروی).

▪ از نظر روان شناختی چه افرادی به پوششهای غیرمعمول گرایش دارند؟

- مدگرایی بیشتر در بین جوانانی مشاهده می شود که در زمان شکل گیری و بلوغ شخصیتی خود هستند. در حالت مثبت با الگوبرداری از

رفتارهای همسو با فرهنگ و جامعه در جهت درست حرکت می کنند و در حالت دیگر (منفی) به سمت سرکشی و تمرد از قوانین و فرهنگ جامعه می روند، که در هر دو حالت پیام «من هستم!» را با رفتارهای خاص خودشان به محیط اطرافشان اعلام می کنند. اینجاست که باید با مدگرایی بصورت ریشه ای برخورد شود و بدنبال علت این رفتارها بود.

اصولاً کودک _ نوجوان و جوانانی که از نظر شخصیتی مورد تایید خانواده _ فرهنگ و جامعه خود قرار نگیرند بدنبال گروههای هم سن و مدگرایی می روند.

حتی از بعد سیاسی گاهی پیروی از مد نوعی مقاومت در برابر جریانهای قانونی و فرهنگی جامعه است.

▪ شما مدگرایی را چگونه ارزیابی می کنید؟

- چنانچه هر نوع مدگرایی موجب صدمه رسیدن روحی جسمی و روانی به خود و دیگران نشود و در يك تعادل احساسی _ منطقی قرار بگیرد کاملاً از دیدگاه من قابل قبول است.

▪ مد چه جایگاهی از دیدگاه بازیهای روانی دارد؟

- بازیهای روانی ابتدا بین کودک و والدین مبادله می شود و کودک در این بازی برای کسب توجه مهارت می کند.

مثل بازی روانی «مال من بهتره» و یا «بین من چه کارهایی می توئم انجام بدم (بکنم)» و... مثال واضح این بازی روانی در بین نوجوانان جلب توجه از طریق تحسین شدن لباس و کفش اوست و یا انجام کارهای غیرعادی (معمول) که این هم برای کسب توجه دیگران صورت می گیرد.

▪ تصویب قوانین و اعمال سلاقی حکومتی تا چه اندازه می تواند مانع از رسوخ دیگر فرهنگ ها در جامعه ما شود؟

- می توانم بگویم هرگونه اعمال زور و قانون حتی در چارچوب قوانین تصویب شده علاوه بر نداشتن اثر مثبت بر روی جامعه موجب مقاومت پنهان افراد در برابر این فشار می گردد، به صورت ظاهری ممکن است در محیط هایی که جبر یا قانون حاکم است به این قوانین عمل شود (اجرا شوند) ولی خارج از آن محیط مانند فضاهای خصوصی و دوستانه (منزل) طبق خواسته های خود عمل می کنند و قانون نمی تواند بر تمام فضاهای شخصی و خصوصی افراد نظارت داشته باشد.

مجدداً تاکید می کنم تغییر هر رفتار فرهنگی باید با وسایل فرهنگی و آموزشی بسترسازی شود تا در نهایت به نتیجه مطلوب برسیم.

زمانی که قانون نتواند ارزشها و سلاقی مورد قبول و پسند جوانان را ارایه دهد ابزاری بجز ابزار و شیوه فرهنگی جوابگوی نیازها و سلاقی جوانان نیست.

▪ به نظر شما در سالهای پس از انقلاب اسلامی فرهنگ سازی در زمینه پوشش و لباس در میان مردم صورت گرفته است؟

- الگوهایی در این سالها ارائه داده شده ولی نتیجه نداشته است و شاهد این حرف هم مغایرت پوششی بعضی از افراد با فرهنگ جامعه و یا مقابله آنها بصورت مقاومت منفی بوده است. علت این مسئله را هم باید در عدم فرهنگ سازی مناسب و ایجاد باور صحیح در بین مردم و توجه به ذوق و سلیقه مردم جستجو کرد.

▪ شما طرح موضوعی مثل لباس ملی را چگونه می بینید؟

- لباس و پوشش ملی را از خارج از مردم نمی توان با قانون و طرح بر روی فرهنگ و سلاقی جامعه اعمال کرد بلکه طبق باورهای هر جامعه و قومی و با توجه به فرهنگ آنان يك مسئله کاملاً خودجوش است.

تعیین پوشش برای مردم به نوعی تغییر در هویت فرهنگی آنهاست و طرح مورد باور درونی فرهنگ اقوام مختلف نخواهد بود.

به عبارت دیگر اگر مجلس لباسی را به عنوان لباس ملی تعیین کند و قوه قهریه و دولت آن را با اعلام اینکه قانون است بر تن مردم کنند، از هم اکنون ناموفق بودن این طرح مشخص است. در انتخاب لباس عناصر فرهنگی، سنتی و باورهای مردم و حتی عنصر زیبایی و ارزشی مهمترین عوامل تعیین کننده پوشش این جامعه محسوب می شوند.

▪ برای داشتن الگوهای جذاب ایرانی چه باید کرد؟

- باید به نیازها و خواسته های روز جوانان جامعه توجه کرد نیاز به تنوع طلبی، شاد بودن، توجه به سلاقی مختلف از نیازهای تمام افراد يك جامعه است که اگر با فرهنگ آن جامعه ترکیب شود می تواند الگوهای جذابی برای جامعه ما باشد.

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=222693>

قبل از آرایش بخوانید

وقتی به بعضی از خانم‌ها به خصوص آنهایی که پوست‌های حساس دارند توصیه می‌کنیم قبل از مصرف هر فرآورده آرایشی آزمایش حساسیت پوستی انجام دهند آنها امتناع می‌کنند و این امر را غیرضروری می‌دانند. شاید اگر واکنش‌های نامطلوب نسبت به فرآورده‌های آرایشی بهداشتی را بشناسید و بدانید استفاده از مواد آرایشی بهداشتی که برچسب تایید وزارت بهداشت ایران ندارند چه عواقبی را ممکن است برایتان داشته باشد،

نظرتان عوض شود. توصیه می‌کنم قبل از مصرف بعضی کرم‌ها و لوازم آرایشی مقداری از آن فرآورده‌ها را روی پوست سطح داخلی بازو یا ساعد مالیده و بدون آنکه آن را بشوئید منتظر بمانید. اگر قرمزی و خارش مشاهده نشد مصرف آن بلامانع است...

در وهله اول، بروز واکنش‌های ناخوشایند پوستی نسبت به فرآورده‌های بهداشتی آرایشی بستگی به دو فاکتور مهم دارد.

(۱) وضعیت پوست شما.

(۲) سیستم ایمنی بدن شما.

شایع‌ترین واکنش‌های پوستی شامل اگرهای تحریکی و آلرژیک است که به شکل سوزش، خارش و قرمزی، به وجود آمدن دانه‌های ناول مانند قرمز و گاهی کدر یا تیره شدن پوست بروز می‌کند. اصلی‌ترین عامل ایجادکننده حساسیت، مربوط به حلال‌ها، عطریات و مواد نگهدارنده موجود در بعضی کرم‌ها و مواد آرایشی است. یادتان باشد گاهی این عوارض پس از گذشت مدت‌ها شروع می‌شوند و ممکن است تا مدت‌ها بعد از قطع مصرف آن فرآورده نیز ادامه داشته باشند. دیده شده در مواردی حتی افت فشار خون و تنگی نفس نیز بروز کرده است بنابراین حتی اسپری‌ها و مام‌ها را بهتر است روی ساعد تست کنید. در مواد آرایشی و اقدامات زیبایی ناخن، تغییر رنگ، خشکی و پوسته‌پوسته شدن اطراف ناخن و جداشدگی صفحه ناخن می‌تواند به وجود بیاید. عوارض نادرتر مواد آرایشی به شکل کهیر، حساس شدن پوست به نور آفتاب، آکنه و جوش‌های سر سیاه بروز می‌کند. با این همه، آیا باز هم حاضرید از انجام یک تست راحت و بی‌دردسر امتناع کنید؟!

دکتر غلامحسین غفاریور - مدیرگروه پوست دانشگاه علوم پزشکی ایران

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=125659>

قبل از آرایش چشم ها

داشتن نگاهی درخشان و جذاب بستگی به تعادل خط ابروها و آرایش متناسب با چشمان شما دارد. همه چشم ها به یک طریق آرایش نمیشوند و هر چشم به واسطه شکل و فرم خود آرایش مخصوص خود را دارد. با دقت به فرم چشمان خود نگاه کنید. چشمان شما به هر شکل و فرمی که باشند، شما میتوانید از جدول زیر جهت تشخیص و یادگیری فنون و رازهای زیباتر شدن آنها استفاده کنید. به طور کلی پلک متحرک باید کمتر دیده شود و استفاده از رنگهای روشنتر به منظور وسعت دادن به نگاهتان دارای اهمیت خاصی است. به یاد داشته باشید که در مرحله آخر با یک قلم مو خط بین دو سایه تیره و روشن را محو کنید.

• چه رنگی را استفاده کنیم؟

روی پلک متحرک:

چشم های بادامی:سایه متوسطکه به طرف قوس ابرو کاهش می یابد

چشم های فرو رفته:سایه روشن

چشم های برجسته:سایه روشن یا متوسط

چشم های نوع آسیایی:سایه روشن یا متوسط که به طرف قوس ابرو کاهش می یابد

• دو تای پلک:

چشم های بادامی:

چشم های فرو رفته:سایه متوسط بالای دو تای پلک که به دو طرف کاهش پیدا می کند

چشم های برجسته:سایه متوسط و سایه تیره که در یک سوم بیرونی کاهش میابد

چشم های نوع آسیایی:

• روی قوس ابرویی:

چشم های بادامی:سایه روشن زیر ابروها

چشم های فرو رفته:سایه روشن ابروها

چشم های برجسته:سایه روشن

چشم های نوع آسیایی:سایه روشن یا متوسط

• روی خط مژه ها:

چشم های بادامی:سایه تیره که اثرش رو به بیرون محو میشود

چشم های فرو رفته:سایه تیره با اثری ظریف هم سطح مژه ها

چشم های برجسته:سایه تیره که اثرش رو به بیرون محو میشود

چشم های نوع آسیایی:سایه تیره با اثری ضخیم و محو شده با تاکید بر گوشه های خارجی چشم.

در چشمهای برجسته پلک متحرک خیلی قابل دیدن است
در چشمهای فرورفته پلک متحرک کمی قابل دیدن است

منبع : سایت تخصصی بانوان یزد

<http://vista.ir/?view=article&id=6889>

 vista.ir
Online Classified Service

قدم زدن با کفش های پروانه‌ای

چشم نوازترین بوتیک های کیف و کفش در اروپا را میلان دارد. ساختمان های چند طبقه واقع در مرکز شهر پر شده اند از دختران جوانی که زمان زیادی را برای انتخاب و خرید کفش مورد علاقه شان سپری می کنند. با اینکه مدل کفش ها همه یک جور است ولی نوع رنگ بندی و طراحی رویه آنها به گونه ای است که انتخاب را بسیار مشکل می کند یا آدم را مجبور می سازد دل به دریا زده و بی خیال پس انداز و جمله معروف انگلیسی ها یعنی save money شود و یکی دو جفت کفش دیگر هم به سید خریدش اضافه کند.

این اولین بار است که قسمت اعظم ویتترین بوتیک های کفش حتی آنها که بیشتر سبک مجلسی طراحی می کنند مثل آرمانی ، شانل و فندی را

کفش های اسپرت طرح عروسکی تشکیل می دهد. کفش هایی که پیشتر به عنوان روفرشی استفاده می شد امروز به یکی از پرفرودارترین مدل کفش ها بدل شده است.

همه چیز درست از زمانی شروع شد که آقای روسانو سولدینی، رئیس انجمن بین المللی مد ایتالیا در یک اقدام جالب و شگفت انگیز هزینه های یک سال انجمن را صرف خرید مدل کفشی کرد که پای عروسک ها به خصوص خانواده باربی دیده می شود. آقای طراح که دید تولید این کفش در سال ۲۰۰۶ ، ۵۲ میلیون دلار برایش سود دارد امسال نیز با طراحی و تولید همان مدل های عروسکی پا به عرصه رقابت کیف و کفش گذاشت.

فروشگاه بوتیچلی در میلان یکی از فروشندگان کفش های ساخت کارخانجات سولدینی است. کفش هایی که شبیه به کفش بالرین ها بوده، کف تخت دارد و پنجه اش گرد است. کفش های باربی به لحاظ سبکی، نرمی و رنگ بندی متنوع در صدر جدول فروش قرار دارد. نه تنها دختران تین ایجر که خانم های جوان هم آن را می پسندند.

• راه بسیار است کفش زیبا بپوش

این جمله را برای اولین بار فرانکو پارتی وقتی مشغول اجرای نمایش بود به زبان آورد ولی فکرش را هم نمی کرد که جمله اش در بهار ۲۰۰۷ دلیل فروش کفش های مغازه ای در میلان شود. جای شگفتی نیست.

خرافات حتی در انتخاب کفش ایتالیایی ها نیز رخنه کرده. تا پارسال همه قرمز می پوشیدند به اعتقاد این ضرب المثل که قرمز بپوش فقیر نشی. امسال قرعه به رنگ طلایی افتاده. بیشتر کفش ها به رنگ طلایی، زرد و وانیلی است. اصولاً رنگ های تیره از سکه افتاده اند اما همچنان سبز ارتشی، بنفش و دارچینی طرفداران خاص خود را دارد.

در بین جوان ها کمتر کسی تمایل به پوشیدن کفش پاشنه بلند دارد. انجمن مد ایتالیا چندی پیش به نظرسنجی از خانم ها درباره انتخاب کفش

پرداخت، اینکه بیشتر تمایل به پوشیدن چه نوع کفشی دارند ضمن اینکه چه رنگی را برای کفش می پسندند. در این نظرسنجی تنها ۳۶ درصد از زنان تمایل به خرید کفش پاشنه بلند البته بیش از پنج سانت داشتند. پنج درصد در اغلب موارد کفش اسپرت به پا می کنند و تنها برای شرکت در بعضی مراسم به خرید کفش پاشنه بلند می روند.

۲۱ درصد به دلیل مشکلات ناحیه کمر از پوشیدن کفش تخت و پاشنه دار امتناع می ورزند و نوع پاشنه سه سانت را ترجیح می دهند. ۶/۸ درصد هم به دلیل قدبلندی کفش های تخت می پوشند و طبق آنچه که در پرسشنامه نوشته بودند از صمیم قلب آرزو می کردند ای کاش قدی مشابه قد نیکول کیدمن داشتند، ۷/۷ درصد هم همیشه کفش ساق دار شبه وسترن پایشان می کنند که بسته به نوع فصل میزان ساقشان کوتاه و بلند می شود. حدود ۲۶ درصد هم همیشه کتانی پوشند و فقط اگر مجبور باشند آن هم روز عروسی شان کفش مدل خنجر می کنند.

• ظهور پاشنه خنجر ها

در میان کفش های پاشنه دار بیش از همه پاشنه خنجر ها مورد استقبال قرار گرفته اند. آمریکایی ها هم که سابقه دیرینه در اسپرت پوشی دارند تازگی به پوشیدن کفش های پاشنه خنجر رو آورده اند. بوتیک مانولوس واقع در خیابان شماره ۵۴ نیویورک مرکز فروش انواع کفش های پاشنه خنجر است که مدلس را در پای ستارگان سینما می توان دید.

مانیا مدیر فروشگاه که اصالتی اسپانیایی دارد و طراحی لباس خوانده می گوید؛ یکی از ویژگی های بوتیک مانولوس عرضه کردن انواع لباس و کیف و کفشی است که نمونه اش را فلان هنرپیشه معروف در یک فیلم به یادماندنی استفاده کرده است. یکی از این مدل های به یادماندنی کفشی است که توسط کمپانی بلاهینیک برای ویکتوریا بکام طراحی شده است.

کفشی جلو باز از جنس چرم مشکی که با یک بند کم قطر دور مچ پا بسته می شود و پاشنه اش تیز و باریک و شیشه ای است. همه مدل کفشی را در مغازه مانیا می توان پیدا کرد. او آلبومی دارد از انواع کفش هایی که ستارگان هالیوود مثل لوبز، کیدمن و مدونا به پا کرده اند و حالا هر که می خواهد می تواند با پرداخت هزینه ای بیش از آنچه به طور معمول برای خرید کفش داده می شود پا در کفش کیدمن یا مثلاً جودی فاستر کند، ظهور کفش های پاشنه خنجر بعد از ده سال چنان سروصدایی کرده اند که یکی از نویسندگان انگلیسی به نام کامیلا مورتن ادبیات و قصه نویسی را کنار گذاشته و مقاله ای با عنوان چگونه با کفش های پاشنه بلند حرف برزیم نوشته و در آن به تعریف و تمجید از طراحان کفش خنجر پرداخته. عده ای بر این باورند چون خانم نویسنده مردستیز است کفش پاشنه بلند را حربه ای برای سرکوب فکری مردان می داند. برای هضم نظر منتقدان مقاله خانم مورتن کافی است صحنه مکالمه خانم و آقای را مجسم کنید، آقا باید مثل نمایشگران سیرک دو تا چوب بلند زیر بغلش بزند تا بلکه گفته های خانم را بهتر بشنود. اما اینکه این کفش های پاشنه خنجر چطور بعد از ده سال دوباره پشت ویتترین مغازه ها پیدا شد به خلاقیت خواهران فندی برمی گردد. یکی از مارک های مطرح لباس و کیف و کفش در دنیا فندی است که اتفاقاً چهارشنبه گذشته پا به هشتاد و دو سالگی گذاشت.

هشتاد و دو سال پیش در هجده مه آدله فندی به همراه همسرش ادواردو در خیابان توماچلی مرکز شهر رم خیاط خانه کوچکی راه انداختند و کارشان را با دوخت لباس عروس و کیف های پارچه ای به رنگ سفید و طوسی نقره کاری شده آغاز کردند. خانم فندی تبحر خاصی در دوختن انواع سنگ و شیشه رنگی به لباس عروس داشت و همین باعث شد کمتر از یک سال در بین سی چهل مارک معروف به شهرت برسد و در سال ۱۹۶۰ اولین فروشگاه خود را در خیابان برگینیونا افتتاح کند.

او پنج دختر دارد که در میان آنها فقط کارل و آلدو توانستند کمپانی فندی را طرف این سال ها جهانی نگه دارند. طراحان فندی اصولاً علاقه خاصی به سنگ و شیشه دارند. کفش ها اغلب پارچه ای و به رنگ طوسی و سنگ دوزی شده هستند یا در زینت آنها از سنگ و شیشه به صورت گل استفاده شده است. فندی امسال یکی از پرکارترین طراحان مد هالیوود بود. مونیکا بلوچی، جولیا رابرتز، کیت بلانشت، جنیفر لوبز، کاترین زتاجونز و نائومی کامپیل از سفارش دهندگان پر و پاقرص کفش و لباس فندی هستند.

گوچی نیز به تولید کفش هایی موسوم به پروانه ای روی آورده است. کفش هایی به رنگ طلایی، نقره ای و یا کرم که نشان تابستانی بودن آنها جلوباز بودنشان است. پرفروش ترین کفش گوچی مدل پروانه ای است.

کفش طلایی با پاشنه ۱۱ سانت که رویه آن دو بند به صورت بال پروانه خورده است و با دو بند بلند نیز دور مچ پا بسته می شود. کفش های اسپرت باریبی که در ناحیه پنجه پایون خورده و بیشتر به رنگ های سبز فسفری، قرمز و زرد و فیروزه ای موجود است از دیگر شاهکار های گوچی در این فصل به شمار می رود.

• توصیه های آمریکایی

هیچ کجای دنیا آدم هایی را نمی یابید که به اندازه امریکایی ها در پی راحتی باشند، نمادشان شلوار جین است و آدیداس جزء لاینفک زندگی شان. شاید به خاطر همین عقیده است که وقتی آل پاچینو روز تولدش کفش سبزرنگ به پا کرد اتفاق خاصی نیفتاد که باعث خدشه دار شدن محبوبیتش شود. وقتی حسش از پوشیدن کفش سبز را از او پرسیدند، گفت: «تجربه نامعقولی نیست. من راحتم، ضمن اینکه سبز رنگ فوق العاده ای است.» یک هفته نگذشت که جوانان نیویورک همگی به رنگ سبز درآمدند.

در خرید کفش مناسب رنگ و طرح ملاک اصلی نیست. گرچه بسیار مهم است ولی توجه به نوع در خرید کفش یکی از مسائلی است که طراحان کفش قبل از اتود زدن به آن فکر می کنند.

درد پا در ناحیه مفاصل و درد کف پا در ناحیه قاعده انگشتان، چنگالی شدن انگشت ها، بدشکل شدن ناخن و بیماری مورتون که فشار ناحیه جلو پنجه کفش در آن فاصله به دردناک شدن انگشت سوم و چهارم منجر می شود، از مهم ترین عوارضی است که در اثر انتخاب کفش نامناسب بروز می کند. توجه کنید اختلاف ضخامت یا ارتفاع بین پاشنه کفشی که می خرید با نواحی دیگر کفه آن کمتر از دو سانتی متر نباشد در غیر این صورت دچار درد کف در ناحیه گودی می شوید.

▪ برای پیشگیری از پیچ خوردگی مزمن و مکرر مچ پا که درد آن معمولاً در جلو، پایین یا پشت قوزک خارجی مچ احساس می شود از خرید کفش های پاشنه باریک خودداری کنید.

▪ درد پاشنه نیز به دلیل پوشیدن کفش دارای کفه سخت و غیرقابل ارتجاع به خصوص در افرادی که دچار اضافه وزن هستند دیده می شود. پوشیدن کفش کفه نرم قابل انعطاف به گونه ای که در ناحیه کفه از داخل یعنی همان جایی که پاشنه قرار می گیرد اگر با شست دست فشار وارد کنیم حدود یک سانتی متر گود بیفتد از راهکارهای مناسبی است که در جهت پیشگیری از این عارضه توصیه می شود. به طور کلی از به پا کردن کفش های پاشنه بلند به مدت طولانی خودداری کنید.

▪ کفش های پاشنه بلند لغزیدن و به زمین خوردن، درد کمر و پا و تغییر در فرم پا را به دنبال دارند. سعی کنید پاشنه کفشتان از ۴ سانتی متر بلندتر نباشد. همچنین پاشنه های عریض تر نسبت به پاشنه های نوک تیز و باریک مناسب تر هستند.

▪ از خرید کفش های پنجه باریک تا حد امکان خودداری کنید چرا که این گونه کفش ها انگشتان پا را تحت فشار قرار داده و بدفرم می کند. کفشی بخرید که آستر و پوشش درون آن نرم، فاقد درز و هرگونه برآمدگی باشد.

▪ از پوشیدن کفش گشاد هم خودداری کنید زیرا پا تاویل می زند و هنگام راه رفتن کف پایتان می لغزد و دچار مشکل می شوید. در هر حال به این فکر نکنید که کفشتان امروز در کجای دنیا پرفروش است یا اگر کفش نارنجی بپوشید شانس می آورید، مثل آل پاچینو فکر کنید.

• کفش های آقای وارهول

اندی وارهول تنها یک هنرمند جنجالی پاپ نیست، او در دهه شصت اتودهایی برای کفش زده که در نوع خود بی نظیر است. یکی از همین طرح ها را در تصویر می بینید. کفش طراحی شده آقای وارهول که در موزه هنر مدرن نیز به نمایش درآمد در یکی از حراجی های خصوصی نیویورک با قیمت هفتصد و پنجاه هزار دلار به فروشرسید.

• جادوی رنگ ها

در میان جدیدترین مدل های کفش، کفش های طراحی شده مدل پروانه ای آلبرتا فررتی به لحاظ رنگ بندی خاصی که دارد و نوع لژ آن که یکسره بود و رویه پارچه ای بسیار مورد استقبال خانم های جوان خوش سلیقه قرار گرفته است.

• کفش های میلیون دلاری

خانم کارلا فندی که چندی پیش جشن هشتاد و سالگی کمپانی فندی را برگزار کرد به تازگی کفش هایی را به نمایش گذاشته که شمردن صفرهای اتیکت آن سی ثانیه ای وقت می گیرد. این کفش ها که در تزئین شان سنگ و شیشه های رنگی به کار گرفته شده اغلب پارچه ای و از جنس ساتن نقره ای هستند.

• نوآوری شائل

طراحان خلاق شائل این روزها از متد های قبلی فاصله گرفته اند. نتیجه اش کفش هایی است که از نوعی پلاستیک فشرده به نام پی وی سی تهیه شده و به رنگ های طوسی و مشکی پشت ویتین بوتیک های پر رفت و آمد به چشم می خورد.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=260020>

قدم زدن با کفش های شاپرکی

تابستان فصل خرید، خرید و خرید است. هر چقدر هم که آدم سعی کند اراده به خرج دهد و به پس اندازش دستبرد نزند، باز هم نمی شود. کمتر کسی است که با دیدن ویتترین مغازه هایی که کیف و کفش های رنگی با طرح های جذاب و خیره کننده پر شده اند، وسوسه نشود و به فکر خرید نیفتد. آن هم زمانی که طراحان مغزهایشان را حسابی صیقل داده و دست به طراحی های عجیب و غریب زدند. با دیدن انواع کیف و کفشی که در بوتیک های میلان به چشم می خورد می توان حدس زد که چه انقلابی در نیمه تابستان ۲۰۰۶ صورت گرفته است.

سری به بوتیک نارا Nara واقع در خیابان ویتوریو امانوئل میلان می زنیم که متخصص در فروش انواع کیف و کفش تک مارک است. همه نوع مارکی در اینجا به چشم می خورد از لوئیس ویتون و ورساچه گرفته تا فندی و مارک جاکوب و چندین مدل جدید که به نظر انگلیسی می آیند. با کیف هایی که اینجا موجودند به نظر می رسد تمامی کمپانی های طراح لباس دست به

دست هم دادند تا برای يك ماه و نیمی که از تابستان مانده کیف های مستطیلی با بند بلند را از در خارج کنند و به بازارهای کیف های سبکی شکل دسته کوتاه رونق بخشند.

یکی از زیباترین کیف های این مجموعه متعلق است به ورساچه که مثل همیشه سبک های قدیم و جدید را با هم ترکیب کرده و مدلی براساس آنچه امروز طرفدار دارد، طراحی کرده است. کیف های دوزنقه ای شکل که از چرم و حصیر درست شده اند و قسمت بیرونی شان گل های وحشی گلدوزی شده است.

تقریباً شبیه نمونه های اولین محصولات کارخانه Antonio Monti. مونتی یکی از قدیمی ترین کارخانه های تولید کیف و کفش با طرح های گلدوزی در ایتالیا است. از سال ۱۸۶۵ هر کیف و کفشی که قرار بود گلدوزی شود در این کارخانه تولید می شد. هنوز هم کمر بند، کلاه، سبد و کیف های حصیری مونتی بیشترین سهم را در سبد خرید توریست هایی دارد که می خواهند از جنوب ایتالیا با خود سوغات ببرند. کیف های زنیل مانند که حصیری اند و با بامبو تزئین شده اند نوع دیگری است از کیف های حصیری ورساچه در این فصل.

لوئیس ویتون جز يك مدل کیف دسته کوتاه که از حصیر تهیه شده و يك رج در میان رنگی است، هنوز کیف های مدل چمدانی اش را از رده خارج نکرده است. کیف های مستطیل شکل چرمی با دو دسته کوتاه که در آن نیز از دو طرف به صورت چمدان باز می شود همچنان طرفداران خودش را دارد، آنهایی که پای بند کلاسیک ها هستند و هنوز خاطرات دهه ۵۰ را یاد نبرده اند.

یکی از کیف هایی که بسیار جلب توجه می کند طرحی است از D&G، يك کلاسیک تمام عیار. کیفی که از مخمل قرمز دوخته شده. دوزنقه است با دسته های کوتاه و سگک های طلایی که به بدنه کیف دوخته شده و يك جیب بسیار کوچک در جلوی کیف که همانند کیف پول های قدیمی باز و بسته می شود. تا اینجا همه چیز معمولی است.

آنچه جلب توجه می کند اتیکت هزار و سیصد و نود و پنج یورویی کیف مخملی قرمز رنگ است که در بین انواع کیف های حصیری جوان پسند

همچنان جایگاه خود را در بین خریداران دارد. کیف های هالیوودی هم پیدا می شود. کیف های مستطیل شکل که فقط يك فضا دارند و از چرم سیاه و سفید دوخته شده اند و کلی قلاب و حلقه به آنها آویزان بوده و از زنجیر و نوار باریک چرم تهیه شده است. بقیه کیف ها كوچك و دستی اند. این قدر كوچك كه جا فقط برای يك شیشه عطر كوچك و يك گوشی موبایل دارند.

از بوتيك نارا بیرون می آییم و وارد مغازه ای كه از پنجره هایش انواع پارچه های قدیمی، و به در و دیوارهایش کلی کیف قدیمی نخ نما شده آویزان است، می شویم. صاحب مغازه دختر جوانی است به نام فرانچسكا اهل توسكانا و طراح کیف. به پارچه های قدیمی علاقه بسیار دارد و تا توانسته سعی کرده از پارچه هایی كه به سبك شرقی طراحی شده اند در طراحی و دوخت کیف هایش بهره گیرد. به عقیده او كنف بهترین پارچه در تهیه کیف های تابستانی است. کیف های تابستانی طراحی شده فرانچسكا دولایه اند. لایه زیرین آنها كه حكم آستر دارد از كنف است و لایه بیرونی آنها حریرگلداز.

با اینکه بسیار بزرگ هستند ولی سبك اند. مدل جالب تر کیفی است مستطیل شكل از جنس كتان كه دسته آن از سیم مفتولی تهیه شده است.

با فرانچسكا خداحافظی می كنیم و سراغ کیف های ملیسا دل بونو می رویم.

طراح انگلیسی کیف های پارچه ای كه علاوه بر طراحی کیف، روزنامه نگاری هم می كند. کیف هایی كه مارك Meli Melo دارند و بیشتر نقره ای و طلایی هستند دوزنقه بوده، دسته باریك دارند و قسمت در آن حالتی شبیه به هفت داشته و با يك گره باز و بسته می شوند. کیف هایی كه كاملا مدل انگلیسی دارند و اصلا برای انداختن روی دوش طراحی نشده اند. یکی از جالب ترین مدل های کیف ملیسا کیفی است كه نام اسارت روی آن گذاشته. يك کیف بسیار ساده مستطیل شكل از جنس ساتن نقره ای كه زیبایی آن به نوع بند آن مربوط می شود. بند آنها را از دستبند زندانی ها تهیه کرده است. يك حلقه زنجیر كه به دستبند متصل شده است. او معتقد است، این کیف می تواند سمبل پایداری در عشق برای زوج های جوان باشد.

یکی از جاذبه های خیابان ویتوریو امانوئل علاوه بر کیف های جورواجور دیدن كفش هایی است كه در كارتون ها می توان دید و آدم را به یاد رنگین كمان پس از يك رعد و برق حسابی می اندازند. البته همین جاذبه هم هست كه آدم را به وسوسه خرید كفش هایی می اندازد كه بیشتر از يك ماه فرصت خودنمایی ندارند. اینجا پر است از صندل هایی كه از كتان تهیه شده اند و لژهای رنگی دارند. صندل هایی كه شاپركی نامیده می شوند.

مغازه ای كه انواع مدل شاپركی را بتوان در آن یافت بوتيك سالواتوره فرراگامو است. سالواتوره فرراگامو یکی از اولین طراحان موفق کیف و كفش در ایتالیا است. فرراگامو در سال ۱۸۹۸ در فلورانس متولد شد. اولین طراحی اش برمی گردد به زمان ۹سالگی، آن زمان كه برای مراسم تسجیل خواهرش يك كفش سفید شبیه آنچه بالرین ها می پوشند، می دوزد، در ۱۴سالگی به ناپل می رود و يك سال به خواندن طراحی دوخت كفش در كالج هنر ناپل می پردازد. اولین دستاوردهای خود را در همان سال در خانه پدری به معرض نمایش همگان می گذارد. در سال ۱۹۱۴ به آمریکا مهاجرت می كند، به بوستون و سپس هالیوود. چندی نمی گذرد كه طراحی کیف و كفش در فیلم های صامت گریفیث و دمیله را بر عهده می گیرد.

در ۱۹۲۷ به فلورانس بازمی گردد و اولین مغازه كفش فروشی را در خیابان مانلی تاسیس می كند. در همان ابتدای بازگشت به ایتالیا طراحی كفش بسیاری از تئاترها و فیلم های سینمایی را متعهد می شود. ماندگار ترین آنها كفشی است كه دوروتی در فیلم جادوگر شهر از به پا می كند و اکنون در موزه كفش كه خانه فرراگامو در فلورانس است دیده می شود. فرراگامو در سن ۶۲سالگی در حالی كه روزانه ۷۰۰ كارگر در كارخانه هایش ۳۵۰۰ جفت كفش تولید می كردند، در فلورانس درگذشت. مسئولیت تمامی كارخانجات و فروشگاه های او تا به امروز در اختیار همسر و سه پسر او است. مغازه ای كه در ویتوریو امانوئل واقع است نیز به مدیریت جیووانی جنتیله فرراگامو فعالیت می كند. فرراگامو اولین تولید كننده كفش های آژدار در ایتالیا است. او در خاطرات خود می نویسد: «همه چیز از دوشنبه ماه مارس شروع شد كه دوم ابتدایی بودم. پاهایم به خاطر كفی لاستیکی كفش هایم پر شده بود از تاول های ریز و درشت كه نگذاشتند برای چند هفته ای به مدرسه بروم. دكتر پاهایم را دید و گفت اتفاقی نیفتاده. وقتی پا نتواند در كفش نفس بكشد ورم می كند و تاول می زند. بعد از آن يك كفش زرد خریدم و به این فكر افتادم كه يك كفش سالم برای پاهایم بسازم.»

شاید همین دلیل سالواتوره باعث شده تا كفش هایی كه امروز از كارخانه فرراگامو بیرون می آیند، چه كتانی و چه صندل، علاوه بر شيك بودن بسیار راحت و خوش پا باشند. كفش هایی كه كفی مواج دارند و به رفع خستگی و جلوگیری از اعمال فشار به پاها كمك می كنند و فرد را از

هرگونه صدمه دیدن در حین پیاده روی ایمن نگه می دارند.

پس از دیدن کفش های شاپرکی نوبت به لباس های سیاه و سفید می رسد. دیگر از ویتترین های زرد و قرمز و بنفش خبری نیست. تا چشم کار می کند یا سیاه است یا سفید.

ابتکار لباس های سیاه و سفید کار روبرتو کاوالی است. طراحی که استعداد خاص در مد کردن لباس های کلاسیک دارد. مارک پوشان با لباس های کاوالی آشنايند. روبرتو در ۱۵ نوامبر سال ۱۹۴۰ در فلورانس متولد شد. هنر را از پدربزرگش آموزش دید. او نقاش سبک Macchiaiolo بود. سبکی که در سال ۱۸۵۵ به وجود آمد و پیروان آن تحت تاثیر مکتب امپرسیونیسم لکه های رنگ را کنار هم می ریختند. یکی از مهم ترین ویژگی های کاری کاوالی توجه به طراحی پارچه و نقوش آن است. پارچه های چهل تکه، لمه، پلنگی و نیز پوست خز بیشترین سهم را در دوخت لباس های کاوالی دارند. ۳۴ سال از زمانی که اولین طراحی های خود را در سالن بیانکا در قصر pitti فلورانس گذاشت می گذرد. او در این سال ها به یکی از برجسته ترین طراحان لباس ایتالیا بدل شده و جایگاه ویژه ای نزد ستارگان هالیوود پیدا کرده است. جنیفر لویز، منا سوواری، سندی کروافورد و مری جی بلیگ از هنرپیشگانی هستند که در خرید لباس تنها نام کاوالی را می پسندند.

مطمئناً کوکو چنل وقتی در سال ۱۹۲۶ پیراهن مشکی آستین حلقه ای و یقه هفت را که تا زانو بلندی داشت برای سوفیا لورن در فیلم بانوی رودخانه donna del fiume, la ۱۹۵۵ طراحی می کرد، هیچ گاه به مغزش هم نمی رسید که همان مدل لباس در تابستان ۲۰۰۶ درصدر پرفروش ترین ها نزد خانم های جوان قرار بگیرد. کاوالی تنها نقشی که در مد کردن این لباس دارد تغییری است که در پارچه اش داده. او که علاقه خاصی به پولک ماهی ها دارد، از پارچه لمه برای دوخت این لباس استفاده کرد. همین تغییر پارچه نیز باعث شد تا در این تابستان که همه در جستجوی لباس ها و کیف و کفش های براق هستند، کلی طرفدار پیدا کند. بلوز و شلوارهای اسپرت سفید نیز در این چند هفته اخیر بسیار مورد توجه جوان ها بود. شلوارهای سفید که مدتی بود از گنجه لباس ها دور مانده بودند، دوباره روی کار آمدند.

شلوارهایی که وجود دارد، از نظر اندازه دو نوع اند. یا بسیار بلند یا بسیار کوتاه. از جنس کتان هستند و بسیار خنک. شلوارهای تنگ با یک تاپ یا بلوز کوتاه بیشترین خریدار را دارد. انواع شلوار گشاد را بیشتر کلاسیک پوش ها می پسندند. آنها که تمایل بیشتری به پوشیدن تونیک آستین بلند و یقه هفت دارند و علاقه زیادی نیز به بستن کمربندهای پهن ورنی، بیشتر از سایرین شلوارهای گشاد سفید را انتخاب می کنند. پوشیدن شلوار برای افرادی که قد چندان بلندی ندارند، کمی دشوار است، پیشنهاد روبرتو کاوالی برای آنها خرید شلوارهای بلند و گشاد با بلوزهای کاملاً جذب است.

از مغازه ها که بیرون می آیم و از ویتترین ها که دور می شویم، تنها چیزی که باعث حیرت می شود، هارمونی بین رنگ لباس ها است. با اینکه ویتترین مغازه ها پر شده از سیاه و سفید ولی لباسی که در آن هم سیاه به کار رفته باشد و هم سفید، پیدا نمی شود. دوره لباس های متضاد سرآمده و نوبت به تاپ و شلوارهای هم رنگ رسیده است. اینجا دیگر کسی زرد و سرخابی و بادمجانی نیست. همه سفیدند با کفش های شاپرکی.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=231894>

 vista.ir
Online Classified Service

فشنگ ترین و جذاب ترین آرایش سال

ما می خواهیم هر نوع آرایشی که برای پاییز و زمستان امسال مد شده است، را در پیش رویتان قرار دهیم. خط چشم و سایه های ملایم طلایی

جدیدترین نوع میک آپ می باشند، که درخشندگی خاصی را به چهره شما ارزانی می دارد. در حقیقت رنگ طلایی یکی از رنگ هایی که است که می توان با آن کارهای زیادی انجام داد؛ با هر رنگ پوستی سازگاری دارد و می توانید هم در طول روز و هم در شب از آن استفاده کنید (البته اگر این کار را زیرکانه انجام دهید) کمی رنگ طلایی درخشندگی مطبوعی را بر روی صورت شما به وجود می آورد و تناسب زیادی با فصول سرد دارد.

آیا همه افراد می توانند بر روی پوست خود از رنگ طلایی استفاده کنند؟ خانم جولیا ردفورد، مشاور در امور زیبایی پاسخ مثبت به این سوال می

دهد. فقط کافی است با شیوه های استفاده از این رنگ آشنا شوید. اگر می خواهید از رنگ طلایی در چشمان خود استفاده کنید، باید کمی برق لب طلایی نیز بر روی لب های خود بمالید.

اگر مقدار کمی هم بر روی گونه هایتان مشاهده شود، هیچ کس نمی تواند از آرایش شما ایراد بگیرد. سایه های طلایی و براق به تنهایی و یا با خط چشم های مشکی قیافه شما را جذاب و خواستنی می کنند. توجه کنید که در این حالت لب ها نباید بیش از اندازه پر رنگ شوند. استفاده از یک برق لب ملایم کفایت می کند.

استفاده از رنگ های طلایی بر روی چشم جلوه خاصی دارد. این چشم های شماسست که بیشترین تاثیر را بر روی فرد مقابل می گذارد. جولیا معتقد است هنگامیکه در حال صحبت کردن با کسی هستید آنها به چشم های شما نگاه می کنند. و از این گذشته سایه چشم در طی مدت زمان طولانی از بین نمی رود و لازم نیست هر چند ساعت یکبار آنها را تجدید کنید!

یکی از متد های جدید آرایش پیشنهاد می کند که فقط مقدار کمی از رنگ طلایی استفاده کنید و تا آنجا که ممکن است آنرا به زردی متمایل نکنید. به دنبال رنگ های طلایی گرم و یا طلایی مخلوط با برنز بروید. چشم شما هر رنگی که داشته باشد، با رنگ های ذکر شده مچ خواهد شد. هیچ گاه کل پلک خود را (از محل رویش مژه ها تا زیر ابرو) طلایی نکنید. در نزدیکی مژه ها از رنگ طلایی پر رنگ تر استفاده کنید و هر چه از مژه ها دور می شوید تن طلایی را ملایم تر کنید. برای اینکه جذاب تر شوید از بعد از پلک تا زیر ابرو را محو کنید. سعی کنید که سایه از رنگ تقریباً طلایی از گوشه داخلی چشم شروع شود و در گوشه خارجی چشم به نقره ای برسد. این کار باعث می شود که رنگ حالت طبیعی تری را به چشمان شما القا کند.

اگر می خواهید مقدار کمی طلایی به صورت خود نیز اضافه کنید، ابتدا باید مطمئن شوید که پوست شما در شرایط مناسبی به سر می برد، چراکه رنگ طلایی لک ها و جوش های موجود بر روی پوست صورت را برجسته تر می کند. پیش از آنکه بخواهید از پن کک طلایی و یا روشن کننده های طلایی رنگ استفاده کنید، پوست خود را تمیز کنید و بعد مقداری مرطوب کننده بر روی آن استعمال کنید. جولیا معتقد است زمانیکه پوست صورت شما تمیز باشد، درخشندگی بیشتر می شود و آرایش به اصطلاح بهتر بر روی پوست می خوابد.

و از همه مهمتر این است که اصلاً لازم نیست خودتان را مثل مجسمه اسکار طلایی کنید، بلکه می توانید برای هر چه زیباتر شدن بر روی گونه های خود از رژگونه صورتی کم رنگ استفاده کنید. صورتی جزء رنگ های طبیعی به شمار می رود و سبب می شود تا چهره شما طبیعی تر به نظر رسد. هنگامیکه از آرایش طلایی استفاده می کنید، استعمال مقدار کمی صورتی به رنگ آرایش شما روح تازه ای می بخشد و باعث جذاب تر صورتتان می شود. استفاده از خط چشم در این نوع آرایش اختیاری است، اما قرار گرفتن ریمل بر روی مژه ها امری ضروری است!

بر روی مژه های خود ریمل مشکی استفاده کنید و برای جذابیت هر چه بیشتر می توانید پس از اینکه ریمل کاملاً خشک شد، روی مژه ها مقدار کمی اکلیل براق طلایی بریزید. سپس به وسط پیشانی و زیر برجستگی گونه های خود مقدار کمی پن کک طلایی ملایم بزنید. بقیه قسمت های صورت باید رنگ طبیعی خود را حفظ کنند. بر روی لب های خود نیز از رژلب بنفش براق و ملایم استفاده کنید آنگاه زیبایی شما یک میلیون دلار می ارزد.

<http://vista.ir/?view=article&id=238314>

قلب سالم در کفشهای راحت

چینیان قدیم در گذشته به پا اهمیت زیادی می دادند و از آن به عنوان "قلب دوم" انسان یاد می کردند. آنها نقاط مشخصی از کف پا را با یکی از حواس پنجگانه مرتبط می دانستند، مثلاً منطقه بین انگشت سوم الی پنجم را با چشم و پا پاشنه پا را با عصب سیاتیک ارتباط می دادند در پیشینه ادب فارسی نیز از نقش کفش مناسب و راحت در قالب ضرب المثل های معروف بسیار یاد شده است ضرب المثل های ((تهی پای رفتن به از کفش تنگ)) یا ((لنگه کفش در بیابان غنیمت است)) همگی نشان دهنده تجارب پیشینیان ما در مورد کفش راحت و مناسب بوده است.

▪ در اولین مرحله این سوال مطرح می شود که کفش مناسب چیست؟ می توان گفت که در انتخاب کفش معمولاً ۴ عامل تاثیر مشخصی دارند: قیمت، جنس و رنگ و مدل. قیمت یک عامل اقتصادی است که به فرد و جامعه مربوط می شود رنگ و مدل هم متاثر از سن، جنسیت و گرایش های فردی و اجتماعی می باشند و جنس و کیفیت کفش هم به اوضاع اقتصادی

و وجدان اجتماعی جامعه باز می گردد. اما بر اساس تحقیقات انجام شده می توان گفت که مردم در انتخاب کفش، مدل و قیمت آن از فاکتورهای بسیار مهم می دانند و متأسفانه راحتی کفش جزء اولین اولویت های آنان قرار نمی گیرد.

. شاهد این مدعا خستگی، داغی و سوزش پا و شیوع انواع ناهنجاریها مثل انگشتان چکشی انگشت شست کج، ناخن فرو رفته، تاول میخچه، بونیون، کف پای صافو کف پای گود، پای پهن، کوتاهی آشیلو احساس کمر درد مفاصل مچ، زانو و... در عموم مردم می باشد که گاهی اوقات کفش نامناسب به عنوان علت اصلی آنها و در دیگر موارد به عنوان تشدید کننده درد عمل می کند.

مفهوم راحتی کفش از اندازه بودن آن متفاوت است چرا که راحتی کفش به معنای در نظر گرفتن کارکردهای واقعی کفش در هنگام انتخاب است و کارکرد اصلی کفش به نقش حمایتی و حفاظتی آن باز می گردد. انسان بر روی دو پای خویش راه می رود می پردو می جهد و می دود. وقتی به آنالیز حرکت پا توجه می کنیم، پای انسان را یک اهرم حرکتی می یابیم که در مقابل نیروهای واکنشی زمین از خود کنش نشان می دهد و بدون یک کفش مناسب، به بافتهای نرم پا- به ویژه در خواهد شد.

یکی دیگر از نقش های مهم کفش و نقش شکل دهی و ظرافت بخشی به اعمال پا و کمک به اجرای الگوی درست حرکت می باشد، به طوریکه بدون کفش، راه رفتن انسان شکل ناخوشایندی به خود می گیرد. مصداق این مسئله را به وضوح می توان در ورزش های مختلف دید چرا که هر ورزشی کفش مخصوص به خود را دارد و پا را از بسیاری از آسیب های خارجی محافظت می کند.

▪ چند توصیه برای انتخاب کفش:

- برای خرید کفش سعی کنید بعد از ظهرها اقدام نمایید چرا که در این زمان پا اندازه واقعی خود را به دست آورده است.

بهتر است در هنگام خرید کفش، و هر دو لنگه کفش را بپوشید و اندکی با آن راه بروید وارد شده یا اینکه خیلی گشاد و آزاد باشد خود داری کنید.

- به انگشتان کوچک خود نگاه کنید که به صورت برجستگی در رویه کفش هویدا نشده باشند.

توجه کنید که پاشنه پا کاملاً در کفش جا بگیرد و زیرا پا ابتدا از پاشنه فرود می آید و گشادی یا تنگی آن باعث چرخش و زمین خوردن فرد می شود. پنجه باریک در کفش و عامل اصلی عارضه شست کج و فرو رفتن ناخن در انگشت شست است و در استفاده دراز مدت باعث ایجاد ضایعات مفصلی و سوزش، پینه بستن رو و لای انگشتان و اثرات نامطلوب بر عضلات ناحیه کف و ساق پا می شود. شایان ذکر است که فشار مستمر بر

اعصاب و عروق پا موجب خستگی و کم شده استقامت آن و در نهایت ایجاد کمر درد می شود.

- استفاده از کفش های پاشنه بلند باعث افزایش گودی کمر و متعاقب آن کمر درد کوتاه شدن آشیل، از بین رفتن گودی پا و تسریع در ایجاد کف پای صاف خواهد شد. حداکثر ارتفاع مجاز پاشنه ۲ سانتی متر است و همچنین توجه به سطح مقطع کفش از ضروریاتی است که بایستی تمام وسعت پاشنه را بپوشاند.

- تخت کفش باید نه زیاد کلفت باشد که باعث سنگینی نو پیچ خوردن پا شود و نه زیاد نازک و سفت باشد، بلکه بایستی در قسمت پنجه ها از انعطاف پذیری خوبی برخوردار بوده و در آن عاج مناسبی جهت جلوگیری از سر خوردن حک شده باشد در ضمن باید از جنسی باشد که در برابر نفوذ گرما، سرما و ورود آب مقاوم بوده و دارای وزن کمی باشد.

رویه بیرونی کفش باید به گونه ای باشد که تهویه و گردش هوا را به خوبی انجام داده و زبانه آن طوری باشد که بتواند به خوبی از فشار بندها و دکمه ها و سوراخ های فلزی بر روی پا جلوگیری کند.

• روش های نگه داری از کفش

در فواصل منظم از واکس استفاده کنید زیرا واکس را نرم و عمر آن را زیاد می کند.

در صورت شستن بهتر است آنرا در هوای معمولی خشک کنید چرا که خشک کردن با حرارت به یکباره باعث ترکیدن آن خواهد شد. در ضمن داخل آن را با روزنامه مجاله کاملاً پر کنید تا از شکل نیفتد.

اگر کفشتان شوره زد، ابتدا آن را با مخلوط آب و سرکه بشویید و سپس گلیسرین بر روی آن بمالید.

برای جلوگیری از بو گرفتن کفش، علاوه بر شسنبشوی مرتب پا و جوراب، داخل کفش خود پودر ساچ بپاشید.

منبع : کانون اسلامی انصار

<http://vista.ir/?view=article&id=102613>

 vista.ir
Online Classified Service

کدام لباس برای کدام پوست؟

فرض کنید امشب برای میهمانی دعوت شده‌اید. چه لباسی می‌پوشید؟ البته منظور ما مدل آن نیست بلکه جنس آن است. تا به حال به این موضوع فکر کرده‌اید که چه جنسی از لباسی که می‌پوشید، برای سلامت پوست شما مناسب‌تر است؟ اگر به حساسیت‌های پوستی دچار شده‌اید، حتماً توجه کرده‌اید که حتی برخی از لباس‌هایی با جنس خوب و مرغوب به علت نوع رنگ یا بافت یا اندازه و موادی که در آن به کار رفته است، برای شما حساسیت‌زاست.

لباس ما ممکن است از علل اصلی درماتیت یا التهاب‌های ناشی از شغل خاصی باشد. منشا درماتیت ممکن است خود پارچه یا مواد افزودنی به آن باشد. گاهی جنس لباس و ماده افزودنی هیچ دخالتی در بروز حساسیت ندارند بلکه این اندازه لباس است که اگر تنگ و چسبان باشد، با بستن راه ترشح غدد عرق و چربی موجب بروز حساسیت و ایجاد عرق سوز به ویژه

در فصل گرما می‌شود.

• طبیعی یا مصنوعی؟

الیاف پارچه، مصنوعی، طبیعی یا ترکیبی از هر دو است. الیاف طبیعی مانند ابریشم و پشم از پروتئین ساخته شده‌اند و الیافی مانند کتان از سلولز گیاهان تهیه می‌شوند. پلیمرهای مصنوعی شامل نایلون، پلی‌استر، فایبرگلاس و چرم است. همه انواع الیاف‌های طبیعی و مصنوعی موجب

بروز درماتیت تماسی حساسیتی یا تحریکی می‌شوند اما نوع آلرژیک به ندرت دیده می‌شود. برای مثال برخی از افراد مبتلا به درماتیت آتوپیک ممکن است به الیاف پشمی حساس باشند در حالی‌که حالت آلرژیک و افزایش حساسیت وجود ندارد.

واکنش‌های آلرژیک یا تحریکی ممکن است به علت استفاده از لباس‌هایی از جنس چرم، رزین‌های فرمالدئید، مواد افزودنی شیمیایی، رنگ‌های گوناگون، چسب‌ها و عوامل تیره کننده که در روند ساختن لباس وجود دارد، مشاهده شود.

الیاف الاستیک که در لباس‌های زیر یا در قسمت میج بند آستین پیراهن به ویژه انواع زنانه وجود دارد و همچنین نوارهای الاستیک موجود در کش شلوار و لباس‌های زیر ممکن است موجب بروز درماتیت تماسی تحریکی شود و اگر در مناطق عرق کننده بدن باشد با اصطکاک و جلوگیری از تعریق، وضعیت را بدتر می‌کند. یکی دیگر از انواع پوشش‌هایی که امروزه به آن توجه بیشتری می‌شود، دستکش است به خصوص انواع لاتکس. این نوع دستکش‌ها به علت اینکه از جنس نایلون است با بستن منافذ غدد دست‌ها موجب بروز حساسیت تحریکی پوست و در مواردی هم حساسیت به مواد شیمیایی محافظت کننده از دستکش و موادی که در روند ساخته شدن آن به کار می‌رود، می‌شود مانند پودر تالک، مواد افزودنی چرمی، آنتی‌اکسیدان و مواد نگه دارنده یا حتی پروتئین خود لاتکس.

رزین‌های فرمالدئید که در صنایع پارچه بافی برای ضدچروک کردن پارچه‌های کتان یا کتان و پلی‌استر به کار می‌رود، ممکن است موجب بروز حساسیت پوستی شود که علت حساسیت به علت وجود رزین است نه به علت فرمالدئید.

• حساسیت به رنگ‌ها

رنگ‌هایی که به مواد ساخته شده می‌زنند به مراتب بیشتر از خود مواد موجود در پارچه موجب بروز حساسیت و تحریک پوست می‌شود. رنگی که بیش از همه موجب بروز درماتیت می‌شود از گروه رنگ‌های پودری نوع آزو یعنی رنگ‌های آبی و آنتروکینون است. یک علت مهم این موضوع این است که رنگ‌ها با پیوند گسستنی به الیاف و مواد موجود در پارچه می‌چسبند و به راحتی با کشیده شدن روی پوست از سطح پارچه کنده می‌شوند و به سطح پوست می‌چسبند. در الیاف برخی از لباس‌های بانوان از نوعی رنگ آبی به نام آبی پلی‌استر ۱۰۰ درصد و آبی استات ۱۰۰ درصد استفاده می‌شود که انواع مشکلی، سبز و بنفش آن هم وجود دارد. در لباس‌های آقایان از رنگ‌های سفید، خاکستری و بژ استفاده می‌شود که کمتر موجب بروز حساسیت می‌شود. رنگ‌های موجود در لباس‌های بانوان موجب بروز اگرما می‌شود که در موارد زیادی مزمن می‌شود. بسیاری از پژوهشگران، حساسیت پوست را به لباس‌های ضد آتش و حرارت گزارش کرده‌اند که علت این موضوع، ماده‌ای است به نام تریس و در برخی موارد از آزمایش‌های مزمن که به سختی هم درمان می‌شود، حساسیت به رنگ قرمز پایه موجود در لباس‌های ضدآتش گزارش شده است. یکی از موارد شایع مشکلات پوستی به علت مواد موجود در لباس، حساسیت به نیکل است. نیکل بیشتر به شکل دکمه در لباس‌های اسپرت مانند شلوار و بلوزهای جین وجود دارد. پیش از ساخته شدن لباس‌های جین در اواخر دهه ۱۹۶۰ میلادی، حساسیت به نیکل بیشتر در ناحیه بستن کمربند مشاهده می‌شد. مواد شیمیایی دیگر که موجب بروز حساسیت پوستی می‌شوند شامل موادی است که در صنایع تولید کفش و کمربندهای چرمی به کار می‌روند، مانند رنگ‌ها، کرومیوم و فرمالدئید و فرآورده‌های چسب که در این صنایع استفاده می‌شود.

• پوست و لباس کار

در بسیاری از موارد جنس لباس موجب بروز عارضه خاصی نمی‌شود بلکه به علت اشتغال به کاری خاص مواد شیمیایی به لباس می‌چسبند که یا شسته و برطرف نمی‌شوند یا به علت سهل انگاری در شستشوی لباس موجب می‌شوند که فرد در معرض ابتلا به حساسیت پوستی قرار گیرد. این موضوع در بسیاری از موارد حتی اثر شدیدتری در مقایسه با اثر ایجاد حساسیت خود لباس دارد چون در صورت برخورد مواد آلوده لباس به پوست و کشیده شدن و اصطکاک آن موجب بروز فولیکولیت یا عفونت ریشه مو می‌شود. این مشکل به ویژه در مکانیکی‌ها، کارگران ساختمان سازی و آسفالت کاران و کارگران صنایع پتروشیمی و نفت مشاهده می‌شود. استفاده از لباس‌هایی که آغشته به حلال‌های قوی‌اند، ممکن است به احتمال بسیار زیاد به سوختگی شدید پوست منجر شوند. نوعی روغن به نام اوروشیول که در گیاهان بلوط و گزنه سمی وجود دارد، بقایایی از

خود در لباس‌ها و کفش افراد برجا می‌گذارد که در صورتی که شسته یا پاک نشود، موجب بروز درماتیت آلرژیک تماسی می‌شود. در برخی از لباس‌ها ذرات ریز فلزی مانند تری اکسیدهای آنتیمونی و آرسنیک وجود دارد که واکنش‌های تحریکی شدید پوستی ایجاد می‌کند و اگر با تعریق شدید همراه باشد، موجب بروز ضایعات خارش دار و ملتهب و قرمز رنگ در منطقه اصطکاک پوستی می‌شود.

ترانه ها

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=109090>

vista.ir
Online Classified Service

کرمانشاهان و پوشاک آن

مرکز این استان شهر کرمانشاه می باشد. این استان در جنوب کردستان و شمال کرستان واقع شده است. لذا بعضی از قسمتهای آن دارای گویش ها و خصوصیات استان کردستان و برخی دیگر دارای گویش ها و خصوصیات لرستان می باشد. اما آنچه مسلم است اینکه مردمان این ناحیه مردمانی خونگرم و هنر دوست با تعهدات مذهبی می باشند ذوق و سلیقه و هنر پوستی بانوان این ناحیه در لباسها به وضوح دیده می شود.

یکی از مشخصه های بانوان این منطقه موهای بافته شده آنان است که همانند بانوان کرد و بلوچ آنها تزئین می کنند به این طریق که آنها به صورت ریز می بافند واز میان گیسو بندهای نقره ای رد می کنند و زیر پوشش روسری و سربند خود قرار می دهند ،

• لباس بانوان کرمانشاه

پوشاک بانوان این ناحیه شامل ۹ تکه می باشد که عبارتند از: سربند - زیرپوش - پیراهن - جلیقه - نیم تنه - قبا - روپوش - شلوار و کفش .

(۱) سربند بانوان کرمانشاه

این نوع سربند از چندین تکه دسمال بزرگ با چاب کلاغه ای تشکیل شده است که گاهی تعداد این دستمالها زیاد می باشد و در نتیجه به صورت يك

سربند پر پشت به نظر می آید . بانوان این منطقه سربند خود را به دور کلاهکی که بر سر می گذارند می پیچند این کلاهک یا به صورت عرقچینی با چندین ترك .

طریقه بستن آن به این صورت است که مو را شانه می زنند و به دو طرف صورت ها می کنند پس از گذاشتن این کلاهک اولین دستمال را می بندند و دستمالهای دیگر رابه دور آن می پیچند و دنبال آن نیز از پشت سربند آویزان می شود . البته گاهی دختران و یازنان جوان به جای استفاده از سربند از کلاهک یا عرقچین منجوق دوزی شده استفاده می کنند که آنرا با سکه و زیورآلات به شیوه سنتی خود تزئین می کنند .

(۲) زیرپیراهن بانوان کرمانشاه

جنس این زیر پیراهن معمولا از چلوار می باشد و دارای برشی ساده است که تا پشت پامی رسد آستین آن کاملا ساده و یقه آن گرد است و هردو با دکمه ساده ای بسته می شوند.

۳) پیراهن بانوان کرمانشاه

جنس پیراهن بانوان این ناحیه گاهی مخمل الوان و گاهی پارچه هایی با جنس دلخواه و طرح گلدار است. برش این پیراهنها بسیار ساده می باشد و بلندی آن تا مچ پامی رسد. دارای یقه ای به شکل ۷ است که تا ناحیه سینه باز می باشد آستین آن که کاملا ساده و راسته است اکثرا بدون مچ دوخته می شود. ولی اگر به آن مچ اضافه کنند برای آن دکمه ای برای بسته شدن می گذارند.

۴) جلیقه بانوان کرمانشاه

جلیقه پوششی بی آستین تا ناحیه کمر است. و جنس آن همیشه از مخمل الوان می باشد و دارای آستر است. یقه آن به شکل ۷ می باشد و گاهی دارای یک برگردان ساده ۵ سانتی است که گاهی آنرا یراق دوزی و نوار دوزی می کنند. بطور کلی جلیقه بانوان کرد یکی از مهمترین قسمتهای لباس می باشد به دلیل اینکه امکان استفاده از تزئینات و زیورآلات را به بانوان می دهد به این جهت به روی آن انواع سکه دوزی و زیور آلات رامی بینیم.

۵) نیم تنه (یل) بانوان کرمانشاه

یل نیز پوششی است که قد آن نیز همانند جلیقه کوتاه است. با تفاوت که دارای آستین است جنس آن مانند جنس جلیقه مخمل الوان و بازاری مرغوب می باشد آستین یل ساده و گاهی لبه آن سنبوسه دار است اما عموما آنرا بدون سنبوسه و با یک چاک کوتا در ناحیه مچ می دوزند. دوکناره جلوی یل به هنگام پوشش از هم با فاصله می ایستند و بهم نمی رسد. از نظر تزئینات معمولا آنرا با چرخ دوزی و یا گاهی نوار دوزی مزین می کنند.

۶) قبا ی بانوان کرمانشاه

جنس قبا ی بانوان کرمانشاه از مخمل های الوان است و آستر آنرا از پارچه گلدار انتخاب می کنند آستین های آن کاملا ساده است. این قبا تقریبا هم اندازه پیراهن دوخته می شود و معمولا تا پشت پامی رسد یقه آن به صورت ۷ بسیار کوچک می باشد و در قسمت جلو از ناحیه زیر سینه تا پائین دو لبه قبا به حالت منحنی جدای از هم می ایستد ولی از ناحیه یقه تا زیر سینه تا پائین دو لبه قبا به هم می رسد و این ناحیه را معمولا با سکه و زیورآلات دیگر تزئین می کنند.

۷) روپوش بانوان کرمانشاه

این روپوش در واقع چادری است که از جنس پارچه مشکی انتخاب می شود. بلندی این پارچه دو متر است با عرض کمتر. این پارچه را روی تمام لباسها می پوشند به این طریق که آن را بر پشت گردن می افکنند و لبه بالای آنرا جلوی سینه گره می زنند به این طریق تمام پشت لباس با این پارچه پوشش پیدا می کند.

۸) شلوار بانوان کرمانشاه

شلوار بانوان این منطقه نیز کاملا شبیه شلوارهای رایج دیگر مناطق کرد نشین کشورمان می باشد. (رجوع به شلوار بانوان کرد کردستان)

۹) کفش بانوان کرمانشاه

کفش بانوان این منطقه همان گیوه معروفی است که در مناطق دیگر نیز طرفداران زیادی دارد. رویه این گیوه که حالت تزئینی دارد توسط بانوان بافته میشود و تخت آن توسط (تخت کش) آماده می شود و گیوه دوز رویه و تخت کفش را بهم وصل می کند. نخ رویه عموما از پشم می باشد. رویه رنگ دلخواه آنرا انتخاب می کنند اما رایج ترین آن رنگ سفید یا شیری می باشد.

منبع : خانه اقوام ایرانی

<http://vista.ir/?view=article&id=252515>

کفش کوهنوردی

از قدیم معروف بوده است که پا قلب دوم انسان و مخصوصا کوهنوردان است . بنابراین کفش که محافظ پا است از مهمترین وسایل و پوشاک کوهنوردی به شمار می رود . کفش های قدیم از چرم ساخته می شد که بنا به شرایط مورد استفاده ضخامت و تعداد لایه های چرم متفاوت بود . یکی از اشکالات کفش های چرمی زمستانی وزن بالای آنها بود که با اختراع لایه ها و پارچه های جدید با عناوین گورتکس - سیمپاتکس و تینسولیت تا حدی این نقیصه جبران گردیده است . لایه گورتکس که در انواع پوشاک زمستانی کوهنوردی نیز بکار می رود دارای خاصیت یک طرفه بودن است ؛ یعنی تنها از یک طرف کاملا ضد آب و باد است و در نتیجه از داخل بخار و گرمای ناشی از تعرق و فعالیت را بخارج می فرستد و از خیس شدن پوشاک زیر و سرمازدگی جلوگیری می کند . لایه سیمپاتکس نیز مانند گورتکس ضد آب و ضد باد و دارای قابلیت تنفسی است . لایه تینسولیت نیز

گرمایا بوده و در کفش های زمستانی و سنگین بکار می رود . زیره کفش کوهنوردی نیز از لایه های مخصوصی ساخته می شود که معروف ترین آن ویبرام ایتالیا است . همچنین اخیرا لایه ای شوک گیر نیز ساخته شده که فشار ضربه های وارده به کف پا را کاسته و پا دیرتر خسته می شود و در سرازیری زانوهای کمتر آسیب می بیند . با توجه به پیشرفت هایی که در زمینه ساخت کفش های کوهنوردی بدست آمده و به برخی از آنها در بالا اشاره شد ؛ امروزه برای هر نوع برنامه کوهنوردی و برای هر فصل و منطقه کفش خاصی ساخته شده و مورد استفاده قرار می گیرد و دیگر عنوان کفش های چهار فصل یا همه کاره دور از ذهن می باشد . به عنوان مثال در کفش های مخصوص سنگنوردی نوع کفش برای مرد و زن و همچنین بسته به جنس و نوع سنگ متفاوت می باشد .

بطور کل می توان کفش ها را به ۶ دسته بزرگ به شرح زیر تقسیم کرد :

کفش صعودهای هیمالیایی که سه پوش و یا دو پوش هستند . نوع دوپوش از یک کفش کوچک و تنک مثل کفش رشته کشتی که بجای بند دارای چسبک است تشکیل می شود و این کفش درون کفش اصلی که بزرگتر است قرار می گیرد . می توان شب در داخل چادر و کیسه خواب کفش بیرونی را از پا درآورد و از پوش داخلی به عنوان جوراب و یا کفش داخل چادر استفاده کرد . در نوع سه پوش علاوه بر این دو کفش یک لایه گتر بلند نیز بر روی کفش قرار می گیرد که به دور کفش دوخته شده و تمام رویه و اطراف کفش را در بر می گیرد . پوش دوم کفش یا از جنس چرم است و یا از جنس فایبر گلاس که نوع اخیر شبیه کفش های اسکی است .

کفش کوهنوردی سنگین در صعود های بلند زمستانی مانند ارتفاعات ایران بکار می روند و دارای یک یا چند لایه فوق الذکر می باشند و قابلیت نصب کرامپون را هم دارند .

کفش کوهنوردی یا کفش نیمه سنگین که برای سه فصل اول سال مورد استفاده قرار می گیرد . کفش کوهپیمایی یا ترکیب کفش هایی سبک است و برای صعود های یک روزه یا چند روزه سبک و کم ارتفاع بکار می رود . کفش راه پیمایی برای مسیر های ساده و کفی استفاده می شود . شبیه کفش های معمولی ورزشی و یا اسپرتکس های معروف می باشند .

کفش سنگنوردی یا کتان سنگ جهت صعود های داخل سالن و یا سنگنوردی طبیعی بکار می رود نکات :

بعد از هر برنامه کفش را کاملا تمیز کرده و داخل آن را با روزنامه پر کنید تا هم رطوبت آن گرفته شود و هم حالت و فرم خود را حفظ کند . هیچگاه کفش خیس را برای خشک شدن در برابر حرارت مستقیم مثل آفتاب و آتش قرار ندهید .

اول فصل زمستان کفش چرمی را کاملا با پیه شتر و یا گوسفند چرب کنید و محل دوخت ها را نیز با موم عسل بپوشانید تا آب وارد کفش نشود . هنگام شب خوابی در برنامه زمستانی کفش ها را با روزنامه پر کرده و داخل یک کیسه نایلونی قرار داده و در انتهای کیسه خواب قرار دهید تا یخ

نزند . در غیر اینصورت صبح روز بعد به پا کردن کفش می مانند آهن غیر ممکن است .

<http://neshate-koohestan.blogfa.com/post-۵۱.aspx>

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=97409>

 vista.ir
Online Classified Service

کفش ها

فراموش نکنید که یکی از نقاطی که در ارتباط مستقیم و مستمر با برف و خصوصا سرما می باشد پاها می باشد ! اگر تصمیم دارید به مدت طولانی در برف راه بروید حتما باید برای کفشهای خود برنامه داشته باشید ! پاها بر اثر رطوبت و سرما دچار یخ زدگی می گردند بنابراین بهترین حالت برای اینکه پای شما دچار یخ زدگی نگردد ایجاد فاصله بین برف تا پوست پای شما با عایق های حرارتی و رطوبتی است ! می توانید از واکس یا چربی و در صورت عدم دسترسی به این دو از روغن حتی روغنهای غذایی برای چرب نمودن سطح پوشش کفش خود بهره ببرید اینکار باعث می شود که آب به درون کفش شما نفوذ نکند و برای عایق کردن کفش خود در برابر سرما ؛ می توانید از جورابهای پشمی و نیز کاور کردن خود کفش با لباس های پشمی مازادی که ممکن است همراه خود و یا در منزل داشته باشید استفاده نمایید . استفاده از گتر نیز جلو ورود برف و باران به داخل کفش را می گیرد .

• توجه داشته باشید:

کفش های حرفه ایی برای این منظور مانند کفش های دوپوش وجود دارد که مخصوص برنامه های زمستانی سنگین و فنی می باشد . قابلیت نصب کرامپون را دارند و ضد آب می باشد . مورد فوق راجع به کفش های کوهنوردی معمولی است.

<http://neshate-koohestan.blogfa.com/۸۶۱۰.aspx>

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=97380>

 vista.ir
Online Classified Service

کفش‌های خوب

کفش‌هایی که شما بپوشید می‌تواند نقش مهمی در حفظ تعادل فرد داشته باشد، که برای بسیاری از سالمندان مسئله مهمی محسوب می‌شود.

برخی از اصول راهنما برای انتخاب کفش‌های ایمن، و سایر روش برای کاهش خطر افتادن اینها هستند:

- ترتیبی دهید که کفش‌های تان اندازه پاهای تان باشد. همیشه پیش از خریدن کفش پاهای تان را اندازه بگیرید.
- کفش‌هایی را انتخاب کنید که راحت و محکم باشند، از کفش‌های با کفی بسیار ضخیم یا پاشنه بلند پرهیز کنید.
- به دنبال کفش‌هایی باشید که کف آنها لغزنده و سر نباشد.
- بندهای کفش را همیشه بسته و محکم نگهدارید. اگر بستن بندها برای تان مشکل است، از کفش‌های دارای بند چسبی (Velcro) استفاده کنید.
- در خانه از دمپایی‌ها اندازه پاهای تان که کف لغزنده نداشته باشند،

استفاده کنید. دمپایی‌های را که بیش از حد کشیده و شل شده‌اند، دور بیندازید. از پابره‌نه راه رفتن یا با جوراب راه رفتن پرهیز کنید.

- نگذارید ناخن‌های پاهای تان بیش از حد بلند شود.

منبع : همشهری آنلاین

<http://vista.ir/?view=article&id=106188>

 vista.ir
Online Classified Service

کفش‌های زمستانی

همان‌طور که می‌دانید در این فصل گرانشات فلزی برای کفش صدق می‌کند. با این وجود دو رنگ مایه اصلی در این فصل وجود دارد: رنگ‌های تیره، سفید و نقره‌ای اسپرت.

رنگ‌های تیره شامل رنگ مشکی است که دوباره رواج یافته است اما چندان غالب نشده است؛ و قهوه‌ای که هنوز یک رنگ اصلی این فصل است. رنگ‌هایی مانند ارغوانی تیره، آبی تیره و زغال سنگی نیز مرسوم هستند.

در این فصل گرایش برای کفش‌های دو رنگ نیز وجود دارد، بنابراین زمانی که کفش به رنگ تیره است، بخش‌هایی به رنگ‌های روشن یا براق با آن ترکیب می‌شود. نوک و رویه چکمه چشم را به خود جلب می‌کند، زیپ‌های کار شده و سگک‌های فلزی ایجاد کنتراست می‌کند و به کاربردن آن بسیار خوب است. قرمز فلغلی یک رنگ مهم پوشاک این فصل است و برای ایجاد کنتراست استفاده می‌شود و همچنین رنگ‌های ارغوانی، آبی سیر و سبز.

در این فصل پنجه‌های گرد بازهم مرسوم شده است. در مقایسه با تزئینات بسیار و چشمگیر، برش و شکل کفش‌های این فصل ساده و ظریف است.

در مورد مدل‌های فلزی، برنزی جایگزین طلایی و نقره‌ای می‌شود.

کفش‌های این فصل در انواع رنگ و مدل موجود است و شما می‌توانید سبک و سلیقه شخصی خود را با آن هماهنگ کنید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=96234>

 vista.ir
Online Classified Service

کلاه

کلاه یا ستار الکله را خواصی است بی‌شمار و در فصل سرما و زمستان مشتریان بی‌قرار! کلاه انواع و اقسام زیادی دارد. از آن جمله کلاه نمدی، شیپوری، بوقی، انگلیسی، شاپو، کلاهخود و... عده‌ای را شغل در این وادی یا کلاه‌گذاری است و یا کلاه برداری، بدون اینکه اتحادیه و یازنهی داشته باشند، به این شغل اهتمام می‌ورزند. نقل است که گروه کلاه‌بردار بر گروه کلاه‌گذار برتری و رجحان دارند. افراد بی‌مو و کچل عاشق کلاه و کلاه‌گذاری هستند. از جمله این عشاق، کیلای مختار از اهالی آرتاویل است که هرگز بدون "بورک" یا "پاپاق" یا کلاه دیده نشده است. کیلای مختار حتی در خانه و در کنار زن و فرزند کلاه‌برداری نمی‌کند، فرزندش لهراسب هنوز پدر را سر برهنه ندیده است و حتی التماس و استغاثه‌اش برای دیدن سر پدر ره به جایی نبرده است. کیلای را وصیتنامه‌ای قلمی گردیده که در آن آمده است

حالاتان نخواهم کرد اگر در هنگام تغسیل و تدفین حجاب از سرم بردارید و مرا بر گورکن و قاری سر برهنه نشان دهید. مرا همان‌گونه با کلاه به خاک بسپارید و تصاویر با کلاه مرا در تمامی مراسم و کوچه و برزن بر در و دیوار الصاق کنید. این بود مختصری از خواص کلاه و اقسام آن.

منبع : روزنامه رسالت

<http://vista.ir/?view=article&id=95881>

کلاه

فراموش نکنید کلاه ضد آب همانگونه که نمی گذارد آب وارد شود امکان خروج رطوبت و تبخیر سطحی پوست شما را نمی دهد و این یعنی آنکه در عرض چند ساعت سر شما غرق عرق خواهد شد و این خود آغاز سرمازدگی و سرماخوردگی است ؛ کلاه های بافتنی بسیار مناسب و برای برف ایده آل می باشد .

یک کلاه خوب باید علاوه بر محافظت از سر شما از صورت و گردن شما نیز در برابر سرما محافظت کند؛ لذا در صورتی که کلاه شما دارای گردن گیر و پوشش گوش نیست باید برای محافظت گردن و صورت و گوشهائتان ؛ همانند سارقان بانکها برای خود نقاب بسازید کافیت لباس یا حد اقل پارچه ای را

برداشته و در روی آن سه دایره برای چشمها و دهانتان سوراخ نمائید سپس آن را بر سر کشیده و لبه های باقیماند را در تن پوش خود مخفی کنید سپس کلاه را بر سر بگذارید یا به کمک هد بند پارچه ای یا بندی آنرا بروی سر خود مهار نمائید ! مطمئنا قیافه زیبایی نخواهد داشت اما شما را از یخ زدگی پوست شما ؛ که می تواند موجب زخمهایی بسیار خطرناک شود محافظت می نماید .. کلاه توفان این مشکل را حل کرده است که برای برنامه های زمستانی توصیه می شود .

<http://neshate-koohestan.blogfa.com/۸۶۱۰.aspx>

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=97381>

گرم تا کی بماند این بازار؟

متأسفانه ایران یکی از پرمصرفترین بازارهای لوازم آرایش را در دنیا دارد و وقتی هم که یک کالا پرفروش و پرمصرف می شود باید منتظر انواع تقلبی آن بود. کالای تقلبی وقتی در مورد اقلام دارویی، بهداشتی، خوراکی و خلاصه

هر چه که به سلامت انسان‌ها مرتبط است نباشد، شاید بتوان تحملش کرد و فقط ناراحت زیان مالی‌اش بود اما وقتی کالایی وارد بازار می‌شود که با سلامت ما ارتباط مستقیم دارد دیگر نمی‌توان دست روی دست گذاشت و گفت: «فلان تومان ضرر کردیم!» اینجا شاید مصرف یک کالای تقلبی به از دست دادن سلامت‌مان منجر شود.

سال‌هاست که میلیاردها ریال صرف مبارزه با قاچاق کالا می‌شود و هر چند ماه یک‌بار وزارت بهداشت از وجود لوازم آرایشی تقلبی و قاچاق آنها به کشور خبر می‌دهد تا مردم را از مصرف آنها منصرف کند اما واقعیت این است که قفسه‌ها و انبارهای بسیاری از مغازه‌ها پر از لوازم و اجناس تقلبی است.

• تشخیص کالای تقلبی

حتما شما هم دستفروشیانی که کارشان فروش لوازم آرایش است را در گوشه و کنار خیابان دیده‌اید. البته همه آنها هم مدعی هستند که اجناس‌شان اصل است و از بهترین مواد ساخته شده است. وقتی مارک‌هایشان را می‌خوانی چیزی سر در نمی‌آوری، تاریخ مصرف هم ندارند و یا تاریخ مصرف‌شان مخدوش شده است و خلاصه چیزی که دارند کمی‌رنگ و لعاب و عطر و بو و البته از همه وسوسه‌کننده‌تر قیمت بسیار ارزان آنها است.

خریداران به چند دلیل ممکن است فریب این قبیل فروشندگان را بخورند. اشکال در تشخیص اصل یا تقلبی بودن جنس، اشکال در انتخاب فروشگاه و فروشنده مناسب و بی‌دقتی هنگام خرید.

جالب اینجاست که بیشتر لوازم آرایشی بهداشتی دست‌ساز در تهران و چند شهر دیگر و در کارگاه‌های پنهانی ساخته می‌شوند و در بازارهای آستارا، کیش، بندرعباس و قشم هم پیدا می‌شوند و به راحتی به‌عنوان اجناس خارجی به فروش می‌رسند. حتی خود فروشندگان می‌گویند که در تشخیص کالاهای تقلبی دچار مشکل می‌شوند و گاهی پیش می‌آید که خودشان هم به راحتی نمی‌توانند بگویند که کالایی اصل است یا تقلبی.

• عوارض لوازم آرایشی تقلبی

پوست سالم بهترین محافظ در برابر عوامل آسیب رسان خارجی است و اگر پوست در اثر استفاده از فرآورده‌های آرایشی تقلبی دچار آسیب شود، کارآیی لازم را در حفاظت از بافت‌های زیرین از دست می‌دهد. واکنش‌های پوستی به دنبال مصرف مواد آرایشی بهداشتی تقلبی به صورت التهاب آلرژی، کهیر و واکنش‌های حساسیتی به نور خود را نشان می‌دهد.

آمارها نشان می‌دهد در اروپا تقریباً ۴ درصد افراد نسبت به مواد آرایشی حساسیت دارند. این آمار در آمریکا به ۱۲ درصد نیز می‌رسد. به نظر می‌رسد آمار حساسیت به این مواد بیش از اینها باشد چون بسیاری از این حساسیت‌ها در طولانی مدت اتفاق می‌افتند و بنابراین ممکن است به راحتی از دید پزشکان پنهان بمانند.

• دقت در هنگام خرید

شما با کمی دقت می‌توانید محصول آرایشی و بهداشتی را انتخاب کنید که به سلامت شما آسیب نرساند.

در هنگام خرید این محصولات قبل از هر چیز از تقلبی نبودن آن مطمئن شوید چون در این محصولات تقلبی به دلیل کنترل نکردن کیفیت، ممکن است مواد شیمیایی به کار رود که برای پوست و مو بسیار خطرناک باشد.

اگر دقت کنید متوجه خواهید شد روی این محصولات که مورد تایید وزارت بهداشت است یک برجسب وجود دارد که در آن نام محصول و تاریخ انقضا و تولید آن، نام کشور سازنده محصول و قیمت آن درج شده است بنابراین از خرید محصولاتی که چنین برجسبی ندارند خودداری کنید.

استفاده از محصولات بهداشتی تاریخ گذشته می‌تواند عوارض جبران‌ناپذیری را روی پوست باقی بگذارد.

متأسفانه تقریباً از تمام مارک‌های مرغوب، نوع تقلبی آن نیز وجود دارد که با قیمت تقریباً یک دهم قیمت مارک اصلی به فروش می‌رسد. در چنین شرایطی لوازم آرایشی و بهداشتی ایرانی که برخی افراد تمایلی به خرید آن ندارند از بسیاری از این محصولات تقلبی ارزان‌قیمت بهتر هستند زیرا تحت نظارت وزارت بهداشت تهیه می‌شوند، و در بسیاری از موارد از کیفیت مطلوبی برخوردارند.

گنجینه ای غنی و زیبا، نقش بسته در جامه محلی

سوزن و رشته هایی به رنگ آفتاب جنوب و دستان هنرمند ایرانی بر پارچه ای به سبزی جنگل های شمال نقش بسته جقه بر حاشیه پیراهنی هم رنگ کویر لوت جامه ای آراسته می شود به زیبایی هنر لطافت روح شکوه و رنگارنگی بی نظیر طبیعت ایران.

جامه ای که حکایت از هویت دیرین ایران و ایرانی است. نوع پوشش هر ملتی طی گذر زمان بر اثر حوادث تاریخی وضعیت اقلیمی، شرایط و تحولات فرهنگی دگرگون می شود، با نگاهی به پیشینه لباس در سرزمین مان و تنوعی که از شمال تا جنوب کشور در میان اقوام مختلف دیده می شود بر گنجینه ای غنی از طرح و مدل ها و ایده های زیبا و ملی بر می خوریم. پوشش زن و مرد ایرانی ازجمله مسایلی است که از دوران باستان در ایران دارای اهمیت بوده و در شرع مقدس اسلام نیز برآن تاکید بسیار شده است.

پوشش ایرانی از ابتدای تاریخ باستانی این کشور تا کنون دستخوش تحولات جدی نشده و مفهوم پوشش از زمان باستان به این سو در فرهنگ ایرانی حفظ شده است. بررسی پوشاک از این لحاظ اهمیت دارد که می توان اطلاعاتی در رابطه با سیر تحول تاریخی، زیبا شناسی، اعتقادات، طبقات اجتماعی و پیشرفت صنعت به ویژه نساجی و پارچه بافی یک قوم یا تمدن کسب کرد. در ایران امروزی اقوام مختلف ایرانی با توجه به فرهنگ ها و آداب و رسوم خاص خود دارای لباس های مخصوصی هستند.

زنان روستایی و ده نشین به ویژه زن ایلاتی و عشایری بنابر ذوق ملی و روح زیباپسند خود و برای ایجاد تنوع و خوش آیندی در اقلیم های خشک و یک نواخت و دشت ها و بیابان ها یا سرزمین های سبز و خرم و تطابق خود با محیط در انتخاب شکل و رنگ پارچه جامه های خود اغلب به رنگ های شاد و ترکیب های زیبا و دل نواز روی می آورند.

لباس سنتی با انواع گوناگون آن در میان ایلات و عشایر و روستاییان و تنوع آن ها در نزد مردان و زنان و تزئین آن ها با زردوزی، قلاب دوزی و پولک دوزی و یا کلاه زنان که به پولک های الوان و سکه های قدیمی و رایج حتی اشرفی، طلا و سکه های نقره سلاطین قاجار مزین است موسوم به کلا و پولک و کلا و لیره یا سربندهای پارچه ای نخی و ابریشمی (کلاغی) همگی دلایل فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی دارند و از نقطه نظر تحول منزلت اجتماعی و حتی ویژگی فرهنگ ایلی یا روستایی معرف موقعیت مشخصی در جامعه هستند. البته در این میان تاثیر محیط طبیعی آب و هوا و شیوه کار را در نوع لباس ایلات و عشایر نباید از نظر دور داشت.

پوشش زن و مرد ایرانی ازجمله مسایلی است که از دوران باستان در ایران دارای اهمیت بوده و در شرع مقدس اسلام نیز برآن تاکید بسیار شده است. پوشش ایرانی از ابتدای تاریخ باستانی این کشور تاکنون دستخوش تحولات جدی نشده و مفهوم پوشش از زمان باستان به این سو در فرهنگ ایرانی حفظ شده است.

بررسی پوشاک از این لحاظ اهمیت دارد که می توان اطلاعاتی در رابطه با سیر تحول تاریخی، زیبا شناسی، اعتقادات، طبقات اجتماعی و پیشرفت صنعت به ویژه نساجی و پارچه بافی یک قوم یا تمدن کسب کرد.

• به طور کلی عوامل موثر بر فرم لباس ها در جوامع مختلف عبارتند از:

- شرایط جغرافیایی و محیطی و آب و هوا

- نحوه زندگی و اسکان و اوضاع اجتماعی

- جنگ ها و اوضاع سیاسی و نوع حکومت

- شرایط و اوضاع اقتصادی و پیشرفت های تکنولوژی

- اعتقادات مذهبی و آداب و رسوم

- نظام طبقاتی حاکم بر جامعه

- روابط فرهنگی، اقتصادی و سیاسی با سرزمین های مجاور.

پوشاک ایرانیان در زمان ۵۵۰ سال قبل از میلاد تا دوران جنگ های صلیبی، ادامه لباس بابل و آشوری ها و بسیار متنوع و گوناگون بود لباس محلی گیلان میراث جهانی ایرانیان با زیبایی که از روح نیاکان این خاک در آن به امانت مانده است زنان روزگاران کهن گیلان، با لطافت روحشان بهشت چشم را به تار و پود پارچه رسوخ دادند و رنگ در رنگ در هم تنیدند و با عشقی به پهنای طبیعت زیبای گیلان پوششی تهیه کردند، رنگین و پرشانه.

آنها سینه به سینه آموختند و طرح زدند و به تن کردند و گوشه گوشه بقچه های جهیزیه را با آن زینت کردند و نسل به نسل به یکدیگر رنگ هدیه کردند. هم اکنون باید برای دیدن شلیته های پرچین و بلند لباس زن گیلان باید کیلومترها دشت را بپیماییم تا زنی را ببینیم که با طره های خاکستری مو لباسی محلی به تن کرده و خاطره ای از گذشته باشد. به گفته محققان این طرح لباس قدمتی بیش از ۴ هزار سال دارد.

روسری و سربند (لچک ،) پیراهن یا جمه ، جلیقه کت ، الجاقبا، دامن، شلیته ، شلوار و چادر کمر از بخشهای اصلی لباس محلی زنان گیلان است. الجاقبا پوشش دوخته شده ای از مخمل یا پارچه چادر شب است که پوشش زنان در کوهستانهای شرقی بوده است. شلیته یا کوتاه تومان دامنی کوتاه و پرچین است که به آن گرد تومان نیز می گویند. دامن ، دراز تومان واژه ای است که برای دامن بلند چین دار در مرکز و شرق گیلان استفاده می شود، در غرب گیلان تالشها آن را شلار می گویند. چادر کمر، پوششی است که بانوان گیلانی آن رابه کمر می بندند، بانوان ساکن جلگه به آن کمردید می گویند.

در ایران امروزی اقوام مختلف ایرانی با توجه به فرهنگ ها و آداب و رسوم خاص خود دارای لباس های مخصوصی هستند. زنان روستایی و ده نشین به ویژه زن ایلاتی و عشایری بنابر ذوق ملی و روح زیبا پسند خود و برای ایجاد تنوع و خوش آیندی در اقلیم های خشک و یک نواخت و دشت ها و بیابان ها یا سرزمین های سبز و خرم و تطابق خود با محیط در انتخاب شکل و رنگ پارچه جامه های خود اغلب به رنگ های شاد و ترکیب های زیبا و دل نواز روی می آورند.

لباس سنتی با انواع گوناگون آن در میان ایلات و عشایر و روستاییان و تنوع آن ها در نزد مردان و زنان و تزئین آن ها با زردوزی، قلاب دوزی و پولک دوزی و یا کلاه زنان که به پولک های الوان و سکه های قدیمی و رایج حتی اشرفی، طلا و سکه های نقره سلاطین قاجار مزین است موسوم به کلا و پولک و کلا و لیره یا سربندهای پارچه ای نخی و ابریشمی (کلاغی) همگی دلایل فرهنگی اجتماعی و اقتصادی دارند و از نقطه نظر تحول منزلت اجتماعی و حتی ویژگی فرهنگ ایل، یا روستایی معرف موقعیت مشخصی در جامعه هستند.

البته در این میان تاثیر محیط طبیعی آب و هوا و شیوه کار را در نوع لباس ایلات و عشایر نباید از نظر دور داشت

منبع : روزنامه جوان

<http://vista.ir/?view=article&id=299820>

لباس مناسب

همه انسانها اندام مناسبی ندارند، بنابراین پوشیدن هر نوع لباسی برای هرکسی مناسب نیست. با پوشیدن لباس متناسب می‌توانید عیب‌های ظاهری خود را بپوشانید.

دور کمر؛ با ترکیب مناسب پیراهن، شلوار و کمر بند، راه‌های زیادی برای استتار میان تنه کوتاه یا بلند وجود دارد.

• میان تنه کوتاه اگر پاهای‌تان کشیده و بلندتر از میان‌تنه است، از لباس‌های کم‌ردار استفاده نکنید. گرچه این یک امر ژنتیکی است اما می‌توانید با در نظر گرفتن دستورالعمل‌های زیر، آن را به راحتی بپوشانید.

- شلوار جین را تا روی کمر بالا نکشید.

- بهتر است به جای پیراهن، تی‌شرت یا پلیور بپوشید و هرگز آن را توی شلوار نکنید تا کمر یا میان تنه را بپوشاند.

- تی‌شرت‌های بلند بپوشید.

- رنگ پیراهن یا تی‌شرت را با رنگ کمر بند ست کنید. این هماهنگی میان تنه را بلندتر نشان می‌دهد.

- سوئی شرت و ژاکت‌هایی بپوشید که حداقل تا روی میان تنه را بپوشانند.

- پوشیدن لباس‌های رسمی (کت و شلوار) هم کمک می‌کند تا میان تنه

کوتاه به چشم نیاید. برای شروع می‌توانید با ست کردن رنگ ژاکت، شلوار و پیراهن ظاهری آراسته و جذاب داشته باشید. به بیان دیگر، پوشیدن رنگ‌های متضاد مثل صورتی با سیاه میان تنه کوتاه را بیشتر به چشم می‌آورد.

- یک حقه دیگر این است که به خیاط بگویید ۵/۲ سانت به قد کمر اضافه و از آن طرف ۵/۲ سانت از درز شلوار کم کند. به این ترتیب شلوار به راحتی روی میان تنه می‌ایستد، بدون این‌که پاچه آن روی زمین کشیده شود. شلوارک هم میان تنه را کوتاه‌تر نشان می‌دهد.

• میان تنه بزرگ یا کوچک چه کنیم؟ چگونه با لباس مناسب شکم بزرگ را پنهان کنیم معمولاً آقایان به نسبت خانم‌ها زیاد به قسمت پشت بدن توجه نمی‌کنند اما به هر حال اگر میان تنه بزرگ یا خیلی کوچکی داشته باشید، باید به طریقی با لباس مناسب آن را بپوشانید.

• میان تنه صاف (تخت)

برخی افراد میان تنه صاف را دوست دارند اما برخی نیز از آن متنفرند چرا که شلوار به زحمت روی تن‌شان می‌ایستد و یا تی‌شرت به شکل بی‌قواره‌ای پشت‌شان آویزان می‌شود.

برای پوشاندن این عیب اصلاً سراغ شلوارهای بگی و گشاد نروید. به جای این که مدام فکر کنید، کاش میان تنه بزرگتر داشتم، بهتر است انواع جین یا شلوارهایی را بپوشید که دقیقاً قالب کم‌رتان باشد و فاق بلند داشته باشد. شلوارهایی فاق بلند میان تنه را بزرگ‌تر نشان می‌دهند. شلوارهای راسته لوله تفنگی هم بیشتر توجه افراد را به کشیدگی پاها جلب می‌کند تا میان تنه کوچک.

• میان تنه بزرگ

لزوماً میان تنه بزرگ منشأ بدهیکلی نیست. اما اگر هنوز از داشتن آن ناراحتید، می‌توانید بیشتر دامن بپوشید. علاوه بر این می‌توانید شلوارهای جین نسبتاً گشاد را با تی‌شرت یا پلیور که روی آن را بگیرد، بپوشید.

اگر می‌خواهید راحت لباس بپوشید، حواستان باشد شلوارهایی که کمرشان پهن است نپوشید، چرا که پهنی کمر طول میان تنه را بیشتر نشان می‌دهد.

بهتر است از پوشیدن شلوارهای پوله‌دار بپرهیزید، چرا که بزرگی میان تنه را بیشتر نوی چشم می‌آورد.

• میان تنه بلند

معمولاً در میان تنه‌های بلند، پاها کوتاه و بالاتنه بلند است، با کمی هماهنگی در پوشیدن لباس می‌توان این عیب را به راحتی پوشاند.

-صاف پایستید. قدامت کوتاه باشد یا بلند، مدل ایستادن شما روی فرم بدن و چگونگی ایستادن لباس روی آن تأثیر زیادی دارد.

-تی شرت، پیراهن یا ژاکت‌هایی بپوشید که رنگشان با شلوارتان تضاد داشته باشد.

-برعکس میان تنه کوتاه، باید شلوار را تا کمر بالا کشید.

-پیراهن، تی شرت یا هر چه بالاتنه می‌پوشید را نوی شلوار بزنید.

-برای افرادی با این میان تنه بهترین نوع پوشش کت یا مانتوهای چهار دکمه است. به این ترتیب نظر افراد بیشتر به لباس‌تان جلب می‌شود تا پاهای کوتاه.

-استفاده از بند جوراب در خانم‌ها یا بند شلوار در آقایان هم کمک می‌کند تا پاها کشیده‌تر به نظر برسند. همچنین کمربندهای نقش‌دار با سگک بزرگ هم مناسب هستند.

• شکم بزرگ

چگونگی پنهان کردن شکم بزرگ، هنری است که همه به خصوص آقایان باید به خوبی داشته باشند. خوب چاره این جاست. بهتر است لباس‌های نخی سبک با رنگ‌های تیره بپوشید. اول از همه دور پارچه‌های پشمی، فاستونی، فلانل و نمونه‌های دیگر پارچه سنگین را خط بکشید. بهتر است سراغ از پارچه‌های سبک با نخ طبیعی و رنگ‌های تیره و مات بروید که البته باید یک رنگ باشد.

وقتی برای سر کار رفتن، لباس راحتی می‌پوشید بهتر است زیر تی شرت‌تان زیرپوش بپوشید و آن را نوی شلوار بزنید. سپس روی آن سوئی شرت یا پلیور بپوشید. زیرپوش شکم را ثابت نگه می‌دارد و پلیور تا حدودی بزرگی آن را می‌گیرد. سعی کنید کمتر تی شرت بپوشید.

تی شرت‌های بگی و گشاد فقط شکم را بزرگ‌تر نشان می‌دهند و البته از آن طرف تی شرت‌های جذب و تنگ هم بزرگی شکم را بیشتر نوی چشم می‌زنند. پیراهن آستین بلند بهترین مدل لباس برای شکم‌های بزرگ است و بدن را متناسب‌تر نشان می‌دهد.

هیچ‌گاه شلوار را زیر شکم نپوشید یعنی بهتر است کمر بند روی آن باشد، در غیر این صورت توجه بیشتری به بزرگی جلب می‌شود.

وقتی نوبت به لباس‌های رسمی مثل کت و دامن یا کت و شلوار می‌رسد، متأسفانه کارشناسان به توافق نمی‌رسند. برخی بر این باورند که کت‌های چهار دکمه بهترین گزینه است.

اما به عقیده برخی دیگر گشادی کت‌های معمولی بزرگی شکم را کمتر به چشم می‌آورد.

▪ بهترین پیشنهاد: بهتر است با یک خیاط ماهر یا فروشنده زبردست برای بهترین برش لباس‌تان مشورت کنید.

لباس مناسب هیچ وقت نمی‌تواند به طور کامل عیوب شما را برطرف کند.

اما همیشه می‌توانید کسانی را تصور کنید که با سلیقه خوب‌شان بسیار کم ایراد به نظر می‌رسند.

منبع : روزنامه اطلاعات

<http://vista.ir/?view=article&id=107482>

سرماي شديد و بادهاي سخت مي توانند طرف چند دقيقه باعث يخ زدن قسمتهاي باز بدن شوند . پس تمام بدن ؛ دستها و پاها را بپوشانيد توجه كنيد گرماي بدن از نقاط باز بدن به سرعت خارج شده و سرما نيز به راحتی وارد مي شود پس بهتر است در اولين مرحله نسبت به بستن مكانهايي همچون يقه و سر آستين ها و پاچه هاي شلوار اقدام كنيد براي اينكار كافي است سر آستين ها و كمر لباس تان را با بند يا كش ببنديد و پاچه هاي شلوارتان را درون كفش كوه يا جوراب تان كنيد .

اگر در حين فعاليت احساس گرما نموديد قبل از آنكه تعرق؛ شما را از زير لباس خيس كند بعضي از بندها همچون سر آستينها را باز كنيد و اگر باز گرم تان بود يك لباس كم كنيد .

براي حركت در زمان بارش برف بهترين حالت اين است كه پوششش رويي شما ضد باد باشد (دقت نماييد ضد باد با ضد آب يكي نيست) پوشش هاي ضد باد با بافتي محكم كه مانع نفوذ برف شوند و ضمنا منفذ كافي براي تبخير بدن داشته باشد تا مانع از خيس شدن لباس هاي زير بر اثر

تعرق بدن گردد بهترين پوشش براي شماسست . كاپشن هاي تهيه شده از پارچه گورتكس اين خاصيت را دارا مي باشد .

براي آنكه بدنتان گرم بماند بهترين حالت اين است كه زير پوشش ضد باد خود را با لباسهاي ضخيم پشمي يا بافتني كه قابليت عبور تعرق را داشته و بتواند عايق حرارتي مناسب باشن بپوشانيد . اشكال اين نوع لباس ها وزن كمی زياد آنها است كه لباس هاي پلار جايگزين مناسبی به شمار مي رود كه هم سبك است و هم گرماي مورد نظر را تامين مي نمايد .

فراموش نكنيد كه لباس پشمي آب را جذب نميكنند و حتي به هنگام مرطوب بودن نيز گرم است و فضاهاي بين بافت پشم ؛ گرماي بدن را در خود ذخيره مي كند و به همين سبب مطلوبترين لباس زير در چنين مواقعي لباس زير پشمي است . پوشش هاي پنبه اي مثل فتيله رطوبت را به خود مي كشند هميشه يادتان باشد ؛ پنبه وقتي خيس است ۲۴۰ بار سريعتر حرارت را از دست ميدهد .

<http://neshate-koohestan.blogfa.com/۸۶۱۰.aspx>

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=97382>

 vista.ir
Online Classified Service

لباس بانو

- با چه قدي چه چيزي بپوشيم؟
- زنان قد بلند
- (۱) از كمربند پهن استفاده كنيد.
- (۲) از دامن خيلي کوتاه و خيلي بلند پرهيز كنيد.

- ۳) بهتر است پیراهن خود را داخل شلوار و دامن بگذارید.
- ۴) لباس نقش‌دار و طرح خطوط افقی بپوشید.
- ۵) دامن بلند و یا دمپا گشاد بپوشید.
- ۶) لباس‌های سر تا پا یکرنگ بپوشید.
- ۷) از گردنبند و گوشواره کوچک استفاده نکنید.
- ۸) کیف دستی کوچک حمل نکنید.
- ۹) شلوار راسته بپوشید.

۱۰) کفش پاشنه بلند بپوشید و از کفش اندکی لژ دار استفاده کنید.

▪ زنان قد کوتاه و ریزنقش

- ۱- لباس با طرح راه‌راه افقی بپوشید.
 - ۲) از لباس‌های رنگارنگ، ملزومات بزرگ و شلوار دمپاگشاد و یا پاچه‌های تا شده استفاده کنید.
 - ۳) دامن کوتاه با نقش و نگار بزرگ بپوشید.
 - ۴) لباس‌های یکرنگ و شلوار راسته و لباس تنگ و ملزومات کوچک استفاده کنید.
 - ۵) کفش کمی نوک تیز بپوشید.
 - ۶) کفش پاشنه بلند بپوشید.
 - ۷) از کمربند باریک استفاده کنید.
- زنان چاق
- ۱) لباس‌های یکدست یکرنگ بپوشید.
 - ۲) از کت و ژاکت بلند با دکمه‌های باز استفاده کنید.
 - ۳) از روسری شالی استفاده کنید.
 - ۴) گردنبند دراز شما را لاغرتر می‌کند.
 - ۵) کفش پاشنه بلند بپوشید.
 - ۶) ژاکت بلند بدون اپل بپوشید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=94806>

 vista.ir
Online Classified Service

لباس عروس و توصیه‌های مخصوص

آماده شدن برای روز مراسم ازدواج، برای بسیاری از عروس‌خانم‌ها استرس‌آور است و دایم نگران هستند که مبادا کاری را از قلم بیندازند. برای اینکه خیلی به‌تان فشار نیاید، توصیه اول این است که از خودتان انتظارات منطقی داشته باشید و همیشه درصدی را برای بی‌نظمی برنامه‌ها در نظر

بگیرید. اما از این که بگذریم، توصیه‌هایی هست که می‌تواند کمک‌تان کند. اگر این روزها دارید به مراسم ازدواج‌تان نزدیک می‌شود، مرور کردن لیست زیر و انجام کارهای آن می‌تواند حسابی به‌تان کمک کند...

(۱) دو روز قبل لباس‌تان را بخار بدهید

احتمالا لباس عروسی‌تان را چند ماه قبل دوخته‌اید یا سفارش داده‌اید و حالا چند ماه است که داخل روکش‌های ویژه بسته‌بندی است تا کثیف نشود ولی باید بگوییم که اگر الان آن را باز کنید حتما چروک شده است. حتی ممکن است تورهای آن خم شده باشد. برای اینکه لباس‌تان برای روز عروسی آماده باشد باید یک یا دو روز قبل از آن، لباس‌تان را بخار بدهید. می‌توانید این کار را به مزون لباس عروسی‌تان بسپارید و یا یک خشک‌شویی مطمئن پیدا کنید. همچنین اگر شما دستگاه بخارشو در منزل

دارید، می‌توانید این کار را خودتان در منزل انجام دهید. پیشنهاد دیگر ما این است که لباس‌تان را در حمام قرار دهید و حمام را پر از بخار کنید. این ساده‌ترین روش بخار دادن لباس در منزل است.

(۲) تورتان را آویزان کنید

تورهای عروسی معمولا از گروه تورهای بسیار ظریف هستند که به صورت حاشیه‌دار در مزون‌های لباس عروس به فروش می‌رسند. نکته اصلی این است که تورهای حاشیه‌دار و بلند در عکس‌های عروسی شما زیباتر به نظر می‌رسند، پس توصیه ما این است که این تورها را انتخاب کنید. برای اینکه لازم نباشد تورتان را اتو کنید چند روز قبل از عروسی تورتان را از پوشش درآوردید و در یک جای بلند در منزل بیاویزید، به طوری که حاشیه‌های آن به طرف زمین آویزان باشد. با این روش تور شما خود به خود باز خواهد شد و خبری از چین و چروک در آن نخواهد بود.

(۳) به کفش عروسی‌تان عادت کنید

دو سه روز قبل از مراسم ازدواج‌تان بد نیست که کفش عروسی‌تان را در منزل بپوشید و با آن راه بروید. با این روش، پاهای شما به پوشیدن یک کفش پاشنه بلند نه چندان راحت خو می‌گیرند. توصیه دیگر ما این است که برای زیر لباس عروستان، یک کفش پاشنه یک تکه بخرید مثل صندل‌های حصیری که در بازار هست. با این روش سطح اتکای شما روی زمین زیاده‌تر شده و در روز مراسم ازدواج‌تان راحت‌تر گام برخواهید داشت.

(۴) دنباله‌دارها روی صندلی عقب بنشینند

اگر لباس عروسی شما دنباله بلندی دارد، توصیه ما این است که روی صندلی عقب ماشین عروس بنشینید چون با این روش دنباله لباس شما کمتر چروک می‌خورد. سعی کنید در صندلی عقب اتومبیل به سمت دری که قرار است از آن خارج شوید بنشینید و دنباله لباس‌تان را به سمت دیگر صندلی اتومبیل پهن کنید. با این روش وقتی از اتومبیل خارج می‌شوید اول خودتان پایین می‌آیید و سپس لباس عروس شما و دنباله‌اش از ماشین خارج خواهد شد. می‌توانید از یکی از اعضای خانواده‌تان بخواهید که به شما در پیاده و سوار شدن از ماشین عروس کمک کند.

(۵) امسال تاج عروس مد نیست

اگر دنبال تاج هستید، بد نیست بدانید که امسال گذاشتن تاج چندان مد نیست و بیشتر در طراحی لباس عروس، آرایش زیبای موها، جای تاج‌ها و گل‌سره‌های آنچنانی را گرفته است. اگر هم به دنبال خرید تاج هستید و دوست دارید حتما لباس عروس و تور عروسی‌تان را با یک تاج کامل کنید، توصیه ما این است که دنبال تاج‌های ظریف و کوچک باشید که شما را ظریف‌تر و زیباتر نشان دهند.

(۶) لباس عروسی‌تان را کوتاه نکنید

برای بسیاری از عروس خانم‌ها پیش آمده است که لباس عروسی‌شان بلندتر از قدشان است. در این شرایط اولین و ساده‌ترین کاری که به نظر شما می‌رسد، این است که لباس عروسی‌تان را از پایین کوتاه کنید ولی شاید اگر پول زیادی بابت لباس‌تان پرداخته باشید، دلتان نیاید که آن را کوتاه کنید. یک روش ساده این است که لباس‌تان را از میان تورهای آن بالا بکشید و کوک بزنید. البته این کار را به یک خیاط ماهر بسپارید. به این ترتیب هم لباس‌تان را کوتاه و مناسب خودتان کرده‌اید و هم پارچه آن را نبریده‌اید.

(۷) لباس‌تان را تا روز مراسم نپوشید

بهر است لباس عروسی‌تان را تا روز مراسم ازدواج‌تان نپوشید چون همه دوست دارند شما را در لباس عروس ببینند و دیگر در روز مراسم شاید آن

جذابیت و تازگی را نداشته باشید. بنابراین توصیه ما این است که لباس عروسی‌تان را تا نزدیک روز مراسم در منزل خیاطتان و یا در مزون بگذارید. این افراد حتی بهتر از شما لباس عروستان را در شرایط مناسب نگهداری خواهند کرد. در این مکان‌ها معمولاً مانکن‌های مصنوعی و یا کمدهایی بلند و بزرگ وجود دارد که لباستان در آنجا آویخته می‌شود.

(۸) موها و تاج‌تان را کنترل کنید

بهتر است چند روز مانده به مراسم ازدواجتان، تور و تاج‌تان را به آرایشگاه ببرید و آن را به آرایشگران نشان دهید تا متناسب با آنها مدلی مناسب برای موهایتان انتخاب کند. در عین حال می‌توانید در این قرار ملاقات درباره اینکه موهایتان را تیره و روشن کنید، مش و یا های‌لایت کنید و یا حتی چه مدل شینیونی را می‌پسندید با او مشورت کنید تا روز عروسی از مدل موها و تناسب آن با تاج و تور و لباس عروسی‌تان راضی باشید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=366725>

 vista.ir
Online Classified Service

لباس مردان کرد

این تفاوت در لباس مردان کردستان کرمانشاهان و آذربایجان غربی به صفر رسیده و تنها پوشاک مردان شمال خراسان کمی متفاوت از سه ناحیه ذکر شده می‌باشد. لذا لباس مردان کرد به ۲ قسمت تفکیک شده، در بخش اول مردان کرد نشین کردستان، کرمانشاهان و آذربایجان غربی و در بخش دوم لباس مردان شمال خراسان بررسی می‌شود.

• پوشاک مردان کرد کردستان، کرمانشاهان و آذربایجان غربی

▪ پوشاک مردان کرد این نواحی شامل ۹ تکه می‌باشد که به قرار زیر است

(۱) عرقچین و کلاه مخروطی شکل مردان کرد

برخی از مردان کرد از عرقچین و برخی دیگر از کلاه مخروطی شکل استفاده

می‌کنند نوع اول (عرقچین) از نخ پنبه ای یا ابریشمی، بافته می‌شود و بانوان کرد با سلیقه بومی خود آنها با نقوش محل فرین کار می‌کنند و اما نوع دوم که کلاه مخروطی شکل می‌باشد از پارچه ای دوخته می‌شود که آنرا آستر می‌دهند و میان رویه و آستر را پشم شیشه ای کلفت می‌گذرانند آنگاه هر سه را با هم چرخ کرده و بالای آنرا منگوله ای از نخ الوان کار می‌گذارند.

(۲) سربند مردان کرد

مردان کرد پارچه ای به جنس ابریشم و اکثراً به رنگ مشکی دور کلاه یا سر بند خود می‌بندند که ریشه های آن روی سر و صورت بریزد.

(۳) پیراهن مردان کرد

پیراهن مردان کرد بطور کلی از جنس نخ می‌باشد و عموماً دارای یقه گردی است که دکمه های آن گاهی سمت راست (به این معنی از کنار گردن در سمت راست شروع می‌شود) و گاهی در وسط می‌باشد رنگ این پیراهن عموماً روشن و قرآن معمولیست و تا نواحی باسن می‌رسد. آستین پیراهن همواره سنبوسه دار می‌باشد. که خود بر دو نوع است نوع اول آن سبز سه ایست که مانند پیراهن بانوان کرد از واسط آستین شروع می‌شود و قداین سنبوسه بلندتر از قد پیراهن است. و نوع دیگر سنبوسه ایست که از زیر حلقه آستین شروع شد و قرآن هم قد پیراهن در نظر گرفته می‌شود.

۴) کت مردان کرد

• طبق تحقیقات انجام شده مردان کرد دارای سه نوع کت می‌باشند:

- نوع اول آن کتی است با قدی کمی بلند تر از کت‌های معمولی که در پهلوها تا حدود کمر چاک می‌خورد آستین آن ساده و معمولی است و از قسمت در زیر آستین حدود ۱۰ Cm در ناحیه مچ چاک می‌خورد . یقه آن یقه‌گرد ایستاده می‌باشد و دارای دو جیب در ناحیه سینه و دو جیب در پهلوها (در ناحیه کمر) می‌باشد این --- به وسیله دو ردیف دکمه عمودی تا پایین بسته می‌شود .

- مشخصات کت دوم عیناً مانند کت اول است و تنها تفاوت آن در فرم یقه می‌باشد به این شکل که پایین یقه ایستاده یک ب بر گردن اضافه دیگر نیز وجود دارد . و میتوان گفت در مقایسه با کت‌های مورد استفاده روزمره آقایان کمی شبیه به یقه های انگلیسی می‌باشد .

- کت نوع سوم از لحاظ آستین آن در جلوی کت می‌باشد به این ترتیب که فاقد جیب روی سینه است و جلوی آن از ناحیه یقه به صورت اریب (چپ و راستی) روی هم قرار می‌گیرد ضمن این که یک مدل کت دارای یقه ساده با سجاف می‌باشد . همچنین معمولاً این کت پنبه دوزی می‌شود . لازم به ذکر است که گاهی چاک این سه نوع آستین به صورت معمولی (ساده و تیز) و گاهی به صورت منحنی کاملاً باز می‌باشد .

۵) پستک مردان کرد

پستک مردان کرد در واقع همان جلیغه می‌باشد با این تفاوت که در جنس های ضخیم و یا حتی نمد تهیه می‌شود این پستک ها فاقد دکمه بوده و جلوی آن همیشه باز می‌باشد و معمولاً وسط پشت آن از پایین چاک می‌خورد .

مردان کرد از این پوشش در فصول سرد جهت گرما روی کت‌های خود استفاده می‌کنند .

۶) شلوار مردان کرد

شلوار مردان کرد دارای میان پای (فاق) پهن و بلند می‌باشد و اساس و برش آن کاملاً شبیه شلوار بانوان کرد است . تنها تفاوت شلوار در بانوان کرد و مردان کرد در جنس آن می‌باشد . به این طریق که شلوار مردان از جنسهای ضخیم و کلفت انتخاب می‌شود و شلوار بانوان از جنسهای لطیف و گلداز . ضمن این که در ناحیه کمر و مچ از لیفه استفاده کرده و این شلوارهای گشاد را با کش یا لیفه تنگ می‌کنند و حالت چین دار در آنها ایجاد می‌شود .

۷) جوراب مردان کرد

جوراب مردان کرد توسط بانوان این ناحیه از پشمهای الوان بافته می‌شود همچنین مردان کرد در تابستان از جورابهای نخی استفاده می‌کنند .

۸) کفش مردان کرد

مردان کرد در قدیم در کنار لباسهای سنتی خود گاهی از کفشهای گیوه ای و گاهی از کفشهای چرمی که چرم آن معمولاً خام بی رنگ به شکل ساده ای بوده و از زنجان یا همدان تهیه می‌شود استفاده می‌کردند . اما امروزه از کفشهای موجود در بازار همراه لباسهای سنتی خود استفاده می‌کنند.

۹) شال مردان کرد

مردان کرد از یک پارچه گلداز که گل‌های آن ریز است و معمولاً به رنگ تیره می‌باشد بر روی کمر خود استفاده می‌کنند و معمولاً آنرا به شکل زنجیره ای می‌بندند . عرض این پارچه ۳۰ Cm و طول آن از ۹ متر تا ۲۰ متر می‌باشد .

منبع : خانه اقوام ایرانی

<http://vista.ir/?view=article&id=252520>

بالاخره هوا سرد شد، سرد واقعی و برف بارید. حالا دیگر باید به طور جدی به زمستان فکر کرد، به زمستانی و لباس‌هایی که باید در آن پوشید. حالا با باریدن برف و باران باید به فکر یک روپوش مناسب باشید.

اگر از جمله کسانی هستید که چتر به دست می‌گیرید، باید بگوییم حتما رنگ چترتان را با کفش و کیف‌تان هماهنگ کنید یا اینکه می‌توانید از یک چتر با رنگ متضاد با لباس‌هایتان استفاده کنید.

در صورتی که چتر به دست می‌گیرید، به راحتی می‌توانید از پالتو یا کاپشن‌هایی که رویه شمعی ندارند، استفاده کنید چون لباس شما زیر باران و برف خیس نمی‌شود اما اگر چتر به دست نمی‌گیرید، باید لباس‌هایی که می‌پوشید، از جنس شمعی باشد، حتی کلاهتان. در این صورت است که زیر بارش، خیس نخواهید شد. استفاده از کلاه و شال بافتنی یا کاپشن‌هایی که رویه غیرمشمعی دارند، نه تنها از شما در برابر برف و باران محافظت نمی‌کنند، بلکه باعث می‌شوند که خیس‌تر شوید.

اگر صبحی که می‌خواهید از خانه خارج شوید، برفی و سرد است، این نکته را فراموش نکنید که تا ساعاتی بعد، شما دوباره در یک مکان گرم خواهید بود، پس تا می‌توانید روی لباس‌هایتان لباس گرم بپوشید، نه زیر مانتویتان! پوشیدن جوراب ضخیم شاید به نظرتان مهم نرسد اما تاثیر زیادی روی گرمای بدن‌تان خواهد داشت. یک جفت جوراب ضخیم در یک روز برفی که

می‌خواهید پیاده روی کنید، شما را از تصمیم‌تان منصرف نخواهد کرد. پس برای پوشیدن یک جفت جوراب ضخیم باید یادتان باشد که کفش‌های زمستانی را یک سایز بزرگ‌تر بخرید!

هم کفش‌های زمستانی و هم پالتوهای زمستانی را حتما یک مقدار بزرگ‌تر بخرید تا بتوانید لباس‌های ضخیم‌تر بپوشید!

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=95986>

 vista.ir
Online Classified Service

لباس‌های زیبای شما مخصوص میهمانی؟!

آیا در حالی که لباس جذاب و زیبایی بر تن دارید در جلو در به استقبال شوهرتان رفته‌اید؟ اکثر زنان سعی دارند که بهترین لباسشان را در مهمانی‌ها بپوشند و به رخ سایر خانم‌ها بکشند ولی هیچ وقت این کار را در مورد شوهرانشان نمی‌کنند. شوهرتان نیز نیاز دارد که شما رویاهایش را

برای داشتن یک زن شیک برآورده سازید. هرگز اجازه ندهید که شوهرتان پی ببرد وقتی که به خانه برمی‌گردد همسرش با چه «لباس و آرایشی» منتظرش است، این عمل، باعث می‌شود او احساس خاصی نسبت به لحظه ورود به منزل پیدا کند. این، درست مانند همان احساسی است که انسان در موقع باز کردن بسته‌بندی یک هدیه دارد.

شما می‌توانید با پوشیدن لباس‌های گوناگون و جالب، نظر شوهرتان را نسبت به خود جلب کنید. اگر فرزند بزرگ سال دارید، طبیعتاً هنگامی که در خانه هستند از پوشیدن لباس‌های نامناسب در حضور آنها خودداری کنید. ولی بچه‌ها لباس‌های زیبای شما را دوست دارند، چون زندگیشان را از یک‌نواختی خارج و هیجان‌انگیزتر می‌کند.

شوهر شما دوست دارد که شما خوب لباس بپوشید، او شما را دوست

خواهد داشت زمانی که احساس کند که می‌خواهید وی را خوشحال کنید. هنگامی که نیاز او به مشاهده یک زن جذاب و شاداب و طناز در خانه برآورده شد، به قدری سپاسگزار شما خواهد بود که احساس وظیفه برای برآوردن نیازهای شما را خواهد کرد، بدون اینکه شما از او چیزی خواسته باشید. همین امشب این موضوع را آزمایش کنید

منبع : نیک سایت

<http://vista.ir/?view=article&id=128548>

 vista.ir
Online Classified Service

لباسهای سنتی ایران

کشور ما ایران از لحاظ دستاوردهای مادی و معنوی بسیار غنی می باشد این دستاوردهای مادی و معنوی که همان فرهنگ و تمدن يك جامعه نامیده می شوند در ایران از دوران ما قبل تاریخ و زمان تمدن بین النهرین مطرح بوده و جایی بسیار مهم در بین پژوهشگران دارد.

در این خصوص به دلیل وجود قومهای مختلف و پوشش ها و سنتها و آداب و رسوم خاص هر قوم در جای جای کشورمان ، فرهنگهایی خاص آن قسمت با شرایط اقلیمی و جغرافیایی و نیز اعتقادات و علایق و شیوه زندگی مربوط به خود می بینیم .

اما آنچه مهم است اینکه تمامی این اقوام دارای فرهنگی غنی که ریشه در گرایشهای مذهبی ، سنتها و شرایط زندگیتان دارد می باشند . از اینرو ایران یکی از کشورهای مطرح از لحاظ فرهنگ غنی و هنر و فلسفه می باشد.

در وهله های اخیر همواره پژوهشگران و باستان شناسان به دنبال راهی برای دستیابی به شناخت فرهنگ و تمدن يك جامعه بوده اند ، یکی از این راهها شناخت لباس اقوام يك جامعه می باشد و به عبارتی شناخت فرهنگ يك جامعه امکان پذیر نمی باشد مگر با شناخت و بررسی لباسهای

سنتی اقوام آن .

چرا که با شناخت پوشاک يك قوم می توان شیوه زندگی ، شرایط اقلیمی و اعتقادات و آداب و رسوم، گرایشهای مذهبی و سیاسی و شرایط اقتصادی يك جامعه را شناخت ونیز ازطرفی می توان به ذوق هنری مردم آن ناحیه پی برد و شناخت نقوش تزئینی و رنگبندی وکارهای دستی آنها برای پژوهشگران آسان می شود. اقوام ایرانی در درجه اول به کارایی لباس و اصول اعتقادی خود در پوشش پایبند بوده که آن را مطابق با شرایط آب وهوایی واقلمی خود انتخاب می کنند، دراین مورد جنس لباس و رنگبندی آن نمایانگر این مسئله می باشد و سپس از هنرها وذوقهای دستی بانوان هر قوم برای تزئین روی لباسها استفاده می کنند . این تزئینات شامل رودوزی ، سوزن دوزی ، پولک دوزی و سایر شیوه های تزئینی می باشد که درهر قوم با نقوش خاص آن منطقه متداول می باشد.

لازم به ذکر است که منظور از پوشاک اقوام صرفاً" لباسهای آنها نمی باشد بلکه این پوشاک شامل کفش ، کلاه ، سربند، شال ، شال کمر ، ردا، بالاپوش ، جلیقه ، لچک ، زیور آلات و جواهرات و سایرمتعلقات می باشد که درجای خود در ارتباط با هر قومی بررسی می گردد و جالب اینکه با توجه به تنوع اجزاء لباس درتمامی آنها مسئله راحتی استفاده کردن از آنها نیز مورد توجه بوده است و مردمان هر ناحیه با توجه به زیاد بودن تکه های لباس درپوشیدن و استفاده کردن آن دچار مشکل نمی شوند.

در طی قرنهای فولکلوریک ایرانی - همانند لباسهای روزمره - دچار تغییر و تحولاتی شده است و بعضاً" گرایش به سمت ساده شدن دارد ولی در اینجا سعی ما بر این است که از طرحهای اصیل و لباسهای فولکلوریک استفاده شود و همان طرح اصلی به نمایش گذاشته شود. لازم به ذکر است که دوخت این لباسها با استفاده از روشهای ساده اقوام و قواعد خودشان قابل اجرا میباشد و نیز شیوه تزئینات مخصوص به قوم مربوطه است و حتی پارچه های این لباسها اکثراً" در جاهای دیگر رایج نیست و پارچه هر قومی در بین خودشان استفاده میشود و جاس همان قوم است. ولی سعی ما بر این است که این امکان را فراهم کنیم که علاقمندان از این طریق بتوانند به این لباسها دسترسی پیدا کنند و در صورت نیاز آنها را تهیه فرمایند.

منبع : خانه اقوام ایرانی

<http://vista.ir/?view=article&id=252512>

 vista.ir
Online Classified Service

لباسهای محافظ در گرما و سرما

• این لباسها خود به دو گروه تقسیم می شوند.

• گروه اول) جاذب حرارت

• گروه دوم) منعکس کننده حرارت

لازم به ذکر است بسیاری از مواد به کار رفته در لباسهای معمولی، جاذب گرما هستند و علت اصلی محدودیت در به کارگیری آنها قابلیت اشتعال پذیری این مواد در دماهای مختلف است. موادی نظیر پنبه نسوز والیاف آریست در بین مواد جاذب حرارت ویژگی بهتری دارند.

گاهی نیز مواد مصنوعی نظیر پلی اورتان و الیاف پلی استر و غیره در تهیه لباسهای حفاظتی جاذب گرما به کار می روند. استفاده از الیاف شیشه و آریست در لباسهای حفاظتی در دماهایی که مواد پشمی و پنبه ای شروع

به سوختن می‌کنند ضروری است.

از خصوصیات لباس‌های پنبه‌ای این است که به راحتی می‌سوزند، ولی در صورت نسوز کردن آنها مقاومت گرمایی در آنها تا ۲۳۰ درجه افزایش

می‌یابد. در محیط‌هایی که دمای عملیات حرارتی آن بالاتر از دمای اشتعال پنبه است و کارگران مجبور به کار در این محیط‌ها هستند، استفاده از لباس‌های پشمی فشرده توصیه می‌شود.

استفاده از الیاف آریست در لباس‌های حفاظتی برای محیط‌هایی که دمای عملیات حرارتی آن حدود ۲۰۰ درجه سانتی‌گراد است، پیشنهاد می‌شود.

الیاف شیشه زمانی به کار می‌رود که عملیات حرارتی محیط کار حدود ۴۵۰ درجه سانتی‌گراد باشد.

الیاف مصنوعی مانند آکریلونیتریل یا پلی‌استر و پلی‌اوراتان در لباس‌های حفاظتی برای محیط‌هایی با عملیات حرارتی با دمای ۱۰۰ تا ۱۲۰ درجه سانتی‌گراد کاربرد دارند.

لباس‌های حفاظتی منعکس‌کننده گرما معمولاً دارای الیاف آلومینیوم و الیاف آریست هستند. این لباس‌ها در جایی استفاده می‌شوند که دمای عملیات حرارتی فوق‌العاده گرم باشد.

در عملیات نجات در آتش‌سوزی‌ها، کار در کنار کوره‌های ذوب فلز و ریخته‌گری‌ها و تعمیر کوره‌ها استفاده از این نوع لباس‌ها ضروری است. این نوع لباس‌های حفاظتی بسته به نوع کاربردشان می‌توانند قسمتی از بدن مانند دست‌ها، سر و پا تنه و یا تمام بدن را تحت پوشش قرار دهند.

از آنجا که این نوع لباس‌ها پس از مدتی گرمای زیادی را به بدن منتقل می‌کنند، مدت زمان استفاده از آنها محدود است و گاه لازم است به وسیله پاشیدن آب سرد بر روی لباس، حرارت آن را کاهش داد.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=78030>

 vista.ir
Online Classified Service

لذت فصلی

پیرامون نبرد اسکندر با ایرانیان و نتایج واقعی آن تاریخ هنوز با تحریف‌های فراوانی روبرو است ولی حتی غربی‌ها نتوانسته‌اند این حقیقت را کتمان کنند که اسکندر نیز وقتی در یک مسابقه به برنده‌ای که با نام اسکندر جنگیده بود^{۱۲}، ده بخشید و به او اجازه پوشیدن لباس پارسی داد. زنانی که در کارگاه‌های خیاطی هخامنشیان کار می‌کردند حقوق خود را براساس نوع لباسی که می‌دوختند دریافت می‌داشتند. آنتائوس می‌گوید: «گرانترین لباس‌ها ردهای پریهای ایرانی بود، بافتی محکم و پوشیده از پولک‌های طلایی»^(۱)

... و این یک قصه طولانی است. طولانی‌تر از تاریخ. شاید زنان و مردان

غارنشینی که میلیون‌ها سال پیش در جنگل‌ها و کوه‌ها می‌دویدند تنها برای حفاظت بدن از سرما و گرما پوششی بر تن می‌کردند ولی اکنون...! آن غارنشینان مرده‌اند و انسان قرن ۲۱ هر روز برای خود دغدغه‌ای تازه می‌آفریند. پیرامون مد و تغییر مداوم شکل پوشش. گزارش‌های فراوانی

نوشته شده و هنوز کسی نمی تواند با صراحت بگوید بالاخره پیروی از مد خوب است یا بد؟ یقیناً بسیاری صاحبان مدرن ترین بوتیک های تهران هم نمی دانند که روزی اروپاییان از مدل های لباس ایرانی تقلید می کردند. حالا همه جا پر شده از مارک و تنوع محصولاتی که چه کاذب و چه غیرکاذب مورد توجه مصرف کنندگان ایرانی قرار گرفته اند. قیمتها گاه سرسام آور هستند ولی خریداران خود را دارند. گویی براین قصه طولانی پایانی نیست. امید، مغازه دار یکی از مجتمع های شهرک غرب، خوب می داند ویتترین را باید چگونه چید تا مشتریان با نگاه اول بفهمند به مکانی آمده اند که مارک های معروف ترکیه را می فروشد. می گوید: «بازار پوشاک ترکیه بسیاری از کشورها را قرق کرده، جنس را تقریباً با کیفیت تولید می کنند و آخرین مدها را نیز از یاد نمی برند. برای همه مقدر نیست که مثلاً کفش اصل ایتالیایی را بخرند و به همین دلیل با قیمتی بین ۶۰ تا ۱۴۰ هزار تومان جنسی دقیقاً مشابه جنس اصل را تهیه می کنند که محصول کشور ترکیه است».

در پوشاک تولیدی این کشور تنوع رنگ و مدل به چشم می خورد ولی باید بدانید بسیاری از آنها کیفیت مناسبی ندارند. در مقابل، تولید کنندگان ایرانی نیز طی چند سال اخیر سعی کرده اند بخشی از بازار از دست رفته داخلی را دوباره احیا کنند. هرچند عملکرد آنها تحت تأثیر مستقیم تولیدات کشورهای دیگر قرار می گیرد و به همین دلیل داخلی ها از همان ابتدا یک گام عقب هستند. آنها رسانه ای برای پشتیبانی ندارند و از سویی هنوز تعریف درستی از لباس ایرانی داده نشده است. سعید، مرد میانسالی که دوره طراحی لباس را در فرانسه دیده و اکنون بخشی از نیاز پوشاک داخلی را فراهم می کند، می گوید: شما امروز می توانید چند دقیقه از اینترنت استفاده کنید و بعد در مورد لباسی که مثلاً صبح در اروپا وارد بازار شده حرف بزنید و این یعنی تفاوت عمیق مصرف کننده امروز با سالهای گذشته، بنابراین من هم مجبورم آنچه را دیگران به ضرب و زور تبلیغ به عنوان یک نیاز مطرح می کنند تولید کنم تا بتوانم نفس بکشم.

راهی برای هدایت ذهن مخاطبان

هرسال کمپانی هایی مانند گوجی، کریستین دیور، والتینو و ... دور هم جمع می شوند تا براساس وضعیت اقتصادی، آب و هوا و شاخصه های دیگر رنگ سال را انتخاب کنند. آمریکا برای خودش یک رنگ سال جدا دارد و اروپا هم به صورت مجزا رنگی را انتخاب می کند. اما ما چه می کنیم؟ یقیناً به هیچ یک از عناصر فرهنگی، اقلیمی و غیره در تولیداتمان و اشیاء بازار از نوع خاص و پرمخاطب توجه نمی کنیم. به همین دلیل است که نمونه های فراوانی از شکل پوشش نامناسب با فصل، منطقه و شرایط درونی هر شهر در میان ایرانیان دیده می شود. زمانی رنگهایی مانند سبز فسفری، صورتی و... وارد بازار ایران شدند که هیچ سیستمی برای هدایت جامعه به چگونگی استفاده از این رنگها وجود نداشت و اصولاً ندارد. در مناطق سردسیر همان رنگی استفاده می شد که جوانان مناطق گرمسیر می پوشیدند و این رابطه مستقیمی باتوانایی فیزیکی افراد دارد. آمار مشخصی از تمایل مردم به استفاده از رنگ سال در دست نیست ولی برخی آمار غیررسمی رقمی بین ۳۰ تا ۵۰ درصد را یادآور می شوند.

در خیابان، شهروندان بسیاری را می بینیم که نمی دانند چرا در یک روز غیر بارانی، لباس بارانی پوشیده اند. دلیل آن را باید در طراحی و ایده سازی رسانه ها جست وجو کرد. شکل مانتوهای دختران به علت محدودیت فرم نهایتاً از یک چرخه شبیه به هم پیروی می کنند هرچند هنجارهای جامعه ایرانی تنوع فراوانی در مدل، طرح و رنگ مانتوها طی چند سال گذشته را به دنبال داشته اما تأسف بار این است که در طراحی مانتوها نیز از کشوری مانند ترکیه عقب هستیم. به عبارتی، آنان تصمیم می گیرند که زنان ایرانی از چه مدلی در مرسوم ترین پوشش بیرونی خود استفاده می کنند. حدود دو سال پیش رئیس وقت شورای فرهنگی اجتماعی زنان به نکته جالبی اشاره کرد: «هر زمانی که یک لباس مد شده وارد بازار می شود اکثر جوان ها از آن استفاده می کنند. بنابراین با توجه به علاقه آنها باید سعی کنیم مدل های مناسبی را براساس فرهنگ و اعتقادات کشورمان و لباس های ملی و بومی خود طراحی کنیم، مد پیروی تقلید گونه است و نباید بی جهت آن را بزرگ کرد باید به این موضوع مهم توجه کنیم که جوانان بطور طبیعی به دنبال تنوع و زیبایی هستند و در صورتی که طراحان ما سلیقه داشته و مدل هایی مناسب با فرهنگ ایرانی ارائه کنند دیگر کسی به دنبال مدلهای غربی نمی رود» در کنار تمام اینها واژه مشکوکی به گوش می رسد که تعجب برانگیز است. برخی به مافیای پارچه اشاره می کنند. پارچه های تاجران بزرگ در انبارها می ماند و آنگاه است که باید فکری کرد. اما چه فکری؟! پاسخ آن را می توان در انتخاب ناگهانی و بی مورد یک رنگ به عنوان رنگ سال یافت. ژیل برهانی جامعه شناس اعتقاد دارد که اگر همه چیز طبق ضوابط پیش رود باین ناهمگونی ها مواجه نخواهیم شد: «متأسفانه در جامعه اکثراً به فکر منابع شخصی خود هستند، شاید نیاز اقتصادی است ولی به چه قیمتی؟ دور افتادن از کارکرد علمی و منطقی مطابق با هنجارهای جامعه؟» برهانی ادامه می دهد: «باید اعتراف کرد مد یک پدیده اجتماعی است و نفی مطلق آن تنها به پاک کردن صورت مسأله منجر می شود. مهمتر از همه چیز هدایت ذهن مخاطبان علاقه مند به مد به سوی نوعی از کمال است که علاوه بر پاس داشتن هنجارهای جامعه احساس اقناع شدن نیز می کنند».

جست وجو برای یافتن فرمولی تازه

به هر حال باید فکری کرد. سفر مقام معظم رهبری به همدان و سخنرانی ایشان که مسئولان را به فراخوانی طراحی لباس ملی دعوت کرد بازتاب های خوبی در پی داشت. طرحهای زیادی ارائه شد و نمایندگان مجلس نیز تأکید می کردند منظور از لباس ملی یونیفورم پوش کردن مردم نیست، بلکه پوششی متناسب با الگوهای ایرانی - اسلامی است. فاطمه آلیا در همان روزها بر دو نکته انگشت گذاشت. نخست اینکه با توجه به پیشینه فرهنگی چند هزار ساله ایران، باید در طرح لباس ملی از دوران پیش از اسلام نیز ایده گرفته شود. دوم اجباری نبودن این لباس بود. علی رغم گذشت زمان هنوز خبری جدی از ارائه طرح نهایی نیست و نمی توان با صراحت پیش بینی کرد این طرح چه زمانی در جامعه حضور فیزیکی خواهد یافت. مغازه ها کماکان پر از کالاهایی هستند که ممکن است روز بعد دیگر به عنوان مد روز مطرح نباشند. جوانان بسیاری از آنها استقبال می کنند. فراموش نکنیم به فرمولی تازه تر نیاز داریم. جهان در نوعی یکپارچگی اطلاعاتی به سر می برد و تنها می توان با تکیه بر هویت ملی از داشته های خود دفاع کرد.

(۱) از زبان داریوش

وفا شمس

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=215935>

لوازم آرایش

زیبائی و آراستگی زنان و مردان در روزگاران گوناگون و در نزد اقوام مختلف متفاوت بوده است. مثلاً فریبهی در کشورهای فقیر آفریقائی و آسیائی علامت باقرین با زیبایی شناخته می شد. اما در ممالک ثروتمند فریبهی اگر نشانه زشتی کامل نبود از میزان زیبایی شخص زیبا اندام می کاست. امروزه ممالک مرفه لاغری متناسب را مرادف با سلامت و زیبایی می دانند. در حالی که در کشورهای آسیائی و آفریقائی فریبهی با سلامت و سلامت ترین شناخته می شد.

از روزگاران بسیار کهن زنان و مردان برای زیباسازی خود از لوازم آرایش خاص استفاده می کردند.

برخی از زنان اقوام ابتدائی آفریقائی پوست خود را می بریدند و رنگ سیاه بر بریدگی ها می زدند یا قرقیها کفش های تنگ می پوشیدند تا پاهای کوچک و زیبا داشته باشند. مردم ابتدائی آسیائی و آفریقائی حلقه های مسین بسیار به گردن، ساق پا و دست خود می آویختند.

زنان مصر باستان به زیبایی اهمیت فراوان می دادند و لوازم زیبایی و شیوه کار آنان شبیه زنان امروزی بود. زنان مصری ابروهای خود را با رنگ سیاه و سبزرنگ می کردند، و روزی چند بار سرخاب به کار می بردند. لب ها و پلک ها و گونه ها می مالیدند. از عطر استفاده فراوان می کردند و گاه در یک آن از پانزده نوع مختلف عطر استفاده می کردند. با شیشه های کوچک عطر که در لباس های خود پنهان می کردند راه می رفتند.

یونانیان باستانی از عطر استفاده، لب های خود را رنگ می کردند، موهای خود را روغن می زدند.

رومیان چون بر یونان دست یافتند و عده ای را واداشتند تا از متخصصان زیبایی، هنر زیباسازی بیاموزند، زنان رومی از ماسک های زیبایی از سفال به صورت خود می گذاشتند.

آرایش و خودآرائی:

با عطرها خود را خوشبو می کردند و با زینت آلات خویشتن را می آراستند. در آراستن خود نهایت کوشش را می نمودند، انواع رنگ ها، سرمه ها و داروهای معطر را می شناختند، زینت آلات فراوانی به خود می آویختند. روغن مالیدن به بدن خود و پوشیدن لباس های رنگین و گوناگون میان مردم مصر رواج داشت.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=10596>

لوازم آرایش و پیری زودرس

مصرف بیش از حد معمول لوازم آرایش ضمن ایجاد حساسیت، لك، جوش و آكنه در پوست باعث چروك شدن آن و پیری زودرس در افراد به خصوص خانم ها می شود.

يك متخصص پوست و مو درخصوص مصرف لوازم آرایشی و تأثیر آن بر پوست صورت ضمن تأکید بر لزوم تناسب آرایش با شرایط کاری و فرهنگی همچون متناسب بودن با پوست هر فرد، می گوید: لوازم آرایشی متناسب با نوع پوست هر فرد (خشك، معمولی و چرب) باید انتخاب شود؛ همچنین توجه به کیفیت این لوازم جهت پیشگیری از بروز حساسیت های پوستی، آكنه و جوش و لك های صورت ضروریست.

مصرف مواد حاوی رنگدانه همچون رژلب و رژگونه باعث ایجاد حساسیت های پوستی می شود. كرم های گریم نیز به دلیل مانع شدن از تنفس پوست و میزان بالای مواد شیمیایی داخل آن، كرم های پرضری هستند كه مصرف آنها عوارض بسیاری را به دنبال خواهد داشت.

متخصصان استفاده از فرمول الگوریتم جوانی را برای حفظ و نگهداری پوست صورت برای همه افراد توصیه می کنند. براساس این فرمول كرم های ضدآفتاب و كرم های حاوی اسیدهای میوه كه اثر روشن کنندگی و پلینگ (لایه برداری) و ضدچروكي برای پوست دارند از سن ۱۸ سالگی برای كلیه افراد توصیه می شود.

همچنین، استفاده از كرم های مرطوب كننده فاقد چربی برای افراد سنین ۳۰ و ۲۵ سال به بالا توصیه می شود.

استفاده از شیرپاكن برای پاك كردن آرایش پوست های خشك و استفاده از لوسیون های حاوی محلول پاك كننده و یا يك الكل ضعیف یا محلول خنثی برای پاك كردن آرایش در پوست های چرب توصیه می شود.

منبع : روزنامه کیهان

<http://vista.ir/?view=article&id=75483>

لوازم آرایشی در گذر زمان

در گذشته بسیار دور، لوازم آرایش برای تشدید زیباییهای زنان به کار میرفت اما مردان نیز به طرق مختلف از این لوازم استفاده میکردند. در مصر باستان، تمام مردم روزانه حمام میگرفتند. اگر از مردم عادی بودند از آب رودخانه و اگر از بزرگان بودند از حوض یا تثنی مخصوص استفاده میکردند. آنها در حمام از موادی مانند روغن گیاهی یا حیوانی که با پودر آهک و عطر مخلوط شده بود استفاده میکردند که بی شباهت به صابون نبوده است. به علاوه با توجه به هوای گرم مصر، با استفاده از روغنهای عطر آگین پوست خود را نرم و تازه نگه میداشتند. با گذشت زمان، با پیش آمدهایی چون جنگها، مهاجرتها و درنهایت ترکیب فرهنگها، ارزش و معنای آرایش نیز تغییر کرد. هنگامی که فرهنگ یونانیان آزاداندیش به مصر وارد شد، با وجود اینکه اهمیت زیبایی شناسانه آرایش باقی ماند، اما از رابطه آن با روحانیت و عوالم معنوی کاسته شد. در واقع یونانیان از لوازم آرایشی مصریان، برای زیباتر کردن خود برای یکدیگر و نه برای خدایان، سود جستند. سپس رومیان وارد صحنه شدند و با نوع زندگی هرزه و عیاشیهای معروف خود، باز هم از ارزش معنوی آرایش و محصولات آرایشی کاستند و از آنها برای منظورهایی بسیار دنیوی استفاده نمودند. رومیان برای تولید لوازم آرایشی از روشهایی نه چندان تمیز استفاده میکردند و برای مثال، ناخنهای خود را با ترکیبی از چربی و خون گوسفند رنگ آمیزی میکردند.

منبع : سایت فریا

<http://vista.ir/?view=article&id=10397>

 vista.ir
Online Classified Service

لوازم آرایشی گیاهی

قدمت استفاده از گیاهان برای مصارف آرایشی به سالهای آغاز تمدن بشر باز می‌گردد. پنج هزار سال پیش، مصریان باستان موی خود را با مخلوطی از حنا و نیل، رنگ و آن را با مرزنجوش معطر می‌کردند. در قرن اول میلاد، گالن پزشک مشهور یونانی اولین کرم مرطوب کننده‌ی پوست را با روغن زیتون، موم زنبور عسل و گلاب تهیه کرد. اسانسهای گیاهی به خاطر معطر کردن پوست همواره برای ماساژ و حمام گرفتن به کار می‌رفته‌اند.

در سالهای اخیر، به دلیل حساسیت‌هایی که پوست و مو نسبت به فرآورده‌های شیمیایی نشان داده‌اند، اکثر مردم دوباره به استفاده از فرآورده‌های گیاهی آرایشی پوست و مو روی آورده‌اند، که بسیاری از آنها طبق دستور العمل‌هایی که پیشینیان در قرن‌های گذشته استفاده می‌کرده‌اند، تولید لوسیون‌های گیاهی نیازی به آزمایش بر روی حیوانات

ندارند و نیز تهیه‌ی داروهای گیاهی اصولاً ۰۳۹#۸&۰۳۹#۸; آلودگی بسیار کمتری در محیط زیست ایجاد می‌کنند. استفاده‌ی مرتب از فرآورده‌های گیاهی باعث تقویت پوست و رشد موها می‌شود، اما برای نتیجه گرفتن بهتر باید بیشتر به باغ و صحرا و طبیعت نزدیک شد و برای حفظ سلامتی، شیوه‌ی زندگی و نحوه‌ی تغذیه را نیز به تناسب استفاده از گیاهان هماهنگ ساخت.

گیاهان نقش مهمی در حفظ سلامت روحی ما ایفا می‌کنند. عطرهايي که توسط روغنهای گیاهی آزاد می‌شوند، به طور مستقیم بر روی مغز اثر می‌گذارند و اسانس‌های مخصوص می‌توانند فرد را شاداب کنند و موجب آرامش خاطر شوند. گیاهانی مثل اسطوخودوس با بوی تازه و پاك خود می‌تواند گذشته را در ما زنده کند .

• گیاهان مخصوص مراقبت از پوست

• پاك کردن پوست: برای اینکه پوست صورت خود را پاك کنید، با دم کرده‌ی بنفشه عطری، شکوفه‌ی همیشه بهار و بومادران صورت خود را مرطوب نمایید .

منبع : سایت دوستان

<http://vista.ir/?view=article&id=86436>

مدگرایی؛ ریشه‌ها و راهکارها

مد و مدگرایی، پدیده‌ای است که در دنیای امروز به نحو چشمگیری گسترش یافته است. این فراگرد اجتماعی به شکلی بی‌سابقه در لایه‌های اجتماعی جوامع نوین، ریشه دوانیده است به طوری که بسیاری آن را اجتناب‌ناپذیر و یا حتی برخی به کارکردهای مثبت آن برای زندگی اجتماعی تاکید ورزیده‌اند. در این راستا، تئوری‌های متعددی تدوین شده است. «گنورک زیمل»، جامعه شناس آلمانی، مد و مدسازی را فرآیندی می‌داند که بر اثر کشمکش میان طبقات متضاد بر سر دستیابی به منابع بیشتر با تکیه بر فراگرد تمایز حاصل می‌شود.

فرامرز رفیع‌پور نیز معتقد است که مدسازی، ریشه در نابرابری‌های اجتماعی دارد. از آنجا که منابع اقتصادی، منزلتی محدود و پایان یافتنی هستند، بنابراین افراد همواره به دنبال به حداکثر رساندن سود و اتخاذ رفتاری مناسب برای جذب این منابع هستند. ثروتمندانی که از دارایی و منابع مالی و اجتماعی بیشتری نسبت به دیگران برخوردارند، سعی دارند تا با طرح اشکال جدید لباس، خوراک، گفتمان‌های زبانی، تفریحات، اوقات فراغت و مواردی نظیر آن، خود را از سایر اقشار و طبقات اجتماعی متمایز سازند. بدین ترتیب با تفکیک و تمایزی که بر اثر اتخاذ این شیوه عینی رفتار رخ می‌دهد، افراد طبقه بالای اجتماعی، قدرت، منزلت و حتی شرایط کسب منابع بیشتری را برای خود بازتولید می‌کنند. به عنوان مثال، نوع پوشش خاصی که حکایت از قیمت بسیار گران کفش‌های چرمی دارد یا بهره‌مندی از لوازم لوکس خارجی، در معرفی فرد به عنوان شخصی مرفه و ثروتمند اثرگذار خواهد بود. از همین مجرا، شرایط برای احترام بیشتر و بهره‌مندی بهتر از مناسبات و روابط میان فردی فراهم می‌شود. افراد طبقات پایین‌تر نیز به همین نحو و با انگیزه مشابه به شناسایی اشکال و صورت‌های پذیرفته شده در منش طبقات ثروتمند روی می‌آورند و در همگون‌سازی خود با آنها و مرقه‌نمایی می‌کوشند.

در این گیر و دار ثروتمندان نیز از پا ننشسته و به طرح اشکال جدیدتر سبک‌ها و صورت‌های زندگی روی می‌آورند تا به تفکیک مجدد خود با اقشار فرودست بپردازند. این صور جدیدتر نیز اغلب به همان ترتیب پیش گفته توسط اقشار پایین‌تر بازسازی شده و خنثی می‌شود. باید خاطر نشان کرد که در این فراگرد، نظام سرمایه‌داری و اقتصاد مصرفی آن نیز بی‌تأثیر نیست و با دامن زدن بر این تمایز بر رشد و گسترش این

پدیده می‌افزاید. در این فرایند، پس از شناسایی گونه‌های جدید مدهای مختلف، اجناس مشابه بدلی و تقلبی نیز وارد بازار می‌شوند و افراد طبقات پایین‌تر را برای هم‌رنگی با طبقات بالا مهیا می‌کنند. بدین ترتیب، مبنای مدسازی در نابرابری توزیع منابع عینی مطلوب دانسته شده است که با دستکاری و دخل و تصرف بازار آزاد و سرمایه‌داری دائماً در حال شکل‌گیری و نابودی است. این چرخه دائماً در حال بازتولید است و تا زمانی که این نابرابری‌ها وجود دارد، مد و کشمکش بر سر کسب منابع مطلوب و در نهایت گسترش مد نیز تداوم خواهد داشت. بنابراین مد و فرایند تفکیک در جوامع دارنده اقتصاد سرمایه‌داری، امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است.

• نقد مارکوزه

علاوه بر موارد مذکور، برخی دیگر از منتقدان نظام سرمایه‌داری بر چگونگی شکل‌گیری، بسط و توسعه‌ی فرایند مد و مدسازی تأکید کرده‌اند. از جمله مهم‌ترین این متفکرین، «مارکوزه»، نظریه پرداز مکتب انتقادی است که در خصوص نظام سرمایه‌داری و نقش سرکوبگر آن در شناسایی و خلق نیازهای کاذب در افراد، به گسترش ادبیات نظری «مصرف در زندگی روزمره» همت گماشت.

ابزاری شدن فرهنگ و تحریف آن در نظام‌های مدرن سرمایه‌داری، همان چیزی است که مارکوزه بر آن تأکید دارد. او بر نقش فرهنگ و مکانیزم‌های اثر گذاری آن در جامعه جدید تأکید می‌ورزد. از همین رو، وی در راستای فهم ضعف نظام فرهنگی جامعه در ایجاد همبستگی اجتماعی به تحقیقات و مطالعات بی‌شائبه‌ای اهتمام ورزید. به‌زعم مارکوزه، نظام سرمایه‌داری با استفاده از شیوه‌های نادرستی به دنبال ایجاد همبستگی اجتماعی و پیوند میان افراد است. از این حیث، نظام برای آنکه بقا و دوام کارکردی خویش را تضمین کند، به توده‌سازی و همانند کردن افراد بر اساس خلق نیازهای کاذب و طفره رفتن از ارضای نیازهای راستین و حقیقی آنان دست می‌زند. نیازهای حقیقی، نیازهایی هستند که برآورده کردن آنها به رشد و شکوفایی استعدادهای فردی منجر شده و موجب تقویت و تکامل استعدادهای انسانی و مسالمت‌جویانه در روابط با دیگر انسان‌ها می‌شود. نیازهای کاذب، شکل تحریف شده این نیازها قلمداد می‌شوند. بنابراین نظام‌های موجود از مکانیزم‌هایی برای باز تولید چنین وضعیت‌هایی در جامعه بهره می‌گیرند. بدین معنی که از رسانه‌های جمعی، تبلیغات فراگیر و توده‌ای با تکیه بر روش‌های تداعی معانی و حتی آموزش و تعلیم افراد برای تحقق اهداف خویش سود می‌جویند. بدین‌سان برای تحقق اهداف نظام، افرادی شبیه به هم و هم‌سان پرورش می‌یابند. تنوع و تکثرزدایی به طور چشمگیری رونق می‌یابد و عرصه‌های گوناگون اجتماعی به کارخانه‌های آدم‌سازی تبدیل می‌شوند. انسان‌هایی که کمتر به چرایی علت اعمال خود می‌اندیشند، بلکه اغلب چگونگی انجام عمل برای دستیابی به هدف در نزد آنان اولویت دارد. استفاده از مدهای لباس، اجناس لوکس و حتی افکار و عقاید مختلف از جمله مواردی هستند که در این میان به نحو فزاینده‌ای بروز می‌کنند.

مارکوزه ادعا می‌دارد که در گذشته، زمینه‌های بیشتری برای خلق انسان‌های قوی و استوار فراهم بود. افرادی که برای خود تصمیم می‌گرفتند و سبک زندگی مورد علاقه خود را اتخاذ می‌کردند. آنها درون دارتر از انسان‌های ضعیف امروزی بوده‌اند. در مقابل، انسان‌های امروز از توان لازم برای مقابله با جبرهای اجتماعی و تحرکات بیرونی برخوردار نیستند و بسته به میزان اثرگذاری و شدت عوامل اجتماعی، گاهی سبک‌ها و شیوه‌های زندگی ضد و نقیضی را پیش می‌گیرند. امروزه فرهنگ توده‌ای، عوام‌گونه، مصرف‌گرا، غیرخلاق و منفعل در جامعه رشد می‌یابد و بدین ترتیب فرد، مبدل به ابزاری برای برآوردن اهداف سیستم می‌شود.

• رشد نیاز های کاذب

نمونه مشخص نیازهای کاذب و راستین را می‌توان در مصرف و بهره‌گیری از اجناس و کالاهای لوکس خانگی مشاهده کرد. آنجا که افراد با وجود برخورداری از مواهب و وسایل رفع نیازهای ضروری، به تلاش بسیار بیشتری برای به‌دست آوردن کالاها و خدمات مشابه مبادرت می‌ورزند. بدین سان پس از مدتی کوتاه، قبل از مصرف کالای در دسترس، به فکر داشتن نوع بهتر آن برمی‌آیند، در حالی که در مواردی، تفاوت‌های این اجناس ممکن است بسیار صوری و به لحاظ کارکردی به هم نزدیک باشد. در اینجا سعی نظام سرمایه‌داری در ایجاد امنیت کاذب به چشم می‌خورد. حس عدم برخورداری از آزادی و انحصار در جبر و انفعال در برابر عناصر فرهنگی، احساس آرامش را از افراد می‌گیرد. اینکه نتوانیم برای خود تصمیم بگیریم و زندگی خود را با انتخاب خود تعیین کنیم، موجب از بین رفتن آرامش روانی و ایجاد احساس سرخورگی می‌شود. بنابراین نظام سرمایه‌داری سعی دارد تا با ایجاد محصولاتی مشابه در عرصه‌های گوناگون، یک زمینه واحد و مشابه را پایه‌ریزی کند، به طوری که شالوده و بنیان اشیاء از یک جوهر بوده، اما در ظاهر تفاوت‌های مشخصی میان آنها وجود داشته باشد. به طور مثال این افراد هستند که با انتخاب خود از میان لباس‌های مختلف، حس آزادی و توانایی انتخاب می‌یابند و بدین ترتیب آرامش دروغینی را در خود باز می‌یابند، در حالیکه در تمام این اوقات، افراد از میان گزینه‌های مشابه انتخاب می‌کنند. در واقع به لحاظ محتوایی، انتخابی در کار نیست بلکه تفاوت تنها در صورت‌هاست. بدین‌ترتیب سیستم سرمایه‌داری، تأثیر شگرفی در بازتولید مد و سبک‌های زندگی جدید برای امنیت‌بخشی کاذب و مصرفی کردن جامعه دارد.

با تأکید بر آموزه‌های مندرج در تئوری‌های فوق می‌توان نتیجه گرفت تا زمانی‌که عقل ابزاری و اقتصاد مصرفی سرمایه‌داری بر سرکار باشد، گریز از مدهای مختلف زودگذر و موقتی اجتناب‌ناپذیر است. مگر آن که سلیقه‌های موجود در افشار مختلف جامعه شناسایی شود و از همان طریق که نظام سرمایه‌داری به خلق نیازها در افراد مبادرت می‌ورزد، شرایط با اجرای برنامه‌های اجتماعی و فرهنگی مرتبط با خلق نیازهای جدید برای مصرف، آن‌گونه که متناسب با برنامه‌های جامعه باشد، مهیا شود.

منبع : روزنامه اطلاعات

<http://vista.ir/?view=article&id=316513>

 vista.ir
Online Classified Service

مُد و لباس

• نه همین لباس زیباست نشان آدمیت! واقعیت این است که در فرهنگ عمومی ما و همچنین در توصیه‌های اخلاقی مان که تا حدود زیادی ریشه در تعلیمات عرفانی دارد، توجه به ظاهر و سرو لباس تقبیح شده است. با گذشت سالیان دراز هنوز هم در میان عموم مردم و به ویژه آنان که جوانی را پشت سر گذاشته اند، دید خوبی نسبت به مُد و تنوع لباس وجود ندارد. مسن‌ها مُدام به جوان‌ها یادآوری می‌کنند که سیرت زیباست زیبا میکند و در کلاس‌های آموزش عرفان و اخلاق عملی هم مُدام تأکید میشود که دلق کهن، سائر تن بس تو را! مسلماً رویدادهای تاریخی دور و نزدیک در کشور ما در رشد و ترویج و باز-ترویج چنین باورهایی بی تأثیر نبوده است. با این وجود، اکنون شاهد گسترش روزافزون علاقه و توجه جوانان به سمت مُد و

تنوع لباس و پوشش و آرایش سر و ظاهر هستیم. علاقه به مُد و لباس که تا چندی پیش پدیده‌ای صرفاً زنانه آنهم در شهرهای بزرگ تلقی میشد اکنون نه تنها از مرزهای جنسیتی عبور کرده است بلکه مرزهای جغرافیایی را هم درنور دیده و جوانان شهرهای کوچک را نیز به خود مشغول داشته است.

• مُد را نباید تنها به لباسی که شخص می پوشد تفسیر کرد، بلکه مُد یکی از حاضر و آماده‌ترین ابزارهایی است که افراد به کمک آن میتوانند پیام‌های بصری گویایی درباره هویت خودشان صادر کنند. مُد امکان ساختن هویتی شخصی شده را در میان ازدحام شهرهای بزرگ فراهم میکند. به ویژه در شهرهای مُدرن و بزرگ مُد از این جهت اهمیت دارد که در چنین مکان‌هایی ما با انبوه غریبه‌ها در می آمیزیم و فقط و فقط لحظه‌های بسیار کوتاهی در اختیار داریم تا بر یکدیگر تأثیر بگذاریم. در شهرهای امروزی مُد یکی از داشته‌های اصلی افراد است که با استفاده از آن میتوانند خود را به هم نشان بدهند/ بفمانند، چرا که گمنامی نسبی و ضرب آهنگ پرشتاب زندگی در کلان‌شهرهای کنونی مستلزم روش‌های کاملاً بصری و نسبتاً فوری برای ابراز هویت فرد است.

چنانکه نظریه پردازان مُد اشاره میکنند: «بهره‌گیری خلاقانه از اقلام مُد روز می‌تواند برای ترسیم مجموعه تصویری بکار رود که بر پایه سیاست‌های هویتی نمایش ثروت و قدرت، قدرت و موفقیت یا منزلت زیر زمینی یا کولی منشی استوار است» از سوی دیگر به نظر می‌رسد تمایل به مُد در شهرها و شهرستان‌های کوچک نیز خبر از اعلام موجودیت فرد به عنوان موجودی متمایز با ترجیحاتی متفاوت از آنچه جامعه او می‌پسندد دارد. به‌علاوه استفاده از مُد برای جوانان تجربیات لذت بخشی به همراه دارد چراکه می‌تواند تجسم رویاهای آنان در پروراندن خویشتن دیگری برای خود

به حساب آید.

▪ چند روز پیش برای خرید مانتو به فروشگاه‌ای رفته بودم. فروشنده که مرد میان‌سالی بود چنانکه رسم فروشندگان است به تمجید از کالاهای خودش پرداخت: "خواهرم اینی که الان دست زدی بهش عالیه! خواهرم پارچه اش...خواهرم دوختش...خواهرم تن خورش ... خواهرم این رو نمیخواهید امتحان کنید?... خواهرم پرو شماره ۴ خالیه امتحانش که ضرر نداره خواهرم..." در همین هنگام یک خانم بسیار بسیار آراسته وارد فروشگاه شد و به واریسی مانتوها مشغول شد، آقای فروشنده با لیخن بسیار بزرگی به سمت خانم رفت و با لحن معنی داری پرسید: "خانم خانوما چی پسندیدند تا براشون بپارم؟" خانم بسیار بسیار بسیار آراسته که مشخص بود بهش برخورد زربل چیزی گفت و از مغازه بیرون رفت... اگرچه متخصصان مُد معتقدند «انسان‌های امروزی ظاهراً متخصصان علایم فرهنگی و کنار هم نهادن پازل کالاهای مصرفی برای مشخص کردن ترجیحات سبک زندگی افراد و احتمالاً رابطه آنان با دیگران هستند» من تصور میکنم این مورد چندان با واقعیت مُد در جامعه ما مطابقت ندارد. چراکه استفاده از مُد-برای اغلب مصرف‌کنندگان آن- بهرمندی‌ای کاملاً آگاهانه نیست. شما ممکن است یک دختر/پسر جوان را بشناسید که سرو ظاهری بسیار مُدرن دارد اما طرفدار سبک زندگی بسیار سنتی است و در مقابل پسر/دختر جوانی را بشناسید که با ظاهر بسیار سنتی پیرو سبک‌های مُدرن زندگی هستند.

▪ مُد زبان پوشاک برای بیان تفاوت‌ها و برقرار کردن ارتباط با دیگران است. مُد اگر آگاهانه بکار رود ابزاری برای اثبات فردیت، خیرگی، آشنایی و قوه تمیز و تشخیص و سرمایه فرهنگی مصرف‌کننده خویش و راهی برای بنا ساختن تفاوت او با دیگران است. اقلام مورد استفاده هر کدام نشانه‌هایی هستند که فرد را در کوتاه‌ترین زمان ممکن در معرض تفسیر دیگران قرار میدهند بدون اینکه لازم باشد خودش چیزی درمورد خود بگوید. نکته قابل توجه اینکه باید دقت داشت نشانه‌ها از چشم زنان و مردان به صورت‌های متفاوتی و گاه متضادی تفسیر میشوند. ضمن اینکه اگرچه صاحب‌نظران متاخر در زمینه مُد معتقدند زنان بیش از اینکه مردان را در انتخاب مُد و لباس در نظر بگیرند خود را از چشم زنان دیگر می‌نگرند و به قضاوت آنها اهمیت بیشتری میدهند، در جامعه ما با فرهنگ مردسالار حاکم بر آن کمکان باور غالب بر این است که اولین هدف زنان در انتخاب مُدهای مختلف هدایت نگاه‌های جنسی مردان است. به همین دلیل هم هست که نحوه پوشش زنان و دختران در جامعه ما براحتی بد تفسیر میشود و به راحتی بدترین تفسیرها را میپذیرد. البته برای یک قضاوت منصفانه نباید این نکته را از نظر دور داشت که برخورد زنان ما با مُد همیشه هم از یک موضع منفعلانه صورت نگرفته است. در موارد زیادی زنان ما علی‌رغم فشار بازار در مقابل مُدهایی که آن را در تعارض با فرهنگ ما یا شان خودشان می‌دیدند مقاومت نشان داده‌اند و تسلیم جو بازار نشدند.

▪ مُد نقش مهمی در بیان هویت قومی و منطقه‌ای در محیط‌های روزمره کنونی دارد. اگرچه در دنیای امروز معرفی هویت‌های اجتماعی ذاتی دشوار و حتی ناممکن شده است. جوانان و به ویژه زنان غیر غربی- به فراخور زمان و مکان- با ایجاد خلاقیت‌هایی تلاش کرده‌اند تا بدون اینکه مجبور باشند میان پوشش غربی و پوشش سنتی خود یکی را برگزینند طرح‌هایی نو و جدید ارائه کنند که مزایا و نشانه‌های هر دو را داشته باشد. در کشور ما هم تلاش‌هایی در این خصوص صورت گرفته است که متأسفانه به دلایل مختلف از جمله کاربردی نبودن به لحاظ جنس و رنگ و مُدل، راحت نبودن، فرمایشی و سفارشی بودن، دخالت ندادن سلیقه جوانان و... ناکام مانده‌اند. من فکر میکنم زنان و دختران جوان ما در قدم نخست خودشان باید برخوردی فعالانه‌تر با این مقوله داشته باشند و سعی کنند بیش از پیش انتخاب‌کننده مُد و لباسی که می‌پوشند باشند. مُد و لباس (اعم از انواع چادر و مانتو و روسری و اقسام آرایش‌ها و پیرایش‌ها) در زمان‌ها و مکان‌های مختلف همگی کدهای اجتماعی گوناگونی با خود حمل میکنند و نخستین نشانه‌هایی هستند که از خودمان در معرض دید قرار میدهیم. ما باید بتوانیم خودمان را از چشم دیگران اعم از زن و مرد ببینیم و از مُد و لباسی پیروی کنیم که بیانگر هویت، سرمایه فرهنگی، شخصیت، تربیت، تحصیلات و سلیقه واقعی خودمان باشد. ما باید بتوانیم با لباسهایی که میپوشیم برخورد تاملی داشته باشیم و اهمیت بدهیم به اینکه این لباس ما را در انظار دیگران چگونه تفسیر میکند و آیا ماایلم اینگونه تفسیر بشویم.

منبع : critic

<http://vista.ir/?view=article&id=344912>

ما آویزها به کجای کلهات بیاویزیم خودمان را؟

این روزها بدلیجات الی ماشاءالله در کوچه و بازار پیدا می شود. با این که قرار است جنس بدلی بخری باز هم هزار دنگ و فنگ دارد و برای خودش فوت و فنهایی که هر کسی از پس آن بر نمی آید.

عاشق زیورآلات هستی؟ منتظری که از جلوی ویترین مغازه اش عبور کنی و دست کم بچسبی به شیشه و سیر تماشا کنی؟ سرت درد می کند که این وسط، بین تماشاگران، چشمت یكجا گیر کند و آن موقع است که دیگر طاقت نمی آوری و حتما باید بروی داخل و دست خالی برنگردی. شروع کنی به سؤال پرسیدن. قیمت این گوشواره، جنس آن دستبند، طرح فلان مدل خارجی، این یکی اندازه است یا نه؟ سیاه که نمی شود؟

و سؤال پشت سؤال که جواب هایش بدجور تو را سردرگم می کنند. در این میان اگر این وضعیت را بارها تجربه کرده باشی و کمی با جنس ها و ریزه کاری هایشان آشنا باشی، حتما کار را یکسره می کنی و بهترین انتخاب را انجام می دهی و با افتخار از مغازه بیرون می آیی، اما اگر از این همه شکل و رنگ و طرح سردرگم شوی، آنوقت است که یا دست خالی برمی گردی و یا اگر هم چیزی خریده ای هنوز چشمهایت پشت ویترین فروشگاه جا مانده تا کی دوباره این ویترین های جذاب جلوی راحت را بگیرند.

• جیب خالی، پز عالی

از طلا و پلاتین که بگذریم، سخن بدلیجات خوش تر است. دلپش هم واضح است. اولاً قیمت پایین تری دارند و هر وقت از مدلی که خریدید خسته شدید، می توانید با بهای کمی نوع دیگری تهیه کنید. دوم این که مدل و رنگ و جنس تنوع بیشتری دارد. به هر حال فلزهایی که در زیورآلات بدلی استفاده می شوند، از این قرارند:

هیچ وقت فکر نکنید که تیتانیوم اصل خریده اید. هرچه در بازارها به عنوان تیتانیوم موجود است، آب تیتانیوم است. فلز تیتانیوم تقریباً گران ترین فلز است. تیتانیوم اصل در صنعت هواپیماسازی استفاده می شود و از طلا ی سفید هم گران تر است. اما آب تیتانیوم یك جور همه کاره در فلزات است. تقریباً هر فلزی که در انواع گوشواره ها، گل سرها و همه زیورآلات دیگر استفاده می شود و نمی دانیم چیست، تیتانیوم است. این فلز باتوجه به قیمت کمترش نسبت به نقره و به خاطر درخشندگی اش گاهی در اولویت اول انتخاب قرار می گیرد. اما گاهی تیتانیوم تنها برای این که نیاز به استفاده از فلزی بوده، به کار برده می شود.

تازگی ها هم تیتانیوم را در حرارت، اکسید می کنند تا به رنگ مسی دربیاید و قالب قدیمی پیدا کند و از آن در زیورآلات سنتی، به خصوص گوشواره ها استفاده می شود.

به هر حال تیتانیوم با وجود کیفیت نه چندان خویش نسبت به استیل و نقره به دلیل قیمت مناسبش انتخاب خوبی برای فلز اصلی بدلیجات است. اگر یاد کاسه، بشقاب و پارچ آب استیل افتادید، به کل، این ها را از ذهنتان دور کنید. استیل، فلزی است که با وجود قیمت کمتر، نسبت به تیتانیوم جنس مناسب تری دارد. دستبند و انگشترهای استیل، این روزها فروش خوبی دارند، ضمن این که استیل اصل، خاصیت هایی هم دارد و تا حدودی مانند دستبندهای مسی که آرامش بخش اند عمل می کند.

علاوه بر این استیلی که در زیورآلات استفاده می شود، دوام بسیار خوبی دارد و تنها ایرادش این است که روی آن به راحتی خط می افتد، ولی

سیاه شدن در کارش نیست.

نقره انواع و اقسام مختلف دارد. بسیاری از نقره‌هایی که در بازار موجودند اصل نیستند. معمولاً هیچ فلزی که تحت عنوان نقره فروخته می‌شود، نقره خالص نیست. این، هم می‌تواند خوب باشد، هم بد.

اگر ناخالصی نقره که بین هفت و نیم تا سی درصد است از مواد متفرقه مثل تیتانیوم و مس و دیگر فلزات باشد، این فلز کیفیت چندان مناسبی ندارد، ولی اگر نود و دو و نیم درصد فلز، نقره و بقیه پوششی از طلا سفید باشد، فلز ایده‌آلی به دست آمده، زیرا پوشش طلای سفید آن مانع از جذب آلودگی‌ها می‌شود. درحقیقت، نقره برخلاف طلا خاصیت جذب آلودگی‌ها را دارد و همین دلیل سیاه شدن این فلز است. در میان فلزات دیگر، مس کمترین کاربرد را در ساخت زیورآلات دارد. بیشترین استفاده مس در زیورآلات، دستبندهای انگویی تمام مسی است که فرم زیبایی دارند، اما نکته جالب درمورد این دستبندها و به‌طور کلی فلز مس، این است که بسیاری عقیده دارند مس خاصیت مناسبی برای کنترل و آرامش اعصاب دارد.

فلز مس به خاطر ویژگی مغناطیسی‌اش تأثیرش ابتدا بر پوست و سپس بر آنزیم‌های مغز وارد می‌شود و به آرامش اعصاب منجر می‌شود.

• جیرینگ جیرینگ آویزها

قبلاً از خانواده بدلیجات انگشتر برایتان گفته‌ایم. خوب این هم از بقیه‌اش.

سعی‌مان هم این است که دسته‌بندی کاملی داشته باشیم، تا شما قبل از هر خریدی اطلاع اولیه‌ای از انواع بدلیجات داشته باشید و مجبور نشوید چشم بازار را دریاورید، از سرو کول ویتترین مغازه‌ها بالا بروید و کله فروشنده را با سوالهای چپ و راستان کچل کنید.

• گوشواره / سنتی

گوشواره‌های سنتی نوعی از گوشواره‌های آویزی‌اند. شاید بشود پرتعدادترین گوشواره‌ها را همین نوع سنتی دانست که ریشه در زیورآلات قدیمی ایرانی، لبنانی و عربی دارند و البته با طرح‌های جدید پیوند خورده‌اند. این گوشواره‌ها اغلب رشته رشته هستند و رنگ‌های قهوه‌ای و مسی دارند و برای تزئینشان، بیش از هر چیز از چوب، صدف و میناکاری استفاده می‌شود.

• چسبی

گاهی گوشواره‌ها به اندازه‌ای هستند که تنها سطح نرمه گوش را می‌پوشانند. نوعی از این گوشواره‌ها لولا دارند و برای استفاده از آنها مانند گوشواره‌های مغناطیسی نیازی به سوراخ بودن گوش‌ها نیست. نوع رایج‌تر گوشواره‌های چسبی، سوزن و زائده‌ای دارند که مثل پیچ و مهره به گوش می‌چسبند و به گوشواره‌های میخی هم معروف‌اند. پرتعدادترین نوع گوشواره‌های چسبی، نوع تگ‌نگین آن‌هاست.

• آویزی

اغلب گوشواره‌ها آویزی‌اند و با قلاب یا يك حلقه كوچك، از گوش آویزان می‌شوند. گوشواره‌های آویزی با صدف، مروارید، آبنه، چوب و هر چیز تزئینی که هرچندوقت يك بار متداول می‌شود، تزئین می‌شوند.

بسیاری از گوشواره‌های فانتزی هم آویزی‌اند و طرح‌ها و رنگ‌های متفاوتی دارند. خیلی‌ها هم این گوشواره‌ها را به خاطر رنگ‌های متنوعی که دارند، برای مهمانی می‌خرند که بتوانند آنها را با لباس‌های شب جور کنند.

• حلقه‌ای

قدیمی‌ترین نوع گوشواره، همین شکل حلقه‌ای آن است. نوع قدیمی گوشواره‌های حلقه‌ای هنوز هم در بسیاری از فرهنگ‌ها با همان شکل (يك حلقه كوچك به يك گوش و یا هر دو گوش) استفاده می‌شود. این نوع گوشواره‌ها که از نوع آویزی‌اند ابتدا به‌صورت تگ‌حلقه بوده‌اند، اما امروزه تغییر شکل زیادی داده‌اند و به‌صورت چند حلقه هم‌اندازه یا حلقه‌هایی که به ترتیب كوچك یا بزرگ می‌شوند، موجودند.

• گردنبند/ کلاسیک

برای مهمانی‌های رسمی، گردنبند کلاسیک بهترین انتخاب است؛ گردنبندی که تا حدودی پهن است و وزن نسبتاً زیادی دارد و به خاطر شکل سختش چندان شباهتی به زنجیرهای لخت ندارد.

گردنبندهای کلاسیک که معمولاً به همراه سرویس کاملش موجود است با نگین‌های سورمه‌ای، زرشکی و سبز تزئین می‌شوند گزینه مناسبی به جای طلا سفید هستند.

نوع دیگری از گردنبندهای کلاسیک، نوع سافووفسکی است که آویزان آن يك سنگ رنگی خوش‌تراش است که از يك قالب همجنس با گردن‌آویز قرار می‌گیرد و درخشش زیبایی دارد.

• آویز دو لباسی

آویزهای دو لباسی به طور کلی دو دسته‌اند که هر دو نوع از گردنبندهای معمولی بلندترند تا روی لباس قرار گیرند. یک شکل آن‌ها گردن آویز چرم یا کتان دارد و آویز آن مانند سینه‌ریزهای قدیمی رشته رشته و بلند است و نوع دیگر مثل یک ردیف مروارید، سنگ یا شیشه است که معمولا به قدری بلند است که دو یا سه دور، دور گردن می‌اندازند.

• زنجیر آویز

زنجیر لخت بدون آویز یا پلاک هم طرفدار خودش را دارد، اما معمولا زنجیر با یک آویز همراه است که در قیمت‌اش تأثیر زیادی دارد؛ به طوری که اگر خود زنجیر سبک و ظریف باشد بیش از نیمی از ارزش گردنبند مربوط به آویز آن است. زنجیرها با بافت‌ریز یا درشت پیدا می‌شود و گاهی حلقه حلقه‌اند؛ زنجیرهایی که آویز ندارند هم تنوع زیادی دارند؛ شکل‌های معروف به اشک، برگ، شکوفه و دیسکو که حالت مارپیچ دارد، تنها مواردی از انواع زنجیرها هستند.

• روبانی

گردن آویز گردنبندهای روبانی که بیشتر رنگی‌اند از جنس فلز نیست و گاهی از نخ‌های کتان، پلاستیکی و یا چرم تهیه می‌شود. مقدار زیادی از ارزش این گردنبندها مربوط به آویز آن‌هاست که معمولا بزرگ‌تر از حد معمول‌اند و سبکی گردن آویز را جبران می‌کنند. طوق النگو تا وقتی که سبک باشد می‌شود النگو، اما وقتی به اندازه دور گردن شد اسمش را طوق می‌گذارند. طوق‌ها به گردنبندهای خفتی هم معروف‌اند چون دور تا دور گردن را می‌گیرند و اگر آویز داشته باشند آویز کوچکی دارند که معمولا کروی است یا شکل پلاک دارد. در آفریقا و بعضی کشورهای آسیایی مثل هند هم از طوق، همان استفاده‌ای را می‌برند که در مورد النگو گفتیم؛ یعنی ده بیست طوق دور گردن می‌اندازند.

• دستبند/ تنیس

دستبند باریک یا پهن که یک ردیف نگین ریز یا درشت داشته باشد، به دستبند تنیس معروف است. این که اسم تنیس از کجا آمده کاملاً معلوم نیست، اما به نظر می‌آید اولین باری که این شکل دستبند ساخته شد، اسم تنیس روی آن گذاشته‌اند. (که احتمالاً اسم شخصی بوده و هیچ ربطی به ورزش تنیس ندارد.)

دستبندهای مشابه را هم با همین نام می‌شناسند. دستبندهای فانتزی هم اغلب همین ظاهر را دارند و جدا از نگین، با سنگ و شیشه‌های رنگی یا صدف‌های یک شکل تزئین می‌شوند.

• النگو

النگو که می‌گویند یاد ردیف حلقه شیشه به هم، دور مچ دست (شاید هم تا آرنج) می‌افتد که با یک تکان دست کلی سروصدا می‌کنند. یاد بعضی‌ها هم می‌افتد که با هم رقابت می‌کنند تا تعداد النگوهایشان را بیشتر کنند. درست است که به‌خصوص در گذشته‌ای نه‌چندان دور، النگو تقریباً همین یک شکل را داشت و تعدادش بسیار مهم بود، اما این روزها النگوهای تک که گاهی شیشه‌ای یا پلاستیکی هم هستند و رنگ‌های مختلفی دارند معمول‌تر است. النگو برخلاف دستبندهای لخت، حالت سخت و دایره‌ای شکل دارد، اما هیچ‌گاه قفل‌دار نیست و باز نمی‌شود و برای این که دور مچ دست قرار گیرد باید وارد دست شود.

• لخت

دستبندهای معمولاً باریکی که در دست به آسانی حرکت می‌کنند و شکل زنجیر دارند به دستبندهای لخت معروف‌اند. روی این دستبندها آینه، شیشه و انواع نگین‌ها کار می‌شوند و از دستبندهای رسمی به حساب می‌آیند، اما بسیاری از دستبندهای فانتزی هم از نوع دستبندهای لخت هستند و دستبندهای آویزها که به جز زنجیر لخت با اشکال مختلف شیشه‌ای که از آن آویزان است، تزئین می‌شوند نیز در همین دسته قرار می‌گیرند.

• دستبند النگوی

شاید جدیدترین نوع دستبند که دیگر یک سبک خاصی از دستبند محسوب می‌شود، دستبند النگوی باشد. این نوع دستبند مانند النگو، شکل دایره‌ای دارد، اما برخلاف آن دایره کامل نیست و اگر هم به شکل یک دایره بسته باشد از نوع دستبندهای فتری یا قفل‌دار است که به آسانی وارد دست می‌شوند. گاهی روی بدنه این دستبندها، در صورتی که نقره‌ای رنگ باشند، طرحی هم با رنگ مشکی می‌کشند که به آن قلمکاری می‌گویند.

• پلاک

پلاک‌ها یک پای ثابت همه زیورات‌اند. در دستبند هم مانند گردن آویز و گوشواره گاهی از پلاک استفاده می‌شود که این نوع از دستبندها را به این

اسم معروف می‌کند؛ شکل معمول این دستبندها يك زنجير باريك است كه يك پلاك ساده و پهن‌تر از خود همراه دارد كه روی مچ قرار می‌گیرد و در بیشتر دستبندها، پلاك شكل مشابهی دارد.

▪ متفرقه/سنجاق سر

اجزای اصلی سنجاق سر يك قسمت فلزی فنردار و يك قسمت پلاستیکی طرح‌دار است. فلز سنجاق‌سر هم معمولاً تیتانیوم است كه گاهی هم به صورت اكسید شده و در رنگ‌های مسی و طلایی استفاده می‌شود. قسمت پلاستیکی سنجاق سر مانند گل سر با نگین و شیشه به شكل گل یا طرح پروانه تزئین می‌شود.

▪ تل

در سال‌های قبل تل سر، رایج‌ترین شكل تزئینات سر و در واقع شیوه جمع كردن مو بود و هنوز هم بیشترین تنوع را دارد. تل‌های پلاستیکی، پارچه‌ای و كش‌دار، تل‌های تاشو و چوبی انواع مختلف تل هستند كه معمولاً ساده و گاهی با تزئینات معمولی به كار می‌روند. نگین‌های تل مانند، نگین‌های كار شده در گل‌سر و سنجاق‌سر، شیشه و كريستال است و ارزش چندانی ندارد.

▪ گل‌سر

می‌گویند اسم دیگرش كلیپ است كه ما به اشتباه به آن كلیپس هم می‌گوییم، اما به نظر می‌رسد همان گل‌سر از همه مهم‌تر باشد. دست كم این طوری فارسی هم پاس داشته شده است.

گل‌سرهای ریز، رنگ‌های شادی دارند و اغلب ساده و پلاستیکی‌اند، اما گل‌سرهای درشت كه موها را كاملاً جمع می‌كنند با رنگ‌های تیره هم موجودند و گاهی روی آن‌ها با نگین كار می‌شود.

گل‌سرهای خرنجی هم نوع جدید گل‌سرهاست كه حالت خنجی دارند و موها را به راحتی جمع می‌كنند.

▪ سوزن شینیون

این ژاپنی‌ها را دیده‌اید كه يك سوزن را در يك كوه مو فرو می‌كنند و موهاشان را با همین يك سوزن جمع می‌كنند؟! البته این جورها هم نیست، اما به هر علت بدون تأثیر هم نیست.

اسم این سوزن خارق‌العاده، شینیون است كه انتهای آن با يك نگین درشت یا مروارید تزئین می‌شود.

البته شكل جدید این سوزن مانند عكسی كه می‌بینید دوتایی است كه جمع كردن مو را هم ساده‌تر می‌كند.

شینیون هم حتماً اسم كسی بوده كه برای اولین بار از این سوزن استفاده کرده و تا به حال به رحمت خدا رفته است و گرنه ما بدون شك يك مصاحبه‌ای هم با او ترتیب می‌دادیم.

▪ شانه سر

این یکی هم مثل تل از طرفدارانش كم شده است. گذشته از شانه‌های معمولی كوچك و بزرگ كه گاه پلاستیکی‌اند و گاه فلزی و چوبی، يك نوع شانه‌های تاج‌دار هم هستند كه روی آن‌ها با نگین‌های رنگی كوچك كار می‌شود.

در ضمن زمان خرید شانه‌های فلزی یا چوبی حتماً دقت كنید كه زیر شانه از يك پوشش پلاستیکی استفاده شده باشد. این پوشش برخلاف فلز و چوب باعث كشیدگی و كنده شدن مو نمی‌شود و استفاده از شانه را راحت‌تر می‌كند.

▪ آویز موبایل

امان از این تكنولوژی یا همان فناوری خودمان كه همیشه دردسرساز و مشكل‌آفرین است. برداشته‌اند به تلفن، عروسك آویزان کرده‌اند. حتماً از فردا هم می‌خواهند آویز نوت‌بوک وارد كنند و مردم هم هجوم ببرند سمت آویز نوت‌بوک فروشی‌های معتبر و تا می‌توانند پول بالای این جور چیزها بدهند.

خب، به هر حال ما از همه چیز استقبال می‌كنیم. آویزهای موبایل هر چیزی می‌تواند باشد، ولی بازار انواع عروسك‌های كوچك خمیری كه رنگ‌ها و شكل‌های بامزه‌ای هم دارند داغ‌تر است.

بعضی آویزها هم با دریافت امواج، قبل یا همراه با زنگ تلفن عكس‌العمل نشان می‌دهند. مثلاً آدمکی را تصور كنید كه قبل از زنگ تلفنتان شروع می‌كند به حرکت كردن.

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=250987>

ماکیاژ چشمها

• چشمها :

قبل از آرایش چشم هاداشتن نگاهی درخشان و جذاب بستگی به تعادل خط ابروها و آرایش متناسب با چشمان شما دارد. همه چشم ها به یک طریق آرایش نمیشوند و هر چشم به واسطه شکل و فرم خود آرایش مخصوص خود را دارد. با دقت به فرم چشمان خود نگاه کنید. چشمان شما به هر شکل و فرمی که باشند، شما میتوانید از جدول زیر جهت تشخیص و یادگیری فنون و رازهای زیباتر شدن آنها استفاده کنید. به طور کلی پلک متحرک باید کمتر دیده شود و استفاده از رنگهای روشنتر به منظور وسعت دادن به نگاهتان دارای اهمیت خاصی است. به یاد داشته باشید که در مرحله آخر با یک قلم مو خط بین دو سایه تیره و

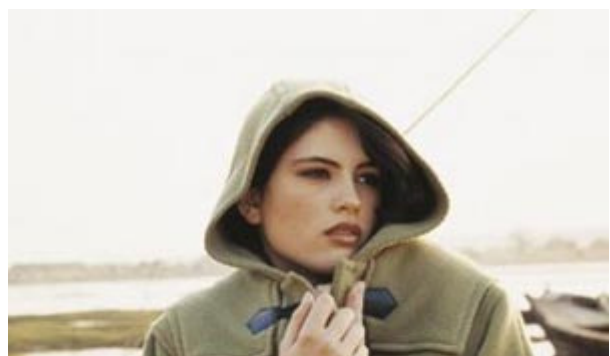
روشن را محو کنید.

منبع : سایت شهر ارومیه

<http://vista.ir/?view=article&id=12771>

مانکن شدن به قیمت مرگ

الآن چه تن تان است؟ ممکن است این جمله شبیه حرفهای مرد منحرفی باشد که پشت تلفن به کسی بگوید اما به آن فکر کنید؛ الآن چه به تن دارید؟ الآن من یک تاپ هوگو باس پوشیده‌ام، با شلوار جین دلچی-گابانا، کمر بند کوچی و کفش‌های کانورس. اگر کم‌هوش نباشید، تا به حال فهمیده‌اید این مقاله درباره چیست. در یک کلام، مُد. طراحان مُد لباس‌های مرا طراحی کرده‌اند و خود مُد بر شیوه

لباس پوشیدن من اثر گذاشته است. همه این‌ها خیلی هم عالی است؛ من از طرفداران پر و پا قرص لباس‌های طراحان مُد هستم و اما نمی‌خواهم درباره لباس‌ها با شما حرف بزنم.

می‌خواهم از این وسواس درباره‌ی وزن حرف بزنم که با مُد همراه است، این نیاز دایمی به لاغر بودن. می‌خواهم درباره‌ی این به شما اطلاعاتی بدهم.

این ممکن است لزوماً تقصیر طراحان مُد نباشد، اگر چه درباره این بحث زیاد است. این مسأله را بیشتر رسانه‌ها درست کرده‌اند. در این روزگار، یک ایدئولوژی داریم که می‌گوید لاغر و استخوانی بودن سکسی است و این را به ما حقنه کرده‌اند. هر جا که نگاه می‌کنم، زن‌های لاغر و استخوانی را دور و برم می‌بینم. از وقتی که با رفقایم می‌روم آکسفورد استریت برای خرید تا وقتی که تلویزیون تماشا می‌کنم.

می‌دانم که دخترهای زیادی که در سن و سال من هستند، می‌خواهند آن چیزی باشند که در خیابان یا تلویزیون می‌بینند؛ این‌ها از شکل‌شان بدشان می‌آید، از باسن‌هایشان و از انحنای تن‌شان. من دخترهای پنج‌ساله‌ای را دیده‌ام که اسیر این ذهنیت هستند.

مُد و تصویر آن در رسانه‌ها می‌تواند چنان تأثیر پر زوری بر مردم داشته باشد که آن‌ها را وادار می‌کند خودشان را کاملاً تغییر بدهند. تغییر کردن طبیعی است اما وقتی این‌قدر زیر نفوذ و تأثیر شدید بیرونی باشد که دگرسانی کاملی پیدا کنی و تبدیل به آدمی کاملاً متفاوت شوی، نگران کننده می‌شود.

این روزها مردم می‌خواهند به هر شکل ممکن لاغر بشوند. مردم می‌روند زیر تیغ جراحی تا اندازه شکم‌شان را کوچک کنند؛ به این می‌گویند بای‌پس معده‌ای. آن وقت رژیم‌های غذایی افراطی می‌گیرند. رژیم اتکینز از آن رژیم‌هایی بود که مردم کربوهیدرات‌ها را کاملاً کنار می‌گذاشتند. ده‌ها رژیم گیاهی داریم که مردم فقط با خوردن سبزیجات زندگی می‌کنند، رژیم سوپ را هم داریم که در آن چیزی جز سوپ نمی‌خوری.

من خودم شخصاً یکی را می‌شناسم که آن‌قدر به وزن بدن‌اش و جرم آن وسواس داشت که یکی از این رژیم‌های متداول سوپ را اختیار کرد. دو روز این کار را کرد و روز سوم از حال رفت و بلافاصله بردنش بیمارستان تا به هوش بیاید. شانس آورد که جان سالم به در برد، اما این کاری است که مردم می‌کنند. به خودشان گرسنگی می‌دهند.

به جایی می‌رسند که بدن‌شان دیگر هیچ چربی‌ای ندارد و از ماهیچه‌هایشان تغذیه می‌کند و این همان جاست که شدیداً خطرناک می‌شود. قلب یک ماهیچه است، و چون بدن هیچ ماهیچه‌ی خاصی را برای تغذیه انتخاب نمی‌کند، ممکن است از قلب تغذیه کند تا جایی که منجر به مرگ شود!

این نوک کوه یخ است، خطرهایی که این کار برای سلامت آدم دارد بالاتر از فهم ماست. مردمی که این رژیم‌های فشرده را اختیار می‌کنند و زیر تیغ می‌روند از خطرهای آن برای سلامتی‌شان آگاه‌اند. کسانی که بی‌اشتهایی روانی دارند فشار بسیار زیادی روی بدن‌شان می‌آورند. اما قبل از این‌که به این‌ها بپردازیم، چند نفر از شما واقعاً می‌دانید بی‌اشتهایی روانی چیست و چطور روی بدن‌های ما اثر می‌گذارد؟ بگذارید نگاهی بکنیم:

«بی‌اشتهایی روانی» تشخیصی روان‌پزشکانه است که اختلالی در خوردن را توصیف می‌کند که مشخصه‌های آن وزن پایین بدن و اعوجاج شکل تن است، با هراس وسواس‌گونه از افزایش وزن. افرادی که دچار کم‌اشتهایی روانی هستند اغلب وزن بدن‌شان را با گرسنگی کشیدن اختیاری، پاکسازی، استفراغ، ورزش اضافی، یا روش‌های کنترل وزن مثل قرص‌های رژیمی یا داروهای مُدر کنترل می‌کنند. این بیماری عمده‌تاً در دختران نوجوان غربی مشاهده می‌شود و در میان شرایط روانی، یکی از بالاترین میزان‌های مرگ و میر را دارد که تقریباً ۱۰ درصد از مردمی که این وضعیت در آن‌ها تشخیص داده می‌شوند نهایتاً به علت عوامل مرتبط می‌میرند. بی‌اشتهایی روانی وضعیتی پیچیده است و مؤلفه‌های روانی، عصبی-زیستی و جامعه‌شناختی را در بر دارد.

بی‌اشتهایی روانی وضعیتی است که تهدید جانی دارد و می‌تواند فشار جدی روی بسیاری از اندام‌های بدن و منابع فیزیولوژیک آن وارد کند.

بی‌اشتهایی روانی فشار خاصی روی ساختار و کارکرد قلب و سیستم قلب و عروق می‌گذارد و از همان ابتدا باعث نبض ضعیف (bradycardia) و دراز شدن بازه QT می‌شود. افرادی که بی‌اشتهایی روانی دارند به طور معمول تعادل الکترولیتی آشفته‌ای دارند و به ویژه میزات فسفات‌شان پایین است که با نارسایی قلبی، ضعف عضلات، اختلال سیستم ایمنی، و مرگ نابهنگام مربوط است.

کسانی که پیش از بلوغ دچار بی‌اشتهایی روانی می‌شوند ممکن است روند رشدشان با اختلال مواجه شود و سطح پایینی از هورمون‌های لازم را داشته باشند (از جمله هورمون‌های جنسی را) و سطح کورتیزول‌شان به طور مزمن افزایش پیدا کند.

در ۲۸ تا ۵۰ درصد موارد نیز ممکن است به خاطر بی‌اشتهایی روانی، پوکی استخوان نیز رخ بدهد، زیرا تغذیه بد منجر به رشد پریشان ساختارهای لازم برای استخوان و چگالی آلی استخوان پایین می‌شود. این وضعیت به همه افراد به یک شیوه صدمه نمی‌زند. تغییراتی در ساختار و کارکرد مغز نشانه‌های اولیه این وضعیت هستند. گمان می‌رود که بزرگ شدن بطن مغز به این گرسنگی کشیدن مربوط است و وقتی که وزن عادی بر می‌گردد به طور جزئی این روند معکوس می‌شود.

بی‌اشتهایی روانی همچنین با کاهش جریان خون در نرمه‌های گیجگاهی مرتبط است، اگر چه از آنجایی که این یافته ارتباط مستقیمی با وزن فعلی ندارد ممکن است که یک خصوصیت ریسک باشد تا عارضه گرسنگی کشیدن.»

حالا همه ما می‌دانیم بی‌اشتهایی روانی چیست و این چیزی است که خیلی از مردم خود را دچار آن می‌کند فقط برای این‌که شبیه چیزی باشند که در تلویزیون می‌بینند.

حالا که به بی‌اشتهایی روانی پرداختیم، بگذارید به همراه آن یعنی بیماری «جوع» نیز بپردازیم که با بی‌اشتهایی روانی همراه است. «جوع» اساساً بالا آوردن بعد از هر غذاست، با امید پرهیز از افزایش وزن. این را پاکسازی هم می‌نامند که معمولاً به صورت استفراغ است اما می‌تواند به صورت استفاده افراطی از مسهل‌ها، تنقیه و سایر داروها نیز باشند.

من شخصاً افراد زیادی را می‌شناسم که این وضعیت را دارند. اصلاً انگار برای‌شان مهم هم نیست که این مشکلی جدی است. عده‌ای هم واقعاً از آن لذت می‌برند، بعضی‌ها هم نه. بعضی‌ها از آن نفرت دارند و این کار را می‌کنند که در مدرسه کسی به خاطر اندکی اضافه وزن سر به سرشان نگذارد یا برای این‌که در جمع گوسفندانی که از این جریان تبعیت می‌کنند، پذیرفته شوند. حالا بیایید به پیامدهای «جوع» نگاه کنیم.

این بلایی است که این همه مردم سر خود می‌آورند. اگر چند تا را نام ببریم: ناباروری، پوکی استخوان، سرطان و نارسایی قلبی. «جوع» معمولاً شانه به شانه بی‌اشتهایی روانی می‌آید. در نتیجه با فشار شدیدی که این دو وضعیت روی اندام‌های درونی و بدن‌تان می‌آورد، معجزه‌ای است که افراد دچار این عارضه زنده می‌مانند.

در پایان، امیدوارم باعث افزایش آگاهی شما درباره این موضوعات شده باشد و امیدوارم که وقتی این مقاله را تمام می‌کنید به فکر فرو بروید. این مشکلی بسیاری جدی است که دختران زیادی در جهان غرب به آن مبتلا هستند. یک چیز را به عهده‌تشخیص شما خوانندگان می‌گذارم. به نظر شما تقصیر کیست؟ تقصیر صنعت مُد است؟ تقصیر رسانه‌هاست؟ یا خود مردمی که دچار این‌ها هستند؟ شما بگویید

منبع : ایرانیان انگلستان

<http://vista.ir/?view=article&id=282537>

 vista.ir
Online Classified Service

مانکن های عراقی پس از جنگ

بیش از چهار سال پس از اینکه لباس های گرانبه و ارزشمند طراحان برتر عراقی در چپاول های پس از حمله آمریکا به عراق، به غارت رفت؛ این

طراحان با انواع مدل های بین النهرینی باستانی به فشن بازگشته اند. اکنون آنها آماده هستند تا آخرین کارهای خود را در یک صحنه بین المللی به نمایش بگذارند؛ شاید نیویورک، شاید پاریس، هرجایی به جز بغداد. می رامو (May Rammo) مدیر سالن های فشن بغداد گفت: «ما مانند پروانه کار می کنیم. به آهستگی و بی صدا. ما نمی خواهیم توجه ها را به خودمان جلب کنیم. اگر برای دولت کار کنید، خود را در معرض هجوم و حمله قرار داده اید.»

او در یک ساختمان سه طبقه در بغداد، که ترجیح می دهد مکان آن ناشناخته بماند، یک تیم شامل ۳۰۷ طراح، هنرمند، گلدوز و قلابدوز، خیاط زنانه و مدل را سرپرستی می کند. این گروه لباس ها و پیراهن هایی را خلق می کنند که سبک و مدل آنها به ۵۰۰۰ سال قبل یا بیشتر بازمی گردد. هنرمندان تصاویر را از سفالها و نقاشی های باستانی کپی می کنند، طراحان از آنها اقتباس می کنند، کارشناسان پارچه های تهیه شده از الیاف طبیعی را از بازارهای محلی تهیه می کنند، قلابدوزان و گلدوزان آنها را تزئین می کنند و خیاطان آنها را به صورت پیراهن هایی می دوزند که مدل ها بعدا آنها را نمایش دهند.

این لباس های نفیس و با ارزش دست دوز که نقش و نگارهای رنگارنگی دارد، دوره سومریان (۲۳۳۰-۵۰۰۰ قبل از میلاد)، دوره بابلیان (۲۳۳۰-۱۷۵۰ قبل از میلاد) و دوره آشوریان (۱۸۰۰-۶۱۳) تا آغاز دوران اسلامی در قرن ششم پس از میلاد را نشان می دهند. رامو گفت: «آنها بسیار با ارزش هستند و غیر قابل تخمین و قیمت گذاری هستند. این لباس ها برای فروش نیست. تهیه و تکمیل بعضی از آنها، یک سال طول کشیده است. چگونه می توانید بر روی آن قیمت بگذارید؟ بسیاری از افراد دوست دارند که این مدل ها را خریداری کنند، اما ما این پیراهن ها را خلق می کنیم تا فرهنگ خود را ارائه بدهیم. آنها تنها برای دیدن و لذت بردن است.» رداها و لباس های بلند و گشادی که پادشاهان و ملکه های بین النهرین- منطقه بین دو رودخانه دجله و فرات- آنها را می پوشیدند، منحصر از موادی تهیه شده است که در آن زمان موجود بوده است.

رامو گفت: «فقط پارچه های ابریشمی، نخی و پشمی؛ بدون هیچ الیاف مصنوعی.» سالن فشن های عراق با حمایت وزارت فرهنگ عراق، در سال ۱۹۷۰ با هدف حفاظت از فرهنگ عراق باستان تاسیس شد. این تیم برای مدت ۳۳ سال، صدها پیراهن را تولید کرد. شیرین محمد، یکی از اعضای اصلی این سالن گفت: «شاید حتی هزاران پیراهن. این مدل ها در نمایش های فشنی که بیشتر شبیه تئاتر بوده است تا راهروهای نمایش فشن امروزی، به نمایش گذاشته شده است.» زمانی که سربازان آمریکایی در سال ۲۰۰۳ به عراق حمله کردند، موجی از افراد غارتگر و وحشی آزاد شد، هنرهای باستان وحشیانه مورد هجوم قرار گرفت و آثار هنری ارزشمند عتیقه و تاریخی غارت و چپاول شدند.

شیرین محمد، زن مجرد کردی که دهه ۴۰ عمر خود را می گذراند، با خوشحالی اقراری کند که زندگی خود را در این سالن فشن گذاشته است. او که از سال ۱۹۷۸ در این سالن عراقی مشغول به فعالیت است، در یکی از روزهای آپریل ۲۰۰۳ به این ساختمان رسید؛ آسمان آبی و نیلگون بود، اما هوا مملو از شومی بود. ساختمان غارت شده بود و آن را آتش زده بودند. او به خاطر می آورد که یک ماه تمام گریه کرده بود. تهاجم عراق ۳۳ سال تلاش را در یک روز نابود کرد.

او گفت: «من بی حس شده بودم. ۳۳ سال کار در طول یک روز نابود شده بود. پیراهن ها یا غارت شده بودند یا سوخته بودند. همه چیز از بین رفته بود. من شوک شده بودم. اینها خانه و خانواده من بود که خراب و چپاول شده بود.» نجات کدوم (Najat Kadum) خیاط زنانه ۵۱ ساله ای که ۱۸ سال در این سالن خیاطی کرده است، در حالی که روسری زرد رنگی به سر داشت و مشغول دوختن پیراهنی بود که تصویری از بر تخت نشستن حمورابی پادشاه بابل در دوران ۱۷۵۰-۱۷۲ قبل از میلاد بر روی آن دیده می شد، گفت که با دیدن خرابی و از بین رفت کارهای خود، دچار افسردگی شده بود. او گفت: «بیشتر آنها را برده بودند. تعدادی هم که مانده بود، سوخته بود.»

چند ماه پس از این ویرانی، تیم گرد هم جمع شدند و دوباره کار را شروع کردند. آنها تا کنون کار خود را متوقف نکرده اند. صدیق، زن ۵۱ ساله که روسری سفیدش تا پایین کشیده شده بود و تقریباً چشم های او را پوشانده بود، گفت: «ما چهار سال است که اینجا را بازسازی می کنیم و از آن زمان حدود ۵۰ لباس جدید را تهیه کرده ایم.»

رامو گفت: «ما حالا دوباره آماده هستیم تا به اطراف سفر کنیم. ما دوست داریم به نیویورک یا پاریس برویم، اما به کمک مالی نیاز داریم.»

زمان حسین، مدل عراقی گفت که از به نمایش گذاشتن فرهنگ و تمدن خود احساس غرور و افتخار می کند. او گفت: «ما شوهای غربی اجرا نمی کنیم. بلکه این نمایش ها ترجیحا فلکورلیک، فرهنگی و هنری هستند.»

یک مدل بلوند گفت که او می ترسد که بگوید یک مدل است، زیرا افراد افراطی ممکن است به او حمله کنند. او گفت: «جامعه بی انصافانه و غلط به ما نگاه می کند و می گوید این شغل در جامعه عرب جایگاهی ندارد. من امیدوارم که این دیدگاه جامعه در مورد زنان تغییر کند. جامعه ما مدلهای را مسخره می کند.»

رامو در حقیقت پناهگاهی برای هنرمندان عراقی ایجاد کرده است. او در حالی که لبخند می زد گفت: «ما مانند آهنربا هستیم. هر هنرمندی که می خواهد کار کند، درهای سالن ما به روی او باز است.»

منبع : دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=288780>

vista.ir
Online Classified Service

مثل خورشید بتابیم

● گشتی در اولین هفته مد تابستانی میلان

قدم زدن در روزهای پایانی ژوئن در میلان آن هم در خیابان پاسکولی با مرکز خریدهای ۱۵، ۱۶ طبقه بسیار دل چسب و خوشایند است. دیدن مانکن هایی که جدیدترین لباس های طراحی شده آرمانی، ورساچه و کووری را به تن کرده اند و کیف های طریف چنل را به دست گرفته اند و مغازه هایی که کفش های تازه از تنور درآمده را به معرض نمایش گذاشته اند ذوق خرید و پوشیدن لباس های متنوع را در آدم صد چندان می کند.

اصولاً خرید کیف و کفش و لباس کار مشکلی است آن هم در میان انبوه مدل های متنوع و رنگارنگی که مارک های مختلف به بازار عرضه می کنند. اگر دنبال مارک های معروف بگردی و به اصطلاح مارک بازباشی چندان راه

سختی در پیش نداری، سراغ بوتیک مورد نظر می روی و انتخاب می کنی ولی اگر هر روز و هر ماه از یک رنگ و سبک و مدل خوست بیاید، مجبوری تک تک بوتیک های معروف را سر بزنی تا بتوانی آنچه را در ذهنت بهترین می دانی، پیدا کنی. در این میان، مارک هایی پیدا می شود که کم سابقه بوده ولی فعالیت منحصر به فرد دارند. ناوارا (Navarra) یکی از همین اسامی است. مارکی که از زمستان ۲۰۰۶ با طراحی انواع پولیور و ژبله های مردانه به جمع برترین مدل های لباس پیوست.

گایتون ناوارا اصلیت اسپانیایی دارد و زاده بولونیاست. طراحی لباس را از زمان کودکی با لباس های بافتنی که مادرش در خانه می بافت، شناخت. فعالیت اش را در سال ۱۹۸۶ با اجرای نمایش لباس های زمستانی در میلان آغاز کرد. او اکنون مدیریت خانه مد در بولونیا را بر عهده دارد و چندی پیش نیز توانست جایزه خلاق ترین طراح لباس های زمستانی را از آن خود کند.

او که همیشه با موهای کوتاه و خالکوبی های ژاپنی روی بازوهایش در محافل هنری ظاهر می شود، خود را یک آدم آزاد معرفی می کند که قصد دارد در طراحی لباسش نیز به دیگران حس آزاداندیشی القا کند. آزادانه و به دور از هرگونه تعلقات سنتی و مدرن لباس بپوشید. این جملات شعار

اوست برای دختران و پسران جوانی که ساعت های بسیار در مراکز خرید سپری می کنند و دست آخر هم سردرگم و دست خالی به خانه برمی گردند.

ناواررا از سال ۱۹۹۲ با گروه Genny آغاز به کار کرد و در همان سال خط تولید لباس های شرکت نواررا را به راه انداخت. شوالیه ماریو پاندیرا نیز در سال ۲۰۰۱ او را به سمت مدیریت مرکز طراحی Lescopains که لباس های جین طراحی می کند، منصوب کرد.

ناواررا روحیات زنان را می شناسد و ظرافت زنانه را به خوبی درک می کند. لباس هایی که او برای زنان در تابستان امسال طراحی کرده بسیار دیدنی است، لباس هایی آزاد و راحت با پارچه های شلوغ. مدل لباس های تابستانه او دریایی نام دارد. بلوز و پیراهن هایی به رنگ سفید، قرمز، آبی و زرد برای افرادی که تمایل به اسپرت پوشی دارند. شلوار گشاد سفید با بلوز یقه هفت ملوانی (آبی و سفید) یکی از ساده ترین مدل های او برای تابستان است که اتفاقاً با استقبال فراوانی روبه رو شد.

از آنجا که پیش بینی می شود تابستان امسال گرم ترین و طاقت فرساترین در چند سال اخیر خواهد بود، لباس های سفید از فروش بالایی برخوردارند. همین اتفاق باعث شده تا آرمانی از ست های سفید رنگ خودش دست بردارد و همچنان به دوخت لباس هایی به رنگ سفید ادامه دهد. شیک ترین پیراهنی که از آرمانی به تن مانکن ها دیده می شود، مربوط است به پیراهن آستین حلقه ای که از قسمت زانو ۳ طبقه و از جنس حریر است و یقه خشتی داشته که اطراف یقه سنگ های نقره ای کار شده است.

پیراهنی به رنگ شیری که کفش و کیف آن نیز به رنگ های نقره ای یا طلایی طراحی شده است. گرچه خلافتی آرمانی در ارائه پیراهن های بلند و پرچین با کفش کتانی است ولی تابستان امسال صندل هایی با چرم سفید روانه بازار کرده که پاشنه خنجره ای داشته و ترکیب رویه آن حالت پایپون دارد. صندل های پاشنه ۷ سانت که با کمک بند دور پا بسته می شوند و کمی از ساق پا را دربرمی گیرند، نمونه دیگری از صندل هایی است که آرمانی برای هفته مد میلان طراحی کرده بود. در مدل کفش های نواررا هیچ صندل تخیلی دیده نمی شود، همگی پاشنه بلند، رنگی و مدل رومی هستند. صندل هایی به رنگ طلایی، نقره ای و خردلی که رویه آن با سنگ های براق زینت داده شده است. صندل های پارچه ای با رنگ های شاد نواررا نیز از استقبال فراوان برخوردار بوده و جایگاه ویژه ای نزد دختران جوان پیدا کرده است.

ساده ترین مدل های لباس را می توان در مدل های ورساچه جست و جو کرد. ورساچه که بیشترین سهم در طراحی لباس های هنرپیشگان در مراسم مختلف هنری را بر عهده دارد، تابستان امسال بسیار کم کار بوده است. کرم، قهوه ای و خردلی رنگ پیشنهادی او برای تابستان است. البته با توجه به اینکه اکثر لباس های کمپانی ورساچه مخصوص میهمانی ها و مراسم های رسمی است، به نظر می رسد انتخاب کرم و قهوه ای در دوخت لباس شب کار جالبی باشد و بسیار هم طرفدار پیدا کند.

پیراهن های ماکسی و حلقه ای به رنگ بدن که کت کوتاه قهوه ای پررنگ روی آن پوشیده می شود و با کت و شلوارهایی با تنالیه کرم که سنجاچ سینه ای پارچه ای به شکل گل و رنگ قرمز روی یقه آن زده می شود و جلوه ای دو چندان به آن می بخشد، از بهترین انتخاب های ورساچه برای تابستان به شمار می رود. ورساچه با صندل میانه ای ندارد.

تمامی کفش ها از نوع ورنی مشکی یا قهوه ای بوده و نشانه تابستانی بودن آنها جلو باز بودنشان است. شیک ترین کفش ورساچه مدل پروانه ای است. کفش قهوه ای با پاشنه ۷ سانتی که روی آن به صورت بال های پروانه دو قسمت است، دو بند بلند داشته که از پشت به هم گره می شوند. ورساچه کفش های مدل پایپونی را همچنان حفظ کرده است. کالج های اسپرت پارچه ای که روی آن پایپون نصب شده یا کفش پاشنه دار جیری که رویه حالت پایپون به خود می گیرد هنوز هم در بوتیک هایی که آرم خورشید گونه ورساچه را دارند، دیده می شود.

به مدل های لوئیس ویتون که می رسیم اوضاع مد جور دیگری می شود. طراحان کمپانی ویتون عادت دارند، مدل های سنتی را با طرح های مدرن درآمیزند و لباس هایی طراحی کنند که برای مدت ها خیره کننده باشد.

این سبک لوئیس ویتون طراح فرانسوی است که دوست دارد مدل های قدیم و جدید را با هم ادغام کند. بیش از ۸۰ سال است که کمپانی ویتون چنین هدفی را در طراحی لباس ها، کیف و کفش و روسری هایش منظور می کند. در میان مارک ها، لوئیس ویتون تجمعاتی ترین است.

پیراهن های سنگ دوزی شده طوسی و فیلی که یقه و آستین های حریر و دنباله ای شبیه ماهی دارد، هنوز هم در میان خانم ها جایگاه خاص دارد. لباس های سری تابستانی لوئیس ویتون برای جوان ها پیراهن ساده و دو تکه به رنگ های قرمز، نارنجی و زرد است. شلوارها گشاد، بلوزها یقه هفت یا یقه رومی پرچین و آستین کوتاه است.

دامن های هرمی به رنگ های نقره ای، بنفش و سفید که از زانو پرچین می شوند و حساسی سنگ دوزی شده اند از دیگر لباس طراحی شده ویتون برای تابستان است. لباس های دیگری نیز از کمپانی ویتون درآمده که بی شباهت به لباس های هندی نیست. پیراهن های آستین حلقه

ای کوتاه از جنس ساتن که روی آن شالی از حریر رنگی پولک دار پوشیده می شود. یکی از مهم ترین ویژگی های مدل های لوئیس ویتون همین ادغام لباس های سنتی کشورهای شرقی و آفریقایی با لباس های مدرن اروپایی است که اتفاقاً این تابستان قرعه به نام شال و ساری های هندی افتاده که در اروپا مد شوند و حتی در دوخت لباس عروس مورد استفاده قرار بگیرند.

کمپانی والتینو اما ایده جالب تر و راحت تری برای گذران تابستان دارد.

پیراهن های راه راه و چهارخانه آبی - سفید، آبی - سرمه ای و سفید - سبز پیراهن های پرفروش والتینو برای این دوره است. در میان الگوهای لباس زنانه ای که تن مانکن ها کرده است، پیراهن های آستین کوتاه میدی، تاپ و دامن های کنفی و شلوار گشاد آبی با بلوزهای زرد بیشترین طرفدار را نزد جوانان دارد. در میان انواع لباس هایی که در هفته مد میلان به نمایش گذاشته شد، اثری از دامن های کوتاه نیست. پشت ویتترین یکی از بوتیک های ناوارا نوشته شده: خانم ها پاهایتان را مخفی کنید. این آخرین اولتیماتوم برای افراد مدپوش است. اکثر پیراهن ها ماکسی اند. حالت تاپ گونه دارند که با دو بند پشت گردن بسته می شود.

گردن بندهایی که روی لباس مانکن ها دیده می شود از همه جالب تر است. اما قبل از اینکه به سراغ جواهرات مد شده در تابستان برویم به معرفی رنگ فصل از دید طراحان برتر می پردازیم. همه طراحان متفق القول زرد را رنگ تابستان معرفی کرده اند. پیراهن هایی که مثل خورشید پشت ویتترین بوتیک ها می درخشند کاملاً گواهی بر برتری زرد در میان دیگر رنگ ها می دهد. البته قرمز، سبز و بنفش هم طرفداران خاص خود را دارد ولی آنچه بیش از همه جلب توجه می کند لباس های زرد و طلایی است. در این میان برخی نیز همچنان پایبند سنت خود بوده و رنگی متفاوت برای لباس هایشان در نظر می گیرند. میان لباس های مد شده کوچی قرمز و سرخابی و زرد نمی توان پیدا کرد. هر چه هست یا زرشکی است یا طوسی یا نوك مدادی. معمولاً هم تلفیقی از دو رنگ است.

شاهکار کوچی در این فصل کت و دامن دو رنگ زرشکی و طوسی است که کت آن یقه هفت بوده و دامن آن از بالا حالت طبقه ای و پرچین می گیرد. دامن این لباس از دو رنگ پارچه تهیه شده و طبقه هایش یکی در میان زرشکی - طوسی اند. يك لباس طرح پانچو و بلند نیز در بوتیک کوچی دیده می شود که زرشکی است و روی آن سنگ های بسیار ریز کار شده است.

• جواهرات تابستانی

Brosway طراح معروف جواهرات این تابستان نسل جدیدی از آویز، گوشواره و دستبند را به بازار عرضه کرده است. آویزهایی که از آلیاژ سفید ساخته و به شکل های گل، قلب و موجودات افسانه ای طراحی شده اند. اسب دریایی یا آتلانتیس پرفروش ترین مدل گردن بند در هفته های اخیر بود. اسب دریایی، اسب افسانه ای و سمبل نیروهای مثبت و آزاداندیش است. گل مینا، مدلی است که برای افراد عاشق پیشه طراحی شده است. گل مینا، سمبل محبت، مهربانی و شاعرانگی است و شایسته و درخور آدم های صمیمی و عاشق. پروانه، قلب، سنبله گندم، صلیب مربع شکل که میانه آن گل مینا دیده می شود از دیگر آویزهای مد شده در اوایل فصل هستند.

منبع : روزنامه شرق

<http://vista.ir/?view=article&id=229089>

 vista.ir
Online Classified Service

مجلس ترحیم برای طراحی صحنه و لباس

چندی پیش اعضای هیات مدیره انجمن طراحان صحنه و لباس خانه تئاتر در اعتراض به تعطیلی کارگاه دکور مجموعه تئاتر شهر و وضعیت نابسامان این حوزه، نامه اعتراض آمیزی را نوشتند و این روزها هم در آستانه بازگشایی

مجموعه تئاترشهر و نزدیک شدن به برگزاری جشنواره تئاتر فجر تعدادی از فعالان حوزه طراحی صحنه و لباس در این باره به اظهار نظر پرداختند و همچنان از این وضعیت گلایه مند هستند.

• مجلس ترحیم برای طراحی صحنه و لباس

پیام فروتن در گفت و گو با خبرنگار تئاتر خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، با اظهار تأسف از وضعیت فعلی طراحی صحنه و لباس تئاتر گفت: بعد از تالار فردوسی که روزگاری بزرگ ترین مجموعه طراحی صحنه و لباس تئاتر ایران بود و امروز به یک تالار نمایش عروسکی شده تبدیل شده است، روندی آغاز شد که امروز دیگر نمی توان جلوی آن را گرفت. او ادامه داد: کارگاه دکور پارکینگ تالار وحدت وسیع ترین و حرفه ای ترین کارگاه دکور و لباس تئاتر ایران است که از زمان طراحی توسط تتولاو آلمانی همواره نظم و قانون مندی خاصی بر آن حکم فرما بود، درحالی که به بهانه مخروبه بودن این مجموعه به راحتی به یک تالار نمایشی تبدیل شد. فروتن با تأکید بر اینکه مجموعه تئاترشهر بزرگ ترین و حرفه ای ترین تالار نمایشی کشور است خاطرنشان کرد: در تمام دنیا رسم براین است که هر سالن مجهزی، باید مجهزترین کارگاه های دکور، خیاطی، آهنگری و... را داشته باشد، درحالی که در مجموعه تئاترشهر چنین وضعیتی وجود ندارد و حتی کارگاه محدود دکور این مجموعه هم در روند بازسازی تعطیل شده است. فروتن با اعتقاد بر این که مقوله طراحی صحنه و لباس چیزی منفک از تئاتر نیست اضافه کرد: اگر طراحی صحنه و لباس نباشند، قطعاً به بدنه کلی تئاتر یعنی بازیگری و کارگردانی آن هم لطمه می خورد بنابراین این موضوع تأسف برانگیز است. وی در پایان گفت: با شرایط فعلی باید یک مجلس ترحیم برای طراحی صحنه تئاتر برگزار کنیم.

• نیروهای متخصص بدون جایگزینی نیروهای جوان بازنشسته شدند

نرمین نظامی دیگر فعال حوزه طراحی صحنه و لباس تئاتر هم معتقد است: ساخته شدن تالار فردوسی و انحلال بزرگ ترین مجموعه کارگاه های دکور و لباس قطعاً بسیاری از امکانات این حوزه را از بین برده است، هرچند که در حال حاضر کارگاه نجاری، آهنگری و خیاطی در شکلی کوچک تر در مجموعه تالار وحدت فعال است.

وی در ادامه به بازنشستگی بسیاری از نیروهای متخصص فعال در کارگاه ها اشاره و افزود: بدون این که نیروهای جوان و با تجربه ای جایگزین این افراد بشوند. قطعاً چنین شرایطی برای ما محدودیت هایی را ایجاد می کند بنابراین امیدواریم که مسئولان وقت به فکر جایگزینی برای این افراد باشند. نظامی همچنین درباره وضعیت کارگاه دکور مجموعه تئاترشهر به ایسنا توضیح داد: همیشه برای دکورهایی که ساخته می شود تا زمان اجرا و استفاده آن ها مشکلات جزئی پیش می آید که به روتوش هایی نیاز دارند که کارگاه دکور مجموعه تئاترشهر بهترین فضا برای این کار بود. بنابراین با انحلال این کارگاه در جریان بازسازی، هنرمندان تئاتر با مشکل مواجه خواهند شد.

وی تصریح کرد: درحال حاضر کارمندان بخش صحنه به گروه های تئاتری کمک هایی را می کنند، ولی قطعاً این ساخت وسازها و روتوش ها در تخصص آن ها نیست و به یک کارگاه هرچند کوچک برای دکورها نیاز است، زیرا با وجود این کارگاه علاوه بر تخصصی شدن و رعایت کیفیت های کار در انجام کار هم سرعت لازم به وجود می آید. نظامی ادامه داد: ای کاش تئاترشهر به عنوان بزرگ ترین مجموعه حرفه ای تئاتر فضای بزرگ و مستقلی را به عنوان کارگاه دکور و لباس داشت، تا تمام مایحتاج گروه های تئاتری بدون نیاز به هر نقل و مکانی در همان جا انجام می شد، ولی با چنین شرایطی و با وجود چنین اتفاق هایی ای کاش حداقل یک فضای کوچک برای انجام این روتوش ها به مجموعه تئاترشهر اختصاص پیدا می کرد.

• طرح بحث انحلال کارگاه دکور و لباس تئاتر شهر از سال ها قبل

رضا شاپورزاده نیز که سال ها به عنوان مدیر کارگاه دکور و لباس مجموعه تئاترشهر فعالیت داشت با بیان اینکه بحث انحلال کارگاه دکور و لباس مجموعه تئاترشهر از سال ها قبل مطرح بوده است، ادامه داد: در دوره مدیریتم، بنده در برابر این اتفاق ایستادگی کردم، زیرا که معتقد بودم چنین کاری ضربه بزرگی به تئاتر و حوزه طراحی صحنه و لباس وارد خواهد کرد. او همچنین به ایجاد دودستگی بین کارکنان کارگاه تالار وحدت اشاره و

خاطرنشان کرد: تعدادی از این افراد زیرنظر بنیاد رودکی مشغول به کار هستند و گروه دیگری زیرنظر مرکز هنرهای نمایشی فعالیت دارند. بنابراین مدیریت کارگاه برای تامین خواسته های هر دو نهاد دستش بسته است و هرکاری که وارد می شود با مشکلات متعددی روبه رو خواهد شد. شاپورزاده در ادامه به حضور گروه های خارجی و شهرستانی که برای جشنواره تئاترفجر وارد تهران می شوند اشاره کرد و گفت: قطعا دکورهای که از مسافت زیادی وارد شده به روتوش و بازسازی هایی نیاز دارد، که از عهده واحد صحنه تئاترشهر برنمی آید. زیرا که تخصص آن ها مونتاژ دکور است و برای انجام این کار باید مکاتبات تماس های بسیاری صورت بگیرد تا کارکنان کارگاه وحدت به مجموعه تئاتر شهر بیایند و یا این گروه دکورهایشان را به آن مجموعه منتقل کنند که چنین وضعیتی قطعا به تاخیر و پائین آمدن کیفیت کار منجر خواهد شد.

● پیشنهاد سوله سرپوشیده ای در حیاط تالار فردوسی

کنایون فیض مرندی کارگردان و طراح صحنه و لباس نیز با انتقاد از وضعیت فعلی این حوزه به ایسنا گفت: مجموعه تئاترشهر به دلیل نداشتن ارتفاع و وسعت فضای مناسبی برای یک کارگاه دکور نداشت و باید عنوان کارگاه پشتیبانی را به آن می دادیم. نباید فراموش کرد که آن چه به حوزه طراحی صحنه و لباس بیشتر از هر چیزی آسیب رساند از بین رفتن کارگاه وسیع تالار وحدت و تبدیل آن به تالار نمایشی بود. وی اضافه کرد: این مجموعه پاسخگوی تمام تولیدات تئاتری بود و مجموعه بسیار وسیعی از کفش دوزی، کلاه دوزی، طراحی لباس و دکور را در خود جای داده بود اما متأسفانه با سوء مدیریت و با از بین رفتن آن علاوه بر حذف یک واحد تخصصی، هیچ نیروی متخصصی هم برای این حرفه تربیت نشد. مرندی با اشاره به بازنشسته شدن کارکنان صحنه و لباس خاطرنشان کرد: مشکل بزرگ ما عدم به کارگیری نیروهای متخصص و تحصیل کرده در این حوزه است که با از بین رفتن کارگاه های دکور و لباس این اتفاق به شکل جدی تری درحال انجام است. او در ادامه پیشنهاد راه اندازی یک سوله در حیاط تالار فردوسی را مطرح کرد و گفت: ای کاش مسوولان وقت بعد از انحلال کارگاه دکور و لباس تالار وحدت حداقل سوله سرپوشیده ای را در حیاط تالار فردوسی و یا جای دیگری راه اندازی می کردند که گروه های تئاتری مجبور نباشند در سردترین و گرم ترین زمان و در فضایی غیراستاندارد دکورهایشان را جابه جا و درست کنند.

● کارگاه دکور تئاتر شهر فضای استاندارد نبود

سیامک احصایی طراح دکور و لباس نیز در همین رابطه به ایسنا، گفت: موضوع انحلال کارگاه دکور تئاترشهر ایده قدیمی بود که در جریان بازسازی بالاخره به سرانجام رسید. اما از این جهت که با انحلال آن کارگاه های فنی مثل آهنگری، نجاری و... دیگر نزدیک به مجموعه تالارهای نمایشی نیستند، اتفاق بدی نیست. وی ادامه داد: همه ما به خوبی می دانیم که کارگاه دکور مجموعه تئاترشهر فضای استاندارد و مرتبی نبود و زمستان های سرد و تابستان های گرم بدون تجهیزات مناسب داشت، ولی حداقل فایده این فضا استفاده آن برای روتوش سریع و جزیی طراحی های انجام شده بود. درحالی که درحال حاضر برای این کار مشکلات متعددی خواهیم داشت. احصایی که این روزها نمایش ترمینال را برای حضور درجشنواره فجر آماده می کند، با اشاره به ایده جدید مرکز برای چگونگی ساخت دکور و دوخت لباس، گفت: گویا قرار است براساس هزینه هر گروه اجرایی در بخش طراحی صحنه و لباس مبلغی به آن ها تعلق بگیرد و سایر خریده ها توسط گروه انجام شود، درحالی که چنین ایده ای اساسا به ضرر تئاتر کشور است. وی ادامه داد: همه ما بهتر می دانیم که خرید کلی در حوزه طراحی صحنه و لباس به صرفه تر از این است که هر گروهی به شکل مجزا تصمیم به خرید جزئی وسایل مورد نیاز خود بگیرد و این ایده فقط باعث اتلاف انرژی، زمان و پول

می شود. این کارگردان تئاتر در پایان پیشنهاد داد: با انجام بازسازی های مجموعه تئاترشهر و حذف کارگاه دکور در این مجموعه، از این فضا برای ساخت سالن انتظار، اتاق های فرمان مجهز، سرویس های بهداشتی و... استفاده شود و در فضای دیگری کارگاه مجهزی برای طراحی صحنه و لباس در نظر گرفته شود. و فریبرز قربان زاده عضو هیات مدیره انجمن طراحان صحنه و لباس نیز چندی پیش در گفت وگو با ایسنا اعلام کرد: در شرایط حاضر فقط یک کارگاه کوچک نجاری و جوشکاری در تالار وحدت باقی مانده است که در قیاس با آن چه در ابتدا برای طراحان صحنه و لباس وجود داشت، هیچ است. او نیز مشکل دیگر این حوزه را بازنشسته شدن نیروهای متخصص و عدم جایگزینی افراد جوان برشمرد و گفت: در راستای آن هر روز یک بخش در این حوزه تعطیل و حوزه طراحی صحنه و لباس روز به روز کوچک تر می شود. وی تعطیلی کارگاه های حرفه ای دکور و لباس را منجر به اتلاف انرژی، نیروی انسانی و پول دانست.

منبع : روزنامه جوان

<http://vista.ir/?view=article&id=290535>

محافظت از لباسهای گرم در تغییر فصل

• ۱۰ راه برای محافظت از لباسهای گرم در تغییر فصل

(۱) جیب همه لباسهایی را که می خواهید برای سال بعد بگذارید خالی کنید، سپس آنها را بشوید و یا به خشکشویی بدهید. حتی اگر یکبار آنها پوشیده اید، به این دلیل که از ماندن لکه حتی اگر دیده نشوند، مانند: عرق بدن، اثر عطر و یا لکه یک نوشیدنی روی لباس جلوگیری کنید. چون این لکه ها به عنوان غذا برای حشرات مانند ساس میشوند.

(۲) همیشه کاورهای پلاستیکی خشک شویی را از روی لباس در بیاورید و اجازه دهید که هوا بخورد. پلاستیک اجازه نمی دهد که لباس ها هوا بخورند، هر گازی که از تجزیه پلاستیک منتشر می

شود، می تواند جذب لباس شود و کهنه شدن لباس را تسریع کند. به همین دلیل لباسها زرد میشوند.

(۳) لباس ها را هر جایی انبار نکنید. یادتان باشد که انباری باید خنک، تاریک و خشک باشد. پارچه ها حساس هستند و با رطوبت و دما عوض می شوند.

پارکینگ، اتاق زیر شیروانی و زیر زمین ناتمام انبارهای خوبی نیستند. کمدهای زیاد از آن استفاده نمی کنید و یا کثو و یا اتاقی که بتوانید یک جا لباسی در آن قرار دهید خوب است. در غیر این صورت یک گنجه ای بخرید که زیر تخت یا بالای کمد جا شود.

(۴) از قرصهای بید استفاده کنید که البته لباسها بوی تند و زننده ای میگیرند.

(۵) لباسها را بر اساس نوع پارچه دسته بندی کنید. لباسهایی از جنس ابریشم طبیعی، پشم، خز، چرم و جیر مراقبت بیشتری نیاز دارند چون مورد علاقه ساس هستند. بنابر این باید آنها را دور از پارچه های کتان، نخی و ابریشم مصنوعی و.. که احتیاج به مراقبت شدید دارند، نگه دارید.

(۶) با استفاده از محصولاتی که به منظور جلوگیری از رطوبت و کپک زدن وجود دارد و یا با استفاده از حرارت لامپهای ضعیف که حدود ۱۵ وات هستند محیطی مناسب برای لباسستان ایجاد کنید.

(۷) اسید، خراب شدن پارچه را تسریع می کند. اگر شما لباس ها را در یک کمد چوبی برای بیشتر از شش ماه انبار می کنید، آن ها را در یک پارچه متقال یا چیت قرار دهید، چونکه چوب محیط را اسیدی می نماید.

(۸) پوشاک های سنگین مانند ژاکت کشمیر و لباس شب باید تا شده و برای جلوگیری از چروک شدن لای پارچه های چیت و یا ورق های مخصوص ضد اسید قرار دهید. جعبه های کرباسی یا چیت چون اجازه چرخش هوا را می دهند مناسبند. جعبه های پلاستیکی شفاف هم برای مدت کم (زیر شش ماه) مناسب هستند.

(۹) کاورهای پارچه ای که برای نگهداری چرم و خز در مدت طولانی به کار برده می شوند خیلی بهتر از نوع پلاستیکی می باشند، زیرا اگر در پلاستیک نگهداری شوند، ممکن است ترک بردارند. اگر کاور پارچه ای ندارید از ملافه استفاده کنید.

(۱۰) از جا رختی سیمی اجتناب کنید. چون آنها ذرات ریزی را روی شانه های لباس می ریزند. به جای آن از نوع پلاستیکی و فرم گرفته آن ویا چوب استفاده کنید.

منبع : سایت سیمرغ

<http://vista.ir/?view=article&id=281977>

محصولات آرایشی برای جوان به نظر رسیدن

حدود سالهای ۱۹۰۰، در دوران سلطنت ادوارد هفتم در انگلستان، بانوان میان سال و سالخورده مهمانیهای بسیاری ترتیب میدادند و به عنوان میزبان، باید به بهترین شکل ممکن یا درواقع تا حد ممکن جوان در مجلس ظاهر میشدند. این زنان اجتماعی به هر وسیله ای که علایم گذر زمان را از چهره شان محو میکرد نیاز داشتند. از آنجایی که این افراد غذای چندان سالمی نمیخوردند، فعالیت و ورزش نمیکردند و نسبت به زنان دوره های قبل در معرض آلودگی بیشتر هوا قرار داشتند، تنها راه ممکن برای حفظ جوانیشان، استفاده از لوازم آرایش و به خصوص کرمهای صورت و محصولات ضد چروک بود.

راه دیگر، رفتن به سالنهای زیبایی بود که مشهورترین آنها خانه سیکلاکس (House of Cyclax) در لندن بود. از آنجایی که مشتریان این سالن میل نداشتند دیده شوند، از درب پشتی و با توری بر روی صورت وارد سالن میشدند و از همانجا بیرون میرفتند.

بانو هنینگ (Henning)، صاحب این سالن، محتاطانه لوازمی چون کرم و روژ لب را به مشتریان خود میفروخت. یکی از محصولات او، کاغذهای پودرآلود رنگین بود که به صورت کتابچه هایی در اندازه کوچک تولید میشد. این برگه ها برای رفع برق افتادگی صورت استفاده میشد و در مواقع مقتضی بر روی بینی و گونه ها مالیده میشد تا با مات کردن پوست، برق نامطلوب آنرا بگیرد. این کتابچه ها همچنان مورد استفاده قرار میگیرند و کمپانی آون (Avon) هنوز هم آنرا تولید میکند. علاوه بر این، زنان در این دوره از ذغال نوک چوب کبریت به جای ریمل و از عصاره گلبرگهای رنگین به جای روژ لب استفاده میکردند.

در همین زمان هلنا روبنشتاین (Helena Rubenstein) که صاحب سالن زیبایی دیگری بود، کرم ضد آفتاب را تولید کرد و بعدها با افزودن اقلام دیگر، به یک کمپانی معروف تولید لوازم آرایش مبدل شد. اوج گیری صنعت لوازم آرایشی در قرن ۲۰ با رونق گرفتن سالنهای زیبایی در ابتدای قرن بیستم، صنعت تولید لوازم آرایشی به وجود آمد و هرگز افول نکرد. با گشایش یک سالن زیبایی به نام سلفریج به نام در سال ۱۹۰۹، لوازم آرایش دیگر به طور مخفی فروخته نمیشدند، بلکه به بازار آزاد آمدند و زنان با اعتماد به نفس بسیار زیاد، به خریدن آنها میپرداختند. با گذشت زمان، انواع مختلفی از لوازم آرایش مد روز شده و بعد انواع دیگری جایگزین نوع قبل شدند و درواقع، استفاده از لوازم آرایشی، پایه های مد را بنا نهاد و امروزه با فهرست پایان ناپذیر محصولات زیبایی و آرایشی، مد به صنعتی چند بلیون دلاری مبدل شده است و این صنعتی است که حتی در دوران رکود هم، مشکل چندان پیدای نکرده است و همواره مشتریان دایمی خود، خانمهای زیبا و آقایان زیبا پسند، را حفظ کرده است.

thehistoryof.net

منبع : سایت فریا

<http://vista.ir/?view=article&id=10399>

مد نسخه فرهنگی می خواهد

آیا تا به حال از خود پرسیده ایم، چرا برخی از جوانان ما به راحتی تسلیم هنجارهای دیگران می شوند؟ چرا بعضی از دختران و پسران ایرانی مجذوب و شیفته فرهنگ غرب و الگوهای خارجی می شوند؟ چرا...؟ به راستی چرا نمی خواهیم يك بازنگری عمیق و دقیق در رفتارهای خود داشته باشیم؟ چرا به خود جرات نمی دهیم که بپذیریم ضعف و سستی خودمان چنین هجمه هایی را وارد جامعه کرده است؟ چرا به مقوله "مد" فقط از دریچه يك تهاجم فرهنگی نگاه کرده ایم؟ مگر جز این است که بعضی رفتارها و پوشش های امروزی بر پیکره برخی جوانان، از درون خود جامعه ریشه دوانیده و رشد کرده است و حالا از آن ها به عنوان مد یاد می شود؟ پس اگر

چنین است چگونه می توان جوان معصوم و پاک و بی آلائش جامعه را از خطر هجمه های فرهنگی مصون نگاه داشت؟ در دنیای امروز که جوامع به صورت يك "دهکده جهانی" در کنار همدیگر قرار گرفته اند، چگونه می توان با کشیدن يك دیوار مرتفع، مانع از ورود امواج الکترونیکی و برقراری ارتباط با فرهنگ های دیگر شد؟ مسلما اگر این ایده عملی بود، جامعه جوان برلین، پکن و... از انواع نابهنجاری های اجتماعی غرب در امان می ماندند. مسلم این که هیچ يك از جوامع در حال گذار (از سنتی به صنعتی) نمی توانند خود را از برقراری ارتباطات مصون و محفوظ دارند لذا تنها کاری که در این زمینه می توان انجام داد نحوه برخورد و نوع پذیرش فرهنگ و هنجارهای سایر جوامع در جامعه است.

وقتی به چهره ها دقیق می شوی، آن چه نمایان است، فقط تقلید و پذیرش فرهنگ و الگوی غربی توسط برخی دختران و پسران جوان جامعه و حتی بعضا مردان و زنانی میانسال است که ظاهر خود را با انواع مدل های خارجی و به اصطلاح فرنگی پیرایش کرده اند. در حقیقت، نوع پوشش، مدل مو، طرز رفتار و به طور کلی ظاهر افراد جامعه اعم از مرد و زن هر قشری از اجتماع، همچون سایر روابط و مناسبات انسان ها با همدیگر، مبتنی بر اصول خاصی است که با توجه به ارزش ها و هنجارهای مورد قبول جامعه متفاوت و متمایز می شود.

• چرا گرایش؟

برخی از جامعه شناسان و رفتارشناسان اجتماعی معتقدند: "قرار گرفتن جامعه در مرحله گذار، عامل اصلی جذب جوانان به الگوها و هنجارهای غربی است، زیرا چنین استنباط می شود که هر جامعه ای برای طی کردن يك مرحله از دوران تحول، خواه ناخواه بایستی پذیرای آسیب های اجتماعی، به تعبیر ما -و هنجارها- به تعبیر دیگر جوامع- باشد.

به هنگام ورود هر کالایی همواره فرهنگ مصرف آن نیز وارد می شود و اگر چنان چه ما نتوانیم فرهنگ خودمان را با آن فرهنگ وارداتی تطبیق دهیم آن گاه دچار بحران فرهنگی خواهیم شد. لذا تنها راه برای جامعه به جهت مصون ماندن از فرهنگ وارداتی، خنثی نمودن آن به نحوی است که مطلوب و ملموس برای افراد جامعه باشد.

اما برخی دیگر از آسیب شناسان اجتماعی می گویند: "عامل اصلی پذیرش فرهنگ خارجی در میان جوانان و سایر اقشار جامعه، ناشی از ضعف فرهنگی خودمان است. یعنی، آن طور که باید و شاید نتوانسته ایم فرهنگ اصیل و قدمت چند صد ساله آن را به جامعه امروزی بشناسانیم و جوان جامعه در این بین دچار چند فرهنگی می شود و نهایتا به آن سو می رود که برایش جذابیت و شیفتگی بیشتری داشته باشد."

متأسفانه بسیاری از جوانان ما به راستی تحت تاثیر فرهنگ غرب قرار می گیرند و ارزش ها و هنجارهای آنان را می پذیرند و الگوی خود قرار می

دهند. این موضوع ناشی از ضعف ترویج برنامه ها و سیاست فرهنگی کشور است. زیرا هیچ گاه نخواستیم ایم از در مسالمت با قشر جوان وارد بحث شویم و آنان را متقاعد به ناهنجاری های فرهنگ غرب سازیم! چون هنوز جوان ما نمی داند که با تبعیت از الگوهای غربی دچار نابسامانی می شود .

سنت ها ریشه عمیق در جامعه دارند ولذا، بزرگ ترها و پا به سن گذاشته ها معتقدند باید به این سنت ها احترام گذاشت و به همان سبک و سیاق گذشته رفتار نمود، اما جوان امروزی در جامعه ای زندگی می کند که مدام در حال تغییر و تحول است و بنابراین هرگز نخواهد توانست در برابر رویدادهای عصر حاضر بی تفاوت باشد .

با ترویج فرهنگ مدرن و نفوذ آن در تمامی نهادهای جامعه دو گونه فرهنگ رو در روی یکدیگر قرار می گیرند فرهنگ سنتی و فرهنگ متجدد، که تقابل این دو فرهنگ باعث تضاد در میان اجتماع و در خانواده ها و اقشار مختلف آن می شود.

پیشرفت فن آوری به همراه گسترش شبکه های ارتباطی و تمایل بشر برای داشتن زندگی هم جهت با این حرکت و توسعه در ترویج مد و تسهیل روند آن سهم به سزا داشته اند. در کشورهای در حال توسعه، اغلب پیروی از شیوه و سبک زندگی در غرب ملاک شناسایی پدیده "مد" می باشد و در کشورهای غربی تقلید از شخصیت های شناخته شده و محبوب و استفاده از تولیدات شرکت های بزرگ و معتبر، اساس "مد" را تشکیل می دهد .

• مد روز

اما آن چه مشخص و آشکار است همانا تخریب فکری و روحی برخی جوانان جامعه توسط پدیده مدگرایی می باشد که متأسفانه این قبیل جوانان با تبعیت و اطاعت از روش ها و سبک و سیاق الگوهای دیگران، به مرور دچار تضاد فرهنگی خواهند شد و همین چند فرهنگی انتخاب را برای آنان مشکل می سازد. "مد" هم چون خوره ای به جان جوانان افتاده و دست بردار نیست . راستی مسوولان فرهنگی برای مقابله با این مساله چه کرده اند؟

منبع : روزنامه صدای عدالت

<http://vista.ir/?view=article&id=267608>

 vista.ir
Online Classified Service

مد و دختران

فاصله گرفتن از خانواده و نزدیک شدن به اجتماع غریبه دوستان و همکلاسی ها، پیامدهای بسیاری دارد. انکار قانونمندی ها و اصول سنتی خانواده یعنی قبول و پذیرش الگوهای جدید اجتماع بیرون از خانواده، دختران دبیرستانی بیشتر و زودتر از پسران هم سن و سال خود شیفته مظاهر دلفریب جهان بیرون می شوند. حس غریزی زیانمایی، دختر را بسیار زودتر از پسر به تلاش و می دارد؛ تلاشی که بتواند چهره او را بهتر و کامل تر از آنچه هست، نشان دهد. معمولاً خواسته ها و سلیقه دختر با آنچه پدر و مادر از او می خواهند، هماهنگ نیست. چرا که دختر از همان سال های آغازین نوجوانی، دوستان و نزدیکان دیگری برای خود دست و پا کرده است. بنابراین ریشه تفاوت ها و تضادهای او را با خانواده اش باید در همان الگوهای

تازه‌یافته، جستجو کرد. دوستی‌های عاشقانه میان هم‌شاگردی‌ها سبب می‌شود آنها به دقت رفتار و گفتار یکدیگر را مورد ارزیابی قرار دهند. البته این ارزیابی نه به معنای انتقاد از رفتارهای غلط همدیگر، که به معنای «تقلید» از هم است. دوستان صمیمی که گاه پیمان خواهری با یکدیگر می‌بندند، مقلد خُرده رفتارهای هم می‌شوند. هر چند ممکن است در بسیاری موارد این تقلید، یکطرفه و یک‌جانبه باشد.

بی‌تردید دختران در سنین نوجوانی و آغاز جوانی به شدت تحت تأثیر جلوه‌های بیرونی هستند. جهان بیرون، آنها را فریفته و شیدای خود می‌کند. آنها مبهوت زیبایی‌های تازه جهانی می‌شوند که هیچ شباهتی به توصیه‌های والدین ندارد. ممنوعیت و محدودیت اعمال شده از سوی پدر و سختگیری‌های خیرخواهانه مادر، اشتیاق دختر را برای یکی شدن با جلوه‌های رنگارنگ و تازه به دنیا پیرامون، بیشتر می‌کند.

«مُد» یکی از همان الگوهای بیرونی است که به آسانی و بی‌هیچ زحمتی به خانه‌ها راه می‌یابد. فرزندان جلوه‌های تازه مد را از کوچه و خیابان و مدرسه به خانه می‌آورند. رسانه‌ها نیز در این میان نقش مؤثر خود را به خوبی بازی می‌کنند. اما پدر و مادر به راحتی در برابر هجوم بی‌امان مد زندگی تسلیم نمی‌شوند. بحث‌های خانوادگی که معمولاً پرتنش و تنش‌آمیز هم هست، بیشتر در باره مدل مو و رخت و لباس بچه‌هاست. والدین همه مسیرها و همه راهها را امتحان می‌کنند تا الگوهای آشنای سنتی را تحمیل کنند. ترغیب و تشویق به استفاده از الگوهای خودی خانواده و تحقیر مدهای عجیب و غریب و خنده‌دار، یکی از آن راه‌هاست. چاره بعدی، تهدید و تنبیه است که تجربه و علم ثابت کرده‌اند همیشه بی‌حاصل است.

دخترهای خانواده‌های متوسط - چه از نظر فرهنگی و چه از نظر اقتصادی - معمولاً ویژگی‌های زندگی طبقه اجتماعی خود را نمی‌پذیرند. شاید بهتر است بگوییم آنها شیوه زندگی را برازنده شخصیت اجتماعی خود نمی‌دانند. طبقه اجتماعی خانواده یک دختر را نمی‌توان با ارزیابی شیوه‌های رفتاری، گفتاری و نوع پوشش دختر در اجتماع (دبیرستان، دانشگاه، خیابان و ...) معین کرد. «تیپ» اجتماعی دختر در بیشتر موارد با طبقه فرهنگی و حتی اقتصادی خانواده‌اش متفاوت است. این تفاوت در میان دختران اقشار متوسط و پایین‌تر از متوسط به خوبی قابل مشاهده است. رسانه‌هایی چون تلویزیون، سینما و نشریات مختلف، زمینه‌های آماده و جذابی برای دختر است. امروزه، تلویزیون و مجموعه‌های داستانی رنگارنگش دمدستی‌ترین الگو برای نوع لباس‌پوشیدن، مدل اتومبیل و میلمان و آداب معاشرت است. بی‌میلی دختر نسبت به آداب سنتی و بیزاری از الگوی تحمیلی مادر و پدر، تأثیرپذیری او را از الگوهای بیرونی دوچندان می‌کند.

عاملی که تأثیرپذیری دختر را از جهان بیرون، نسبت به برادرش شدت می‌بخشد، ویژگی‌های شخصیتی و ذاتی است. مهارت‌های کلامی دخترچه‌ها از همان دوران کودکی، سبب می‌شود آنها زودتر از پسرها با دنیای اطراف ارتباط برقرار کنند. توانایی‌های اجتماعی زود هنگام و میل مهارناپذیر دختر به دیده شدن و البته زیبا به نظر رسیدن، مهم‌ترین عاملی است که دختر را بسیار زودتر از پسر به سوی اجتماع و هیاهوی پرزرق و برق آن می‌کشاند. بنابراین بسیار طبیعی است که دخترها زودتر از پسرها به دنبال شکل‌های جدید و مدهای تازه راه بیفتند.

در واقع می‌توان گفت مدگرایی افراطی دختران نوجوان ریشه در طبیعت متفاوت آنها دارد. تنها مسئله‌ای که باید بدان پرداخت، مسئله مسخ تدریجی دختر نوجوان و یکی شدن با جلوه‌های ظاهری متنوع است. آنچه خانواده‌ها را نگران سر و وضع دخترشان در کوچه و خیابان می‌کند، پیروی موقتی دختر از جریان گذرای مد نیست. اشتیاق هرازگاه به آنچه جریان مداوم مد عرضه می‌کند، شوقی طبیعی و بی‌خطر است. آنچه هم خانواده‌ها و هم صاحب‌نظران جامعه‌شناسی را نگران می‌کند، فرو رفتن در این جریان است. «تابع» مد شدن و چشم به راه تازه‌های مد ماندن به اعتیادی بدل می‌شود که فرصت اندیشیدن را از انسان مدزده می‌گیرد. مد یک سرگرمی ظاهری است که پرداختن بیش از حد به آن، سبب می‌شود «روح» به عنوان جنبه بنیادین و برتر هستی آدمی به فراموشی سپرده شود. آرایه‌های ظاهر، زیبایی‌های دست‌نخورده باطن را پنهان می‌کند و رفته رفته آدمی را به یک صورتک زیبا مبدل می‌کند؛ صورتکی که پشت آن یک تهی بزرگ نهفته است.

دخترک نوجوانی که به مد روز بودن لباس و آرایش صورت خود به عنوان یک ضرورت نگاه می‌کند، ضرورت حیاتی آراستگی‌های جان و روح را فراموش می‌کند. او در گذر زمان به یک دست لباس مضحک و یک صورتک رنگ‌آمیزی شده تبدیل می‌شود. از او به عنوان یک انسان همین رنگ‌ها و همین رخت‌ها باقی می‌ماند.

نیرنگ رنگ، عاقبت سیرت را مغلوب صورت می‌کند؛ و چه حماقت بزرگی است و چه ضرر و زیان بزرگ‌تری است که آدمی اسیر نیرنگ «رنگ» شود!

منبع : باشگاه اندیشه

<http://vista.ir/?view=article&id=275367>

مد، تقلید، تنوع طلبی

پدیده مد و مدگرایی از محصولات ورود و حضور مدرنیته در ایران است. شاید بتوان گفت از اوایل سلطنت فتحعلی شاه قاجار که پای مستشاران خارجی به ایران باز شد پدیده های نوظهور غربی نیز به تدریج به ایرانیان شناسانده شد و آداب و رسوم فرهنگی که ابتدا توسط خاندان سلطنتی تقلید شده بود به مرور در طبقه های زیرین اجتماع نیز شیوع پیدا کرد. ناصرالدین شاه اولین شاه ایران بود که به طور رسمی به فرنگ سفر کرده و توانسته بود مظاهر نوپای تمدن غربی را از نزدیک ببیند. او با هدیه هایی که از سفر اروپا برای حرمسرای خود آورد تغییری نه اجباری به پوشش بانوان طبقات بالای جامعه داد.

سلطنت ۵۰ ساله این شاه مستبد، سرآغاز آشنایی ایرانیان با تمدن و مظاهر غربی بود. فرستادن افرادی به فرنگ برای تحصیل از سوی عباس میرزا و بازگشت آنها پس از اتمام تحصیل به ایران، آشنای ایرانیان و بخصوص دربار با ماشین آلات صنعتی و غربی، آمدن سینماتوگراف (که به نوعی یکی از بزرگترین اشاعه دهندگان فرهنگ غرب بود)، تأسیس مدرسه جدید دارالفنون و روزنامه ها همه و همه مؤلفه های این آشنایی بودند. این جریان تا زمان دیکتاتوری رضاشاه ادامه یافت. رضاشاه که با کمک انگلیس توانسته بود نظام حاکم را در دست گیرد، در تنها سفر خود به ترکیه تحت تأثیر مظاهر و فرهنگ غربی قرار گرفت و به این نتیجه رسید که تنها راه پیشرفت ایران ملبس شدن و متظاهر شدن به تمامی طواهر فرهنگی است. این چنین شد که در سال ۱۳۰۷ فرمان متحدالشکل شدن لباس ها صادر و در ۱۷ دی ۱۳۱۴ کشف حجاب در کابینه جم تصویب شد. به این ترتیب رضاشاه اولین گام را در جهت مبارزه با سنت ایرانی و اسلامی برداشت و اولین نشانه های هجمه همه جانبه مدرنیته و فرهنگ غربی در ایران نمایان شد. به عبارتی رضاخان مدع اولیه تحولات لباس در زنان و مردان بود. این روند کم کم در ظاهری ترین شئون فرهنگی و اجتماعی، یعنی نوع پوشش مردان و زنان اثرات همه جانبه ای گذارد، که یکی از پیامدهای آن شیوع پدیده مد و مدگرایی در ایران است. این که مد و مدگرایی به خودی خود پدیده ای مثبت یا منفی است جای بحث بسیار دارد. این گزارش سعی دارد جوانب مختلف این پدیده را از منظر اجتماعی به بررسی بکشد. به سومین ردیف مانتوها که رسید با دست یکی، یکی آنها را کنار زد، نگاهش روی یکی از آنها ثابت شد. زن مسن کنارش با دلخوری گفت: «این چیه نه جنس داره نه ریخت.» دختر اخم کرد، فروشنده جوان چند قدم جلو آمد. نگاهی به مانتو کرد: «اینها تازه برامون اومده، طرحش جدید، رنگش هم مد ساله، از صبح که آوردیم خیلی از آن فروختیم، فقط همین چند تا مونده.» زن چند قدم جلوتر رفت به ردیف آخر که رسید، صدا زد: «لیلا بیا، این چطوره؟» دختر با بی میلی نگاه کرد. رویش را برگرداند. با صدایی نسبتاً بلند گفت: «من همین را می خواهم، مده، همه دارند می پوشند.» زن لبش را گزید و آرام گفت: «مد، مد، مد...» جریان مد و مدگرایی، ترویج به مصرف کالاهایی نه چندان ضروری، با طرح، رنگ و نشان های خاص، بدون آن که از جمله نیازهای اساسی محسوب شود، جریانی جهانی است که امروزه اکثر جوامع در نقاط مختلف دنیا با آن روبه رو هستند. اگر هنگام عبور از خیابانهای شهر بخصوص مراکز اصلی خرید نگاه اجمالی به ویترین مغازه ها بیندازیم به آسانی متوجه خواهیم شد که مدل و رنگ خاصی از لباس در تمام آنها مشترک است. البته مسأله به همین جا ختم نمی شود، بلکه مد پدیده ای است که تمام کالاها از جمله لوازم منزل، وسایل آرایشی و... را در برمی گیرد. لباس هایی با مدل های گوناگون که ما در زمانهای مختلف شاهد آن هستیم، برای مدتی از سوی خریداران مورد استقبال قرار می گیرد و با پیدایش مد جدید به

فراموشی سپرده می شود. از این رو می توان مد را يك پدیده اجتماعی دانست. پدیده ای که از نظر جامعه شناسان دارای يك خصیصه هم رنگی با جماعت است و باعث شباهت فرد به اشخاص دارای موقعیت بالاتر می شود، به عبارتی مد اشاعه سریع کالا یا گرایش به يك رفتار در میان قشر یا قشرهایی از جامعه است که می تواند ناشی از نیازهای روانی، نقاط ضعف افراد، حس برتری طلبی، تجددخواهی، نوجویی، تنوع طلبی، میل و هوس شخصی، چشم و هم چشمی، احساس کمبود، تمکن مالی و... باشد و دارای رواج ناگهانی و کم دوام است و به سرعت تغییر می یابد. به روایتی مد همان چیزی است که ما امروزه در خیابان ها شاهد آن هستیم، یا همان کالایی که در فروشگاه ها به فروش می رسد و بارزترین شکل آن در شیوه لباس پوشیدن افراد يك جامعه ظاهر می شود. در ایران مسأله مد موضوع پیچیده ای است زیرا عوامل بسیاری بر آن تأثیر گذارند و با آن تأثیر می پذیرند عواملی چون بازار، زیرا که بخش عمده ای از مد به وضعیت اقتصادی جامعه مربوط است. افرادی مد را وارد بازار می کنند و آن را رواج می دهند که این پدیده برایشان منافع اقتصادی به همراه دارد و این که در ابتدا افرادی به آن گرایش پیدا می کنند که توان اقتصادی نسبتاً بالایی دارند. اما به مرور مد به طبقات دیگر جامعه نیز سرایت می کند. بر این اساس هر يك از افراد جامعه با توجه به فرهنگ، باور و ارزش های خاص خود تعریف متفاوتی از این پدیده اجتماعی دارند.

مد، خودنمایی یا تنوع طلبی

اگر چه جست وجوی تازگی و زیبادوستی از خصایص تمام افراد بشر است اما نیاز به شکستن قالب های موجود، فاصله گرفتن از هویت قبلی و رسیدن به هویت جدید، نوجویی و نیاز به نو شدن یکی از مظاهر اساسی دوران جوانی و بحران بلوغ است که به اشکال مختلف از جمله تغییر در شیوه پوشش، طرز رفتار، به کارگیری اصطلاحات مخصوص و... بروز پیدا می کند. از سوی دیگر می توان گفت اکثر افرادی که خرید کالاهای مد روز را ترجیح می دهند، سعی می کنند تا از این طریق جایی برای خود در جامعه و میان افراد به قول خودشان با کلاس و متشخص باز کنند. از این رو با پرداخت هزینه های هنگفت، که گاهی تأمین آن برایشان دشوار نیز هست، سعی می کنند تا از قافله عقب نمانند. بر این اساس مد از دید طرفداران آن که بیشتر شامل طبقات مرفه جامعه و سنین ۳۰-۱۵ سال می شود، امری مطلوب و دلنشین است که باعث شادی، نشاط و ارضای حس تنوع طلبی می شود. برای این گروه از افراد نسبت مد با فرهنگ، ارزش ها و هنجارهای اجتماعی در مراحل بعدی قرار دارد. رضا، ۳۰ ساله، فروشنده یکی از مغازه های مرکزی تجاری... در این خصوص می گوید: «اولین اشخاصی که به سراغ مدهای جدید و به روز می آیند از طبقات مرفه و کسانی هستند که قدرت خرید کالاهای مد روز را دارند. بیشتر این افراد زنان و دختران ۲۰ تا ۲۵ ساله و مردان ۱۵ تا ۳۰ ساله هستند اما بعد از این که يك مد جا می افتد و قیمت ها به دلیل کپی برداری تولیدکنندگان ایرانی پایین می آید، چیزی در حدود دو تا سه ماه، سایر افراد از قشرهای پایین تر نیز به سراغ این مدها می آیند.» این فروشنده لباس، مد را به شرط استفاده صحیح از آن امری مطلوب می داند و دلیل وجود ذهنیت منفی برخی از افراد را تشکیل جامعه از خرده فرهنگ های متفاوت ذکر می کند که هر کدام هنجارها و معیارهای خاص خود را برای قضاوت دارند و می افزاید: «مدل لباس آقایان بیشتر از ایتالیا وارد می شود ولی در خصوص خانم ها ملاک مدل های فرانسه است. البته چون در ترکیه کمپانی های بزرگ سرمایه گذاری کرده اند بسیاری از اجناس روز از این کشور وارد می شود. در حالی که همین کالاها، کالاهای درجه سه تولید شده در ترکیه هستند که در ایران طرفداران زیادی دارند.» مرضیه ۲۲ ساله فروشنده لباس، کیف و کفش چرم معتقد است: مد در جامعه به لباس یا فرم خاصی اطلاق می شود که بیشتر مورد استفاده افراد قرار می گیرد در صورتی که صحیح تر آن است که مد برترین و مرغوب ترین کالا باشد. وی می گوید: «شاید در طول سال خیلی چیزها مد شود اما من تنها از چیزهایی استفاده می کنم که ضمن زیبایی با معیارهای شخصی ام نیز تطابق داشته باشد. اما به عنوان يك فروشنده هیچوقت تعبیری که از مد دارم را به خریدار نمی گویم و آن کالای خاص را تنها به صرف مد بودن توصیه نمی کنم، چون ممکن است معیارهای مد سال و سلیقه خریدار با آنچه من می پسندم تفاوت داشته باشد.» وی در ادامه افزود: «بارها پیش آمده مشتریان مدل لباس و یا کیف را برای ما آورده اند و از ما خواسته اند مانند آن را برایشان بدوزیم اما مارک تولیدی را روی آن ننزیم. چون نمی خواهند دیگران متوجه شوند که این کیف یا لباس در داخل کشور دوخته شده است. که به نظر من این موارد نشانه ضعف افراد است و منشاء اصلی آن هم عدم اعتماد به نفس و چشم و هم چشمی است.» بسیاری از افراد نحوه پوشش ظاهری را عامل مهمی در جهت مشخص شدن طبقه اجتماعی و منزلت شخصی خود می دانند. از این رو با تهیه لباس های خارجی، حتی اجناس درجه دو و سه و یا تظاهر کردن به استفاده از کالاهای گرانقیمت سعی می کنند تا وجهه مطلوب و مورد نظر خود را در بین دوستان و آشنایان کسب کنند و تا حد زیادی در ظاهر خود را به طبقات بالاتر جامعه نزدیک کنند. دکتر علی رجب لو، استاد دانشگاه با بیان این مطلب که مد يك عنصر هویتی، ملی، بومی، ایدئولوژیکی و مبتنی بر نگره هایی است که يك فرد برای خود انتخاب می کند و می توان آن را از منظرهای مختلف چون فرهنگی، اجتماعی، سنن، آداب و عادات بومی، محیط سیاسی و نگرش های ایدئولوژیک يك جامعه مورد بررسی قرار داد، گفت: «در خصوص بد یا خوب بودن این پدیده باید با توجه

به معیارها و استانداردهایی که هر فرهنگی ارائه می دهد بحث کرد، بنابراین خوب یا بد بودن يك مد بستگی به نوع فرهنگ انتخابی از سوی فرد و جامعه دارد.» این استاد دانشگاه مد را يك نوع جلوه گری فردی در محیط اجتماعی می داند که منحصر به سن خاصی نیست و از این رو همه رده های سنی و جنسی را شامل می شود، اما در يك مرحله جذابیت بیشتری دارد و آن دوره جوانی است، به عبارتی دوره بلوغ یا موناسیون به معنای جهش، که توأم با نوعی جلوه گری فردی در محیط اجتماعی است و می گوید: «در این دوره فرد برای نمایش تمنیات درونی خود به جلوه گری های فردی متوسل می شود. به همین دلیل تنوع مد در دوره سنی جوانی خصوصاً سنین ۳۰-۱۵ سال کاملاً مشخص است. اما در دوره های سنی دیگر نیز متناسب با سن، نوع جایگاه اجتماعی، محیط و قرار گرفتن در قشر خاص نیز وجود دارد. بر این اساس مد به نحو خاصی مبتنی بر فرایند محیط اجتماعی است که از عناصر اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و تاریخی انسان و نوع نگرش وی شکل می گیرد.» وی می افزاید: «با توجه به تفاوت های جنسی زن و مرد جلوه گری این نوع از مد در این مقطع سنی در میان زنان بیشتر است که به تفاوت غریزی میان این دو جنس مربوط می شود. همچنین کسانی که از درآمد بیشتری برخوردارند گرایش بیشتری به مدهای جدید دارند تا افرادی که درآمد کمتری دارند زیرا این افراد امکانات و شرایط بهتری بر آوردن اینگونه خواسته های خویش دارند.»

بر این اساس می توان گفت نحوه پوشش افراد عامل مهمی در جهت شناخت طبقه اجتماعی، زندگی فردی، میزان رفاه، سلیقه، ذوق و فرهنگ و ... از جانب بسیاری از افراد به ویژه زنان، جوانان و طبقه نسبتاً مرفه جامعه است. به عبارتی زنان و جوانان بیش از هر قشری عامل دست طراحان مد بوده و هستند. از این رو سرمایه داران جهت حفظ توان اقتصادی خود ساز و کارهایی تعبیه می کنند تا از طریق آن قادر به کنترل مصرف انواع محصولات از جمله پوشاک بوده و طراحی الگوهای جدید، شیوع مصرف، ترویج های مدهای جدید را در میان این قشر از افراد جامعه تحت کنترل خود درآورند. دکتر محمدتقی شیخی، جامعه شناس و عضو هیأت علمی دانشگاه الزهراء (س) نیز معتقد است قشر جوان عمدتاً بی نهایت طلب، نوظلب، تنوع طلب، و به دنبال الگوهای جدید است و این امر منجر به پیدایش ارزش ها و الگوهای جدید در میان افراد می شود. همان چیزی که در گروه های سنی بالاتر و نسل های قدیمی به سهولت قابل حس، درك و هضم نیست و ما آن را مد می نامیم. شیخی با اشاره به این که در گذشت چون عمدتاً دختران کمتر در جامعه حضور داشتند بهای کمتری به مد و الگوهای جدید می دادند. همچنین پسران، چون کمتر با یکدیگر در ارتباط بودند و وسائل ارتباط جمعی چندانی در اختیار نداشتند کمتر تحت تأثیر شبکه های ارتباطی بودند گفت: «تمام شرایط و عوامل یاد شده در گذشته كمك می کرد تا افراد بیشتر به فرهنگ بومی، خودی، داخلی، منطقه ای و ملی بپردازند در حالی که در عصر حاضر تا حدی این حرکت معکوس شده است. از این رو می توان گفت توجه به مد به عنوان يك الگوی پوشش بیشتر در میان نوجوانان و جوانان و تا حدی زنان نمود بیشتری یافته است.» از نظر جامعه شناسان مد اشاعه سریع کالا یا گرایش به يك رفتار در میان قشر یا قشرهایی از جامعه است که می تواند ناشی از نیازهای روانی، نقاط ضعف افراد، حس برتری طلبی، تجددخواهی، نوجویی، تنوع طلبی، میل و هوس شخصی، چشم و هم چشمی، احساس کمبود، تمکن مالی و... باشد و دارای رواج ناگهانی و کم دوام است و به سرعت تغییر می یابد

وسائل ارتباط جمعی و سهم آن

در انتخاب افراد

پیشرفت روزافزون تکنولوژی و در نتیجه به وجود آمدن شبکه های ارتباطی و ماهواره ای بر تمام زوایای پنهان و آشکار زندگی تأثیر گذار بوده است. رسانه های گروهی فاصله میان سطوح گوناگون را از بین می برد و به سرعت راه خود را در همه جا می گشاید و به كمك تبلیغات می کوشد تا با رواج مدهای جدید امیال جدیدی را در افراد ایجاد کند. به عبارتی تولیدکنندگان با تبلیغ و تلفیق این گونه نیازهای کاذب و با تغییر جایگاه نیازها و تقاضاها سعی در فراهم آوردن شرایطی دارند تا براساس آن فرد نیازهای کاذب ایجاد شده چون لباس با طرح نو و مد جدید را جایگزین نیازهای اساسی خود کند. در این میان ماهواره و اینترنت نقش مهمی در ترویج و جهانی شدن مصرف يك کالا بازی می کنند؛ زیرا مد جدید نیازمند تقاضا و بازاریابی است. بنابراین این قبیل وسائل ارتباطی، به نحو بارزی به اشاعه فرهنگ مصرف در کشورهای مختلف كمك می کنند، زیرا بسیاری از مدل های رایج آرایشی، پوششی، غذا، موسیقی و ... از سوی تولیدکنندگان و مصرف کنندگان از مدل های ماهواره ای و اینترنتی الگوبرداری می شوند و یا توسط واردکنندگان این قبیل کالاها وارد چرخه بازار شده و رواج می یابند.

محمد ۲۶ ساله فروشنده لباس های اسپرت زنانه و مردانه هدف افراد از استفاده کالاهای مطابق مد روز را خودنمایی، تنوع طلبی دانسته و می گوید: «بیشتر این مدها از جمله لباس های مد روز توسط شرکت های تولیدکننده ای که غالباً خارجی هستند طراحی و توسط تولیدکننده های داخلی کپی برداری می شوند.» وی سهم ماهواره را در رایج شدن يك کالا یا مد شدن آن ۶۰ درصد می داند و ۴۰ درصد بقیه را هم حاصل سفرهای خارجی افراد و تبلیغات فروشگاه ها معرفی می کند. وی سیکل زمانی هر مد را بین چهارماه تا یکسال و نیم ذکر می کند و می

افزاید: «کالاها و الگوهای که به عنوان مد از اروپا به ایران می آید در مرحله اول وارد تهران می شود و بعد از گذشت دو تا سه ماه و جافتادن آن شهرستان ها را نیز در بر می گیرد.»

بی تردید رسانه های گروهی که به عنوان بازوی فرهنگی جوامع عمل می کنند نقش بسیاری در اشاعه، ترویج و پذیرش الگوهای جدید خصوصاً مدل های وارداتی دارند. اما آنچه حائز اهمیت است توجه به مجموعه عواملی است که در ترویج يك فرهنگ آن هم بیشتر از نوع وارداتی دخیل هستند. رجیلو حضور اینترنت و ماهواره را مسئله ای می داند که به بحث جهانی شدن باز می گردد و در این رابطه می گوید: «در بحث جهانی شدن دو نوع تفکر وجود دارد: نخست جهانی سازی که از سوی کشورهای پیشرفته و قدرتمند از جمله آمریکا و کشورهای صنعتی گروه هفت به منظور جهانی شدن فرهنگ سرمایه داری صورت می پذیرد تا سایر فرهنگ ها در پای این فرهنگ جهانی قربانی شوند. دوم، فرایندی که هادی و راهبر خاصی ندارد بلکه به عنوان يك پدیده از مدرنیته نشأت می گیرد. از ویژگی های این نوع جهانی شدن بازگشت به هویت و فرهنگ های محلی است.» وی می افزاید: «طبیعتاً در این مقوله ماهواره و اینترنت قادر به بروز دو نوع رفتار هستند. مهمترین آنها رفتار مبتنی بر جهانی سازی که انواع ناهنجاریهای مدهای غربی را در قالب برنامه های متنوع و شبکه های بسیار پرتعداد، با برد وسیع در سطح جهانی تبلیغ و ترویج می کند تا به این ترتیب پدیده های محلی و محیط اجتماعی سنتی را تحت تأثیر قرار دهد و جهانی سازی مد نظر خود را اعمال کند. اما باید توجه داشت که نوع پوشش های رایج شده در کشور ما ارتباط زیادی با ماهواره و اینترنت ندارد بلکه به يك نوع تنوع طلبی لجام گسیخته برمی گردد که در حال حاضر از کنترل خارج شده و علت آن عدم وجود الگوی مشخص برای استفاده از حجاب اسلامی در محیط های مختلف جامعه است، زیرا نحوه پوشش که اصطلاحاً امروزه ما آن را مد می نامیم يك نوع جلوه گری ناهنجار است که باعث ایجاد ناهنجاری در جامعه شده که از نظر محیط اجتماعی و تفکر دینی محکوم است. زیرا این نوع تنوع طلبی در قالب پوشش به وسیله فرهنگ سازی، ایجاد آگاهی و ارائه الگوی مناسب برای مد سازمان دهی نشده است بنابراین به شکل ناهنجاری جلوه گر شده است.» مسلماً وسائل ارتباط جمعی در کنار سایر عوامل نقش قابل توجهی در مطرح کردن و شیوع يك کالا در جامعه دارند. البته باید توجه داشت که ارتباط میان افراد يك جامعه تنها منوط به وسائل جمعی نیست بلکه برخورد رودررو افراد، مشاهده سبك جدید از پوشش در طبقات مرفه تر جامعه و ... نقش زیادی در الگوبرداری و تأثیرپذیری آنان دارد. محمدتقی شیخی در این رابطه می گوید: «در عصر حاضر که بخش های مختلف جامعه به دلیل گسترش ارتباطات تحت تأثیر فرهنگ غیربومی و غیرایرانی قرار گرفته است و از آنجا که جوامع صنعتی و در حال صنعتی شدن به سرعت در حال تولید کالاهای مختلف مصرفی هستند با استفاده از این قبیل وسائل سعی در افزایش میزان تقاضا و ایجاد بازار برای تولیدات خود هستند. علاوه بر این ارتباط زیادی بین گروه های سنی جوان و نوجوان وجود دارد به این معنا که این افراد در مدرسه، کلاس و جامعه در تعامل با یکدیگر هستند. این نحو ارتباط باعث ایجاد حس رقابت در پاره ای از موارد از جمله نحوه پوشش وسائل مورد استفاده و... می شود. اکثر این افراد به یکدیگر تأسی یا از هم الگوبرداری می کنند. الگوهای که منشاء اصلی آنها پاره ای از جوامع طراح و صادر کننده مد هستند. البته وضعیت یاد شده تنها در خصوص ایران صدق نمی کند بلکه بسیاری از جوامع از جمله کشورهای جهان سوم و در حال توسعه را شامل می شود.»

بالاخر بودن یا هماهنگ بودن

به روز بودن، نو بودن، زیبایی و... از جمله مواردی است که همواره مصرف کنندگان مد، از آن به عنوان تنها دلیل خود برای پیروی از آن یاد می کنند. به تعبیری دیگر می توان مد را نوعی نیاز به مشابهت با برخی از افراد جامعه و یا متمایز بودن شخص از سایر اشخاص دانست، چیزی که به فرد این قدرت و جسارت را می دهد تا خود را يك سر و گردن بالاتر از دیگران بداند. مطمئناً توجه به محیط پیرامون، تغییر در محیط های فردی و اجتماعی و همین طور پوشش از مواردی است که از سوی روانشناسان نیز بر آن تأکید شده است. اما آیا این مسئله دلیل موجهی برای تبعیت افراد از مدهایی است که هیچ گونه همخوانی با ظاهر، شخصیت، خصوصاً فرهنگ اجتماعی و فردی ندارد. این همان مسئله ای است که ما شاهد شیوع آن در این بخش از جوانان هستیم. مطمئناً پیروی از مد از نظر روانی، نتایج مثبتی در پی دارد، مواردی چون شادی و نشاط روحیه افراد. زیرا تنوع باعث می شود تا افراد از فضای یکنواخت و کسل کننده زندگی خود خارج شوند. از نظر روانشناسان نیز گرایش جوانان به مد به دلیل مورد توجه قرار گرفتن و پاسخگویی به نیازهای روانی آنها است زیرا جوانان به دلیل روحیه تأثیرپذیر خود آمادگی بیشتری برای پذیرش پدیده های نو دارند. با این وجود مد نیز مانند هر پدیده اجتماعی نتایج منفی نیز برای جامعه به همراه دارد، مواردی از قبیل عدم وجود همخوانی با هنجارها، ارزش های فرهنگی و مذهبی جامعه، صرف هزینه های بالای مادی جهت خرید این نوع کالاها و... بنابراین آنچه که در این میان حائز اهمیت است حفظ ارزش ها و معیارهای ملی، فرهنگی، مذهبی توسط افراد جامعه به منظور جلوگیری از تقلید نابجا از الگوهای غربی است و تا زمانی که جامعه به شناخت عینی و علمی از فرهنگ خود دست نیابد قادر به مبارزه با این گونه محصولات فرهنگی خارج از مرزهای خود نیست.

شیخی با تأکید بر این که پذیرش هر الگو با عنصر جدید تحت عنوان فرهنگ ارزش هنجار و نظایر آن خود می تواند نتایج مثبت و منفی داشته باشد، تصریح کرد: «نتایج مثبت پذیرش الگوهای جدید (مد) تا حدودی انبساط خاطر، سرور، شادمانی، تغییر روحیه و خصوصیات از این نوع را به دنبال دارد. همچنین حرکت یاد شده به لحاظ اقتصادی بسیاری از کالاها، مواد پوششی و نظایر آن را در جریان مصرف، معامله، خرید و فروش قرار می دهد، که از نظر اقتصادی کم و بیش رونق به حساب می آید. در تبیین جهات منفی پذیرش الگوهای جدید نیز باید گفت: «گرایش به مد سبب می شود تا حد زیادی افراد اوقات خود را صرف پرداختن به الگوهای جدید از نوع آرایشی، پوششی، ارتباطی و... کنند. که این مسئله به خودی خود بازدارنده آنان از فعالیت های مثبت، مثمر و دارای بازدهی مؤثر است. همچنین باید گفت الگوپرستی، الگوپذیری جدید یا به عبارتی عامیانه مد پرستی، خود در قالب فردی در مواردی از جمله تأمین هزینه با توجه به بودجه محدود بسیاری از خانواده ها، ضرر و زیان فراوانی به آنها می رساند. «وی همچنین کمرنگ یا فراموش شدن بسیاری از ارزش های بومی، داخلی و ملی را از دیگر پیامدهای منفی رواج مد و مدگرایی در جامعه دانست و اظهار داشت: «جهت پیشگیری از هرگونه افراط و تفریط در زمینه پذیرش الگوها و روش های جدید بهتر است حد میانه ای توسط دستگاه های مربوطه و نظام مدیریتی برنامه ریزی تعیین شود، به نحوی که در آن نه آنچنان محرومیتی برای نسل جوان ایجاد کند و نه زیاده روی و تند روی بین نسل جوان متداول شود. بنابراین تا حدی باید به نسل جوان در برخی زمینه ها آزادی داده شود. در غیر این صورت این افراد روش های پنهان انحرافی کم و بیش غیر قانونی را دنبال می کنند. «زنان و جوانان بیش از هر قشری عامل دست طراحان مد بوده و هستند. از این رو سرمایه داران جهت حفظ توان اقتصادی خود سازوکارهایی تعبیه می کنند تا از طریق آن قادر به کنترل مصرف انواع محصولات از جمله پوشاک بوده و طراحی الگوهای جدید، شیوع مصرف، ترویج های مدهای جدید را در میان این قشر از افراد جامعه تحت کنترل خود درآورند چه باید کرد؟

حال سؤال این است چه باید کرد؟ آیا به جای رقابت باید به تقلید پرداخت. آیا می توان طرح های ایرانی را جایگزین الگوهای وارداتی کرد و چگونه می توان گرایش های افراد را تغییر داد؟ شاید بتوان گفت عدم آگاهی و شناخت جوانان از فرهنگ اصیل ایرانی و اسلامی و نیز نبود امکانات و نیازهای فرهنگی متناسب با ارزش های اصیل ایرانی و اسلامی عامل جذب بسیاری از جوانان به الگوها و مدهای وارداتی است. ارائه الگوهای جدید به عبارتی مدهای متناسب با فرهنگ، ارزش و هنجارهای جامعه اسلامی خصوصاً خواست جوانان یکی از بهترین راه های مبارزه با ورود ارزش ها و فرهنگ غربی به جامعه است. در این راستا سال گذشته طرحی با نام ساماندهی مد و لباس با هدف احیای فرهنگ عمومی و خرده فرهنگ های موجود در کشور در دستور کار مجلس هفتم شورای اسلامی قرار گرفت و سپس برای بررسی بیشتر به شورای انقلاب فرهنگی فرستاده شد. این طرح که ابعاد گوناگون اقتصادی، تجاری، تولیدی، تبلیغی را در برداشت دارای یازده بند بود و مواردی چون حمایت، تشویق و ترغیب طراحان، تولید کنندگان پوشاک به الگوسازی لباس با استفاده از نمادها، الگوها و نشانه های فرهنگ ایرانی در کلیه مراحل اعم از تولید پارچه و طراحی لباس، احترام به الگوهای سنتی، استفاده از دستاوردهای پژوهشی، سیاست گذاری در خصوص دسترسی عمومی و ارزان به پوشاک متناسب با الگوهای ملی، بر پایی جشنواره های منطقه ای به منظور تبادل فرهنگ میان ملل مسلمان، نظارت و کنترل بر واردات پوشاک به منظور ممانعت از ورود پوشاک نامتناسب با شئون فرهنگی، اسلامی و ملی، اهتمام رسانه های همگانی و ملی در راستای نهادینه سازی استفاده از لباس و پوشاک متناسب با الگوهای ملی و... را شامل می شد.

هرچند این طرح پس از تصویب در کمیسیون فرهنگی مجلس از سوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی که به عنوان کمیسیون فرعی این طرح را در دست گرفته بود رد شد، اما، شاید به نوعی راهکاری مناسب جهت برخورد با الگوهای ناهنجار رایج در جامعه البته در درازمدت بود. رجب لو، ارائه طرحی جهت برخورد با الگوهای نامتناسب پوشش در جامعه، تحت عنوان ساماندهی مد را در صورتی که جهت حرکت سیاست های آن از بالا به پایین نباشد را خوب و به جا می داند و در این باره می گوید: «اگر نظام سیاسی بخواهد برای جامعه اشکال خاصی از مد لباس را طراحی و افراد را ملزم به اطاعت از آن کند راه به جایی نخواهد برد. برای تحقق لباس یا پوششی که زینده جوانان مسلمان ایرانی باشد توجه به برخی موارد ضروری است. زیرا همان طور که مد با فرهنگ های درونی مردم جلوه می یابد فرهنگ سازی باید در این محیط ها صورت پذیرد. زیرا هنجار از نظام اجتماعی به نظام سیاسی منتقل می شود پس باید این هنجارمندی در محیط جمعی و جامعه صورت گیرد تا جلوه گری های مد تحت کنترل در آید.» بنابراین می توان گفت وجود مد به عنوان الگوی متنوع پوشش در صورت همخوانی با معیارهای ملی و مذهبی يك جامعه می تواند پیامدهای مثبت بسیاری را به دنبال داشته باشد زیرا پوشاک شاخص ترین نشانه فرهنگ، قومیت، عقیده، گرایش و شخصیت افراد يك جامعه است و استفاده از پوشش های متنوع با رنگ های متناسب نشان دهنده روحیه افراد يك جامعه یا ملت است. اما آنچه نباید از مد نظر دور داشت این است که به جای مصرف کننده يك مد یا الگوی وارداتی بودن باید تولید کننده الگوی متناسب با ارزش ها و هنجارهای دینی و فرهنگی جامعه

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=208303>

vista.ir
Online Classified Service

مد، هنجار یا ناهنجار

مد هنجار است یا ناهنجار؟ پاسخ به این سوال تبعات خاص خویش را دارد چرا که به محض دریافت پاسخ سوالات دیگری نیز در ذهن تداعی می شود که فوائد مد چیست؟ چرا مردم به مد علاقه مندند؟ مضرات مد چیست؟ مد از گروه جوان چه هویتی می سازد؟ آیا صرفاً مد ما را پیش می برد؟

این پرسش های اساسی نیاز به پاسخ هایی دارد از روی منطق و دلیل که بتواند ذهن هر جوانی را ارضا کند اگر بخواهیم در چند جمله پاسخ به سوال اول را بدهیم به گفتار روانشناسان رجوع می کنیم که این گونه بیان می کنند: مد الگویی است که بین افراد گروه های مختلف یا اقشار مختلف جامعه به عنوان یک هنجار پذیرفته می شود و از آن به عنوان یک مطلوب مورد استفاده قرار می گیرد. انسان بالطبع خواستار روابط گروهی است و هم افزایی در وجود هر فردی یک غریزه طبیعی.

همچنین امنیت و آرامش در بین اعضای یک گروه امری بدیهی و روشن است و هر فردی سعی در پیوند خویش با گروهی خاص را دارد و آن را آرمان خویش قرار می دهد و تمامی تلاش خود را برای الگوبرداری از رهبر گروه یا اعضای گروه می کند چه گروه سیاسی، مذهبی، اجتماعی و... که مورد تایید بودن آن گروه به شخصیت و تربیت خانوادگی و فطرت شخص بازمی گردد.

در این رابطه تبلیغات و رسانه ها هم سهم به سزایی دارند مد به نوعی تنوع طلبی و پذیرش آن است خواه آن گروه یا شخصیت قوانین و هنجارها را

رعایت کرده یا نکرده باشد البته اگر این اشخاص و گروه ها تابع هنجارهای اجتماعی، اخلاقی باشند بالطبع پذیرش آن ها می تواند به جامعه ای دور از هرج و مرج کمک کند، ولی اگر گروه هایی که به عنوان الگوی جوانان پذیرفته می شود از اخلاقیات و هنجارهای اجتماعی دوری کنند و دست به اعمال ضد اخلاقی و آرمانی بزنند که مورد تایید فرهنگ و تمدن و آرمان ها و مذهب ما نباشد وضعیتی پیش می آید که جای بسی تاسف است و در گوشه و کنار خیابان ها می توانیم این روزها مشاهده کنیم. البته انسان ها آزادند و می توانند تا جایی که فرمان خداوند به آن ها اجازه می دهد و اجتماع می پذیرند از مد پیروی کنند ولی پیروی از مد که پشت سر آن تفکر و اندیشه باشد و برای آن کار مثبتی صورت گرفته باشد، نه این که پشت سر آن دست هایی در کار باشد تا در پی منافع مادی و انگیزه های ضدآرمانی مد را به وجود آورده باشد تا با پیروی جوانان از الگو و مد مغز

متفکر و اندیشه جوانان که می تواند فرداها را بسازد به تزلزل کشیده شده و در نهایت از بین رود.

مدگرایی با دید حساب شده و منطقی بالذاته بد نیست و کسی با آن مخالفت ندارد. ولی در جامعه ای که جوان آن فرق تنوع طلبی و هرج و مرج را نمی داند باید فرهنگ سازی قوی تری صورت بگیرد.

تنوع طلبی و هرج و مرج دو قطب مخالف است. باید به جوان یاد داد که از مد بهترین استفاده را بنماید که در خور شخصیت و برآورنده یک جوان ایرانی مسلمان باشد. ایرانی در قاموس خود دارای فرهنگ و تمدن چندین هزار ساله است و اگر رجعتی به گذشته خود داشته باشد نیازی به الگوبرداری از غرب را ندارد.

فرهنگ ایرانی با فرهنگ غربی اختلا ف ماهوی دارد و اگر جوان بداند که استفاده از امکانات و البسه و رفتار و حتی شیوه کلام نمایانگر شخصیت درونی و بیرونی یک ایرانی با فرهنگ مسلمان است مطمئناً دیگر حاضر نمی شود با آرایش موهای خود به سبک خوانندگان غربی یا پوشیدن لباس هایی که حتی با مارک شیطان پرست که به وفور یافت می شود لطمه ای به تمدنش بزند و فرهنگ خویش را زیر سوال ببرد. البته استقبال و رویکرد به تنوع و آراستگی ظاهری امری است بدیهی و در هیچ قانون و منطق و مذهبی منع نشده بلکه در دین و آیین ما حتی مورد ستایش قرار گرفته و باید برای پذیرش و جامعه شناختی آن رفتار و تفکر مربوط به آن را به صورت هنجار درآورده و هر گونه پوشش و تفکر وارداتی جدید را نپذیریم و اگر در جایی گروهی را که ساختار شکنی می کنند ملا حظه کردیم آن را مد تلقی نکنیم چرا که ساختار شکنی اجتماعی و مذهبی و زیر پا گذاشتن مطلوب ها از نظر اجتماع مد نیست بلکه یک رفتار نابخردانه و ناپسند است و اگر این ساختار شکنی ها که بدون مطالعه و تفکر پدید آمده کم کم به هنجار تبدیل شود برای یک نوجوان ارزش محسوب می شود.

از آن جایی که ارزش ها لا یتغیر هستند برای نوجوان نوعی تضاد به وجود میآید و چون بدون تفکر دست به کاری زده دچار تزلزل شخصیتی می شود. هنوز هم با گذشت سال های دور ارزش معنویات و محجوبیت از بین نرفته و اکثریت افراد جامعه برای آداب و رسوم و افراد خاص ارزش ویژه ای قائل هستند، چون اعتقاد به مطلوب در خون هر ایرانی مسلمان است ولی متأسفانه با ورود رسانه های اطلا عاتی که در دسترس همگان است و قبلاً برای ورود آن فرهنگ سازی و زمینه سازی نشده هنجارها رو به نابودی می رود و از بین رفتن حدود و حریم در جامعه باعث فساد اخلا قی و رواج بی بند و باری گشته و در نتیجه امنیت اجتماعی مختل شده و آرامش اخلا قی از بین می رود.

البته تذکر این مطالب خدای ناخواسته به این معنی نیست که با تکنولوژی و پیشرفت مخالف هستیم بلکه حقایق موجود در جامعه و آمارها مانند داغی بر پیشانی ها نمایان است و لا زم به ذکر نیست.

با دیدن تصاویر و تبلیغات در رسانه های اطلا عاتی اعم از ماهواره و اینترنت جوان به خود اجازه ورود به این تصاویر را به ذهن خود می دهد و با سرمایه گذاری احساسی برای پذیرش آن مد مورد تبلیغ آسیب پذیر می شود، اگر به صرف این که فلا ن مدل مو شده یا فلا ن لباس در بورس است حتی به نوشته روی آن توجه نکنیم و کورکورانه و بدون مطالعه از آن استفاده کنیم غلط است.

از آن جایی که دنیا هر روز و هر ثانیه در حال تحول است و بهره گیری از صنایع تکنولوژی پوشاک و... نیاز به تنوع دارد تا بتواند نیاز روحی جوان را نیز برآورده کند پس باید در پی آن باشیم که نوعآوری متفکرانه داشته باشیم تا بتوانیم قدم اول پیشرفت را برداریم. ولی اگر کورکورانه تقلید کنیم باز هم به مانند قبل سقوط خواهیم کرد چرا حالا ما نباید کاری کنیم تا آن ها از لباس ما و شکل ظاهری ما به عنوان الگو و مد استفاده کنند و به گونه ای نباشیم که با ورود مهمان خارجی به سطح خیابان های شهر انگشت به دهان گیرد و متعجب علت این همه ناهمگونی را از ما بپرسد.

در کشورهای اروپایی و آمریکایی اشخاصی که از جایگاه اجتماعی بالا برخوردار هستند در نوع پوشش خود دقت لا زم را به عمل میآورند و برای ورود به محل کار یا دانشگاه مرزبندی خاصی وجود دارد مثلاً در بعضی از کشورها ورود دانشجو با تی شرت و شلوار جین ممنوع است و در واقع ایشان از فرهنگ ساده پوشی و ساده زیستی بیشتر از ما استفاده می کنند اگر به ارقام و آمار استفاد لوازم آرایشی سری بزنید متوجه می شوید که ایران پس از عربستان بالاترین رکورد را کسب کرده چرا که مقوله مدپرستی و زیبایی در کشور ما از رونق زیادی برخوردار است و کاهش سن مصرف کنندگان این لوازم به سرعت رو به افزایش است و متوسل شدن به ابزار و آلات و حتی جراحی هایی که به منظور زیباسازی مورد استفاده قرار می گیرد نیز شگفت انگیز است باید متذکر شوم که در ایران در پی ترویج غلط مد و مدپرستی سالانه یک میلیارد دلار لوازم آرایشی مصرف می شود اروپاییان و زنان آمریکایی آرایش را به زمانی موقوف می کنند که زیبایی های خدادادی کم کم رو به ضعف است ولی در کشور ما متأسفانه دختران و به تازگی پسران از زمانی که به مرحله بلوغ می رسند از این آلات و ادوات استفاده می کنند و در واقع آزادی را از نوع افسار گسیخته اش می پسندند نه آزادی سامان یافته.

اگر خانواده ها و در نهایت جامعه نیاز جوان را بشناسند و علت رویکرد جوان را به سوی فرهنگ غلط و مدگرایی غربی دریابند و پدیده را از ریشه

جست و جو کنند و با برقراری ارتباط صحیح و القای الگوهای مناسب اجتماعی و مذهبی به ریشه یابی و درمان آن بپردازند نه با زور و استبداد چرا که جوان آزادی طلب است و بنا به اقتضای سن از دستور و فرمان بیزار.

منبع : روزنامه مردم سالاری

<http://vista.ir/?view=article&id=339180>

vista.ir
Online Classified Service

مد؛ فریب مصرف کننده یا نیاز جامعه؟

به یک زبان سخن نمی گویند، همه رنگ و از چند کشور اروپایی و آسیایی. گفته اند دوباره هوا سرد می شود و این خبر تداوم چکمه ها را نوید می دهد. برخی بلندتر و برخی کوتاه تر. همه رنگ، متناسب با هر تقاضایی. گویی جمعی از نیروهای چندملیتی؛ چینی، کره ای، ایتالیایی، اسپانیایی. حتی آمریکایی و ایرانی هم هستند. سهم محصولات اروپایی ۵ درصد است ولی مارکهای چینی سهم ۲۰ درصدی دارند! نوروز در راه است. نوید فصل بهار نوید جابه جایی تازه ای در روابط شهروندان است. اتفاقی که همواره آن را پویا و مبتکرانه می خوانند. واقعه ای که نگاهی متفاوت می طلبد.

به نوعی می توان بحث را هم به «عدالت» ربط دهیم زیرا هر کس از هر قشری متناسب با جیب و سلیقه اش می توانست از بازار کفش زمستانی بهره ببرد. از مارک دار تا بی مارک. از ایرانی تا خارجی. از نیم چکمه و پوتین تا چکمه. آنچه امسال بیش از هر سال دیگری رخ نمایانده بود چکمه های زنانه با پاشنه و بی پاشنه بود. چکمه هایی که گاه تا زانو بالا آمده بود و آدم را به یاد پوشش نظامی افسران ارتش هیتلر می انداخت! قیمت این چکمه ها هم مثل رنگ و مدلهایشان متفاوت است.

گاهی بسته به چرم و شرکت تولیدکننده اش در ایتالیا یا جای دیگر به قیمتی چند ده هزارتومانی می رسد و گاهی به دلیل سفارشی بودن و

مرصع کاری های روی آن به مبلغی چند صد هزار تومانی (مثلاً ۵۳۰ هزار تومان!). چکمه پوشان اما باید ترکیبی می آفریدند که قبلاً امکان آن نبود. برای همین هم شاید تا به این زمستان ما چنین منظره هایی نمی دیدیم که به یاد افسران آلمانی فیلم های جنگ جهانی دوم بیفتیم. تا پیش از این شاید چکمه ها بودند و پوشیده می شدند ولی به دلیل آنکه شلوارها گشادتر بود به چشم نمی آمدند. اما امسال یا شلوارها تا بالای چکمه ها آمده بود یا آنقدر انعطاف داشت و تنگ بود که می شد آن را به درون چکمه برد و ظاهر زیبایی چکمه را به نمایش درآورد. همین تغییرها انگیزه ای شد تا اندر باب تولد چکمه پوشان یا آنچه مد تابستانه _ زمستانه خوانده می شود بحث دریفتد! حکایت این است که وقتی آن چکمه بلند بالا بخواهد به پای بنشیند دیگر با شلوار پاییزه یا تابستانه جور در نمی آید و باید متناسب با آن شلوار خرید. همین قضیه را قابل تأمل می کند چرا که پیروی از چنین مدلی زمستانی، می تواند به تحمیل هزینه های اقتصادی (در نگاه نخست) به فرد و خانواده بینجامد. گرچه برخلاف زمستان های قبل که رنگ های تیره بر پوشش شهروندان از سر تا پا غلبه پیدا می کرد در این زمستان رنگ به رنگ می شد پوتین و چکمه یافت بنابراین از

چنین زاویه ای می توان گفت زمستانی چشمگیر بود و در عین حال کسل کننده و خسته کننده نبود. با این اوصاف کارشناسان نظری متفاوت داشتند. در حالی که عده ای طالب سرعت بخشیدن به طرح ساماندهی مد و لباس بودند، کارشناسان و به ویژه جامعه شناسانی هم بودند که چنین وضعیتی را کمک به سلامت محیط جامعه می دانستند و آن را مفید ارزیابی می کردند.

احساس چکمه پوشان خیابان های شهر را نمی توان شناخت مگر روح و مفهوم «مد» و «تغییر» را به نوعی دریافت.

می گویند «لباس و جامعه همواره با سنت در ارتباط بوده و در برنامه های محلی و اجتماعی مربوط به حفاظت از امور فرهنگی نقش داشته است.» در عین حال «مد» امری پویا و مبتکرانه شناخته می شود که معمولاً سبک هایی از فرهنگ های گوناگون را وام می گیرد. بنابراین نمی توان این موضوع را صرفاً به «تقلید» تعبیر کنیم. ایسنا ۱۲ بهمن ماه ۸۴ به نتایج تحقیقی اشاره کرده است که سایت یاهو آن را منتشر کرده است.

براین اساس مرکزی تحت عنوان North American testing از کاربران اینترنتی تحقیقی به عمل آورده است. در این تحقیق مشخص شده است که ۵۰ درصد کاربران اینترنتی برای خرید لباس، کفش، ملزومات شخصی و طلا و جواهر وارد محیط وب می شوند. از این تعداد ۶۱ درصد کاربران ۱۳ تا ۱۹ ساله نیز برای دسترسی به اطلاعات آن لاین مد به سرزمین مجازی پامی گذارند. پس اینگونه نیست که صرفاً در کشور ما پرداختن به مد و یا به عبارتی غربی گرایی مطرح باشد. در همین حال نتایج تحقیق دیگری درباره زنان آلمانی دورنمای جالبی را به تصویر می کشد. ۴۵ درصد یعنی حدود نیمی از زنان آلمانی بیش از ۲۵ جفت کفش دارند. این تحقیق فصل قبل از یک هزار زن ۲۰ تا ۵۰ ساله آلمانی انجام شده بود.

دکتر رحمت الله صدیق سروستانی جامعه شناس و استاد دانشگاه تهران درباره مد می گوید: «مد در خدمت ایجاد سلامت اجتماعی و سلامت محیط است و به ایجاد روح زیبایی پسندی کمک می کند.» این متخصص علوم اجتماعی و آسیب های آن معتقد است در مقابل مد و تفسیر آن جامعه فقط باید دو مؤلفه را مدنظر قرار دهد؛ نخست آن عریانی غربی که با فرهنگ ما مطابقت ندارد و دیگری تساهل و تسامحی که باید به جوانان داده شود و البته این تساهل و تسامحی نیست که ما در آن معافیتی را به دشمن بدهیم. بلکه معافیتی به فرزندان خودمان است برای تحول و تحرک.» در همین حال جامعه شناس دیگری نیز مد را محصول تفکر مصرف کننده می داند.

به عبارت دیگر این نگرانی که تولیدکنندگان برای فروش و تحمیل محصولات خود مد را عرضه می کنند عملاً با این نظر رنگ می بازد.

دکتر علی اصغر سعیدی در این باره گفته است: «مد ساکن نیست و مدام در حال تغییر شکل است. بحث دیگر این که مد به وسیله تولیدکننده ایجاد نمی شود، مد همیشه به وسیله مصرف کننده و به دلیل تقاضای زیاد به تولیدکننده تحمیل می شود. مصرف کننده حاکم است. تولیدکننده دوست دارد که همیشه بدون دردسر همان چیزی را تولید کند که قبلاً تولید می کرده و همان مقدار سود را هم ببرد. اما تنوع سلیقه مردم باعث می شود که تولیدکننده خود را با شرایط و سلیقه و تنوع خواهی مصرف کننده تغییر دهد.» (۱)

این جامعه شناس تأکید می کند ما وارد دوره سبک های زندگی شده ایم که مردم و به خصوص جوانان می خواهند با نوع و سبک زندگی خود، بخشی از هویت خود را بروز دهند. حق انتخاب در شرایطی به وجود می آید که امکان تنوع برای انتخاب در کالا و... وجود داشته باشد.

مجلس شورای اسلامی در دوره اخیر، تاکنون دوبار وارد حوزه ای از زندگی مردم شده است که قانونگذاری در آن عملاً به دخالت در امور خصوصی مردم منجر شده یا می شود. نخست در قالب ساماندهی و تسهیل ازدواج به تعیین سقف مهریه در ازدواج پرداخت و برای این کار طریقه تشکیل کمیته تعیین کننده مهریه در هر شهر معرفی شد. انتقادات به این طرح مجلس جریان داشت که موضوع «لباس ملی» و «طرح ساماندهی مد و لباس» نیز مطرح شد. ماجرای طرح ساماندهی مد و لباس همچنان از تب و تاب میان نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیفتاده است. حجت الاسلام محمدرضا تاج الدینی نماینده تبریز و عضو کمیسیون فرهنگی در آذرماه خبر از تصویب طرح در کمیسیون داد.

حجت الاسلام محمدتقی رهبر دیگر عضو کمیسیون فرهنگی نیز گفت: لازم است این طرح به جایی برسد. پیشتر عفت شریعتی عضو کمیسیون فرهنگی مجلس هفتم در این باره گفته بود، نابسامانی در وضعیت پوشش مردم باعث شد طرح ساماندهی مد و لباس در دستور کار مجلس قرار گیرد. در همین راستا همراه امسال نیز سرهنگ سیدعظیم حسینی مدیرکل مبارزه با مفاسد اجتماعی نیروی انتظامی خواستار تصویب هرچه سریعتر این طرح در مجلس شد. با این حال بازار نقد موضوع از همان روزهای نخست مطرح شدن چنین پیشنهادی، داغ بود. «منیره نوبخت» یکی از کسانی بود که در این باره به اظهارنظر پرداخت.

او گفت: «لباس پوشیدن افراد چیزی نیست که با وضع یک قانون یا صدور یک بخشنامه تغییر کند. این یک موضوع عمیق فرهنگی است.» در همین حال حرفهای دیگری نیز مطرح شد برای نمونه جواد آرین منش یکی از مدافعان این طرح در اردیبهشت ماه ۸۴ به ایسنا گفت: «نوع لباسی که ما استفاده می کنیم متأثر از فرهنگ بیگانه است.»

وی در تعریف لباس ملی نیز افزود: «لباس ملی به معنای آن که همه یک نوع لباس بپوشند نیست بلکه استفاده از لباس متناسب با فرهنگ کشور است.» با این حال نمایندگان به ویژه اعضای کمیسیون فرهنگی بر مواضع خود پای فشردند و بالاخره این طرح در کمیسیون مربوطه تصویب شد.

دکتر ستار هدایت خواه نماینده مردم بویراحمد و دنا و یکی از اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس نیز در این باره گفت: «طرح ساماندهی مد و لباس مطابق با روحیه تنوع طلبی جوانان همواره با مدهای زیبا و متناسب با فرهنگ ایرانی با قیمت مناسب هم اکنون در مجلس شورای اسلامی در دست بررسی است.» این حرف و حدیثها درحالی مطرح شد که بالاخره مشخص نشد مشکل اصلی بر سر نوع پوشش است یا قیمت و مدهای متنوع. اما آنچه کارشناسان بر آن پافشاری می کردند و می کنند مؤلفه های دیگری را مدنظر قرار دارد. آنان به شدت مخالف دخالت و حضور دولت و حکومت در امر خصوصی مردم هستند و نقش دولت را نقشی نظارتی برمی شمارند. ده - بیست روز دیگر طبیعت لباس سفید و سرد خود را به سبزی و لطافت بهار می دهد و به همین دلیل چکمه ها هم به گنجه ها سپرده می شوند. اما به راستی با آمدن نوروز و فصل بهار جای چکمه ها را در خیابانها چه چیزی خواهدگرفت. چه چیزی می تواند با تغییری لطیف و دلپذیر سلامتی مضاعف به محیط زندگی ما یعنی همان چیزی که جامعه شناسان می گویند ببخشد.

نکته اینجاست که ایران ما در عرصه کفش و چکمه رتبه ۲۸ جهان را دارد. مرکز آمار سازمان ملل متحد اعلام کرد ایران در سال گذشته با صادرات ۸۶/۶ میلیون دلار انواع کفش به سی و هشتمین صادرکننده این محصول تبدیل شد. اما جالب است که همین کشور همواره بازاریار از اقلام چینی و بعد اروپایی پر و اشباع می شود تا آنجا که در عرصه کفش رسول شجری معاون اتحادیه کفاشان دست دوز گفته است همه ساله ۳۰ تا ۴۰ میلیون جفت کفش از چین و حدود ۶ تا ۱۰ میلیون جفت کفش از اروپا وارد ایران می شود ولی صنعت ما عملاً نمی تواند حرف نخست را در این بازار بزند. به نظرمی رسد ما به جای آن که به فکر قاعده وقانونی برای لباس باشیم باید به برنامه های پشتیبانی و تولید فکر بیندیشیم. جایی که آزادانه مردم و طراحان و تولیدکنندگان ما با استفاده از قوه خلاق خود و هنجارهای ملی طرح بدهند و طرح آنها خریداری بشود.

تنها در این صورت می شود به ورود به عرصه تولید فکر و اندیشه در الگوها و یا همان مدها اندیشید و در درجه ای مهمتر به کیفی سازی تولیدات خود در زمینه پوشش باید توجه کنیم تا بازارمان خواستگاه دیگری غیر از این شود. خواستاران تغییر و مد وقتی محصول باکیفیت ایرانی را ببینند از پوشیدن آن لذت دوچندانی خواهندبرد و مسلماً تولیدکننده ایرانی ضمن تأمین خواسته مشتری ارزشها و اصول را هم درمی یابد!

منبع : ایران سهراب

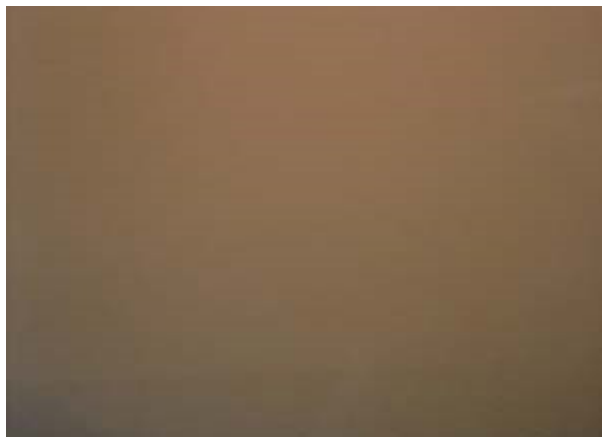
<http://vista.ir/?view=article&id=308784>

 vista.ir
Online Classified Service

مدگرایی چالشی در برابر لباس ملی

هنگامی که بشر با دستیابی به وسایل ارتباط تصویری انقلابی در دنیای ارتباطات به وجود آورد نمی دانست که با این کار در زمانی نه چندان دور چیزی را بر زندگی مردم تحمیل خواهد کرد که اگر خودشان نیز بخواهند نمی توانند به این راحتی از زیر بار آن فرار کنند. این کالای تحمیلی همان چیزی است که آن را «مد» می نامیم. به عنوان مثال اگر شما برای خرید مثلاً يك شلوار به بوتيك های شهر تهران سری بزنید، فروشنده در وهله اول آنچه را که مد روز است به شما عرضه می کند و شما در این مورد مختار به

انتخاب نیستید، اگر برای اصلاح سرتان به آرایشگاه مراجعه کنید و اصلاح سرتان را به آرایشگر واگذار کنید، نوعی از مد را بر روی موهای شما پیاده خواهد کرد و بسیاری موارد دیگر که شما در طول روز می توانید نمونه های فراوانی را از آن پیدا کنید.

نسل های گذشته ما مدهای گوناگونی را در حافظه خود دارند که اکنون دیگر حتی نامشان نیز از یاد رفته است. فراموشی و گذرا بودن نیز از خصوصیات مد است و اصولاً مد پویایی خود را مدیون همین زودگذر بودن و ناپایداری خود است، چرا که اگر يك نوع مد برای مدت های طولانی ماندگار می شد دیگر نمی شد نام «مد» را بر آن نهاد. با شتاب می آید و با شتاب

نیز می رود بدون این که اثری از خود بر جای بگذارد. همانند موج، خروشان و زودگذر.

بدون شك شما هم خیلی از جوانان را در لباس هایی دیده اید که همخوانی زیادی با فرهنگ ملی ما ندارند، ولی این نوع لباس ها دارای مشتریان زیادی بوده و فروش خوبی در بازار دارند. بیشتر این لباس ها از مدهای غربی با اندکی تغییر و یا بدون تغییر الگوبرداری شده و به بازارهای مصرف داخلی عرضه شده اند. اصولاً ما در کشور خود طراح لباس در حدی نداریم که طرح های آنها بتواند با الگوهای خارجی رقابت کند. شرکت های بزرگ پوشاك که در سطح بین المللی فعالیت دارند، وقتی طرحی می دهند، طرح آنها در سطح جهانی بازتاب دارد، حال آن که ما هنوز نمی توانیم طرحی از لباس بدهیم که حتی در داخل کشور خودمان با استقبال مواجه شود. هم اکنون بیشتر لباس هایی که در بوتيك های سطح شهر تهران عرضه می شوند، مشابه آنها را می توان در بوتيك های کشورهای غربی و خیلی از آنها را می توان در همین کشور همسایه خود یعنی ترکیه پیدا کرد. عرضه کنندگان پوشاك در انتخاب نوع کالایی که فروش خوبی داشته باشد آزاد نیستند، آنها مجبورند که پوشاکی را در معرض دید مشتری قرار دهند که متقاضی داشته باشد. در صورتی که اگر عرضه کنندگان پوشاك بخواهند براساس هویت ملی ما پوشاك خود را به مصرف کنندگان عرضه کنند (در صورتی که در بازار موجود باشد؟) بدون شك در مدت کوتاهی ورشکست شده و بایستی سر از کنج زندان درآورند.

بعضی از لباس هایی که تحت عنوان «مد» در بازار رونق پیدا می کنند، اگر این عنوان را با خود يدك نمی کشیدند، چیز عجیب و غریبی به نظر می رسیدند، در صورتی که وقتی زیر لوای «مد» به بازار عرضه می شوند، نه تنها عجیب نیستند، بلکه خیلی هم طبیعی و زیبا به نظر می رسند. به عنوان مثال اگر چند سال پیش دختر خانمی شلواری کوتاه می پوشید که قسمتی از مچ پای او بیرون بود، خیلی زشت به نظر می رسید و کمتر دختری حاضر می شد چنین شلواری بپوشد آن هم مگر از سر ناچاری، در صورتی که اکنون که شلوار کوتاه عنوان «مد» را با خود يدك می کشد، آنچنان مقبول به نظر می رسد که در نزد جوانان جایگاه خوبی برای خود به دست آورده است. همین نوع پوشش ممکن است چند سال دیگر آنچنان به گوشه عزلت و فراموشی سپرده شود و یا به قولی از مد بیفتد که هیچ جوانی حاضر به پوشیدن شلواری نشود که قسمتی از مچ پای او بیرون باشد، همانطور که شلوارهایی که حدود ۱۲ سال پیش به نام خمره ای بین جوانان پسر مد شده بود هم اکنون به کلی از مد افتاده و هیچ جوان تهرانی حاضر نمی شود حتی برای يك لحظه فكرش را هم بکند که چنین شلواری بپوشد. همه اینها فقط و فقط تحت عنوان مد توجیه پذیر بوده و برای جامعه جوان ما قابل هضم است.

«مدگرایی» فقط مخصوص زمان حال نیست، فقط مختص پوشاك هم نیست. از زایمان زنان که هم اکنون نوع سزارین آن مد شده تا اصلاح ریش جوانان می تواند تابعی از مد باشد. صرف نظر از اینکه داشتن محاسن سبکی از رفتار و زندگی دینی و متشرعانه تلقی می شود اگر داشتن ریش را فقط ازمنظر مد و رفتارهای اجتماعی مورد بررسی قرار دهیم، زمانی نه چندان دور که ریش گذاشتن مانند حال از مد نیفتاده بود بیشتر جوانان آرایش ریش خود را از یکی از خوانندگان پاپ تقلید می کردند و برای خود حساسی جایی در بین جوانان باز کرده بود. هم اکنون نیز نه تنها ریش گذاشتن در بین گروهی از جوانان از مد افتاده بلکه تندباد آن حتی سبیل جوانان را نیز بر باد داده و ریش و سبیل با هم به دیار فراموشی رفته اند. مدگرایی در جامعه کنونی ما از رونق خاصی برخوردار بوده و حتی حالت افراطی به خود گرفته است. شاید به همین خاطر است که مسئولان به فکر طراحی «لباس ملی» افتاده اند. ولی آیا به راستی لباس ملی قابل طراحی است؟ آیا به فرض مثبت بودن جواب این سؤال قشر جوان که مهمترین مخاطب این نوع لباس هستند از این لباس استقبال می کند؟ نقل است مسافری به یکی از شهرهای کشورمان وارد شد، از اولین نفری که به او رسید، پرسید: آیا شهر شما آثار باستانی هم دارد؟ و آن فرد جواب داد: شهر ما آثار باستانی ندارد ولی قرار است بسازند! شاید طراحی لباس ملی ما نیز بی شباهت به مثال فوق نباشد. اگر ما بضاعتی از خود برای عرضه نداریم، آیا می توانیم آن را بسازیم و اگر داریم چرا به فکر

ساختن آن نیستیم؟ اگر نسل جوان ما از لباس هایی که ریشه در تاریخ و تمدن ما دارد، استفاده نکنند، آیا حاضرند از لباسی که يك شبه طراحی و آماده شده استفاده کنند و آیا چنین کاری اصولاً عملی است؟

قبل از این که مسئولانی که خود را در امر فوق دخیل می دانند و به فکر طراحی هستند «بی گذار به آب بزنند» شاید اندکی احتیاط لازم باشد. برای مثال قبل از طراحی لباسی که عنوان ملی را يدك بکشد طراحان لباس در درجه اول بضاعت خود را روی هم بگذارند چند طرح از لباس هایی را که با فرهنگ ملی ما همخوانی بیشتری دارد طراحی و به بازار عرضه کنند و استقبال جوانان را از آن بسنجند و سپس به فکر طراحی چنین لباسی باشند و از این تجربه برای بهتر طراحی کردن آن استفاده کنند.

اصرار بیش از حد در مورد نوعی از لباس باعث برانگیختن حس تقابل در جوانان می شود و در این صورت چنین طرحی محکوم به شکست است. نوع پوشش مردم چیزی نیست که دولت بتواند خود را در آن دخیل بداند و در مورد آن امر و نهی کند. در مورد بحث لباس اگر می بینیم که جوانان مدهای غربی را بر مدهای ملی ترجیح می دهند، دلایل قانع کننده ای دارد که تبلیغ فراوان مهمترین آن است. وقتی که خواننده های سرشناس و مطرح روز از نوعی لباس استفاده می کنند، بزرگترین جاذبه برای جوانی که به دنبال الگویی برای نوع لباس خود است می باشد. جوانان نوع پوشش خود را از کسانی تقلید می کنند که با شرایط سنی آنها همخوانی بیشتری دارد و با شرایط روز و جهانی سازگار بوده و برای آنها دارای جاذبه است و ما هم نمی توانیم با نصیحت کردن به آنها بقبولانیم که این کار شما اشتباه است و شما باید طبق نظر ما لباس بپوشید. جوان اصولاً با نصیحت کردن میانه خوبی ندارد و بیشتر تابع عمل است تا نصیحت. حال ما از خود بپرسیم، در عمل چه کرده ایم؟ کدام طرح و مدل لباس را به بازار عرضه کرده ایم؟ جوانان ما از کدام هنرمند و خواننده مدل لباس خود را تقلید کنند؟ گو این که همان هنرمند و خواننده در فضایی خارج از چارچوب محدود دوربین، خود مقلد همان مدهای غربی است و با این شرایط ما از جوانان خود انتظار داریم که از مدهای غربی الگو بگیرند و براساس فرهنگ ملی لباس بپوشند!

تاکنون محدوده انتخاب لباس ملی و مقابله با انواع و اقسام مدل های غربی از مرز حرف و سخن پراکنی در مطبوعات تجاوز نکرده و در این حوزه هیچ اقدام عملی را شاهد نبوده ایم. اگر به این ضرب المثل ایمان داشته باشیم که «دو صد گفته چون نیم کردار نیست» بایستی قبول کنیم که طرح دادن و سخنرانی کردن و نوشتن در مطبوعات و سپس چند نفر دور هم بنشینند و لباسی طراحی کنند و به مردم و جوانان بگویند که از فردا باید این نوع لباس را بپوشید و این لباس ملی ماست، نه تنها دردی را دوا نمی کند و قادر به مقابله با انواع و اقسام مدهای غربی که به سبک روز به بازار عرضه می شوند نیست، بلکه ممکن است در جوانان باعث ایجاد حس تقابل شود. بازاریان و بوتیک هایی که در صنف پوشاک فعالیت دارند نیز حاضر نمی شوند که سرمایه خود را در طرحی که دارای ریسک زیادی است و چه بسا از قبل محکوم به شکست است هدر بدهند و در چنین پروژه ای سرمایه گذاری کنند. با این شرایط انتخاب لباس ملی کار ساده ای نیست و چه بسا که چندین سال وقت برای چنین پروژه ای مورد نیاز باشد. چنین کاری احتیاج به کارشناسانی دارد که شرایط روز را درک کنند، به جوانان نزدیک باشند و دارای دیدی بالاتر از کسانی باشند که فقط از دریچه دوربین تلویزیون و یا رادیو و مطبوعات مردم و جوانان را مخاطب قرار می دهند و فقط سخنشان این است که این کار باید بشود و آن باید نشود و در مورد چگونگی شدن و یا نشدن کارها هیچ طرح عملی که به موفقیت نزدیک باشد از خود ندارند. طرح دادن آسان است ولی طرحی که در بین عموم مردم مقبول افتد و مورد استقبال قرار گیرد کار سختی است. برای این منظور کمیته ای که مأمور چنین طرحی است باید مرحله به مرحله پیش رود و به شرایطی برسد که الگویی که مورد نظرشان است امتحان خود را تا حدودی پس داده باشد و احتمال موفقیت آن در شرایط عادی زیاد باشد. به عنوان مثال هنرمندان مطرح روز از آن استفاده کنند و درصد اقبال جوانان را از آن بسنجند و سپس در چند مرحله ایرادهای آن را برطرف و به سطحی برسانند که در نزد عامه مردم مورد قبول باشد. سپس چنین طرحی را که از موفقیت آن اطمینان کافی وجود دارد به عنوان لباس ملی به بازار عرضه کنند. ضمن این که برای این کار در ابتدای امر باید یارانه ای نیز در نظر گرفته شود که برای تشویق سرمایه گذارانی که در این پروژه سرمایه گذاری می کنند مورد استفاده قرار گیرد.

برخی از کسانی که در امر طراحی لباس ملی اظهارنظر می کنند نظراتی می دهند مبنی بر این که دولت باید برای رونق لباس ملی و استفاده مردم از آن از ورود انواع و اقسام لباس و مدهای خارجی جلوگیری کند. باید به این دسته از دوستان یادآوری نمود که در عصر حاضر به علت پیشرفت سریع وسایل ارتباطی و گذرگاه های مختلفی که جهت ورود کالا به کشور وجود دارد تحقق چنین امری بسیار بعید و دور از ذهن است ضمن این که حتی در صورت وقوع این عمل موفقیت هر پروژه ای در رقابت آزاد و حضور سایر رقبا معنی پیدا می کند و اصولاً مسابقه ای که در آن فقط يك نفر شرکت کننده وجود داشته باشد، پیروزی و برد و باخت در آن مفهوم خود را از دست می دهد. پس این نظریه که جهت حمایت از لباس ملی جلوی واردات لباس های غربی را بگیریم نه شدنی است و نه کمکی به موفقیت لباس ملی می کند. تجربه نیز نشان داده است که اگر

بیش از حد مردم، مخصوصاً جوانان را نسبت به نوعی از لباس نهی کنیم، چنین کاری حالت تبلیغ پیدا کرده و کشش جوانان نسبت به این نوع لباس ها بیشتر می شود. در نهایت باید گفت که تاکنون هر چه در مورد لباس ملی گفته شده است فقط در حد حدس و گمان است و تا چنین لباسی به بازار نیاید نمی توان حرف آخر را زد، ولی آنچه مسلم است در هر صورت مدهایی که هم اکنون بازار را تسخیر کرده اند و یا آنهایی که هنوز نیامده اند به هیچ عنوان برچیده نخواهند شد، فقط ممکن است نوسانی در عرضه این مدها به وجود آید، پس بهتر است مسئولان بیش از آن که وقت و انرژی خود را صرف مبارزه با مدهای جدید کنند، از توان و امکانات خود برای طراحی لباسی استفاده کنند که در عین حال که نمادهایی از هویت ملی ما را با خود به همراه دارد، به سلیقه جوانان نیز نزدیک باشد، در غیر این صورت شاید استفاده کنندگان از آن محدود به شخصیت های دولتی و رسمی باشد که به ناچار طبق بخشنامه هایی مجبور به استفاده از این نوع لباس در مجالس رسمی و مسافرت های خارجی می شوند که البته این همه طرح و برنامه و صرف وقت مجلس و دولت برای چنین هدفی که با بودجه و هزینه بسیار کمتری نیز قابل تحقق است معقول به نظر نمی رسد.

زاهدالدین سلگی

منبع : روزنامه همشهری

<http://vista.ir/?view=article&id=220772>

vista.ir
Online Classified Service

مدگرایی در نوجوانان

پدیده نوگرایی و دوری از تکراری بودن از خصلت های بشر، به خصوص در سن نوجوانان است. بنابراین طبیعی است که افراد به سمت الگوها و مدهای جدید کشش پیدا کرده و گاه از آنها پیروی کنند. چنانکه هم از تاریخ و هم از یافته های باستان شناسان برمی آید، بشر از روزگاران قدیم به تزیین لباس و وسایل زندگی و حتی آلات جنگی می پرداخته است.

هر یک از افراد جامعه بسته به اعتقادات خود از الگویی خاص پیروی می کند، این الگوپذیری اگر در سطحی باشد که مقبول جامعه باشد و جامعه آن را طرد نکند و یا بپذیرد، مناسب و حتی برای دوری از تکراری بودن و کسالت لازم است و به افراد جامعه روحیه می بخشد. اما آن هنگامی که شکل افراطی به خود بگیرد و با ارزش های حاکم بر جامعه، که اکثر افراد آنها را پذیرفته اند در تضاد باشد و به طور کلی مقبول جامعه نباشد، پیامدهای منفی دربرخواهد داشت.

نوجوانی دوره حساس شکل گیری شخصیت و تعیین هویت و یافتن جایگاه خود است. در این دوره ارزش ها متحول می شوند و مفاهیم ارزشی گذشته مورد تردید و سوال قرار می گیرند.

همچنین وجود خصلت هایی از جمله: زیبایی طلبی، برتری جویی افراطی، جلب نظر دیگران و تهی بودن فرد از اندیشه بومی خود در نوجوانان موجب

می‌شود که آنها به الگوهای جدید بیشتر گرایش نشان دهند.

البته تنوع‌طلبی و پیروی از الگوهای جدید و به اصطلاح مدگرایی در نوجوانان

امری طبیعی است ولی تنها تا زمانی عادی تلقی می‌شود که منجر به توقعات نادرست نشود.

بنابراین اگر جامعه نتواند هدایتگر خوبی برای نوجوانان باشد و به موقع الگوهای مناسبی به آنان ارائه ندهد و نهادهای مختلف آموزشی، کارکرد خود را در انتقال میراث فرهنگی به آنان انجام ندهند، آنان متوجه کپی‌برداری غلط از الگوهای نامانوس و گاه متضاد با جامعه می‌شوند که از فرهنگ سایر کشورها نشأت گرفته و اغلب از جذابیت ظاهری بیشتری برخوردار است. چنانکه در جامعه امروز ما برخی نوجوانان این کپی‌برداری را از کشورهای غربی آن هم از الگوهایی که در جوامع خودشان مطروند انجام می‌دهند و این جریان برای تداوم جامعه و فرهنگ ما مضر است. در مدگرایی نوجوانان تا حد زیادی نیازهای روانی آنان دخالت دارد. بنابراین رفتار آنان تا حدی طبیعی است و نباید با اصل این نیازها مقابله کرد. بلکه می‌توان باتوجه به مواردی چند، رفتارهای آنها را در جهت ارزش‌های جامعه سازماندهی کرد که با توجه به مطالب ارائه شده موارد زیر پیشنهاد می‌شود:

- (۱) خانواده و نهادهای آموزشی باید اطلاعات کافی در زمینه مسائل اجتماعی به نوجوانان بدهند و در دوران هویت‌سازی در کنار آنها باشند. ضمن اینکه ارزش‌های خودی و راه‌های حفظ آنها را به طور شفاف برای نوجوانان مطرح کنند.
- (۲) نهادهای آموزشی و همچنین رسانه‌های جمعی لازم است در شناختن و شناساندن و ارائه شناسنامه واقعی جامعه، فرهنگ، تمدن، انقلاب و تغییرات ایجاد شده به نوجوانان کوشا باشند و تجزیه و تحلیل درست و مبتنی بر ضوابط منطقی و علمی از وقایع ارائه دهند و سطح آگاهی و بینش نوجوانان را بالا ببرند. به طوری که آنان از گذشته تاریخی خود احساس غرور و بالندگی همراه با مسوولیت داشته باشند.
- (۳) ارائه الگوهای متنوع به نوجوانان که آنها یکسره شیفته فرد خاصی نشوند.
- ضمن اینکه تفکر نقادی را باید در آنان پرورش داد تا با ارزیابی منصفانه و آگاهانه به نقاط ضعف و قوت الگوهای انسانی توجه داشته باشند و شخصیت‌ها را برای خود مطلق نسازند و تنها جنبه‌های مثبت آنان را درونی سازند و نه کل شخصیت آنها را.
- (۴) در زمینه تبلیغات مذهبی، افرادی به‌عنوان مبلغ انتخاب شوند که اولاً با نوجوانان تعامل پیدا کنند و ثانیاً قدرت جذب نوجوانان را داشته باشند و خود قابل اعتماد باشند.
- (۵) دوباره‌سنجی اعتقادات فرهنگی و بازنگری آنها همگام با پیشرفت‌های علمی و تکنولوژیکی.
- (۶) ترویج مدهایی که ضمن رفع نیازها، تنوع‌طلبی نوجوانان، مسائل مذهبی و فرهنگی جامعه ما در آنها رعایت شود و جاذبه لازم هم برای مخاطب خود داشته باشد.
- (۷) ضمن نظارت غیرمستقیم بر کارهای آنان، دادن فرصت به نوجوانان که قدری از خانواده فاصله‌گرفته و قدرت استقلال پیدا کنند.
- (۸) توجه و احترام جامعه به نوجوانان به شکلی که آنها خود این توجه را احساس کرده و جامعه را هم‌جهت با خود بدانند و در نتیجه سعی کنند خود نیز هماهنگ با جامعه باشند، نه آنکه نوجوانان احساس کنند جامعه آنها را به شکل مشکلی برای خود می‌بیند و یا با آنها مخالف است.
- (۹) نمی‌توان از تاثیرگذاری کانال‌های انتقال فرهنگ چون ماهواره، اینترنت و ... جلوگیری کرد. ولی با آموزش به نوجوانان در خانواده و محیط آموزشی می‌توان استفاده از این وسایل را جهت‌دار کرد

منبع : روزنامه اعتماد ملی

<http://vista.ir/?view=article&id=295465>

یک روز رنگ زرد، روز دیگر رنگ سبز، روز بعدش رنگ بنفش و... مد می‌شود و هر جا که نگاه می‌کنی، از کیف و کفش گرفته تا روسری و شال و... به همین رنگ است. دیروز لباس‌های تنگ و چسبان مد بود و امروز مدل موی خروسی، تیفوسی و فردا... به عقیده جامعه‌شناسان، گاهی اوقات افراد یک جامعه برای نشان دادن روحیات و علایق خود به نمادهایی نیاز دارند که مد یکی از این نمادها است. مد پدیده اجتماعی است که بیشتر گریبانگیر نوجوانان و جوانان جامعه می‌شود.

این پدیده، گاهی اوقات به عنوان یک هنجار یا ارزش میان افراد جامعه رواج می‌یابد و در یک دوره زمانی خاص از رونق می‌افتد. با نگاهی کوتاه به

وضعیت جامعه درمی‌یابیم که در حال حاضر به‌روز بودن در بین برخی افراد جامعه و به خصوص نوجوانان و جوانان اهمیت زیادی پیدا کرده است. «سارن» ۲۰ ساله درباره مد می‌گوید: مد شامل مدل مو، لباس، کفش و چیزهای جدیدی است که وارد بازار می‌شود و من هم برای این‌که دوست دارم همیشه نو بپوشم، به سراغ جدیدترین پوشاکی که وارد بازار شده است، می‌روم و برایم مهم نیست که چه مبلغی برای تهیه‌اش باید بپردازم. «آرمان-ب» ۲۲ ساله نیز در این باره عنوان می‌کند: من به مد به عنوان یک سرگرمی نگاه می‌کنم و مدل موها، لباس و کفش را از اینترنت انتخاب می‌کنم و غیر از این موارد همیشه به دنبال آخرین مدل تلفن همراه و رایانه و... هستم. یک شهروند هم بیان می‌کند: مدرگرایی به معضلی در جامعه تبدیل شده است که به مصرف‌گرایی در جامعه و در نهایت بروز اختلافات طبقاتی به صورت ناعادلانه منجر می‌شود. یک کارشناس علوم اجتماعی در این باره می‌گوید: مد در لغت، واژه‌ای انگلیسی است و مترادف کلمه الگو است. مد تنها به نمادهای زندگی روزمره اشاره دارد و تنها بخشی از مقدمه الگوبری است که این الگوبری شامل رفتار و منش‌های اجتماعی و فردی در زندگی است و محدود به ظواهر زندگی مادی انسان نمی‌شود. بهزادی ادامه می‌دهد: مد یک پدیده اجتماعی است که گاه در شرایط سالم، آگاهانه و درست، گسترش پیدا می‌کند و گاه تحت تاثیر عوامل خارجی و غیرطبیعی، رشد می‌یابد.

وی بیان می‌کند: الگوهای رفتاری و گفتاری که در هر دوره زمانی رواج می‌یابد، در بعضی مواقع برخاسته از فرهنگ بومی است و مغایرتی با محتوای تاریخی، فرهنگی و مذهبی جامعه ندارد اما در بعضی مواقع منشأ این الگوهای رفتاری بیرون از این جامعه است که در مدت طولانی، به الگوی افراد جامعه و به خصوص نوجوانان و جوانان تبدیل می‌شود که از آن به تهاجم فرهنگی هم تعبیر می‌شود. وی درخصوص مدرگرایی عنوان می‌کند: مدرگرایی صورت‌های مختلفی دارد که آرایش ظاهری، لباس‌های رنگارنگ، استفاده از خودروهای گران‌قیمت و... از انواع مدرگرایی است. وی ادامه می‌دهد: مدرگرایی موجب به وجود آمدن اختلافات طبقات جامعه به طور ناعادلانه می‌شود که خود این طبقه‌بندی باعث به حرکت در آمدن بیشتر جریان مدرگرایی می‌شود. این کارشناس تصریح می‌کند: مد و پیروی از آن نه تنها هیچ سودی برای شخصی که از آن استفاده می‌کند، ندارد، بلکه گاهی مجبور است هزینه‌های گزافی در این خصوص بپردازد. پیروی از مد، متحمل هزینه‌هایی می‌شود. به گفته وی، مدرسان و مدیران بهره‌های مادی فراوانی کسب می‌کنند و از این طریق به اهداف خود که همان تغییر فرهنگ افراد، نوع تفکر افراد جامعه و تغییر ارزش‌ها و سنت‌ها است، می‌رسند.

وی می‌گوید: باید برای جلوگیری از آثار مخرب رواج مدرگرایی در جامعه و تقلید کورکورانه برخی جوانان از فرهنگ غرب، نیاز جوانان را که همان تنوع‌طلبی است، بشناسیم و مطابق با نیازها و خواسته‌های آنها الگوهای مناسبی ارایه کنیم. این کارشناس علوم اجتماعی اظهار می‌کند: باید برای هویت‌جویی جوانان چاره‌اندیشی شود تا با پیروی از مدهای کشورهای دیگر دچار بحران هویت و بی‌هدفی در زندگی نشوند. دکتر فرید فدایی، آسیب‌شناس اجتماعی نیز در این باره عنوان می‌کند: برای بعضی از نوجوانان، پیروی از مد چه از نظر رفتار و چه از نظر گفتار، تلاش برای کسب هویتی است که نتوانسته‌اند آن را به طور بهنجار در خانه، مدرسه یا اجتماع به دست آورند. از این رو بعضی مواقع شیوه‌هایی در رفتار، گفتار، آرایش موی سر یا پوشاک میان گروهی از نوجوانان مد می‌شود. وی عقیده دارد: نوجوانان در این شرایط می‌خواهند ویژگی‌های گروه خاصی را تقلید کنند تا خود را بی‌هویت احساس نکنند. وی می‌افزاید: در بعضی مواقع بدآموزی‌های والدین، تحقیر و توهین به فرزند، بی‌توجهی یا سختگیری به فرزند و... دلیلی برای پیروی نوجوانان از مدهای ناهنجار می‌شود. حجت‌الاسلام باقرپور می‌گوید: در اسلام تقلیدی پذیرفتنی است که وجه شرعی و دلیلی عقلی داشته باشد. اگر هر کس کاری را با انگیزه‌ای شروع کند یا عملی انجام دهد یا حرفی بزند که دلیل عقلی و

منبع : روزنامه تحلیل روز

<http://vista.ir/?view=article&id=354315>

مدل مو؛ سیخ تو پریز!

نوجوان در گذشته به لباس، اهمیت چندانی نمی‌داد، کافی بود پوشاک مناسب بر تن داشته باشد؛ ولی امروز نوع لباس، رنگ، طرز دوخت و حتی دکمه‌های آن مورد توجه وی قرار دارد. امروزه، کوتاه و بلند کردن موها، مدل دادن و دیگر آراستن‌ها، جزو ضروریات و تقریباً بخش اعظم زندگی دختران و پسران شده است یا پسرها که قبلاً با ماشین نمره چهار، سر خود را اصلاح می‌کردند، ولی حالا دیگر هزینه کوتاه کردن یا آرایش موی سر یک نوجوان پسر، سر به فلک می‌زند! بنابراین مشاهده می‌کنیم همه چیز، دستخوش تغییر و تحول شده است.

ولی توجه به مد و اهمیت دادن به لباس و آرایش از ویژگی‌های رفتاری مهم این دوره (نوجوانی) به شمار می‌آید. در این سن، نوجوان به ظاهر خود توجه بیش از حد نشان می‌دهد. مد و پیروی از آن، از شیوه‌های بالندگی نوجوانان شده است، همچنین نوجوان به پوشیدن لباس‌هایی علاقه‌مند است که در میان همسالان خود محبوبیت دارد یا از الگوهای زمانش که ممکن است هنرپیشه یا یکی از افراد سرشناس جامعه خود یا کشور

خارجی باشد، پیروی می‌کند و جالب اینجاست که با تغییر مد، علاقه‌اش نیز نسبت به مد قبلی تغییر می‌کند.

• دلایل توجه به لباس و مد

اگر نوجوان به سر و وضعش بیش از حد توجه نشان می‌دهد و به پوشیدن لباس‌های عجیب و غریب علاقه زیادی دارد، باید گفت دلایل گوناگونی می‌تواند عامل چنین رفتاری باشد. گاهی این‌گونه رفتارها از حالت «خودشیفتگی» نوجوان نشأت می‌گیرد که در این سن بشدت ظاهر می‌شود. وابستگی به گروه همسالان نیز از جمله عواملی است که باعث پیروی نوجوان از مد و توجه او به ظاهرش می‌شود، زیرا وسیله‌ای است برای هماهنگی با همسالان و مورد قبول آنان قرار گرفتن. متأسفانه پیروی از مد و پوشیدن لباس‌های ناهمگون، می‌تواند نوعی واکنش ستیزه‌جویانه نوجوانان نسبت به مسائل و موضوعاتی باشد که در جامعه می‌گذرد و آنها با این مسائل مخالفند و به این ترتیب، ناخشنودی خود را ابراز می‌دارند.

پیروی از مد گاهی هم وسیله‌ای برای اعلام جنگ به بزرگ‌ترها و احتمالاً دهن‌کجی به اجتماع است، نوجوان می‌خواهد ناسازگاری خود را با محیط به نوعی ابراز کند، چون راهی نمی‌یابد، ناچار به پیروی از مد که یکی از این وسیله‌هاست، متوسل می‌شود. برخی نوجوانان نیز به دلیل مورد توجه قرار گرفتن به طرف مد می‌روند.

اهمیت دادن به مدل لباس و پوشاک ویژگی مهم دوره نوجوانی است. یکی از دلایل این اهمیت، آن است که از این طریق نوجوانان تجربه می‌کنند

چه کسی هستند و می‌خواهند که دیده شوند. البته پوشاک و مدل لباس برای هر فردی نوعی علامت هویتی تلقی می‌شود.

با وجود این، از آنجا که نوجوانان در دوره رشد و تحول هستند، در درجه اول طرز لباس پوشیدن آنها نشان‌دهنده تصور آنان از خودشان است لذا نوع پوشاک و لباس اهمیت بیشتری برای آنها پیدا می‌کند. علاوه بر این، نوجوانان می‌آموزند طرز لباس پوشیدن نقش مهمی در روابط اجتماعی و این‌که از سوی دیگران چگونه مورد ارزیابی قرار می‌گیرند، ایفا می‌کند.

از این رو، طرز و مدل لباس هم برای همسالان و هم بزرگسالان نشانه مهمی می‌شود. شواهد نشان می‌دهد لباس‌های مُد در دبیرستان، نشان از پایگاه و شأن بالای اجتماعی می‌دهد و برعکس لباس‌هایی که کمتر مُد هستند، دارای پایگاه و شأن پایین اجتماعی است.

• چه لباسی بپوشم؟

این هم یکی از سوالاتی است که نوجوانان دائماً از والدینشان می‌کنند. چندین دست لباس دارند، ولی موقع انتخاب لباس متحیرند که چه لباسی بپوشند. نوجوان از هیچ لباسی برای مدتی طولانی راضی نیست و فکر می‌کند اگر هر روز لباس جدیدی بپوشد، وضعیتش از آنچه هست، بهتر می‌شود.

مرتبا با سر و وضعش ور می‌رود، این لباس را نپوشیده، آن یکی را امتحان می‌کند. هنوز از پیراهنی استفاده نکرده، به بهانه قشنگ نبودن، آن را به کناری می‌اندازد، یا به دوست تازه‌اش می‌بخشد. نوجوانی که هنوز اندامش کاملاً شکل نگرفته، پاهایش باریک است، گردنش لاغر است و یکدفعه قد کشیده، از هر لباسی بیزار است؛ برای این که هیچ لباسی به این اندام تازه شکوفا شده نمی‌آید پس او حق دارد کلافه باشد.

او همه تقصیرها را به گردن طرح و مدل لباس می‌اندازد، در حالی که مشکل از جای دیگری آب می‌خورد. البته این واکنش‌ها غالباً به دو گروه از نوجوانان تعلق دارد؛ گروه اول، آنهایی هستند که می‌خواهند مورد توجه قرار گیرند و هرکجا ظاهر می‌شوند، صحبت از آنان باشد.

اینها در واقع اعتماد به نفس کمتری دارند و اضطراب، از ویژگی‌های بارز آنهاست. درست به همین دلیل در اکثر انتخاب‌های خود، و من جمله لباس، مردد و سردرگم‌اند. گروه دوم هم که تفاوت‌های رفتاری زیادی با گروه اول ندارند، گرفتار رفاه فراوان هستند و آنچه را که اراده می‌کنند، والدین بلافاصله برایشان فراهم می‌کنند. تنها واکنش اصولی والدین، این است که با برقراری رابطه‌ای عاطفی و مهربانگی، آنها را به تعادل برسانند.

عده‌ای دیگر اصلاً به سر و وضع خود اهمیت نمی‌دهند، هر چه دم دستشان می‌آید می‌پوشند و دنبال مد و این جور چیزها نیستند و به هر چه برسند قانع‌اند، آنها از پس که از ریخت و قیافه خویش بیزارند، هیچ فکر نمی‌کنند با پوشیدن لباس یا تغییر آن بهتر شوند، بنابراین همه چیز را رها می‌کنند.

آنچه مسلم است، بیشتر این واکنش‌ها طبیعی و اقتضای سن آنهاست. والدین وقتی به طبیعی بودن این‌گونه عکس‌العمل‌ها واقف شوند، صبوری لازم را برای تغییرات خواهند داشت و در مقابل چنین رفتارهایی، برخوردهای از پیش تعیین‌شده خواهند داشت.

• خطر تهاجم غرب

غربی‌ها برای نفوذ در میان ما شگردهای خاصی دارند که انتقال مد هم یکی از این حیل‌هاست. متأسفانه نوجوانان به علت نداشتن اعتماد به نفس کافی، خود را باور ندارند و ناخودآگاه فکر می‌کنند اگر از مد پیروی کنند، شایستگی بیشتری خواهند داشت.

• خطر الگوها در خانه

شما می‌دانید که فرزند، الگوی اولیه را از والدین می‌گیرد. وقتی فلان خانم یا آقا تحت تأثیر مد، هر هفته لباس‌های خود را به رنگی در می‌آورد و ده‌ها تقلید کورکورانه از فرهنگ غرب می‌کند، نمی‌تواند فرزندان خود را نسبت به پیروی از مد باز دارد.

• خطر از خودبیگانگی فرهنگی

خطرناک‌ترین نوع از خودبیگانگی، از خود بیگانگی فرهنگی است، زیرا اصولاً ظهور فرهنگ کشوری بیگانه در جامعه و رواج و توسعه آن، باعث از خودبیگانگی فرهنگی می‌شود. هنگامی که فرد، تمام خصایص و سنت‌های مفید فرهنگی کشورش را بدون توجه و شناخت ندیده بگیرد و سمبل‌ها و آداب و رسوم کشورهای بیگانه را به علت مترقی بودن بپذیرد و آن را توجیه کند، به از خود بیگانگی فرهنگی مبتلا شده است. تداوم چنین کاری باعث سوءتربیت افراد و در نتیجه، افزایش مشکلات و نابسامانی‌های داخلی و خارجی جامعه می‌شود. پیروی از مد، لباس و آرایش برایش اهمیت خاص دارد؛ می‌خواهد از دیگران یاد بگیرد و تقلید کند. گاهی در این راه زیاده‌روی می‌کند و اغلب شرایط فرهنگی، اجتماعی، سنتی و بودجه خانواده را در نظر نمی‌گیرد.

توجه به ظاهر، باعث می‌شود از یکدیگر لباس قرض بگیرند که این رفتار بیشتر در میان دختران دیده می‌شود. سعی کنید با فرزندان صحبت کنید و شرایط زندگی خود را با او در میان بگذارید و به جای سرزنش، تلاش کنید هویت او را که یک ایرانی است به وی تفهیم کنید تا باور او نسبت به خود

و کشورش بیشتر شود. مشکل ما این است که خودمان و فرهنگمان را دست کم می‌گیریم.

• توصیه‌هایی در مورد مساله مد

لباس، آراستگی ظاهر و همرنگ شدن با همسالان از جمله عواملی است که مانع به وجود آمدن احساس عدم تناسب با جامعه در نوجوان می‌شود. برای برخورد با مساله مدرستی در نوجوانان نکاتی ذکر می‌شود، که عبارتند از:

(۱) برای در پیش گرفتن رفتار منطقی و درست در این مورد، قبل از هر چیز باید سعی کنید درباره مد یا نوآوری لباس نوجوانان اطلاعاتی بدست آورید. منظور این نیست که باید حتماً از مد پیروی کنید، بلکه هدف این است که با به دست آوردن این آگاهی، به یاد روزگار جوانی و میزان توقع خود از والدینتان بیفتید و در رفتار خود با فرزندان صبر بیشتری به خرج دهید.

(۲) اصرار نداشته باشید هر چه را شما می‌پسندید، او هم بپسندد. او را در انتخاب لباس آزاد بگذارید و راهنمایی‌اش کنید. گاهی ممکن است در انتخاب اشتباه کند و در اشتباه خود اصرار هم داشته باشد؛ ولی تجربه‌ای که از آن اشتباه به دست می‌آورد، تأثیرش بیشتر از نصیحت‌های شما در این زمینه است.

(۳) با در نظر گرفتن بودجه خانواده رفته رفته مقدار پولی را که برای لباسش در نظر گرفته‌اید، در اختیارش بگذارید. به او اجازه دهید برای انتخاب لباس، نظر خود را بدهد، هر چند ممکن است در انتخاب‌های اولیه‌اش دچار اشتباه شود، اما بتدریج می‌آموزد که باید با در نظر گرفتن همه جوانب اجتماعی، خانوادگی و مانند آنها برای خود لباس تهیه کند.

(۴) اگر سلیقه او مورد پسند شما نیست او را مسخره نکنید یا مستقیماً او را به باد انتقاد نگیرید. این‌گونه رفتارها و روش‌های تند و مستقیم باعث می‌شود که حالت تدافعی به خود بگیرد.

(۵) در دوران دبیرستان دختران علاقه زیادی به آرایش دارند. در این سن به علت اختلالاتی که در ترشح غدد داخلی ایجاد می‌شود، اغلب دچار کک و مک یا آکنه می‌شوند و سعی دارند این عیب را با آرایش صورت بپوشانند. قبل از هر چیز سعی کنید مشکل پوستی فرزندان را از بین ببرید. در این مورد خیلی صمیمانه و غیرمستقیم او را راهنمایی کنید. روش درست را به او بیاموزید و به او بفهمانید که سادگی یک دختر نوجوان را زیباتر نشان می‌دهد.

(۶) بهتر است در این دوره بحرانی با او درنیفتید و نظراتان را با اجبار به او تحمیل نکنید. بیشتر اعمال او به این دلیل است که می‌خواهد مورد توجه و تأیید دیگران قرار گیرد و قانون توجه باشد. بنابراین آرامش خود را حفظ کنید، چون به او کمک می‌کند دردها و مشکلاتش را آسان‌تر حل کند.

منبع : روزنامه هموطن سلام

<http://vista.ir/?view=article&id=350603>

 vista.ir
Online Classified Service

مراحل تبخیر عطر

۱- رایحه اولیه: رایحه‌ای که پس از چند دقیقه از استعمال عطر احساس می‌گردد. رایحه اولیه همان احساس اولیه از بوی عطر می‌باشد. به همین خاطر در فروش عطر تأثیر بسزایی دارد. رایحه این مرحله تازه و تند می‌باشد. ترکیباتی که در این مرحله دخیل هستند بوی تند داشته و شدیداً فرار می‌باشند و بسرعت تبخیر می‌گردند.

۲- رایحه ثانوی: رایحه عطرنانوی زمانیکه رایحه ابتدایی از میان میرود آشکار می‌گردد. رایحه ثانوی بدنه اصلی عطر را تشکیل می‌دهد و بعنوان ملایم کننده بوی تند اولیه بکار

می‌رود. رایحه این مرحله چیزی حدود ۱۰ دقیقه تا ۱ ساعت بعد از استعمال عطر احساس می‌گردد.

۳- رایحه پایه: رایحه عطر زمانی که رایحه اولیه و ثانویه از میان می‌روند. ترکیبات این گروه معمولاً ثابت کننده می‌باشند. رایحه این مرحله قبل از ۳۰ دقیقه از استعمال عطر احساس نخواهد شد.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=10572>

vista.ir
Online Classified Service

مرد ایرانی ایرانی

حتماً دیگر می‌دانید که برندهای ایرانی در مورد پوشاک آقایان، برای خودشان سری در سرها دارند و مردان ایرانی می‌توانند با خیال راحت برای هر محیط و هر فصلی، کت و شلوارهای خوبی تهیه کنند. بهتر است ببینیم که چهار برند معروف ایرانی چه نوع محصولاتی را به مردان عرضه می‌کنند و برای خرید چه نوع کت و شلوارهایی بهتر است به آنها مراجعه کنید.

• هاکوپیان

حالا دیگر هاکوپیان نزدیک به چهار دهه است که پوشاک مردان ایرانی را تأمین می‌کند. شاید جالب باشد بدانید این برند ایرانی در زمینه مواد اولیه، تکنولوژی مدرن طراحی و دوخت و سایر جزئیات فنی مورد تأیید کارشناسان بین‌المللی قرار گرفته. جایزه بین‌المللی طلایی آمریکا برای کیفیت و برتری در سال ۲۰۰۳، دو جایزه بین‌المللی برای پرستیژ تجاری در سال ۲۰۰۱،

یازده جایزه بین‌المللی خوشنام‌ترین شرکت در سال ۲۰۰۱، چهارده جایزه جهانی برای کمال مطلوب در عملکرد سازمان در سال ۲۰۰۶ و جوایز متعدد دیگر در حوزه‌های متنوع دیگر از افتخارات هاکوپیان به حساب می‌آیند.

برای خرید کت و شلوارهای بسیار رسمی و استاندارد بهتر است مردان میانسال این برند را انتخاب کنند. هرچند این برند، واحد جوانان با نمونه‌های جوان‌پسند هم دارد.

• گراد

هنوز چیزی از تأسیس این برند نگذشته است ولی حالا دیگر خیلی از مردان ایرانی نام گراد را می‌شناسند و با کت و شلوارهایش آشنا هستند. خیلی‌ها می‌دانند که برای خرید یک کت و شلوار ساده و شیک می‌توانند با خیال راحت به گراد اطمینان کنند. نمونه‌های متنوع برای جوانان و مردان میانسال و حتی مسن و سبزه بالا، به خوبی این نام را به‌خاطر مردان ایرانی سپرده است. علاوه بر کت و شلوار، این برند، بخش‌های دیگر پوشاک آقایان را هم تولید می‌کند. گراد با این‌که هنوز چند سالی بیشتر نیست که به جمع برندهای داخلی اضافه شده ولی خوشنام است.

• ماکسیم

نزدیک به سی سال است که این برند، لباس‌ها و لوازم جانبی مردانه شیک را طراحی می‌کند. ویژگی اصلی این برند این است که لباس‌هایش به روز است و متناسب با نیاز مخاطبان پیش می‌رود. طرح‌های روز اروپائی و رقابت با برندهای جهانی، از اصلی‌ترین اهداف این برند است. اگر به دنبال کت و شلوارهایی با ظاهری به روز، خاص و متفاوت هستید، بهتر است سراغ ماکسیم را بگیرید. نمونه‌های اصلی هر فصل ماکسیم برای مردان جوان و میانسالی پیشنهاد می‌شود که دوست دارند در کنار رسمیت، کمی هم فانتری باشند. از طرف دیگر لوازم جانبی این برند، تنوع زیادی دارد.

• ایکات

پژمان بازغی، مانکن این برند، توانست ایکات را به خیلی‌ها معرفی کند. حالا دیگر خیلی‌ها با دیدن پژمان بازغی در قد و قواره یک بازیگر، باز هم به یاد کت و شلوارها و تی‌شرت‌ها و پیراهن‌هایی می‌افتند که از برند ایکات تن او دیده‌اند. ایکات را بیشتر جوان‌ها می‌پسندند زیرا نمونه‌های فانتری و اسپرت را هم در ویتترینش می‌یابند. این برند، رنگ‌های روشن و شاد را وارد بازار کت و شلوار کرده و نمونه‌های نخی و کتان‌ش خیلی مورد استقبال جوان‌هاست.

• نقش خاطره می‌زند...

فکر نکنیم دیگر گفتن داشته باشد که در هر محیط و هر موقعیتی بهتر است که کت و شلواری مناسب به تن کنید. این‌که کجا چه کت و شلواری بپوشید با ما.

• میهمانی‌های صبح و عصر

بستگی به فصل دارد. بهتر است شما در روزهای سرد، سراغ کت و شلوارهای پشمی بروید و با یک یقه اسکی شیک همراهش کنید. برای یک میهمانی صبح، بهترین انتخاب یک کت فراگ، یک جلیقه به رنگ روشن‌تر که معمولاً خاکستری یا نخودی است یا یک شلوار خاکستری با خط‌های مشکی است. این یک قاعده دیرینه است. استفاده از کت و شلوارهای نخی و کتان به رنگ‌های نسبتاً روشن هم در میهمانی‌های صبح و عصر در فصل‌های گرم‌تر هم عالی است. مخصوصاً اگر جوان باشید.

• میهمانی‌های نیمه‌رسمی

شاید جالب باشد بدانید در طول قرن بیستم در اروپا مردان برای مراسم‌های نیمه‌رسمی از کت و شلوارهایی استفاده می‌کردند که بیشتر با رنگ‌هایی هم‌چون خاکستری و نخودی و آبی نفتی عجین شده بود. این رنگ‌ها هنوز هم انتخاب‌های خوبی برای میهمانی‌های نیمه‌رسمی هستند. استفاده از بند شلوار هم می‌تواند به شما کمک کند. مخصوصاً با کت‌های تاکسیدو.

• میهمانی‌های رسمی و مجالس

اوج زیبایی و شکوه یک کت و شلوار را باید در این مجالس به نمایش گذاشت. نمونه‌های تیره با پیراهن‌های خوش‌دوخت بیش از هر نمونه دیگری به کارتان می‌آیند.

البته در مراسم ازدواج، پوشیدن کت و شلوارهای براق، مخصوصاً اگر به داشتن ظاهر متفاوت معروفید، ایرادی ندارد.

البته مراقب باشید طوری نپوشید که با گارسون‌های مجلس اشتباه گرفته شوید. بند شلوار را هم در این‌گونه مراسم به زباله‌دان تاریخ بفرستید.

• مجلس عزرا

حتماً دیگر خودتان می‌دانید که رنگ مشکی، بهترین انتخاب در این زمینه است. باید سادگی در ظاهر شما حرف اول را بزند. قرار نیست در هیئت یک آلامد وارد مجلس شوید. پوشیدن یک کت و شلوار مشکی ساده یا خیلی تیره خوب است. زیر آن یک پیراهن مشکی بپوشید. البته می‌توانید از پیراهن‌های کمی ملایم‌تر مثل دودی یا خاکستری یا قهوه‌ای هم استفاده کنید.

• جمع‌های خودمانی

وقتی حرف جمع خودمانی می‌شود شما مجاز نیستید هرچیز خواستید حاضر شوید. با این‌که لباس‌های اسپورت مثل جین و تی‌شرت، بهترند ولی اگر هم دلتان خواست با کت و شلوار بروید، ایرادی ندارد. فقط باید بدانید پوشیدن اسپورت‌ترین کت و شلوارتان در این شرایط پیشنهاد می‌شود. اگر هم کت‌های تک اسپورتنی مثل کتان‌های خوش‌دوخت دارید، می‌توانید آن را با شلواری تک که تمی هماهنگ داشته باشد، هماهنگ کنید.

• با پرستیژ باشید

وقت آن رسیده که حالا که به کت و شلوار ایمان آورده‌اید به فکر لوازم جانبی و ضروری برای خوش‌تیپ‌تر شدن باشید. نکات زیر را اگر هنگام پوشیدن کت و شلوار رعایت کنید، یک نمره ۲۰ را برای خودتان در تیپ و ظاهر دست و پا کرده‌اید.

- بهتر است همیشه یک دستمال کتان تمیز همراه داشته باشید. اگر کسی به دستمال برای گرفتن جلوی دهان یا پاک کردن عرق صورت احتیاج پیدا کرد، هنگام تعارف آن، بسیار خوش پرستیژ خواهید بود.

- با کت رسمی مثل تاکسیدو بستن ساعت مچی ظریف و تخت با بند چرمی مناسب است نه یک ساعت اسپورت.

- در پوشش کت و شلواری عصر خود از دوبنده استفاده کنید تا شیک‌تر شوید. اگر هم تحمل دوبنده را ندارید بهتر است از کمربندی مات و ساده استفاده کنید.

- خیلی وقت است که استفاده از کلاه نمدی لبه‌دار منسوخ شده. مخصوصاً با کت و شلوار. مگر این‌که دوست داشته باشید یاد جاهلان زمان پهلوی را زنده کنید.

- از دستمال‌های آمادی برای جیب یا دستمال‌هایی که سر آنها مثلثی است، استفاده نکنید. اگر کلاً استفاده نکنید که چه بهتر.

- ساعت نقره‌ای یا طلای سفید را با کمربندی استفاده کنید که قلاب آن نقره‌ای است. ساعت‌های طلائی رنگ را با کمربندی با سگک طلائی یا برنجی به دست کنید.

- ایده‌آل این است که کمربند شما از سوراخ میانی با میخ قلاب آن چفت شود و از سمت دیگر، کمربند به اندازه ۴ سانتی‌متر روی هم قرار گیرد.

- در انتخاب بند عینک‌تان هنگام پوشیدن کت و شلوار دقت کنید. هماهنگی آن با ساعت و سگک کمربند خیلی مهم است.

- هرگز هنگام استفاده از بند شلوار از کمربند هم استفاده نکنید. چه خبر است؟!

- بهترین دکمه سر دست، دکمه‌های زوجی هستند که از دو قسمت زینتی که با هم زنجیر شده‌اند یا با میل‌های کوچک به هم متصل هستند.

- لطفاً وقتی کت و شلوار به تن دارید، کیف پولتان را در جیب شلوارتان نگذارید. این کار شما همه رسمیت و شکوه کت و شلوارتان را از بین می‌برد.

منبع : مجله زندگی ایده آل

<http://vista.ir/?view=article&id=339755>

 vista.ir
Online Classified Service

مردی با لباس‌های آنچنانی

شیک‌پوش‌ترین و پولدارترین مردان دنیا، برای خرید لباس‌ها، کفش‌ها و یا حتی لوازم شخصی مردانه و عطرها خود به کدام فروشگاه می‌روند؟ افرادی مانند بیل‌گیتس، تام کروز، تونی‌بلر و یا شاهزادگان پولدار عرب را می‌گویم! جالب است بدانید که طراح لباس تمام این مردان خوش‌پوش و البته پولدار دنیا، فردی ایرانی است؛ «بیژن پاکزاد» که با مارک معروف «بیژن» این روزها در دنیا به‌عنوان یکی از مشهورترین طراحان لباس مردانه، برای خود فرمانروایی پدید آورده و در حال حاضر از فروش لباس‌های مردانه و عطر و ادکلن‌هایش سالانه بیش از ۳۰۰ میلیون دلار درآمد دارد.

فکر می‌کنید چگونه می‌توان سلیقه این همه مرد خوش لباس را تامین کرد و لباس‌هایی را طراحی کرد که آنها را برای خرید از نقاط دور و نزدیک دنیا، به

فروشگاه بزرگ و زیبای لباس‌های مردانه بیژن کشد؟ باید در چنین مجموعه‌ای، لباس‌های مردانه، مطابق با هر نوع سلیقه و فرهنگی وجود داشته باشد تا نظر مشتریان را برآورده کند. بیژن در این باره می‌گوید: «لباس یک ستاره سینما باید با یک قاضی دادگاه متفاوت باشد، وقتی

لباس را برای فردی طراحی می‌کنم باید بدانم که او در آن لباس چه خواهد کرد.» این یک اصل در طراحی و انتخاب لباس است. در انتخاب لباس مناسب اولین قدم این است که شما به شخصیت‌تان، شغل‌تان و مکانی که قرار است از آن لباس استفاده کنید، نیم نگاهی بیندازید و بر این اساس لباس مورد نظرتان را انتخاب کنید. مردان شیک‌پوش می‌دانند در چه موقعیتی چه لباسی بپوشند.

• بهای خوش‌تیپی را بپردازید، قربان!

حکایت طنزی وجود دارد که می‌گوید خانم‌ها برای رفتن به خرید، آب دادن به گل‌های باغچه، بیرون گذاشتن سطل زباله و گرفتن بسته پستی لباس شیک می‌پوشند ولی مردان فقط هنگام رفتن به عروسی و یا مراسم ترحیم لباس رسمی می‌پوشند. بیژن پاکزاد در این باره می‌گوید: «مردان دوست دارند زیبا و خوش‌تیپ به نظر برسند ولی اغلب آقایان به سختی پول برای اضافه کردن یک لباس به جاکتی‌شان می‌پردازند. خیلی از آقایان به سادگی لباس مورد نظرشان را از دوست‌شان قرض می‌گیرند و در نهایت نتیجه این است که انتخاب‌های چندانی در کمد لباس‌شان ندارند.» بنابراین عادت کنید که برای خوش‌تیپی کمی پول خرج کنید و بهایش را بپردازید.

• رابطه لباس و موفقیت

موفقیت در تجارت و فعالیت‌های حرفه‌ای، یکی از اهداف مهم بسیاری از آقایان است. یکی از دغدغه‌های اصلی موفقیت در موقعیت‌های حرفه‌ای، خوش‌پوشی است چون تاثیر روانی قوی بر مخاطب شما می‌گذارد. بیژن به آقایان توصیه می‌کند: «اگر شما در موقعیتی شغلی با سر و لباس نامرتب و نامناسب ظاهر شوید، این بی‌توجهی بر موقعیت شغلی‌تان، کارتان و معامله‌تان اثر منفی می‌گذارد، به ویژه اگر برای نخستین بار مخاطب‌تان را ملاقات می‌کنید. بسیار مهم است که شما در نظر مخاطب زیبا جلوه کنید و در اولین برخورد احساس خوبی را در او به وجود آورید و این بخشی از موفقیت و تاثیرگذاری شما را خلق خواهد کرد. پیش از ترک منزل برنامه روزانه‌تان را کنترل کنید و اگر قرار ملاقات حرفه‌ای و رسمی دارید، لباس‌های معمولی روزانه‌تان را کنار بگذارید و لباس‌های رسمی‌تر را انتخاب کنید.»

• خوش‌پوشی، آموختنی است

بیژن می‌گوید: «یکی از لذت‌های شغل من که طراحی لباس برای آقایان است، این است که روزی همان آقایان پسرچه‌های خود را برای طراحی و یا خرید لباس نزد من می‌آورند و یا من برای مردان میانسالی لباس مناسب شغل و سن‌شان طراحی می‌کنم که زمانی در جوانی مجبور بودم مطابق با سن و سال کم‌شان لباس‌هایشان را به گونه‌ای دیگر طراحی کنم.» یکی از مشکلات لباس پوشیدن آقایان این است که از همان کودکی زمانی که نوجوان و پسرچه بوده‌اند طرز لباس پوشیدن را از پدران خود نیاموخته‌اند و گاهی پسرهای نوجوانی را می‌بینیم که با لباس‌های مناسب یک مرد میانسال دیده می‌شوند که به دل نمی‌نشیند و یا به هیچ وجه مناسب سن و موقعیت اجتماعی‌شان نیست. بسیاری از کودکان خوش‌پوشی را از والدین و به‌ویژه از پدر خود می‌آموزند.

• توصیه بیژن به مردان خوش‌لباس

رنگ‌ها را بشناسید و بدانید چه رنگ‌هایی به شما می‌آید، چه رنگ‌هایی با چه رنگ‌هایی هماهنگی دارد و چه رنگ‌هایی مخالف چه رنگ‌هایی است و بر این اساس لباس‌هایتان را انتخاب کنید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=107662>

مشکل داشتن رانهای بزرگ..

اگر ران های شما از آنچه که دوست دارید بزرگتر هستند، می توانید با پوشیدن لباس های مناسب آنها را بپوشانید.

قدم اول)

در تی شرت، بلوز و ژاکت های ورزشی خود از ابل و لایی استفاده کنید. آنها باعث می شوند که بالاتنه شما عریضتر و پهن تر دیده شود؛ در نتیجه بین نیمه بالایی و پایین بدن شما تعادل برقرار می شود.

قدم دوم)

ژاکتها، بلوزها و پلورهای را انتخاب کنید که در زیر ران آویزان می شوند یا با پایین ران های شما تماس دارد. به دنبال مدل هایی باشید که شکاف های پهلوی و جانبی دارند، زیرا این مدل ها علاوه بر افزایش شیک و مد بودن، به راحتی شما در هنگام حرکت کمک می کنند. دامن های کلوش یا A شکل بپوشید.

این نمونه دامن ها، پهنای ران های شما را می پوشاند.

قدم سوم)

یک تاپ یا بلوز مناسب را با یک دامن کلوش جفت کنید؛ یا می توانید یک پیراهن با کمر بالا و بالاتنه کوتاه (Empire-waist) برای میهمانی های شب رسمی بپوشید.

قدم چهارم)

شلوارهای جلو صاف و یکدست انتخاب کنید. از پوشیدن شلوارهای تنگ و چسبان و همچنین شلوارهای جیب دار خودداری کنید؛ زیرا این مدل شلوارها باعث می شود که بخشی از بدنتان را که ترجیح می دهید کوچکتر نشان بدهید، برجسته و بزرگ نشان بدهد.

لباس های کمردار نیز ران های شما را برجسته می کند و بزرگتر از معمول نشان می دهد.

قدم پنجم)

با پوشیدن تاپ ها و بلوزهایی به رنگ روشن، بلوزهای تزئین شده و یقه های کار شده و تزئین شده، توجه را به سمت بالاتنه خود جلب کنید. این کار باعث می شود توجه کمتری به رانهای شما بشود و در نتیجه کوچکتر به نظر برسند.

ترانه ها

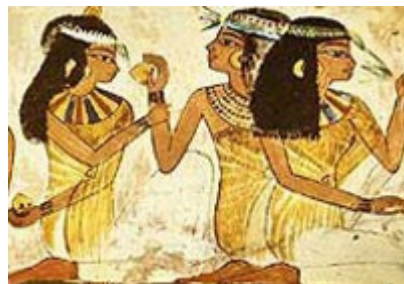

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=109108>

مصر باستان و محصولات کامل آرایشی

بنظر شما آیا جامعه امروز، خود بین و خود آرا شده است؟ باید بگوییم هیچ چیز بدی در آراستگی و زیبا به نظر رسیدن وجود ندارد و خودآرایی اگر از حد خارج نشود، امری طبیعی است. مردم طی قرن‌ها، حداکثر کوشش خود را برای زیبا شدن به کار برده اند و دلیل اینکه لوازم آرایش، تاریخی بسیار کهن دارد همین است. با نگاهی به تاریخ لوازم آرایش، خواهید دید که انسان امروز تا چه حد به مردمی که ۱۰,۰۰۰ سال قبل از میلاد میزیسته اند شبیه است.

• مصر باستان و محصولات کامل آرایشی

به احتمال زیاد شما تصاویری از مصریان باستان دیده اید و متوجه چهره های آرایش شده آنها شده اید. آنها بسیار جذاب به نظر میرسند و قصد آنها از این آرایش هم همین بوده است. زیبایی و خوشبویی برای مصریان همواره از اهمیت بسیار زیادی برخوردار بوده است. مصریان به عوالم روحانی بسیار معتقد بودند و ظاهر اشخاص را به طور مستقیم متناسب با درجه معنوی گرایی او میدانستند. به همین دلیل آنها همواره به دنبال روشهایی بودند که اگر فوق العاده به نظر میرسند، حداقل در حد قابل قبولی زیبا شوند. اهالی مصر بسیار مبتکر بودند و موفق به انجام اختراعاتی شدند که حتی با استانداردهای امروز هم ابتکاری و خلاقانه است. لوازم آرایش یکی از این اختراعات است. آنها استعداد فراوانی در عمل آوردن فرمولهای طبیعی برای حل مشکلات پوستی داشتند.

شاید باور نکنید که آنها در قرنهای ۱۵ تا ۱۰ قبل از میلاد، محصولاتی برای رفع ترکهای پوست ناشی از کشیدگی، چروک پوست، جای زخم و ریزش مو داشته اند؟ بعضی دیگر از لوازم آرایشی مورد استفاده در مصر باستان، لوازم آرایش چشم، کرم صورت، روغن بدن و طیف وسیعی از انواع عطریات بوده است.

از آنجایی که در آن دوران، زیبایی بسیار مورد تاکید بود، زنان مصر مجبور بودند روشی برای رسیدن به این مقصود پیدا کنند. یکی از موادی که از آن استفاده میکردند مسدمت (mesdemet) نام داشت. این ماده از کانیه های مس و سرب ساخته میشد که هرچند برای اینکه مدام روی پوست باشد چندان سالم به نظر نمیرسد اما در آن زمان بسیار طرفدار داشت.

آنها از اکسیدهای رنگین مس، به خصوص رنگ سبز آن، برای رنگ آمیزی زیر چشم و از کانیه های تیره سرب مانند خاکستری تیره و سیاه، برای پلک بالا و مژه ها استفاده میکردند و بنا بر اعتقاداتشان، رنگهای تیره نه تنها به زیبایی کمک میکرد بلکه چشم زخم یا شوری چشم دیگران را هم برطرف میکرد.

آنها از سرمه هم به فراوانی استفاده میکردند و آنرا با استفاده از بادام سوخته، اکسید مس، یکی دو کانی رنگین مس، سرب، خاکستر و گل اخرا تهیه میکردند. این پودر تیره رنگ را با کمک قلم باریکی به دور چشم میکشیدند. سپس برای تکمیل این آرایش، مقداری گل سرخ رنگ را به پلکها و لبهای خود میمالیدند. آنها ناخنها را هم فراموش نمیکردند و از حنا برای رنگ آمیزی آنها استفاده میکردند.

منبع : سایت فریا

<http://vista.ir/?view=article&id=10396>

 vista.ir
Online Classified Service

مصرف لوازم آرایشی بر روی جنین پسر آثار سوء دارد

محققان آمریکائی دریافتند صابون و لوازم آرایشی که مورد استفاده زنان باردار قرار می‌گیرند بر جنین پسر آنها آثار سوء برجای می‌گذارد. به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران به نقل از روزنامه "دیلی میل" دانشمندان و محققان آمریکائی اعلام کردند: مواد به‌کار رفته در لوازم پلاستیکی، آرایشی و صابون‌ها که مورد استفاده زنان باردار قرار می‌گیرد، خسارت جبران‌ناپذیری بر روی رشد قوه مردانگی جنین پسر آنها دارد. بنابراین گزارش، دانشمندان در گذشته این آزمایش را تحت عنوان "آزمایشات وابسته به ژنتیک" بر روی حیوانات انجام داده و یک‌سری تغییرات هورمونی در جنین مذکر از جمله کاهش کیفیت قدرت اسپرمزائی و گرایش به تولید هورمون‌های زنانه در آنها مشاهده شد. براساس این گزارش این تحقیقات بر روی ۱۳۴ پسر ۲ ساله تا ۳۰ ماهه صورت گرفت و تأثیرات مشابه بر روی ژنتیک و باروری آنها مشاهده شد. براساس این تحقیقات که پرفسور "شاناسوان"

در دانشگاه "روچستر" نیویورک انجام داد مشخص شد که استفاده از این وسایل و لوازم از نظر ژنتیکی و هورمونی روی قدرت باروری تأثیر گذاشته و دستگاه تناسلی آنها از رشد کافی برخوردار نمی‌شود. گفتنی است این مسئله، مسئولان را از جمله جامعه پزشکی نگران کرده و در صدد یافتن چاره و حل این معضل هستند.

www.isna.ir

منبع : نشریه پزشکی طبیب مردم

<http://vista.ir/?view=article&id=12663>

 vista.ir
Online Classified Service

معروف ترین مارکها در فروشگاههای مخفی در تهران

گرایش جوان های ایران به مد روز و مارک های معروف دنیا باعث شده فروشگاه ها و مزون های عجیب و غریبی در تهران متولد شوند که شاید نمونه های آن در کشورهای دیگر دنیا هم به این اندازه زیاد نباشد. گرایش جوان های ایران به مد روز و باعث شده فروشگاه های

عجیب و غریبی در تهران متولد شوند

تا چند ماه پیش در تبلیغ هایی که پشت جلد یکی از مجله های جوان پسند و پرتعداد تهران چاپ می کردند، حد اقل شماره تلفنی از خودشان به جا می گذاشتند که بتوان ردشان را گرفت اما حالا همان را هم حذف کرده اند چون می دانند که مشتری هایی که طالب جنس های ناب آنها باشند پیدایشان می کنند. در ضمن بعد از یک پدو سالی که کارشان را شروع کرده اند حالا دیگر آنقدر شماره تلفن از مشتری هایشان جمع کردند که به محض ورود اولین لباس جدید به خاک ایران و با یک تلفن حاضر باشند هر چه لازم باشد بپردازند تا آن را در اولین فرصت جلوی دوستان و آشنایان و رقبا بپوشند.

شنیده بودم که پالتو های هجده میلیون تومانی هایی که از پوست طبیعی وارد کرده اند مشتری های خوبی داشته و خیلی از آن استقبال کرده اند. آرزو می کردم که حد اقل یکی از آنها مانده باشد که بتوانم آن را از نزدیک زیارت کنم. تلفنی وقت خرید گرفتم در جواب سئوالات آقای که ملاقات ها را ترتیب می داد گفتم: "دو نفریم... کفش و لباس شاید هم پالتو

اگر از زمستان چیزی مانده باشد... نه لباس شب نمی خواهیم... فکر می کنم که دو سه ساعته کارمان تمام شود"

آدرس را گرفتیم یکی از خیابان های خلوت شمال شهر، از ویتترین و فروشگاه خبری نیست. یک ساختمان معمولی و شیک البته که بعد از ورود متوجه شدم هر طبقه اش ه فروش یک چیز اختصاص دارد. دو طبقه کفش، یک طبقه کیف، یک طبقه لباس مردانه، و یک طبقه زنانه.

بیشتر از همه می خواهم پالتو های پوست هیجده میلیونی را ببینم از فروشنده می پرسم که چیزی مانده یا نه؟ می گوید آنها را تمام کرده اند اما یک کیف بسیار زیبا از پوست بچه سوسمار دارد که اگر ببینم حتما آن را می خرم

آقای که در را باز می کند کت و شلوار بسیار شیک با کراوات، سنجاق کراوات و دکمه های سردست ست با سنجاق پوشیده. در دلم خدا را شکر می کنم که بهترین لباس هایم را پوشیدم.

سالنی ساده و ویتترین ها و کمد های شیشه ای که دور تا دور سالن را گرفته اند. اینجا نمونه هایی از کفش و کیف و لباس های جدید فروشگاه جمع شده. مادر و دختری روی مبل نشسته اند و دارند عکس جدید ترین مدل لباس ها "escada" را نگاه می کنند. فروشنده می گوید اگر سفارش بدهید تا هفته آینده فرستاده می شود. نگران نباشید به میهمانی هفته آینده می رسد.

دختر رو به مادرش می گوید جوراب شلواری ای که در عکس با دامن پوشیده شده را هم می خواهد مادرش از فروشنده قیمت را می پرسد: قابل شما را ندارد. حدود هفتاد یورو یعنی هشتاد هزار تومان. با دامن که دخترتان پسندیده نزدیک هفتصد هزار تومان می شود. مادر و دختر باز در سکوت عکس ها را نگاه می کنند.

آن طرف تر هم یک خانم و آقای جوان و بسیار شیک پوش که یک نوزاد کوچک در کالسکه هم با خودشان دارند بر سر انتخاب انتخاب رنگ طلاهی یا مشکی لباسی بحث می کنند.

بیشتر از همه می خواهم پالتو های پوست هیجده میلیونی را ببینم از فروشنده می پرسم که چیزی مانده یا نه؟ می گوید آنها را تمام کرده اند اما یک کیف بسیار زیبا از پوست بچه سوسمار دارد که اگر ببینم حتما آن را می خرم. در دلم افسوس می خورم که بالاخره نتوانستم پالتویی را که هم قیمت یک وام خانه بانک مسکن قیمت دارد ببینم.

اینکه به یک سوسمار مردم دست می زنم احساس خوبی ندارم. خوشبختانه قیمت این یکی رویش نوشته شده ۱۸۰۰ یورو.

با کنجکاو به دنبالش می روم. کیفی را به دستم می دهد. دم سوسماری که بیچاره حتی فرصت پیدا نکرده بود به اندازه کافی رشد کند را در دستم می گیرم و روی دوشم می گذارم. دمش بند کیف است. روی کیف هم چنگال های سوسمار و قسمتی از سرو چشمانش به عنوان تزئین

وجود دارد.

از نگاه های فروشنده متوجه می شوم که زیبایی کیف را می ستایید اما من از اینکه به یک سوسمار مردم دست می زنم احساس خوبی ندارم. خوشبختانه قیمت این یکی رویش نوشته شده ۱۸۰۰ یورو.

مادر و دختر پول دامن و جوراب را می پردازند و به دنبال یک کیف و کفش به همراه یک فروشنده به طبقه دیگری می روند. سر صحبت را با فروشنده جوان باز می کنم و او بعد از چند دقیقه ای به کن اعتماد می کند: "یعنی تا چند سال پیش در جای دیگری بودیم و مشتری های بسیار محدودی داشتیم. خیلی از آنها از خانواده های مسئولان تراز اول و سرشناس جامعه هستند.

هنوز هم به اینجا می آیند. گاهی هم ما اجناس را برای خرید به خانه هایشان می بریم. یکی از آقازاده ها دیروز اینجا بود و برای یک دست کت و شلوار، پیراهن، کراوات و سنجاق و دکمه سردست هایش پانزده میلیون تومان پول داد."

چند ماه پیش یکی از مشتری هایمان برای خرید یک دست کامل لباس زمستانی برای دوست دخترش که پیشنهاد ازدواجش را پذیرفته بود، به اینجا آمد. یک BMW برای نامزدش خریده بود و می خواست که هم رنگ اتومبیلش و مطابق آخرین مد اروپا برایش لباس ست کنیم.

سعی می کردم خودم را بیش از بیش متعجب نشان بدهم تا بیشتر تحریک شود و حقایق بیشتری را برایم بگوید: چند مشتری هم داریم که از شهر های دیگر می آیند و اینجا خرید می کنند. چند ماه پیش یکی از مشتری هایمان برای خرید یک دست کامل لباس زمستانی برای دوست دخترش که پیشنهاد ازدواجش را پذیرفته بود، به اینجا آمد. یک BMW برای نامزدش خریده بود و می خواست که هم رنگ اتومبیلش و مطابق آخرین مد اروپا برایش لباس ست کنیم.

به نظر می آید که زن و مرد جوان هم در انتخاب موفق شده اند. لباس طلایی که تزئینات خیره کننده ای هم دارد انتخاب کرده اند. یک جعبه کوچک عطر و کمر بند هم پسندیده اند. آقا یک چک می نویسد و با کالسکه به دنبال خانمش از در خارج می شود.

فروشنده که حالا متوجه شده ات من خریدار نیستم و دیگر به آنجا پا نمی گذارم به خانم و آقا اشاره می کند و می گوید: "این آقا دو تا زن دارد. همین هفته پیش آمده بود تا برای آن یکی که در دبی زندگی می کند هدیه بخرد. هر وقت این خانمش را می آورد اینجا یعنی می خواهد یکی دو ماهی برود دبی و برای راضی کردن خانمش خیابی برایش خرید می کند."

در حالی که وانمود می کنم موفق نشدم چیزی جالب توجه پیدا کنم، شماره تلفنم را به فروشنده می دهم تا به محض ورود جنس های تازه با من هم تماس بگیرد. بالاخره در لیست مشتری هایش قرار گرفتم. به خیابان که می آیم حرف های فروشنده و لباس ها دور سرم می چرخد. اما اینجا در خیابان های تهران از آن لباس ها و مارک ها خبری نیست. انگار زیر پوست شهر پنهان شده اند.

منبع : ایرانیان انگلستان

<http://vista.ir/?view=article&id=279806>

 vista.ir
Online Classified Service

من چی بپوشم؟!

• آپیژود اول :آموزش ست کردن

یک ضرب المثل ساده می گوید: «تاثیر اولیه ظاهر شما شانس دومی نخواهد داشت.» این که کجا چی بپوشیم، لباس های مان را چطور ست کنیم و چگونه با ظاهری خوب و آراسته در اجتماع حضور پیدا کنیم، در اغلب موارد ذهن ما را به خود مشغول می کند اما اصلا کار سختی نیست، باور کنید!

فصل پاییز، فصل رنگ‌های گرم و قشنگ از راه رسیده، برای ما که در شهر زندگی می‌کنیم و تنها به رنگ سبز دوده گرفته درخت‌ها در تابستان عادت کرده‌ایم، این رنگ‌ها اغوا کننده‌اند. زرد، نارنجی، قرمز انگار این تنوع، را هم به پیروی از خودشان دعوت می‌کنند.

فصل پاییز، برای آقایان فصل کتان است. هر نوع لباس کتان برای یک روز پاییزی بسیار مناسب است و این جنس لباس را به واسطه رنگ‌های گرم و کلاسیک‌شان می‌توانید به بهترین شکل ممکن با هم ست کنید. این مجموعه شما را یک جنتلمن واقعی نشان می‌دهد. می‌توانید از یک کفش با مدل اسپرت و با رنگی هماهنگ هم استفاده کنید و با خیال راحت بنشینید و بگویید «من عاشق پاییزم.» در ماه‌های سرد سال می‌توانید یک کت با رنگ خنثی روی هر لباسی با هر رنگی بپوشید و خودتان ببینید که چقدر خوش‌تیپ می‌شوید. رنگ لباس‌تان را متناسب با رنگ پوست تان انتخاب کنید. رنگ لباس‌تان را با رنگ پوست تان هماهنگ کنید، اگر پوستی

تیره دارید از لباس‌هایی با رنگ روشن استفاده کنید. آنهایی که پوست روشن‌تری دارند باید از لباس‌هایی با رنگ ملایم و نسبتاً تیره استفاده کنند و اگر سبزه هستید لباس‌هایی با رنگ روشن بپوشید. یادتان باشد که عناصر فلزی و وسایل شخصی شما حتما باید با هم هماهنگ باشد، ساعت ضدآب نقره‌ای را با انگشتر طلای سفید ست کنید و قلاب کمربندان هم حتما نقره‌ای باشد.

ست کردن سه رنگ با هم بهتر از دورنگ است، هم تنوع بیشتری می‌دهد و هم ظاهر جذاب‌تری به وجود می‌آورد.

در روزهای سرد بارانی وقتی برای رفتن به کافی‌شاپ یا قدم زدن از خانه خارج می‌شوید یک تی‌شرت کتان می‌تواند انتخاب مناسبی باشد، رنگ کرم یا رنگ ذغالی با هر لباس دیگری که در کمد دارید ست می‌شود. و برای کمی رسمی‌تر شدن یک سوییشرت روی آن بپوشید و زیپ آن را بالا بکشید. حالا برای کامل‌تر شدن سراغ شلوار جین بروید.

مثل این‌که امسال پاییز کفش‌های قشنگی مد شده است. این کفش‌ها با هر جنس شلواری ست می‌شود چه شلوار کتان بپوشید، چه همان جین دوست داشتنی همیشگی را.

خانم‌ها اینور لطفا! باید مانتوهای سفید و شلوارهای کرم رنگ کتان را از توی کمد جمع کنید و تا سال دیگر از آنها خداحافظی کنید. قبل از این‌که برای خرید لباس جدید بروید، به دور کوتاه توی کمد بزنید. شاید یک ژاکت سبک قرمز رنگ داشته باشید، مطمئناً آن با شلوار جین که حلال مشکلات همه دخترخانم‌های خوش‌تیپ است، هماهنگ می‌شود و مجموعه زیبایی را درست می‌کند.

در حالی که پیشواز فصل سرما می‌رویم که مثل همیشه رنگ‌های کرم و قهوه‌ای طرفداران خودش را دارد، این رنگ‌های کلاسیک با مدل‌های کلاسیک هم بیشتر هماهنگ است، اگر امسال حتماً باید یک مانتو، بارانی یا پالتو بخرید، می‌توانید یک مدل زیبا و قهوه‌ای رنگ آن را پیدا کنید و با هر نوع شلواری آن را بپوشید. شاید امسال پاییز مجبور نباشید کفش بخرید اما اگر خواستید کفش بخرید حتماً یک رنگ خنثی را امتحان کنید که با شلوارهای مختلف بتوانید بپوشید.

خانم‌های شیک‌پوش شاید مجبور باشید از مامان یا بابا بخواهید که امسال برای‌تان یک ساعت جدید بخرند چون ظاهراً پاییز پیش رو به نگین مزین شده است. در بیشتر مدل‌های ساعت، نگین زیادی به کار رفته است گویا دوباره قرار است، علاقه خانم‌ها به جواهر را احیا کند. البته که باز هم همه چیز به سلیقه و انتخاب خودتان بستگی دارد اما فکر می‌کنم برای تنوع هم که شده آن ساعت‌های اسپرت و بزرگ را کنار بگذارید و امسال این مدل‌های جدید را امتحان کنید.

مثل این‌که هنوز عینک بزرگ از مد نیفتاده و به راحتی می‌توان این مدل را با ساعت منتخب پاییز که همان ساعت‌های نگین‌دار است، ست کنید.

● اپیزود دوم: به کجا چنین شتابان؟

دخترک با لباس عروس خیلی خوشگل شده بود، هر چند بلایی که آرایشگرها سر عروسا می‌آرن با هیچی قابل جبران نیست، اما همیشه مجذوب ملاحظت این لباس سفید می‌شم، هر کی اون را می‌پوشه، خوشگل می‌شه. اما موهای جوگندمی داماد که مقدار دونه‌های سفیدش تقریباً به موهای سیاه غالب بود، اصلاً به لباس سفید دخترک برازنده نبود. من همیشه سن رو اشتباه حدس می‌زنم، اما این‌بار دیگه تقریباً مطمئن بودم

که داماد بالای بیست سال از عروس بزرگتره. دوستان دخترک دورش حلقه زده بودن، شاید هر کدومشون که ازدواج نکرده بودن، خودشون رو جای عروس اون شب فرض می‌کردن. یکی‌شون که قیافه‌اش هم از بقیه شیطون‌تر بود پرسید: چرا اینقدر شوهرت پیره؟ دخترک هم که انگار منتظر این سوال بود، با کلی ناز و اطوار گفت: بچه‌ای دیگه، نمی‌فهمی، شوهر سن دار مده!! وای از روزی که تمام ناهنجاری‌ها مد می‌شود، به نظر بعید می‌رسد دختر ۳۲ ساله با مرد ۴۰ ساله خوشبخت بشه، اما چاره چیه اختلاف سنی زیاد مد شده.

• اپیزود سوم: «آقا، این که مردونه‌اس، من از اون یکی مدلش می‌خواستم.

فروشنده: خانم، این حرفا چیه دیگه مرد و زن نداریم. همه اسپرت می‌پوشن...»

خیلی از واژه‌ها توی ایران اشتباه معنی می‌شوند، خیلی از فناوری‌ها به اشتباه استفاده می‌شوند و خیلی‌ها هم اشتباه می‌کنند که بی‌خود دنبال چیزی می‌رن که ته نداره، و این هم دو حالت داره؛ یا پولداری و اصلا برات مهم نیست که برای یک جوراب مارک‌دار ده هزار تومان پول بدی اما بالاخره آنقدر می‌خری که خسته می‌شی، دیگه هیچ نگاهی هم راضیت نمی‌کنه، دیگه از هیچی خوشت نمی‌آد. همه مدل‌ها تکراریه. آخه مد، گردش و هر بیست سال یک بار تکرار می‌شه و در حالت دوم که پول نداری با هزار بدبختی یه کفش صد هزار تومانی می‌خری و در آخر هم می‌فهمی که تقلبی بود یا اصلا همون را هم نمی‌تونی بخری و همیشه آرزو و حسرت به دل می‌مونی. این پدیده مد هم خیلی آزاد دهنده شده برای فقیر و پولدار و مرد و زن. آره‌ها، واقعا مد، مردونه و زنونه هم داره. یه چیزایی فقط تو دنیای آقایون مد می‌شه یه چیزای بیشتری توی دنیای خانم‌ها. و اما آقایان:

(۱) مد ماشین

شدیدا به میزان درآمد بستگی داره، البته از نوع لیزینگی و تعویض خودرو فرسوده‌ای و هر کلک دیگه ماشین‌دار شدن، فاکتور می‌گیریم. حالتی رو بررسی می‌کنیم که یه پول قلمبه توی جیب شلوارته و فقط می‌ری نمایشگاه رنگ ماشینت رو انتخاب کنی و چقدر کیف داره اگر بتونی بری نمایشگاه‌های ماشین میدان تختی یا خیابان شریعتی، حتما یه بار که از جلوش رد شدین؟ می‌ری نمایشگاه و مدل ۷۰۰۲ را پیدا می‌کنی. تازه اگه خیلی خیلی پولدار باشی، رندی شماره پلاک هم برات مهم می‌شه.

(۲) مد ریش و سبیل

تازگی‌ها که خیلی هم مناسبتی شده، برای ایام سوگواری یه ریش مرتب که دو هفته اصلاح نشده رو به اندازه مناسب می‌رسوند. خیلی با پیراهن مشکی، شیک می‌شه. در مواقع عادی یه پرفسوری ظریف، خیلی مناسب آقایان جوان است و اگر خیلی گرفتاری کار و درسی دارین، خدائگه‌داره این ماشین ریش تراش rezom بابا، یه ته‌ریش مدل... (نمی‌تونم اسم خواننده‌اش را بگم) می‌ذاری و خلاص، البته یه مدل ریش و سبیل هم مخصوص هنری‌هاست، حول و حوش چهارراه ولیعصر که مرکز دانشگاه‌های هنریه، زیاد می‌بینید.

(۳) مد رشته و دانشگاه

یادم می‌آد که پدرم می‌گفت زمان اون‌ها راه و ساختمان مد بوده خودم که می‌خواستم برم دانشگاه همه پسرای فامیل دنبال مکانیک بودن. تازگی‌ها هم که TI , ABM روی بورس. البته هنوز هم پزشکی و رشته‌های هنری طرفدارای خودش و داره. THP هم فراموش نشه. ۴- مد ورزش - فکر کنم غیر از پسرای نوجوان دیگه کسی دنبال فوتبال نمی‌ره... اما تا دل تون بخواد باشگاه بدنسازی روی بورس، خیلی زود هم نتیجه می‌گیرن و توی دانشگاه و محل معروف می‌شن به پسر خوش هیكله، کافیه کمی هم قد بلند باشی که دیگه تمامه. و اما خانم‌ها:

(الف) مد لباس: که توی ایران تازگی‌ها خیلی عجیب و غریب شده. واقعا تولید کننده‌های مانتو هر نوع لباسی را می‌توانند در سریع‌ترین زمان به چیزی تبدیل کنند که می‌شه به آن گفت مانتو. حالا فرقی نمی‌کنه جنس مد شده در اروپا یا ترکیه، شبیه پارچه پیژامه بابابزرگ باشه یا پارچه پولک‌دوزی شده مناسب برای لباس شب اما چون از قدیم گفته‌اند اصل کار رو، کچلی زیر مو، بهتر است که مانتو به روز و جدید باشد تا برای بقیه‌اش هم یه فکری بکنیم.

(ب) مد کفش و صندل: این مقوله خیلی به آب و هوا مربوط می‌شه و تنها چیزی هست که در ایران به موقع عوض می‌شه، صندل‌های خوشگل و خوش‌رنگ برای اوایل بهار و تابستان. البته فکر نمی‌کنم طراحان این صندل‌ها از آلودگی خیابان‌های تهران خبر داشته باشند وگرنه حتما شکل دیگری طراحی می‌کردند. چون با این آلودگی و شکل صندل‌ها و خانم‌های اهل پیاده‌روی، کمترین عارضه‌اش یه بیماری قارچی پوست پاست. کتانی‌های سفید و سرمه‌ای برای پاییز و شروع کلاس‌ها و چکمه‌های چرمی شیک برای زمستان.

(ج) مد سن ازدواج: این دیگه خیلی خطرناک شده؛ نه به اون زمانی که دخترا دیپلم نگرفته، خونه بخت بودن، نه به حالا که دخترا می‌گن هر چقدر دیرتر ازدواج کنن بار این مسئولیت سنگین را دیرتر تحمل می‌کنند اما اصلا به این فکر نمی‌کنند توی ۵۳ سالگی که آخرین سن مجاز بارداریه، آنها

تازه تصمیم گرفته‌اند که نامزد کنند. به نظر شما همه چیز مرتبه؟

(۴) مد کارهای عجیب:

این کارهای عجیب از یوگای صبحگاهی شروع می‌شود، به کلاس سالک شدن بعدازظهر و مراقبه‌های شبانه‌گاهی و دوره‌های تاثیرات سنگ‌های مختلف ختم می‌شود، شاید هر کدام از این کارها به تنهایی خوب باشد، اما اگر فقط به خاطر رقابت با دوستان، کسی به دنبالش بره، چیزی که یاد نمی‌گیره هیچ، راه رفتن خودش رو هم یادش می‌ره.

• اپیزود آخر:

چند نصیحت مادرانه خوش‌تیپی یا اسیری؟ مسئله این است. «کارین الدور» خبرنگار شبکه مد اظهار می‌کند که قربانی مد به کسی گفته می‌شود که در یک زمان معین تمام لباس‌های جدید و مارک‌دار را به تن می‌کند و خود را شبیه به مانکن‌های ویتترین مغازه‌ها می‌کند. یکی از طراحان لباس ایرانی که دوره ارشدش را در فرانسه گذرانده است می‌گوید: اسیر مد کسی است که در خرید کردن بیش از اندازه وسواسی باشد و فقط بخواهد «آخرین مد» را بپوشد بدون در نظر گرفتن این‌که لباس مناسب او هست یا نه. او توصیه می‌کند: چیزی را بپوشید که فکر می‌کنید زیباست نه لباسی را که دیگران تصور می‌کنند مد است. باید همیشه در لباس‌های خود احساس راحتی کنید، بنابراین لباسی را بر تن کنید که مناسب حال تان باشد. در هر فصل چند لباس جدید خریداری کنید و آنها را با لباس‌های دیگری که در کمد خود دارید، ادغام کنید. این راه هم کم‌هزینه است هم شما را در کلیه فصول خوش‌تیپ نگه می‌دارد. تیپ خود را براساس آنچه در مجلات می‌بینید، تغییر ندهید. افراد معروف و هنرپیشه‌های خارجی برای جلب توجه، لباس‌های عجیب و غریب می‌پوشند و این شیوه لباس پوشیدن زندگی روزمره آنها نیست. یک کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی و مدرس دانشگاه معتقد است تاثیر تبلیغ در مورد خانم‌ها مقداری بیشتر است زیرا خانم‌ها بیشتر زیبایی را دوست دارند و از تنوع‌طلبی و خودآرایی لذت می‌برند. او می‌گوید: بیکاری و داشتن وقت زیاد را هم یکی از علل مدرستی می‌داند و معتقد است به همین دلیل خانم‌های فاقد شغل نسبت به خانم‌های شاغل تنوع‌طلبی بیشتری دارند و باز هم همین دلیل آقایان که بیشتر درگیر مسئولیت‌های زندگی و مسائل مادی هستند کمتر به دنبال مد و مسایلی از این قبیل می‌روند. وی تنوع‌طلبی و مدرستی جوان‌ها را نیز طبیعی می‌داند، چون به هر حال یک جوان تحت تاثیر هیجانات دوران بلوغ نیاز دارد مورد توجه قرار بگیرد، اما اگر در جامعه شرایط تحصیلی و شغلی و جایگاه اجتماعی آنها مناسب باشد کمتر تحت تاثیر تبلیغات قرار می‌گیرند و گرایش آنها به سمت مد، جنبه اعتدال به خود می‌گیرد. او خاطر نشان کرد:

(۱) اگر مد را به معنای خلاقیت و نوگرایی در نظر بگیریم، بسیاری از تحلیل‌های غلط و نادرستی که نسبت به این مسئله ارائه می‌شود حل خواهد شد.

(۲) اگر مد را بازتاب و انعکاس لایه‌های زیرین جامعه بنامیم، پس مد جزء لاینفک و جدانشدنی جامعه قلمداد می‌شود. بعضی اوقات مد برخاسته از جنبش‌های اجتماعی نیست. بلکه تاثیر خاصی از یک فیلم یا خواننده جدید است.

(۳) مد به دو دسته تقسیم می‌شود.

(الف) گاهی جعلی است (مدی که از مبانی فکری جامعه دیگری است یا به عبارت دیگر، یک حرکت تقلیدی است).

(ب) گاهی اصیل و ریشه دار است و مدی است که از لایه‌های زیرین جامعه و فرهنگ بومی نشأت می‌گیرد.

منبع : مجله خانواده سبز

<http://vista.ir/?view=article&id=284441>

 vista.ir
Online Classified Service

منابع عطر سازی

گیاهان بعنوان منابع روغنهای اساسی و ترکیبات معطر عمده بشمار می آیند. گیاهان این ترکیبات را بخاطر محافظت از حیوانات گیاه خوار و همچنین جذب حشرات گرده افشان تولید می کنند.

۱- گلها: بزرگترین منبع مواد معطر می باشند که شامل گل های سرخ، مریم، میخک، یاس و ابریشم هستند.

۲- برگها: برگهای نعنای هندی، بنفشه، رزماری، مرکبات، گوجه فرنگی و علف خشک.

۳- ریشه و ساقه های زیرزمینی: ریشه درخت جوز و زنجبیل.

۴- دانه ها: دانه های گشنیز، زیره، کاکائو، هل و بادیان.

۵- میوه ها: میوه های تمشک، توت فرنگی، سیب، مرکبات، وانیل، فلفل شیرین.

۶- روغن چوب: چوب درختان سرو، عرعر، کاج و صنوبر.

۷- پوست درختان: درخت نعنای.

۸- رزین(صمغ): رزین بوته کندر، بلسان(درخت گل حنا)، کاج و صنوبر.

• منابع حیوانی

۱- مشک: از کیسه آهوی آسیابی گرفته میشود که مشک سنتزی(مصنوعی) به علت اقتصادی بودن جایگزین مشک طبیعی شده است.

۲- کاستوریوم: که از کیسه سگ آبی آمریکای شمالی بدست می آید.

۳- عنبر سائل: ماده چربی مانندی که از نهنگ عنبر بدست می آید.

۴- عسل: که از کندو عسل زنبور بدست می آید.

• منابع مصنوعی

مواد معطر ساختگی ترکیبات ارگانیکی می باشد که از فراورده های نفتی و یا رزین درخت کاج حاصل میگردد مانند کومالین و لینالول.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=10573>

 vista.ir
Online Classified Service

مواجهه با مد در مدار عقلانیت

این روزها مساله حجاب و نحوه برخورد با پدیده بدحجابی و مزددگی در پوشش جوانان مساله ای اجتماعی و سیاسی شده است .
با اینکه همه اذعان دارند باید این مساله فارغ از سیاست زدگی و کشمکش های بی سرانجام سیاسی مورد توجه قرار گیرد اما خروج از این مساله نیز نمی تواند به آسانی صورت گیرد چه آنکه مساله حجاب در ایران معاصر از اساس با یک توطئه سیاسی پدید آمد. اما می توان با هوشمندی و تدبیر عاقلانه و پرهیز از غوغاسازی با این پدیده به عنوان یک مساله فرهنگی - اجتماعی برخورد کرد و راهی برای گذر از آن جستجو کرد.

• مد از کجا پیدا شد

نوع پوششی که امروز « مد » نامیده می شود همراه با تعمیق مدرنیته و تجددگرایی در متن جامعه ایرانی رایج شد. هنگامی که رضاخان با قلدری و با پشتیبانی عوامل استعمار در ایران یک « دولت شبه مدرن » بنا کرد از سوی یک محفل روشنفکری هشت نفره که اتفاق فکری رژیم رضاخانی را تشکیل می داد وی مامور شد تا با سنت زدایی تجددگرایی را از طبقات اشراف به طبقات زیرین جامعه تحمیل کند.

تاسیس سازمان « وعظ و خطابه » برای کنترل نهادهای تبلیغی - دینی کلاه پهلوی و لباس متحدالشکل کشف حجاب نظام دیوانسالاری شبه مدرن و

حتی تغییر سبک معماری از خامه اندیشه همین محفل بود. از این میان پیشنهاد لباس متحدالشکل و کشف حجاب به یحیی دولت آبادی باز می گشت . او از بنیان ازلی و فراماسونر بود و با طرح این پیشنهاد برای رضاخان عملاً مبارزه با شوون ظاهری انسان مسلمان به مبارزه برخاست . وی نخستین ایرانی است که در مجامع عمومی از همسر و دخترانش حجاب را برداشت و رضاخان را نیز به این کار تشویق کرد. البته پیش از وی طاهره برغانی (قره العین) مرید سیدکاظم رشتی که بعد جزو اصحاب « الحی » علی محمد باب شده بود با کشف حجاب این اقدام را جزو آموزه های دینی باب معرفی کرده بود. از آن پس قزاق ها مامور شدند تا هر جا بانوی محجبه ای می بینند به زور چماق و سرنیزه حجاب آنها را بردارند. در برخی از محلات و شهرهای کشور نوامیس مردم سال ها از روی بام یا حفره هایی که بین خانه های خود و همسایه ایجاد کرده بودند رفت و آمد می کردند تا با قزاق ها و گزمره های رضاخانی مواجه نشوند.

بالاخره مصرف رضاخان پایان یافت . اما جالب اینجاست که محفل روشنفکری که نظام رضاخانی را هدایت می کرد با رفتن رضاخان پابرجا ماند و از این پس پروژه مدرنیزاسیون را به محمدرضا دیکته می کرد. بعد از رضاخان آنان دریافتند که دیگر برخوردهای قلدرمآبانه کارکرد خود را از دست داده است بنابراین پروژه سنت زدایی و تجددآفرینی را با اقدامات نرم افزاری و خزنده ادامه دادند. از این پس تغییر در شوون فرهنگی و اجتماعی جامعه با همان شدت و حدت ادامه یافت اما نوع مواجهه ظریف تر بود. همین زمان بازار مدساز و سالن های مدنمایی با پشتیبانی دولت گرم شد. جهانشاه و اولین کانون مدنمایی چگونگی حمایت پشتیبانی رژیم سفاک پهلوی از مدساز و مدنمایی را می توان در زندگی و احوالات خانم « زینت جهانشاه » به خوبی مشاهده کرد؛ البته برای یافتن ارتباط سازمانی وی با دربار تامل بیشتری کرد اما همین سرگذشت و فعالیت های او به خوبی نمایانگر روند « مدرنیزاسیون نرم در بعد پوشش جامعه » پس از مدرنیزاسیون سخت رضاخانی « است . زینت جهانشاه دختر سرهنگ حبیب الله فرود بود و تا زمانی که در ایران بود در دبیرستان « ژاندارک » تحصیل می کرد. این دبیرستان با حمایت فرانسویان در تهران دایر شده بود و ویژه فرزندان اعیان و اشراف بود. سرهنگ فرود زمانی سرپرست محصلان وزارت جنگ شد و برای رتق و فتق امور این محصلان به آلمان رفت . او در این سفر دختر خود را نیز همراه برد و او را برای ادامه تحصیل به مدرسه دخترانه « لته فراین » سپرد. این مدرسه یک آموزشگاه بین المللی بود و دانش آموزانی از اقصی نقاط جهان داشت . اغلب این دانش آموزان دختران شخصیت های سیاسی و متمدولی بودند که برای آموختن آداب زندگی مدرن به این مدرسه اعزام می شدند. در این مدرسه خانه داری متجددانه و اموری چون « تندنویسی » و « ماشین نویسی » « حقوق زن » « پرند شناسی » « جانورشناسی » « پرورش گل و گیاه خانگی » « آشپزی » « سفره آرایشی » « خیاطی » « لباسشویی » « اتو و رفو کردن و وصله کردن لباس » « شوهرداری » « رقص » « موسیقی » « مهمانداری » و... تدریس می شد.

جهانشاه یکسال و نیم در این مدرسه درس خواند و سپس با یک افسر جوان ازدواج کرد. بعد از آن برای اقامتی که دو سال و نیم طول کشید راهی برن - پایتخت سوئیس - شد. او در این شهر کار خیاطی حرفه ای را با جدیت ادامه داد و دوره آموزشی خود را تکمیل کرد.

سپس با شوهرش که مامور خدمت در فرانسه شده بود راهی پاریس شد و فرصت مہیاتری برای ادامه کار حرفه ای خود در پیش رو یافت . فرهنگ شیک پوشی و راحت طلبی مردم فرانسه از سالهای دور پاریس را به شهر مدساز تبدیل کرده بود. او در این شهر نزد « پیر بالمن » که از معروف ترین خیاطان اروپا بود طراحی دوخت و دوز و شیوه های اداره یک نمایشگاه مد و مشتری داری را آموخت . یک سال بعد و در حالی که جنگ جهانی پایان یافته بود او و همسرش به ایران بازگشتند و همان سال (۱۳۲۱) نخستین کارگاه و نمایشگاه لباس مد فرنگی را در ایران دایر کرد . این نمایشگاه که در خیابان امیریه تاسیس شده بود ابتدا با ۵ کارگر کارش را شروع کرد اما به زودی با جذب مشتریانی از زنان اشراف و درباریان به یک فروشگاه و نمایشگاه بزرگ و مجهز تبدیل شد.

او با جذب تعدادی دختر و زن جوان که جدیدترین لباس ها را پوشیده بودند برای زنان اعیان و اشراف برنامه نمایشی ویژه ترتیب می داد و آنان را به خرید کالاهای خود تشویق می کرد تا اینکه نمایشگاه و فروشگاه وی به عرضه کننده لباس مد و معیار تبدیل شد و بقیه نمایشگاه ها و فروشگاه ها نیز از الگوهای وی تبعیت می کردند . قیمت یک پالتوی زنانه در نخستین روزهای فروش ۱۰۰۰ ریال بود . در آن ایام کارمزد روزانه یک کارگر ساده کمتر از ۵ ریال بود . او تا سال ۱۳۴۷ کار خود را ادامه داد و بعد با واگذاری فروشگاه و نمایشگاه خود به دخترش خود را بازنشسته کرد.

• مفهوم شناسی مد

مد در لغت به معنی سلیقه تازه و روش جدید است اما در اصطلاح به تغییر سلیقه ناگهانی گروهی از افراد گفته می شود که منجر به گرایش به انجام رفتاری خاص یا مصرف کالای به خصوصی یا در پیش گرفتن سبکی خاص در زندگی می شود. این واژه به واژگانی چون مدرن مدرنیته و مدرنیزاسیون نزدیک است . در اروپای قرون وسطی از این واژه ها پرهیز می شد و مقوله جدید و بدیع با واژه « نیو » توصیف می شد. شی یا پدیده نو (نیو) امر تازه ای بود که متعلق به ساحت آسمانی و ناشی از آفرینش گری خداوند و خلاقیت الهی بود اما پدیده « مدرن » و « مد » متعلق به ساحت زمینی و دهری بود. مد ناشی از اراده انسان برای خلاقیت بود و مفهومی نزدیک به « بدعت » در فرهنگ اسلامی داشت . اما همزمان با سنت زدایی در امور اجتماعی اروپا در عصر روشنگری واژه هایی چون مدرن و مد نیز تقدیس شدند و بیشتر مقبولیت عمومی یافتند. از سیر مفهومی این واژه که بگذریم امر نو و جدید به خودی خود نه بد است و نه خوب .

انتخاب مد امری مباح است که اگر نوع آن در تعارض آشکار با سنت های الهی و هنجارهای فرهنگی جامعه باشد امری مذموم و ناپسند می شود. نباید از نظر دور داشت که مدگرایی و حد افراطی آن « مزددگی » تنها شامل لباس و کالای خاصی نمی شود. افشار و طبقات اجتماعی هریک به نوعی از مد استقبال می کنند و گاه گرفتار مزددگی می شوند چنانکه مقولاتی چون ناسیونالیسم پس از اینکه امواج ناسیونالیستی در اروپا رایج شد در کشورهای دیگر نیز مد مطلوب روشنفکران شد و در برخی مواقع به حد افراطی به قومیت پرستی و بروز نبردهای خونین قومی در کشورهای اسلامی انجامید. امروز هم آسیب های مزددگی را در میان برخی نخبگان و شبه روشنفکران می بینیم .

• پدیده نو و فطرت انسانی

وقتی خواص و روشنفکران جامعه در جستجوی امر نو و بدیع هستند توقع نابه جایی است که از جوان بخواهیم تمنای امر نو را نداشته باشند. آدمی فطرتاً موجودی کمال طلب است و تمنای امر نو و پدیده جدید را اگر با دیگر کمالات انسانی مغایر نباشد در راستای همان کمال خواهی می بیند. نخواستگی و نوگرایی به معنای عام آن مقوله ای فطری است و در قلب آحاد جامعه انسانی به ویژه انسان های صافی ضمیر جوشش دارد. طبع جوانی که کمتر به آلائش های دنیوی گرفتار شده است نیز بیش از پیش این امر فطری را جستجو می کند. جامعه ایرانی نیز همواره نخواست و نوگرا بوده و گاه در مواردی خواص پیشگام دیگر جوامع در تمنای امور نو بوده است .

استقبال شایان جامعه ایرانی از اسلام به عنوان آئینی نو که در اصول و مبانی با ادیان الهی پیشین مشترک بود اما از تحریفات و آلائش ها به دور بود از یک منظر ناشی از همین نخواستگی فطری است که با فطرت توحیدگرایی و خداجویی ایرانیان ممزوج شده بود. مقام معظم رهبری در این خصوص تصریح می کند : « تقلید فرهنگی خطر خیلی بزرگی است اما این حرف اشتباه نشود با اینکه بنده با مد و تنوع و تحول در روش های زندگی مخالفم نخبه مدگرایی و نوگرایی اگر افراطی نباشد اگر روی چشم و هم چشمی و رقابت های کودکانه نباشد عیبی ندارد.

لباس و رفتار و آرایش تغییر پیدا می کند مانعی هم ندارد اما مواظب باشید قبله نمای این مدگرایی به سمت اروپا نباشد این بد است . اگر مدیست های اروپا و آمریکا در مجلاتی که مدها را مطرح می کنند فلان طور لباس را برای مردان یا زنان خودشان ترسیم کردند آیا ما باید اینجا در همدان یا تهران یا در مشهد آن را تقلید کنیم » . بنابراین استقبال از اندیشه نو برای نخبگان و کالای نو برای عامه به خودی خود نه تنها مذموم نیست بلکه مطلوب و منطبق با کمال خواهی آدمی است . از این رو در فرهنگ اسلامی بر خلاف فرهنگ قرون وسطی تمنای امر جدید مقوله ای پذیرفته شده است . اما مانند فرهنگ مدرن جستجوی پدیده نو و تمنای مقوله جدید در گزینشی هواخواهانه و نفسانی صورت نمی پذیرد و پله و رها نیست . انسان مسلمان مقوله نو را با خرد و دانش خود می سنجد و اگر آن را با سنت های الهی مغایر ندید برمی گزیند.

• آثار و نتایج مدگرایی و مزددگی

نخواستگی در پوشش و مدگرایی آثار مثبت و منفی خود را دارد. آثار خوب و بد آن را می توان در موارد زیر برشمرد :

الف) نخواستگی موجب رونق یافتن کارگاههای تولیدی می شود و اگر کارگاههای داخلی بهتر بتوانند به این امر مبادرت کنند می توان فضای مناسبی را برای افزایش کارآفرینی تولیدکنندگان داخلی فرض کرد.

ب) میل به مقولات نو در پوشش و آرایش امری فطری است و ما در سیره اولیای خدا نیز توجه به صورتی و لباسی آراسته را مشاهده می کنیم .

آراستگی لباس از نظر روحی نیز آثار مثبتی داشته و موجب نشاط و شادمانی فرد آراسته و اطرافیانش می شود.

درباره فواید و آثار آراستگی فقیهان سلف مانند ملا محمدباقر مجلسی در حلیه المتقین - مباحث مبسوطی را طرح کرده بودند.

ج) مددزدگی و افراط در نخواستاری موجب اسراف و تبذیر در امور زندگی می شود. به ویژه اگر در داخل کشور پاسخ کافی به تمناهای مدخواستاری داده نشود - چنانکه اکنون این گونه است - واردات و خروج گسترده ارز و سرمایه های ملی موجب ورود آسیب به اقتصاد کشور می شود.

د) گرایش کورکورانه و فاقد تعقل و انتخاب به مد به ویژه در پوشش و آرایش موجب تهدید هویت و شان آدمی می شود. به همین دلیل همه مراجع عظام پوشیدن لباس شهرت - لباسی که عرف جامعه نمی پسندد - را حرام عنوان می کنند. ممکن است درباره مصداق لباس شهرت اختلاف نظر در میان باشد اما در این که پوشش خلاف عرف و ناهنجار حرام است مورد نظر همه عالمان دینی می باشد. به علاوه پوشش ناهنجار می تواند موجبات فساد و فروپاشی اخلاقی و خانوادگی را در جامعه فراهم کند. این محور از مقولات مورد توجه دشمنان اسلام است .

• مد و نهادهای فرهنگی

بنابراینچه گفته شد مبارزه با نخواستاری نه تنها بی فایده و در تعارض با فطرت انسانی است بلکه امری مذموم و ضد فرهنگی است . اما اکنون با پدیده ای در جامعه مواجه هستیم که از ظواهر برخی جوانان جامعه ما صورتی ناپسند و نامطلوب ایجاد کرده است . این امر ناشی از « عدم پاسخگویی » نهادهای متولی فرهنگ عمومی به نخواستاری و نوجویی جوانان از یک سو و « پاسخگویی » مثبت مراکز و نهادهایی دیگر به این نیاز فطری است . این مراکز و نهادهای دیگر که یا با فرهنگ اسلامی - ایرانی آشنا نیستند و یا اساسا با آن تعارض دارند و در خدمت غرب و دشمنان اسلام هستند می کوشند با جلوه گری مداوم به نیاز فطری نخواستاری جامعه پاسخ مثبت بدهند. بدیهی است که جوان به ویژه اگر دارای ضعف هویتی بوده و تعلق عمیقی به فرهنگ ایرانی - اسلامی نداشته باشد در این میان به پذیرش محصولات مراکز مد آفرین می پردازند. در این میان آنهایی هم که به هویت و تعلقات فرهنگی خود پایبند هستند در حسرت محصولات نو می مانند و فطرت نخواستاری خود را در این بعد سرکوب می کنند .

حتما بسیاری از مراکز تولید کالاها و پوشاک علاقه وافری به فرهنگ ایرانی دارند و خود نیز دغدغه خوبی برای پاسخگویی مناسب به نخواستاری جوانان دارند اما اگر بدون حمایت رسانه ای و تبلیغاتی دست به چنین اقدامی بزنند دچار ورشکستگی شده و از بازار تولید و عرضه خارج می شوند. البته مراکز تولیدی و توزیعی خاصی هم هستند که با حمایت مالی سنگین خود را تبلیغات شبکه های ماهواره ای هماهنگ کرده و ضمن سوداگری بسیار روند مددزدگی و هنجارشکنی را تشدید می کنند.

اگر این مراکز با الگوها و معیارهای مبنایی پوشش اسلامی آشنا باشند و انگیزه سیاسی ویژه ای برای مبارزه با فرهنگ ایران نداشته باشند و از حمایت مالی و تبلیغاتی نهادهای مسوول هم بهره مند باشند می توانند با ارائه محصولات جذاب به نیاز نخواستاری جوانان پاسخ دهند.

اگر ۲۰ سال پیش به پیشنهاد مقام معظم رهبری مبنی بر طراحی لباس ایرانی پاسخ مثبت داده می شد امروز دیگر با پدیده مددزدگی و هنجارشکنی و پوشش های ضد فرهنگی مواجه نبودیم و یک نسل در پوشش خود جلوتر بودیم . طبیعی است که اگر تا ۲۰ سال دیگر این اقدام را به تاخیر بیندازیم بیشتر ضرر کرده ایم .

مدسازی و مدآفرینی برای پوشش و آرایش ظاهر باید ضمن زیبایی واجد نیازها و مطلوبیت های جامعه ایرانی باشد و با فرهنگ اسلامی و حفظ شوون حجاب اسلامی سازگار باشد. برخوردهای ممنوعیت ساز باید به موارد محدود منحصر باشد و باید در رتبه و مرتبت به عنوان آخرین راهکار در دستور کار باشد.

یادمان نرود که نوع پوشش افراد یک جامعه مهمترین شاخص فرهنگی آن جامعه است و اگر ما برای جامعه خود لباس زیبا متین فاخر و در عین ها بهنجار عرضه نکنیم همچنان دیگران بر تن جامعه ما لباسی خواهند پوشاند که معلوم نیست برانزده فرهنگ متعالی ایرانیان باشد.

منبع : روزنامه جمهوری اسلامی

<http://vista.ir/?view=article&id=336855>

مهندسی ابرو

برای برداشتن ابروها، آن را به سمت بالا برس بکشید و با قیچی ابرو قسمت‌های اضافه آن را قیچی کنید. سپس، روی شکل و کمان ابرویتان کار کنید. به یاد داشته باشید که فاصله بین ابروان شما باید به اندازه پهنای چشمتان باشد و بخش داخلی ابرو باید از بالای سوراخ بینی آغاز شود. برای اینکه این نقطه به راحتی مشخص شود، مدادی را در کنار بینیتان به سمت بالا به صورت عمودی نگه دارید تا نقطه ابتدای ابرو مشخص شود.

برای اینکه طول ابرویتان مشخص شود، مداد را از کنار ابرو طوری نگه دارید تا امتداد آن از کنار گوشه خارجی چشمتان بگذرد و به ابرویتان برسد. به این ترتیب نقطه پایانی ابرو مشخص می‌شود. سپس، باید مشخص کنید که بالاترین نقطه ابرو یا کجاست.

برای این کار مداد را در کنار بینی قرار دهید تا امتداد آن از کنار قسمت خارجی عنیه چشم بگذرد و به ابرو برسد. این کار را روز قبل از مهمانی انجام دهید چون اثر سرخی را به سختی می‌توان با کرم پودر پنهان کرد و

اگر روی محل تحریک شده کرم پودر بزنید امکان جوش زدن و زخم شدن آن خواهد بود.

- ابروانتان را با یک برس کوچک مثل مسواک به حالت طبیعی برس بکشید.
- یک پارچه لطیف گرم روی ابروی خود بکشید تا برداشتن ابرو آسانتر شود.
- بهترین حالت چک کردن ابروها بعد از برداشتن آن با چشمان بسته است که مسلماً توسط شخص ثالث می‌توان انجام داد.
- ابروها باید به نسبت شکل و صورتی که مایل هستید برداشته شوند، نه به توصیه دوستان یا دنباله روی از مد.
- موها را یک به یک بچینید. آنها را محکم و در جهت رویش مو بکشید.
- برداشتن ابرو را از داخل ابرو به سمت خارج ابرو انجام دهید.
- هماهنگی ابروها را در آینه چک کنید و در پایان یک پارچه لطیف سرد روی ابروها بگذارید تا سرخی پوست را کاهش دهد.
- اگر درد این کار زیاد بود قبل از ادامه مقداری خمیر دندان بر روی ابرویتان بمالید و بگذارید چند دقیقه بماند. این کار حالت بیحسی به پوست می‌دهد.
- ابتدا از وسط ابرو، بالای بینی، شروع کنید تا به درد آن عادت کنید. چون این قسمت از پوست نسبت به پوست بالای چشم حساسیت کمتری دارد.
- از موچین جنس خوب و دارای لبه های نازک و کیپ استفاده کنید تا به هتگام برداشتن ابرو موی ابرو را نشکنند. این کار ممکن است باعث عفونت شود. اگر می‌خواهید چهره بازتری داشته باشید فاصله ابروها را کمی بیشتر کنید و اگر چشمان کشیده می‌خواهید بگذارید ابروها را به هم نزدیکتر باشند.

• به یاد داشته باشید:

طبیعی بودن همیشه بهتر است هرگز ابروها را بیش از حد برندارید. وقتی شکل اولیه را به ابرویتان دادید، نگه داشتن این شکل آسان است. ابتدای ابرو باید با گوشه داخلی چشم هماهنگ باشد. کمان ابرویتان نیز باید با خط بالای چشمتان هماهنگ باشد.

• درست کردن ابروی نازک و پراکنده

قسمت ابتدای ابرو، دقیقاً بالای گوشه داخلی چشم، باید پر باشد. اگر ابروان شما نازک و یا کم پشت است، آن قسمت را با مداد ابرو با خطوط نازک موماند پر کنید.

سپس، با يك برس زبر كه در پودر رنگ ابرو فرو كرده ايد كارتان را ادامه دهيد. به اين ترتيب رنگ مداد ابرويتان بيشتر ميشود. هر قدر به كمان ابرويتان نزديكتر مى شويد خطوط را نازكتر كنيد.

• چگونه بهترين كمان ابرو را ايجاد كنيم

ترجيحاً، كمان ابرو بايد از ابتداى شروع كره چشم آغاز شود. براى مشخص كردن آن از يك گوش پاك كن استفاده كنيد، آن را در كنار بينى خود قرار دهيد و يروى پلك بالايى چشم خم كنيد. محل طلاقى گوش پاك كن و ابرو بالاترين نقطه كمان ابرو را مشخص ميكند. اصولاً ابرو بايد يك سوم اينچ بعد از گوشه خارجى چشم به صورت كمى سربالا به پايان برسد.

• چگونه كمان ابرو بالاتر ببريم؟

براى اين كار بهتر است كه زير بالاترين قسمت كمان ابرو را نازكتر كنيد تا كمان ابرو بالاتر برود. به اين ترتيب ظاهر چشمتان نيز بازرتر ميشود.

• چه موجينى بهتر است؟

براى برداشتن موهاى اضافه از موجينهاى سر كچ استفاده كنيد. ابروانتان را براى پر نشان دادن به سمت بالا و براى نازك نشان دادن به سمت چپ و راست برس بکشيد. براى اينكه ابرويتان حالتش را حفظ كند از ژل ابرو استفاده كنيد. بهترين موجينها، موجينهاى نوک كجى هستند كه قسمت انتهائى زبرى دارند و گرفتن مو با آنها آسانتر است.

براى كشيدن مو نبايد زور زد. براى كنترل بهتر اين عمل بعضى از موجينها به حالت قيچى هستند. هر دو يا سه سال، وقتى نوک موجين شل شد، بايد موجين خود را تعويض كنيد. هميشه موجين خود را تميز نگهدارى. به كمك يك گوش پاك كن آغشته به ماده ضد عفونى يا الكل نوک آن را تميز كنيد. هميشه شب هنگام ابرويتان را برداريد تا قبل از شروع آرايش صبحگاهى آثارسرخى از اطراف ابرو محو شود.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=239181>

 vista.ir
Online Classified Service

می‌خواهم مرا ببینند

نوجوان در گذشته به لباس، اهميت چندانى نمى‌داد، كافى بود پوشاكى مناسب بر تن داشته باشد؛ ولى امروز نوع لباس، رنگ، طرز دوخت و حتا دكمه‌هاى آن مورد توجه وى قرار دارد. امروزه، كوتاه و بلند كردن موها، مدل دادن و ديگر آراستن‌ها، جزو ضروريات و تقريباً بخش اعظم زندگى دختران و پسران شده است يا پسرها كه قبلاً با ماشين نمره چهار، سر خود را اصلاح مى‌كردند، ولى حالا ديگر هزينه كوتاه كردن يا آرايش موى سر يك نوجوان پسر، سر به فلک می‌زند! بنا بر اين مشاهده مى‌كنيم همه چيز، دستخوش تغيير و تحول شده است. اگر نوجوان به سر و وضعش بيش از حد توجه نشان مى‌دهد و به پوشيدن لباس‌هاى عجيب و غريب علاقه زيادى دارد،

بايد گفت، دلايل گوناگونى مى‌تواند عامل چنين رفتارى باشد. گاهى اين‌گونه رفتارها از حالت «خودشيفتگى» نوجوان نشات مى‌گيرد كه در اين سن به شدت ظاهر مى‌شود. وابستگى به گروه همسالان نيز از جمله عواملى است كه باعث پيروى نوجوان از مد و توجه او به ظاهرش مى‌شود، زيرا وسيله‌اى است براى هماهنگى با همسالان و مورد قبول آنان قرار گرفتن. متأسفانه پيروى از مد و پوشيدن لباس‌هاى ناهمگون، مى‌تواند

نوعی واکنش ستیزه‌جویانه نوجوانان نسبت به مسایل و موضوعاتی باشد که در جامعه می‌گذرد و آنها با این مسایل مخالفند و به این ترتیب، ناخشنودی خود را ابراز می‌دارند. پیروی از مد گاهی هم وسیله‌ای برای اعلام جنگ به بزرگترها و احتمالاً دهن‌کجی به اجتماع است، نوجوان می‌خواهد ناسازگاری خود را با محیط به نوعی ابراز کند، چون راهی نمی‌یابد، ناچار به پیروی از مد که یکی از این وسیله‌هاست، متوسل می‌شود. برخی نوجوانان نیز به دلیل مورد توجه قرار گرفتن به طرف مد می‌روند. اهمیت دادن به مدل لباس و پوشاک ویژگی مهم دوره نوجوانی است. یکی از دلایل این اهمیت، آن است که از این طریق نوجوانان تجربه می‌کنند چه کسی هستند و می‌خواهند که دیده شوند. البته پوشاک و مدل لباس برای هر فردی نوعی علامت هویتی تلقی می‌شود.

با وجود این، از آنجا که نوجوانان در دوره رشد و تحول هستند، در درجه اول طرز لباس پوشیدن آنها نشان‌دهنده تصور آنان از خودشان است؛ لذا نوع پوشاک و لباس اهمیت بیشتری برای آنها پیدا می‌کند. علاوه بر این، نوجوانان می‌آموزند طرز لباس پوشیدن نقش مهمی در روابط اجتماعی و این‌که از سوی دیگران چگونه مورد ارزیابی قرار می‌گیرند، ایفا می‌کند. از این رو، طرز و مدل لباس، هم برای همسالان و هم بزرگسالان نشانه مهمی می‌شود. شواهد نشان می‌دهد، لباس‌های مُد در دبیرستان، نشان از پایگاه و شان بالای اجتماعی می‌دهد و برعکس لباس‌هایی که کمتر مُد هستند، دارای پایگاه و شان پایین اجتماعی می‌باشند. چه لباسی بپوشیم؟ این یکی از سوالاتی است که نوجوانان دائماً از والدینشان می‌کنند. چندین دست لباس دارند، ولی موقع انتخاب لباس متحیرند که چه لباسی بپوشند. نوجوان از هیچ لباسی برای مدتی طولانی راضی نیست و فکر می‌کند اگر هر روز لباس جدیدی بپوشد، وضعیت از آنچه هست، بهتر می‌شود. مرتباً با سر و وضعش ور می‌رود، این لباس را نپوشیده، آن یکی را امتحان می‌کند. هنوز از پیراهنی استفاده نکرده، به بهانه قشنگ نبودن، آن را به کناری می‌اندازد، یا به دوست تازه‌اش می‌بخشد. نوجوانی که هنوز اندامش کاملاً شکل نگرفته، پاهایش باریک است، گردنش لاغر است و یک‌دفعه قد کشیده، از هر لباسی بیزار است؛ برای این‌که هیچ لباسی به این اندام تازه شکوفا شده نمی‌آید، پس او حق دارد کلافه باشد، او همه تقصیرها را به گردن طرح و مدل لباس می‌اندازد، در حالی که مشکل از جای دیگری آب می‌خورد. البته این واکنش‌ها غالباً به دو گروه از نوجوانان تعلق دارد؛ گروه اول، آنهایی هستند که می‌خواهند مورد توجه قرار گیرند و هر کجا ظاهر می‌شوند، صحبت از آنان باشد.

اینها در واقع اعتماد به نفس کمتری دارند و اضطراب، از ویژگی‌های بارز آنهاست. درست به همین دلیل در اکثر انتخاب‌های خود و من‌جمله لباس، مردد و سردرگم‌اند. گروه دوم هم که تفاوت‌های رفتاری زیادی با گروه اول ندارند، گرفتار رفاه فراوان هستند و آنچه را که اراده می‌کنند، والدین بلافاصله برایشان فراهم می‌کنند. تنها واکنش اصولی والدین، این است که با برقراری رابطه‌ای عاطفی و مهرانگیز، آنها را به تعادل برسانند. عده‌ای دیگر اصلاً به سر و وضع خود اهمیت نمی‌دهند، هر چه دم دستشان می‌آید می‌پوشند و دنبال مد و این‌جور چیزها نیستند و به هر چه برسند، قانع‌اند، آنها از بس که از ریخت و قیافه خویش بیزارند، هیچ فکر نمی‌کنند با پوشیدن لباس یا تغییر آن بهتر شوند، بنابراین همه چیز را رها می‌کنند. آنچه مسلم است، بیشتر این واکنش‌ها طبیعی و اقتضای سن آنهاست. والدین وقتی به طبیعی بودن این‌گونه عکس‌العمل‌ها واقف شوند، صوری لازم را برای تغییرات خواهند داشت و در مقابل چنین رفتارهایی، برخوردهای از پیش تعیین‌شده خواهند داشت. خطر تهاجم غرب غربی‌ها برای نفوذ در میان ما شگردهای خاصی دارند که انتقال مد هم یکی از این حیل‌هاست. متأسفانه نوجوانان به علت نداشتن اعتماد به نفس کافی، خود را باور ندارند و ناخودآگاه فکر می‌کنند اگر از مد پیروی کنند، شایستگی بیشتری خواهند داشت. خطر الگوها در خانه شما می‌دانید که فرزندان الگوی اولیه را از والدین می‌گیرند. وقتی فلان خانم یا آقا تحت تأثیر مد، هر هفته لباس‌های خود را به رنگی در می‌آورد و ده‌ها تقلید کورکورانه از فرهنگ غرب می‌کند، نمی‌تواند فرزندان خود را نسبت به پیروی از مد باز دارد. خطر از خودبیگانگی فرهنگی خطرناک‌ترین نوع از خودبیگانگی، از خودبیگانگی فرهنگی است، زیرا اصولاً ظهور فرهنگ کشوری بیگانه در جامعه و رواج و توسعه آن، باعث از خودبیگانگی فرهنگی می‌شود. هنگامی که فرد، تمام خصایص و سنت‌های مفید فرهنگی کشورش را بدون توجه و شناخت ندیده بگیرد و سبیل‌ها و آداب و رسوم کشورهای بیگانه را به علت مترقی بودن بپذیرد و آن را توجیه کند، به از خودبیگانگی فرهنگی مبتلا شده است.

منبع : روزنامه تحلیل روز

<http://vista.ir/?view=article&id=357383>

نپوشیدنی‌ها !!

ویترین مغازه‌ها را نگاه می‌کنید تا لباس‌هایی پیدا کنید که با پوشیدن آنها خوش‌لباس‌تر شوید ولی هیچ می‌دانستید که بعضی از لباس‌ها برای نپوشیدن است! اینها لباس‌هایی است که شما اصلا نباید به فکر خریدشان باشید چون حساسی شما را بدتیپ می‌کنند. اگر دوست دارید بدانید دور کدام لباس‌ها را باید خط بکشید، راهنمای خرید ما را بخوانید...

▪ رنگ‌هایی را که به شما نمی‌آید، نپوشید:

ممکن است شما از یک حراجی یک ژاکت آبی فوق‌العاده خوش رنگ و عالی پیدا کنید که بتوانید آن را به یک سوم قیمت اصلی‌اش بخرید ولی زمانی که آن را مقابل آینه جلوی خودتان می‌گیرید اصلا به شما نیاید این از همان لباس‌هایی است که اصلا نباید به فکر خرید آن باشید. چون بهترین لباس برای شما رنگی دارد که به رنگ پوست شما، رنگ چشم شما و حتی رنگ

موهایتان می‌آید. صرفا خوش رنگ بودن لباس کافی نیست که شما آن لباس را برای پوشیدن انتخاب کنید.

▪ اعتیاد به خرید را کنار بگذارید:

بعضی از خانم‌ها فقط ۲۰ درصد لباس‌های داخل کمدشان را می‌پوشند، می‌دانید چرا؟ چون خیلی از آن لباس‌ها را برای نپوشیدن خریده‌اند! این ۸۰ درصد بقیه یا رنگ دلخواهشان را ندارند و یا در آنها راحت نیستند و یا خیلی تنگ هستند. اگر شما هم یکی از این بانوانی هستید که فقط برای پر کردن کمد لباس‌تان به خرید می‌روید، حتما می‌دانید که لباس‌های زیادی برای نپوشیدن دارید. بنابراین این عادت را کنار بگذارید و فقط به دنبال خرید لباس‌هایی باشید که دقیقا از نظر اندازه، رنگ، جنس و مدل موردپسند شما هستند.

▪ کفش‌های نپوشیدنی را نخرید:

وقتی برای خرید کفش به بازار می‌روید پیش از آن دقیقا تعیین کنید که این کفش را برای چه مکانی قصد دارید استفاده کنید. محل کار، مهمانی، مدرسه و دانشگاه؟ وگرنه کفش‌های زیادی در جاکفشی‌تان سردرمی‌آورند که اصلا برای پوشیدن مناسب نیستند یا خیلی براقند و یا خیلی پاشنه بلند و یا حتی مدل آنها را نمی‌توانید با لباس‌هایتان ست کنید.

▪ پارچه‌هایی را که به هم نمی‌آیند، با هم ست نکنید:

پارچه‌های لباس‌های پاییزی و زمستانی به‌طورمعمول سنگین‌تر، زبرتر و خشن‌تر هستند در حالی که پارچه‌های لباس‌های بهاری و تابستانی، سبک، رها و خنک هستند و از الیاف طبیعی ساخته شده‌اند. بنابراین شما نباید پارچه‌ها و لباس‌هایی را که اصلا با یکدیگر هماهنگ نیستند، بپوشید. برای مثال پوشیدن یک روپوش پشمی با یک روسری حریر چندان زیبا به نظر نمی‌رسد و شما باید دور پوشیدن این لباس‌ها را خط بکشید در عوض می‌توانید روپوش پشمی‌تان را با یک روسری ضخیم‌تر ست کنید.

▪ لباس‌های خیلی براق نپوشید:

برای یک مهمانی عصر و یا صبح پوشیدن لباس‌هایی با پارچه‌های خیلی براق چندان زیبا نیست چون لباس شما را خیلی سنگین نشان می‌دهد. پارچه‌های ساتن و براق و حتی سنگ‌دوزی شده برای لباس‌های شب مناسب‌ترند و نه لباس‌های روز.

▪ زیورآلات زیادی به خودتان آویزان نکنید:

زیورآلات خیلی زیاد هم از آن دسته وسایلی است که باید از خودتان دور کنید. این روزها استفاده از زیورآلات زیاد چندان مد نیست و اگر شما در یک مهمانی زنانه از زیورآلات خیلی زیادی استفاده کنید، ممکن است خیلی شلوغ و نامرتب به نظر برسید. به جای آن به سراغ خرید یک سرویس

ساده‌تر از گردن‌بند، انگشتر و گوشواره و دست‌بند، حتی می‌توانید فقط از چند عدد از این زیورآلات استفاده کنید برای مثال گردن‌بند و انگشتر به این ترتیب ساده‌تر و شیک‌تر به نظر می‌رسید.

▪ لباس را فقط به امید لاغرتر شدن نخرید:

شاید برای شما هم پیش آمده باشد که یک دامن و یا شلوار و یا حتی مانتو را در یک فروشگاه دیده باشید که سایز ۳۶ داشته باشند ولی سایز شما ۴۰ باشد، می‌دانستید که این لباس ۲ سایز از شما کوچک‌تر است ولی آنقدر آن لباس به دلتان نشست باشد که آن را بخرید و با خودتان عهد کنید که چند سایز کم می‌کنید که اندازه آن لباس شوید ولی به‌طور معمول چنین لباس‌هایی را هیچ‌وقت نخواهید پوشید و از خیر سایز کم کردن هم می‌گذرید. بهترین کار هنگام خرید لباس این است که لباسی را بخرید که در همان لحظه دقیقاً اندازه شما باشد تا بتوانید با خیال آسوده آن را بپوشید.

▪ لباس‌های رسمی و غیررسمی را با هم نپوشید:

پوشیدن لباس‌های رسمی و غیررسمی با هم یکی از همان دست لباس‌هایی است که شما باید پوشیدن آن را از سرتان بیرون کنید. پوشیدن کفش کتانی با کت و شلوار و حتی کفش‌های عروسی و رنگی زنانه با یک مانتو شلوار برش‌دار و رسمی محل کار چندان زیبا نیست. اگر قرار است امروز با تیپ رسمی از منزل بیرون بروید تمام لباس‌هایتان را در این مدل هماهنگ کنید و اگر قرار است با تیپ اسپرت منزل را ترک کنید، لباس‌ها و کفش‌هایتان را همه اسپرت انتخاب کنید.

▪ لباس‌های خیلی تنگ یا خیلی گشاد نپوشید:

حتما شما هم دوست ندارید یک پیراهن خیلی تنگ را در یک مهمانی زنانه بپوشید که همه بگویند که خیلی چاق هستید؟ پیش از انتخاب لباس به اندام‌تان و نقص‌های احتمالی آن دقت کنید. اگر شما پایین تنه بزرگی دارید، کمربان چندان باریک نیست نباید به سراغ خریدن لباس‌هایی بروید که کمر و پایین تنه تنگ و چسبان دارند در عوض می‌توانید به سراغ خریدن مدل‌هایی بروید که دامن‌های تور دارد ژپون‌دار بزرگی دارند که بلافاصله از روی کمر شما شروع می‌شوند در این صورت پایین‌تنه شما را می‌پوشانند و اگر بالا تنه متناسبی داشته باشید در این لباس فوق‌العاده خوش اندام به نظر می‌رسید.

▪ شلوار جین را با کفش رسمی مردانه نپوشید:

خیلی از آقایان این اشتباه را هنگام لباس پوشیدن انجام می‌دهند. در حالی که شلوار جین اصلاً با کفش ورنی براق مردانه جور در نمی‌آید. به جای آن بهتر است اگر می‌خواهید که شلوار جین‌تان را بپوشید یک کفش کتانی و یا حتی کفش‌های مردانه اسپرت را با آن ست کنید. در این صورت شما هم از فهرست آقایان بدتیپ خارج می‌شوید.

▪ کفش‌های خاکی و واکس نخورده را نپوشید:

پیش از اینکه منزل را ترک کنید نگاهی به کفش‌هایتان بیندازید اگر خاکی و واکس نخورده‌اند، دستی به سر و گوش‌شان بکشید. بسیاری از افراد، آدم‌های خوش لباس را از کفش و جوراب‌شان می‌شناسند. داشتن کفش‌هایی واکس خورده و مرتب و جوراب‌هایی که با آن هماهنگ است از شما یک آدم خوش‌تیپ می‌سازد.

▪ اگر چاق هستید، پارچه‌های طرح‌دار نپوشید:

اگر شما خانمی هستید که کمی اضافه وزن دارید به سراغ خرید پارچه‌های طرح‌دار و یا تورهای با گل‌های درشت برای دوختن لباس‌های مهمانی‌تان نروید چون این لباس‌ها شما را چاق‌تر و پهن‌تر نشان می‌دهند و به جای لباس‌های سر تا پا یک رنگ و با طرح‌های هندسی عمودی را انتخاب کنید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=350063>

نکات آرایشی برای بالا بردن اعتماد بنفس

این روزها مردم برای اینکه زیباتر به نظر برسند، اقدام به استفاده از محصولات آرایشی می کنند که ممکن است باعث خراب شدن پوستشان و تاثیر گذاشتن روی سلامتی جسمیشان شود. در این مقاله قصد داریم نکات آرایشی را برای شما عنوان کنیم

که بدون هیچگونه ضرری، همان زیبایی را به شما خواهد بخشید که همیشه آرزو داشتید. مشکلات مربوط به موهایتان را برطرف کنید. مو همیشه یکی از جنبه های اصلی زیبایی به حساب می آمده است. برای زیباتر نشان دادن چهره تان، باید مدل مویی را انتخاب کنید که کاملاً برانده فرم صورتتان باشد. برای این منظور می توانید به سالن های زیبایی مراجعه کرده و از متخصصین زیبایی کمک بگیرید. مطمئناً یکی از مدل های مو هست که بیشتر از بقیه مدل ها به شما می آید، باید همان مدل را پیدا کنید.

برای تنوع بیشتر می توانید موهایتان را رنگ کنید، البته رنگی که با رنگ

چهره تان نیز متناسب باشد. استفاده از متخصص در این زمینه شما را مطمئن خواهد ساخت که موهایتان خراب نخواهد شد.

علاوه بر مدل و رنگ مو، می توانید با تغییر محصولات بهداشتی موی خود مثل شامپو، حالت دهنده و ژل، سلامت موهایتان را نیز افزایش دهید. نحوه آرایشستان را تغییر دهید. این مسئله دیگر به همه ثابت شده است که آرایش تاثیر واقعاً شگرفی می تواند بر زیبایی افراد داشته باشد. دانستن نحوه صحیح انجام خط چشم، سایه چشم، خط لب، رژ لب، رژ گونه و کرم پودر می تواند به شما کمک کند تا زیبایی های چهره تان را نمایان تر سازید. در این قسمت به برخی از مهم ترین نکات آرایش صورت اشاره می کنیم - زیرسازی صحیح و مناسب باعث می شود آرایش بهتر و زیباتر روی صورتتان بنشیند. استفاده صحیح از کرم و پودر و پنکک و استفاده از مرطوب کننده قبل از آنها به شما در این زمینه کمک خواهد کرد. - از رنگ های مناسب استفاده کنید. در این زمینه می توانید از رنگ موهایتان الهام بگیرید. متخصصین آرایش اعتقاد دارند که رنگ های کرم و خاکستری برای افراد بلوند و قهوه ای و شکلاتی برای افراد سبزه با موهای مشکی و خرمایی و رنگ های مسی، هلویی و قرمز هم برای آنها که موهای قرمز و شرابی دارند بسیار مناسب است.

- تکنیک های مختلف آرایش چشم را یاد بگیرید. از آنجا که چشم ها مهمترین مرکز زیبایی در صورت هستند، باید به طور صحیح آرایش شوند تا تاثیر بیشتری روی مخاطب بگذارند. یکی از روش های سایه زدن، کشیدن یک رنگ سایه روی پلک و بعد ادغام آن با رنگی دیگر است. آندسته از افراد که چشمانی گود دارند، بهتر است از سایه های تیره تر استفاده کنند. آنها که چشمانی تنگ دارند، بهتر است خط چشم را کاملاً بیرون از لبه چشم کشیده و در گوشه های چشم آن را کمی پهن تر کنند. اگر چشمانی باز و درشت دارید، بهتر است خط چشم را داخل لبه چشم بکشید تا بزرگی چشم ها کمتر مشخص شود. برای چشم های ریز بهتر است از رنگ های کمرنگتر و برای چشم های درشت از رنگ های گرم تر استفاده شود.

پوست که بزرگتری اندام بدن است، در زیبایی ما از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. داشتن پوستی سالم و جوان باید در مرحله اول هدف شما قرار گیرد. در این قسمت به بعضی از نکات بهداشتی پوست اشاره می کنیم:

- برای دور ماندن از اشعه های زیان بخش خورشید، از ضد آفتاب استفاده کنید.

- تا حد ممکن از کشیدن سیگار خودداری کنید.

- تغذیه و خواب کافی و مناسب داشته باشید.

- بر خود استرس وارد نکنید.

- از محصولات آرایشی معتبر و باکیفیت استفاده کنید.
- بدون شستن دست ها، به پوست صورتتان دست نزنید.
- بطور مداوم ورزش کنید.
- برای مدت طولانی آرایش را روی صورتتان نگاه ندارید و پس از اتمام کار صورتتان را شستشو دهید.
- نظافت صحیح. به نظافت و سلامت ناخن های دست و پا و همچنین دندان ها توجه داشته باشید.
- از مد روز تا جایی پیروی کنید که متناسب شما باشد. استفاده از آخرین مدهای روز به شما برای انتخاب لباس کمک کرده و باعث می شود راحت تر بتوانید آنچه مطابق خواسته و شخصیتتان است را پیدا کنید.

منبع : بیرنگ

<http://vista.ir/?view=article&id=98038>

 vista.ir
Online Classified Service

نکات مفید آرایشی

هنرمندان و متخصصین آرایشی لیستی از نکات مفید آرایشی تهیه نموده اند. رعایت این نکات و اصول اولیه و پیشرفته آرایشی برای زیباتر و طبیعی تر جلوه دادن شما بسیار راحت و آسان است.

یک آرایش زیبا با یک کرم پودر خوب شروع می شود. بطور مثال اکثر خانمها مانند اکثر خانمهای آسیایی ها و آفریقایی ها دارای پوستی با رنگ پایه زرد هستند. دانستن این واقعیت یکی از مهمترین نکات آرایش کردن است. وقتی خانمی با این رنگ پوست از کرم پودر صورتی پررنگ یا نارنجی استفاده می کند آرایش خیلی مصنوعی به نظر می رسد و این خانم برای داشتن یک آرایش طبیعی و یکدست باید از کرم پودرهایی با پایه زرد استفاده نمایند.

۱) کرم پودر که پایه و اصل آرایش می باشد باید به درستی و مناسب با رنگ پوست شما انتخاب شده باشد.

۲) برای اینکه پوست شما خیلی برق نزند پس از اتمام آرایش از پودر جامد استفاده کنید. اگر پوست شما خیلی برق می زند از پودری استفاده کنید که روغن پوست شما را جذب کند.

۳) هنگام استفاده از رژ گونه برس را از لاله گوش به سمت گونه ها حرکت دهید و در ضمن از رژ گونه های روشن استفاده کنید تا گونههای شما مشخص تر از پوست زیرین شود. بیاد داشته باشید که آرایش تیره تصویری گرفته تر و آرایش روشن به شما تصویری روشن تر و برجسته تر می دهد.

۴) ابتدا روشن ترین سایه را بر پشت چشم خود بزنید.

(۵) بعد یک سایه با روشنایی متوسط بر روی اولین سایه بزنید.

(۶) تیره ترین سایه را در گوشه بیرونی چشم بزنید تا ایجاد عمق در چشم کند.

(۷) با استفاده از یک مداد خط چشم از مرکز چشم تا گوشه چشم خط کوتاهی بکشید.

(۸) ریمل آرایش شما را تکمیل می کند. اگر چشمانی سیاه دارید از ریمل مشکی، سرمه ای یا قهوه ای تیره و یا بی رنگ استفاده کنید.

(۹) هنگام رژ زدن، رژ را انتخاب کنید که منعکس کننده شخصیت روانی و درونی شماست. برای رژ زدن از برس مخصوص آن استفاده نمایید. اینکار نه تنها باعث می شود که طرح و خط اصلی لب شما مشخص شود بلکه می شود میزان رنگ رژ روی لب را کنترل کرد. اگر قبل از رژ زدن قدری پودر به لبهایتان بزنید ماندگاری رژ بر روی لبها افزایش می یابد. برای حفظ فرم لبها و جلوگیری از خشک شدن و پوسته پوسته شدن لبها قبل از رژ زدن کرم ویتامین E به لبها بزنید و برای پاک کردن رژ لب، لبها را با گلیسرین پاک کرده سپس بشویید.

(۱۰) بعد از رژ زدن از برق لب استفاده کنید تا لبهایتان زیباتر به نظر برسند و رژ لب روی لبهایتان خوب بنشیند.

(۱۱) رنگ لاک خود را مناسب با رنگ آرایشتان انتخاب نمایید.

(۱۲) پس از اتمام آرایش می توانید از اسپری های فیکس کننده آرایش نیز استفاده کنید. این اسپری ها باعث می شود آرایش مدت طولانی تری بر روی صورت شما بماند.

منبع : بیرتک

<http://vista.ir/?view=article&id=97575>

 vista.ir
Online Classified Service

نکاتی برای نشان دادن ظاهری زیبا و جذاب

• شما که دارای اضافه وزن هستید، چه نوع لباسی را باید بپوشید

طراحان فشن، کم کم دریافته اند که همه افراد تنها در دو سایز خاص (یا حتی ده سایز) محدود نمی شوند. زنانی که دارای اضافه وزن هستند، سرانجام این فرصت را پیدا کرده اند تا گزینه های بیشتری در انتخاب لباس داشته باشند و در حال حاضر لباس های زیبا، شیک و مد روز در سایزهای بزرگتر هم در دسترس است. اما هنوز هم بسیاری از زنان گمان می کنند که داشتن اندام بزرگتر به معنی پوشیدن لباس های بزرگ تر و گشادتر است.

مهم نیست که شما دارای چه سایز و اندازه ای هستید، قواعد و روش های تناسب اندام باز هم در مورد شما به کار می رود، لباس هایی که به صورتی بد ریخت و نامناسب از بدن شما آویزان می شوند و

برای شما گشاد هستند، تنها شما را از آنچه که واقعا هستید بزرگتر نشان می دهد. در عوض استفاده از لباس هایی که بدون احساس تنگ بودن در آنها، برآمدگی و انحنا ی زیادی بدن شما را کمتر نشان بدهد مناسب تر است. همچنین شما باید قسمت های مثبت و نیرومند بدن خود را برجسته تر نشان بدهید، اگر ماهیچه ساق پا درشت و پر و بزرگی دارید، دامن هایی که تا زانو هستند بپوشید و صندل های بزرگ و بلند به پا کنید؛ و فراموش نکنید که اعتماد به نفس و اطمینان بهترین وسیله و لازمه برای هر زن خوش

لباس است.

بهتر است بدانید که:

در پیراهن های کمردار (Wrap)، شما می توانید قسمت بالا و کمر خود را طوری تنظیم کنید که برآمدگی و انحنا ی بدن شما را کاملا درست و متناسب نشان بدهد: چسبیده و اندازه و متناسب بدن، اما نه خیلی تنگ.

پارچه های نرم و لطیف ، می تواند قسمت بالا و پایین بدن شما را تزئین کند و بپوشاند، در حالی که پارچه های سفت و شق و رق ، خطوطی غیر طبیعی ایجاد می کنند.

یقه وی شکل، برای بالاتنه های بزرگ، بلوزی که کمی دگمه بالای آن باز است یا یقه وی « V » شکل که کمی برگشته است، می تواند اثر مشابهی بگذارد.

• آنچه که شما را نامناسب و غیر جذاب نشان می دهد و باید از آن خودداری کنید:

▪ کفش های بند دار در قوزک پا:

وجود نواری بر روی قوزک پا، پایین ساق پا را درشت تر و بزرگتر نشان می دهد، شما می توانید در عوض پاشنه های سه گوش (گوه ای و توپر) را امتحان کنید ضخامت کف پا را با ماهیچه ساق پای شما متناسب و متعادل می کند و همچنین نسبت به پاشنه های بلند معمولی تکیه گاه بهتری برای شما ایجاد می کند.

▪ ژاکت ها و پلوورهای بزرگ و شل و ول:

یک پلوور بزرگ شما را بزرگ و چاق تر از آنچه هستید نشان می دهد. بدترین ژاکت ها آنهایی هستند که بر روی کمر و ران ها خطوط و راه های برجسته ای دارند، که باعث جلب توجه دیگران به آن قسمت ها می شود و خط کلی بدن شما را تفکیک می کند و مشخص می کند.

▪ شلوارهای باریک شونده نوک تیز (خممه ای شکل):

شلوارهایی که در قوزک پا باریک می شوند، ران های شما را در مقایسه با آن، حتی پهن تر و بزرگ تر از آنچه هست نشان می دهند. در عوض می توانید از شلوارهایی که از ران به سمت پایین مستقیم و راسته هستند، استفاده کنید.

▪ بالاتنه شلوغ:

از پوشیدن هر نوع پیراهن و تی شرتی که قسمت بالای آن موج دار و شلوغ یا فلابدوزی شده باشد یا هر نوع تزئین دیگری داشته باشد، خود داری کنید؛ چون این نوع لباس تنها به حجم نیمه بالایی بدن شما می افزاید.

▪ کیف های کوچک:

کیف های دستی ممکن زیبا و جذاب به نظر برسند، اما حمل کردن آن شما را به طور نامناسبی بزرگ نشان می دهد. اطمینان حاصل کنید که کیف شما به اندازه کافی بزرگ هست تا بدن شما را مناسب نشان بدهد.

منبع : دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=246559>

نکاتی در مورد عطرها

- ۱- عطر را در نقاط نبض دار بدن استفاده کنید نقاطی که جریان خون قوی و پوست گرم تر از دیگر نقاط می باشد مانند مچ دست، پشت گوش، قفسه سینه، گردن، پشت زانوها و داخل آرنجها.
- ۲- عطر را بصورت چند لایه استفاده کنید تا ماندگاری آن افزایش یابد.
- ۳- پس از ۳-۴ ساعت معمولا باید مجددا به خودتان عطر بزنید.
- ۴- عطر را در هوای روبروی خود اسپری کرده و از آن عبور کنید. با این کار عطر بطور یکنواخت روی بدن شما می نشیند.

- ۵- هیچگاه عطر را مستقیما روی لباس خود بکار نبرید زیرا ممکن است ایجاد لك کند.
- ۶- زمان امتحان عطر هنگام خرید اجازه دهید حداقل عطر بمدت ۱۰ دقیقه روی پوست شما باقی بماند و زمانی که بوی عطر با بوی طبیعی بدن شما آمیخته میگردد ایجاد بوی متفاوتی خواهد کرد. با این کار انتخاب بهتری خواهید کرد همچنین بیش از ۳ عطر را همزمان امتحان نکنید چون بینی شما دیگر قدرت تشخیص نخواهد داشت.

منبع : مطالب ارسال شده

<http://vista.ir/?view=article&id=10575>

نکاتی در مورد نگهداری کفش و جوراب

- کفش نو را اولین بار در یک روز آفتابی و خشک به پا کنید، زیرا در این صورت لایه ای از خاک و سنگ ریزه به صورت پوششی، تخت کفش را فرا می گیرد که مقاومت آن را در برابر آب و رطوبت افزایش می دهد.
- جوراب با دوام

قبل از آنکه جوراب بلند یا جوراب شلواری جدیدی به پا کنید، ابتدا آن را منجمد کنید. با این کار دوام جوراب زیادتیر خواهد شد. بنابراین ابتدا جوراب را کاملا خیس کنید، به آرامی لوله کنید و درون کیسه پلاستیکی گذاشته و داخل فریزر یا جایی یخچال قرار دهید. وقتی منجمد شد، یخ آن را دز ظرف بزرگی

از آب ذوب کنید و سپس آویزان نمایید تا خشک شود.

• کفش براق

برای ایجاد درخشندگی و برق بیشتر در کفشهای چرمی، قبل از واکس زدن، کفش را کاملاً با وازلین چرب کنید و سپس واکس بزنید.

• قهوه به جای واکس

با قهوه غلیظ می توان به کفشهای مشکی از جنس چرم و جیر، طندگی دوباره بخشید برای این کار، با یک قطعه اسفنج، قهوه را روی کفش بزنید و رویه آن را تر کنید. مراقب باشید قهوه شما باید خالص باشد نه شیر قهوه!

• رفع بوی پا

یکی از روشهای موثر برای برطرف ساختن بوی پا، استفاده از جوش شیرین است. اگر اندکی جوش شیرین به داخل کفش ها بپاشید، لوی بد کفش شما را از بین خواهد برد و به طور کلی می توان جوش بیشترین را ه عنوان یک ماده ضد بو به کار برد و پاها را نیز درمحل آن شستشو داد.

منبع : کلوب

<http://vista.ir/?view=article&id=109414>

نکاتی که هنگام خرید طلا و جواهر باید بدانید

صابون مد، به تن طلا و جواهر هم خورده است. این روزها اگر چه به اقتضای مد، مارک‌هایی مانند ورساچی و بولگاری، ویتترین‌های طلا و جواهرفروشی‌ها را پر کرده‌اند، اما برای يك انتخاب خوب در دنیای طلا و جواهر باید به چند نکته توجه کنید. از جمله اینکه:

۱- اگر پوست‌تان سفید یخی است، ترجیحاً به جای طلای زرد از طلای سفید استفاده کنید. درخشندگی طلای سفید، زیبایی و جلوه پوست‌تان را بیشتر می‌کند.

۲- اگر پوست‌تان گندمگون (رنگی مابین سفید و برنزه) است، استفاده از طلای زرد و ترکیب آن با طلای قرمز برای جلوه پوست‌تان مناسب‌تر است.

۳- اگر پوست‌تان برنزه یا سبزه تیره است، ترجیحاً از زیورآلاتی استفاده کنید که ترکیبی از طلای سفید و زرد باشند.

۴- در مهمانی‌های رسمی اگر تنها نگین انگشتر و یا نگین آویز گردنبندان هم‌رنگ لباس یا مکمل رنگ لباستان باشد، مناسب‌تر است.

۵- گردنبند پهن، اصطلاحاً اسپرت است و استفاده از آن در محافل رسمی چندان مرسوم نیست. بهتر است که از این گردنبندها در مهمانی‌های صمیمی و محافل دوستانه استفاده کنید. این را هم فراموش نکنید که اگر گردنبندان پهن باشد و نگین‌های رنگی داشته باشد، چهره‌تان عبوس و گرفته به نظر می‌رسد.

۶- وقتی از گردنبند پهن استفاده می‌کنید، بهتر است از گوشواره صرف‌نظر کنید، چون بخشی از فضایی که برای جلوه‌ی گوشواره‌تان لازم است،

توسط پهنی و درخشندگی گردنبندان از بین می‌رود. ضمناً بهتر است که رنگ سنگ‌های به کار رفته در جواهرتان با رنگ پوست‌تان هماهنگ باشد. ۷- موقع انتخاب دستبند دقت کنید که دستبندان تنگ نباشد و ضمناً آنقدر هم بزرگ نباشد که با کاهش وزن‌تان توی دست لق بزند یا از دست بیفتد. اگر دست‌تان نسبتاً چاق است، دستبندی انتخاب کنید که کپ دست‌تان نباشد. دستبندهای تنگ، دست‌تان را چاق‌تر از آن چیزی که هست، نشان می‌دهند. در انتخاب دستبند باید راحتی دست را هم در نظر بگیرید. اگر دستبندان باعث درد یا حس گرفتگی در مچ دست‌تان می‌شود، همیشه حس ناخوشایندی خواهید داشت و از خریدتان ناراضی خواهید بود.

۸- اگر گوشواره‌ای با آویز بلند دارید، بهتر است از گردنبند صرف‌نظر کنید تا جلوه‌ی گوشواره‌تان بیشتر شود. اگر گردنی کشیده و بلند دارید و اگر موهایتان کوتاه است یا اگر موهای بلندی دارید که همیشه جمع می‌کنید، بهتر است از گوشواره‌های بلند و پهن استفاده کنید. اگر گوش‌های کوچکی دارید، ترجیحاً از گوشواره‌های چسبان استفاده کنید.

۹- از طرح‌های جدید طلا و جواهر می‌توان به این موارد اشاره کرد: طرح‌های شوپارت، که در آنها چندین جواهر در يك محفظه شیشه‌ای به صورت معلق قرار می‌گیرند. کارهای مرصع کاری پنهان، که يك نگین بزرگ از به هم پیوستن چندین نگین کوچک‌تر تشکیل می‌شود به نحوی که از دور فقط يك تکه بزرگ نگین به نظر می‌رسد. و توری‌های بسیار نازک و ظریف، که برگرفته از طرح‌های ایتالیایی و سویسی است.

۱۰- خطر بروز حساسیت‌های پوستی در استفاده از انگشتر، گردنبند، گوشواره و دستبند وجود دارد. اگر با نشانه‌هایی از حساسیت پوستی مواجه شدید، حتماً برای درمان به پزشکان مراجعه کنید.

۱۱- و بالاخره اینکه، اگر طلا و جواهرتان را با استانداردها و معیارهای انتخابی خودتان بخرید، مطمئناً علاقه بیشتری به آن پیدا خواهید کرد و در نهایت هم از خرید خودتان راضی و خشنود خواهید بود. اسیر مد بودن و تقلید کورکورانه از مد روز، باعث می‌شود حس مالکیت و علاقه‌تان نسبت به آنچه خریداری کرده‌اید، به مرور از بین برود

<http://vista.ir/?view=article&id=238332>

نکته‌های چادری

در بعضی از چادرها، تنوع رنگی هم رعایت شده؛ به نحوی که می‌توانید رنگ قسمت‌های شبه آستین آن را با رنگ روسری و مقنعه هماهنگ کنید. طراحی این نوع چادر به نحوی است که دست خانم‌ها هنگام رانندگی، خرید، بغل کردن کودک و صحبت کردن با تلفن کاملاً آزاد و راحت است. سراسر قسمت جلوی این چادر را می‌توان با دکمه یا زیپ بست. در روی سر هم جای دکمه تعبیه شده تا آنهایی که می‌خواهند رویشان پوشیده‌تر باشد بتوانند آن را با دکمه تنظیم کنند. با این چادر حتی می‌توانید از روبند هم استفاده کنید.

معمولاً در مکان‌های مختلف از چادرهای مختلف استفاده می‌شود. این تفاوت و گوناگونی، هم به طرح و هم به پارچه‌ی مورد استفاده مربوط می‌شود. چادر هم مانند دیگر پوشش‌های بانوان می‌تواند در مجالس رسمی، غیر رسمی، در محیط‌های کاری و در محافل خانوادگی، جنس و نوع متفاوتی داشته باشد.

پارچه‌های تمام ابریشمی و پارچه‌هایی که ابریشم هم در آن کار شده باشد يك حس رسمی را منتقل می‌کند. اگر عازم يك مراسم رسمی

هستید، بهتر است از آن دسته از پارچه‌های چادری استفاده کنید که نقش و گل‌های ریز ابریشمی داشته باشد. هرچه نقش‌ها و گل‌های چادر ریزتر باشند، چادر رسمی‌تر تلقی می‌شود. پارچه‌هایی که بافت ریز و لطیف دارند جلوه زیباتری دارند و برای مراسم رسمی ایده‌آل هستند. در محیط‌های کاری، اولویت با پارچه‌های چادری سبک و نخی است که هم گرمای زیادی ایجاد نمی‌کند، هم آن‌قدرها سنگین نیست که بعد از مدت کوتاهی باعث خستگی و کلافگی شود. استفاده از پارچه‌هایی که از روی سَر، سَر نمی‌خورند در چنین مکان‌هایی بهتر است. به علاوه، می‌توان از طرح‌ها و مدل‌هایی از چادر استفاده کرد که آستین یا جای دست داشته باشد و بتوان آن را روی سر با کش یا دکمه‌ای محکم کرد. بدیهی است که در فصل بهار و تابستان چادرهایی با پارچه‌های سبک و خنک مناسب‌ترند و بر عکس، در پاییز و زمستان بهتر است از پارچه‌هایی که ضخامت بیشتری دارند استفاده شود تا عایقی برای حفظ گرمای بدن باشد.

رنگ چادری که در محافل دوستانه و صمیمی استفاده می‌کنید می‌تواند از بین رنگ‌های روشن انتخاب شود. پارچه‌های چادری سفید که دارای بافت‌های ظریف هستند می‌تواند انتخاب مناسبی باشد. یادتان باشد که ترکیب پارچه سفید با نخ‌های رنگی ابریشمی جلوه بسیار زیبایی دارد. اگر چهره‌ای تیره دارید بهتر است در پارچه چادر از طرح‌های ریز ابریشمی ولی با فاصله زیاد از هم استفاده کنید. پارچه چادری سفید با طرح گل‌های ریز ابریشمی و با تضاد کم زیبا خواهد شد.

اگر چهره‌ای سفید و روشن دارید بهتر است از طرح‌های ابریشمی بزرگ و نزدیک به هم استفاده کنید. اگر انتخاب‌تان پارچه سفید است، بهترین ترکیب رنگی‌ای که به پوستتان هم بیاید طرح‌هایی با تضاد رنگی زیاد است که بهترین آن‌ها در طیف آبی روشن و گلبهی یافت می‌شود.

رنگ مشکی در روانشناسی رنگ‌ها، نمادی از وقار و متانت به حساب می‌آید و چادر مشکی نیز نماد قدرت و شخصیت زن مسلمان ایرانی است. البته چادر تنها در طیف رنگ‌های تیره و خصوصا رنگ مشکی عرضه نمی‌شود اما برای رفت و آمد در بیرون از منزل و در محل کار معمولا خانم‌ها رنگ مشکی را ترجیح می‌دهند. درست همان طور که برای هر نوع لباسی و در هر مناسبتی، یک طیف از رنگ‌ها از بقیه مناسب‌تر است، برای چادر بیرون از منزل نیز رنگ مشکی ترجیح داده می‌شود.

بسیاری از خانم‌های ایرانی، چادر را نه صرفا نوعی پوشش، که وسیله‌ای برای حفظ بنیان خانواده می‌دانند. چادر نوعی حس امنیت را به زن مسلمان ایرانی القا می‌کند و از همین رو، علاوه بر اینکه پوششی کامل و زیبا محسوب می‌شود، در سلامت روحی بانوان و سلامت جامعه نیز نقش مهمی ایفا می‌کند.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=244075>

 vista.ir
Online Classified Service

نگاهی به ابعاد سلطه یهودیان بر صنعت مد

در عصر جدید هم، یهودیان با سلطه‌ای تمام عیار بر صنعت مد، مارک‌های مشهوری نظیر "گس"، "گیتانو"، "کالوین کلین" و لباس‌های جین "لوی استراوس" و حتی مواد آرایشی "رالف لاورن" را به بازار عرضه نمودند. نکته جالب در این مورد این است که دو شرکت "جارداچ" و "گس" که هر دو از سوی یهودیان تأسیس گردیده، همواره از یکدیگر به مراجع قضایی شکایت نموده‌اند.

صنعت پوشاک به دلیل سهم بالای خود در اقتصاد کشورهای دنیا (که

همواره جزء ۵ صنعت پولساز اول کشورهای پیشرفته می‌باشد)، از لحاظ فرهنگی، اجتماعی و هنری نیز تأثیرات زیادی بر جوامع ما دارد. نویسندگان نگاهی به سلطه تدریجی و تمام عیار یهودیان بر صنعت مد و همچنین عرضه کالاهای لوکس دیگری نظیر جواهر، عطریات و ساعت، یادآوری می‌نماید، این ابرشرکت‌های صنعت پولساز مد، برای فروش بیشتر، از تبلیغات شرم‌آوری بهره می‌برند که همواره با اعتراضات گسترده مردمی روبه‌رو بوده است. همچنین استفاده از سیاست‌هایی غیراخلاقی نظیر

دستکاری قیمت‌ها، پرداخت رشوه، جنگ‌های تجاری ظاهری، پولشویی و قاچاق موادمخدر، تلفیق سکس و خشونت در تبلیغات کالاهایشان، از دیگر نقاط سیاه فعالیت یهودیان در این صنعت می‌باشد. کمک‌های هنگفت این یهودیان به دولت اسرائیل و برگزیدن نام‌هایی جعلی برای خود از سوی آنان، این پرسش را مطرح می‌کند که این افراد تا چه زمانی می‌توانند خود را در پشت این محصولات شیک و لوکس مخفی نمایند؟ جویل کوتکین نویسنده مشهور در کتابش می‌نویسد: "در سال ۱۸۸۵ میلادی، یهودیان به ویژه تبعه‌های آلمانی، ۹۷٪ کل کارخانجات پوشاک را در اختیار داشتند. در سال‌های ابتدایی قرن بیستم هم، آنان در ایالات متحده، بر کل بخش‌های این صنعت پول ساز، سلطه‌ای تمام عیار داشتند. در سال ۱۹۱۵ میلادی، تجارت پوشاک پس از دو بخش فولاد و نفت، سومین صنعت بزرگ ایالات متحده محسوب می‌گردد. بدین ترتیب آنان توانستند عرضه پوشاک خانگی و کارگاهی را تقریباً به صورت کامل نابود کنند."

از سوی دیگر، میلتن پلیسور می‌گوید: "اگرچه هم اینک یهودیان بر صنعت تولید پوشاک سلطه‌ای تمام‌عیار دارند، اما در سال‌های دهه بیست، آنان تنها ۲۰٪ این صنعت و در سال‌های میانی این قرن، مالک ۲۸٪ آن بودند. به عنوان مثال، سوتین‌های مدرن و سکس، یکی از ابداعات و ابتکارات بازاریابی یهودیان به شمار می‌رود که از سوی شرکت "مایدن فورم برازرز" که از سوی ویلیام و ایدا روزنتال و ایند بیست در سال ۱۹۲۳ میلادی بنیان گذاری شده بود، طراحی گردید. به علاوه، لباس‌های شرکت "هاتی کارنگ" هم به شکل‌گیری یک امپراتوری مد منجر گردید که برای سه دهه، بر صنعت مد ایالات متحده سلطه‌ای مطلق یافت."

در عصر جدید هم، یهودیان با سلطه‌ای تمام عیار بر صنعت مد، مارک‌های مشهوری نظیر "گس"، "گیتانو"، "کالوین کلین" و لباس‌های جین "لوی استراوس" و حتی مواد آرایشی "رالف لاورن" را به بازار عرضه نمودند. نکته جالب در این مورد این است که دو شرکت "جارداج" و "گس" که هر دو از سوی یهودیان مهاجر به ایالات متحده تأسیس گردیده، همواره به جنگ تجاری با هم مشغولند و بارها از یکدیگر به مراجع قضایی شکایت نموده‌اند. البته اقدامات غیرقانونی تجاری این شرکت‌ها به ویژه دستکاری در قیمت‌ها، مدت‌هاست که در محافل مختلف مطرح می‌گردد. از سوی دیگر، در سال ۱۹۸۵، یکی از برادران ناکامش با معرفی به عنوان مدیر افتخاری یک مرکز آموزشی کودکان در بیت‌المقدس، خبرساز شد. وی در این مورد می‌گوید: "پیام این انتصاب را باید در انگیزه ما در بهبود جایگاه آینده اسرائیل دانست. به علاوه، همه ما نسبت به سرنوشت سرزمین خویش مسئولیم."

به علاوه روبرت‌هاس در حالی در سال ۱۹۸۲ میلادی به مدیریت شرکت "لوپس - استراوس" برگزیده شد که وی پنجمین مدیر از خانواده‌ای است که به این سمت برگزیده می‌شود. البته این شرکت هم اینک به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده صنعت پوشاک دنیا شناخته می‌شود. همچنین به فهرست طولانی این اسامی، باید نام موریکا بیدرمن (و یا در اصل موریس زیلبربرگ) را هم بیافزاییم که با داشتن ۱۳ هزار کارگر در ۳۴ کارخانه خود، تولیدکننده کت و شلوارهای پیرکاردین و یوپس ساینٹ لورنت در کارخانجات خود در فرانسه، ایالات متحده و هنگ‌کنگ است. به علاوه گفته می‌شود که این شرکت همه ساله، ۲۰۰ میلیون دلار در طراحی لباس‌های تولیدی خویش، سرمایه‌گذاری می‌کند.

از سوی دیگر در سال ۱۹۹۵ میلادی، یکی دیگر از غول‌های یهودی این صنعت یعنی شرکت کالوین کلین به قاچاق گسترده کواکین در سال‌های طولانی گذشته متهم گردید. به علاوه، مدیران این شرکت به دلیل استفاده از تصاویر استفاده شده توسط میشل بر روی لباس‌ها، سال‌هاست که از سوی فعالان اجتماعی و والدین، مورد سرزنش قرار می‌گیرند. چرا که وی به قول هنری گروکس، مدت‌هاست که از مدل‌های کاملاً برهنه در حالات مختلف برای ارائه لذت جنسی به مخاطبان و موضوع فانتزی سکس در دسترس عموم، بهره می‌گیرد. به علاوه، منتقدان عصبانی، این تصاویر مستهجن را نابودکننده و شرم‌آور خوانده و شرکت کالوین کلین را هم برای استفاده از کودکان به عنوان کالاهایی سکسی، سرزنش می‌نمایند. تعدادی از منتقدان نیز اعلام نموده‌اند که چنین تبلیغاتی، با صنعت شرم‌آور پورنوگرافی کودکان، ارتباطی نزدیک دارد. البته سابقه چنین فعالیت‌هایی به سال‌های دورتر هم بازمی‌گردد، چرا که به عنوان مثال، سه دهه پیش هم، یکی از گروه‌های اجتماعی فعال با عنوان زنان مبارز با

پورنوگرافی، از فعالیت‌های تبلیغاتی این شرکت به عنوان یک فاجعه و کابوس برای زنان نام برده بود.

البته شرکت بزرگ گس هم سال‌هاست که برای فروش لباس‌های جین خود از همین تبلیغات برای لذت‌جویی جنسی بهره می‌گیرد و به همین دلیل هم تاکنون چند گروه غیردولتی اجتماعی خواهان تحریم تولیدات این شرکت به دلیل تحقیر زنان در تبلیغات تجاری به همراه تلفیق سکس و خشونت برای فروش بیشتر شده‌اند و به اسامی این لیست بلند بالا باید اسامی دیگری نظیر استل سومرس بنیان گذار شرکت "کاپریو" تولیدکننده لباس‌های رقص، شرکت‌های اسحاق میزراهی و تامی هیلفیگر به عنوان دو شرکت معروف یهودی صنعت مد و همچنین غول ایرانی - یهودی عطریات و محصولات آرایشی یعنی بیژن (پاک‌زای) که عنوان گران‌ترین پوشاک دنیا را با خود یدک می‌کشد، بیافزاییم. البته در فهرست طراحان یهودی پوشاک هم نام افراد شناخته شده‌ای نظیر رودی گرنریچ، جان ویتز، آرنولد اسکاسی (که برگردان اسحاق است)، کنت کول و جودی لیبر را باید بیافزاییم.

در سال‌های اخیر، یهودیان دامنه فعالیت‌های خود را به خاک کانادا نیز کشانده‌اند. روزنامه (National Post) در مقاله‌ای خاطرنشان نموده که در شهر مونترال کانادا، یهودیان قلب بازار پوشاک این شهر یعنی خیابان شابل را به تسخیر فروشگاه‌های خویش درآورده‌اند. البته در این مقاله از پرداخت رشوه به فروشندگان در جهت عرضه انحصاری کالاهای یهودیان، پرده برداشته شده است و این راز کثیف صنعت پوشاک و مد، از این جمله معروف یهودیان سرچشمه می‌گیرد که معتقدند: "بدون پرداخت رشوه، هیچ کاری انجام نخواهد شد."

از دیگر سو، یهودیان با حضور در بخش‌های دیگری از بازار مد، عرضه کالاهایی گران‌قیمت و انحصاری نظیر ساعت‌های ورزشی "فلا" و ساعت‌های "گوکی" را هم برعهده دارند. این کالاها که عموماً بین ۳۲۵ تا ۰۰۰/۱۴ دلار قیمت دارند، در سراسر دنیا به مشتریان ثروتمند عرضه می‌گردند.

غول فرانسوی صنعت جواهر یعنی "کاریتز" هم یک شرکت یهودی به حساب می‌آید. مالک این شرکت یعنی آلان دومنیک در بازدید خود از اسرائیل در سال ۱۹۹۶ میلادی چنین گفته بود: "من قصد دارم که ۱۰ میلیون دلار از منافع فروش جواهرات شرکت خود را به سازمان بین‌المللی صهیونیست‌های جهان (WIZO) اهدا کنم." همچنین از سال‌های دهه سی میلادی تاکنون، اکثر لباس‌های هنرپیشه‌های فیلم‌های هالیوودی، توسط شرکت‌های یهودی طراحی و تولید می‌گردد. شرکت چنل (Chanel) هم که به عرضه گران‌قیمت‌ترین عطریات دنیا مشهور است، اگرچه توسط یک غیریهودی به نام کوکوچنل تأسیس شده، اما خیلی زود توسط برادران ورزامیر خریداری گردید.

همچنین یهودیان در صنایع آرایشی و عطریات هم حضوری فعال و گسترده دارند. به عنوان مثال، امپراتور صنعت مد و عطریات یعنی شرکت "استانلی کوهلنبرگ" که توسط دیان سیمون‌هالفین یهودی بنیان نهاده شده است، در صنعت عرضه عطریات از موفقیت‌های زیادی برخوردار می‌باشد. همچنین شرکت "فابریگ" هم با تولید رژهای لب با ماندگاری طولانی و ریمل‌های ضدآب سهم زیادی در بازار یافته است، چرا که آنان با تأسیس صدها آرایشگاه، فروشگاه و باشگاه زیبایی، تقریباً همه مدل‌ها، بازیگران زن و عکاسان لندنی فعال در عرصه مد و بازیگری و عکاسی را در آرایشگاه‌های ساسون گرد آورده‌اند. حقیقتی که خانم گریس میرابلا نیز که ۱۷ سال سردبیری نشریه Vogue (ویژه مد و پوشاک) را برعهده داشته، به آن اذعان نموده است.

همچنین از سال‌های دهه ۳۰ میلادی، یهودیان در بخش‌های خلاقیت شرکت‌های تبلیغاتی هم حضوری چشم گیر داشته و در مشاغل نظیر پژوهشگر تبلیغات، پژوهشگری انگیزش و روان‌شناسی مصرف، فعالیت می‌نموده‌اند. به علاوه تغییر فامیلی‌های آنان به اسامی مترادف انگلیسی و یا برگزیدن نام‌هایی کاملاً جدید نیز در میان این افراد، کاری کاملاً عادی به حساب می‌آید و تعدادی از آنان هم عضویت افتخاری ارتش اسرائیل را پذیرفته‌اند. اما آیا این یهودیان می‌توانند هویت واقعی خود را نیز در فراسوی این محصولات شیک و پر فروش و اسامی جعلی پنهان نمایند؟

منبع : مستور

<http://vista.ir/?view=article&id=351283>

نگرشی بر وضع لباس جامعه

از زمانی که بشر زندگی جمعی را شروع کرده همواره در صدد بهره‌وری بهتر از محیط پیرامونش، و چگونگی به حداقل رساندن نیازها و ضعف‌هایش در ارتباطات محیط بوده تغییرات آب و هوایی، وی را متوجه کرد که برای مقابله، پوششی مناسب مورد نیاز دارد و از این رو شروع به ساختن لباسهایی کرد که می‌توانست او را در برابر تغییرات جوی حفظ کند به مرور تزئین و زینت‌کاری نیز براین پوشش اضافه گردید و به نوعی، حالت خودنمایی را به خود گرفت تا جایی که هدف اصلی که همان پوشش بودرو به فراموشی سپرد.

این امر بدیهی می‌نماید که نوع پوشش دردو نوع جوامع بدوی و پیشرفته کاملاً مغایر یکدیگرند. چرا که هر کدام بسته به فرهنگ خویش به مسئله پوشاک و لباس با دیدی خاص می‌نگرند و می‌توان دریافت که پوشش و نوع آن در هر جامعه‌ای ربط مستقیمی با فرهنگ آن جامعه دارد، به تدریج که جامعه‌ها از لحاظ اجتماعی روبه پیشرفت نهادند. کماکان پوشاک نیز به نوعی متأثر از این پیشرفت‌ها می‌گردید. اگر از دید جامعه‌شناسی به قضیه پوشاک نگاه کنیم آن را می‌توانیم مبحثی از «فرهنگ عامه» تلقی کنیم.

هر قومی برای خود لباسی ویژه را بنابه شرایط طبیعی و اقلیمی انتخاب کرده است. اما از دید فرهنگ عمومی و خصوصاً بعد از باز شدن دریچه‌های فرهنگی اقوام بروی یگدیگر و صحبت از دهکده جهانی و هجوم فرهنگی ارزشهای بیگانه به مخفی‌ترین و خصوصی‌ترین زوایای خانواده از رهگذر ماهواره، دیگر بحث قومی بودن قضیه کنار می‌رود. چرا که صحبت از بی‌هویتی و ضعیف‌کاری يك فرهنگ در مقابل فرهنگ دیگر است. و اولین نمود این بی‌هویتی در پوشاک و لباس جامعه‌های آسیب دیده خودرانیان

می‌سازد، چرا که هنگامی فرد در معرض تهاجم این فکر قرار گرفت که از لحاظ فرهنگی هیچ تکیه گاهی ندارد که برآن پشت گرم باشد، خودباختگی در برابر فرهنگ قدرتمند، امری طبیعی جلوه می‌نمایند و بدن‌بال آن پذیرش الگوهای فرهنگ غالب که به طور آشکاری در لباس آن فرهنگ نمودار دارد، امروزه نیز در جامعه خودمان به عینه شاهدیم که چه راحت لباسهایی با طرح‌ها و الگوهای غربی همراه مارک‌های متنوع که هیچکدام به فرهنگ مذهبی جامعه ما ارتباطی نداشته در بین جوانان ما رواج دارد. برای نمونه عمده مواردی که در «مطالعات اولیه» در مورد لباس در کتب مربوطه به دست آمده را به انتصار ذکر می‌کنیم:

- نشانه‌های تجدد طلبی در پوشاک زنان و مردان می‌توان کوتاه شدن، تنگ‌شدن، سبک‌شدن کم شدن قطعات لباس نزدیک شدن لباس مردان به لباس زنان در نازکی، جنس پارچه، رنگ و... و با لعکس در دوخت و مدرامی‌توان نام برد.

چندین سال قبل در این کشور ۹۵ درصد کالاهای تجارتی با چاشنی عکسهای برهنه زنان تبلیغ می‌شد و بیش از ۵۰۰ زن و مرد هنر پیشه در خدمت این تبلیغات بوده‌اند و در سطح جهان بیش از ۷۰ هزار موسسه کوچک و بزرگ ۶۵ درصد کالاهای مورد نظر خود را بانیشان دادن اندام برهنه زنان تبلیغ و معرفی می‌کرده‌اند.

در يك تعريف دينی جنس لباس پنبه و كتان، نه بسيار درخشان و نه چندان حقير است. رنگ سفيد تاکيد شده، و سبز مخصوص اولاد رسول (ص) است، سادگی در پوشیدن توصیه شده و گفته شده که لباس برای حفظ بدن از سرما و گرما و باعث عفت و حیا و شرم و آراستگی و وقار آدمی است، و از لباس مشهور نهی شده است.

لباس بهترین وسیله تفاخر است و علی رغم وسایل دیگر مثل اتومبیل و... همیشه همراه انسان است و هیچ چیز آسان‌تر از تقلید لباس دیگران تقلید نیست. اما قرن‌ها می‌گذارد و دیده می‌شود که يك جامعه از لباس دیگران تقلید نمی‌کند و سنت خود را در نوع لباس حفظ می‌کند. چرا که تغییر لباس پیام‌آور تغییر فرهنگ است.

مهمترین و کارآمدترین ترفندهای رژیم سابق را در ابتذال پوشاک باید در تحریف مفاهیم فرهنگی دانست. به نحوی که افراد جامعه، قبیح را حسن، و ارزشهای نیک را بد بدانند، و در درجه بعد اگر نوآوری بیداری هم بودند، سیاست رژیم به نحوی اعمال شده بود که اینان در مقابل مردم قرار می‌گیرند فلذا دست غیر در آستین پنهان می‌ماند یعنی راننده تاکسی، مغازه دار و استاد دانشگاه و در کل جامعه بود که افراد ساده پوش - اعم از زن و مرد - سنت گرا و با حجاب را نمی‌پذیرفت و به سخره می‌گرفت، نه مأمور دولت.

آنطور که کتب راهنمایی تولید پوشاک، نشان می‌دهند، به ترتیب؛ موسسات تولید کننده، مراکز پخش و فروشگاههای عرضه کننده لباس زنان، کودکان و مردان به يك نسبت نیستند. از موسسات تولیدی، ۴۰۵ موسسه به تولید پوشاک زنان، ۲۴۰ موسسه به تولید لباس کودکان و ۹۵ موسسه به تولید لباس مردان مشغولند و از مراکز پخش ۱۵۰ مرکز لباس زنان ۶۵ مرکز کودکان و ۴۵ مرکز به امر پخش لباس مردان مشغولند و از فروشگاههای مادر ۲۲۵ آدرس پوشاک زنان، ۱۲۰ آدرس کودکان و ۱۲۰ آدرس اختصاص به لباس مردان دارد.

تعریف نداشتن مردم از زیبایی و نشاط، هنرمند نبودن و خلاق نبودن غالب تولیدکنندگان پوشاک، دخالت بیگانگان در بازار، عدم توجه مسئولین به جنبه‌های مختلف لباس نظیر رنگ و جنس و فرم و قیمت در واردات و خط تولید... موجب تشتت و آشفتگی در مصرف آن شده است.

تأثیر وضع اقتصادی و نوع معیشت مردم ارتباط قابل ملاحظه‌ای با وضع پوشاک و حجاب زنان دارد.

در همه دوره‌های تاریخ، لباس زنان بیشتر دستخوش تغییر و تحول بوده است و لباس مردان غالباً بدنبال لباس زنان تغییر کرده به جهت عقلانی تر بودن مردان و نقش آفرینی زنان در خانواده و اجتماع و....

توجه به شکل و فرم و نوع پوشاک به معنی تفننی آن علیرغم مناطق حاره و سردسیر، در مناطق معتدل بسیار چشمگیر است و فرصت اعتناء به جنبه‌های غیر پوشش لباس هم بیشتر است.

مساله فراغت ناشی از ازیاد تولید و مصرف و قدرت خرید مردم، یعنی آزاد شدن مردم، تأثیر بسزایی در تغییر و تنوع لباس داشته و هر چه بیشتر آن را تفننی کرده است.

برای دریافت سواد اجتماعی مردم و سطح فرهنگ جامعه، لباس همیشه میزان سنج خوبی بوده است. یعنی هر چقدر معنا و محتوای بیشتر، توجه به صورت و به معنای ظاهر سازی آن کمتر بوده. و هر چه کاستی در رشد و نقض در ابعاد تکامل بشر بیشتر بوده، به عنوان جبران آن توجه به شکل بیشتر شده. چون ان قدر که تشخیص به لباس می شود داشت، در سایر امور نمی‌شود. فلذا است که می‌گویند، هر طور می‌خواهی بخور اما آن طور که مردم می‌پسندند بپوش.

توجه مردم به هر چه زیباتر کردن خود و رابطه معنی دار این زیبایی با لوازم آرایشی که صدها کارخانه و موسسه و آزمایشگاه امروز در جهان دست اندر کار تولید آن هستند و مساله لباس و طراحی آن که بی شک مورد توجه مردم است. موجب شده تا بیش از جنس و رنگ به فرم دوجت و ترکیب پوشاک توجه بشود.

غیر از اختلاف لباس مردم نواحی مختلف کشور به علت وضع آب و هوا، التقاط چشم‌گیری در پوشاک مردم شهرنشینی به چشم می‌خورد و لباس امروز مردم ما ترکیبی است از لباس روسی، انگلیسی، امریکایی و فرانسوی و بالاخره عربی و هندی و...

لباس انسان، نخست تابع فرهنگ جامعه اوست و بعد تابع سلیقه خود او، همه تغییراتی که در لباس و فرهنگ است و اختلاف بین تن پوش مردم جوامع مختلف گذشته، جدای از خصوصیات جغرافیایی، اقلیمی و عوامل اجتماعی، اقتصادی، حرفه‌ای و سنتی و ناشی از فرهنگ و جهان‌بینی آن جامعه نیز هست.

مفهوم مساله جنسیت در غرب، میل به نمایاندن تن دارد که حتی لباس مردان را تا این اندازه تنگ می‌سازد و به تن می‌چسباند و قالب آن می‌کند و در نتیجه لباس برای، آرایش می‌شود نه پوشش، و لباس پوست دوم فرد می‌شود، نه خانه تن، یعنی خودانسان در این فرهنگ پوچ و بوک است.

بدیهی است بررسی و ارزیابی دقیق مسئله وضع لباس محتاج نگرش ژرف و تحقیق اساسی پیرامون آن می‌باشد و موارد اشاره شده در این جا صرفاً بمنظور طرح موضوع بیان شده است.

منبع : خبرگزاری فارس

<http://vista.ir/?view=article&id=253033>

 vista.ir
Online Classified Service

نگهداری از پاپوشها

• پاک کردن کفش های مردانه

کفش آقایان معمولاً خیلی زود کثیف می شوند و اگر همسر شما بعد از یک روز کاری با کفش های خاک آلود وارد خانه شد، نگران نباشید. ابتدا با دستمال و در صورت نیاز با دستمال مرطوب کثیفی کفش را پاک کنید. با کمک یک مسواک کهنه، خاک و غبار کناره های کفش را پاک کنید؛ کمی روغن زیتون به کفش بمالید و یک ساعت بعد با فرچه کفش ها را واکس بزنید.

• پاک کردن کفش های کتانی

کفش های کتانی خیلی زود کثیف می شوند؛ بهترین روش، استفاده از شامپوی فرش برای شستن این کفش هاست. برای این کار، طبق دستورالعمل شامپوی فرش عمل کنید.

• پاک کردن کفش های روشن

کفش های سفید و روشن لاستیکی را می توانید با خمیردندان تمیز کنید، خمیردندان و یا شیر پاک کن را روی تکه ای پنبه بمالید و بعد از تمیز کردن کفش با آب روی لکه های کفش بمالید.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=102014>

 vista.ir
Online Classified Service

نگهداری چرم

چرم از هر نوعی که باشد نیاز به مراقبت دارد تا عمر بیشتری داشته باشد .
(۱) اول آن را گرد گیری و خوب تمیز کنید .

(۲) حداقل ماهی یکبار با یک روغن گیاهی که درصد شیمیایی کمتری دارد
(روغن نارگیل) چرم را چرب کنید.

(۳) حداقل ماهی یکبار با واکس چرم ، پوشاک یا کفش چرمی را واکس
بزنید.

(۴) و آخرین نکته : چرم را شب چرب کرده یا واکس بزنید و بگذارید تا صبح
بماند ، نتیجه کار بهتر خواهد بود. زیرا چرمی که چرب کرده یا واکس زده اید
بلافاصله بپوشید، در معرض گرد و خاک قرار گرفته ، غبار را به خود جذب می
کند، و رنگ آن کدر خواهد شد. ضمناً اگر با پاک کردن گرد و خاک تمیز نشد
مقداری کف صابون درست کرده با فرچه ای نرم پاک کنید و سپس با پارچه
ای نرم و تمیز خشک کنید و صبر کنید تا چرم خوب خشک شود بعد آن را
چرب کنید یا واکس بزنید.

<http://www.setareman.blogspot.com/?Cat=۸>

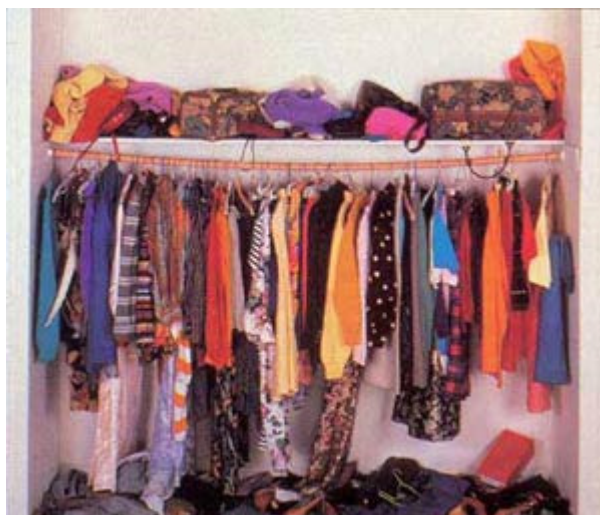
<http://vista.ir/?view=article&id=108160>

 vista.ir
Online Classified Service

نگهداری، سخت تر از به دست آوردن

حالا که انتخابتان را کردید و پوشاک مناسب را تهیه کردید، بد نیست
چیزهایی هم در مورد نحوه نگهداری از آنها بدانید.
به هر حال نگهداری و حفظ هر چیز از به دست آوردن آن مهم تر و البته گاهی
اوقات سخت تر است.

برای شست و شوی لباس هایتان به هشدارها و نشانه هایی که معمولاً در
آستر یا پشت یقه لباستان ثبت شده دقت کنید. لباس ها بسته به جنس و
نوع بافت و دوختشان به دو دسته قابل شست و شو و غیر قابل شست و شو
با ماشین لباسشویی تقسیم می شوند. معمولاً لباس های بسیار لطیف
(ابریشمی) و آنهایی که با دست بافته شده اند را نمی شود با ماشین
لباسشویی شست، بنابراین باید آنها را با دست و با پودر یا مایع مخصوص
شست و شو با دست (که معمولاً کف بیشتری برای تمیزی دارند) شست

اما لباس‌هایی را که می‌توان با ماشین لباسشویی شست، خود حکایتی مفصل و نکاتی باریک‌تر از مو دارند، که گاهی بی‌توجهی به تنها یک نکته از آنها می‌تواند باعث از بین رفتن لباسی گرانقیمت و زیبا شود.

یکی از اولین نکات مهم شناخت ماشین لباسشویی است که می‌خواهید از آن استفاده کنید، دومین نکته شناخت لباس‌هایی است که می‌خواهید آنها را بشوید. هیچ‌وقت لباس‌های رنگی و تیره را با لباس‌های سفید با هم در لباسشویی نریزید؛ حتی اگر از ثبات رنگ لباس‌های رنگی و تیره مطمئن باشید، چون آنها باعث کدر و مات شدن لباس‌های سفید می‌شوند. پیش از آنکه شست‌وشوی لباسی را به ماشین لباسشویی بسپارید حتماً از ثبات رنگ آن مطمئن باشید، خصوصاً وقتی لباس‌های درون ماشین رنگ‌های متفاوتی داشته باشند. بعضی لباس‌ها را کفایت یک بار با آب سرد بشوید یا ساعتی در آب و سرکه بگذارید تا رنگشان ثابت شود. بعضی لباس‌ها (مثل لباس‌های رنگ شده) همیشه رنگ می‌دهند و همیشه باید با دست و آب سرد شسته شوند. سعی کنید لباس‌ها را پس از شست‌وشو بلافاصله از ماشین بیرون آورده و روی بند پهن کنید تا بوی نم نگیرند.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=95044>

 vista.ir
Online Classified Service

نمایشگاه مد و لباس و چند پرسش؟

حدود سه ماه پیش وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم افتتاحیه سومین جشنواره بین‌المللی زنان سرزمین من، جشنواره‌ای که طی چند سال گذشته با برگزاری نمایش‌های زنده لباس‌های اسلامی، ایرانی توانسته است مخاطبان زیادی به خصوص در میان زنان کشور را به خود جلب کرده و نمادی از حرکت فرهنگی دولت نهم در بحث توسعه فرهنگ عفاف و حجاب باشد، وظیفه اصلی این وزارتخانه را در این بخش تعیین چارچوب‌های مد و لباس ویژه بانوان ایرانی دانست و این وظیفه را از وظایف کمیته ساماندهی مد و لباس در معاونت هنری و هدف اصلی تصویب آیین‌نامه ساماندهی مد و لباس اعلام کرد و اکنون پس از گذشت چند ماه از آن سخنان، نمایشگاه مد و لباس که طی ۴ روز در محل نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران با تصویب و حمایت همه جانبه معاونت هنری این وزارتخانه برگزار گردید.

گویا این نمایشگاه نمودی بود از چارچوب‌های وزارت ارشاد برای لباس بانوان ایران اسلامی ولی بنابر آنچه که از نمایشگاه مد و لباس در سطح افکار عمومی و بازدیدکنندگان بر می‌آمد و هر فردی پس از مشاهده این نمایشگاه بر آن معترف بود، فضای نه چندان اسلامی آن با نمایش لباس‌ها و

مانتوهای آنچنانی و با قیمتهای سرسام‌آورو البته با فضایی مناسب افراد مرفه‌نشین، همراه با تجملات بوده هر چند این مسئله از نگاه خبرنگاران و گزارشگران رسانه‌ها نیز دور نماند و مطالب مختلفی از جنبه‌های نه چندان اسلامی آن در رسانه‌ها منعکس شد ولی هنوز سئوالات بسیاری

همچنان بی پاسخ ماند.

اینکه ملاکها و معیارهای کمیته ساماندهی مد و لباس برای برگزاری جشنواره‌های مد و لباس چیست و اینکه آیا نظارتی از سوی این کمیته صورت می‌گیرد و یا خیر و آیا واقعا ملاک وزارت ارشاد از توسعه فرهنگ حجاب آن چیزی است که در نمایشگاه مد و لباس ارائه شده است یا خیر؟ همچنین صفار هرنزی در آن سخنان، علت اصلی رویکرد بانوان به لباسهای خارجی را آسان، ارزان و در دسترس بودن این لباسها دانسته بودند و بر ارائه لباسهای مناسب، متناسب، و قابل دسترس برای مردم تاکید نمودند ولی اینکه اکنون معاونت هنری این وزارتخانه با برگزاری نمایشگاه مد و لباس در پی ارائه لباسهایی با معیارهای مطرح شده از سوی وزیر ارشاد است یا خیر؟ سؤال دیگری است که هنوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خصوصا معاونت هنری این وزارتخانه و مسئولان کمیته ساماندهی مد و لباس پاسخی به آن نداده‌اند.

هر چند که سئوالات بسیاری در افکار عمومی با برگزاری این نمایشگاه شکل گرفته است ولی نمی‌توان بر اهمال این وزارتخانه در عدم ارائه الگوهای مناسب پوشش چشم پوشید. همچنانکه تعدادی از اعضا کمیسیون اجتماعی مجلس نیز در گفتگو با ایسنا از عدم چشمگیر بودن فعالیتهای این کمیته اذعان داشته‌اند. هنوز این کمیته نتوانسته است شرایط حضور طراحان داخلی و تولید انبوه لباسهای اسلامی موفقیت‌های مشهودی داشته باشد.

ولی نکته مهم در این میان نظارت بر برگزاری نمایشگاههای مد و لباس است. به گفته «فرحناز قندفروش» دبیر جشنواره زنان سرزمین من برخورد‌های وزارت ارشاد در این رابطه دوگانه است. وی معتقد است مسئولان برگزاری نمایشگاه مد و لباس دو ماه قبل از اینکه طرحهای لباسهای آنان به وزارت ارشاد ارسال شود، اعلام کردند که مجوز برگزاری نمایشگاه را از وزارت ارشاد اخذ کرده‌اند در حالی که مجوز جشنواره سوم بین‌المللی زنان سرزمین من یک روز مانده به برگزاری آن در تابستان امسال صادر شد و این در حالی است که از شش ماه قبل درخواست برگزاری سومین دوره را به وزارت ارشاد ارسال شده بود.

نکته دیگر آنکه در حالی که جشنواره زنان سرزمین من در سه سال گذشته با برگزاری جشنواره‌های بین‌المللی که حضور طراحان بیش از سی کشور اسلامی را در رقابت با طراحان لباسهای اسلامی ایرانی داخل کشور را اجرا نموده است صدور مجوز با عنوان اولین نمایشگاه مد و لباس از سویی کمیته ساماندهی مد و لباس هنوز در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

نکته آخر توجه این وزارتخانه و معاونت هنری آن به لزوم پرداختن به محتوای کار، یعنی سرو سامان دادن به وضعیت پوشش‌های مناسب و زیبا و در خور شأن زنان کشور است و همانطور که وزیر ارشاد از زنان کشور ایران به واسطه تحمل و بردباری در برابر آنچه که وی از آن به برخی ناملایمات در این عرصه نامید، عذرخواهی نمود و از اینکه زنان کشور نمی‌توانند لباس متناسب برای خود را پیدا کنند اظهار ناراحتی کرد، معاونت هنری این وزارتخانه نیز حداقل می‌توانند در خصوص ابهاماتی که از این نمایشگاه در اذهان عمومی ایجاد شده است پاسخی ارائه نمایند.

منبع : خبرگزاری آفتاب

<http://vista.ir/?view=article&id=358853>

 vista.ir
Online Classified Service

نوگرا بودن جوانان، فرصت است یا تهدید؟

پسر جان این موهات رو کوتاه کن! آخه این چه سرو وضعیه که برای خودت درست کردی؟ دختر تو با این لباس تنگ احساس خفگی نمی کنی؟ اگر در خانواده‌تان جوان و نوجوان دارید حتما این جملات و یا مشابه آنها را بارها و بارها شنیده‌اید. حتی اگر در خانواده جوان و نوجوان ندارید حتما در خیابان با

جوانانی روبه رو شده‌اید که به دلیل پوشیدن لباسهای غیرمعمول و یا اصلاح و آرایش خاص موی سر و صورت و انجام رفتارهایی که با فرهنگ و رسوم اجتماعی ما همخوانی ندارد، مورد اعتراض قرار میگیرند و عمل خود را به عنوان مد و مدگرایی توجیه میکنند!

• مد چیست؟

اما واقعا مد چیست؟ خوب است؟ بد است؟ مد در اصل کلمه‌ای فرانسوی است که البته در انگلیسی هم کاربرد دارد. ریشه اصلی آن به لاتین و شاید قبل از لاتین به رِم باستان برمی‌گردد که از modo گرفته شده است. در ترجمه‌ی modo می‌گویند آن چیزی که در جریان و رایج است یا می‌گویند چیزی که تعلق به روز دارد و جدید است. اما آنچه ما بیشتر در فارسی از آن استفاده می‌کنیم، همین اصطلاح مد و مدگرایی است.

مد در فارسی به معنای سلیقه، اسلوب، روش و شیوه و... به کار میرود و در اصطلاح، روش و طریقه‌ای موقتی است که براساس ذوق و سلیقه افراد يك جامعه و سبك زندگی از جمله شكل لباس پوشیدن، نوع آداب پذیرایی، معاشرت، تزئین، معماری خانه و... تنظیم میشود. بنابراین، با بررسی ابعاد

مختلف حیات اجتماعی بشر میتوان گفت: که پدیده مد اولاً، همیشه در تاریخ بشر بوده و منحصر به دوره معاصر نیست.

ثانياً، هرگاه این پدیده در هر دوره‌ای از تاریخ، آگاهانه و با گزینش و انتخاب و با توجه به فرهنگ و چارچوبهای فکری و اعتقادی جامعه صورت گرفته نه تنها موجب پیدایش نارساییهای فرهنگی و اجتماعی نشده بلکه به عنوان يك دست‌آورد اجتماعی، به نوبه خود به رشد و تعالی فرهنگ و تمدن جوامع كمك زیادی کرده و زمینه آراستگی مناسب جنبه ظاهری زندگی مردم و افراد را فراهم آورده است.

آفرینش انسان به گونهای است که همواره از حالت یکنواختی گریزان بوده و در مقابل، همیشه از تحول و نوآوری و تنوع در شکل و شیوه زندگی استقبال میکند. این تمایل در حالت عادی و در صورتی که پذیرش تحول و نوآوری از روی آگاهی و به صورت تدریجی و آرام صورت پذیرد، ظاهر زندگی آدمی را خوشایند و دلپذیر میسازد. اما باید مراقب بود که این فرآیند، از حالت طبیعی خود خارج نشود. زیرا همه استعدادهای فطری اگر از حالت طبیعی و معقول خود خارج شوند، جنبه انحرافی پیدا کرده و آثار سوپی به بار میآورند.

• چه کسی قربانی مد است؟

"کارین الدور" يك -خبرنگار بخش مد - اظهار می‌دارد که قربانی مد به فردی اطلاق می‌شود که در يك زمان معین تمام لباس‌های جدید و مارک‌دار را بر تن می‌کند و خود را شبیه مانکن‌های ویتترین مغازه‌ها می‌کند. این فرد بیشتر شبیه به يك دلقك است.

دومین تعریف از طرف یکی از طراحان قدر لباس است. او می‌گوید: "اسیر مد کسی است که در خرید کردن بیش از اندازه وسواسی باشد و فقط بخواهد "آخرین مد" را بپوشد بدون در نظر گرفتن اینکه لباس به او می‌آید یا خیر."

از نظر من قربانی مد کسی است که فقط می‌خواهد لباس‌های روز را بپوشد. او تمام لباس‌هایی را که از طرف طراحان مطرح پیشنهاد می‌شود، خریداری کرده (در آن واحد) آنها را ناشیانه با یکدیگر ادغام می‌کند و همین امر باعث می‌شود تیپ وحشتناکی پیدا کند و نه ظاهری زیبا. این افراد ممکن است يك كت و شلوار را که اصلاً مناسب حالشان نیست، تنها به این دلیل که فروشنده زيرك به آنها گفته "آخرین مدل كت و شلوار" است خریداری کنند.

• چگونه می‌توانیم خوش تیپ باشیم اما اسیر مد نشویم؟

▪ چیزی را بر تن کنید که فکر می‌کنید زیباست نه لباسی را که دیگران تصور می‌کنند، مد است.

▪ باید همیشه در لباس‌های خود احساس راحتی کنید، بنابر این لباس‌هایی را بر تن کنید که مناسب حال شما هستند.

▪ همیشه در ذهن خود طرز پوششتان را مجسم کنید و آنها را طوری ادغام کنید که برانده شما باشند. اگر احساس کردید زمانی که لباس‌های مد خود را می‌پوشید و آن کفش‌های نوک تیزتان را به پا می‌کنید، مردم جور دیگری به شما نگاه می‌کنند؛ بهتر است دیگر از آنها استفاده نکنید، چرا که این نوع لباس‌ها برای شما ساخته نشده‌اند.

- در هر فصل چند لباس جدید خریداری کنید و آنها را با لباس‌های دیگری که در کمد خود دارید، ادغام کنید. این راه هم کم هزینه است و هم شما را در کلیه فصول خوش تیپ نگه می‌دارد.
- پیش از خرید يك لباس جدید، از خودتان سوال کنید که آیا به دلیل مد آن را می‌خرم و یا از آن خوشم می‌آید؟ به علاوه از خود بپرسید که اگر مثلاً آن مارک روی جیب جلوی این پیراهن نبود، باز هم آن را می‌خریدم؟ اگر واقعا آن لباس را دوست نداشته باشید با پوشیدن آن راحت نخواهید بود و در نتیجه بهتر است از خرید آن صرف‌نظر کنید.
- تیپ خود را بر اساس آنچه در تلویزیون یا مجله‌ها می‌بینید، تغییر ندهید. افراد معروف و هنرپیشه تنها برای جلب توجه لباس‌های عجیب غریب و رنگ به رنگ می‌پوشند و این شیوه لباس پوشیدن آنها مناسب زندگی روزمره آنها نیست.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=244677>

 vista.ir
Online Classified Service

وقتی رنگ ها جیغ می زنند

قدم زدن در آغازین هفته های فصل جدید در فروشگاه ها و بوتیک های لباس که در شمار چشم نوازترین مراکز خرید پایتخت به حساب می آیند حسی پرشور، هیجانی با چاشنی جیغ در روح القا می کنند. کافی است درپی تغییر ذائقه هنری ناخنکی به کتاب های هنری زده باشیم بی برو برگرد یاد تابلوی جیغ می افیم. شاهکار ادوارد مونش، نقاش نروژی که در آن انسانی با دهان باز که از شدت هیجان با صورتی درهم ریخته مشغول فریاد زدن است. این مرد بر جاده ای که انبوه رنگ های تند و به خصوص سرخ و نارنجی او را فراگرفته اند، ایستاده و روبه روی مخاطب بیرونی فریاد می زند. تابلوی اکسپرسیونیستی مونش در این روزها، نمونه جالبی است از واکنش

آدم هایی که برای خرید لباس با ویتترین های انتزاعی روبه رو می شوند.

شاید جملات فوق چندان خوشایند نباشد اما حقیقتی است که این روزها در شاپینگ سنترها و لباس فروشی ها زیاد به چشم می خورد. ویتترین بوتیک های پایتخت پر شده از انواع و اقسام مدل مانتوهای بنفش جیغ، زرد جیغ و سبز جیغ که یکی در میان کنار هم قرار گرفته اند. (البته ذکر این نکته ضروری است که در رنگ شناسی واژه جیغ معنی ندارد و به جای آن از واژه های تهاجمی یا تند استفاده می شود؛ و نگارنده در اینجا به قصد پررنگ نشان دادن وضعیت اسفناکی که بر سر مد آمده است استفاده کرده است.) در سال های اخیر که بحث مد در کشور به طور جدی تری نسبت به گذشته مطرح شده است، بیش از آنکه شاهد طراحی های خلاقانه هنرمندانه کشورمان باشیم، نمونه های کپی شده از کشورهای دیگر را پشت ویتترین مغازه ها نظاره گر هستیم. گرچه در مملکت ما خریدار حق انتخاب ندارد و این تولید کننده است که با تولید و دوخت مدل های یکسان و یکرنگ که اصولاً هیچ تطابقی هم با اصول مد و زیبایی شناسانه ندارند، برای مشتری تعیین می کند که چه رنگ و چه مدلی بپوشد ولی واقعاً آدم از برخی سلیقه ها می ماند که در میان انبوه لباس های پشت ویتترین چه آنها که تولید کننده به خورد خریدار می دهد یا آنها که از نتیجه ماه ها تلاش طراحان پارسی الگوبرداری و تولید شده اند دست به چه انتخاب هایی می زنند.

البته ناگفته نماند که این عدم زیبایی شناختی تنها در مملکت ما رایج نیست که در قلب آمریکا هم زیبایی معنا و مفهوم خود را از دست داده

است و به گفته اندی وار هول، هنرمند پاپ آرت، نقش مایه ها و مضامین بنیادی زیبایی شناسی مرده اند. اندی وارهل در یادداشت های خود در باب زیبایی می نویسد: «برداشت های هرکس از زیبایی با دیگری متفاوت است. وقتی من کسانی را در لباس های جلفی که به تنش مناسبت است می بینم، سعی می کنم لحظه ای که آنها دارند آن لباس را می خردم، مجسم کنم. وقتی که با خودشان می گویند فوق العاده است، خوشم می آید، برش می دارم. آدم نمی تواند تصور کند مغز آنها چگونه کار می کند که پارچه های پولی استر احمقانه، شلوار های گل میخ دار یا تاپ های بندی که روی آن کلمه میامی با اکلیل نوشته شده را می خرد. پس آنها چه چیزی را زشت می دانند؟» در اصول روانشناسی رنگ ها، بنفش از دیرباز رنگ ملکه ها بوده است و رنگ رازگونه به شمار می رود اما همین رنگ که بسیار هم رمانتیک خوانده می شود اگر به تنهایی و برای طولانی مدت استفاده شود نوعی حس غریبانی به فرد القاء می کند که حتی اگر رنگ های شادی مثل نارنجی، زرد و سبز در کنار آن باشند همچنان خاصیت حزن و اندوه خود را از دست نمی دهد. رنگ های زرد و سبز نیز هر کدام به همین ترتیب حسی مستقل از خود ارائه می دهند.

مثلاً رنگ سبز رنگ آرامش و نشاط، باروری بوده و زرد رنگ توجه و نیز شادمانی است اما استفاده کردن مداوم آن موجب خستگی، آشفتگی و عصبانیت می شود. اما آنچه که اهمیت دارد این است که این رنگ ها خاصیت خود را با تنالین های مختلف از دست می دهند. نظیر اینکه سبز پررنگ یا همان جیغ برخلاف سبز روشن باعث گرفتگی و حس مالیخولیایی در فرد می شود. بنفش پررنگ نیز اعتدال ذهنی را برهم می زند و تماس دائم با آن باعث برانگیختن حس مالیخولیایی در فرد می شود. در اصول هماهنگ کردن لباس های رنگی علاوه بر اینکه دانستن این موضوع که چه نوع رنگی به صورت فرد می نشیند و او را زیبا جلوه می دهد، به خاطر سپردن این نکته که رنگ ها در زنان و مردان تاثیر همسانی ندارد نیز اهمیت خاصی دارد. یکی از پرتعدادترین رنگ ها نزد دو جنس رنگ آبی است. اما این رنگ بیش از آنکه برای زنان جلب زیبایی کند از زیبایی آنها می کاهد.

پوشیدن پیراهن آبی از خشکی چهره مرد می کاهد و او را مهربان تر و قابل اطمینان تر نشان می دهد اما همین رنگ در زنان حالتی از سردی، بی اعتنائی و بی تفاوتی در چهره آنها پدیدار می سازد و از آنجا که داشتن روحیه آرام و با نشاط در زیبایی و جذاب جلوه دادن فرد تاثیر گذار است بنابراین رعایت این نکات ریز عامل مهمی در خوش پوشی و زیبایی خواهد بود. در اصول طراحی لباس آمده که لباس بنفش، سبز یشمی و فیروزه ای به آدم هایی با پوست تیره یا آنها که پوستشان را در این فصل برنزه می کنند، نمی آید.

بعضی افراد پوست و رنگ مویی دارند که مکمل رنگ هایی است که امروز در بازار پوشاک زیاد دیده می شود اما بعضی افراد با پوشیدن این رنگ ها، رنگ پریده و بی حال به نظر می رسند. اگر شما جزء دسته دوم هستید، ولی به پوشیدن این رنگ ها علاقه دارید، راه هایی وجود دارد که با وجود اینکه ظاهرتان با این رنگ ها تناسب ندارد، بتوانید ظاهری زیبا برای خود درست کنید. پوشیدن بلوز تیره که طرح های روشن دارد، انتخاب بلوز یا پیراهن روشن با دامن یا شلوار تیره و پوشیدن لباس های دو رويه که ترکیب زیرین آنها رنگی روشن داشته باشد می تواند در همسان سازی رنگ با پوست صورت شما کمک کننده باشد. افراد تیره پوست معمولاً دارای چشمان و موهای مشکی یا قهوه ای تیره هستند؛ بنابراین باید لباسی را انتخاب کنند که با رنگ های تیره مغایرت داشته باشد.

این مغایرت چهره را از یکنواختی بیرون آورده و باعث جذابیت بیشتر می شود. صورتی، سفید، خاکی، آبی ملایم و طوسی روشن مناسب ترین رنگ ها برای این گروهند. بژ، آبی، بنفش یاسی، مشکی و صورتی نیز رنگ های مناسب افراد با پوست های معمولی به شمار می روند. برای افرادی که پوست روشن دارند نیز رنگی مناسب است که با رنگ پوست تضاد داشته باشد. رنگ هایی نظیر آبی، قهوه ای، سبز پررنگ، زرد، سرخابی و بنفش یاسی. در این گروه به طور کلی باید از رنگ های خشن و روشن استفاده کرد تا تضاد کافی با رنگ پوست به وجود آید. اگر با پوشیدن رنگ های روشن این فصل راحت نیستید و احساس خوبی ندارید از لوازم جانبی رنگی مانند کمر بند رنگارنگ یا کفش و کیفی هم رنگ یا به رنگ روشن که با لباس شما متناسب است و آن را آراسته می کند، انتخاب کنید. فراموش نکنید یکپارچگی بیش از حد باعث انگیزش بسیار پایین و پیچیدگی افراطی نیز باعث انگیزش بیش از حد خواهد شد. در این میان، هارمونی و هماهنگی تعادل پویا خواهد بود.

اگر شما علاقه زیادی به رنگ خاصی دارید، می توانید از آن به عنوان رنگ هسته که معمولاً برای ما ایرانیان مانته به شما می رود، استفاده یا آنها را با لباس هایی با رنگ های سه گانه اول در چرخه رنگ (قرمز، آبی و زرد) یا رنگ های سه گانه دوم (نارنجی، سبز و بنفش) ترکیب کنید. اگر هم تمایلی به ایجاد هارمونی ندارید، می توانید از رنگ های متمم استفاده کنید. این رنگ ها، رنگ هایی هستند که در چرخه رنگ کاملاً متضاد و روبه روی هم قرار گرفته اند. وقتی این رنگ ها در کنار یکدیگر قرار بگیرند، یکدیگر را تشدید کرده و یکدیگر را روشن تر نشان می دهند.

رنگ های سبز و قرمز مقابل همدیگر قرار گرفته اند به همین دلیل است که لباس های با رنگ سبز ارتشی و زرشکی، آبی و نارنجی، طلایی و

سبز زنگاری زیبا به نظر می رسد. برای تیپ خنثی نیز بهترین پیشنهاد پوشیدن لباس هایی با سایه های سفید، سیاه، خاکستری است. از رنگ های خنثی می توان در ترکیب با همه رنگ ها یا ترکیب با خودشان استفاده کرد.

شلوار خاکی، مانتوی سفید و یک روسری خاکستری، مجموعه ای از رنگ های خنثی را ایجاد می کند. درست است که رنگ های خنثی اگر باهم استفاده شوند پویا نخواهند بود اما ظاهری زیبا را به وجود می آورند. با تمامی اینها که گفته شد، نمی توان از دلپذیری رنگ غالب مغازه های لباس فروشی کاست. به هر حال بنفش رنگ زیبایی است و امسال هم مد شده و اتفاقاً از رنگ های مورد علاقه نگارنده نیز هست ولی باید توجه داشت که این رنگ با ترکیباتی مثل زرد جیغ همخوانی ندارد. اگر به طبیعت و گل های زنبق نگاه کنید تلفیقی از آبی سوسنی یا بنفش یاسی با لیمویی می بینید. الگو گرفتن از طبیعت برای ست کردن لباس مطمئناً شیوه خوبی خواهد بود تا هم تصویر تابلوی جیغ ادوارد مونش را زمانی که پشت ویتترین بوتیک ها به تماشای البسه زرد و بنفش و سبز جیغ ایستاده ایم در ذهن پاک کنیم و هم از این روزمرگی رنگی که در این فصل گرفتارش شدیم، رهایی یابیم.

منبع : روزنامه سرمایه

<http://vista.ir/?view=article&id=326779>

 vista.ir
Online Classified Service

وقتی مردها زنانه آرایش می کنند

اتوبوس از میدان ولیعصر(عج) حرکت کرد و بعد از چند دقیقه به دو راهی سید جمال الدین اسدآبادی رسید. طبق معمول اتوبوس باید پشت چراغ قرمز و در مقابل ترافیک بعد از ظهر خیابان "فتحی شقاقی" با این گرمای مثال زدنی هوا، چند دقیقه ای را توقف می کرد.

دیدن پاساژ پوشاک سر دو راهی برای خیلی از مسافران قسمت بانوان اتوبوس در آن غروب داغ جالب بود؛ عده ای از زن ها درباره جنس های پاساژ حرف می زدند. بسیاری از آن ها با کنجکاوی خاصی بیرون را نگاه می کردند اما در مسیر نگاه ها صدای خنده برخی از دختران دبیرستانی بیشتر توجه را به خود جلب می کرد! نگاه شان را که تعقیب می کردی به پنجره بزرگ تمام قد شیشه ای در طبقه دومی ساختمانی می رسیدی که درست کنار ویتترین پاساژ و بالای یک میوه فروشی قرار داشت.

• نا سلامتی پیرایشگاه است و مردانه!

پشت پنجره مردها و پسرهایی روی صندلی نشسته اند و برخی در حال کوتاه کردن مو و خلوت کردن سر ملت هستند و عده ای اماعده ای از

پسرهای جوان به سرشان بیگودی(!) پیچیده اند و گاهی آرایشگر با بابلیس(وسیله ای برای حالت دادن مو) موهایشان را داغ می کند تا بهتر حالت بگیرد!! چراغ داخل اتاق روشن است و هوای بیرون تیره و کم نور و داخل اتاق کاملاً پیداست و برخی از پسرهای جوان که روی صندلی های انتظار نشسته اند، خودشان دست به کار شده اند و دارند یک کارهایی روی صورتشان انجام می دهند. بله! انگار موچین به دست گرفته اند و دارند موهای ریز زیر ابروهایشان را بر می دارند! آقای سلمانی نیز کم مانده فقط تکه ای نخ باریک و محکم را دور گردنش ببندد و سر آزاد آن را بین

دو انگشت گرد کند و پیچ و تابش بدهد و بعد هم روی صورت مراجعان گرام پنخیر! آرایشگاه زنانه که نیست! ناسلامتی نامش پیرایشگاه است و مردانه!!

• مردان ونوسی زیر ابرو بر می دارند

مشتری می دود به طرف آرایشگر و با عجله می گوید: آقا لطفاً به کم سریع تر(!) من عجله دارم و باید زود بروم! میهمانی داریم. دیر می شود... لطفاً زودتر... با یک نگاه به سر و وضع و موهای مراجعه کننده جوان می توان فهمید که موهای مرتب هستند و مشکل ظاهری ندارد و اتفاقاً بسیار منظم و پیراسته به نظر می رسد! با اشاره ای به زیر ابروهایش به آرایشگر می فهماند که موهای زیر ابرویش جوانه(!) زده اند و کتاب "مردان مریخی و زنان ونوسی" را که می خواندیم فکر می کردیم مردان از مریخ آمده اند و این زن ها هستند که به واسطه ونوسی بودنشان اهل ظرافت های ظاهری هستند نه مردان(!) امروز باید قبول کنیم که ونوس دارد مردهای زن نما وارد می کند و البته مریخ کم نیآورده است و دارد زن های مرد نما وارد می کند... باید دید در این رقابت مریخی و ونوسی نهایتاً بر سر زمین چه می آید.

• نسیم آخرالزمان از شمال شهر می وزد

به قول "نسیم شمال" خدا بیامرز که می گفت در آخرالزمان مردها شمایل زنان را پیدا می کنند و زن ها هیبت مردانه می یابند، برخی مردها دیگر شباهت بسیاری به زنان پیدا کرده اند(!) با این حال فکر نمی کردیم مجبور باشیم شاهد این تغییر گام به گام در مقابل چشمانمان در ملاعام و در دو راهی خیابان سید جمال الدین اسد آبادی باشیم! مدت هاست که شاهد هستیم رگه های این آخرالزمانی شدن شهر، در گوشه و کنار پایتخت در حال پر رنگ شدن است و هر روز تعداد بیشتری از نمایندگان معرفی آخرالزمان خودشان را نشان می دهند(هر چند نا آگاهانه!) رامین یکی از افرادی است که به مدل های جدید مو علاقه خاصی دارد.

مدل های جدید موی مردانه همین هایی است که روی سر من و دوستانم می بینید. این مدل های مو در آرایشگاه ها ارائه می شود و من از آن دسته از پسرهایی نیستم که موهایم را آب و شانه کنم و از تنوع خوشم نیاید؛ این ها مدل های فشن هستند و از به روزترین مدل های دنیا برای جوانان(!) محسوب می شوند. رامین درباره این که این مدل ها را از کجا پیدا می کند و چگونه از جدیدترین هایشان اطلاع می یابد، نیز می گوید: معمولاً در گفتگو با دوستانم از جدیدترین مدل ها مطلع می شوم و گاهی نیز با دیدن جوانانی که در خیابان هستند و با دیدن مدل موهایی که شاید اسمشان را هم بلد نباشم به آرایشگاه می روم و از آرایشگر می خواهم که آن مدل را با راهنمایی های خودم برایم درست کند! وی می افزاید: بعد از یک بار درست کردن موهایم خودم یاد می گیرم که باید چطور در خانه و جلوی آینه موهایم را درست کنم و شاید بسیاری از مدل هایی که روی سرم امتحان می کنم، اسمشان را ندانم.

• فشن ها با مردم عادی فرق دارند!

پیرایش سر و صورت مردان در موارد بسیاری آسان به نظر می رسد و معمولاً آن ها نیز وقت چندانی برای این کار صرف نمی کنند؛ اما چند سالی است برخی پسره های جوان وقت بیشتری دارند تا آن را جلوی آینه صرف کنند و البته بدشان هم نمی آید عاملی برای جلب توجه بیشتر در سر و وضعشان ایجاد کنند؛ به همین علت دنبال مرغوب ترین ژل های موی سر می گردند تا بتوانند هر چه محکم تر موهایشان را به حالت سیخ در جهات مختلف در هوا نگه دارند! برخی از آن ها با مد شدن مدل های خروسی و تیغوسی و تن تنی و یا با مدل های ریش چکمه ای و غیر چکمه ای و انواع و اقسام مدل های من در آوردی، خیلی زود مدل های فشن را روی سرشان امتحان می کنند و شاید بتوان گفت تنها انگیزه برای امتحان این مدل های مو این است که دیگران فکر کنند آن ها بسیار به روز تر از هم سن و سال هایشان هستند و اصلاً با باقی مردم عادی فرق می کنند!

• من فشن ترم؛ پس با اعتماد به نفس ترم

"مهدی" نوجوان ۱۶ ساله ای است که علاقه خود را به انواع مدل های موی جدید ابراز می کند و درباره آن ها می گوید: وقتی من این نوع مدل های مو را روی سرم پیاده می کنم، بقیه متوجه می شوند که من به روز هستم و اصلاً برای من مهم نیست که دیگران چه فکری می کنند؛ برای من این مهم است که الان در سال ۲۰۰۸ و هزاره سوم زندگی می کنم.

مهدی می افزاید: این مدل ها به من اعتماد به نفس می دهد و باعث می شود دیگران بدانند من بدون منع از ماهواره و اینترنت استفاده می کنم. وی می گوید: پدر و مادر من با این مسئله که موهای من هر روز به شکلی خاص و با مدل های جدید درست شوند مشکلی ندارند و من توانسته ام آن ها را قانع کنم(!) که بپذیرند مدل های موی جدید منافاتی با تلاش من برای این که شخصیت اجتماعی و مسلمان داشته ام ندارد. وقتی از او خواستیم تا برای ما تشریح کند که چه طور آن ها را قانع کردی او می گوید: من یک نوجوان هستم و حق دارم برای موهایم تصمیم

بگیرم و آن ها را هر شکلی که می خواهم درست کنم. من تا امتحان نکنم (!) نمی فهمم چه مدلی بد است و چه مدلی خوب! چه مدلی به من می آید و چه مدلی نمی آید. وقتی انگیزه او را برای امتحان کردن این نوع مدل های مو روی سرش جویا می شویم مهدی می گوید: من فقط کنجکاو هستم و از این که روشی برای متفاوت بودن با دیگران پیدا کنم خوشحال می شوم!

ماهواره و اینترنت زاینده فشن ها هستند

حمید ، خود یک آرایشگر است و درباره مشتریانی که برای ایجاد مدل های روز و فشن روی موهایشان به او مراجعه می کنند می گوید: معمولا این خود مشتری است که برای پیاده شدن چنین مدل هایی بر روی موهایش به ما مراجعه می کند و از ما می خواهد تا موهایش را بر طبق آن مدلی که می خواهد بزنیم. آدرسی درباره این که آن ها این مدل ها را از کجا پیدا می کنند و چگونه او را از این مدل مطلع می کنند، می گوید: این مدل ها معمولا در اینترنت و در ماهواره توسط جوانان سرچ می شود و با تهیه عکس از تصویر این مدل ها از ما همان را می خواهند. وی در ادامه با اشاره به این که امروز آرایشگران مرد برای اینکه به روز باشند از ژورنال های اروپایی استفاده می کنند که بسیاری از شاعلان این حرفه یا خودشان آن ها را از "دبی" تهیه می کنند و یا سفارش می دهند تا برایشان بیاورند. این آرایشگر درباره مدل هایی که مشتری ها می خواهند موهایشان را بر طبق آن کوتاه کنند، می گوید: اغلب این مدل ها را خود افراد می خواهند و آرایشگر هیچ دخالتی در تعیین آن ها ندارند. آدرسی تصریح می کند: امروز بیشتر افراد، مدل های خورد -کوتاه شدن مو به شکل طبقه طبقه- را که مد شده است می خواهند؛ مشتری با مراجعه به آرایشگر معمولا خودش از ما این مدل را می خواهد و ما او را راهنمایی می کنیم تا مدلی که انتخاب می کند حداقل با چهره اش تناسب بیشتری داشته باشد.

• بعضی مشتری ها از ما ماهرتر هستند

این آرایشگر جوان اظهار می کند: اغلب مشتریانی که از ما می خواهند موهایشان را بر طبق مدل های فشن آرایش کنیم خودشان به این نوع مدل ها اشراف کامل دارند و گاه در منزل به قدری ماهرانه موهایشان فر داده اند و یا با چسب مو روی آن کار کرده اند که حتی حیرت ما را نیز بر می انگیزند؛ که چطور این قدر خوب موهایشان را درست کرده اند آن هم بدون کمک آرایشگر!! وی درباره قیمت هایی که برای اعمال این مدل های فشن از مشتری ها اخذ می شود می گوید: قیمت اصلاح آقایان در نازل ترین شکل آن دو هزار تومان است اما این مبلغ تا سقف بی نهایت می تواند پیش برود به طوریکه امروز در قسمت های بالای شهر از مشتری تا مبلغ ۶۰ و یا ۷۰ هزار تومان نیز دریافت می شود.

• قیمت بالا دلیل بر کار بهتر نیست

وی درباره بالا بودن هزینه پیرایشگاه های بالای شهر نیز به می گوید: نمی توان گفت در بالای شهر چرا آرایشگران این قدر مبالغ بالایی دریافت می کنند، علت این مسئله واضح است، آرایشگر مبلغ کلانتری برای تهیه مغازه اش پرداخته است و باید این مبلغ را از جایی تامین کند و از طرفی در این آرایشگاه ها معمولا مشتری عکس خود را به آرایشگر می دهد و سپس با اسکن آن در کامپیوتر آرایشگاه، مدل های مختلف روی سرش امتحان می شود و بعد مشتری بهترین مدلی را که مورد دلخواهش است انتخاب می کند و از آرایشگر می خواهد تا موهایش را به همان شکل کوتاه کند؛ آرایشگر تقریبا مبلغی بالغ بر ۱۰ هزار تومان -کمترین قیمت آن از مشتری برای همین تعیین مدل دریافت می کند. وی در ادامه اظهار داشت: قیمت های بالا دلیل بر ارائه کار بهتر نیست بلکه در بیشتر موارد برای مکانیت آرایشگاه و تامین هزینه ای است که صاحب ملک صرف دکوراسیون آرایشگاه خود کرده است. با این همه به اعتقاد بسیاری از کارشناسان اجرای مجدد طرح ارتقای امنیت اجتماعی بیش از آنکه جوانان را مورد توجه قرار دهد باید به سمت شاهراه ها و همچنین عوامل بروز برخی ناهنجاری های اجتماعی از جمله پاساژها و آرایشگاه ها و تولیدی های لباس و... برود.

منبع : روزنامه ابتکار

<http://vista.ir/?view=article&id=321817>

ویژگیهای تن پوشهای زنان در مناطق مختلف ایران

لباس از سنتهای کهن و آداب و رسوم و نحوه معیشت و فرهنگ محلی و باورهای مذهبی حکایت می‌کند.

در نگرشی به نحوه لباس پوشیدن زنان ایرانی نگاهی داشتیم به لباسهای زنان کرد کردستان و کرمانشاه و بانوان گیلانی. اینک به چند نقطه دیگر سر می‌کشیم و نحوه لباس پوشیدن زنان آن مناطق را که یادگاری از سنتهای کهن و نشانه‌هایی از آداب، رسوم، نحوه معیشت و فرهنگ محلی و باورهای مذهبی آنها دارد موردنظر قرار می‌دهیم.

• پوشاک زنان کردستان

زنان این سامان دارای یازده تکه پوشش اساسی هستند: کفش، شلوار،

زیرپیراهن، جلیقه، قبا، یل، دستمال سه گوش زینتی، عمامه و روسری.

▪ کفش زنان کرد از نیم تاج الوان یا چرم خام با طرحی ساده و نوک‌پنجه‌ای و اندکی نوک برگشته است. رویه کفش را معمولاً با نخهای الوان ابریشمی نقش‌بندی و گلدوزی شده تهیه می‌کنند.

▪ شلوار، دارای دو ساقه و یک میان ساق پهن چهار گوش است. کمر این نوع شلوار لیفه‌دار است. دمپای ساقها نیز به صورت لیفه می‌باشد که به وسیله بندی در حدود مچ پا جمع می‌شود.

▪ زنان کرد زیرپیراهن یا زیرپوش را معمولاً از چلوار تهیه می‌کنند. این زیرپوش ساده و بلند است که تا به پشت پا می‌رسد. آستین آن برشی معمولی است و در مچ دست با دکمه بسته می‌شود.

▪ پیراهن زنان کرد تمام‌قد بلند است. از زیر بغل، مخروطی‌شکل به طرف پایین ادامه دارد. این نوع پیراهنها به وسیله پولک‌دوزی و یراقدوزی تزیین شده‌اند. جلیقه بانوان کرد از مخملهای الوان تهیه می‌شود. این جلیقه‌ها معمولاً دارای یراقها و نوارهای پهن هستند و با سکه‌ها و زیورهای طلا و نقره تزیین یافته‌اند.

▪ قیای زنان کرد مانند پیراهن آنها تمام‌قد بلند است. به طوری که تا پشت پایشان ادامه دارد و از روی پیراهن پوشیده می‌شود. در محل اتصال یقه دکمه قیطانی دوخته می‌شود که یقه را به هم پیوند می‌دهد.

▪ دستمال زینتی زنان کرد پارچه‌ای است از جنس توری و سه‌گوش که از رنگهای مختلف انتخاب می‌شود.

▪ عمامه زنان کرد از دو قسمت تشکیل یافته است: ۱- کلاه کوتاه یا کلگی مسطح و پولک‌دوزی شده ۲- مقداری پارچه مشکی لوله شده.

▪ سربند زنان کرد معمولاً از چندین تکه پارچه‌های ابریشمی به نام کلاغی با زمینه‌های سیاه و گل‌های زرد و سفید تشکیل می‌شود.

• پوشاک کردهای شمال خراسان

در استان خراسان، کردها از اطراف کلات تا غرب بجنورد سکونت یافته‌اند. کردهای این ناحیه از دو ایل بزرگ به نامهای زعفرانلو و شادلو تشکیل شده‌اند، که هریک از آنها نیز دارای طوایف جداگانه‌ای می‌باشند. شادلوها در بجنورد و زعفرانلوها در قوچان سکونت دارند.

اساس و پایه پوشاک این دو ایل یکسان و هماهنگ می‌باشد ولی پس از طی زمان بعضی از آنها دستخوش دگرگونی شده‌اند به‌عنوان مثال شادلوها در اثر معاشرت با شهرنشینان دارای پوشاکی ساده‌تر از دیگر نواحی شده‌اند. لذا به علت اصلاتی که در لباسهای زعفرانلوها مشاهده می‌شود لباسهای آنها به‌عنوان مبنای بررسی لباس کردهای شمال خراسان انتخاب شده است.

پوشاک بانوان کرد مناطق شمال خراسان مجموعاً ۸ تکه می‌باشند که مشخصات آنها به قرار زیر است:

(۱) کفش بانوان کرد شمال خراسان

این کفش در بین مردم این ناحیه به کومخ معروف است. جنس آن تیماج الوان به‌خصوص سبز است. شکل ظاهری کفش شبیه نعلین نوک برگشته می‌باشد و رویه و کناره‌های کفش را با نخهای ابریشمی رنگی رودوزی و گلدوزی می‌نمایند.

(۲) جوراب بانوان کرد شمال خراسان

جنس این جورابها معمولاً پشم گوسفند است و دارای ساقه‌های کوتاهی می باشد که تا وسط ساق پا می‌رسد. گفتنی است که این جوراب ها توسط بانوان این ناحیه با نقش و نگاره‌های زیبایی بافته می‌شود.

۳) وجه تمایز لباسهای بانوان این ناحیه با دیگر نواحی

بانوان کرد شمال خراسان شلیته بر تن می‌نمایند. بانوان این ناحیه بر خلاف دیگر نواحی کرد نشین که از پیراهن استفاده می‌کنند از دامن‌های پرچین موسوم به شلیته به همراه یک پیراهن نه چندان بلند استفاده می‌کنند. این دامن‌ها تا نواحی زانو می‌رسد که این اندازه برای بانوان سن بالا کمی بلندتر می‌شود.

شلیته حدود ۱۰ تا ۱۲ متر پارچه الوان گلدار می‌باشد که معمولاً تا ۳,۱ قد دامن از پایین را زری دوزی و نواردوزی می‌نمایند. معمولاً پیراهن که با این دامن پوشیده می‌شود روی دامن را تا حدودی می‌گیرد.

۴) پیراهن بانوان کرد شمال خراسان

پیراهن بانوان این ناحیه تا حدود کمر میرسد که در امتداد آن چند رج نوار تزئینی افقی چین دار نیز دوخته می شود. پارچه این پیراهنها معمولاً از نوع گلدار انتخاب می‌شود و بطور کلی تزئینات فراوانی روی آن انجام می‌شود. از جمله این که قسمت پیش سینه را با نوارهای افقی و عمودی تزئین کرده و سردستها (مچها) نیز دارای نواردوزی زری می‌باشد یقه این پیراهن دارای چاکهایی از دو طرف می‌باشد.

۵) جلیقه بانوان کرد شمال خراسان

همانند سایر مناطق کردنشین می‌باشد و مظهر اصالت لباسهای کرد این ناحیه جلیقه آن می‌باشد. لذا مانند دیگر مناطق کردنشین آن را از مخمل الوان انتخاب کرده و روی آن تزئینات فراوان اعم از سکه‌دوزی یا پراق‌دوزی و یا نواردوزی انجام می‌شود.

۶) روسری بانوان کرد شمال خراسان

پارچه آن گلدار و الوان می‌باشد که زمینه آن روشن و نقش و نگارهای الوان زیبایی دارد. ابعاد آن که چهارگوش می‌باشد هر ضلع یک متر و ۲۵ سانت است قبل از استفاده آن دوطرف آن را ریشه می‌دهند و به صورت سه گوش تا کرده و روی سر گذاشته و یک گوشه آن را به داخل سربند برده و گره می‌زنند.

۷) سربند بانوان کرد شمال خراسان

همان پارچه کلاغه‌ای معروف است که در دیگر نواحی کرد نشین نیز استفاده می‌شود.

۸) چادر بانوان کرد شمال خراسان

یک پارچه مربع‌شکل به ابعاد ۲×۲ می‌باشد که در هر ضلع آن را دو رج با فاصله نواردوزی و ریشه‌دوزی می‌کنند. رنگ این چادر همیشه مشکی انتخاب می‌شود.

علاوه بر اقلام ذکر شده که به صورت پوشش استفاده می‌شود بانوان کرد شمال خراسان از تزئینات زیادی بر روی لباسها و سروگردن و دستهای خود استفاده می‌کنند از جمله خرمهرها بر روی سربند و یا لبه‌های جیب، آویزهای نقره و طلا بر بناگوش، پیشانی بندهای مختلف، دستبندهای متنوع از انواع عقیق و کهربا و نقره سینه‌ریزهای گوناگون و قابهای دعا و سکه‌های فراوان بر روی جلیقه‌های الوان استفاده می‌کنند.

• پوشاک زنان لرستان

پوشاک زنان منطقه لرستان عبارت است از کلاهک، روسری، پیراهن، شلوار، جلیقه، یل، کلنچه (سرداری) و پاپوش. زنان لر از پارچه کم‌عرض کلاهک درست می‌کنند و دور آن را دستمال یا کلاغی می‌بندند. این روسریهای ریشه‌دار، گلدار و گاهی سیاه و سفید می‌باشند. کلاغی را طوری دور سر می‌پیچند که پر پشت باشد و آویزه‌های بلند نیز همراه دارد.

پیراهن زن لر برشی ساده، بلند و گشاد و یقه گرد بهم آمده دارد. جلوی پیراهن از زیر گلو تا حدود سینه چاک دارد، تنه پیراهن برش راست داشته و گاهی نیز از زیر بغل به سوی پایین اریب می‌خورد و در دامن عرض آن افزایش می‌یابد. زنان لر از دو پیراهن روی هم رفته استفاده می‌کنند که یکی نقش زیر پیراهن را ایفا می‌نماید و از تافته تهیه می‌شود.

شلوار زنان لر از لحاظ برش وضع خاصی دارد. قسمت بالای آن گشاد و پهن و دارای لیفه و کمر است. دو ساق آن مایل به بیرون و قسمت پهن آن در پایین شلوار دوخته می‌شود. دو ساق در بخش بالای خود به فاصله‌ای از همدیگر قرار می‌گیرند و این فاصله خود به منزله میان ساقی می‌باشد. شلوار از لحاظ جنس و ترکیب دو قسمتی و دو رنگ است که از دم پا تا حدود زانو رنگی است. بر آن نقش‌بندی و نواردوزی کرده و قسمت دیگر آن رنگی دیگر است. جلیقه از لحاظ برش و ساختمان در میان تمام ایلات یکی است و در میان زنان لر بخش جلوی آن همیشه باز

است و دکمه ندارد. قسمت جلوی جلیقه یراق‌دوزی مفصل دارد.

در لرستان دو نوع کت و دپل معمول است. یکی همان کت معمول است که نیمه تن را می‌پوشانند و ساده است و بدون آرایش و دیگری کتی است که از مخمل تهیه می‌گردد که آن را گلنتچه می‌گویند. این تن‌پوش چون کت معمولی است اما در جلوی بدن بسته نمی‌شود. یقه‌اش باز است و دم آستین و دوره شکاف آن یراق‌دوزی و نواردوزی می‌شود.

سرداری زن لر پوششی بلند تا پشت پا دارای کمرچین، جلوی آن آزاد است بدون دکمه و آستین آن کوتاه تا آرنج و از مخمل الوان و مشکی تهیه می‌شود. کناره‌های سرداری و دور دامن و سر آستین را به پهنای سه انگشت یراق‌دوزی می‌کنند. پا پوشش زن لرستانی از چرم محلی است که در خرم‌آباد و بروجرд ساخته می‌شود اما اغلب از دوخته‌های کرمانشاه و گیوه‌های معروف آنجا بهره می‌برند.

• پوشاک زنان بختیاری

بختیارها شاخه پی از لرها هستند که به لر بزرگ معروف می‌باشند. بنابراین تحت تأثیر آداب و رسوم لر هستند و پوشاکشان به لر نزدیکتر و شبیه‌تر است.

• پاپوش بانوان بختیاری از نوع گیوه‌های شیراز است که در محل تهیه می‌شود و یا از اصفهان و شیراز فراهم می‌آورند.

• چادر بانوان بختیاری مشخص‌کننده پوشاک زنان بختیاری است که از جنس پارچه توری و گاه مزین به تارها و نقشها و حاشیه‌های زرین است. حاشیه و کناره‌های چادر زنان بختیاری اغلب به وسیله زر و زیور و سکه‌های مختلف تزئین می‌شود. پوشش زن بختیاری آمیخته‌ای است از پوشاک همسایگان خود بویژه اصفهانیها.

• بانوان بختیاری دارای پل هستند که از مخمل گلدار یا ساده تهیه می‌شود. یقه این پل ایستاده و گاه خوابیده است.

سردست آن مزین و در قسمت جلو با دکمه بسته می‌شود و از روی پیراهن می‌پوشند. تنبان (شلیته) لیفهدار و پرچین است. پارچه مورد مصرف آن از شش متر تجاوز می‌کند و جنس پارچه آن از پارچه‌های الوان و خوشرنگ است.

• پوشاک زنان مازندران

پوشاک زنان مازندران شامل: لچک، روسری، پیراهن، جلیقه، شلیته کوتاه، شلوار، جوراب پشمی، کفش و چادر می‌باشد.

• لچک از پارچه‌ای به شکل سه‌گوش و سفید تهیه می‌شود. در قسمت جلو لچک نواردوزی شده است. زنان این لچک را با سبک خاص به سر می‌بندند. لچک بارزترین پوشاک در میان زنان ساحل خزر بوده و در تمام منطقه عمومیت دارد.

• چارقد یا روسری پارچه‌ای است چهارگوش و معمولاً به رنگ سفید که آن را به صورت دولا بر سر می‌گذارند و دو طرف آن را در زیر گلو سنجاق می‌زنند و یا با منجوق زیوردار، بند می‌کنند.

• پیراهن زنان مازندرانی با آستین بلند است که یقه جلو آن باز است.

• پوشیدن جلیقه تقریباً در تمام منطقه معمول است. این پوشش برای ساکنین کوهپایه‌های مازندران بسیار متنوع است.

• شلیته زنان مازندرانی از پارچه‌های گلدار یا ساده تهیه می‌شود. قد شلیته کوتاه و پرچین است.

• زنان این منطقه، شلوار را از زیر شلیته می‌پوشند که به صورت راسته و ساده و از پارچه مشکی دوخته می‌شود. قد شلوار در مازندران بلندتر از گیلان است.

• پوشاک زنان خراسان

پوشاک مردم سرزمین خراسان با پوشاک همسایه‌های خود یعنی بلوچها شباهت بسیار دارد. لیکن تفاوتی نیز در برش آنها وجود دارد که نمی‌توان نادیده گرفت. پوشش مردم شرق خراسان اصیل‌ترین پوشاکهای این منطقه است. دربقیه مناطق خراسان مردان عمامه را برداشته و کت و شلوار می‌پوشند. زنان، چارقد به سر داشته که از نوع دستمال یزدی است.

امروزه این چارقدها کاربرد چندانی ندارند.

• پوشاک زنان شرق خراسان دارای شش تکه اساسی است: کلاغی، روسری، پیراهن، جلیقه، شلوار، چادر و کفش.

• روسری زنان شرق خراسان به نام چارقد به رنگ سفید و بزرگ که به شکل سه گوش است. این لچک را به صورت تا زده بر سر می‌گذارند. در گوشه‌های این سربند منگوله‌هایی از نخهای ابریشم و الوان وصل شده است. دستمال کلاغی از قسمت پیشانی روی روسری بسته می‌شود.

• پیراهن زنان در این دیار با بالاتنه کوتاه است که قسمت پایین آنها پرچین و بلند است. این نوع پیراهن دارای آستینی معمولی و سردست است.

روی سینه پیراهن زنان این منطقه نقش‌بندی بسیار زیبایی انجام شده است. یقه تا حوالی سینه باز است. رنگ پارچه‌ها را اغلب از نوع قرمز و بدون گل و بوته انتخاب می‌کنند.

▪ دور کمر شلوار زنان شرق خراسان گاهی از شش متر متجاوز است. این شلوار در هنگام پوشیدن به وسیله بندی به دور کمر بسته می‌شود. رنگ شلوارهای زنانه را معمولاً از پارچه‌های الوان انتخاب می‌کنند.

▪ جلیقه زنان از مخملهای الوان و زربفت تهیه می‌شود که برای حفاظت از سرما به جای یل و ارخالق به کار می‌برند.

▪ کفش زنان شرق خراسان به شکل نعلینی است که پاشنه کفش در روی تخت آن قرار گرفته است و از چرم الوان تهیه می‌شود. زیر پاشنه معمولاً نعل می‌کوبند. در پاشنه این کفشها استخوان شتر به کار می‌رود. رویه کفش از چرم تزیین یافته است.

چادر زنان این ناحیه معمولاً به رنگ نخودی روشن و یا با روناس رنگ می‌شود. قد چادر نسبتاً کوتاه است و موقع استفاده مقداری از آن را روی سر می‌گذارند.

▪ رنگ‌آمیزی پوشاک زنان شمال خراسان نیز بسیار جالب و مانند پر طاووس رنگ به رنگ می‌باشد.

منبع : روزنامه اطلاعات

<http://vista.ir/?view=article&id=361047>

vista.ir
Online Classified Service

ویژگی‌های یک کفش خوب

یک کفش خوب کفشی است که از شکل و الگوی طبیعی پا تبعیت کند و ضمن اینکه یک پوشش کلی در اطراف پا فراهم می‌کند باید درجات قابل قبولی از انعطاف‌پذیری را داشته باشد که با روند طبیعی راه رفتن اختلال ایجاد نکند.

پا در طی راه رفتن به طور مداوم در برابر ضربات و آسیب‌های ناشی از تقابل و برخورد با زمین قرار می‌گیرد. یک کفش خوب باید کفه‌های نرم و ضربه‌گیر داشته باشد تا پا در طی این ضربات به آرامی و نرمی در تقابل با زمین قرار بگیرد و آسیب نبیند. کفش‌هایی که کفه سفت و محکم دارند از این نظر به پا کمک نکرده و حتی باعث درد و آسیب بیشتر پا می‌شوند.

اندازه کفش از مهم‌ترین ویژگی‌های کفش است. پا باید به راحتی در درون کفش قرار بگیرد. اگر فضای داخلی کفش کوچک باشد باعث آسیب بخش‌های مختلف پا (مثل قوزک‌ها، کناره‌ها و یا سطح رویی پا) خواهد شد. هرگز به امید این نباشید که کفش جا باز می‌کند. از همان ابتدا کفش باید

برای پا اندازه باشد چون حتی مدت کوتاهی استفاده از یک کفش تنگ نیز می‌تواند باعث آسیب پاها شود و در بلند مدت فرد را مبتلا به بیماری‌هایی مثل میخچه، زخم‌های زمین پا و نیز آرتروز و دیگر اختلالات مفصلی پاها کند.

همچنین در جلوی کفش باید فضای کافی برای انگشتان و پنجه پا وجود داشته باشد. با توجه به حساس بودن و استخوانی بودن انگشتان باید قسمت جلویی کفش به اندازه کافی نرم باشد تا تماس این قسمت با انگشتان و پنجه باعث آزار آنها نشود. در مورد خانم‌ها بسیار شایع است که

از کفش‌های پنجه باریک استفاده شود. این کفش‌ها با فشردن انگشتان به یکدیگر در بلندمدت باعث انحراف انگشتان و یا بروز میخچه می‌شوند. همان‌طور که گفته شد قسمت جلویی کفش هم باید متناسب با اندازه پنجه باشد. کفش‌هایی که پنجه باریک دارند اصولاً کفش‌های مناسبی برای استفاده طولانی مدت نیستند.

بلند بودن بیش از حد پاشنه کفش نیز آسیب‌رسان است. به ویژه خانم‌ها تمایل دارند که از کفش‌هایی استفاده کنند که پاشنه بلندی دارند. این کفش‌ها با به هم ریختن نظم طبیعی توزیع وزن بدن بر روی پاها و نیز با بر هم زدن وضعیت قرارگیری مفاصل پاها و کوتاه کردن تاندون آشیل در پشت پا باعث وارد آوردن فشار بیش از حد بر روی سطح پستی پا و نیز به هم زدن تعادل فرد می‌شوند. هر باری که فرد در پی استفاده از این کفش‌ها دچار لغزش و بی‌تعادلی شود آسیب قابل توجهی به مفاصل و رباط‌های پا وارد می‌آورد که در بلند مدت می‌تواند باعث درد مزمن پاها شود. احتمال بروز پیچ‌خوردگی و دیگر آسیب‌های پاها در افرادی که از کفش‌های پاشنه بلند استفاده می‌کنند به کرات بیشتر از کفش‌های عادی است. به طور کلی نباید پاشنه کفش حداکثر بیش از ۵ سانتی‌متر باشد. همیشه باید حدود یک سانتی‌متر از انتهای آخرین انگشت خالی باشد تا انگشت را بتوان در کفش کمی حرکت داد.

اگر کفش شما بزرگ باشد که امکان حرکت پا در آن کاملاً راحت باشد و به عبارت دیگر کفش در پا لق بزند هم مناسب نیست. این وضعیت باعث می‌شود که احتمال آسیب و حرکت‌های نامناسب در پا پیش از حد باشد.

سعی کنید حتی‌المقدور صبح‌ها برای خرید کفش اقدام نکنید. به طور طبیعی در طول روز پاها به علت ایستادن‌های طولانی مدت کمی ورم می‌کنند. به عبارت دیگر در طول روز به علت اثر جاذبه خون در بخش‌های تحتانی بدن و به ویژه پاها تجمع حاصل می‌کند و همین امر باعث ورم کردن پاها می‌شود. این اتفاق باعث می‌شود که در بعد از ظهرها و انتهای روز پاها کمی بزرگ‌تر باشند. حالا اگر صبح اقدام به خرید کفشی کرده باشید که کاملاً اندازه پای شماست ممکن است در انتهای روز برای پاهای شما کمی تنگ و آزار دهنده باشند. پس سعی کنید همیشه در انتهای روز برای خرید کفش اقدام کنید تا دچار چنین مشکلاتی نشوید.

نکته دیگر این است که در موقع امتحان کردن کفش برای خرید حتماً جوراب به پا داشته باشید. در غیر این صورت کفشی که ممکن است بدون جوراب برای پای شما به اندازه و مناسب بوده است بعد از پوشیدن جوراب تنگ و نامناسب باشد.

به نظر اکثر مردم، هر دو پا از نظر اندازه باهم برابر هستند. اما واقعیت چیز دیگری است. در بسیاری از افراد یکی از پاها از پای دیگر بزرگ‌تر است. توجه به این نکته در هنگام تهیه کفش بسیار بااهمیت است. چرا که به شما گوشزد می‌کند حتماً هر دو لنگه کفش را امتحان کنید و در غیر این صورت اگر مجبورید تنها یک لنگه کفش را امتحان کنید حتماً این لنگه مربوط به پای بزرگ‌تر شما باشد.

نکته مهم دیگر این است که هیچ وقت مسئولیت خرید کفش را به فرد دیگری واگذار نکنید. علاوه بر مسائل مربوط به علایق و سلیقه‌های شخصی شما در مورد انتخاب شکل، فرم و رنگ کفش، حتماً باید خود شما در هنگام خرید کفش حضور داشته باشید و حتماً کفش‌ها را امتحان کنید. حتی فرستادن نمونه‌ای از کفش‌های قدیمی برای خرید یک کفش جدید هم اصولاً کار صحیحی نیست.

کفش‌ها پس از مدتی استفاده ممکن است تغییر شکل و فرم بدهند و کفش جدیدی که بر مبنای این کفش‌های کهنه و قدیمی خریده می‌شود ممکن است ویژگی‌های مناسب برای پاهای شما را نداشته باشد. در ضمن ممکن است در طول زمان پاهای شما شکل خود را تا حدودی عوض کرده باشند و نیازمند کفشی با مشخصات، ابعاد، و ویژگی‌های جدید باشند. به سبزی که روی کفش‌ها درج شده است یا توسط فروشنده اعلام می‌شود اطمینان نکنید.

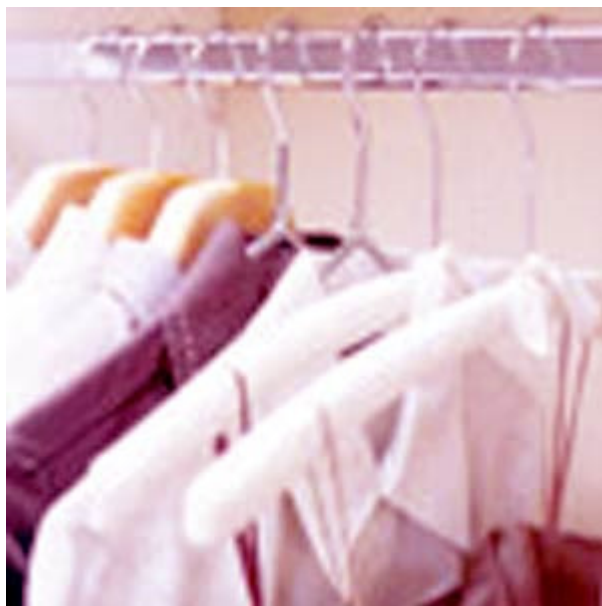
گاهی یک سایز خاص (مثلاً ۴۰) در کفش‌های تولیدی یک کارخانه با همان سایز از کارخانه دیگر از نظر اندازه تفاوت دارند. با این حساب ممکن است اعتماد مطلق به سایز کفش ممکن است گمراه کننده باشد و به خرید کفشی منتهی شود که برای پاهای شما مناسب نیست. باز هم تأکید می‌کنیم که در هنگام خرید کفش هیچ معیاری قابل اطمینان‌تر از پوشیدن کفش و احساس راحتی در آن نیست.

و آخرین نکته اینکه در هنگام امتحان کردن کفش مطلوب خود برای خریداری، حتماً کمی با آن راه بروید. کفشی که در هنگام نشستن در پای شما راحت است ممکن است در هنگام راه رفتن بر پاهای شما فشار وارد کند و دیگر چندان راحت نباشد.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=240353>

هر چوبلباسی را بهر کاری ساخته‌اند

• به نظر شما چه تفاوتی میان کاربرد چوبلباسی‌های مختلف وجود دارد؟
در کمد لباس‌هایتان را باز کنید و با دقت به چوبلباسی‌های آویزان‌شده به میله اصلی کمد، نگاهی بیندازید.

آیا تنوعی در جنس و مدل آنها می‌بینید یا اینکه همه لباس‌هایتان - با هر نوع و فرمی که هستند - روی چوبلباسی‌های فلزی - که معمولاً همراه لباس‌های خشکشویی شده به مشتری داده می‌شوند - آویزان شده‌اند؟! به احتمال زیاد این‌طور نیست. در کمد همه ما انواع و اقسام چوبلباسی‌ها شامل فلزی بدون روکش، فلزی با روکش نازک، پلاستیکی، چوبی و ترکیبی از چوب و فلز یافت می‌شود که یا خودمان آنها را خریداری کرده‌ایم یا هنگام خرید لباس، چوبلباسی مخصوصش همراه آن بوده است ولی موضوع اینجاست که اغلب ما معمولاً موقع آویزان کردن لباس‌ها در کمد

- باوجود چوبلباسی‌های متنوع - هر چوبلباسی خالی‌ای را که در دسترس است، برداشته و لباس را روی آن آویزان می‌کنیم؛ آنوقت اعتراض

می‌کنیم که نمی‌دانیم چرا کت و دامن یا کت و شلوار نوی ما بعد از مدتی آویزان‌بودن داخل کمد، سرشانه‌هایش بد فرم و چین‌دار شده و دیگر شکل اولیه را روی بدن ما ندارد؛ درصورتی که مقصر اصلی خودمان هستیم زیرا انتخاب ما برای چوبلباسی مناسب، درست نبوده است. بله، تعجب نکنید.

لباس‌ها - گذشته از وزن، جنس و میزان استقامت چوبلباسی - باتوجه به فرمشان باید توسط چوبلباسی مناسبی به میله کمد آویخته شوند. درواقع چوبلباسی‌ها نه تنها ابزار آویزان کردن لباس‌ها هستند بلکه نقش محافظت‌کننده از فرم آنها را نیز برعهده دارند.

در همین راستا ما به معرفی تعدادی از مهم‌ترین و پرکاربردترین چوبلباسی‌ها - باتوجه به نوع کاربریشان - می‌پردازیم:
این چوبلباسی دارای یک آویز و ۲ بازوی مایل است که فرم شانه انسان را دارد. این نوع چوبلباسی‌ها را معمولاً برای آویزان کردن انواع و اقسام بلوزها و پیراهن‌های دکمه‌دار مردانه و زنانه مورد استفاده قرار می‌دهند.

چوبلباسی‌هایی که فرم کلیپس دارند و در واقع ۲ بازوی آنها با استفاده از فلزی روی هم به صورت محکم قرار می‌گیرند، مخصوص آویختن شلوارهایی با پارچه‌های نازک و ظریف هستند. درضمن معمولاً لایه‌ای از ابر فشرده لبه داخلی این بازو را می‌پوشاند تا روی پارچه فشار زیادی وارد نیامده و به اصطلاح جا نیندازند.

شلوارهای با پارچه‌های ضخیم‌تر مانند جین، کتان یا مخمل کبریتی - که برای قرارگرفتن روی میله چوبلباسی نیازی به گیره یا کلیپس ندارند - را روی چوبلباسی‌هایی با میله گرد ضخیم مانند تصویر بیاویزید؛ درضمن، انتهای بازوهای طرفین میله - که با زاویه‌ای تندتر به میله وصل شده - نیز مانع از افتادن شلوار روی زمین می‌شود. علاوه بر این، از بازوی این نوع چوبلباسی نیز می‌توانید برای آویختن پیراهن‌های مردانه استفاده کنید.

دامن از جمله لباس‌هایی است که برای آویختن آن راه‌های مختلفی وجود دارد. به‌عنوان مثال اگر در دو طرف کمر دامن شما ۲ بند حلقه مانند روبانی دوخته شده است، می‌توانید هریک از بندها را به گیره‌های کوچکی - که معمولاً در ۲ بازوی اغلب چوبلباسی‌های پلاستیکی و بعضی از

انواع چوبی قرار دارد - بیاویزید ولی در این حالت دامن به صورت صاف آویخته نخواهد شد؛ بنابراین برای این کار، چوبلباسی‌های گیره‌دار در هر شکل و مدلی که باشند، بهترین انتخاب‌اند. به این ترتیب که روی میله پایینی این‌گونه چوبلباسی‌ها معمولا ۲ گیره وجود دارد که کمر دامن را محکم گرفته و آن را به همان حالت صاف آویزان می‌کند.

برای آویختن یک دست لباس - که اجزای آن ۲ تکه یا ۳ تکه است - شامل کت و شلوار و جلیقه، بلوز و شلوار و مانند اینها، چوبلباسی‌ای را انتخاب کنید که زاویه ۲ بازوی آن باز باشد تا بتواند حالت و فرم کت یا بلوز را خوب نگهدارد؛ در ضمن دارای میله‌ای برای آویختن شلوار نیز باشد. وقتی می‌خواهید کت تکی را به چوبلباسی بیاویزید - به‌خصوص اگر از جنس ضخیم و زمستانی باشد - لازم نیست که چوبلباسی میله‌دار انتخاب کنید. نکته قابل‌توجه - به‌ویژه در مورد کت‌های مردانه - انتخاب چوبلباسی‌ای با داشتن فرم شانه در ۲ سر بازوی آن است. درضمن برای آویختن پالتوها نیز باید از این نوع چوبلباسی استفاده کرد ولی باتوجه به اینکه این مدل چوبلباسی‌ها در ۲ نوع جنس پلاستیکی و چوبی تولید می‌شوند، اگر می‌خواهید برای پالتویتان چوبلباسی انتخاب کنید، نوع چوبی آن محکم‌تر است.

ژاکت‌ها، مانتوها و بلوزهای بافتنی نیز برای آویخته‌شدن به چوبلباسی فرم‌دار نیاز دارند زیرا این قبیل لباس‌ها تحت کوچک‌ترین فشاری فرم گرفته و تغییر ظاهر پیدا می‌کنند؛ بنابراین آنها را روی چوبی آویزان کنید که شکل لباس را حفظ کند.

آویزان‌کردن شال، روسری و مقنعه برای تمام خانم‌ها یک معضل بزرگ شده است؛ درحالی که انتخاب چوبلباسی‌های چندمیله‌دار برای این منظور، می‌تواند بسیار مشکل‌گشا باشد. حداقل دیگر لازم نیست دربه‌در دنبال روسری خود در زیر بقیه لباس‌ها بگردید.

اغلب ما معمولا برای آویزان کردن لباس‌های رسمی زنانه یکی از انواع چوبلباسی‌های معمولی را انتخاب می‌کنیم؛ درحالی که در این تقسیم‌بندی‌ها برای پیراهن‌های رسمی و مخصوص مهمانی زنانه نیز فکری شده است. این چوبلباسی‌ها معمولا با لایه‌ای ابر و روکش پارچه‌ای پوشیده شده‌اند. شما هم می‌توانید این قبیل چوبلباسی‌ها را در فروشگاه‌های مخصوص فروش حوله، روتختی و مانند اینها پیدا کنید ولی به جای آنکه به دنبال این مدل چوبلباسی بگردید و احتمالا مبلغ گزافی هم بپردازید، از چوبلباسی‌های معمولی چوبی بدون میله استفاده کرده و آنها را با لایه‌ای از ابر یا پشم‌شیشه و پارچه روکش کنید.

▪ چوبلباسی‌های متفاوت

علاوه بر پیشنهادات فوق، چوبلباسی‌های دیگری با کاربردهای خاص‌تر کمابیش یافت می‌شود که تولید انبوه‌تر آنها می‌تواند راهی برای ایجاد هرچه بیشتر نظم و دسترسی راحت‌تر به لوازم مربوط در کمدها باشد. به‌عنوان مثال در تصاویر زیر شما ۲ چوبلباسی را ملاحظه می‌کنید که با فرمی کاملا متفاوت برای آویزان‌کردن کمربندها، شال، دستمال‌گردن و حتی روسری‌های نازک و ظریف مناسب هستند.

منبع : همشهری آنلاین

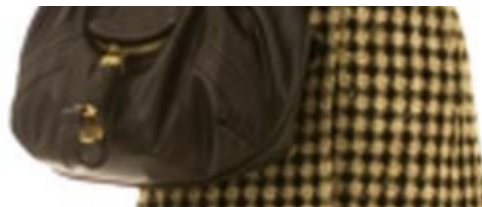
<http://vista.ir/?view=article&id=100351>

 vista.ir
Online Classified Service

هر چه فشن بود، رواست که بپوشند!!

شعری قدیمی و به شکل ضرب‌المثل وجود دارد با این مضمون که : نه هر چه راست ، رواست که بگویند ! به این معنی که در صحبت کردن باید دقت کرد و هر چیزی که درست باشد را نباید گفت و فقط درستی آن گفتار، معیار بیان‌کردنش نیست ! در جلسه مشاوره شغلی ام ، کسی که آمده بود تا بفهمد علل عدم موفقیتش چیست ، پسر جوانی بود با شلواری که از بس

چین خورده بود مرا به یاد لوله جاروبرقی انداخت (بعدا متوجه شدم این مدل لوله خرطوم می نام دارد) و کتی که چند جایش پاره بود و موهایی که به شدت به هم ریخته و اصطلاحا مدل شلوغ بود ! از قضا این آقا شغلی داشت که به خاطر پدر ثروتمندش آن را به دست آورده بود ولی از وقتی که پدر، خود را باز نشسته کرده و کار را به او سپرده عجیب دچار رکود شده و

پسر جوان نمی توانست علت آن را بفهمد. شاید اگر او نگاهی در آینه می کرد و شمایل خود را با پدرش مقایسه می کرد می فهمید که چرا مشتریانش را از دست داده ! اما گاهی بعضی از بدیهیات به چشممان نمی آید و لازم است کسی آن را به ما گوشزد کند ! برای همین من درباره تاثیر تیپ معقول و شیک بر روی مشتریان خاصش با او صحبت کردم و در جلسه بعدی مشاوره با هم به خرید رفتیم و با کمی روانشناسی رنگ و چهره توانستیم که او را به شکل پسری جوان اما مشتاق و با استعداد در آوریم که بتواند بهتر با مراجعینش ارتباط برقرار کند! و خدا را شکر این مشاوره ساده برای من و مهم و حیاتی برای او توانست تاثیر چشمگیری بر روی موفقیت شغلی اش داشته باشد !دیشب جمله ای به ذهنم رسید و آن اینکه : نه هر چه فشن ، رواست که بپوشند !

• لباس مارک دار می پوشم پس محترم هستم!

زیبایی ، شیک پوشی ، اهمیت دادن به سر و لباس ، همه و همه عالی است ولی اتفاقی که این چند سال اخیر برای جوان ها افتاده ، گاهی حیرت زده ام می کند . وقتی می بینم بعضی از دوستانم درآمد حاصل از یک ماه کار کردن در محیطی نه چندان مناسب را که با اضافه کاری به حدود دویست هزار تومان می رسد را به راحتی در فروشگاه های شمال شهر تبدیل به یک کیف دستی می کنند که فروشنده آن قسم می خورد اصل ایتالیاست!!! اما باور کنید که اگر کمی جنس شناس باشید به راحتی می فهمید که ساخت چین است که زیر نور چراغ ها و هالوژن های فروشگاه و در فضایی که پول فراوان و بی دلیل خرج می شود و با چرب زبانی فروشندگان خبره به جای اصل ایتالیا فروخته می شود !!بحث من آن هایی نیست که این پولها برایشان پولی نیست ! بحث من افرادی است که پول های با زحمت درآورده شان را برای اجناسی که واقعا مارک دار نیستند خرج می کنند تا به چه چیز برسند ! نکته همین جاست ! این که با هزینه سرسام آور کردن به دنبال رسیدن به چه احساسی هستیم ؟ اگر کفشیان مارک فلان را داشته باشد (آن هم مارکی که به طور فله ای در بازار تهران تولید و فروخته می شود) احساسمان نسبت به خودمان چگونه است و اگر کفشی را که دست دوز هموطنانمان در کارگاههای تولیدی است بپوشیم ، چه حالی داریم ؟ نمی خواهم کالاهای داخل را توصیه کنم چراکه خودم هم به بی کیفیتی بیشترشان یقین دارم ولی فکر می کنم که در این پاساژ ها پول می دهیم تا دروغ بخریم. دروغی که گاهی برایمان خیلی گران تمام می شود ! نه گرانی از نظر پولی ، بلکه از جهت بزرگی دورگی که به آن متوسل می شویم تا احساس اعتماد به نفس و ارزشمند بودن کنیم !!!

منبع : روزنامه حیات نو

<http://vista.ir/?view=article&id=128380>

 vista.ir
Online Classified Service

همه پوش، همه جا پوش، خوش پوش

در دنیای امروز اگر کسی خواست رستم با یک دست اسلحه باشد، بی تردید سراغ شلوار جین می رود چون در موقعیت های مختلف، در محل کار، دانشگاه، پیک نیک، سفر، خرید و حتی میهمانی می توان با شلوار جین

حضور پیدا کرد. شلوار جین پس از ۶۰ سال حضور چشمگیر و پررنگ در میان انواع پوشاک، این روزها تبدیل به یونیفرم موجه و قابل قبولی شده که می‌توان در بیشتر موقعیت‌های کاری و خانوادگی (به جز عروسی، مهمانی شب و افتتاحیه نمایشگاه سالانه نقاشی) پوشید. شلوار جین هر چند به‌طور ثابت وارد سبد خرید خانواده‌ها شده و آمار فروش آنچنانی در سطح جهان دارد ولی فقط نزدیک به ۶۰ سال از کاربرد عمومی و رونق شلوار جین در میان جوانان می‌گذرد. آمریکایی‌ها در سال ۲۰۰۴، ۱۴ میلیارد دلار صرف خرید شلوار جین کردند در حالی که گرایش جوانان و نوجوانان به شلوار جین از سال ۱۹۵۰ میلادی آغاز شد و پیش از آن لباس کار محسوب می‌شد.

• ابتدای جین

جنس شلوار جین از پارچه کتان است و سرچشمه تاریخی آن، شهری در نزدیکی تورین ایتالیا شناخته شده است. در سالهای ۱۶۰۰ میلادی نیروهای دریایی ایتالیا از این نوع شلوار به عنوان یونیفرم استفاده می‌کردند. شلوار جین در آن زمان پوشاک مناسبی برای سربازان بود که بتوانند در موقعیت‌های مختلف و هوای سرد و گرم بپوشند. پاجه‌های شلوار جین به راحتی بالا می‌رفت تا از باتلاق‌ها عبور کنند و گل‌ولای هم به راحتی

از آن پاک می‌شد. در سال ۱۸۵۰ میلادی یک تاجر آلمانی به نام لوی استراوس شلوارهای جین آبی با نام « لیوایز » را به کارگران معدن کالیفرنیا می‌فروخت. لوی استراوس، موسس لیوایز، مارک مشهور شلوار جین است که هنوز بیشترین بازار جهانی را در اختیار دارد و در تمام دنیا با نام تولیدکننده شلوار جین خوب شناخته شده است. روزی یکی از مشتریان لوی به نام ژاکوب به او پیشنهاد کرد که شلوار جین‌های تازه‌ای تولید کنند. ژاکوب خیاط بود و فهمیده بود که جیب‌های شلوار جین زود پاره می‌شود، به همین دلیل به لوی استراوس پیشنهاد کرد که در جای جیب‌ها و زیپ‌ها میخ‌های مسی بکوبند. با ابتکار ژاکوب نسل شلوارهای جین آمریکایی که شکل و شمایل شبیه جین‌های امروزی دارند، متولد شد. مصرف‌کنندگان اولیه شلوار جین کارگران کارخانه‌ها بودند. در سال ۱۹۵۰ میلادی جوانان و نوجوانان شلوار جین را به عنوان نماد مبارزه با اجتماع و نوعی بی‌هنجاری انتخاب کردند. در آن زمان پوشیدن شلوار جین چنان بی‌هنجاری محسوب می‌شد که برخی سالن‌های سینما و رستوران‌ها از پذیرفتن جین‌پوش‌ها خودداری می‌کردند. در دهه ۷۰ پوشیدن شلوار جین بیشتر مقبولیت یافت و در دهه ۸۰ یک مد غالب و یک پوشش رایج در آمریکا شد. در طول این مسیر و تا رسیدن به محبوبیت عمومی شلوارهای جین یک تحول عمده داشتند. در نیمه دهه ۶۰ کارخانه‌های بافت کتان با یک تکنولوژی تازه به نام سنگ شور آشنا شدند که با بالا بردن استحکام پارچه‌های کتان، بازار جهانی این پارچه‌ها را گسترده‌تر کرد.

• مد جین، جین مد

شلوار جین دنیای مدی متعلق به خودش دارد و هر فصل و هر ماه مدل تازه‌ای از شلوار جین وارد بازار می‌شود و جوان‌های مشتاق مد به سوی شلوارهای تازه رسیده می‌دوند. نخستین مدل‌های شلوار جینی که دوخته شدند، شلوارهای گشادی بودند. با ابتکار کارخانه لیوایز مدل‌های دیگر شلوار جین طراحی و دوخته شدند. هم‌اکنون ۱۵ مدل و فرم ثبت شده و شناخته شده شلوار جین وجود دارد که نمونه‌های آن «بگی»، «بوی کات»، «راسا»، «گشاد» و... هستند. هر سال هم مد تازه، مدل جدیدی از شلوار جین را به جین‌دوستان معرفی می‌کند. مانند برخی لباس‌ها که کلاسیک و همیشه جذاب هستند، مدل کلاسیک شلوار جین هم همیشه مشتریان خاص و فرم شکلی دارد. یکی از نشانه‌های بارز موفقیت جین در جلب تمام توجه‌ها و تصاحب بازارهای جهانی، توجه بیشتر طراحان لباس به این نوع پوشاک است. تنها طراحان لباس‌های اسپورت و جوانانه مانند لیوایز، تامی هیلفیگر و لاکوست نیستند که به طراحی مدل‌های تازه شلوار جین روی آوردند بلکه در آلبوم طراحان لباس‌های رسمی چون ایوسن‌لورن هم می‌توانیم شلوار جین را ببینیم.

• مردانه یا زنانه

جین با همه اسپورت بودنش از همان ابتدای تاریخ تولدش برای زنان و مردان فرم جداگانه داشت. در دوران جنگ جهانی دوم که بیشتر کارگران از شلوار جین استفاده می‌کردند، تفاوت شلوار جین زنانه و مردانه در محل دوختن زیپ بود. در شلوارهای جین مردانه، زیپ در جلو دوخته می‌شد و

در شلواریهای چین زنانه در طرف راست شلوار. در دهه ۷۰ که شلوار چین از کارخانه وارد جامعه شد، این تفاوت شلوار چین برداشته شد و از آن زمان به بعد و به خصوص با حضور طراحان لباس برش شلوار بود که تفاوت شلوار چین زنانه و مردانه را مشخص می کرد. شلوار چین های زنانه کمتری باریک تر نسبت به نمونه های مردانه داشتند. در سال های اخیر با مد شدن شلواری های فاق کوتاه دیگر قطر کمر هم فرق شلوار زنانه و مردانه را نشان نمی دهد و سایز و ظرافت دوخت گویای زنانه یا مردانه بودن شلوار چین است.

شلوار چین زنانه و مردانه دارد اما سن ندارد. این روزها برای هر سنی از نوزاد تا کهنسال شلوار چین وجود دارد و هر فردی در هر سنی شلوار چین می پوشد. شلوار چین لباس هیچ طبقه خاصی نیست و زن و مرد از هر طبقه اجتماعی و با هر درآمدی شلوار چین را به عنوان پوشاک غیررسمی می شناسند، می خردند و می پوشند.

• از یک هزار تا n هزار

تنوع شلوار چین به مدل، طرح و رنگ محدود نمی شود. در بازار ایران قیمت شلوار چین نیز هیچ مرزی ندارد. یک خریدار می تواند از ۱۰ هزار تومان تا ۲۰۰ هزار تومان شلوار چین انتخاب و خریداری کند، این انتخاب به بودجه خریدار بستگی دارد. بازار ایران را چین های معروف به ترک تصاحب کردند اما فروشندگان چین های بالای ۱۵۰ هزار تومان مدعی هستند که چین های آنها آمریکایی است و کیفیتی بالاتر از چین های ترک دارد. در بازار جهانی نیز شلوار چین وضعیت مشابهی دارند. در خارج از ایران هم می توان بین ۲۰۰ تا ۲۰۰۰ دلار شلوار چین انتخاب کرد. قیمت شلوار چین به شرکت طراح و تولیدکننده و مد بودن آن بستگی دارد. وقتی شلواری های چین لوله تنگی مد می شوند، این مدل شلوار چین ها قیمت بالاتری نسبت به سایر مدل ها و شلوار چین های کلاسیک دارند.

منبع : روزنامه کارگزاران

<http://vista.ir/?view=article&id=350353>

 vista.ir
Online Classified Service

همه چیز درباره عطرها

قرن ها پیش از این، عطر به عنوان ماده ای برای خوشبو کردن محیط در مراسم مذهبی مصریان سوزانده می شد
در آن زمان استفاده از این مواد خوشبو تنها به آیین ها و تشریفات مذهبی اختصاص داشتند اما به تدریج از این مواد برای ساختن پماد جهت تسکین و درمان زخم های پوستی نیز استفاده شد.
در طول قرن هفدهم، استفاده از بوی خوش و عطر کاملاً در بین مردم رایج شد. دستکش های معطر در فرانسه به بازار آمد و در سال ۱۶۵۶ بود که اولین صنف سازندگان عطر تاسیس شد.
استفاده از عطر در کشور فرانسه بیش از سایر نقاط جهان به سرعت افزایش پیدا کرد.

در قرن ۱۸ با ساخت ادکلن (Eau de cologne) انقلابی در صنعت عطر سازی به وقوع پیوست. ادکلن که در آن زمان ترکیبی بود از گیاهان رزماری، نارنج و لیمو موارد استفاده فراوانی داشت، از آنجمله می توان به استفاده

از آن برای خوشبو کردن آب حمام ، خوشبو کردن نوشیدنی ها و شکر، بعنوان شستشو دهنده و خوشبو کننده دهان، جزئی از مواد سازنده پمادها و ... اشاره کرد.

برای اولین بار در قرن هجدهم، در فرانسه عطر به صورت مایعی درون بطری های شیشه ای تزئینی به بازار آمد و شیشه های عطر کم کم بین مردم محبوبیت پیدا کردند.

در قرن نوزدهم، انقلاب فرانسه ناخواسته باعث شد تا شور و شوق مردم این کشور برای استفاده از عطر کم شود. اما بعد از گذشت چند سال مردم مجدداً جرات پیدا کردند که میل شدیدشان را برای استفاده از کالاهای لوکس، از جمله عطر ابراز کنند.

از آن زمان تا کنون بوهای جدید در شیشه های مخصوص عطر با طرح ها و بسته بندی های متنوع به بازار عرضه می شود.

• نکاتی در ارتباط با عطر و استفاده از آن

• فرق بین عطر، ادو پرفوم، ادو توالت و ادو کلن در چیست؟

فرق این محصولات تنها در میزان غلظت عصاره روغنی سازنده بوهای مختلف است. بدیهی است هر قدر غلظت عصاره روغنی در یک بو بیشتر باشد، ماندگاری اش بیشتر خواهد بود.

از نقش های برجسته پله های شرقی آپادانا - تخت جمشید که نشان می دهد فرد هندی برای احترام به پادشاه ظروف عطر با خود آورده است. غلیظ ترین عصاره، عطر یا perfume نام دارد با غلظتی بین ۴۰-۱۵% خالصترین و ماندگارترین بوهاست و در عین حال گرانترین نوع عطر است.

و بعد از آن به ترتیب، با غلظتی در حدود ۱۵-۷% رایج ترین نوع عطر است که ماندگاری مناسبی دارد و به گرانی عطر هم نیست.

ادو توالت (Eau de Toilette) در حدود ۶-۱% غلظت داشته بوی ملایمی دارد که ماندگاری زیادی هم ندارد و برای تمپدید بوی آن باید چندین بار در طول روز از آن استفاده شود.

و آخر از همه ادوکلن (Eau de Cologne) است که در واقع همان ادو توالت (Eau de Toilette) است، بویی ملایم دارد و ماندگاری اش نیز همان اندازه است.

در After Shave های مخصوص آقایان کمترین مقدار عصاره روغنی بکار می رود به همین دلیل دوام بوییش از بقیه کم تر است.

• چرا بعضی از بوها نسبت به بقیه ماندگاری بیشتری دارند؟

اشخاصی که پوستی چرب دارند معمولاً بوی عطرشان نسبت به افرادی که پوست خشک دارند، ماندگاری بیشتری دارد. زیرا پوست چرب به طور طبیعی مرطوب است و رطوبت باعث نگهداری و ماندگاری بوی عطر می شود.

• چه کنیم تا بوی عطرمาน بیشتر بماند؟

همانطور که گفته شد ماندگاری بوی عطر بسته به خشک یا چرب بودن پوست، اش در افراد مختلف متفاوت است. در صورت امکان در طول روز، عطر خود را تجدید کنید.

متخصصین تولید محصولات بهداشتی توصیه می کنند که عطر را به پشت گوش ها و گردن خود بزنید و مقدار کمی را هم بر روی پوست بدنتان استفاده کنید. با این کار بوی عطر شما پخش می شود و سریع از بین نمی رود. یک اسپری کوچک روی موها باعث می شود بوی عطر شما در تمام روز باقی بماند.

• چرا همه عطرها الکل دارند؟

زیرا الکل باعث می شود بو روی پوستتان نمانده و از پوست شما متصاعد شود. بدون وجود الکل در عطر، شما تنها کسی خواهید بود که متوجه می شوید عطر زده اید.

• فرق بین لوسیون و ژل After Shave چیست؟

لوسیون After Shave پوست را می سوزاند و به بسته شدن منافذ پوست بعد از اصلاح صورت کمک می کند اما ژل After Shave تنها خنک کننده و تسکین دهنده پوست صورت است.

• ژل حمام چیست ؟

ژل حمام در واقع همان صابون است که هم برای استفاده خانم ها و هم آقایان ساخته می شود، به خوبی کف می کند و بوی مطبوعی روی پوست شما باقی می گذارد.

• چه کنیم که عطرمان دیرتر فاسد شود ؟

شیشه عطر را در محل خشک، خنک و به دور از پنجره و نور خورشید نگه دارید؛ زیرا نور خورشید باعث بروز اختلالاتی در مواد تشکیل دهنده عطر شده و آن را از بین می برد. به طور کلی برای اینکه شیشه عطر عمر بیشتری داشته باشد، پیشنهاد می شود آن را همیشه درون جعبه اش نگه دارید.

منبع : بانک اطلاعات گردشگری

<http://vista.ir/?view=article&id=95464>

vista.ir
Online Classified Service

همه چیز، نه همه جا

یک ضرب‌المثل اروپایی می‌گوید پاییز، فصل خوش‌تیپ‌هاست. اگر کسی نتواند در پاییز ظاهر آراسته و خوبی برای خودش دست و پا کند، می‌تواند با وجدان راحت بی‌سلیقه‌گی را به دیگر خصوصیاتش اضافه کند. فصلی که می‌تواند در آن از همه لباس‌هایتان استفاده کنید. حتی نخ‌های تابستانه و پانچوهای پرمطراق زمستانی. هر قدر به روزهای سرد نزدیک می‌شویم، استفاده از رنگ‌های تیره بیشتر باب می‌شود. رنگ‌هایی که در کنار نقاط رنگی متضاد، جلوه خوبی پیدا می‌کنند. با تمام این اوصاف پوشش پاییزه برای خودش قواعدی دارد. یادتان باشد علاوه بر اینکه هر فصل برای خودش پوشش مناسب خودش را دارد، بسته به محیطی که در آن حضور دارید، نوع جامه‌تان عوض می‌شود. اینکه سر کار می‌روید یا مهمانی دوستانه در یک عصر پاییزی دل‌انگیز یا در یک جمع خانوادگی ظاهر می‌شوید و با برای پیاده‌روی و خرید به خیابان سر می‌زنید، فرق دارد. فرقی‌هایش را با هم مرور می‌کنیم.

• محیط‌های کاری

پوشش شما باید حتما چندتایی باشد. چرا؟ چون در محیط کار ممکن است هوا گرم‌تر از بیرون باشد و آن وقت شما احتمالا می‌پزید! بهتر است یک مانتوی نیمه سبک انتخاب کنید و با شلواری ساده هماهنگش کنید. خانم‌هایی که چادر سر می‌کنند نیز همین نکته را به یاد داشته باشند. یکی از رسمی‌ترین و معروف‌ترین نوع پارچه‌ها برای محیط‌های کاری در دنیا، پارچه‌های تیره با راه‌های نازک است چون خطوط این پارچه‌ها یادآور کاغذهای خط‌دار بورس در قدیم است و به همین دلیل به پارچه‌های اداری

مشهور شده‌اند. رنگ‌های تیره و سنگین در این فصل، در محیط کار بهتر می‌نشیند.

هر چند خاکستری، دودی و قهوه‌ای بر رنگ‌هایی مثل مشکی و پشمی و سورمه‌ای ترجیح دارد. نمونه پیشنهادی: شلوار مشکی راسته تا روی پا را بپوشید. بهتر است زیر مانتو از لباس نسبتاً جذب بدن استفاده کنید تا گرما داشته باشد. یک مانتو با جنس محکم و البته نه خیلی سنگین

ساده، بدون دکمه و تزئین زیاد که تا یک وجب زیر زانو باشد، به هر رنگی انتخاب کنید. مقنعه، کیف و کفش شما مشکلی باشد، خیلی خوب به نظر می‌رسد. حالا می‌توانید از یک شنل، شال، ژاکت و یا اورکت استفاده کنید که در آن مشکلی و نقوشی به رنگ مانتو به کار رفته. اگر ندارید، مشکلی ساده هم خوب است به شرطی که یک شال گردن ظریف هماهنگ با رنگ مانتو با آن همراه کنید.

• مهمانی عصر و نیمه‌رسمی

در مهمانی‌های زنانه پاییزه، لباس‌هایی که شسته رفته و جمع و جور هستند، بیشتر جواب می‌دهد. ژاکت‌های بزرگ و بلند، شلواریهای گشاد و دامن‌های پرچین در این فصل جایی ندارند. لطفاً قید ساندل‌های تخت و باز را بزنید. چکمه‌های بلند و چرم هم کمی زود است و اصلاً به درد میهمانی عصر نمی‌خورد. اصولاً میهمانی‌هایی که صبح یا عصر گرفته می‌شوند و پذیرایی در آنها چای و کیک و قهوه و امثالهم است، رنگ‌های مد فصل را در خود جای می‌دهد ولی با یک تفاوت کوچک. این رنگ‌ها باید کمی ملیح‌تر و تیزتر باشند. نمونه پیشنهادی: یک جین سورمه‌ای ساده و بلند با پاچه‌های تفنگی، یک بلوز بافتنی سبک یقه اسکی آجری (که تلطیف‌شده قهوه‌ای و نارنجی است)، یک جفت کفش پاشنه بلند سورمه‌ای با پاشنه‌های پهن و جلوی بسته و نخ‌دوزی‌های آجری. بهتر است کیفتان آجری و با اندازه‌ای بزرگ و پهن باشد. می‌توانید روی این بلوز یقه‌اسکی، یک ژاکت اسپورت قهوه‌ای یا خاکستری روشن اضافه کنید. استفاده از زیورآلات درشت، ظاهران را متفاوت خواهد کرد.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=280457>

همه نگاه‌ها به سوی شما

حتی اگر سراغ مارک‌های معروف نروید، با دانستن چند اصل می‌توانید خوش‌پوش باشیکم یا زیاد، همه آدم‌ها در پی داشتن ظاهری آراسته‌تر و به روایت ساده، خوش‌تیپ‌تر شدن هستند. مارک‌های مختلف طراحی و دوخت لباس نیز، روز به روز اضافه می‌شوند تا با خالی کردن جیب شهروندان در راستای خوش‌تیپ شدن به آن‌ها کمک کنند. در فروشگاه‌های مارک‌های تجاری شناخته شده و شناخته نشده با حجم انبوهی از کیف، کفش، شلوار، بلوز، پیراهن و... روبه‌رو می‌شویم که از طراحی‌های زیبا و رنگ‌های متنوع برخوردارند. این لباس‌ها می‌توانند، بیشتر سلیقه‌ها را راضی کنند اما تا خوش‌تیپ شدن هنوز راه طولانی‌ای پیش‌رو است؛ هم‌خوانی و هماهنگی این لباس‌ها در کنار هم از انتخاب تکی پوشش‌ها مهم‌تر و تاثیرگذارتر است. بدون «مارک‌پوش» بودن، می‌توان ظاهری آراسته و تحسین‌برانگیز

داشت اما استفاده از محصولات شرکت‌های خوش‌نام، خوش‌تیپ بودن را تضمین نمی‌کند. در هنگام انتخاب لباس با هر مارک و یا فارغ از نام و نشان، نکات ضروری وجود دارد که باید مدنظر داشت و با اعمال آن‌ها خواسته خوش‌تیپی را به راحتی تامین کرد. پیش از پرداختن به این نکات آموزشی و بیشتر کاربردی فراموش نکنیم، مد، سبک خاصی از پوشش است که در دوره‌ای رواج پیدا می‌کند و محبوب می‌شود و آدم‌های مدپوش، همیشه خوش‌تیپ و تحسین‌برانگیز نیستند.

• رنگی رنگی نباش

در انتخاب يك ست لباس نباید از بیش از سه رنگ استفاده کنید و تا آنجا که می‌توانید پوشش خود را ساده نگه دارید. استفاده از مکمل‌های رنگی، روش بسیار خوب و جذابی در کنار هم پیچیدن رنگ‌های مختلف است. رنگ‌هایی که متضاد یکدیگرند، تکمیل‌کننده هم نیز هستند (مثلا بنفش و زرد یا آبی و نارنجی). شلوار، کفش و کیف آبی را می‌تواند با بلوز زرد یا نارنجی پوشید. نمونه معروف و رایج استفاده از رنگ‌های متضاد، هم‌نشینی سیاه و سفید است. رنگ‌هایی که به هم نزدیک هستند، به نام رنگ‌های «هم‌خانواده» شناخته می‌شوند. (مثل زرد و نارنجی) زمانی که می‌خواهید لباس بپوشید باید سعی کنید که از رنگ های متضاد و یا رنگ‌های هم خانواده استفاده کنید. استفاده از طیف يك رنگ مانند آبی تا سورمه‌ای، کرم تا قهوه‌ای، سبک خوبی را انتخاب رنگ لباس است. اگر لباس‌هایتان روشن هستند، باید کفش‌هایتان نیز روشن باشند ولی اگر لباس‌های تیره بر تن می‌کنید، کفش شما نیز باید تیره باشد.

• طرح و نقش کمتر

از چند پارچه طرح‌دار در کنار هم استفاده نکنید. يك لباس طرح‌دار را در کنار لباس‌های ساده بپوشید تا وزن‌تر و خوش‌پوش‌تر باشید. وقتی هم مجبور به پوشش لباس های طرح‌دار هستید از دو یا سه طرح مشابه فراتر نروید. پیشنهاد ما این است که از لباس‌هایی استفاده کنید که تنها دارای یک طرح معین هستند (مثلا دارای گل‌های ساده سفید رنگ باشند).

• پارچه مناسب

این باور قدیمی که نوع پارچه لباس، طبقه اجتماعی مصرف‌کننده را مشخص می‌کند، با راه افتادن کارخانه‌های پارچه‌بافی و تولید انبوه انواع پارچه از میان رفته است؛ اما هنوز هر پارچه جایی دارد. خوب است بدانید که ابریشم از کتان رسمی‌تر است و چرم هم همیشه خیلی مردانه تر از فاستونی است. برای اینکه در میان انواع پارچه های مختلف به دام نیفتید، بهتر است لباس های تابستانی و زمستانی خود را از هم جدا کنید. لباس‌های زمستانی معمولا کلفت‌تر، سنگین‌تر و زبرتر هستند. پارچه‌های تابستانی نیز از الیاف طبیعی درست شده و بسیار نازک و خنک هستند. در تابستان و زمستان به جنس پارچه‌ای که می‌خرید، دقت کنید.

• فصل‌ها و لباس‌ها

هر فصلی، نوع لباس خاص خود را از جهت جنس، طرح و رنگ طلب می‌کند. رنگ‌های روشن، جنس‌های سبک و نازک و تی‌شرت‌ها و بلوزهای آستین کوتاه را برای تابستان نگه دارید و برای زمستان سراغ رنگ‌های تیره چون قهوه‌ای، پارچه‌های پشمی و پلوررها و سایر لباس‌های گرم بروید. حتی پیشنهاد می‌کنیم در کمد لباس‌های خود جایی را برای ذخیره لباس‌هایی که به درد فصل حاضر نمی‌خورند باز کنید. بدین گونه هر بار انتخات مجموعه لباس مناسب، راحت‌تر و ساده‌تر است.

• شلوارهای خیلی بلند یا خیلی کوتاه

فارغ از جریان مد، پاچه‌های شلوار باید اندازه معقول و مناسبی داشته باشند؛ بدین‌گونه که شلوارهای رسمی و پارچه‌ای باید تا بالای پاشنه کفش شما بیایند و شلوارهای جین می‌توانند تا انتهای پاشنه کفش نیز کشیده شوند. قد هر شلواری که بیش از این اندازه باشد برای شما بلند است. زمانی که راه می‌روید شلوار شما نباید آنقدر کوتاه باشد که جوراب هایتان از زیر آن معلوم شود. زمانی که می‌نشینید شلوار شما نباید بیش از چند سانت به بالای جورابتان رود.

این‌ها، اصول کلی لباس پوشیدن به شکل رسمی و تعریف شده هستند ولی در سال‌های اخیر بسیار شاهد بودیم که با سیل همه‌گیر مد، قد پاچه‌های شلوار از این حد کوتاه‌تر و بلندتر شده‌اند.

• شلوار گشاد، کمر باریک

اگر شما دارای کمر باریکی هستید و از لاغری پاهای خود رنج می‌برید، (پاهای بلند اما کمر کوچکی دارید) از شلوارهای جین و ارتشی استفاده کنید که جیب آن در جلو قرار داشته باشد و نه در طرفین. یک حقه دیگری که در این جا می‌توانید به کار ببرید این است که شلواری خریداری کنید که بزرگتر از سایز شما باشد. این کار باعث می‌شود که اندام شما پرت‌ر جلوه کند، همچنین قد شلوار نیز بلندتر شده و پاهای شما را ناقص جلوه نمی‌کند.

• تی شرت هم قد دارد

اگر تی‌شرت شما خیلی بلند است، نباید آن را هیچ گاه داخل شلوار خود کنید. تی‌شرت باید کوتاه نباشد. هر بالاپوشی که پایین‌تر از حد معمول باشد، بلند است و اگر بالاتر بایستد، برایتان کوتاه است. بلندی و کوتاهی قد تی‌شرت هم بسیار تابع مد روز است.

• تی شرت های شلوغ

چون تی‌شرت از آن دسته لباس‌هایی است که در تابستان به تنهایی و در زمستان در زیر تن‌پوش‌های زمستانی می‌توان پوشید، هنگام خرید بیشتر سراغ تی‌شرت‌های تک‌رنگ بروید و از پوشیدن لباس‌های پر زرق و برق با طرح‌های شلوغ دوری کنید. تی‌شرت‌های ساده، شیک‌ترند و خیلی راحت‌تر با پلور و ژاکت‌های مختلف ست می‌شوند.

• لباس‌های چروک

لباس چروک در اولین نگاه به چشم می‌آید و بسیار از وقار و تأثیری که می‌توانید بر دیگران بگذارید، می‌کاهد. اگر حوصله اتو و خشک‌شویی ندارید در خرید به جنس لباس مورد نظرتان دقت کنید. در مواقع اضطراری مانند مسافرت هم می‌توانید بر روی محل چروکیدگی کمی آب بریزید و سپس سشوار را بر روی آن بگیرید و با دست محل مورد نظر را صاف کنید. با این کار لباس شما از آن چروکیدگی در می‌آید.

• هر لباسی، جایی دارد

هر سبک لباسی، کاربری خاص خودش را دارد. لباس‌های پرزرق و برق، مناسب مهمانی‌ها و لباس‌های اسپرت برای تفریح و سفر مناسب‌اند. هرچند هر فردی ممکن است به پوشیدن نوعی از این لباس‌ها خو گرفته باشد ولی رعایت این اصل ساده هم راحتی بیشتری ایجاد می‌کند و هم موقعیت‌شناسی شما، تحسین دیگران را برمی‌انگیزد. برای محل کار نیز مناسب با نوع کارتان باید لباس انتخاب کنید. مدیران باید از لباس‌های رسمی چون کت و شلوار و مانتوهای پارچه‌های سنگین چون کرپ استفاده کنند. پزشکان و متخصصان نیز در همین گروه جای می‌گیرند.

منبع : روزنامه تهران امروز

<http://vista.ir/?view=article&id=257542>

 vista.ir
Online Classified Service

یک ، دو ، سه . خانم، حاضرید؟

• روش‌هایی برای زودحاضرشدن خانم‌ها

حتماً تا به حال دچار این وضع شده‌اید که بعد از یک روز کاری خسته کننده وقتی به خانه می‌رسید تازه باید با شتاب لباس بپوشید و به دیدن دوستی بروید که خیلی هم با او رودربایستی دارید. یا مثلاً ناگهان با صدای زنگ تلفن مطلع می‌شوید که باید برای یک دیدار کوتاه به منزل کسی بروید؛ یا در روز تعطیلی که دلتان می‌خواسته به همه کارهای عقب مانده رسیدگی کنید لازم است در بحبوحه کارزود حاضر شوید و سری هم به منزل همسایه تان که سفره نذری انداخته ، بزنید....

در چنین مواقعی همه دلشان می‌خواهد پاکیزه، مرتب و شیک به نظر برسند. اما گاهی اوقات نتیجه آن طور که شما می‌خواهید از آب در نمی‌آید. لباس مورد علاقه شما هنوز روی بند رخت است و خشک نشده ؛ یادتان نیست گوشواره‌هایتان را کجا گذاشته‌اید؛ وقت ندارید مختصر آرایش کنید یا موهایتان را مرتب کنید....

اما نگران نباشید؛ طراحان لباس و مدیست‌ها چند راه حل سریع و مناسب

به شما پیشنهاد می دهند تا بتوانید در چنین مواقعی مرتب و خوش لباس

به نظر بیایید:

(۱) پیراهن ژرسه جلو بسته: هر خانمی لافل یک پیراهن درست و حسابی دارد. هیچ انتخابی ساده تر از این نیست و همواره لباسی است که شما را جذاب نشان می دهد و همه جا مؤثر است! در واقع چنین لباسی سریع ترین راه ممکن برای حاضر شدن است و باعث می شود منظم و مرتب به نظر برسید.

(۲) یک کت خوش دوخت: همیشه سعی کنید یک کت خوب و خوش دوخت در کمد لباستان داشته باشید. "جوانا مارتینز" طراح لباس می گوید: اگر کت شما کاملاً اندازه تان باشد می توانید آن را روی هر چیزی بپوشید و بلافاصله تیپتان عوض شود. توجه داشته باشید که برش های سرشانه کت درست سر جای خود قرار گرفته باشد. در واقع اگر سرشانه حتی فقط یک سانت پایین تر از جای خودش باشد چنین کتی شما را قوزی نشان خواهد داد (هرگز چنین کتی نپوشید).

(۳) یک پلیور درجه یک: روی حداقل یک پیراهن یا یک پلیور بسیار خوش بافت سرمایه گذاری کنید چنین لباسی بیشتر از پلیورهای معمولی شما دوام خواهد داشت. ترکیباتی از جنس کشمیر دیرتر رنگ می بازد و کمتر نیاز به اظو دارد.

(۴) کیف و کفش یک جور: «اگر کیف و کفشتان به هم بیاید مثل این است که آنها را با هم خریده باشید» این عقیده "وندی مولن" طراح لباس است. «البته لازم نیست کیف و کفشتان عیناً با هم یکی باشند اما موقع خرید دقت کنید که با هم جور باشند. مثلاً اگر دارید کفش مشکی می خرید دقت کنید که کیف پولتان هم حتماً کمی رنگ مشکی داشته باشد.»

(۵) یک بلوز یقه چین دار: یک بلوز یقه چین دار از جنس ابریشم یا ویسکوز به رنگ کرم یا سفید، هم راحت پوشیده می شود و هم نمای قابل قبولی دارد. در صورتی که مایل باشید می توانید از بلوزی استفاده کنید که روی مچش کار شده باشد و آن را تکی یا زیر کت بپوشید.

(۶) روسری مناسب: "جس کلی" طراح مد توصیه می کند «به جای استفاده از جواهرآلات، یک روسری سر کنید.» او می گوید «روسری، توجه بیننده را به قسمت بالای لباس شما جذب می کند و به چهره تان رنگ و روی دیگری می بخشد. استفاده از جواهرات خوب است اما نمی تواند به خوبی یک روسری پوست شما را به جلوه درآورد.»

(۷) شلوار دست دوز: یک شلوار مشکی یا خاکستری طرح مردانه با دو جیب صاف، در تمام مواقع شیک به نظر می رسد. وقتی خیلی عجله دارید همان را با یک بلوز ساده بپوشید.

چند نکته دیگر هم هست که اگر آنها را رعایت کنید هیچکس به ذهنش خطور نمی کند که شما در دو سوت حاضر شده اید.

- این کار به نظر غیرممکن می رسد اما سعی کنید شب قبل لباس هایتان را حاضر کنید (فقط برای میادا).

- یک متخصص دیگر توصیه می کند که همیشه یک دست از لباس های اصلی خود را شسته و اظو کشیده در کمد داشته باشید چون به این ترتیب لافل یک دست لباس راحت خواهید داشت که می دانید با آنها خوش لباس به نظر می رسید.

- بعضی از بلوزها طوری طراحی شده اند که نباید آنها را داخل دامن یا شلوار تو زد، بلکه طراحی شان طوری است که به زیبایی روی لباس می افتند؛ وقتی عجله دارید تو دادن لباس در شلوار یا دامن گزینه جالبی نیست.

- "جس کلی" توصیه می کند «وقتی با عجله حاضر می شوید درصدد آزمایش لباس هایتان برنیایید. هر زنی زمانی خوش لباس به نظر می رسد که به شیوه ای طبیعی و راحت لباس پوشیده باشد. وقتی کسی سبک لباس پوشیدن فردی خود را کشف می کند، دیگر مهم نیست که چه می پوشد چون در هر حال شیک و مرتب به نظر می رسد.

- پارچه های مخلوط با کتان، پلی استر، ریون یا مواد مشابه، کمتر چروک می شوند. بنابراین برای چنین مواقعی مناسب تراند.

منبع: تبیان

<http://vista.ir/?view=article&id=107604>

یک دست لباس شیک برای قلب دوم

• همه چیز درباره کفش؛ موجودی که تصور زندگی کردن بدون آن ممکن

نیست

صبح که از خواب بیدار می‌شوید بعد از شستشوی مختصر سر و صورت و پوشیدن لباس‌ها طرف چند ثانیه سوار ماشین می‌شوید و سرکار می‌روید. اما بدون اینکه حتی به آن فکر کرده باشید در این میان يك کار دیگر را هم به طور ناخودآگاه انجام داده‌اید که آن هم پوشیدن کفش‌هایتان بوده است. جالب آن است که بعضی وقت‌ها زمانی که کفش‌هایتان را پا کرده‌اید حتی به آنها يك نگاه هم نکرده‌اید.

حتی گاهی اوقات زمانی کفش‌هایتان را پایتان می‌کنید که در حال صبحانه خوردن هستید. در طول روز هم که مسلماً این قدر سرتان شلوغ است که اصلاً فرصتی برای حتی يك دقیقه بررسی کفش‌های خود ندارید. پس این طور به نظر می‌رسد که کفش‌های شما یکی از بی‌اهمیت‌ترین قسمت‌های زندگی شماست. اما واقعیت چیز دیگری است. کفش نیز در سلامت انسان و به ویژه در سلامت پاها بسیار بااهمیت است. پس آن قدر ارزش دارد که حداقل هفته‌ای يك بار به طور کامل آنها را بررسی کنید و حداقل روزی يك بار به اندازه کمتر از يك دقیقه يك نگاه سطحی به آنها بیندازید و آن

قدر ارزش دارند که این پرونده را راجع به آنها بخوانید.

اگر نگاهی به یکی از این مغازه‌های کفش فروشی بیندازید جنس‌های مختلفی را در پیش‌روی خود خواهید دید. اگر چه به طور مرسوم کفش‌ها را از جنس چرم در نظر می‌گیرند اما به ویژه در سال‌های اخیر و با توجه به شرایط اقتصادی، کفش‌های پلاستیکی و کتانی هم شیوع پیدا کرده‌اند. کلا دوام کفش‌های چرمی تا حدودی بیشتر از کفش‌های دیگر است.

در ضمن این کفش‌ها با توجه به اینکه نرم‌تر هستند، راحت‌تر هم خواهند بود و مطابقت بیشتری هم با فرم پا بدست خواهند آورد.

• بنددار یا بی‌بند؟ یا منفذ یا بدون منفذ؟

• شاید بتوان گفت که انتخاب بنددار یا بدون بند بودن کفش تا حدود زیادی سلیقه‌ای است. اما در واقع کفش‌های بنددار تا حدودی بهتر از کفش‌های بی‌بند هستند. دلیل آن هم این است که برحسب شرایط فرد می‌تواند تا حدودی آن را شل و سفت کند و آن را طوری تنظیم کند که در آن احساس راحتی بیشتری کند. مسلماً این قابلیت در کفش‌های بدون بند تقریباً وجود ندارد.

اینکه کفش باید منفذی برای رد و بدل شدن هوا داشته باشد یا نه بیشتر به شرایط و نوع استفاده شما دارد. به هر حال در هوای گرم تابستان اکثر افراد علاقه دارند از کفش‌هایی استفاده کنند که خنک باشند و تهویه مناسبی داشته باشد.

اما چنین کفش‌هایی مثلاً برای پیاده‌روی در ساحل چندان مناسب نیستند. پس انتخاب نوع کفش به محیط استفاده و فصل هم بستگی دارد. در فصول بارانی کفش‌های رو بسته و نیز کفش‌هایی که نظیر چکمه تا حدودی از ساق پا می‌پوشانند و محافظت بیشتری در برابر سرما دارند مفیدترند. در این فصول کفش‌های بنددار چندان مناسب نیستند. در ضمن در آب و هوای سرد بهتر است از کفش‌های عاجدار استفاده شود. کفش‌هایی که کفی صاف و تخت دارند با احتمال بالای سرخوردگی و عوارض این چنینی همراه هستند و می‌توانند خطرناک باشند.

• وزن کفش

وزن کفش یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های کفش است. به طور کلی هر چه وزن کفش سبک‌تر باشد، آرامش فرد بیشتر است. به ویژه در طی مسافت‌های طولانی، کفش‌های سنگین بسیار خسته کننده شده و فشار زیادی را به عضلات و پاهای فرد وارد می‌کنند. این مورد به ویژه در مورد

بچه‌ها، سالمندان و خانم‌ها که از عضلات ضعیف‌تری برخوردار هستند اهمیت بیشتری دارد. اگر کفش بچه‌ها سنگین باشد می‌تواند آنها را از پوشیدن کفش دلسرد کند.

• کفش‌های کامپیوتری

به تازگی کفش‌هایی به بازار آمده‌اند که در خود سیستمی کامپیوتری را جای می‌دهند. این کفش‌ها در هر يك از قدم‌های فرد فشارهای وارد از طرف کفش به قسمت‌های مختلف پای فرد را محاسبه می‌کنند و قطر ابرهای کف کفش را طوری تغییر می‌دهند که این فشارها به حداقل برسند. با این حساب این کفش‌ها قطر کفش را در خیابان‌های خاکی و آسفالت کمی تغییر می‌دهند تا در هر يك از این شرایط کفش در مناسب‌ترین و راحت‌ترین شکل خود باشد. البته صاحب کفش هم می‌تواند با فشار دکمه‌هایی که روی کفش قرار دارد خود در تنظیم کفش نقش داشته باشد.

• چگونه از کفش‌های خود مراقبت کنیم؟

می‌توان برای مراقبت و سالم‌تر نگه داشتن کفش‌ها هر از چند گاهی آنها را با اسپری‌ها بدون سیلیکون و یا کرم‌های نرم کننده تمیز کرد. باید کفش‌ها را به طور مرتب واکسن زد تا نرمی و انعطاف‌پذیری آنها باقی بماند. کفش سفت و انعطاف‌ناپذیر باعث خستگی و آسیب پاها می‌شود. خراش‌های ظاهری روی کفش‌ها را نیز می‌توان با واکس یا حتی اسپری‌های جلادهنده پوشاند. برای مقابله با بد بو شدن داخل کفش هم می‌توان از پودرهایی که در داروخانه‌ها وجود دارند در داخل کفش قرار داد. گفته می‌شود چوب درخت سدر نیز همین خاصیت را دارد. سعی کنید بیش از يك کفش داشته باشید و از کفش‌های مختلف خود به طور متناسب استفاده کنید. بدین ترتیب هم به پاها و هم به کفش‌های خود استراحت می‌دهید. چرم از هر نوعی که باشد نیاز به مراقبت دارد تا طول عمر و دوام آن بیشتر شود.

• رعایت نکات و موارد زیر می‌تواند در افزایش عمر و کیفیت کفش‌های شما موثر باشد:

- هر چند روز يك بار کفش‌های خود را گردگیری و تمیز کنید.
- حداقل ماهی يك بار با واکس مناسب کفش‌های خود را خوب واکس بزنید.
- حداقل ماهی يك بار با يك روغن گیاهی نظیر روغن نارگیل کفش‌های خود را نرم کنید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=240349>

 vista.ir
Online Classified Service

یک دوجین نکته درباره شلوار جین

شلوار جین، شلواری محبوب، شکیل و مد روز است اما پوشیدن این شلوار هم اصولی دارد که متخصصان مد و زیبایی آنها را توصیه کرده‌اند.

(۱) می‌توانید شلوار جین را در هر شرایط و در هر مکانی به تن کنید، البته به این شرط که بدانید آن را باید با چه لباس و کفشی بپوشید.

(۲) اگر می‌خواهید ظاهر تان کلاسیک‌تر به نظر برسد، می‌توانید یک بلوز بپوشید و حتماً روی شلوار جین خود کمربند ببندید.

(۳) پوشیدن شلوار جین با یک مانتوی بلند تا زیر زانو نیز شکیل می‌شود.

(۴) شما می‌توانید برای رفتن به جلسه کاری، کنفرانس یا سمینار هم جین به پا کنید اما توجه داشته باشید که دیگر حاضران چگونه لباس

می‌پوشند. پوشیدن شلوار جین در چنین شرایطی به موقعیت گروهی که برای ملاقات‌شان می‌روید، بستگی دارد.

(۵) در صورتی که به یک مهمانی دوستانه دعوت شده‌اید، باید تا حدی شلوار جین خود را تزئین کنید.

(۶) یک کمربند زیبا، چه نازک چه ضخیم و چه فانتزی و کفش‌های مناسب، زیبایی شلوار جین شما را دوچندان می‌کنند.

(۷) برای آنکه شلوار جین‌تان با هر لباسی که می‌پوشید زیبا به نظر برسد، باید اجازه ندهید رنگ لباس‌هایتان از سه رنگ تجاوز کند.

(۸) در هنگام خرید شلوار جین نیز به فرم اندام‌تان توجه کنید.

(۹) در صورتی که پاهای کوتاهی دارید، توصیه می‌شود شلوار جین پاچه‌تنگ و اگر بسیار لاغرید، پاچه گشاد یا حداقل راسته بپوشید.

(۱۰) اگر شکم بزرگی دارید، توصیه می‌شود جین پاچه گشاد بپوشید.

(۱۱) عمر یک شلوار جین به طور میانگین یک یا دو سال است اما اگر می‌خواهید زمان بیشتری از آن استفاده کنید، توجه کنید که نباید آن را در دمای بالاتر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد بشویید.

(۱۲) تار و پود کتان که پارچه اصلی جین است با شستشوی‌های مکرر از هم باز می‌شوند و این موضوع وقتی جین در دمای بالای ۳۰ درجه شسته شود، شدت می‌یابد.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=113458>

 vista.ir
Online Classified Service

یک ست شیک و کلاسیک مردانه پاییزی

امروز با یک ست شیک و کلاسیک مردانه پاییزی در خدمت شما هستیم. این ست برای آقایان جوان شیک‌پوش و آقایانی با اندام کوچک و متوسط بسیار مناسب است. امسال مدل‌های دوطرف دگمه دار در مجموعه کت و کاپشن‌های پاییز ۲۰۰۸ نقش بسیار مهمی دارد و در انواع مدل‌های لباس گرم شامل کت، کاپشن، کت‌های اسپرت و ژاکت‌ها، نمونه‌هایی از این سبک شیک دیده می‌شود. من در ست امروز یک کت کلاسیک دو طرف دگمه دار و شلواری راسته و کلاسیک را انتخاب کرده‌ام. به تصویر زیر نگاه کنید و جزئیات را در ادامه بخوانید...

• کت پشمی:

همانطور که گفتم این مدل کت پشمی دو ردیف دگمه دار یکی از مدهای پاییز و زمستان امسال است. قد این کت ۲۰ سانتیمتر زیر خط کمر است. این کت خوش‌استایل را می‌توانید هم به صورت جلوباز و هم جلو بسته

بپوشید.

این مدل کت به این زودی از مد نمی‌رود و می‌توانید آنها را در فصل‌های

بعدی هم بپوشید.

• بلوز بافتنی:

بلوزهای بافتنی این فصل در طرح‌های مختلف در فروشگاه‌ها موجود

هستند. برای این روزهای پاییزی که هوا سرد شده است، خوب است از یک بلوز بافتنی ظریف استفاده کنید. برای ست با کت پشمی که برایتان معرفی کردم یک رنگ گرم‌ترمانند تصویر زیر انتخاب کنید.

اگر صورت کشیده‌ای دارید از مدل‌هایی با یقه گرد استفاده کنید. اگر صورتی گرد و بیضی دارید می‌توانید مدل‌های یقه هفت هم انتخاب نمایید.

• شلوار:

شلوار این مجموعه، مدلی راسته است و از مدل‌های کلاسیک است که در رنگ‌های مختلف می‌توانید تهیه کنید. برای ست امروز شلواری به رنگ مشکی یا زغال سنگی انتخاب کنید.

• کفش:

کفش‌های مشکی چرم براق، مجموعه شما را کامل می‌کند. ست امروز به سبک کلاسیک است، پس سعی کنید کفش‌های رسمی با آن بپوشید.

نویسنده مقاله: پریسا مینوچهر

منبع: دوخت

<http://vista.ir/?view=article&id=121876>

 vista.ir
Online Classified Service

یک شلوار و ۱۲ نکته

۱) انگلیسی‌ها ضرب المثلی دارند که می‌گویند: < شما آن چیزی هستید که به تن دارید >. چارلی چاپلین نیز در مورد نقش جاودانه < چارلی > می‌گوید: < هیچ تصویری از آن نقش نداشتم تا اینکه آن لباس‌ها را پوشیدم. آن لباس‌ها همه چیز را در مورد نقش چارلی برایم روشن کرد >.

۲) قیمت هر لباسی را چند امل اصلی تعیین می‌کند: کیفیت پارچه، طراحی لباس و کیفیت دوخت آن. پس از در نظر گرفتن این چند عامل، تازه باید این سوالات اساسی را از خود بپرسید: اول اینکه آیا این لباس، هر چند هم خوب و عالی، از نظر قیمت با درآمد من تناسب دارد یا نه؟ و دیگر اینکه: آیا در این لباس احساس راحتی می‌کنم؟

۳) لباس یعنی پارچه. پس، قبل از خرید شلوار، جنس پارچه را بررسی کنید و ببینید که آیا چیزی هست که بتوانید بدون زحمت زیاد، از پس نگاه‌داری،

شستشو و اتو کردنش برآید یا نه. پارچه را دقیق لمس کنید. جنس آن باید طوری باشد که پوستتان چه از داخل چه از خارج با آن مشکلی نداشته باشد. تکه‌ای از پارچه را در مشت بگیرید و فشار دهید و ببینید به چه میزان و با چه سرعتی چروک می‌شود. پارچه‌های کتان، نخی، ابریشم و ابریشم مصنوعی ممکن است آب برونند، لخت شوند، رنگشان برود یا رنگ پس بدهند.

۴) شلوارهای با کیفیت معمولاً دکمه‌های خوبی دارند. جا دکمه‌ای‌ها نیز می‌تواند شاخص خوبی برای شناسایی یک شلوار باکیفیت باشد. به

درزهای شلوار هم دقت کنید. درزهای عریض شاخص یک لباس خوب، و درزهای خیلی باریک، نشان دهنده کیفیت پایین لباس است.

۵) تزیینات و آرایه‌های لباس باید با رعایت تمام جزئیات، پرداخت شده باشد. استفاده از مقوا و یا پلاستیک‌های نرم در قسمت کمر شلوار به جای طلق، نشان‌دهنده کیفیت پایین کار است. قسمت‌های توگذاشتگی شلوار باید عریض بوده و ترجیحاً با دست دوخته شده باشد. به آستر شلوار نیز دقت کنید. اگر آستر با دست کوک زده شده باشد، بهتر است.

۶) شلوار خیلی تنگ، حتی اگر به نحو خارق‌العاده‌ای هم برازنده‌تان باشد، باز هم مناسب نیست چون در آن احساس ناراحتی خواهید کرد. به علاوه، لباس تنگ زودتر فرم و حالتش را از دست می‌دهد و به اصطلاح می‌شکند اما مشکل شلوار تنگ فقط این نیست و تهویه پوست را هم دچار مشکل می‌کند و شانس ابتلا به عفونت‌های پوستی را افزایش می‌دهد. انواع و اقسام حساسیت‌های پوستی را هم ایجاد می‌کند، مخصوصاً نوعی از آن که به درماتیت عصبی معروف است.

۷) افرادی که اندازه دور کمرشان زیاد است باید شلواری انتخاب کنند که قسمت کمرش پهن باشد و روی آن کمربندی ساده بزنند. برعکس، افرادی که دور کمرشان باریک است، بهتر است شلوار فاق کوتاه بپوشند و کمربندی بزنند که به لباس بالاتنه بیايد.

۸) آنهایی که پایین تنه برجسته دارند نباید شلوارهای چسبان بپوشند و در عوض از انواع راسته استفاده کنند. به علاوه، این دسته از افراد باید از شلوارهایی که جیب‌های عقبشان بزرگ، فانتزی یا پرزرق و برق است نیز پرهیز کنند. این نوع جیب‌ها به درد کسانی می‌خورد که پایین‌تنه‌ای تخت دارند. اگر ران‌های لاغری دارید، شلواری بپوشید که جیب‌های جلویی آن از نوع تکه‌دوزی شده و یا بگی باشد.

۹) آنهایی که چاقند و شکم‌های برآمده‌ای دارند، می‌توانند شلوارهایی بپوشند که کمرشان کشی است. یادتان باشد که شلوار چنین آدمی نباید زیپ کناری یا پشت داشته باشد. اگر هیچ دکمه‌ای هم نداشته باشد چه بهتر.

۱۰) برای اینکه لاغرتر و بلندتر جلوه کنید، شلواری بپوشید که دقیقاً اندازه‌تان باشد، نه تنگ باشد و نه گشاد. سعی کنید رنگ شلوار نیز یکدست تیره و جنس آن نرم باشد. جیب‌ها هم باید کاملاً عمودی باشد، نه اریب. بهتر است دمپای شلوارتان نیز تو زده باشد، یعنی دوپل نباشد.

۱۱) یک راهنمایی دیگر برای آنها که قدی کوتاه دارند: دور کمر شلوارتان نباید از اندازه‌های طبیعی و معمول خیلی کمتر باشد. اگر در این حالت دچار مشکل شدید، از بند شلوار استفاده کنید. در این صورت بهتر است بند شلوارتان به جای گیره، دکمه داشته باشد.

۱۲) اگر درشت هیکل و قد بلند هستید، هرگز از شلوارهایی که جلوی‌شان پیلی دارد استفاده نکنید.

منبع : روزنامه سلامت

<http://vista.ir/?view=article&id=240502>

support@vista.ir